

Bodleian Libraries

UNIVERSITY OF OXFORD

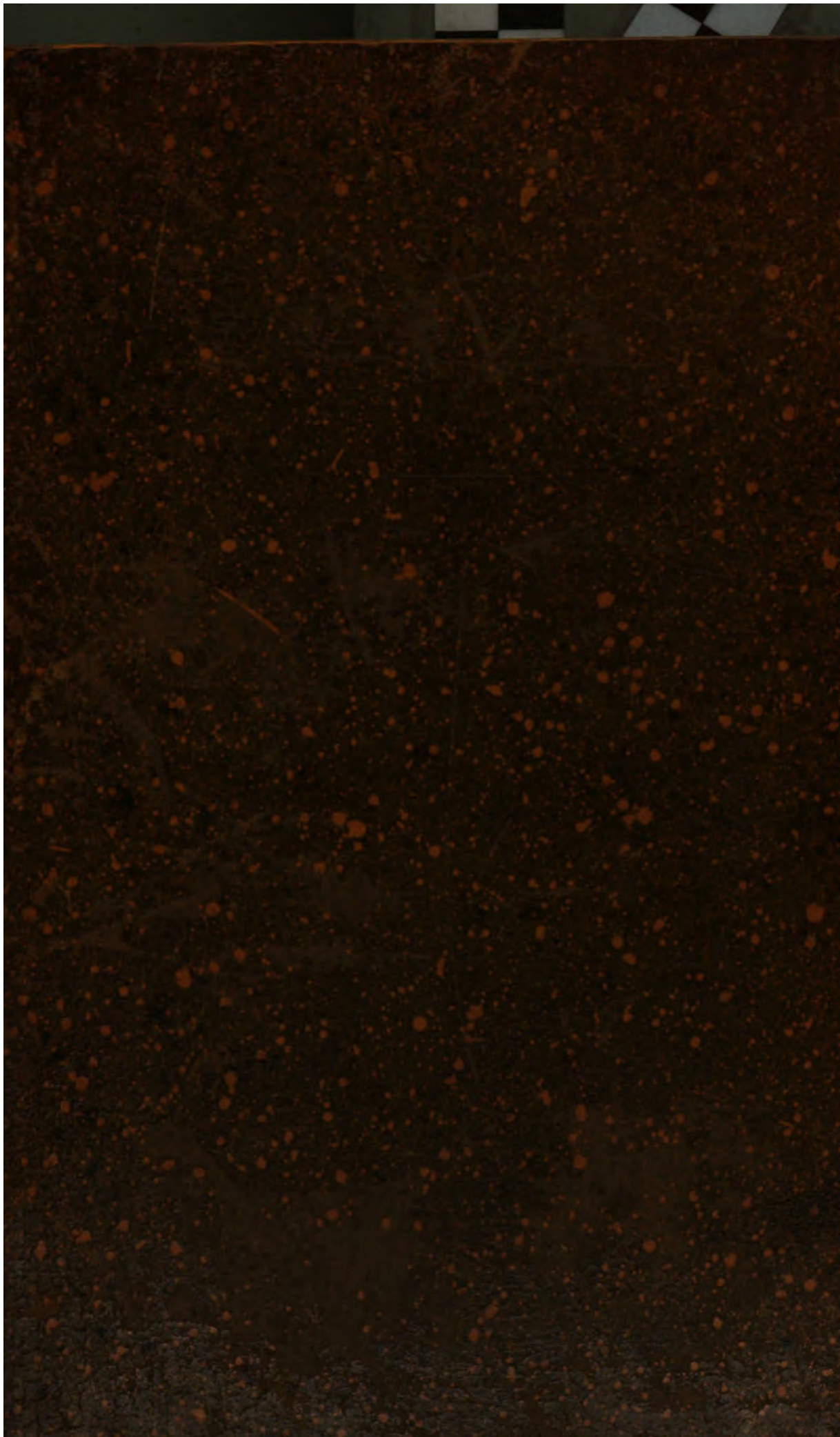
This book is part of the collection held by the Bodleian Libraries and scanned by Google, Inc. for the Google Books Library Project.

For more information see:

<http://www.bodleian.ox.ac.uk/dbooks>

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 2.0 UK: England & Wales (CC BY-NC-SA 2.0) licence.

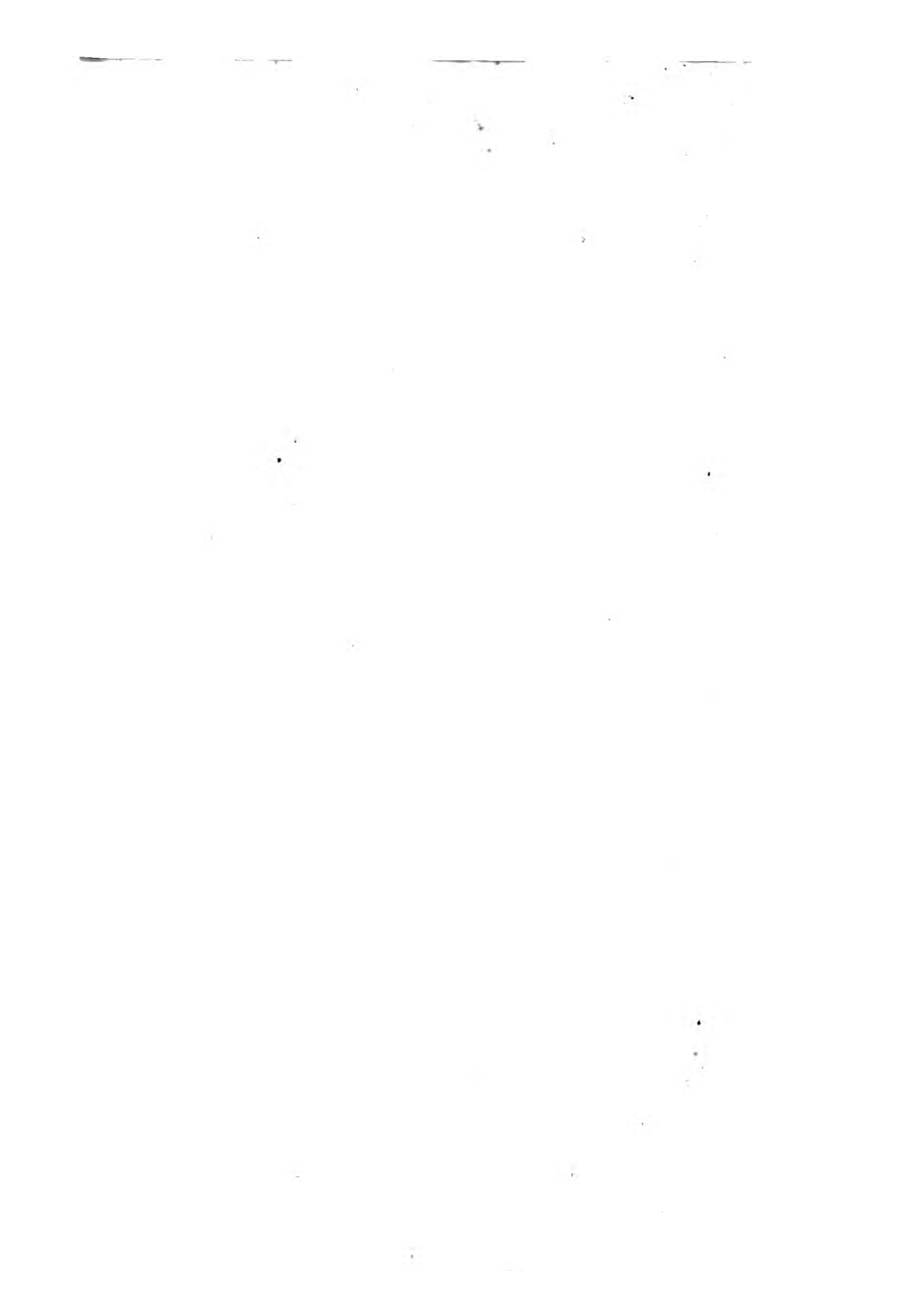

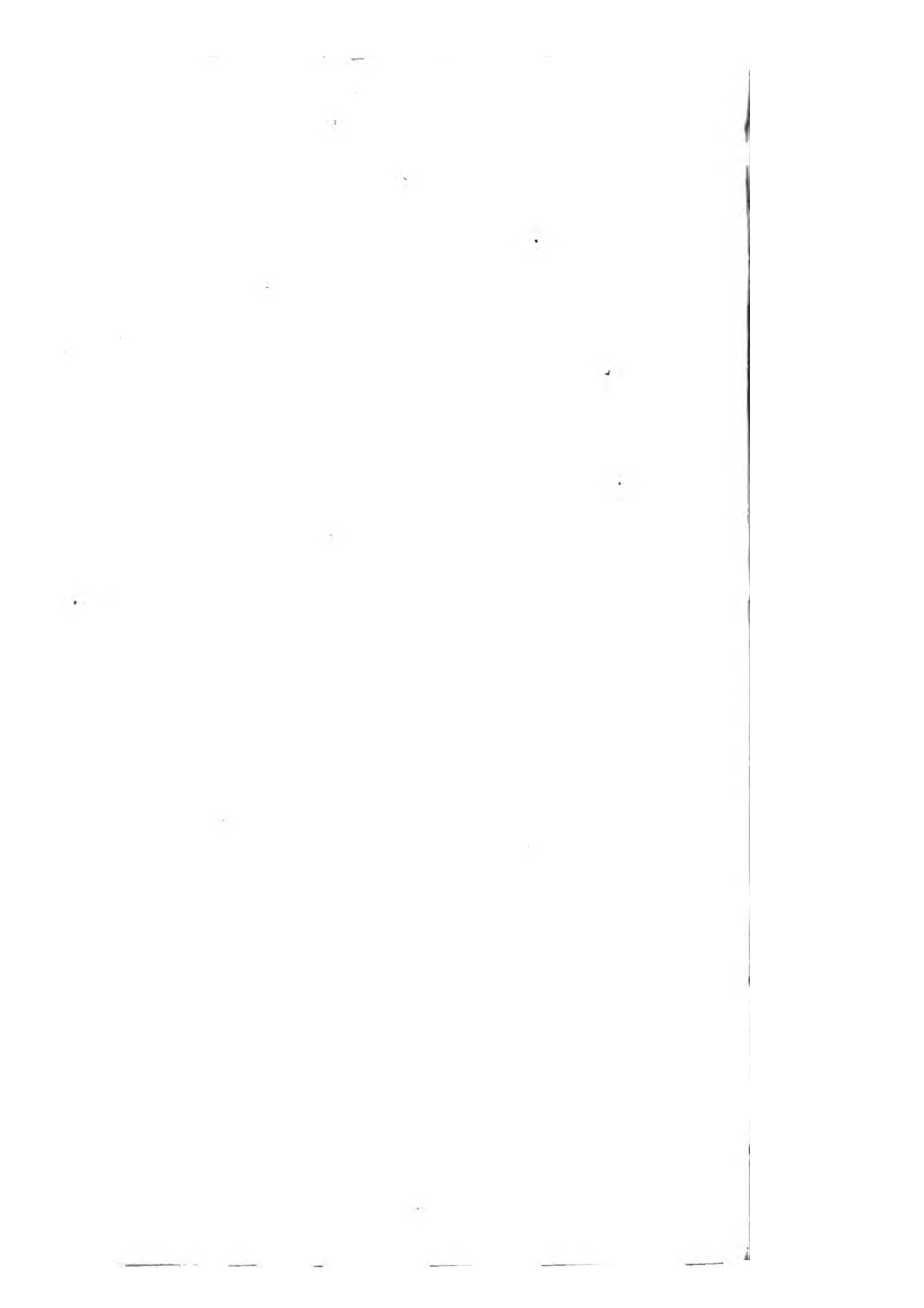
J. P.

TP

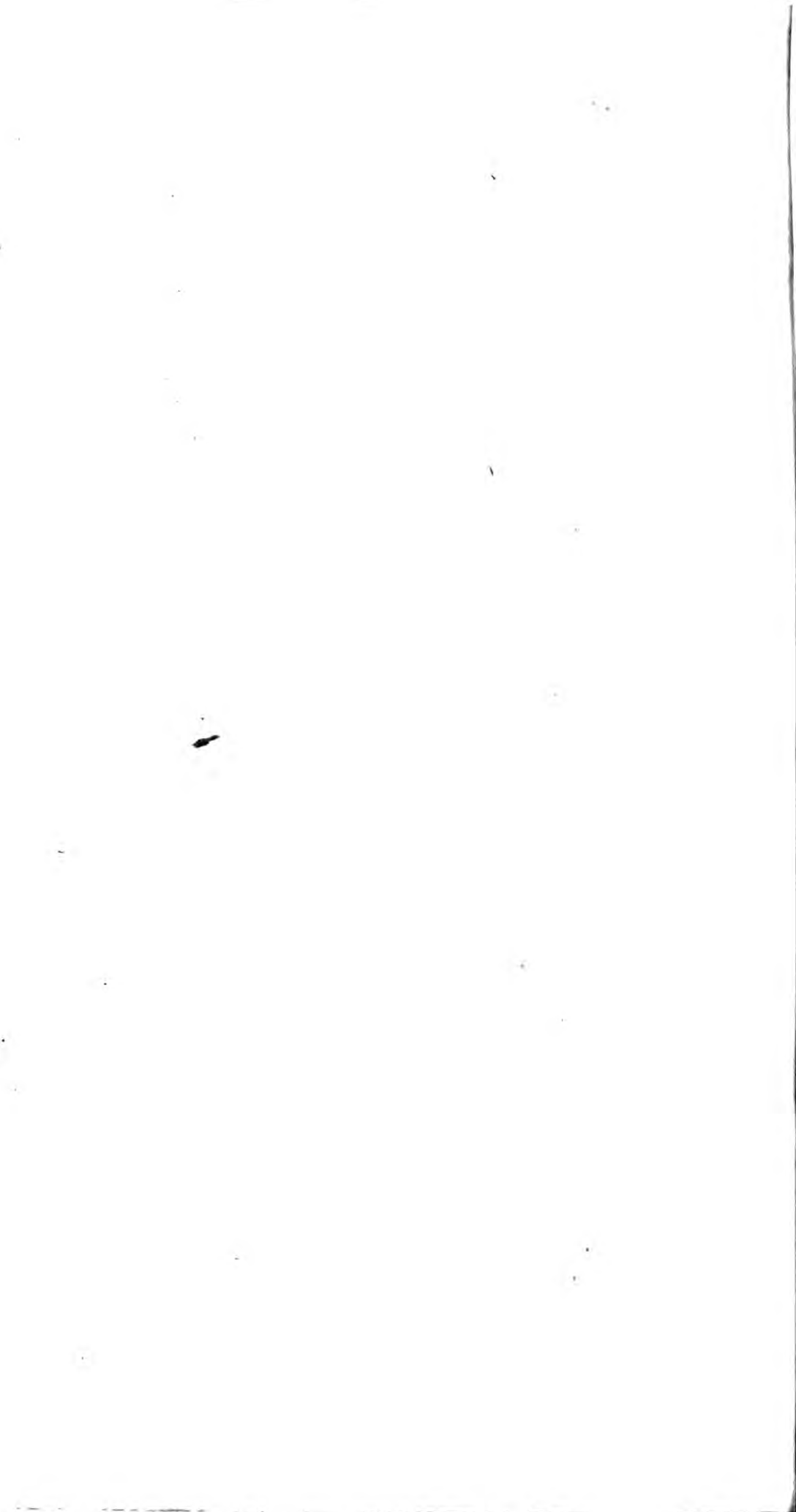
C. 47

ΑΙΣΧΙΝΟΥ

Ο ΚΑΤΑ ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΟΣ

ΚΑΙ

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

Ο ΠΕΡΙ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

ΛΟΓΟΣ.

ΑΙΣΧΙΝΟΥ
Ο ΚΑΤΑ ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΟΣ
ΚΑΙ
ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ
Ο ΠΕΡΙ ΣΤΕΦΑΝΟΥ
ΛΟΓΟΣ.

CUM
DELECTU ANNOTATIONUM,
Præcipue e TAYLORO, MARKLANDO, REISKIO.

IN USUM JUVENTUTIS ACADEMICÆ.

OXONII,
E TYPOGRAPHÆO CLARENDONIANO.
1801.

Clar. Press.
50. b. 1.

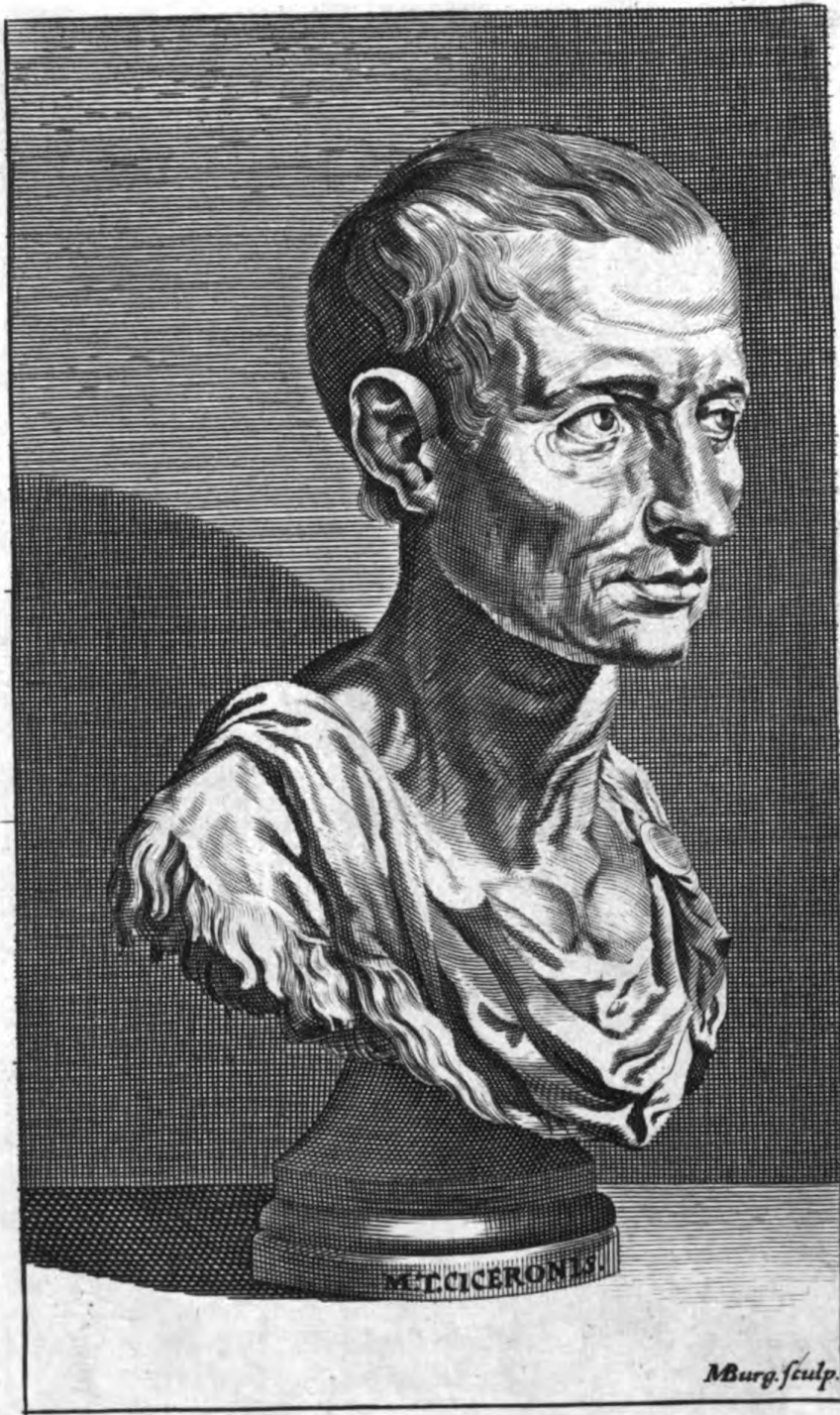
DAMUS tibi in manus, lector, istas celeberrimas orationes Æschinis in Ctesiphontem, et Demosthenis pro Corona, qua potuimus fide, typis impressas. Inferiori paginæ parti subjunximus, ex virorum eruditorum Annotationibus, eas potissimum, quæ visæ fuerunt utiles ad explanationem difficilium, si qui sint, locorum. Textus fere idem est ac is, quem *Foulkes* et *Freind* in sua editione exhibuerunt. Non tamen ea fuit in nobis religio, quæ prohibuerit, quo minus emendationes Reiskii sæpius, semel atque iterum Taylori, Marklandi, et Toupii, adhiberemus: eas præsertim, quas fancivit MSS. auctoritas. Nihil, præter hæc, est, de quo te monitum volumus. Valeas igitur, et te persuasum habeas, modo si vel minimum adjumenti, ex hoc opere, qualecunque sit, ad uberiores in Literis Græcis profectus, sis percepturus, votis nostris plene satisfactum fore.

EDITOR.

COLL. ÆN. NAS.
Nov. 2, 1801.

PRÆFATIO,

DE OPTIMO GENERE ORATORUM,

Ex Cicerone.

ORATORUM *genera* esse dicuntur, tanquam Poetarum. Id fecus est: nam alterum est multiplex. Poematis enim Tragici, Comici, Epici, Melici etiam, ac Dithyrambici, quod magis est tractatum a Latinis, suum quodvis est diversum a reliquis. Itaque et in Tragoedia Comicum vitiosum est, et in Comoedia turpe Tragicum: et in cæteris suus est cujusque certus sonus, et quædam intelligentibus nota vox.

Oratorum autem si quis ita numerat plura *genera*, ut alios grandes, aut graves, aut copiosos; alios tenues, aut subtiles, aut breves; alios eis interjectos, et tanquam medios, putet: de hominibus dicet aliquid, de re parum. In re enim, quod optimum sit, quæritur; in homine dicitur, quod est. Itaque licet dicere et *Ennium*,

summum Epicum poetam, si cui ita videtur; et *Pacuvium*, Tragicum; et *Cæcilium* fortasse, Comicum.

Oratorem *genere* non divido: perfectum enim quæro. Unum est autem *genus* perfecti, a quo qui absunt, non *genere* differunt, ut ab *Accio Terentius*; sed in eodem non sunt pares. Optimus est enim orator, qui dicendo animos audientium et docet, et delectat, et permovet. Docere, debitum est; delectare, honorarium; permovere, necessarium.

Hæc ut alius melius, quam alius, concedendum est: verum id fit non *genere*, sed *gradu*. Optimum quidem unum est; et proximum, quod ei simillimum: ex quo perspicuum est, quod optimo dissimillimum sit, id esse deterrimum. Nam quoniam *Eloquentia* constat ex *Verbis* et *Sententiis*, perficiendum est, ut pure et emendate loquentes, quod est *Latine, verborum* præterea et propriorum et translatorum elegantiam persequamur: in propriis, ut aptissima eligamus; in translatis, ut similitudinem secuti, verecunde utamur alienis.

Sententiarum autem totidem genera sunt, quot diximus esse laudum. Sunt enim docendi acutæ; delectandi, quasi argutæ; commovendi, graves. Sed et *verborum* est structura quæ-

dam, duas res efficiens, numerum et lenitatem ; et sententiæ suam compositionem habent, et ad probandam rem accommodatum ordinem. Sed earum omnium rerum, ut *ædificiorum*, Memoria est quasi *fundamentum*, *lumen* Actio.

Ea igitur omnia in quo summa, erit orator peritissimus : in quo media, mediocris : in quo minima, deterrimus. Et appellabuntur omnes oratores, ut pictores appellantur etiam mali : nec *generibus* inter sese, sed *facultatibus* different. Itaque nemo est orator, qui se Demosthenis similem esse nolit : at Menander *Homeri* noluit. *Genus* enim erat aliud. Id non est in oratoribus : aut si est, ut alius gravitatem sequens, subtilitatem fugiat ; contra, alius acutiorem se quam ornatiorem velit : etiam si est in genere tolerabili, non est in optimo. Siquidem, quod omnes laudes habet, id est optimum.

Hæc dixi brevius equidem, quam res petebat ; sed ad id, quod agimus, non fuit dicendum pluribus. Unum enim cum sit *genus*, id quale sit, quærimus. Est autem tale, quale floruit Athenis, ex quo *Atticorum* oratorum ipsa vis ignota est, nota gloria. Nam alterum multi viderunt, vitiosi nihil apud eos ; alterum pauci, laudabilia esse multa. Est enim vitiosum in *sententia*, si quid absurdum, aut alienum, aut non

acutum, aut subinfulsum est : in *verbis*, si inquinatum, si abjectum, si non aptum, si durum, si longe petitum.

Hæc vitaverunt fere omnes, qui aut *Attici* numerantur, aut dicunt *Attice*. Sed quatenus valuerunt, fani et ficci duntaxat habeantur ; sed ita, ut palæstrice spatari in xysto iis liceat, non ab Olympiis coronam petant. Qui, cum careant omni vitio, non sunt contenti quasi bona valetudine, sed vires, lacertos, sanguinem quaerunt, quandam etiam suavitatem coloris. Eos imitemur, si possumus : sin minus, illos potius, qui incorrupta sanitate sunt, quod est proprium *Atticorum*, quam eos, quorum vitiosa abundantia est, quales *Aſia* multos tulit.

Quod cum faciemus (si modo id ipsum assequemur ; est enim permagnum) imitemur, si poterimus, *Lysiam*, et ejus quidem tenuitatem potissimum. Est enim multis in locis grandior : sed quia et privatas ille plerasque, et eas ipsas aliis, et parvarum rerum causulas scripsit, videtur esse jejunior, quoniam se ipse consulto ad minutarum genera causarum limaverit. Quod qui ita faciet, ut, si cupiat uberius esse, non possit, habeatur sane orator, sed de minoribus : magno autem oratori etiam illo modo sæpe dicendum est in tali genere causarum.

Ita fit, ut Demosthenes certe possit summissè dicere; elate Lyfias fortasse non possit. Sed si eodem modo putant, exercitu in foro, et in omnibus templis, quæ circum forum sunt, collocato, dici pro Milone decuisse, ut si de re privata ad unum iudicem diceremus, vim eloquentiæ sua facultate, non rei natura, metiuntur.

Quare quoniam nonnullorum fermo jam increbuit, partim seipsos *Attice* dicere, partim neminem nostrum dicere; alteros negligamus: factis enim his res ipsa respondet, cum aut non adhibeantur ad causas, aut adhibiti derideantur. Nam si arrideantur, esset id ipsum *Atticorum*. Sed qui dici a nobis *Attico more* nolunt, ipsi autem se non oratores esse profitentur, si teretes aures habent, intelligentque iudicium, tanquam ad picturam probandam, adhibentur etiam inscii faciendi, cum aliqua solertia iudicandi.

Sin autem intelligentiam ponunt in audiendi fastidio, neque eos quicquam excelsum magnificentumque delectat; dicant se subtile quiddam et politum velle, grave ornatumque contemnere: id vero desinant dicere, qui subtiliter dicunt, eos solos *Attice* dicere, id est, quasi ficce. At integre, et ample, et ornate, et copiose, cum eadem integritate, *Atticorum* est. Quid?

dubium est, utrum orationem nostram tolerabilem tantum, an etiam admirabilem, esse cupiamus? Non enim jam quærimus, quid sit *Attice*, sed quid sit *optime*, dicere.

Ex quo intelligitur, quoniam *Græcorum* oratorum præstantissimi sunt ii, qui fuerunt *Atbenis*, eorum autem princeps facile Demosthenes: hunc si quis imitetur, eum et *Attice* dicturum, et *optime*: ut, quoniam *Attici* nobis propositi sunt ad imitandum, *bene* dicere, id sit *Attice* dicere. Sed cum in eo magnus error esset, quale esset id dicendi genus: putavi mihi suscipiendum laborem, utilem quidem studiosis, mihi quidem ipsi non necessarium.

Converti enim ex *Atticis*, duorum eloquentissimorum nobilissimas orationes inter se contrarias, *Æschinis* Demosthenisque: nec converti, ut interpretes, sed ut orator, sententiis iisdem, et earum formis, tanquam figuris, verbis ad nostram consuetudinem aptis: in quibus non verbum pro verbo necesse habui reddere, sed *genus* omnium verborum *vimque* servavi. Non enim ea me *annumerare* Lectori putavi oportere, sed tanquam *appendere*.

Hic labor meus hoc assequetur, ut nostri homines, quid ab illis exigant, qui se *Atticos* volunt, et ad quam eos quasi formulam dicendi

revocent, intelligant. Sed exorietur Thucydides, ejus enim quidam eloquentiam admirantur; id quidem recte: sed nihil ad eum oratorem, quem quærimus. Aliud est enim explicare res gestas narrando, aliud argumentando criminari, crimenve dissolvere: aliud narratione tenere Auditorem, aliud concitare.

At loquitur pulchre. Num melius, quam Plato? Necessè tamen est oratori, quem quærimus, controversias explicare forenses dicendi genere apto ad docendum, ad delectandum, ad permovendum. Quare si quis erit, qui Thucydidio genere causas in foro dicturum se esse profiteatur, is abhorreat etiam a suspicione ejus, quæ versatur in re civili et forensi: qui Thucydidem laudavit, ascribat suæ nostram sententiam.

Quin ipsum Isocratem, quem divinus autor Plato suum fere æqualem admirabiliter in Phædro laudari fecit a Socrate, quemque omnes docti summum oratorem esse dixerunt: tamen hunc in numero non repono. Non enim in *acie* versatur et *ferro*: quasi *rudibus* ejus eludit oratio. A me autem (ut cum maximis minima conferam) gladiatorum par nobilissimum inducitur. Æschines, tanquam Æferninus (ut ait Lucilius)

— Non *spurcus homo*, sed doctus et acer,
 Cum *Pacidiano* hic componitur, *optimu' longe*
Post homines natos. — ¹

Nihil enim illo oratore arbitror cogitari posse divinius.

Huic labori nostro duo genera reprehensorum opponuntur. Unum hoc, *Verum melius Græci*: a quo quærat, ecquid possint ipsi melius Latine. Alterum, *Quid istas potius legam, quam Græcas?* Iidem Andriam, et Synephebos, nec minus Terentium, et Cæcilium, quam Menandrum legunt. Nec Andromacham, aut Antiopam, aut Epigonos Latinos recipiant: sed tamen Ennium, et Pacuvium, et Accium potius, quam Euripidem, et Sophoclem, legunt. Quod igitur est eorum in *orationibus* e Græco conversis fastidium, nullum cum sit in *versibus*?

Sed aggrediamur jam quod suscepimus, si prius exposuerimus, quæ causa in iudicium deducta sit. Cum esset Lex Athenis, NEQUIS populi scitum faceret, ut quisquam corona donaretur in Magistratu, priusquam rationes retulisset: et altera Lex, EOS, QUI a populo donarentur, in concione donari debere: qui a Senatu, in Senatu:

¹ *Versus hic ex Lucilio ita suppleri debet*—gladiator qui fuit unus. Alioqui enim vox [optimu'] ad Æschinem referenda esset, non ad Demosthenem, de quo nunc loquitur Cicero.

Demosthenes curator muris reficiendis fuit, eosque refecit pecunia sua. De hoc igitur Ctesiphon scitum fecit, nullis ab ipso rationibus relatis, ut corona aurea donaretur; eaque donatio fieret in Theatro, populo convocato; qui locus non est concionis legitimæ: atque ita prædicaretur, EUM DONARI VIRTUTIS ERGO BENEVOLENTIÆQUE, QUAM ERGA POPULUM ATHENIENSEM HABERET.

Hunc igitur Ctesiphontem in iudicium adduxit Æschines, quod contra Leges scripsisset; ut et rationibus non relatis corona donaretur, et ut in Theatro; et quod de virtute ejus et benevolentia falsa scripsisset; quoniam Demosthenes nec vir bonus esset, nec bene meritus de civitate. Causa ipsa abhorret illa quidem a formula consuetudinis nostræ: sed est magna. Habet enim et legum interpretationem satis acutam in utramque partem, et meritorum in Rempublicam contentionem sane gravem.

Itaque causa fuit Æschini, quoniam ipse a Demosthene esset capitis accusatus, quod legationem e mentibus esset, ut, ulciscendi inimici causa, nomine Ctesiphontis, iudicium fieret de factis famaue Demosthenis. Non enim tam multa dixit de rationibus non relatis, quam de eo, quod civis improbus, ut optimus, laudatus esset.

Hanc multam Æschines a Ctesiphonte petiit quadriennio ante Philippi Macedonis mortem, sed iudicium factum est aliquot annis post, Alexandro jam Asiam tenente: ad quod iudicium concursus dicitur e tota Græcia factus esse. Quid enim aut tam visendum, aut audiendum fuit, quam summorum oratorum, in gravissima causa, accurata et inimicitii incensa contentio?

Quorum ego orationes si, ut spero, ita expressero, *virtutibus* utens illorum omnibus, id est, *sententiis*, et earum *figuris*, et *rerum ordine*, verba persequens eatenus, ut ea non abhorreant a more nostro: (quæ si e Græcis omnia conversa non erunt, tamen ut *generis* ejusdem sint, elaboravimus) erit regula, ad quam eorum dirigantur orationes, qui *Attice* volunt dicere. Sed de nobis satis. Aliquando enim Æschinem ipsum Latine dicentem audiamus.

PRÆFATIO TAYLORI.

QUOD Cicero dixit, cum has duas Orationes in Latinum sermonem convertit, vere dixit; se nempe *gladiatorum par nobilissimum* post hominum memoriam *inducere*, Æschinem scil. et Demosthenem, illum, non tanquam Æfernum Samnitum, *spurcum* hominem, sed *doctum* et *acerrimum*, immo alterum fere Pacidianum, *cum Pacidiano, gladiatorum optimo, compositum*. (Ita enim Ciceronis verba interpretor contra Manutium, cum aliorum, tum Jani Parrhasii in Epist. 60. auctoritate adductus.) Ut affirmare non dubitem, nihil habere Humaniores Literas vel Elegantia limatius, vel Facundia disertius, vel gravius Oratione: nihil aut verborum ornatu cultius, aut sententiarum majestate elatius, vel ab omni denique laudis genere felicius.

Et cum hæc dicam, nihil profero, nisi quod

comprobavit vetustas, atque omnium Gentium Populorumque consensus, ad quos Humanitas, hoc est, hujusmodi Literæ pervenerint. *Hic, quem præstitisse diximus ceteris, in illa pro Ctesiphonte oratione longe optima, summissius a primo, deinde, dum de legibus disputat, pressius, post sensim incedens, judices ut vidit ardentis, in reliquis exultavit audacius.* Cic. Orat. §. 8. *Si exempla sequimur, ait Idem, ibid. §. 38. a Demosthene sumamus, et quidem perpetuæ dictionis, ex eo loco, unde in Ctesiphontis judicio de suis factis, consiliis, meritis in Rempublicam aggressus est dicere. Ea profecto oratio in eam formam, quæ est insita in mentibus nostris, includi sic potest, ut major Eloquentia non requiratur.* Porro: *Converti ex Atticis duorum eloquentissimorum nobilissimas orationes inter se contrarias, Æschinis Demosthenisque.* Id. *de Optim. Gen. Orator.* Nam, non contentus eloquentia sæculi sui, cum totum se ad laudes Græcorum comparavit, tum, ut imaginem summæ Eloquentiæ in mente atque animo plenissime effingeret, orationes has contrarias Latino sermone donavit Latini Sermonis peritissimus artifex, M. TULL. CICERO. Et qui omnis ad imitandum proposuit, has potissimum duxit esse dignas quas sedulo in patriam linguam verteret. Istius operis nihil hodie remanet præter desiderium, si excipias Anteloquium, quod inscribi solet DE OPTIMO GENERE ORATORUM. [Tullius] *Protagoram Platonis, et Oeconomicon Xenophontis, et Æschinis*

ac Demosthenis duas contra se orationes pulcherrimas transtulit. *Quanta in illis prætermiserit, quanta addiderit, quanta mutaverit, ut proprietates alterius linguæ suis proprietatibus explicaret, non est hujus temporis dicere. Sufficit mihi ipsius Translatoris auctoritas, qui ita in Prologo earundem orationum loquutus est, " Putavi mihi suscipiendum," &c. Hieron. ad Paulin. Epist. 50. Rursus: Nisi forte putandus est Tullius Oeconomicon Xenophontis, et Platonis Protagoram, et Demosthenis pro Ctesiphonte orationem afflatus Rhetorico spiritu transtulisse. Idem, Apolog. adv. Rufin. l. ii. Qui similia fere habet in Proleg. ad Pentateuch. et in Epistola ad Sunniam et Fretelam. Scripsit item Sidonius Apollinaris ii. Epist. 9. Quanquam sic esset ad verbum sententiamque translatus, ut nec Apuleius Phædonem sic Platonis, neque Tullius Ctesiphontem sic Demosthenis in usum regulamque Romani Sermonis exscripsissent. Verum ut jactura istius versionis quodammodo refarciretur, quidam male feriati antiquas Ciceronis Editiones beare voluerunt interpretatione hujus controversiæ, quam elaboravit Leonardus Brunus, Aretinus, verum neque eo loco, quem occupat, neque fama istorum scriptorum dignam, quos convertere instituebat. Ea utique contentio duorum summorum hominum, ad quam concursus ex tota Græcia factus esse dicitur, (Nam et Æschines ipse commemorat pag. 29, pluris tribunal circumstetisse, quam*

unquam meminerit ad ullam causam publicam convenisse) cito venit in famam atque celebritatem: et, dum stetit Fortuna harum Literarum, nihil unquam aut ardentius legebatur, aut maximorum hominum studia magis alliciebat. Illam Demosthenis præcipue (uti dicebam) ita semper admirati sunt Veteres, quemadmodum solebant Phidiæ Jovem aut Doryphorum suspicere; præstantissimi scil. Artificis præstantissima artificia, et quibus nihil in illo genere perfectius esse potuit. Οἱ γὰρ κάλλιστοι τῶν δημοσίων λόγων εἰσὶν, ἐν οἷς περὶ νόμου τι ἢ ψηφίσματος ἀμφισβητεῖται, λέγω δὲ τὸν τε περὶ Σεφάνου—*Theo Progygn.* pag. 5. Οἶμαι γὰρ σε τῶν Δημοσθένους εἰ μή τι ἄλλο, ἀλλὰ τὸν γε ὑπὲρ τῆς ἀναρρήσεως λόγον, τὸν πολυύμνητον δὴ τῶτον ἀνεγνωκέναι. Aristid. περὶ τοῦ παραφθέγμ. Scripsit ad morem Adagii Plinius, *Epist.* l. vi. 33. *Solent quidam ex contubernalibus nostris existimare hanc orationem præcipuam, ut inter meas, ὡς ὑπὲρ Κτησιφώντος esse.* Hos omnes anteivit, ut ætate, ita iudicio, Dionysius Halicarnassensis, qui ita scribit in libro περὶ Συνδέσεως. Ἐτέρου πάλιν ἀψομαι, τοῦ πάνυ ἐρμηνεῦσθαι δαιμονίως δοκῆντος, τῷ ὑπὲρ Κτησιφώντος, ὃν ἐγὼ κράτιστον ἀποφαίνομαι πάντων λόγων. Rursus, περὶ δεινότη. §. 14.—*πλεῖστα δὲ καὶ κάλλιστα ἐκ τῆς ὑπὲρ Κτησιφώντος ἀπολογίας.* Οὗτος γὰρ δὴ μοι δοκεῖ καλλίστη καὶ μετριωτάτῃ καλῶσκειῦ λέξεως κεχρησθαι ὁ λόγος. Deinde, Εἰ δὲ τις ἐρεῖ—ὅτι τῶτον ἴσως ἔγραψε τὸν λόγον (ἴσ. περὶ τῷ Σεφάνου) ταῖς

Ἄριστέλους ἐντετυχηκῶς τέχναις, τὸν κράτιστον ἀπάντων λόγων, πολλὰ πρὸς αὐτὸν εἰπεῖν ἔχων—καὶ τοῦτον ἐπιδείξειν ὑπισχνέμαι τὸν ἀγῶνα πρὸ τῶν Ἄριστέλους τεχνῶν ἐπιτετελεσμένον. Id. ad Ammæum. Verum his superfedeo; quoniam nemo est, qui non laudavit, et nullæ sunt laudes, quæ non sunt maximæ: illud etiam in animo habens, quod, si quem nullo modo capiat tanta Eloquentia, neque lectione harum orationum deliniri poterit, non ille istiusmodi auctoritatibus quidquam commovebitur.

Causa, quæ in iudicium deducitur, erat huiusmodi. Post prælium Chæronense, quod ea infelicitate gestum erat, quam omnes sciunt, qui de Græciæ fortunis aliquid inaudiverint, mœnibus urbis reficiendis præponitur Demosthenes, sive illud *Munus* et *Magistratum*, sive λειτουργίαν quandam et *Administrationem* leviolem, vel *Functionem* appellare fas sit. Præterea Quæstor erat Theatralis, ἐπὶ τῷ θεωρικῷ constitutus, quod officium in commodiori loco expono disertius. His muneribus cum præclare functus sit Demosthenes, præcipue vero, quod in illo, magnam partem privatis sumptibus confecisset, ideoque bene de Republica mereri videretur, Ctesipho quidam, amicus et adjutor in Republica administranda, ad Senatum retulit, uti Demostheni gratiæ publicæ haberentur ob sedulo navatam operam, ejusque perpetua in P. A. me-

rita, utique ei Corona Aurea decerneretur; quod erat Civitatis erga bonos civis Honoris et Εὐχαριστίας publicum et maximum argumentum. Isti Rogationi obstitit Æschines luculenta ea oratione, quam hodie es lecturus. Levissima quidem causa, quæ eam, quam dixi, expectationem ciere, tantamque eloquentiam suppeditare poterat. Verum totius contentionis fortuna non in corolla, aut ferto *duabus virgulis oleaginis facto*, posita esse, sed ad Civitatem ipsam totamque Rempublicam spectare, videbatur. Nam post fatale illud prælium ad Chæroneam, in quo Philippi fortuna Demosthenis consilia profligavit, cum civitas de salute pene desperaret, flagrabat Orator multorum invidia. Expertus est, ut ait ille, *de Cor. §. 74. ἀπόνοϊαν* Soficlis, *συκοφαντίαν* Philocratis, *μανίαν* Diondæ et Melani, qui nihil intentatum reliquerunt, verum *γραφὰς, εὐθύνας, εἰσαγγελίας*, totam denique Fori Attici armaturam capiti ejus minitabantur. Ejus rei testis est *Plutarchus* in *vita*: Τότε δὲ τῆς ἀτυχίας τοῖς Ἑλλησι γενομένης οἱ μὲν ἀντιπολιτευόμενοι ῥήτορες, ἐπεμβαίνοντες τῷ Δημοσθένει, κατεσκεύαζον εὐθύνας καὶ γραφὰς ἐπ' αὐτόν· ὁ δὲ δῆμος οὐ μόνον τούτων ἀπέλυεν, ἀλλὰ καὶ τιμῶν διετέλει, καὶ προκαλέμενος αὐτῶν εἰς τὴν πολιτείαν. Alii, in quorum numero erat Ctesiphon, Demosthenem rursus ad Rempublicam vocabant: alii contra, ut Æschines, eos, qui de Philippo victore melius senserant. Ctesiphon ve-

ro opportunum id tempus fore ratus, ut populi quasi præjudicium de Demosthene fieret, eam sententiam in Senatu dixit, in qua hæc causa tota continetur. Ibi Æschines, quem Demosthenes obtrectatorem nactus est in Republica administranda acerrimum, tum ut ne id fieret, neque istius consiliis uteretur Respublica, quibus nuperrime labefactata esse videbatur, tum ut privatas inimicitias ulcisceretur, (ei enim nuper diem dixerat Demosthenes ob legationem male obitam et contra Reipublicæ salutem) huic, quam dixi, Ctesiphontis Rogationi intercedit, hominemque ipsum libellis datis in iudicium adduxit; specie quidem, quod in ea quædam continebantur, quæ legibus rogare non liceret, re autem vera ut Demosthenis, vitam, mores, consilia, res gestas, totamque demum Reipublicæ administrandæ rationem infectaretur, eumque a civilibus muniis prorsus repelleret. Atque hæc est causa, non ea, quam adducunt Rhetorum filii, cur de *Quæstione* et *Corona*, de *Legibus* et *Argumento* ipso, tam pauca disputentur, de Republica tam multa; adeo ut *Γραφή* ipsa, si eorum verbis uti liceat, pene ἀμελείσθαι videatur. Atque hæc de contentione statu et origine dicta funto.

Mos autem per totam Græciam, et Athenis maxime, celebrabatur, ut ad studium animique benevolentiam declarandam, civibus bene

merentibus textilia quædam ferta publice decernerent, quibus lemnisci aurei interponebantur: atque ut istius Decreti memoria et recitatio aliquando fieret in maxima urbis frequentia, in Comitiiis nempe aut Ludorum celebritate, cuiusmodi fuerunt Panathenæa aut Dionysia; aut in Græcorum omnium conventu, qui in communi et publico loco agebatur. Οὐ γὰρ Ὀλυμπιάσιν, ἢ Δελφοῖς ἀνακηρύττει τὸν σέφανον, οὐδ' εἰς Παναθήναια συναγαγῆσα τὰς Ἑλληνας, ἢ Διονύσια, καθάπερ οἱ πάλαι ποτὲ Ἀθηναῖοι, κολακεύοντες — ἀλλ' — Themist. Orat. iii. init. Pervenere ad nostram ætatem monumenta quædam, (immo ejus generis adservantur nonnulla in bibliotheca *Coll. Trinitatis Cantabrigiæ*, dono et liberalitate illustrissimi D. Comitis De Sandvico) quæ titulos præferunt istius benevolentia; et in quibus nude aliquando exarantur hæc verba: ὁ δῆμος τὸν Νικόφημον, aut Καλλιπίδην puta aut Εὐσελίδην; subintellecto aut suppresso vocabulo *σεφανοῖ*: aliquando autem, si bene memini, floreo ferta redimita, aut circumtexta, eo scilicet animo, ut intelligeretur ea civitas *Nicophemum* illum aut *Callipidem corona* ex publico decreto *dare* ornareque. Imo obtinuit, ut civitas civitatem totam eo præconio ornaret, ejusque rei memoriam publice consecraret; id quod ex oratione Demosthenis in hac causa discimus, §. 27. Χερρόνησιτῶν οἱ κατοικῆντες Σησὸν — σεφανοῦσιν Ἀθηναίων τὴν βελὴν καὶ τὸν δῆμον χρυσῶ

ζεφάνῳ ἀπὸ ταλάντων ἐζήκοντα, ὅτι — Rurfus, καὶ ἀνακαρῦξαι τὸν ζέφανον, ᾧ συζεφάνωται ὁ δᾶμος ὁ Ἀθηναίων ὑφ' ἡμῶν, ὅπως ἐπισέωνται οἱ Ἕλληνες πάντες Ἀθηναίων ἀρετᾶν, καὶ τὰν Βυζαντίων καὶ Περινθίων εὐχαριστίαν. De qua consuetudine erudite, ut semper, agit Celeb. *D'Orvillius ad Chariton.* i. 5. sæculi sui damno, et literarum infortunio publico, non ita pridem denatus. Arrepta hac occasione iudicium meum et sententiam libenter interponerem de celeberrima ea quæstione, quæ toties agitari solet, quo pacto nimirum sunt intelligenda ea verba politissimi scriptoris, *Cornelii Nepotis, in vita Pomponii Attici: scilicet, Quamdiu adsuit, ne qua sibi statua poneretur, restitit, absens prohibere non potuit. Itaque aliquot Ipsi et Phidiæ locis sanctissimis posuerunt. Ubi Codd. MSS. cum hariolationibus criticorum, et numero et varietate, certant. Alii enim, Ipsi ut Phidiæ: alii, Ipsi et Piliæ, quæ uxor fuit Attici: alii, Ipsi et Uxori: alii, Filia, alii, Philiæ, i. e. Amicitia; alii, Pilio: alii, Ipsi et Republicæ: alii demum, Pnyce et Pæcile, propter id, quod sequitur, locis sanctissimis posuerunt. Quid hoc mali! Quorsum ista, tantaque varietas! Constat jam ex more, quem delibavimus, Byzantios, præter Coronas, quibus P. Atheniensem ob egregia ejus merita donaverunt, ut istius rei testator memoria fieret, imagines sive statuas publice etiam erexisse, scil. εἰκόνας τρεῖς ἐκκαίδεκαπήχεις ἐν τῷ Βοσπόρῳ, σεφανέμενον τὸν δᾶ-*

μον τῶν Ἀθηναίων ὑπὸ τῷ δάμῳ τῶν Βυζαντίων καὶ Περινθίων: et Cherfonefitanos itidem ob istud beneficium Χάριτος βωμὸν consecrassē καὶ δήμου Ἀθηναίων. Ego itaque in *Nepote* lubens amplector, quod *Lambinus*, et nonnulli sperare potius audebant, quam commendare, nempe ut legeremus ibi, IPSI et FIDEI. Immo unde damnant hanc crisin, in eo magnum robur et adjumentum esse video. Non potuit, aiunt, post *Fidem*, aut *Filiam*, aut *Piliam*, &c. adjicere hæc verba, scil. HUNC enim in omni procuratione Reipublicæ auctorem auctoremque habebant. Sed egregie decipiuntur: ideo enim *Attico* et *Fidei* statuam posuerunt Athenienses, quod summa *Fide* et constantia rempublicam procuraverat, eamque re et consilio adjuverat, quemadmodum hic Cherfonefitani P. A. coronam decreverunt, aramque IPSI et GRATIÆ posuerunt, ὅτι πάντων μέγιστον ἀγαθῶν πρᾶττεν αἴτιος γέγονε Χερρόνησίταις, ἐξελεόμενος ἐκ τῆ Φιλίππου, καὶ ἀποδὲς τὰς πατρίδας, τὰς νόμους, καὶ τὴν ἐλευθερίαν.

De hoc more civium remunerandorum fatis. Ctesiphontis Rogatio, sive ψήφισμα, occurrit ἀπολεξεί, Orat. de Cor. §. 26. ubi *recensitis breviter Demosthenis in Rempublicam meritis, maxime autem liberalitate in curatione, qua proxime functus est, rogat, Placere S. P. Q. A. laudari Demosthenem virtutis ergo benevolentiaeque, atque ut corona aurea donaretur a populo, et istius rei*

recitatio seu proclamatio fieret proximis Dionysiis, in Teatro, Tragædis Novis, feriente sc. populo, et spectante Græcia, quæ advenerat ludorum gratia. Quædam sunt hic expedienda, ut lector interea ad has orationes paratior accedat. Nam cum primum in scenam producta esset fabula, solebat ea res Commissionibus, ut vocant, fieri. In Dionysiis nempe, five Feriis Liberalibus, ut aliarum rerum, ita ingenii quoque fuit quædam contentio. Certabant ibi fabulis suis Poetæ: ut ex Didascaliiis intelligere possumus, multisque ex Neotericis, qui ad Drama Antiquorum adnotaverunt. Tragœdia enim, quæ in Religione ortum et sedem habebat, ludos ideo sacros comitabatur. Ita perinde esset, quod scripsit Æschines, pag. 6. l. 12. ἀναγορευόμενος ἐν τοῖς ἀγῶσιν: et quod 20. l. 6. ἐν τῷ θεάτρῳ — τραγωδῶν ἀγωνιζομένων καινῶν. Ita Ælianus, V. H. l. ii. c. 13. Ὁ δὲ Σωκράτης σπάνιον μὲν ἐπεφοίτα τοῖς θεάτροις, εἶποτε δὲ Εὐριπίδης ὁ τῆς τραγωδίας ποιητῆς ἠγωνίζετο καινοῖς τραγωδοῖς, τότε γε ἀφικνεῖτο. Hinc lucem foenerabitur oratio multis in locis, scil. ubi νόμον Διονυσιακὸν memorat, cum τὴν τῆ Διονύσε ὀρχήσαν, cum τὰς κριτὰς τὰς ἐκ Διονυσίων, et cum perstringit Demosthenis arrogantiam, quod populi plausu in concione, qui locus erat legitimus recitationis habendæ, non contentus, honorem hunc sibi impertiri voluit, εἰδὲ ἐκκλησιαζόντων Ἀθηναίων, ἀλλὰ τραγωδῶν ἀγωνιζομένων καινῶν, εἰδὲ ἐναντίον τῆ δῆμο, ἀλλ' ἐναν-

τίον τῶν Ἑλλήνων, ἵν' ἡμῖν συναδῶσιν οἷον ἄνδρα τιμῶμεν. *I. Meursius*, Vir Græce doctissimus, cum plura Atheniensium monumenta feliciter illustravit, dolemus quod ejus Commentarius de Dionysiis aut non esset ad finem perductus, aut esset infelici quodam casu interceptus. Multa de antiquo Dramate, et de hac forte consuetudine, in eo expedivisset. At in ea re operam suam et industriam posuerunt bene multi. Eorum quosdam recensui ad *Midianam Demosthenis*, pag. 170. Tom. iii.

Interea ad hunc morem in Dionysiis celebratum adludit, et ad imaginem veræ Rogationis lepidam et joculari adumbravit, facetissimus scriptor, *Lucianus*, in *Timone*, quam hic repræsentato.

ΕΠΕΙΔΗ ΤΙΜΩΝ Ο ΕΧΕΚΡΑΤΙΔΟΥ
 ΚΟΛΥΤΤΕΤΕ ΑΝΗΡ ΟΥ ΜΟΝΟΝ ΚΑΛΟΣ
 ΚΑΙ ΓΑΘΟΣ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΣΟΦΟΣ ΩΣ ΟΥΚ
 ΑΛΛΟΣ ΕΝ ΤΗ ΕΛΛΑΔΙ ΠΑΡΑ ΠΑΝΤΑ
 ΧΡΟΝΟΝ ΔΙΑΤΕΛΕΙ ΤΑ ΑΡΙΣΤΑ ΠΡΑΤΤΩΝ
 ΤΗ ΠΟΛΕΙ ΝΕΝΙΚΗΚΕ ΔΕ ΠΥΞ ΚΑΙ
 ΠΑΛΗΝ ΚΑΙ ΔΡΟΜΟΝ ΕΝ ΟΛΥΜΠΙΑΙ
 ΜΙΑΣ ΗΜΕΡΑΣ ΚΑΙ ΤΕΛΕΙΩΙ ΑΡΜΑΤΙ ΚΑΙ
 ΣΥΝΩΡΙΔΙ ΠΩΛΙΚΗ ΚΑΙ ΗΡΙΣΤΕΤΕΣ ΔΕ
 ΤΗΡ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΠΕΡΥΣΙ ΠΡΟΣ
 ΑΧΑΡΝΕΑΣ ΚΑΙ ΚΑΤΕΚΟΨΕ
 ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΩΝ ΔΥΟ ΜΟΙΡΑΣ ΕΤΙ ΔΕ
 ΚΑΙ ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ ΓΡΑΦΩΝ ΚΑΙ

ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΩΝ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΗΓΩΝ ΟΥ
 ΜΙΚΡΑ ΩΦΕΛΗΣΕ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΕΠΙ
 ΤΟΥΤΟΙΣ ΑΠΑΣΙ ΔΕΔΟΚΤΑΙ ΤΗ ΒΟΥΛΗ
 ΚΑΙ ΤΩ ΔΗΜΩ ΚΑΙ ΤΗ ΗΛΙΑΙΑΙ
 ΚΑΤΑ ΦΥΛΑΣ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΔΗΜΟΙΣ ΙΔΙΑΙ
 ΚΑΙ ΚΟΙΝΗ ΠΑΣΙ ΧΡΥΣΟΥΝ ΑΝΑΣΤΗΝΑΙ
 ΤΟΝ ΤΙΜΩΝΑ ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑΝ ΕΝ
 ΤΗ ΑΚΡΟΠΟΛΕΙ ΚΕΡΑΥΝΟΝ ΕΝ ΤΗ
 ΔΕΞΙΑΙ ΕΧΟΝΤΑ ΚΑΙ ΑΚΤΙΝΑΣ ΕΠΙ ΤΗ
 ΚΕΦΑΛΗ ΚΑΙ ΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙ ΑΥΤΟΝ
 ΧΡΥΣΟΙΣ ΣΤΕΦΑΝΟΙΣ ΕΠΤΑ ΚΑΙ
 ΑΝΑΚΗΡΥΧΘΗΝΑΙ ΤΟΤΕ ΣΤΕΦΑΝΟΥΣ
 ΟΣΗΜΕΡΟΝ ΔΙΟΝΥΣΙΟΙΣ ΤΡΑΓΩΙΔΟΙΣ
 ΚΑΙΝΟΙΣ — ΕΙΠΕ ΤΗΝ ΓΝΩΜΗΝ
 ΔΗΜΕΑΣ Ο ΡΗΤΩΡ ΣΥΓΓΕΝΗΣ ΑΥΤΟΥ
 ΑΓΧΙΣΤΕΤΕ ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΗΣ ΩΝ.

Porro. Agebantur Dionysia Magna, τὰ ἐν
 ἄσσει, ut vocari solent, (erant enim alia) in qui-
 bus undique ex Græcia confluebant ludorum,
 &c. gratia, vere novo, mense Elaphebolione, die
 vero XVI. Verno quidem tempore haberi, inter
 alios, confirmant *Maxim. Tyr. Dissert.* iii. et ve-
 tus σχῆσις. quem consule ad hæc verba *Aristoph.*
Nub. v. 310.

Ἦρί τ' ἐπερχομένῳ Βρομία χάρις,
 Εὐκελάδων τε χορῶν ἐρεθίσματα,
 Καὶ μοῦσα βαρύθερος αὐλῶν.

Tulisse autem dicitur Ctesipho ad fenatum, ut
 proximis Dionysiis ille honos Demostheni habe-
 retur. Facta est ea relatio Pyanepsionis die

xxi. id erat paulo post Æquinoctium Autumnale. Et istius erat *Senatus* deinde deliberare, et, si ita visum fuerat, sciscere, *προβελεύειν*, antequam res ad *populum* five publicum civitatis conventum deduceretur: quo approbante, et confirmante, *Lex* vel *Ψήφισμα* demum esse coepit. Ecce autem, antequam Dionysia agi coeperint, et priusquam *SCtum* illud a populo comprobaretur, Æschines, (ut ex ejus libello constat, quem habemus apud *Demosthenem*, §. 17.) die v. istius mensis, Elaphebolionis, lege cum Ctesiphonte agit, questus hanc Rogationem a Ctesiphonte contra jus esse factam. Unde fit, ut ea Rogatio toties *Προβέλευμα* diceretur, id est, *Auctoritas*, ut ita dicam, *Senatus*, nondum, jubente populo, rata aut confirmata. Ita dixit *Demosthenes*, §. 16. ἵνα — Αἰσχίνης — ἀπέση δι' ἃ φημι, καὶ τέτων τῶν προβεβουλευμένων, καὶ πολλῶν μαιζόνων ἔτι τούτων δωρεῶν δίκαιος εἶναι τυγχάνειν! Ita §. 35. οἷς γὰρ οὐκ ἐγράψατο τῷ προβεβουλεύματος, τούτοις ἂν διώκει, συκοφαντῶν φανήσεται. Et alibi, scil. §. 5. Εἰ μὲν ἐν περὶ ὧν ἐδίωκε μόνον κατηγορήσεν Αἰσχίνης, καὶ γὰρ περὶ αὐτῶν τῷ προβεβουλεύματος εὐθύς ἂν ἀπελογέμην. Ad quem locum *Ulpianus* erit adjungendus. Vide etiam Argumentum *Libanii*, Εἰσήνεγκε [Ctesiphon] γνώμην ἐν τῇ βουλῇ τοιαύτην — εἰσαγομένη τοίνυν καὶ εἰς τὸν δῆμον τῷ προβεβουλεύματος, ἐφίσαται κατήγορος Αἰσχίνης.

Quæ autem in eo Scto, five *προβουλεύματι*, infirmare voluit Æschines, ad tria Kapita sunt redigenda. sc. [1.] Sedulo cavit Resp. ne cui ejusmodi honores decernerentur, qui magistratum aut munus aliquod publicum gesserat, priusquam rationes istius muneris, (qui mos in ea civitate invaluit) a viris ad eam rem rite exsequendam constitutis comprobarentur. Scil. ne præconiis et coronis et laudationibus rationes publicæ præoccuparentur. Ctesiphonem autem tulit, donari Demosthenem *μεταξὺ ἀρχοντα*, in ipso magistratus officio. Illud primum: atque in eo saxo versando occupatur Æschines a pag. 5. l. 18. — ad 19. l. 8. Sequitur [2da.] causa, quod *παράνομως* etiam in Decreto rogasset donari Demosthenem virtutis ergo *in Teatro*, Dionysiis magnis, tota Græcia spectante, cum legibus cautum sit, coronas a Senatu decretas non extra locum Senatus habendi; a populo, extra concionem, recitari publice celebrarique. Id exsequitur a p. 19. l. 8. — ad 26. l. 14. Totæ quæ sequitur, et erat [3ta.] et gravissima pars orationis, in Demosthenis vita inspectanda, in meritis studiisque in Remp. expendendis, occupatur, sc. *ὅτι οὐ διατελεῖ λέγων καὶ πράττων τὰ ἀριστα τῷ δήμῳ*. Nam et id quoque, ut contendit ille, *ἐκ τῶν παρανόμων*, et de quo lege agere liceret, si qui falsas rationes assignaverint,

Cupiant et in acta referri.

Hæc totius causæ summa est. Et istius distributionis memor jam lector meus ad orationem priorem accedet. Scilicet in primo loco *περὶ τῶν εὐδυνῶν*, de *Rationibus*, in secundo *περὶ τῶν κηρυγμάτων*, de loco *Recitationis*, Æschinem dicentem attente et sedulo audiat. Nam ita isti duo *Loci*, ut vocant Rhetores, omnino describi et distingui solent. Vid. *Argum. Orat. Demosthenis de Coron.* Ita Æschines, pag. 103. 1. 2. *Πρὸς τὸν τῶν ὑπευδύνων νόμον πρῶτον, καὶ τὸν περὶ κηρυγμάτων δεύτερον, τρίτον δὲ, τὸ μέγιστον, ὡς εἰδὲ ἀξίως ἐστὶ τῆς δωρεᾶς.* Et *Demosthenes*, §. 32. *Ἐγοῦμαι τοίνυν λοιπὸν εἶναί μοι περὶ τῶν κηρύγματος εἰπεῖν, καὶ τῶν εὐδυνῶν.* Ita nos SCTa insigniora aliquando emphatice describimus, v. g. ut cum dicamus, *Bill of Citations, Statute of Limitations, &c.* Quod ideo sedulo præmonui, quoniam, cum omnis de legibus disceptatio, præfertim adeo vetustis et ætate ipsa marcescentibus, subtilior et confragosior esse solet, tum Æschines, siqua in ea re sit auctoritas Demosthenis, adversarii ejus, dum de iis disputabat, obscuritatem quandam majorem, mentemque difficiliorem, malis artibus, ei argumento infuderit, ἐκ παλαιῶν, ut ait ille, *χρόνων καὶ ψηφισμάτων πολλῶν ἐκλέξας, ἃ μῆτε προήδει μηδεὶς, μήτ' ἂν ᾤηθη τήμερον ῥηθῆναι, διαβάλλον καὶ μετενεγκὼν τὸς χρόνους, καὶ προφάσεις ἀντὶ τῶν ἀληθῶν ψευδεῖς μεταθεῖς τοῖς πεπραγμένοις:* *Demosthenes*, §. 66. *Rursusque*, §. 33. *Τῶν μὲν λόγων, οὓς οὗτος*

ἀνω καὶ κάτω διακυκῶν ἔλεγε περὶ τῶν παραγεγραμμένων νόμων, οὔτε μὰ τὸς θεοὺς οἶμαι ὑμᾶς μανθάειν, οὔτ' αὐτὸς ἠδυνάμην συνεῖναι (vel συνίεναι) τὰς πολλὰς. Unde minus mirari soleo, doleo tamen sæpissime, studiosos nonnullos, in ipso aditu causæ, ingrata et quasi horridiore oratione, ut existimare solent, deterritos atque exanimatos, ad summam et maximam, quæ unquam enituit, eloquentiam nunquam penetrare aut pervenire potuisse. Verum et hæc mea præmonita, et quæ dum ipsa pertractantur argumenta, dicturus ero, eam omnem molestiam, si non prorsus tollere, at levare aliqua ex parte et recreare posse spero.

Demosthenes, cum ad defensionem accedat, meritis in Remp. fretus, et plurimis benevolentia signis, eam partem disputationis, quæ in Legibus continetur, et in qua inferior esse creditur, στρατηγικῶς πᾶν, (ut ait ille Rhetor in *Argumento*) atque ut Imperatorem exercitatum decebat, in mediam orationem conjecit. Et tamen sæpius isti honores Demostheni deferebantur verbis iisdem, atque iisdem conditionibus, quibus nunc Ctesiphon deferebat: Æschine ipso neutiquam interpellante. Quod tamen factum potius oportuit, quam nunc denuo litis persequi, postquam ea ratio Ctesiphontis, quam nunc convellere instituerat, et diuturnitate Temporis, et repetitione Honoris, et præsumptione Juris,

aliquod auctoritatis confecuta esse videretur. Eam argumentationem latius pertractat *Demosthenes*, §. 65. Ταῦτα τὰ ψηφίσματα, ὧ ἀνδρες Ἀθηναῖοι, τὰς αὐτὰς συλλαβὰς, καὶ τὰ αὐτὰ ῥήματα ἔχει, ἅπερ πρότερον μὲν Ἀριστόνικος, νῦν δὲ Κτησιφῶν γέγραφεν οὕτως· καὶ ταῦτ' Αἰσχίνης οὐτ' ἐδίωξεν αὐτὸς, ἔτε τῷ γραψαμένῳ συγκατηγόρησε. Exstat quidem, ut ait ille, illud Decretum Aristonici, iisdem pene verbis exaratum, §. 26. Exstant etiam, §. 34, Decreta pariter, quæ Nauficli, quæ Charidemo et Diotimo, quorum causa a causa Demosthenis non abhorrebat, eisdem honores deferebant, quos nunc rogat Ctesiphon Demostheni decerni. Πολλάκις μὲν ἐσεφανώθη, [*Demosthenes*] πρότερον μὲν ὑπὸ Δημομελοῦς, Ἀριστονίκα, Ὑπερίδου, χρυσῷ σεφάνῳ, τελευταῖον δὲ ὑπὸ Κτησιφῶντος· καὶ γραφέντος τοῦ ψηφίσματος παρανόμων ὑπὸ Διοδότου, καὶ Αἰσχίνου, ἀπολογούμενος ἐνίκησεν, ὥστε τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων τὸν διώκοντα μὴ μεταλαβεῖν. Auctoris, qui *Plutarchi* nomen ementitus, vitas X Oratorum conscribillavit, hæc sunt verba. In quibus cum parum est aut nihil, quod reprehendo, attamen cum, sui quasi immemor, ad finem libelli istius adjecit, Πρῶτος ἔγραψε σεφανώθῃναι αὐτὸν χρυσῷ σεφάνῳ Ἀριστόνικος Νικοφάνους Ἀναγυράσιος, ὑπωμόσατο δὲ Διώνδας, in iis, inquam, multa sunt, ubi *Plutarchi* diligentiam, prudentiam, et fidem desidero. Namque ex decreto ipso Aristonici, quod exstat apud *Demosthenem*, ut dixi, constat eum fuisse domo *Phre-*

arrium, non *Anagyrafium*, ut voluit ille *Plutarchi* Simius. Deinde non id *primus* tulit *Aristonicus*, siqua fit *Demostheni* fides, aut si *Demosthenis* mentem ego rite intelligere possim. Sic ille, §. 26. *Στεφανωσάντων τοίνυν ὑμῶν ἐμὲ ἐπὶ τέτοις τότε, καὶ γράψαντος Ἀριστονίκε τὰς αὐτὰς συλλαβάς, ἄσπερ ἔτοςι Κτησιφῶν νῦν γέγραφε, καὶ ἀναρρηθέντος ἐν τῷ θεάτρῳ τοῦ σεφάνου, καὶ δευτέρου κηρύγματος ἤδη μοι τότε γιγνομένου, ἔτ' ἀντεῖπεν Αἰσχίνης παρῶν, ἔτε τὸν εἰπόντα ἐγράψατο.* Quæ tamen verba aliter *Wolfius* accepisse videtur. Postremo denique liquet ex §. 64, et seqq. non intercessisse *Diondam* isti *Rogationi*, quam tulit *Aristonicus*, verum isti, quæ prior lata fuit sive a *Demomele*, necessario *Demosthenis*, sive ab *Hyperide*, sive ab aliis quibuslibet. Intercessit enim olim, quemadmodum *Æschines* *παράνομων* peregit hanc *Rogationem*, quæ in *Demosthenis* gratiam proponebatur, et, ut *Æschines* pariter, causa cecidit, et quintam partem *suffragiorum* non tulit.

Reliquum est, ut de *Tempore*, quo acta fuerit hæc causa, atque habitæ orationes, aliquid dicerem. Idque, ut lectorem meum demereri potuissem, verbis ipsissimis disertissimi scriptoris, qui me oratione superat, repræsentari curavi.

“ Aliquid de tempore, quo perorata fuit hæc

oratio, dicendum est. Dixit Æschines [p. 127. l. 11.] ἡμερῶν μὲν ὀλίγων μέλλει τὰ Πύθια γίνεσθαι. Unde necessario colligimus, hoc iudicium incidisse in tertium alicujus Olympiadis annum. Nam Pythicus Agon semper in tertium Olympiadis annum recurrebat. Rurfus ait, [pag. 81. l. 1.] Ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἔξω ἄρκτη καὶ τῆς οἰκισμένης ὀλίγα δεῖν πάσης μεθείσῃκει. Loquitur autem, ut ait ibi, ὑπὲρ τῶν νυνὶ καθεστηκότων. p. 80. l. 11. id est, *de statu rerum, ut tunc erat*. Hæc autem tam longinqua Alexandri expeditio evenit anno post pugnam in Arbelis pugnatam, quæ incidit in annum, quo Aristophanes erat Archon Athenis, mense Pyanepsione, ut nos docet Arrianus, lib. iii. Post Aristophanem vero Aristopho fuit Archon. Ergo Aristophonte Archonte orationem hanc oravit Æschines, et concordat is annus cum iis, quæ dixit de Pythiis imminentibus. Nam Aristopho fuit Archon anno tertio Olympiadis cxii. Pythia autem Mæmaeterione mense vel circiter celebrabantur, ut conjicitur ex Demosthenis oratione *de Corona* [§. 12.] et oratione *de vitiosa legatione*, [p. 157. l. ult. *Edit. Cantab.*] simul collatis. Nam in oratione *de Corona* recitat decretum mense Mæmaeterione factum, dum Philippus Phocensis evertibat: oratione vero *de falsa legatione* ait ob eas turbas non potuisse Atheniensis mittere Theoros ad Pythia. Ex supra notatis igitur necessario concluditur, hanc orationem *contra Ctesiphontem* pronuncia-

tam fuisse Aristophonte Archonte, anno tertio Olympiados cxii. mense Pyanepsione finiente, vel Mæmaeterione incipiente. Hæc scripseram, cum incidi in locum Plutarchi in *Demosthenis vita*, et maxime gavifus sum, cum eum vidi meam sententiam firmare. Ait enim expresse, Aristophonte Archonte hoc iudicium factum fuisse." Hæc *Palmerius*, homo eruditus, in *Exercitat. ad Æschinem*.

Ex Actore quidem liquet, institutam fuisse litem ante obitum Philippi, in iudicium vero adductam, Alexandro jam rerum potito, et in Persiam profecto. Unde, ait ille, §. 78. *innuere potuit Demosthenes, me hanc causam suscepisse, ut Alexandri gratiam aucuparer, cum ἀπηνέχθη ἡ γραφή, Philippo adhuc vivente, πρὶν Ἀλέξανδρον εἰς τὴν ἀρχὴν κατασῆναι?* Audi etiam *Ulpianum*, ad *init. Orat. de Fæd. Alexandr.* Ὁ περὶ Στεφάνου λόγος μεταγενέστερός ἐστι ταύτης τῆς δημηγορίας. Ὁ μὲν γὰρ εἴρηται ἐν ἀρχῇ τῆς κατὰ Ἀλέξανδρον κατασάσεως· ὁ δὲ περὶ Στεφάνου λόγος, Ἀλέξανδρος ὄντος ἐν Ἰνδοῖς ἢ ἐν Πέρσαις. Acta, inquit *Dionys. Halic. ad Ammæum*, Aristophonte Prætoře, ἐνιαυτὸν μετὰ τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην, ὀκτώ δὲ μετὰ τὴν Φιλίππου τελευτήν, καὶ ὃν χρόνον Ἀλέξανδρος τὴν ἐν Ἀρβήλοις ἐνίκαι μάχην. Quem locum emendat *illustrissimus Bentleius, de Phalaride*, pag. 528. ὁγδὼ μὲν ἐνιαυτῶ μετὰ τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην, ἕκτω δὲ μετὰ τὴν Φιλίππου τελευτήν.

Ecce enim Olymp. cx. 3. Res Chæroneæ.

cxI. 1. Philippi interitus.

cxII. 3. Agitur C. Ctesiphontem.

Veruntamen idem olim suboluit *Meursio*, qui pariter etiam numeros istos emendat IV. *de Archont.* 13.

Eodem jure et judicio emaculat ille *Meursius* in l. c. *Plutarchi* textum in *vita Demosthenis*. Istius enim codd. etiam invasit mendum, dum in hoc argumento versatur, nempe in ætate harum orationum. Nam certissimum est, inter Præturam Aristophontis Olymp. cxII. 3. in qua hæc causa agebatur, et res gestas Chæroneæ, Olymp. cx. 3. οὐδὲν annos solummodo numerari, non *decem*, ut scribi solet in *Plutarchi* vulgatis. Sed totum locum istum exscribo, cum ob alia, tum quod multa contineat ad historiam atque ad laudem hujus orationis pertinentia. Εἰσήχθη ἡ περὶ τῆς Στεφάνου γραφῆς κατὰ Κτησιφώντος, γραφεῖσα μὲν ἐπὶ Χαιρώνδου Ἄρχοντος, μικρὸν ἐπάνω τῶν Χαιρώνικων, κριθεῖσα δὲ ὑπερον δέκα (ὀκτώ) ἔτεσιν ἐπ' Ἀριστοφώντος. Γενομένη δὲ ὡς ἑδεμία τῶν δημοσίων περιβόητος, διὰ τε τὴν δόξαν τῶν λεγόντων, καὶ τὴν τῶν δικαζόντων εὐγένειαν, οἱ τοῖς ἐλαύνουσι τὸν Δημοσθένην τότε, πλεῖστον δυναμένοις καὶ Μακεδονίζουσιν, οὐ προήκαντο τὴν κατ' αὐτῆ ψήφον, ἀλλ' ἔτι λαμπρῶς ἀπέλυσαν, ὥστε τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων Αἰσχίνην μὴ μεταλαβεῖν. Sed errorem hunc alii, præter *Meursium*, deleverunt. Verum ex iis, qui bonas

horas *Plutarcho* impenderunt, nemo, si *Casau-
bonum τὸν πᾶν* excipias, vidit in his verbis at-
que in hoc calculo, *denuo* ab isto scriptore esse
erratum. Id ille adnotavit ad oram exemplaris
sui, quod nunc in Bibliotheca Regia Cantabri-
giæ adservatur. Nam instituta erat hæc causa
non *supra*, id est, *ante*, prælium Chæronense,
sed *post* istud infortunium, scil. statim, et pri-
usquam annus se vertebat. Quæ si vera sunt,
recte observavit Vir ille magnus, aut *κατωτέρω*
in *Plutarcho* esse rescribendum, aut bonum
auctorem suam fefellisse memoriam.

Enim vero ut de his omnibus meam exponam
sententiam, quædam sunt, quæ propemodum
suadent neutro in loco sollicitandum esse *Plu-
tarchi* textum. Quis enim non intelligit (si vera
sint hæc verba *Ciceronis* in *Proem.* suæ versionis,
scil. *Hanc mulctam Æschines a Ctesiphonte petiit*
quadriennio ante Philippi Macedonis mortem, sed
judicium factum est aliquot annis post, Alexandro
jam Asiam tenente) Quis, inquam, non intelligit,
et eandem supputationem a *Plutarcho* fieri, rec-
teque posse scribi, et *ἐπάνω τῶν Χαίρωνικῶν*, et
κριθεῖσα δέκα ἔτεσιν ὕστερον? Uti ex hac notatione
liquebit, scil.

Olymp. cx. 1. Instituta Causa Ctesiphontis.

3. Prælium Chæronense.

cxI. 1. Philippi Interitus.

cxII. 3. Habita Causa.

Verum enim vero *Ciceronis* computum non lubens admiserim. Prælium illud infeliciter ab Atheniensibus gestum, ut modo vidimus, huic contentioni ansam dedit atque occasionem. Tum autem porro libellus *Æschinis*, sive istius actionis, quam intentavit formula accusatoria, hodie bonis avibus exstat, sc. apud *Demosthenem*, §. 17. ubi disertè dicitur, causam eam fuisse institutam ἐπὶ Χαίρωνίδε ἀρχοντος, id quod perficit atque concludit eam rem, quam volo.

Et huc usque omnia satis dilucide, satis prospere et expedite. Verum ignorantiam meam non dissimulabo; neque quod me male habet, habiturum certe semper, id celabo lectorem meum. *Æschines*, ut modo dictum est, actionem sive litem intentavit Chæronda, sive Chæronida, prætor, et quidem mensis Elaphebolionis die sexto, qui mensis erat anni numero nonus. Restabant scil. ante solstitium æstivum, quo tempore annus Atticus incipiebat, menses utique tres, MUNYCHIO (*Suidas* itaque aut *Suidæ* librarii male mensē istum δεύτερον vocant, cum δέκατον potius exarassent. Verum in scriptis codd. error numeralium est infinitus. Pergo) THARGELIO, SCIRRHOPHORIO. Quacunque vero in anni parte menses isti collocentur, licet de ea re nulla est controversia, constat eum esse ordinem et consequentiam, quam posui; qui in aliis dissentiunt, in eo concordant. Quidni

enim non concordarent? Jam autem, si Æschines diem dixit Ctesiphonti, mense *Elaphebolione*, quem putassis FEBRUARIUM esse, anni CX. 3. sive præturæ Chærondæ; dixerit vero, quod decretum de Demosthene, quinto abhinc mense, *Pyanepsione*, *Septembri* scil. rogaverat; jam autem decretum illud Ctesiphontis merita Demosthenis in *muris reficiendis* recensuerat; unde possit fieri, qua machina aut industria, qua chronologica peritia aut artificio illud mox explicabimus, quod *Thargelione* demum mense, qui in ejusdem anni sive præturæ APRILEM definientem, vel etiam MAII initium incidit, ista *curatio murorum reficiendorum* fieri cœpta sit? Æschines enim in hac oratione, pag. 17. verbis apertis, Ἐπὶ Χαιρώνδε ἀρχοντος, Θαρρηλιῶνος μηνὸς δευτέρᾳ φθίνοντος, ἐκκλησίας ἕσης, ἔγραψε ψήφισμα Δημοσθένους, ἀγορὰν ποιῆσαι τῶν φυλῶν, Σκίρροφοριῶνος δευτέρᾳ ἰσαμένᾳ, καὶ τρίτῃ — ἐλέσθαι τοὺς ἐπιμελησομένους τῶν ἔργων ἐπὶ τὰ τείχη. Ecce nōdum non me *Davo*, sed *Oedipode* quopiam dignissimum!

Interea tamen scriptor est perquam eruditus, et chronologiæ Atticæ peritissimus, qui ad has ceterasque ejusmodi spinas ex his orationibus evellendas sedulo se accingit. Is est optimus et celeberrimus *Edoardus Corsinius* in *fastis Atticis*. Cujus cum ingenium, judicium, diligentiamque ita laudem, ut nihil non pene ei detulerim, tum

infignem ejus humanitatem ita quoque sum expertus, ut eum non ægre laturum intelligam, si ab ejus hypothefi, rationibus victus, difcedam. Contendit vir doctiffimus institutam effe ab *Æſchine* hanc litem *c. Cteſiphontem* ante præturam Chæronidæ, adeoque antequam ad Chæroneam eſſet pugnatum. Meminerit lector, illius præturam incidiffe in Olymp. cx. 3. exorfam quidem a menſe *Hecatombæone*, clademque illam Chæronenſem contigiffe iſtius magiſtratus menſe *Metagitnione*. Verum eſt. Fateor. Magiſtratum iniiit, ut inire ſolebant Athenis, mediam circiter æſtatem, ſive menſe, quem nos *Junium* vocamus: dimicatum eſt autem Chæroneæ, proximi menſis, *Metagitnionis* ſcil. die ſeptimo. Ita enim *Plutarchus* in *Camillo*, p. 305. tom. i. Ἀνάπαλις δ' ὁ Μεταγειτωνίων, ὃν Βοιωτοὶ Πάνεμον καλοῦσιν, Ἑλλησιν ἐκ εὐμενῆς γέγονε. Τότε γὰρ τοῦ μηνὸς ἑβδόμη καὶ τὴν ἐν Κρανῶνι μάχην ἠττηθέντες ὑπ' Ἀντιπάτρου τελῶς ἀπώλοντο, καὶ πρότερον ἐν Χαιρωνείᾳ μαχόμενοι πρὸς Φίλιππον ἠτύχησαν. Ideoque ſcribit vir doctiffimus, ſi dicam hanc ſcripſit *Æſchines* menſe *Elaphebolione*, *Februario* puta, ante prælium Chæronenſe, eique Chæronidæ, ſive Chæronidæ, nomen inſcripſit, non potuit eſſe ille magiſtratus annus, qui ſuſcepit munus ſuum circa *Junium* proxime ſequentem. Proinde, *Cteſiphontis* decretum, quocunq; menſe, quacunq; Prætura latum, prius ſit neceſſe eſt iſta actione *Æſchinis*, qua impetitur eſt, et dica,

quæ scribebatur. Deinde decreto isto Ctesiphontis cum prius etiam fuerit decretum aliud Aristonici, *de Coron.* §. 26. quod similiter ille in gratiam Demosthenis tulit (præcessisse autem ipse *Demosthenes* non semel adfirmat, §. 26. et §. 65.) plane constat, Chærondam, sive Chæronidam, in illo Aristonici decreto adscriptum, alium fuisse et priorem quoque magistratum, ac illum qui obtinebat præturam demum Olymp. cx. 3. Multo minus idem magistratus potuit esse, cujus in prætura, ut ait *Æschines*, p. 17. l. 2. tulit Demosthenes, ut de muris reficiendis civitas provideret. Hoc enim negotium, atque ista curatio ætate antebat omnia ea, quæ modo memoravimus, et Ctesiphontis certe, si non Aristonici, rogationi causam dedit et originem. Vides, mi lector, omnia hæc ea qua potui diligentia recensita. Quid ergo fiet de isto Chæronda, qui toties, atque, ut dicitur, extra oleas, occurrit? Norunt omnes, qui bonis auctoribus bonas horas impendunt, multos subinde apud antiquos dici eum magistratum Athenis gessisse, quorum nomina in serie Archontum, atque in fastis, quos vocant, perpetua serie contextis, non reperiuntur. Horum catalogum concinnavit *Meursius* vir eruditus et laboriosus, in *Commentario de Archontibus Atheniensibus*, cap. ult. Et, ut id obiter notem, plures istius fortis atque conditionis in hoc uno libro *Demosthenis de Corona* occurrunt, quam ab

alio quocunque vetusto scriptore memorantur. Statuit ergo vir politissimæ literaturæ, *Corfinius*, Chærondam illum, qui magistratum gessit Olymp. cx. 3. verum fuisse, vel fieri potuisse, prætorem, eum quem dicere solemus *Eponymum*, a quo scil. annus cognominatur. Ait porro, lege et moribus obtinuisse, ut, si Eponymus qui fuerit, concioni non interesset, scil. aut morbo impeditus, aut defunctus, aut abrogatus, tum præsidere soleret ex ceteris VIII. Archontibus unus, cujus adeo nomen Psephismatibus, et monumentis publicis eodem jure et ritu præponeretur, quo illius præscribatur, qui primarius Archon fuit, atque eo munere perpetuo fungeretur. Proinde concludit, temporum habita ratione, (ea scil. quam modo concinnavimus) Chærondam illum, quo Archonte Demosthenes muris reficiendis præficietur, (*Æsc.* p. 17. l. 2.) ex qua re omnis hæc profluxit contentio, *Pseudonymum* fuisse Archontem, sc. non illum verum et principem prætorem, qui fastos confignavit, verum ex IX. Viris unum, qui Olymp. cx. 1. absente *Theophrasto*, vero et perpetuo istius anni prætore, curiæ eo die præsidebat, quo eæ res gestæ sunt. Pariter Chærondas ille, cujus nomen inscriptum est *Æschinis* libello, quo Ctesiphontem impetivit, sexta Elaphebolionis die, §. 17. ejusdem fuit loci atque ordinis, sc. qui absente *Lysimachide* Eponymo Olymp. cx. 2. forte fortuna præsidebat in senatu, cum actio

erat instituta. Anno deinde proximo, sc. Olymp. cx. 3. idem ille *Chærondas*, sive fuerit alius ejusdem nomenclaturæ, præturam proprio et primario jure obtinuit. Hæc vir optimus atque ingeniosissimus, summa industria, atque incredibili literarum subsidio, in *Fastis Atticis*, Differtt. ii. et viii. Quodcumque demum statuatur de *toto isto grege prætorum pseudonymorum*, interea tamen, cum omne id, quod ad Chærondam nostrum spectat, eo unico nitatur fundamento, quod *Æschines dicam Ctesiphonti scripserit ante cladem Chæronensem*, idque auctoritate *Plutarchi, Ciceronis*, atque adeo ipsius *Æschinis*, evinci credit et stabiliri posse: et contra, cum me minus moveat *Plutarchi* non magna ubique auctoritas, non ipsius denique, quanta quanta sit, *Ciceronis*, si *Æschines* contrarium dixerit, age, lege agamus, et contestata inter nos, ut dicitur, lite, *Æschinem* ipsum excitabo, quo teste *adeo non videbitur actio illa ab eo instituta, antequam Chæronense bellum insurgeret, ut disertissime affirmabit, banc ab eo fuisse institutam post vulnus illud ab Atheniensibus acceptum.* Adducitur *Æschines* a viro ipso eruditissimo, Differt. viii. §. 23. quasi his verbis usus, scil. *Dudum, Philippo vivo, instituta est hæc actio, verum bello ingruente, non fuit otium persequendi jus, cum de salute potius tota civitas cogitaret, quam ut pœnas repeteret ab uno cive contra fas et mores corolla donatum.* Honestæ sane oratio!

Et mirum, ni causa viceris ! Verum ea oratio ex duobus diversis locis auctoris nostri confuitur. In priori, p. 111. l. 3. ait Ἀπηνέχθη ἡ γραφή, ἔτι Φιλίππου ζῶντος. Concedo. Id semper verum esse credidi. Quid vero est id quod addit ? Ubi-
nam est illud quod restat sententiæ ? sc. p. 114. ubi nihil de bello actiones legis dirimente, sed contraria prorsus omnia. Dicit ibi orator planissime : *Demosthenes insolenter ab accusatoribus rogat, cur me nunc tandem in iudicium vocatis ob remp. male gestam, et, a me, ut perhibetis, persundatam ? Cur non eo tempore potius obstitistis, quandiu salva erat, ut procellam istam, melioribus usa consiliis, resp. devitare et declinare poterat. His dictis respondere pro iis possum. Excitato bello illo et tumultu, nobis non fuit otium pœnas a te repetendi, sed de salute omnium fuimus solliciti. Et ego præsertim reip. causa aberam ad exterarum civitates legatus missus. Post ea tempora, cum tu ista impunitate non contentus, præmia etiam et honores tibi decerni postulasti, et civitatem, quam olim perdidisti, nunc præterea ridiculam universæ Græciæ reddidisti, tum denique otium naclus et opportunitatem, tum demum, inquam, obstiti, atque accusationem hanc institui.* Apponam Græca, ut eruditus lector sentiat me bona fide secum egisse. Ἐπερωτώη δὲ τὰς συκοφαντηθέντας ἐκ τῆς πολιτείας ἐπ' ἐκείνων τῶν καιρῶν, ὅτε ἐνῆν σώζεσθαι, διὰ τί αὐτὸν οὐκ ἐκώλυσαν ἐξαρτάνειν ἀποκρίνοιντο δὲ * * *

τὸ πάντων τελευταῖον, ὅτι τῆς μάχης ἐπιγενομένης ἐκ ἐσχολάζομεν περὶ τὴν σὴν εἶναι τιμωρίαν, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως ἐπρεσβεύομεν· ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἀπέχρη σοι δίκην μὴ δεδωκέναι, ἀλλὰ καὶ δωρεὰς αἰτεῖς, καταγέλασον ἐν τοῖς Ἑλλησι τὴν πόλιν ποιῶν, ἐνταῦθ' ἐνέστη καὶ τὴν γραφὴν ἀπήνεγκα. Quo quid liquidius, quid certius aut indubitatus esse possit?

Quod ad eventum hujus litis spectat, sufficit dicere, eum, qui in foro semper dominabatur, hic dominari maxime; Æschinemque in exilium cecidisse. Eam historiam latius persequor in Vita, quam texo, horum oratorum, ubi commodius recensere possim quicquid ab antiquis de ea re memoriæ proditur.

At priusquam manum de tabula, liceat præmonere, a vetustioribus lexicographis quædam ex oratione Æschini citari, quæ hodie in ea minime leguntur. Veluti, cum talem glossam in *Harpocrate* reperiamus, sc. Παραβάλοιτο, ἀντὶ τῆ Παραπέμψαιτο. Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος. Quod exscripsit *Suidas*. Nihil tamen reperio per totam orationem, quod cum istis verbis vel minimam habet similitudinem. *Suidas* etiam et hunc quoque articulum exhibet; Φιλεργός. ἔτος ἄσωτος ὢν ἐφωράθη ἐν Ἀθήναις τὰ ἱερά συλήσας, καὶ τὸ Γοργόνειον ὑφελόμενος, ὡς Ἰσοκράτης λέγει. μέμνη-

ται τέττε Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. Hodie non occurrit. Novi tamen quid de ea re statuendum sit : et lectorem benevolum non pœnitēbit consulere, quæ adnoto ad pag. 417. *Edit. Cantab.* hujusce orationis. *Taylor.*

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΟΣ

ΛΟΓΟΥ.

ΚΤΗΣΙΦΩΝ ἔγραψε ψήφισμα, “ Στεφανώσαι
“ Δημοσθενην Δημοσθενος Παιανιεα χρυσῶι στεφανῶι καὶ
“ αναγορεύσαι τὸν στεφανὸν ἐν τῶι θεάτρῳ Διονυσίοις
“ ¹ τραγῳδῶν, ὅτι ἀφ’ ἑαυτοῦ τα ἀριστα λεγῶν καὶ πρατ-

¹ τραγῳδῶν] F. addendum καινῶν [Deerat enim ante *Wolfium*] vel τραγῳδοῖς καινοῖς. In Auctore est [p. 20. l. 6.] τραγῳδῶν ἀγωνιζομένων καινῶν, et [p. 21. l. 3. et 24. lin. ult.] τραγῳδοῖς ἐν τῷ θεάτρῳ. *Wolfius*.

Ibid.] Utinam addidisset τραγῳδῶν τῇ καινῇ. Nam, ut recte reputat Vir doctissimus, *Æschines* in libello contra Ctesiphontem dato, in Formula sc. *Actionis*, quæ occurrit apud *Demosthenem*, §. 17. postquam scripssisset ἐν τῷ θεάτρῳ, Διονυσίοις τοῖς μεγάλοις, τραγῳδοῖς καινοῖς, subjungit, paulo infra, ἐν τῷ θεάτρῳ, Διονυσίοις, τραγῳδῶν τῇ καινῇ. Vir ille doctissimus est *Cel. Perizonius* ad *Ælian.* V. H. l. ii. c. 13. qui de hac constructione, τραγῳδοῖς καινοῖς, eruditissime disputat. Iis conferenda sunt omnino, quæ habet ὁ μέγας *Hemsterbus.* ad *Lucianum* in *Timone*, §. 51. *Taylor.*

“ πῶν τῶν δημοῶν τῶν Ἀθηναίων.” Τῆτο τὸ ψήφισμα ἐγράφητο Αἰγίνης ὠδονόμων, καὶ εἰσάγει κεφάλαια γενικὰ τρία· ἐν μὲν, ὅτι ὑπεύθυνον ὄντα τὸν Δημοσθένην ἐφεφάνωσε, τῷ νόμῳ κελεύοντος, “ μη εἶνενα ὑπευθύνον “ ἀρχὸν(α) φεφανεν.” ¹ πρὸς ἐσίας. δεύτερον δὲ, ὅτι ἐν τῷ θεάτρῳ ἀνεκλήρυξε τὸν φεφανον, ἀπαγρευόντος τῷ νόμῳ, “ μηδὲνα φεφανεν εν τῶν θεατρῶν.” ² πρὸς ποιότητος. τρίτον καὶ τελευταῖον, ὅτι καὶ τὰ ψευδῆ ἐγραψεν ἐν τῷ ψήφισματι· οὐκ εἶ) γὰρ καλὸν καὶ ἀγαθὸν τὸν Δημοσθένην, οὐδὲ ἀξίον τῷ φεφάνῳ. καὶ τῆτο εἰς τὸ ὠδονομον ἀνακτέον, ἐπειδὴ καὶ νόμος ἔστιν ὁ κωλύων τὰ ψευδῆ γράφειν ἐν τοῖς ψήφισμασιν. ἔστι δὲ πρὸς ποιότητος. ³ ὑποφορὰς δὲ λαμβάνει γ’. πρὸς μὲν τὸ πρῶτον δισσωσῶς ἐρῆντος Δημοσθένους, ὅτι οὐκ ἔστ’ ἀρχὸν, οὐδὲ ἔστιν ἀρχὴ ἢ τῶν τειχῶν οἰκοδομῆ, ἀλλὰ ἀγακονία πῆ καὶ ὀπιμέλεια, εἰ δὲ καὶ ἀρχὴ, τῷ γε ὀπιδεδάκονα ἐκ τῶν

¹ πρὸς ἐσίας] *De essentia seu natura rei.* Alias valet idem, quod εἰ ἐστὶ; *An sit?* Et est quaestio Status Conjecturalis. Sed hic Demosthenes τειχοποιίαν negat esse ἀρχὴν, quod Finitionis esse dicas: ut et illud, cum negat sibi referendas esse rationes liberalitatis suae, Status Juridicalis. Verte, *respicit naturam causae et essentiam.* Demetrius Ducas, “*Ἐπαρξίς μὲν σοχασμὸν, ιδιότης ὀρισμὸν, ποιότης ἐκστάσεις ποιεῖ.*” *Wolfius.*

² πρὸς ποιότητος] *De Qualitate.* Cum Theatrum locus sit, videtur potius πρὸς τὸ πᾶν pertinere. Sed quia de Civibus et Hospitibus distincta lex est, potest huc referri. *Idem.*

³ ὑποφορὰς] Quas Ulpianus ἀντιθέσεις, ἀντιπίπτοντα et ἀντικείμενα vocat, sed distinctione adhibita. *Idem.*

Ibid.] Etruscus sic vertit: Et preoccupa tre obiecttioni. Taylor.

ἰδίων, καὶ μηδὲν εἰληφέναι¹ ἐκ τῆς πόλεως οὐκ ἰὺ ὑπεύθυνος. ὡεὶ ποιότητος ἀμφοτέρω. ὡρὸς δὲ τῆτο Αἰσχίνης εἰσάγει τοχατικὸν κεφάλαιον, ἐ μέντοι κατασκευάζει· εἰ δὲ μὴ παρ' ἐαυτῶ ἐπέδωκεν, ἀλλ' εἶχε ὡρὸς τῆς βιβλῆς εἰς τῆτο δέκα τάλαντα. ὡεὶ ὑσίας. ὡρὸς δὲ τὸ δεύτερον κεφάλαιον παρεχόμενος Δημοσθένες νόμον ἔτερον, κελύοντα ἀνακηρύττειν ἐν τῷ θεάτρῳ, ἀν ψηφίσηται ὁ δῆμος, Αἰσχίνης οὐ περὶ τῆς πολιτικῶν αὐτὸν εἰνά φησιν, ἀλλὰ ὡεὶ τῶ ξενικῶν τεράνων.² ὡεὶ ὑσίας. ὡρὸς δὲ τὸ τρίτον πολλά καὶ μέγας. Οἶεται δὲ τὸν Δημοσθένην εἰς δ' ἑαυτῶς διηρηκέναι τὴν ἀπολογία, τὰ ὡράματα³ κατέλασα εἰς τῆτες μερίσαντα. Πρῶτον μὲν οὐ φησιν (εἰ) κατὰ τῶ πολέμου τῶ πρώτῳ τῶ πρὸς Φίλιππον ὡεὶ Ἀμφιπόλεως γενομένης, δεύτερον δὲ τὸν τῆς εἰρήνης, τρίτον δὲ τὸν τῶ πολέμου τῶ δευτέρου, καὶ τῆς ὡεὶ Χαιρώνειαν ἥττης, τέταρτον δὲ τὸν ὡαρόντα κατὰ τὸν ὡεὶ τῆς ὡρὸς Ἀλέξανδρον πολιτευμάτων. Ἐν μὲν οὐ τῶ πρώτῳ ἀπὸν αὐτὸν φησιν γεγενῆσαι τῆς εἰρήνης, ἀρχαῖς ὑσίας καὶ ἀδόξου, καὶ τῶ μὴ μετὰ κοινοῦ τῆς Ἑλλήνων συνεδρίῃ τὴν πόλιν αὐτὴν πεποιῆσθαι· ἐν δὲ τῶ δευτέρῳ, ὅτι τὸν πόλεμον τὸν ὡρὸς Φίλιππον αὐτὸς παρεσκεύασεν· ἐν δὲ τῶ τρίτῳ, ὅτι τῶ ἱερῶ πολέμου καὶ τῶ περὶ Φωκέας συμβάντων ἀπὸς ἐγένετο, καὶ

¹ ἐκ τῆς] Forte, ἐκ τῶν τῆς. Licet vulgata defendi forte possit ex pag. 85. l. 12. Markland.

² περὶ ὑσίας] F. περὶ ποιότητος, ut supra. Wolfius.

³ κατέλασα] F. ἑκασα, ἢ, κατ' ἑκασον. Et si crebra est numerorum mutatio. Idem.

τῆς ἡττης τῆς ἐν Χαιρωνείᾳ, ¹ πείσας ² μετ' Ἑλλήνων ἀραμύνης τὸν πόλεμον τὸν πρὸς Φίλιππον, ᾧ ᾠτάξαθα· ἐν δὲ τῷ τελευτάῳ, ὅτι τὰ κατὰ τὸν Ἀλέξανδρον ἐκ ἐπολιτεύσατο. Μετὰ ταῦτα καὶ τῷ βίου παντὸς τῷ Δημοσθένους κατηγορεῖ, καὶ δὴ καὶ Κτησιφῶντος ἐν ὁλήρισ· ἐν οἷς ἀξιοῖ αὐτὸν ὑπὲρ ἑαυτῶν τὸ Κτησιφῶντα ἀπολογεῖσθαι. Τὰ μὲν οὖν κεφάλαια ταῦτα ὅτι ἐνίκησε δὲ τὸν ἀγῶνα Δημοσθένης. Μένονται μέντοι πινές τὸν Αἰσχίνην, ὅτι οὐκ ἐνδιέτριψεν ἐν τῷ ᾧ ᾠτάξατο, ἀλλὰ καὶ τῆς πολιτείας κατηγορεῖ τῷ Δημοσθένους, καλῶς πεπολιτευμένου τῷ ἀνδρός· αὐτὸς δὲ τὸναντίον, τούτῳ μάλιστα ἰσχυρίζεται, λέγων ἕτως, ἔστι ³ δ' ὑπόλοιπον μέρος τῆς κατηγορίας, ἐφ' ᾧ μάλιστα σπουδάζω τῆτο δ' ὅτι ἢ πρὸς φασίς, δι' ἣν αὐτὸν ἀξιοῖ φερανοῦσθαι· μή ποτε δὲ ἄριστα τῆτο ἔπραξεν. Ἐπειδὴ γὰρ ⁴ εἶχε δοῦσαν μεγάλην ᾧ πᾶσι καὶ ὑπόληψεν ὁ Δη-

¹ πείσας] S. τὴς Ἀθηναίων. *Wolfius*.

² μετ' Ἀθηναίων] *Lego*, μετὰ Ἑλλήνων, *historia fretus*. *Idem*.

Ibid.] *Ita Bern.* quoque. *Stephanus* corrupte dedit Ἀθηναίων, *facili errore*, ut sæpe dixi. *Vide Not. ad Leptineam*, tom. iii. pag. 75. col. 2. *Taylor*.

³ ὑπόλοιπον μέρος] *Est* ὑπόλοιπόν μοι μέρος, pag. 26. *Markland*.

⁴ εἶχε δοῦσαν μεγάλην] *Non inutile erit conferre hæc Hermogenis ex tractatulo*, π. μεθ. δεινοτ. pag. 422. *Edit. Crispin*. Πότε φήτωρ αὐξήσει χρησεται ἐν δίκαις, εἶτα τότε ταῖς ἀποδείξεσι; δύο καιροὶ τῆς χρήσεως καὶ μέθοδοι, ὅταν τὸ πρᾶγμα ἀμελήται, ἢ τὸ πρόσωπον τὸ κρινόμενον ἐνδοξον ᾖ. Ταύτη τῇ τέχνῃ χρησεται Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου, καὶ ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος—Ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος ἢ τῶν παρανόμων γραφῇ ἀμελεῖται διὰ τὰς συμφροδίας

μοσθένης, ὡς λαμπρότατα πεπολιτευμένοις, ἐκόπως
 ὤθη ψυχρὰς καὶ ὄθενός ἀξίους φανήσασθαι τὰς περὶ
 τῆς ὀφειλόμενων λόγους, εἰ μὴ δόξαν αὐτοῖς ἐμποίησει ἢ
 ἐναντίαν· ὡς ἄρα ὁ Δημοσθένης χαλόνους ἔβη τῷ δήμῳ,
 καὶ ἀγρῶς καὶ ὀπιμέμπιως πεπολίτευται. Διὰ τῆτο ἐσ-
 πύδασε περὶ τῆτο μάλιστα, καὶ ἐν τῆτω τῷ μέρει τῆ κα-
 τηγορίας τὸ πλεῖστον ἐνδιέτριψε. Μένψαιτο δ' ἂν τις τὸ
 προοίμιον ὡς τραγικόν, καὶ περὶ τὸν, καὶ ἐπιλόγῳ μάλ-
 λον εὐκαίως.

Ἡ γὰρ τῆ λόγῳ ἔβη πραγματικὴ ἐγγραφος,
 ὡσπερ καὶ ἡ τῆ ὑπὲρ τῆ στεφάνου· τὰ δὲ κεφάλαια
 δηλονότι τῆς πραγματικῆς περιέχει ἅπερ καὶ ἐκεῖ. οἷον
 τὸ νόμιμον, τεμνόμενον εἰς τρεῖς νόμους· τὸ δὲ δίκαιον εἰς
 τέσσαρας καμῆς. ὅρα δὲ, πῶς ὀπιλογικῶς ἤρξατο ἀπὸ
 συνηγμένων ἐκβολῆς, ὡσπερ καὶ Δημοσθένης. Τινὲς εἶπον,
 ὅτι οὐκ ἔχει κατασκευὴν τὸ προοίμιον, ἐκοῦν ὅδε
 συμπέρασμα δεῖ ζητεῖν· ἀλλ' οὐκ ἔστι ἀκατάσκευον,
 ἔτι γὰρ αὐτῆ κατασκευῆ, ὑπὲρ τῆ τὰ μέτρα καὶ
 τὰ συνήθη μὴ γίνεσθαι ἐν τῇ πόλει. εἰ γὰρ ἡ αἰτία

τῆς πόλεως, τὸ, τε πρόσωπον τιμᾶται Δημοσθένης, καὶ ἀξίωμα ἔχει.
 Διὰ τῆτο πρότερον αὖξαι, εἶτα τότε ἀποδείκνυσιν, ἵνα ἐπιστρέψῃ, καὶ
 ἀναγκάσῃ προσέχειν τὰς δικαστὰς, καὶ μήτε τιμῆ τῷ προσώπῳ, μήτε
 καταφρονήσῃ τῆ πράγματος μὴ θέλωσιν ἀκταῖν. Αὕτη ἡ αἰτία τῆ
 καὶ τῆ αὐτῆ τάξει ἐν ἀμφοτέροις τοῖς βιβλίοις [sc. in utraque
 Oratione tum Æschinis, tum Demosthenis] τὰ περὶ τῶν πολι-
 κειῶν διεξελθεῖν. Taylor.

¹ ὡσπερ καὶ Δημοσθένης] S. ἐν τῷ τῆ περὶ Παραπροσβείας προσι-
 μίῳ. Wolfius.

τῆς περτάσεώς ὅτιν ἡ κατασκευή, ¹ διὰ ² δὲ τὸ τὰ μέτρια μὴ γίνεσθαι ἐν τῇ πόλει αἱ δέησεις, κατασκευὴ ἂν εἴη. ἔχει δὲ καὶ συμπέρασμα, ἐγὼ δὲ πεπιτευκῶς ἦκω, ἕως τῶ, μείζον τῶ νόμων καὶ τῶ δεικνύων.

³ Περὶ Αἰζάνης. Ὅτι ἠδυνήθη νικῆσαι τὴν κατηγορίαν Εὐβέλῃ συναγωνισαμένη κατὰ ⁴ τῶ Δημοθένης, ἐν τῷ ποιῆσαι τῶς δικαστὰς ἀναστῆναι, ἐπὶ τῶ Δημοθένης λέγοντος, ὡς ἐγνώμεν καὶ τῶτο ἐν τοῖς Δημοθενοκοῖς. συνέβη δὲ αὐτῷ ἰσχυροῦν τῆς πατρὶδος ὑπερὸν ἀφ' ἃ τὸ κατηγορῆσαι τῶ ψήφισματος ⁵ τῶ Κτησιφῶντος, τῶ ὑπὲρ τοῦ Δημοθένης, ὡς πῶδανόμου, καὶ ὀρίσαντος τὸ πρόστιμον, ἐὰν μὴ δείξῃ αὐτὸ πῶδανόμον, καὶ ἠτιηθέντος, καὶ

¹ διὰ δὲ τὸ τὰ μέτρια μὴ γίνεσθαι ἐν τῇ πόλει. *Wolfius.*

Deerant enim in exemplaribus ante *Wolfium*. Quæ similiter revocavit MS. *Afkeu*. *Taylor.*

² δὲ] F. δὴ, et, post μέτρια, addendum, καὶ τὰ συνήθη, ut in textu Auctoris. *Markland.*

³ Ad finem orationis de Falf. Leg. in editione Aldina quædam occurrunt scitu digna de Æschine et hominis fortunis, quæ (sicuti et monumenta ejus vitæ quot supersint, quæ Orationibus præmisit Aldus) miror omisissæ in sua editione Stephanum. *Taylor.* (sic omnia.) Atqui vos ipsi quoque illud idem, et pæne dixeram eadem omisistis, tu Taylore, et tu Wolfi. Ecquis jam te non miretur illud mirantem. Notas in alio, quod ipse tute committis? Sed adscripserat tamen Taylor adversariis suis ad Æschinem, unde referam varietates lectionis ad hoc fragmentum ab eo enotatas e codd. Coisliniano, Meadiano, et Barocciano. *Reiske.*

⁴ κατὰ] μετὰ *Mead.*

⁵ τῶ Κτησιφῶντος] Hæc duo vocabula, quæ defunt Aldinæ, addidi e Coisliniano. *Reiske.*

ἀλλ' ὅτι μὴ ¹ δύνασθαι καταβαλεῖν τιῶν ² καταδίκην, ἢν αὐτὸς ὤρισε, φυγῆ ³ χρησαμένῳ, ὡς καὶ τῆτο ἔγνωμεν ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ σεφάνου. Φυγὼν δὲ τὴν πατρίδα, καὶ θελήσας ἀνελθεῖν πρὸς Ἀλέξανδρον, μαθὼν περὶ τῆ αὐτῆς τελευτῆς, καὶ τῆ παραχῆς τῶν τότε διαδόχων, εἰς Ῥόδον ἔπλευσε, καὶ Ῥοδιακὸν διδασκαλεῖον συνέστησε, παιδεύων τε ⁴ ἔτι τῆς νέους, καὶ τοῖς ⁵ τελειότεροις ἀνδράσιν ἀναγνώσκων τὸν λόγον, τὸν καὶ Κτησιφῶντος, ὃν εἶπε καὶ τῆ Δημοθέου· καὶ θαυμαζόμενος πρόδροπα παρ' αὐτῶν ἐπὶ τῆτω, καὶ ἐρωτώμενος παρ' αὐτῶν, πῶς ἔπει τοιάτω λόγῳ ἠτήτηται, ἀπεκρίνατο, θαυμάζετε, ⁶ πῶς ἠτήτηται, καὶ ἐκ ἡκάστατε ὑμεῖς τῆ θηρίου ἐκείνου· θηρίον γὰρ αὐτὸν ἐχάλει διὰ τὸ δεινὸν τῆς τροπῶν καὶ ἀνελεῆμον. Λέγεται δὲ, ὅτι καὶ τὰς λεηρομύθας μελέτας καὶ τὰ πλάσματα τῆς ζήτημάτων αὐτὸς πρῶτος ⁷ ἐκεῖ εὔρεν ἐν τῷ σχολάζειν. Ὅτι μαθητῆς ἐγένετο, ὡς μὲν Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς φησι, Σωκράτους τῆ φιλοσόφου,

¹ δύνασθαι] Addit Barocc. ἢ ἐθέλησαι.

² καταδίκην] Sic dedi e Mead. Vulgata, seu Aldina, dat simplex δίκην, quod nescio an possit defendi. *Reiske.*

³ χρησαμένῳ] Sic Coiflin. χρησαμένῳ Aldina, quod erit, qui ad συνέστη referat. Χρησάμενος Barocc. Verum utcunque verbes orationem, est et manet dura atque solæca, nisi si quid desit. Insequentia, usque ad proximum φυγῶν, defunt Coifl. *Idem.*

⁴ ἔτι] *Ad literam*, ut vulgo dicimus. Erat ludimagister, eo significato vocabuli, quo id vulgo usurpamus. Bene habet hæc lectio. Male Coifl. ἔτος. *Idem.*

⁵ τελειότεροις] Sic recte Mead. Ald. τελειωτέροις. *Idem.*

⁶ πῶς &c.] Πῶς ἂν ἠτήτηται καὶ ὁ. Coifl.

⁷ ἐκεῖ] Sic Mead. ἐκεῖσε Ald. nil refert. *Reiske.*

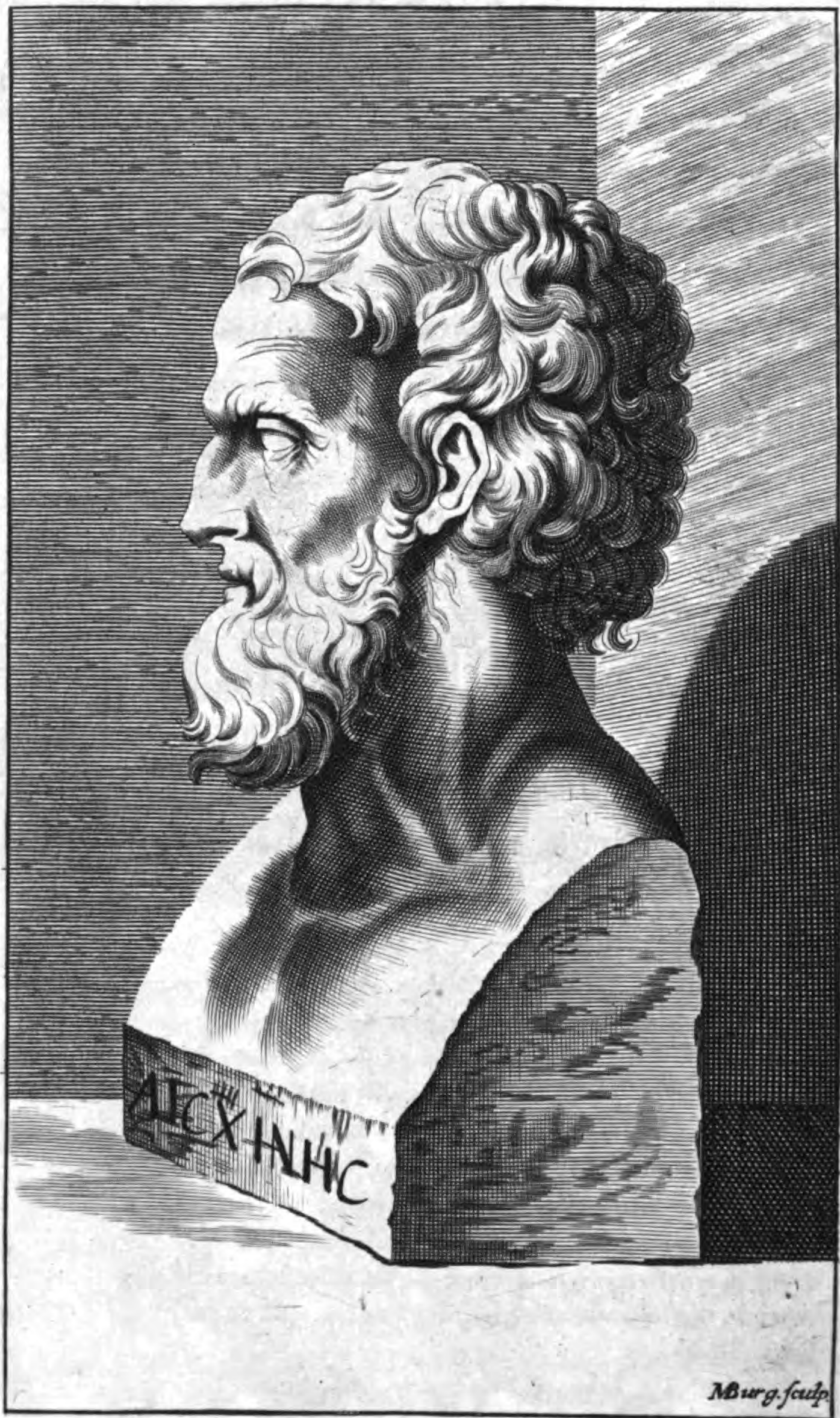
εἶθ' ὕστερον Πλάτωνος· ὡς δὲ ¹ Κακίλιος καὶ Ἰδομενεὺς
καὶ Ἑρμιππος ἰσοροῦσιν, οὐκ ἤκουσε τούτων τῶν ἀνδρῶν
μαθήσεως χάριν. Φασὶ γὰρ, ὡς ὅτι ὄσδ' ἐν τῷ χαρακτῆ-
ρος τῷ Πλατωνικῷ ² σώζει, ἔτε τὸ ἀκριβές, καὶ καθαρόν,
καὶ ἀπέριπτον, καὶ εὐρυθμον, ἀλλὰ κεχρησμένα πῶς ἔστιν
³ αὐτοῦ ἡ ἰδέα τοῦ λόγου, καὶ ἄτεχνος μὲν καὶ ποροπα-
τῆς, καὶ εὐχερῶς ἔπι τὸ λοιδορεῖν αἰσχρῶς καὶ ἀπρεπῶς
ρήτορι ἔξαχρησμένη, ἔχουσα δὲ πὶ εὐφυές, καὶ εὐάγωνον, καὶ
οἶον ἂν γένοιτό τι καὶ φύσεως καὶ μελέτης ἀφανές.

¹ Κακίλιος] Κεκιλ. Coisl.

² σώζει] Ὀζει Barocc. Belle dicat aliquis elegantiarum venator.
Prohem ipse, nisi insequentia obfent. *Reiske.*

³ αὐτῆ] Αὐτῆ Coisl.

ΛΙΣΧΙΝΟΥ

Ο ΚΑΤΑ ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΟΣ

ΛΟΓΟΣ.

α'. ΤΗΝ μὲν ¹ παρασκευὴν ὁρᾶτε, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ τὴν παράταξιν, ὅση γένηται, καὶ τὰς κατὰ τὴν ἀρχὴν δέσεις, αἷς κέχρησάιναι τινες ὑπὲρ τῶν τὰ μέτρια καὶ τὰ σωήδη μὴ γίνεσθαι ἐν τῇ πόλει· ἐγὼ δὲ πεπιφευκῶς ἤκω, ὡρῶτον μὲν τοῖς θεοῖς, ² δεύτερον δὲ τοῖς νόμοις,

¹ παρασκευὴν—παράταξιν] Similiter fere Lysias in exordio Orationis, de bonis Aristophanis; τὴν μὲν ἂν παρασκευὴν, καὶ προθυμίαν τῶν ἐχθρῶν ὁρᾶτε. Vehementior paulo Aeschines, qui aciem et exercitum in forum plane transduxit. — Ea constructio, τὴν παρασκευὴν ὁρᾶτε, ὅση γένηται, (de qua multa disserui olim in Lysiae indice, v. Accusativus) non habet, credo, Atticum tantummodo leporem, sed vim quandam et majestatem huic exordio convenientem. Imbelle enim esset et languidum, si scripserat, ὁρᾶτε ὅση παρασκευὴ καὶ παράταξις γένηται. Ceterum istius locutionis, praeter ea, quae in isto loco admonui, infinita fere exempla corradī posse videntur. Taylor.

² δεύτερον δὲ] Γρ. ἔπειτα δὲ τοῖς νόμοις. MS. Steph. Taylor.

Ibid.] Elegantiūς ἔπειτα. Ita Xenophon, Anab. lib. i. de Cyro

καὶ ὑμῖν, ἡγεμόνος ἐδεμίαν ᾠδοσκευῖν ἰσχύειν παρ' ὑμῖν
μείζον τῶν νόμων καὶ τῶν δικαίων.

Β'. Ἐβελόμιον μὲν οὖν, ὃ Ἀθιναῖοι, καὶ τὴν βε-
λιῶ τῆς Πεντακοσίας, καὶ τὰς ἐκκλησίας ὑπὸ τῆ ἐφεσ-
τηκότων ὀρθῶς διοικεῖσθαι, καὶ τοὺς νόμους, οὓς ἐνομοθέ-
τησεν ὁ Σόλων περὶ τῆς τῶν ῥητόρων εὐκοσμίας, ἰσχύειν,
ἵνα ἴξῃ, ᾧ ἴσθιον μὲν τῶν πρεσβυτάτων τῶν πολιτῶν,
ὡσπερ οἱ νόμοι κελεύουσι, σωφρονῶς ἔπι τὸ βῆμα παρελ-
θόντι, ἀνευ θορύβου καὶ παρεσχῆς, ἴξῃ ἐμπειρίας τὰ βέλ-
πιστα τῆ πόλει συμβουλευεῖν, δεύτερον δ' ἡδὴ, καὶ τῶν
ἄλλων πολιτῶν τὸν βελόμιον, καὶ ἡλικίαν, χωρὶς, καὶ
ἐν μέρει, περὶ ἐκάστου γνώμιον ἀποφάνεσθαι· οὕτω γὰρ
ἂν μοι δοκῆ ἢ τε πόλις ἀριστα διοικεῖσθαι, αἴ τε κρίσεις
ἐλάχιστα γίνεσθαι. Ἐπειδὴ δὲ πάντα, τὰ περὶ τὸν
ὠμολογημένα καλῶς ἔχειν, νυκὶ καταλέλυται, καὶ
γράφουσι πινες ῥαδίως ᾠδοσκέουσι ἢ γνώμας, καὶ ταῦτα
ἔτεροι πινες τὰ ψηφίσματα ἔπιψηφίζουσιν, οὐκ ἔκ τού-
δικαμοτάτα τρέψου λαχόντες προσεδρεύειν, ἀλλ' ἔκ πα-
ροσκειῆς καθεζόμενοι· ἂν δὲ τις τῶν ἄλλων βελόμιον ὄν-
τως λάχῃ κληρούμιον προσεδρεύειν, καὶ τὰς ὑμετέρας
χειροτονίας ὀρθῶς ἀναγρεύῃ, τῶτον οἱ τιμὴν πολιτείας
οὐκ ἐπι κοινῶν, ἀλλ' ἰδίαν αὐτῶν ἡγεμόνοι (εἰ), ἀπει-
λῶσιν εἰσαγγέλλειν, καὶ ἀδουλόμιον τοὺς ἰδιώταις, καὶ δυ-

loquens, ἔνθα Κῦρος εὐμαθέςατος μὲν πρῶτον τῶν ἡλικίων ἐδόκει
εἶναι—ἔπειτα δὲ φιλιππότατος δευ.

¹ γνώμας] Γνώμη idem fere ac propositum, opinio: a motione,
a propositione. Ἐπιψηφίζουσιν est in suffragia mittere, vel, ut nos lo-
qui solemus, to put the question. Taylor.

ναθείας ἑαυτοῖς πεποιθότες, τὰς κρίσεις, τὰς μὲν ἐκ τῶν νόμων καταλείψασιν, τὰς δὲ ἐκ τῶν ψηφισμάτων μετ' ὀργῆς κρίνῃσι· σείηται μὲν τὸ κάλλιστον καὶ σωφρονέστατον κήρυγμα τῶν ἐν τῇ πόλει, “ τίς ἀγροεύειν βέλεται τῶν ὑπὲρ πενήκοντα ἔτη γεγονότων, καὶ πάλιν ἐν μέρει τῶν ἄλλων Ἀθηναίων,” τῆς δὲ τῶν ῥητόρων ἀκοσμίας οὐκ ἔπι κρατεῖν δύναται οὔθ' οἱ νόμοι, οὔθ' οἱ Πρυτάνεις, οὔθ' οἱ Πρόεδροι, οὔθ' ἡ προεδρεύουσα Φυλὴ, τὸ δέκατον μέρος τῆς πόλεως.

γ'. Τούτων δ' ἐχόντων οὕτως, καὶ τῶν χαρῶν ὄντων τῇ πόλει τοιούτων, ὁποῖός αὐτὸς² ὑμεῖς ὑπολαμβάνετε εἶναι, ἐν ὑπολείπει³ μέρος τῆς πολιτείας, εἴ τι καὶ γὰρ τυγχάνω γνώσκων, αἴ τ' ὀφθαλμῶν γραφαί. Εἰ δὲ καὶ αὐτὰς καταλύσειε, ἢ τοῖς καταλύουσιν ἐπιτρέψετε, προλέγω ὑμῖν, ὅτι λήσετε καὶ μικρὸν τῆς πολιτείας πῶς ὀφθαλμῶν γινώσκοντες. Εὖ γὰρ ἴτε, ὡς Ἀθηναῖοι, ὅτι τρεῖς εἰσι πολιτεῖαι ὄντι πᾶσιν ἀνθρώποις, Τυραννίς, καὶ Ὀλιγαρχία, καὶ Δημοκρατία· διοικῆνται δ' αἱ μὲν Τυραννίδες καὶ Ὀλιγαρχίαι τοῖς τρέποισι τῶν ἐφεστηκότων, αἱ δὲ πόλεις αἱ Δημοκρατῆμεναι τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις. Μηδεὶς οὖν ὑμῶν τῶν ἀγνοεῖτω, ἀλλὰ σαφῶς ἕκαστος ἐπι-

¹ τὰς δὲ ἐκ τῶν ψηφισμάτων] Actiones innuit, de quibus nullæ erant leges latæ, ex quarum præscripto reus in iudicium adduceretur; quæque ideo ad senatum, vel ad populum deferbantur. Harum insigniffima fuit εἰσαγγελία, crimen læsæ majestatis. Stock.

² ὑμεῖς] Aut ante ὑμεῖς, aut ante ὑπολαμβάνετε, videtur οὐδὲ deesse. Tam dira sunt hæc reipublicæ tempora, ut vos, tametsi male de ea speretis, nondum tamen satis eorum diritatem suspicione consequamini. Reiske.

γράψω, ὅτι, ὅταν εἰσὶν εἰς δικαστήριον, γραφίῳ πρῶτον
 μων δικάσων, ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ μέλλει τὴν ψήφον
 φέρειν περὶ τῆς ἐαυτοῦ παρρησίας. Διόπερ καὶ ὁ Νομοθέ-
 τῆς τῆτο πρῶτον ἔταξεν ἐν τῷ πᾶσι τῶν δικαστῶν ὅρκῳ, “Ψη-
 φῆμαί με κατὰ τὰς νόμους,” ἐκείνός γε εὖ εἰδὼς, ὅτι, ὅταν
 ἀσπληνηθῶσιν οἱ νόμοι τῇ πόλει, σώζεται καὶ ἡ δημοκρα-
 τία. Ἄχρη διαμνημονεύοντάς ὑμᾶς, μισοῖν τὰς τὰ
 πρῶτον γράφοντάς, καὶ μηδὲν μοι ἐν ἡγεῖσθαι εἶναι
 τῶν ποιούτων ἀδικημάτων, ἀλλ’ ἕκαστον ὑφ’ ἑμέγεστος, καὶ
 τῶν ὑμῶν τὸ δίκαιον μηδένα ἕαν ἀνθρώπων ἕξαι-
 ρεῖσθαι, μήτε τὰς τῶν στρατηγῶν σιτυηγορίας, οἱ, ὅτι
 πολὺ ἤδη χροῖον² συνεργουῦντες πῶς τῶν ῥητόρων, λυ-
 μαίνονται τὴν πολιτείαν, μήτε τὰς τῶν ξένων δεήσεις,
 εἰς ἀναβιβάζουσι πῶς ἐκφεύγουσιν ἐκ τῶν δικαστηρίων,
 πρῶτον πολιτείαν πολυδύοιμοι. ἀλλ’ ὡς περὶ ἂν ὑμῶν
 ἕκαστος αἰσχυροῖται³ τὴν τάξιν λιπεῖν, ἢ ἂν ταχθῆι ἐν τῷ

¹ ἕαν] Hanc vocem inferuimus ex edit. *Reiskii*. Ita legendum olim hariolatus est Marklandus, recteque, ait Taylor.

² συνεργουῦντες] In civitate administranda Atheniensium *Par hominum*, Rhetor scilicet et Imperator, quorum hic *auctoritate* et *rebus gestis*, ille *lingua* et *ore* præcelluit, sibi invicem mutuas semper operas præstabant.

Ἄλλ’ ὁ μὲν ἄρ’ ὑμῶσιν, ὁ δ’ ἐγγχεῖ πολλὸν ἐνίκαι.

Huic rei abunde favet insignifimus *Plutarchi* locus, *de fraterno amore*, quem exscribo: Οἱ μὲν ἂν κατ’ ἐτέρας ὁδοὺς βαδίζοντες, εἰθὲν ἀλλήλους ὠφελῶσιν, οἱ δὲ βίοις χρώμενοι διαφοροῖς, τὸν τε φθόρον ἐκτρέπονται, καὶ συνεργῶσιν ἀλλήλοις μᾶλλον, ὡς Δημοδένης καὶ Χάρης, καὶ πάλιν Αἰσχίνης καὶ Εὐθελος, καὶ Ἰπερίδης καὶ Λεωδένης, οἱ μὲν λέγοντες ἐν τῷ δήμῳ καὶ γράφοντες, οἱ δὲ στρατηγῶντες καὶ πράττοντες. Taylor.

³ τὴν τάξιν λιπεῖν] Perstringit Demosthenem. *Markland*.

πολέμῳ, ἔγω καὶ νῦν αἰχμύθητε ἐκλιπέειν τὴν τάξιν, ἢ τὴν τάξιν ὑπὸ τῶν νόμων, φύλακες τῆς δημοκρατίας τῶνδε τῶν ἡμερῶν.

δ'. Καὶ κεῖνο δὲ χρὴ διαμνημονεύειν, ὅτι νῦν ἅπαντες οἱ πολῖται ὡδρακαταθέμενοι ἢ τὴν πόλιν ὑμῖν, καὶ τὴν πολιτείαν ἀξιοπιτεύσαντες, οἱ μὲν πάρεσι, καὶ ἐπακύνουσι τῆσδε τῆς κρίσεως, οἱ δὲ ἀπεισιν ὅτι τῶν ἰδίων ἔργων οὐς ἀρχυνομένοι, καὶ τῶν ὄρκων, οὐς ἀμόσατε, μεμημημένοι, καὶ τῶν νόμων, ἐὰν ἐλέγξωμεν Κτησιφῶντα, καὶ παράνομα γράψαντα, καὶ ψευδῆ, καὶ ἀσύμφορα τῇ πόλει, λύετε, ὡς Ἀθηναῖοι, τὰς ὡδρανόμους γνώμας, βεβαιῶτε τῇ πόλει τὴν δημοκρατίαν, κολάζετε τὰς ὑπεναντίας τοῦ νόμου, καὶ τῇ πόλει, καὶ τὸ συμφέροντι τὸ ὑμετέρῳ πολιτευομένων. Καὶ ἐν αὐτῷ ἔχοντες τὴν ἀφάνειαν, ἀκούετε τῶν μελλόντων ρηθῆσεσθαι λόγων, εὖ οἶδ' ὅτι δίχσμα, καὶ εὐορχα, καὶ συμφέροντα ὑμῖν αὐτοῖς ψηφιεῖσθε καὶ πάση τῇ πόλει.

ε'. Περὶ μὲν οὖν τῆς ὅλης κατηγορίας, μετρίως μοι ἐλπίζω ὡροειρῆσθαι. Περὶ δὲ αὐτῶν τῶν νόμων, οἱ κεῖνται περὶ τῶν ὑπερβύτων, παρ' ἑς τὸ ψήφισμα τῆτο τυγχάνει γεγραφῶς Κτησιφῶν, ἀφ' ἐβραχέων εἰπεῖν βέλτομα. Ἐν γὰρ τοῖς ἐμπροσθεν χρόνοις ἄρχοντες τινες τὰς μεγίστας ἐν τῇ πόλει ἀρχάς, καὶ τὰς πρῶτους

¹ τὴν πόλιν] *Reip. statum*. (Brodæus) Recte: non enim solummodo τὸ πλῆθος, verum etiam ἡ πόλις, eam formam administrandi imperii denotat, quæ proprie *Democratia*, aut *Popularis Status*, aut *Respublica* denique appellatur. *Taylor*.

διοικῶντες, καὶ δωροδοκῶντες πρὸς ἕκαστα τῶν, προσλαμβάνοντες τοὺς τε ἐκ τοῦ βουλευτηρίου ῥήτορας, καὶ τὰς ἐκ τοῦ δήμου, πύργωθεν προκατελάμβανον τοὺς εὐθύνους ἐπάνοις καὶ κηρύγμασι· ὥστε ἐν ταῖς εὐθύναις τῶν ἀρχόντων εἰς τὴν μεγίστην μὲν ἀπορίαν ἀφικνεῖσθαι τοὺς κατηγόρους, πολλὸν δὲ ἐπι μᾶλλον τὰς δικαστάς. Πολλοὶ γὰρ πάνυ τῶν ὑποεὐθύνων, ἐπαυτοφώρῳ κλέπτει τῶν δημοσίων χρημάτων ὄντες ἕξελεγχόμενοι, διεφύγανον ἐκ τῶν δικαστηρίων· εἰκότως. Ἠρχύνοντο γὰρ οἱμῶς, οἱ δικασταί, εἰ φανήσεται ὁ αὐτὸς ἀνὴρ ἐν τῇ αὐτῇ πόλει, τυχὸν δὲ καὶ ἐν τῷ αὐτῷ ἐνιαυτῷ, πρῶτον μὲν ποτε ἀναγερβύομενος ἐν τοῖς ἀγῶσι, ὅτι φεφανῆται ἀρετῆς ἕνεκα καὶ δικαιοσύνης ὑπὸ τῷ δήμῳ χρυσῷ φεφάνῳ· ὁ δὲ αὐτὸς ἀνὴρ, μικρὸν ἐπιτοχῶν, ἕξεισιν ἐκ τῶν δικαστηρίων, κλοπῆς ἕνεκα τὰς εὐθύναις ἀφληκῶς. Ὡστε ἠναγκάζοντο πῶς ψῆφον φέρεν οἱ δικασταί, οὐ πρὸς τῷ παρόντος ἀδικήματος, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς ἀρχύνης τῷ δήμῳ.

ζ'. Κατιδὼν δὲ τις ταῦτα νομοθέτης, τίθησι νόμον, καὶ μάλα καλῶς ἔχοντα, τὸν ἀγαθήδην ἀπαγορεύοντα τὰς ὑποεὐθύνους μὴ φεφανῶν. Καὶ ταῦτα οὕτως· εὐπροσηκευλιφότος τῷ νομοθέτῃ, εὐρέως κρείττονες λόγῳ τῶν νόμων, εἰς εἰ μὴ τις ὑμῖν ἐρεῖ, λήσσετε ἕξαπατηθέντες· τῶν γὰρ τινες τῶν τὰς ὑποεὐθύνους φεφανέντων πρὸς τὰς νόμους, οἱ μὲν φύσει μέτεοι εἰσιν· εἰ δὲ τις ὅστις μέτεος τῶν τὰ πρῶτον γραφόντων· ἀλλ' οὕτω πρὸς ἀλλοτρίαν γὰρ πρὸς τῆς ἀρχύνης· προσεγράψασιν γὰρ πρὸς τὰ ψήφισματα, φεφανῶν τὸν ὑπεύθυνον,

ἐπειδὴν λόγον καὶ εὐθύνας τῆς ἀρχῆς δῶ. Καὶ ἡ μὲν πόλις ¹ τὸ ἴσον ἀδίκημα ἀδικεῖται· *προκαταλαμβάνονται γὰρ ἐπάνοις καὶ φεράνοις αἱ εὐθύнай.* Ὁ δὲ τὸ ψήφισμα γράφων εἰδείκνυται τοῖς ἀκέραιον, ὅτι ἐγγράφει μὲν παράνομα, ἀρχύνεται δὲ ἐφ' οἷς ἡμάρτηκε. Κτησιφῶν δὲ, ὡς Ἀθιναῖοι, ὑπερπηθήσας τὸν νόμον τὸν παρὰ τῶν ὑπευθύνων κέκμητον, καὶ τὴν πρόφασιν, ἡὲ ἐγὼ ἀρτίως προεῖπον ὑμῖν, ἀνελὼν, πρὶν λόγον, πρὶν εὐθύνας δοῦναι, γέγραφε μεταξὺ Δημοσθένει ἀρχόντι φεράνοιν.

ζ'. Λέξῃσι δὲ, ὡς Ἀθιναῖοι, καὶ ² ἕτερον τινα λόγον ὑπεναντίον τῷ ἀρτίως εἰρημένῳ, ὡς ἄρα ὅσα τις ἀρετὸς ἂν πράττει καὶ ψήφισμα, ³ οὐκ ἔστι ταῦτα ἀρχῆ, ἀλλ' ἐπιμέ-

¹ τὸ ἴσον] Subaudi, ὡσπερ ἂν εἰ μὴ προσεγγραπτο. Reiske.

² ἕτερον] Transit ad secundam πρόφασιν, seu excusationem, qua utuntur hi, qui vim legis *περὶ τῶν εὐθύνων* eludere conantur, primam enim refutavit a verbis, ἀλλ' οὖν προβάλλονται, h. e. προφασίζονται. Idem.

³ οὐκ—ἀρχῆ, ἀλλ' ἐπιμέλειά τις] Periodus, λέξῃσι &c. ad ἀναίχυντία, pag. 9. in fine, in hoc versatur: cum lex vetet magistratum coronari, dicturus est Demosthenes, se non esse magistratum, sed curationem quandam aut officium gessisse juxta decretum, *πραγματεῖαν προσελαγμένην κατὰ ψήφισμα.* Hoc illud est nempe: Cogebatur aliquando populus in concione universus, ubi leges sciscere, magistratus deferre, &c. potuit. Cogebatur aliquando in concionibus tribulibus, ubi illa fieri non consueverunt, neque poterant. Jam constat ex paulo infra dictis totius populi, Chæronda præto-
tore, habitam esse concionem, in qua latum erat *decretum*, Demosthene ipso suadente, ut tribus singulæ, tribulibus suis congregatis, nonnullos ex ipsorum numero designarent ad certa officia obeunda. Me, inquit Demosthenes, cum ad ea excitavit tribus mea, quæ magistratum deferre non potuit (hoc enim populus solus) ministe-

λειά τις καὶ διακονία· ἀρχὰς δὲ φήσουσιν ἐκείνας εἶναι, ἀς οἱ Θεσμοθέται ἀποκληρῶσιν ἐν τῷ Θεσίῳ, καὶ κείνας, ἀς ὁ δῆμος εἴωθε χειροτονεῖν ἐν ἀρχαιρασίαις, Στρατηγούς, καὶ Ἰππάρχους, καὶ τὰς ἑταῖρας ἑταῖρας ἀρχὰς, τὰ δ' ἄλλα πάντα, παραγματείας προτεταγμένας κατὰ ψήφισμα. Ἐγὼ δὲ πρὸς τὰς λόγους τὰς τῶν νόμων ὑμέτερον παρέξομαι, ὃν ὑμεῖς ἐνομοθετήσατε, λύσειν ἡγάδητοι τὰς τοιαύτας προτάσεις. Ἐν ᾧ διαφρήδῳ γέγραπται, “ τὰς χειροτονητάς, φησὶν, ἀρχὰς,” ἀπάσας ἐν τελευτῶν ὀνόματι ὁ νομοθέτης, καὶ προσειπὼν ἀρχὰς ἀπάσας εἶναι, ἀς ὁ δῆμος χειροτονεῖ, καὶ “ τὰς ἐπιτάχαις, φησὶ, τῶν δημοσίων ἔργων,” ἔτι δὲ ὁ Δημοσθένης τειχοποιός, ἐπιτάχαις τῶν μεγίστων τῶν ἔργων, καὶ “ πάντας, ὅσοι διαχειρίζονται πᾶσι τῆς πόλεως πλέον ἢ τριάκονθ' ἡμέρας, καὶ ὅσοι λαμβάνουσιν ἡγεμονίας δικαστηρίων” οἱ δὲ τῶν ἔργων ἐπιτάχαις πάντες ἡγεμονία χρωῶνται ἑταῖρας δικαστηρίων.

rium quidem potuit, hac lege, sc. *de magistratibus coronandis* non concludor. Non mihi detulit populus ἀρχήν, sed trious ἐπιμέλειαν. Ita infra, οὐτ' ἔλαχε τειχοποιός, οὐτ' ἐχειροτονήθη ὑπὸ τοῦ δήμου, sc. τοῦ δήμου emphaticè, a populo universo, quod ad utrumque referendum est, tam ἔλαχε, quam ἐχειροτονήθη. Secus ac interpretum plurimi. Eam Orationem Demosthenis in hoc commate refellere instituit *Æschines*. Taylor.

¹ μετὰ τῶν] Collegas eorum, tametsi gradu aliquantum inferiores, et imperio minores. *Reiske*.

² δικαστηρία] Præfectus operum habebat ἡγεμονίαν, imperium et potestatem illius solummodo dicasterii, in quo præfidebat de operibus publicis judicante. Est autem ἡγεμονία facultas rem judicandi, de ea pronuntiandi, jubendi, vetandi, mulctam aut pœnam dicandi, et male parentes puniendi. *Idem*.

τί τέτυκς κελεύει ποιῆν ; οὐ διακονεῖν, ἀλλ' ἀρχεῖν, δοκιμαθεῖναι, ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ἐπειδὴ καὶ αἱ κληρωταὶ ἀρχαὶ οὐκ ἀδοκίμαστοι, ἀλλὰ δοκιμαθεῖσαι ἀρχασσι, καὶ λόγον ἢ εὐθύνας ἐγράφειν πρὸς τὸν Γραμματεῖα, καὶ τοὺς Λογιστὰς, καθάπερ καὶ τὰς ἄλλας ἀρχὰς, κελεύει. Ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, τὴς νόμουσ αὐτοὺσ ὑμῖν ἀναγνώσεται.

ΝΟΜΟΙ.

ἦ. Ὅταν τοίνυν, ᾧ Ἀθλιῶσι, ἀσ ὁ νομοθέτης ἀρχὰς ὀνομάζει, οὗτοι πρῶτα προσαγορεύουσι γραμματείας, καὶ ἐπιμελείας, ὑμέτερον ἔργον ὅτιν ἀπομνημονεύειν, καὶ ἀντιπάθειν τὸν νόμον πρὸς τὴν τέτων ἀνάδειαν, καὶ ὑποβάλλειν αὐτοῖσ, ὅτι οὐ προσδέχεσθε κακοῦργον σοφιστῆν, οἰόμενον ῥήμασι τὴς νόμουσ ἀναρήσειν, ἀλλ' ὅσῳ ἂν τις ἀμεινον λέγη, πρὸς ἄνομα γεγραφὸσ, τοσούτῳ μείζονοσ ὀργῆσ τεύξεσται. Χρῆ γὰρ, ᾧ Ἀθλιῶσι, τὸ αὐτὸ φθῆγεσθαι τὸν ῥήτορα, καὶ τὸν νόμον ὅταν δὲ ἑτέρων μὲ φωνῆν ἀφίη ὁ νόμοσ, ἑτέρων δὲ ὁ ῥήτωρ, πρὸ τῶ νόμουσ δικαίῳ χρῆ δίδοναι τὴν ψῆφον, ἐ τῇ τῶ λέγοντοσ ἀνασχυρίασ.

ἢ καὶ εὐθύνας] Hæc duo verba videntur delenda. Magistratu enim si qui decederent, hi λόγον quidem ἐπέγραφον, non autem εὐθύνας; rationem magistratus a se gesti literis consignatam exhibebant scribæ, vel notario, et calculatoribus: εὐθύνας autem ἐδίδουν, hoc est, ὑπέχον, faciebant iis sui corporis facultatem, comparebant in iudicio, intererant examini rationis illius a se exhibitæ, ad singula quæque capita dubia interrogati respondebant, quo posset illa ratio sive probari et rata haberi, sive improbari et rejici. *Reiske.*

9'. ¹ Πρὸς δὲ δὴ τὸν ἀφικτον λόγον, ὃν φησι Δημοθένης, βραχέα βέλομαι περιπεῖν. Λέξει γὰρ ὅτος, πειχοπαῖός εἰμι. Ὁμολογῶ. Ἄλλ' ἐπιδέδωκα τῇ πόλει μῆας ἕκατον, καὶ τὸ ἔργον μείζον ² ἐξείργασμαι. Τίνος οὖν εἰμι ὑπεύθυνος, εἰ μὴ τις ὅτιν εὐνοίας εὐθύνη; Πρὸς δὴ ταύτῃ τῷ ἀρόφασιν ἀκίσατέ με λέγοντος καὶ δικαίᾳ, καὶ ὑμῖν συμφέροντα. Ἐν γὰρ ταύτῃ τῇ πόλει οὕτως ἀρχαία οὖση, καὶ τηλικαύτῃ τὸ μέγεθος, ὁδοίς ὅτιν ἀνυπεύθυνος τῶν καὶ ὀπισθοῦ πρὸς τὰ κοινὰ προσεληλυθότων. Διδάξω δ' ὑμᾶς ὡρθρον ὅτι τὸ ὠραδόξων οἶον, τὸς Ἱερῆις, καὶ τὰς Ἱερείας, ὑπευθύνος ³ ἐὶ) κελεύει ὁ νόμος, καὶ συλλήθῃ ἀπαντα, καὶ χωρὶς ἐλάσης καὶ σῆμα, τὸς ³ τὰ γέρα μόνον λαμβάνοντας, καὶ τὰς εὐχὰς ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς τὸς Θεοὺς εὐχομῆναι καὶ οὐ μόνον ἰδίᾳ, ἀλλὰ καὶ κοινῇ κατὰ γένη, Εὐμολπίδας, καὶ Κήρυκας, καὶ τὸς ἄλλας ἀπαντας. Πάλιν τὸς τετραρχῆς ὑπευθύνος εἶναι κελεύει ὁ νόμος, οὐ τὰ κοινὰ διαχειρίσαντας, ἐδ' ἀπὸ τῶν ὑμετέρων προσόδων

¹ Πρὸς δὲ κ. τ. λ.] *Contra primum Caput Generale, ut dicitur, totius quaestionis duplici ratione militat Demosthenes. Primum, hoc non esse magistratum, sed curationem. Id jam absolutum est. Deinde contendit Se de suo largitum esse, non accepisse a republica, et absurdum esse rationes expolci benevolentiae et liberalitatis. Id ab hoc loco ad p. 14. lin. 12. Orator noster disputat, quantum valeat. Taylor.*

² ἐξείργασμαι] Hoc, ex auctoritate codicis, ἐξείργασαι praetuli, ut exquisitius, et Atticisimo convenientius, perfectum pass. hujus verbi sensu activo usurpare amanti. *Reiske.*

³ τὰ γέρα] Reditus, et vectigalia, et emolumenta, ipsis vi facerdotii, quo fungebantur, propria, et reliquis omnibus civibus negata. *Idem.*

πολλὰ μὲν ὑφαιρεμένους, βραχέα δὲ καταπένεται, ¹ ἐπι-
 δίδοναι δὲ φάσκοντας, ἀποδίδοντάς δὲ ὑμῖν τὰ ὑμέτερα,
 ἀλλ' ὁμολογεμένως ταῖς πατρώας ἑστίας εἰς τιμὴν ἑρὸς
 ὑμᾶς ἀντιλωκότας φιλοτιμίαν. Οὐ τοίνυν μόνοι οἱ τρι-
 ἡραρχοί, ἀλλὰ καὶ τὰ μέγιστα τῶν ἐν τῇ πόλει Σιμε-
 δρίων, ὑπὸ τιμῇ τῶν δικαστηρίων ἔρχεται ψῆφον. Πρῶ-
 τον μὲν γὰρ τὴν Βελίω τὴν ἐν Ἀρείω Πάγῳ ἐγγρα-
 φειν πρὸς τῆς Λογιστῆς ὁ νόμος κελεύει λόγον, καὶ εὐ-
 χύνας δίδοναι, καὶ τὴν τῶν ἐκεί σκυθρωπῶν καὶ τῶν
 μεγίστων κυρίαν ἀγεῖ ὑπὸ τὴν ὑμέτεραν ψῆφον. Οὐκ
 ἄρα στεφανωθήσεται ἢ Βελή ἢ ἕξ Ἀρείω Πάγῳ; ἢ δὲ

¹ ἐπιδιδόναι δὲ] ἐπιδιδόναι μὲν φάσκοντας, ἀποδιδόντας δὲ ὑμῖν τὰ
 ὑμέτερα. Markland.

Ibid.] Ἐπιδιδόναι, inquit Eustathius, ad Homer. Iliad. α'. p.
 118. Edit. Flor. est, τὸ ἐπέκεινα τῶν προὔπαρχόντων δοῦναί τι.
 Apud Plutarchum in Phocione, Ἀθηναίων αἰτούντων ἐπιδόσεις, καὶ
 τῶν ἄλλων ἐπιδιδόντων, κληθεὶς πολλακίς (Phocio) ἔφη—ἐγὼ αἰσ-
 χυνοίμην ἂν, εἰ τούτῳ μὴ ἀποδιδούς, ὑμῖν ἐπιδόην, δέξας Καλλι-
 κλέα τὸν δανειστήν. Demosthenes habet, οἱ τὰς μεγάλας ἐπιδόσεις
 ἐπιδόντες. Taylor.

² Πάγῳ; οὐδὲ] Malim οὐ cum addito puncto interponi, quod
 οὐ, responsionis loco sic absolute positum, facile potuit a collisione
 earundem utrinque literarum elidi. Orator sic ratiocinatur. Vetas
 ergo senatum Areopagiticum coronari? Subaudi, nisi rationem
 magistratus reddiderit. Respondet, οὐ, nullo modo ego hoc veto,
 sed leges vetant. Patrium enim, avito more fancitum, hoc apud
 ipsos, Athenienses puta, non est, ante redditam rationem, quem-
 quam coronari. Ad illud οὐ sic nude positum subauditur a com-
 muni e superioribus repetendum στεφανωθήσεται ἢ βελή. Tum
 pergit orator aliam ipse sibi obmovere a se confictam objectionem,
 aut adversarios, Demosthenem atque Ctesiphontem, sic occurren-
 tes inducit. Ergone nullo ducuntur Athenienses gloriae studio?

γὰρ πάτριον αὐτοῖς ἔσθιν. Οὐκ ἄρα φιλοτιμούνται
 Πάνυ γέ¹ ἄλλ' οὐκ ἀγαπῶσιν, εἴαν τις παρ' αὐτοῖς μὴ
 ἀδικῇ, ἄλλ' εἴαν τις ἔξαμαρτάνῃ, κολάζουσιν. Οἱ δ' ἐϋ-
 μέτεροι ῥήτορες τρυφῶσι. Πάλιν τὴν βασιλῆα, τοὺς
 Πεντακοσίους, Ἐπεύθυνον πεποίηκεν ὁ νομοθέτης, καὶ
 οὕτως ἰσχυρῶς ἀπιεῖ τοῖς Ἐπευθύνοις, ὡς εὐθέως ἀρ-
 χόμενος² τῶν νόμων λέγει, ³“ ἀρχὴν Ἐπεύθυνον, φησὶ, μὴ
 ἀποδημεῖν.” Ὡς Ἡράκλειος, ὑπολάβοι ἄν τις, ὅτι ἤρξα, μὴ

Ergone degeneres sunt, minuti animi, fordidi, et officiorum atque ornamentorum in se collatorum immemores? Respondet; Neuti-
 quam: ducuntur enim vero gloria vel maxime, contenduntque
 bene de se meritos studiis demereri. Sed fati non habent in suo
 iudicio te innocentem deprehendi, plus flagitant. Volunt te præ-
 claræ virtutis documenta edidisse. Sin autem deliqueris, feveritate
 animadversionis ulciscuntur. *Reiske.*

¹ ἀλλ'] *Itaque.*

² τῶν νόμων] Perinde οἱ νόμοι in plurali, atque ὁ νόμος in sin-
 gulari, de uno quodam capite juris Attici usurpabatur ab oratori-
 bus Atticis, quia titulus ad unam rem singularem pertinens, re-
 spectu quidem legum aliarum, quæ aliis in rebus versantur, lex
 una erat, ideoque νόμος audit: quia tamen ejusmodi lex multis
 constabat positionibus, et velut articulis, aliquid jubentibus, aliis
 aliud vetantibus, quorum singula quæque momenta pro lege
 peculiari haberi possent, ideo eadem lex νόμοι appellantur. Exem-
 plo rem juvat declarare e proximo petito. Titulus quidam univer-
 salis erat in jure Attico περὶ τῶν εὐθυνῶν, aut, quod idem est,
 περὶ τῶν ὑπευθύνων. Hic titulus est *lex, νόμος*. Sed erant rursus legis
 hujus multæ particulæ, seu cautiones particulares, quarum singu-
 læ quæque pariter νόμοι erant, ut τὴν οὐσίαν μὴ καθιεροῦν, item
 ἀνάδημα μὴ ἀνατιθέναι, item ἐκποίητον μὴ γενέσθαι, rursus alia,
 μὴ ἀποδημεῖν, et sic porro. *Reiske.*

³ ἀρχὴν] Reddas, *omnino*, adverbialiter. Exempla pene sunt in-
 finita.

ἄποδημήσω; ¹ Ἴνα γε μὴ παραβῶν χεῖματα ἢ πό-
 λεως, ἢ ² πράξεις, δρασμῶν χρῆσι. Πάλιν ὑπεύθυνον
 οὐκ ἔα τιμὴν εἶσιν κατ'ἑαυτῶν, ὅθεν ἀνάστημα ἀναθῆναι,
 ὅθεν ³ ἐκποιήτων γενέσθαι, ἐδὲ ἀφ'ἑαυτοῦ τὰ ἑαυτοῦ,
 οὐδὲ ἄλλα πολλά. Ἐνὶ δὲ λόγῳ, ἐπεχράζει τὰς οὐ-
 σίας ὁ νομοθέτης τὰς τῶν ὑπευθύνων, ἕως ἂν λόγον ἄπο-
 δῶσι τῇ πόλει. Ναί· ἄλλ' ἔτι τις ἄνθρωπος, ὅς οὔτε εἰ-
 ληφεν ἐδὲν τῶν δημοσίων, οὔτ' ἀνήλωκε, παραῖττε δὲ
 πρὸς πᾶσι τοῖς κοινῶν; Καὶ τῶτον ἀποφέρειν κελεύει λόγον
 πρὸς τὴν Λογιστῆν. Καὶ πῶς ὅγε μηδὲν λαβῶν, μηδ'
 ἀναλώσας, ἀποποιῆ λόγον τῇ πόλει; Αὐτὸς ὑποβάλλει
 καὶ διδάσκει ὁ νόμος, ἃ χρὴ γράφειν· κελεύει γὰρ αὐτὸ
 τῶτον ἐγγράφειν, ὅτι οὔτ' ἔλαβον ἐδὲν τῶν τῆς πόλεως,
 ἢ τ' ἀνήλωσα. Ἀνεύθυνον δὲ, καὶ ἀζήτητον, καὶ ἀνεξέ-
 ταιρον, ἐδὲν ὅτι τῶν ἐν τῇ πόλει. Ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω,
 αὐτῶν ἀκίσατε τῶν νόμων.

ΝΟΜΟΙ.

1. Ὅταν ποίνω μάλιστα φροσύνηται Δημοσθένος,

¹ Ἴνα γε] Infinitans particula, οὐχ, vel οὐ, quam Taylorus et Reiskius suppleri volunt, facile subaudiri potest.

² πράξεις παραλαμβάνειν] Negotia ordiri ardua, sumptuosa, discriminis ad famamque salutemque publicam plena, iidemque nondum ad finem perductis urbe excedere. Reiske.

³ ἐκποιήτων] Ammonius, Ἐκποιήτος, ὁ δοθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς εἰς υἰοθεσίαν ἄλλω· ὃ λέγεται Εἰσποιήτος γέγονεν. Similiter Budæus, Ἐκποιήτος est ὁ δοθεὶς εἰς υἰοθεσίαν. i. e. a familia sua alienatus, et in adoptionem alienæ familiæ datus, quasi εισποιήτω ὀρροφίτος.

λέγων, ὡς ἀφ' ἑνὸς τὴν ὀπίσθου οὐκ ἔστιν ὑπεύθυνος, ἐκείνο αὐτῷ ὑποβάλλετε· ἔκουσ' ἐχρήσθη σε, ὦ Δημοσθένες, ἑἴσωσάμεν τὸν Ἰ Λογιστῶν κήρυκα κηρύξαι τὸ πάτριον καὶ ἔνομον κήρυγμα τῶτο, "Τίς βέλε' ἡ κατηγορεῖν"; Ἔασον ἀμφισβητήσά σοι τὸν βελέμενον τῶν πολιτῶν, ὡς οὐκ ὀπίσθου δώσας, ἀλλ' ἀπὸ πολλῶν, ἃ ὧν ἔχεις εἰς τὴν τῶν τειχῶν οἰκοδομίαν, μικρὰ κατέστησας, δέχεσθαι πάντα εἰς ταῦτα² ἐκ τῆς πόλεως εὐληφώς. Μὴ ἄρπαξε τὴν φιλοτιμίαν, μηδὲ ἕλασθαι τῶν δικαστῶν τὰς ψήφους ἐκ τῶν χειρῶν, μηδ' ἐμπαροσθεν τῶν νόμων, ἀλλ' ὑπερὸς, πολιτεύεσθαι ταῦτα γὰρ ὀρθοῖ τὴν δημοκρατίαν.³ Πρὸς μὲν οὖν τὰς κενὰς προφάσεις, ἀς οὗτοι προφασισθῶσιν, μέχρι δεῦρο εἰρήσθαι μοι. Ὅτι δὲ ὄντως ἡ ὑπεύθυνος ὁ Δημοσθένης, ὃς ἔτος εἰσιλύεγκε τὸ ψήφισμα, ἄρχων μὲν τὴν ὀπίσθου τῶν θεωρικῶν ἀρχῶν, ἄρχων δὲ τὴν τῶν τειχοποιῶν, ἑσδεδεῖρας δὲ πῶ τῶν ἀρχῶν

¹ ὧν ἔχεις] Id est, τέτων, ἃ ἔχεις παρὰ τῆς πόλεως σοι δεδομένα. Differunt inter se ἐπιδιδόναι et κατατιθέναι, illud est, de suo largiri, ut donum gratuitum, hoc, de acceptis ex alieno infumere ex officio. Potest ἔχεις etiam eo sensu, quo supra, accipi: quæ habes penes te, et retines præter jus et fas, fraudulentè interverfâ. Perinde igitur est, comma ponas pone ἔχεις, et pone οἰκοδομίαν omittas, an eam serves distinctionem, qua hic usi sumus. *Reiske.*

² ἐκ τῆς πόλεως] *Reiskius*, secutus Wolfii conjecturam, legit, ἐκ τῶν τῆς πόλεως. An hoc, an illud mavis, quoad sensum parum refert.

³ Πρὸς κ. τ. λ.] Hucusque rationes *Demosthenis* exagitavit, atque in *Jure* versatus est. Quod sequitur ad verba λόγον ἀπολήψεσθαι, p. 17, *Facti* rationem habet. In quo agitur, ut ostendat id munus *Demosthenem* revera obiisse. *Taylor.*

τῶν λόγων ὑμῖν, ἔδ' εὐθένας, δεδωκώς, ταῦτ' ἤδη
 περὶ σομῆ ὑμᾶς διδάσκειν ἐκ τῶν δημοσίων γραμμα-
 των. Καί μοι ἀνάγνωθι ἐπὶ τίνος Ἄρχοντος, καὶ ποίου
 μινός, καὶ ἐν τίνι ἡμέρᾳ, καὶ ἐν ποίᾳ ἑκκλησίᾳ, ἐχει-
 ροτονήθη Δημοθένης τὴν ἀρχὴν τὴν ἐπὶ τῶν θεωραῶν,
 ὅτι μεσσηντα τὴν ἀρχὴν ἔγραψεν αὐτὸν σεφανῶν. Ἀνα-
 γίνωσκε.

ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΣ ΗΜΕΡΩΝ.

Οἴουσι εἰ μηδὲν ἔπι περατέρῳ τάττω δείξαμι, δικαίως
 ἀν ἀλίσοικοτο Κτησιφῶν· αἰρεῖ γὰρ αὐτὸν ἐχ ἢ κατηγ-
 ρία ἢ ἐμῆ, ἀλλὰ τὰ δημόσια γράμματα.

ια'. Πρέπτερον μὲν τοίνυν, ὧ Ἀθηναῖοι, ἂν Ἀντιγρα-
 φεὺς ἴῳ χειροτονητὸς τῇ πόλει, ὅς καθ' ἐκάστην Πρυ-
 τανείαν ἀπελογίζετο τὰς προσόδους τῶ δήμῳ· ἀφ' ἧ δὲ
 τὴν ἄρξιν εὐθέως γενομένην πίστιν ὑμῖν, οἱ ἐπὶ τὸ

¹ ὅτι μ. τ. α. ε. αὐ. σεφανῶν] Scholion marginale, ait Mark-
 land. Credo equidem, addit Taylor. atque illud indicat ὅτι initiale,
 i. e. Nempe, Scilicet, Nota bene.

² Ἀντιγραφεὺς] Is est, qui *contra scriptum* servat, quo eorum, qui-
 bus administratio adjunctus est, errores fraudesve dirimantur. Duo
 autem erant apud Athenienses, ὁ τῆς βελῆς, qui coactorum (τῶν
 ἀποδεκτῶν) observator fuit; is sc. de quo hic loquitur Æschines;
 et ὁ τῆς διοικήσεως, cujus erat munus, rationibus quaestoris prima-
 rii (ταμίε) *contra scriptum* servare. (Harpoc.) *Custodem* vocat Ci-
 cero, de Lege Agr. contra Rullum, ministrum quendam, qui in
 comitiis munere fungebatur haud multum huic abimili. *Stock.*

³ πρὸς εὐθέως] Hunc depingit Plutarchus his verbis, (Polit.
 Præcept. Edit. Gr. Bas. p. 395.) Ἐπαινοῦσι δὲ καὶ τὸν Ἀναφλύσιον
 εὐθέως, ὅτι, πίστιν ἔχων ἐν τοῖς μάλις καὶ δύνάμιν, οὐδὲν τῶν Ἐλ-

θεωρικῶν κεχειροτονημένοι ἦρχον μὲν, πρὶν ἢ τὸν Ἡγήμο-
νος νόμον γενέσθαι, τὸ δὲ Ἀντηραφέως ἀρχὴν, ἦρχον δὲ
τὴν τῶν ἀποδεκτῶν καὶ νεωρίων ἰ ἀρχὴν, καὶ σκυλοδήκιον
ἐποδομένον, ἦσαν δὲ καὶ ὁδοποιοὶ, καὶ σχεδὸν τὴν ὅλην δι-
οίκησιν εἶχον τῆς πόλεως. Καὶ ἐκ κατηγορῶν αὐτῶν,
εἰδ' ὀπιτιμῶν λέγω, ἀλλ' ἐκείνο ὑμῖν εἰδείξασθαι βέ-
λομαι, ὅτι ὁ μὲν νομοθέτης, εἴαν τις μιᾶς ἀρχῆς τῆς
ἐλαχίστης ὑπεύθυνος ἦ, τοῦτον οὐκ εἶα, πρὶν ἂν λόγους
καὶ εὐθύνας δῶ, φερανῆν. Ὁ δὲ Κτησιφῶν Δημοσοθένει,
τὸν συλλήθοδον ἀπάσας τὰς Ἀθῶνῃσιν ἀρχὰς ἀρχον-
τα, ἐκ ὠκνησε γράψαι φερανῶσαι.

β'. Ὡς τοίνυν καὶ τὸ τῶν τειχοποιῶν ἀρχὴν ἦρχον,
ὅθ' οὗτος τὸ ψήφισμα ἔγραψε, καὶ τὰ δημόσια χρή-
ματα διεχειρίζε, καὶ ὀπιβολὰς ἐπέβαλλε, καθάπερ οἱ
ἄλλοι ἀρχοντες, καὶ δικαστηρίων ἡγεμονίας ἐλάμβανε, τῶ-

ληνικῶν ἔπραξεν, οὐδ' ἐπὶ στρατηγίαν ἦλθεν, ἀλλ' ἐπὶ τὰ χρήματα
τάξας ἑαυτὸν, ἠύξησε τὰς κοινὰς προσόδους, καὶ μεγάλα τὴν πόλιν
ὠφέλησεν. Ideo hic Plutarchum adduxi, quoniam non mediocriter
illuftrat hæc verba *Æschinidis*. Taylor.

¹ ἀρχὴν] F. delendum. *Markland*.

Ibid.] Dictioni τὴν τῶν νεωρίων ἀρχὴν ἀρχον quid infit vitii haud
equidem intelligo. Ἀρχὴ τῶν νεωρίων potest, ni fallor, honor esse,
quem qui gerunt, hi navalibus præfunt. Quodsi tamen omnino
statuas aliquid hic loci mutari debere, suaserim ἀρχεῖον. *Ædifica-*
runt ἀρχεῖον τῶν νεωρίων, fenaculum navalibus proprium, in quo
fenatores rem navalem tuentes convenirent, suasque res agerent, et
horreum armamentarium. *Reiske*.

² ἐπιβολὰς ἐπέβαλλε] Harpocratio, Ἐπιβολή, ἡ ζημία. *Mulsta*.
Scholiasfes, in Aristoph. Vesp. ver. 766. *Ἦν οἱ ἀρχοντες ζημίαν
ὀρίζοι τοῖς ἀλῆσιν ἐξημαρτηκέναι περὶ ὀρφανῶς ἐπιτρόποις, ἢ καὶ
ἄλλοις τισὶ τῶν τὰ δημόσια μὴ καλιῶς διοικησάντων, ἢ τοῖς κατέ-

τῶν ὑμῖν αὐτὸν Δημοσθένην καὶ Κτησιφῶντα μάρτυρας
 πῶς ἔξομαι. Ἐπὶ γὰρ Χαϊρώνδου Ἄρχοντος, Θαρμηλιῶ-
 νος μὲν δὲ δεύτερα φθίνοντος, ἐκκλησίας ἕσης, ἔγραψε
 ψήφισμα Δημοσθένης, ἀγορᾶν ποιῆσαι τῶν φυλῶν, Σκίρ-
 ροφοριῶνος δεύτερα ἰσαμῆναι, καὶ τρίτη, καὶ ἐπέταξεν, ἵνα
 τῶ ψήφισματι, ἐκάστης τῶν φυλῶν ἐλέσθαι τὴν ὀπιμε-
 λησομένην τῶν ἔργων [ἵ ἐπὶ τὰ τείχη] καὶ ἱερῶν καὶ
 μάλα ὀρθῶς, ἵνα ἡ πόλις ἔχη ὑπεύθυνα σώματα,
 πρὸ ὧν ἔμελλε τῶν ἀνηλωμένων λόγον ἀπολήφασθαι.
 Καὶ μοι λέγε τὰ ψήφισματα.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ.

γ'. Ναὶ ἀλλ' ἀντιδιαπλέκει πρὸς τὸ εὐθέως,
 λέγων, ὡς ἔτ' ἔλαχε τειχοποιός, ἔτ' ἐχειροτονήθη ὑπὸ
 τῷ δήμῳ. Καὶ πρὸς τὸ τὸ Δημοσθένης μὲν καὶ Κτησι-
 φῶν πολὺ ποιήσονται λόγον· ὁ δὲ γενόμενος, βρα-
 χύς, καὶ σαφής, καὶ ταχὺ λόγος τῶν τέτων τέχνας.
 Μικρὰ δὲ ὑμῖν ὑπὲρ αὐτῶν πρῶτον πρῶτον βέλο-
 μαί. Ἐπὶ γὰρ, ὡς Ἀθλιῶται, τῶν πρὸς τὰς ἀρχὰς

χρῆσι τὰ ἀλλότρια, καὶ μὴ εἰς ἐμφανὲς καθιστᾶσιν, ἐπιβολὴ καλῶ-
 ται, καὶ τὸ ῥήμα ἐπιβάλλειν.

¹ ἐπὶ τὰ τείχη] Verba hæc, quæ scholium sunt, unctis inclusi.
 Reiske.

² ἀντιδιαπλέκει] Excipiendo dicit ac replicabit. Brodæus.

³ γενόμενος] Id est, vera et legitima argumentatio: quo sensu
 Demosthenes, infra, §. 30, τὸ γιγνόμενον τίθεναι dixit. Casaubonus,
 qui (Animadv. in Athenæum, p. 753.) veram hujus vocis signifi-
 cationem persensit, lapsus est in nomine auctoris, cum pro Æschine
 Demosthenem citavit. Stock.

εἶδη τρία ὧν ἐν μὲν, καὶ πᾶσι φανερώτατον, οἱ κληρω-
τοὶ, καὶ οἱ χειροτονητοὶ ἄρχοντες· δεύτερον δὲ, ὅσοι π
διαχειρίζονται τῷ τῆς πόλεως ὑπὲρ τριάκοντα ἡμέρας,
καὶ οἱ τῷ δημοσίων ἔργων ἔπιτάται· τρίτον δ' ἐν τῷ
νόμῳ γέγραπται, “ καὶ εἴ πινες ἄλλοι αἰρετοὶ ἡγεμονίας δι-
καστηρίων λαμβάνουσι, καὶ τῶν ἄρχων δοκιμασθέντες.” Ἐ-
πειδὴν δὲ ἀφέλη τις τῶν ὑπὸ τῷ δήμῳ χειροτονημέ-
νης, καὶ τῶν κληρωτῶν ἄρχοντες, καταλείπεται, εἰς αἱ
φυλαί, καὶ αἱ τειχῆες, καὶ οἱ δήμοι ἕξ ἑαυτῶν αἰεῦν-
ται τὰ δημόσια χρήματα διαχειρίζειν, τῶν αἰρετῶν
ἄρχοντες εἶ). Τῆτο δὲ γίνεται, ὅταν, ὡσπερ νῦν, ἐπι-
ταχθῆ π τῶν φυλαῖς, ἢ τάφρους ἕξεργάζεσθαι, ἢ
τεμερεῖς ναυπηγεῖσθαι. Ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, ἕξ αὐ-
τῶν τῷ νόμῳ μαθήσεσθε.

ΝΟΜΟΙ.

Ἀναμνήσατε δὴ τῶν παλαιωτέρων λόγων, ὅτι ὁ μὲν νομο-
θέτης τῶν ἐκ τῶν φυλῶν ἄρχων κελεύει δοκιμασθέντες ἐν
τῷ δικαστηρίῳ. Ἡ δὲ Πανδιονίς φυλὴ ἄρχοντες καὶ τει-
χοποιὸν ἀπέδειξε Δημοσθένει, ὅς, ¹ ἐκ τῆς διοικήσεως, ² εἰς

¹ ἐκ τῆς διοικήσεως] Athenienses, teste Sigonio, pecuniam pub-
licam in tres partes distribuebant, nempe χρήματα στρατιωτικά,
θεωρικά, καὶ τὰ τῆς διοικήσεως: illæ ad bellicos sacrosque usus,
hæc ad civiles tantum destinabatur. Ex hac igitur ærarii parte
Demosthenes decem talenta acceperat ad muros reficiendos. Ita
Dinarchus adv. Demosthenem, συσκευασάμενος τῆς διοικήσεως ὀκτώ
τάλαντα. Stock.

² εἰς ταῦτα] Id est, εἰς οἰκοδομίαν τῶν τειχῶν. Id quod latet in
voce τειχοποιός. Reiske.

ταῦτα ἔχει μικρῶ δειν δέκα τάλαντα. Ἐπεὶ δὲ ἀπαρρέυει νόμος ἀρχὴν ὑπεύθυνον μὴ τεφανῆν, ὑμεῖς δὲ ὁμωμόκατε καὶ τὸν νόμον ψηφισάτω· ὁ δὲ ῥήτωρ γέγραφε, τὸν ὑπεύθυνον τεφανοῦν, μὴ τεραθεῖς, ἐπειδὴν δῶ λόγον, καὶ εὐθύνας.

ιδ'. Ἐγὼ δὲ ἕξελέγχω τὸ τεφανόμενον, μάρτυρας ἅμα τὸν νόμον, καὶ τὰ ψηφίσματα, καὶ τὸν ἀντιδικῆς, παρεχόμενος. Πῶς οὖν ἂν τις ἀειφανέστερον ὀπιδέξειεν ἄνθρωπον τεφανόμενον γεγραφότα; ἵ Ὡς τοίνυν καὶ τίς ἀνάγκησιν τῷ τεφανῶ τεφανόμενος ἐν τῷ ψηφίσματι κελεύει γίνεσθαι, καὶ τοῦτ' ὑμᾶς διδάξω. Ὁ γὰρ νόμος διαρρήδιον κελεύει, ἐὰν μὲν πῖνα τεφανοῖ ἢ Βελλή, ἐν τῷ βυβλίτηρι ἀνακηρύττεσθαι, ἐὰν δὲ ὁ δῆμος, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἄλλοτι δὲ μηδαμῶ. Καί μοι λέγε τὸν νόμον.

ΝΟΜΟΣ.

Οὗτος ὁ νόμος, ὃ Ἀθηναῖοι, καὶ μάλα καλῶς ἔχει. Οὐ γὰρ, οἴμαι, ἄετο δειν ὁ νομοθέτης τὸν ῥήτορα σεμνύνεσθαι πρὸς τὸν ἕξωθεν, ἀλλ' ἀγαπᾶν ἐν αὐτῇ τῇ πόλει πινόμενον ὑπὸ τῷ δήμῳ, καὶ μὴ ἐργολαβεῖν ἐν τοῖς κηρύγμασιν. Ὁ μὲν νομοθέτης οὕτως· ὁ δὲ Κτησιφῶν πῶς; Ἀναγίνωσκε τὸ ψηφίσμα.

ἵ Ὡς τοίνυν] Hoc Incisum, quod definit his verbis, ὡς ἔννομα γεγραπτος, p. 26, complectitur partem secundam quaestionis. Scilicet, tractat de Lege, qua cavetur μηδὲνα τεφανῆν ἐν τῷ θεάτρῳ. Hic ostenditur, legem, quam Demosthenes producet de Coronis et Praeconis Theatralibus, ad hanc causam non pertinere. Taylor.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Ἄκβετε, ᾧ Ἀθλιῶσι, ὅτι ὁ μὲν νομοθέτης κελεύει ¹ ἐν τῷ δήμῳ ἐν Πνυκί τῇ ἐκκλησίᾳ ἀνακηρύττειν τὸ ὑπὸ τῷ δήμῳ τεφανέμενον, ἄλλοσι δὲ μηδαμῶς· Κτησιφῶν δὲ ἐν τῷ θεάτρῳ, οὐ τὰς νόμους μόνον ὑπεββάς, ἀλλὰ καὶ τὸν τόπον μετενεγκῶν, οὐδὲ ἐκκλησιαζόντων Ἀθλιῶν, ἀλλὰ τραγωδῶν ἀγωνιζομένων κεινῶν, οὐδ' ἐναντίον τῷ δήμῳ, ἀλλ' ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων, ἵν' ἡμῖν στυγεῖσθαι, ὡς ἀνδρα πιμῶμεν.

ἰε'. Οὕτω τοίνυν πεφανεῶς πωξέλιμα γεγραφώς, πωξέταχθῆς μετὰ Δημοσθένους, ἐποίησέ τέχνας τοῖς νόμοις, ἃς ἐγὼ δηλώσω, καὶ παρερῶ ὑμῖν, ἵνα μὴ λάθῃτε ἕξαπατηθέντες. Οὗτοι γὰρ, ὡς μὲν οὐκ ἀπαγορεύουσιν οἱ νόμοι τὸν ὑπὸ τῷ δήμῳ τεφανέμενον μὴ κηρύττειν ἔξω τῆς ἐκκλησίας, οὐχ ἔξῃσι λέγειν· οἴσουσι δὲ εἰς τιμὴν ἄπολογίαν τὸν ² Διονυσιακὸν νόμον, καὶ χρῆσονται τῷ νόμου μέρει τινί, κλέπτοντες τὴν ἀκρίβειαν ὑμῶν, καὶ παρέχοντα νόμον οὐδὲν προσήκοντα τῆδε τῇ γραφῇ, καὶ λέξουσιν, ὡς εἰσι τῇ πόλει δύο νόμοι κείμενοι περὶ τῶν κηρυγματίων, εἷς μὲν, ὃν νῦν ἐγὼ παρέχουμαι, ἀφ' ἧρῆδ' οὐκ ἀπαγορεύονται τὸν ὑπὸ τῷ δήμῳ τεφανέμενον μὴ κηρύτ-

¹ ἐν τῷ δήμῳ &c.] Ἐν τῷ δήμῳ ἐν τῇ Πνυκί est, cum universus populus in Pnyce convenit, et quidem τῇ ἐκκλησίᾳ concionis ergo, h. e. deliberandi de rebus ad statum reipublicæ pertinentibus. Vel potest τῇ ἐκκλησίᾳ significare ad concionem, h. e. ad populum congressum. *Reiske.*

² Διονυσιακὸν νόμον] Legem, quæ, quin in Theatro, cum Dionysia aguntur, quis coronari possit, nil vetat. *Brodæus.*

τεσθαι ἔξω τῆς ἐκκλησίας· ἕτερον δὲ ^(τῷ) νόμον φήσουσιν ἐναντίον τούτου, τὸν δευκότα ἕξοσαν ποιῆσθαι τὴν ἀνάμνησιν τοῦ τεφάνου τετραγῶδεις ἐν τῷ θεάτρῳ, εἰ μὴ φησίσηται ὁ δῆμος. Κατὰ δὲ τούτον τὸν νόμον φήσουσι γεγραφέναι τὸν Κτησιφῶντα.

17'. Ἐγὼ δὲ ὡς τὰς τέτων τέχνας παρέξομαι συνηρέους τοὺς νόμους τοὺς ὑμετέρους, ὅπερ διατελεῶ σπουδάζων ὡς πᾶσαν τὴν κατηγορίαν. Εἰ γὰρ τούτο ὅστιν ἀληθές, καὶ τοῖσιν ἕως ἰσχυρότερον ὑμῶν εἰς τὴν πολιτείαν, ὥστε ἀκύρους νόμους ἐν τοῖς κυρίοις ἀναγεγράφθαι, καὶ δύο πρὸς μίαν ἀντιθέσιν ὑπεναντίως ἀλλήλοις, τί ἂν ἐπὶ αὐτῷ ἐκποιήσῃ τὴν πολιτείαν, ἐν ἧ ἑαυτὰ ἀποστήσῃ οἱ νόμοι ποιῆν, καὶ μὴ ποιῆν; Ἄλλ' οὐκ ἔχει ταῦτα ἕως· μήθ' ὑμεῖς ποτε εἰς τούτῳ ἀπαξίαν τῶν νόμων ἀποδείξῃτε· οὔτε ἡμέληται πρὸς τῶν τοιούτων τῷ νομοθέτῃ, τῷ τὴν δημοκρατίαν καταστήσαντι, ἀλλὰ διαρρήδη ἀποτίνακται τοῖς Θεσμοθέταις, καθ' ἕνα τὸν ἑαυτὸν διορθῶν ² ἐν τῷ δημοσίῳ τῶς

¹ παραδέδουκεν] Lege, παρσιδέδουκεν. Markland.

² ἐν τῷ δημοσίῳ] Eruditissimus Wolfius vertit publice. Ego ex-istimo intelligi publicum tabularium, τὸν οἶκον, ἐν ᾧ οἱ δημόσιοι χάρταται ἔκειντο, ut loquitur Ulpianus ad hæc Demosthenis verba, in ea oratione quæ est περὶ τεφάνου, (§. 46.) ὅτι καὶ γραμματᾶς ἔχων ἐν τῷ δημοσίῳ κείμενα. In illa autem domo conveniebant Thesmothetæ, correcturi leges, quia ibi publice adfervabantur. *Petitius*, LL. Att. l. ii. tit. 1.

Ibid.] In hac lectione, viz. ἐν τῷ δήμῳ, plerique codices consentiunt, ait Reiskius, ideoque vulgatæ τῷ δημοσίῳ præferendam censet. In solenni univèrsi populi concione. Mox, ἕτερον νόμον.

νόμους, ἀκριβῶς ἔξετάσαντας, καὶ κεφαλῶν, εἴ τις ἀνα-
 γράψαι νόμος ἐναντίος ἑτέρῳ νόμῳ, ἢ ἄκυρος ἐν τοῖς
 κυρίοις, ἢ εἴπερ εἰσὶ νόμοι πλείους ἐνός ἀναγεγραμμένοι
 περὶ ἐκάστης πράξεως· καὶ πὶ τοιοῦτον εὐρίσκωσιν, ἀνα-
 γραφῶτας ἐν σαίνισιν, ἐκπένουσι κελεύει πράσσειν τῷ
 Ἐπωνύμων, τὸς δὲ Πρυτάνεις ποιεῖν ἐκκλησίαν, ἵ ἐπι-
 γράψαντας νομοθέτας, τὸν δ' Ἐπιτάτιον τῷ Πρεδρῶν
 διαχειροτονίαν δίδουσι τῷ δήμῳ, καὶ τὸς μὲν ἀναρεῖν τῷ
 νόμων, τὸς δὲ καταλείπειν, ὅπως ἂν εἰς ἢ νόμος, καὶ
 μὴ πλείους, περὶ ἐκάστης πράξεως. Καί μοι λέγε
 τὸς νόμους.

ΝΟΜΟΙ.

Εἰ τοίνυν, ὦ Ἀθηναῖοι, ἀληθὴς ἦν ὁ περὶ τῶν λό-
 γων, καὶ ἦσαν δύο κείμενοι νόμοι περὶ τῶν κρυγμάτων, ἔξ
 ἀνάγκης, οἷμα, τῶν μὲν Θεσμοθετῶν ἔξευρόντων, τῶν δὲ
 Πρυτανέων ἀποδόντων τοῖς νομοθέταις, ἀνήρητ' ἂν ὁ ἕτε-
 ρος τῶν νόμων, ἢ τοι ὁ τὴν ἔξουσίαν δεδακῶς ἀνειπεῖν, ἢ

¹ ἐπιγράψαντας νομοθέτας] Alii aliter vertunt: solus autem Sigonius mihi visus est, quid sibi vellent hæc verba, intellexisse. Moris utique fuit (quemadmodum testatur Pollux, lib. viii. 95.) ut, antequam concio cogeretur, Prytanes libellum, seu πρόγραμμα, publice affigerent, quo omnibus in concionem venientibus pateret, qua de re essent consulendi. Ei libello adscribere solebant titulum quendam, qui rem propositam breviter indicaret: quod vel ex eo facile colligatur, quod dixit Demosthenes, in oratione de ementita legatione, καὶ τοῦδ' ὅταν ἢ κήρυξι καὶ πρεσβείαις προγεγραμμένον. Cum igitur concio de legibus emendandis indicenda esset, Prytanes programmati suo titulum Νομοθέτας vel Νομοθέταις inscriptum præferrebant. *Stock.*

ὁ ἀπαγορεύων. Ὅποτε δὲ μηδὲν τέταν¹ γεγένη), φανε-
ρῶς δὴπερ ἔξελέγχοντα οὐ μόνον ψευδῆ λόγια, ἀλλὰ
καὶ παντελῶς ἀδύνατα γενέσθαι.

17. Ὅθεν δὲ δὴ τὸ ψευδὲς τῆτο² ἐπεισφέρουσιν,
ἐγὼ διδάξω ὑμᾶς, περὶ τῶν ὧν ἕνεκα οἱ νόμοι ἐτέθησαν,
οἱ περὶ τῶν ἐν τῷ θεάτρῳ κηρυγμάτων. Γινόμενων γὰρ
τῶν ἐν αἰτί τραγωδιῶν, ἀνεκλήρυτόν τις, οὐ πείσαντες
τὸν δῆμον, οἱ μὲν, ὅτι φεφανοῦνται ὑπὸ τῶν φυλετῶν,
ἕτεροι δὲ ὑπὸ τῶν δημοτῶν, ἄλλοι δὲ τινες ὑποκη-
ρυξάμενοι, τοὺς αὐτῶν οἰκέτας ἀφίεσαν ἀπελευθέρους,
μάρτυρας τῆς ἀπελευθερίας τῆς Ἑλλήνας ποιήμενοι.
Ὁ δ' ἦν ὀπιφθονώτατον, περὶ τῆς τινὲς εὐρημένοι ἐν
ταῖς ἔξω πόλεσι διεφερόμενοι ἀναγορεύεσθαι, ὅτι φεφανοῖ
αὐτῆς ὁ δῆμος, εἰ ἔπω τύχοι, ὁ τῶν Ῥοδίων, ἢ Χίων,
ἢ καὶ ἄλλης πρὸς πόλεως, ἕνεκα ἀρετῆς, καὶ ἀνδραγαθίας.
Καὶ ταῦτα ἔπρατον, οὐχ, ὡςπερ οἱ ὑπὸ τῆς Βυλῆς
τῆς ὑμετέρας φεφανόμενοι, ἢ ὑπὸ τοῦ δήμου, πείσαν-
τες ὑμᾶς, καὶ μετὰ ψηφίσματος,³ πολλὴν χάριν κα-
ταθέμενοι, ἀλλ' αὐτοὶ περὶ τῶν ἀνδρῶν δόγματος ὑμε-
τέρου. Ἐκ δὲ τῆς ἑξ ἑστέρας οὐκ ἐβόησαν, τῆς μὲν θεατῆς,
καὶ τῆς χορηγῆς, καὶ τῆς ἀγωνιστῆς ἐνοχλεῖσθαι· τοὺς δὲ
ἀνακληρυττομένους ἐν τῷ θεάτρῳ μειζόνως τιμᾶσθαι τῶν
ὑπὸ τῆς δήμου φεφανόμενων. Τοῖς μὲν γὰρ ἀπεδέδεικτο

¹ γεγένηται] Ita, pro γένηται, ex MSS. dedit Reiske. quem li-
benter sequimur.

² ἐπεισφέρουσιν] Ita MS. Mead. Taylor.

³ πολλὴν χάριν καταθέμενοι] Sententia dictionis est, professi
magnam se vobis gratiam et debere et habere, beneficiique a vobis

τόπος ἡ ἐκκλησία, ἐν ἣ ἤδη φεφανοῦσθαι, καὶ ἀπείρητο ἄλλοθι μηδαμῶς κηρύττεσθαι· οἱ δὲ, ἀνηγορεύοντο ἐνώπιον ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων· καὶ κείνοι μὲν, μὴ ψηφίσματος, πείσαντες ὑμᾶς, ἔτι δ' ἄνευ ψηφίσματος. Σιωπῶν δὲ τις ταῦτα νομοθέτης, τίθησι νόμον ὅθεν ἔπι κωνωνῆσθαι τῷ πρὸς τῶν ὑπὸ τῆ δῆμου φεφανομένων νόμῳ, οὔτε λύσας ἐκείνον, οὐδὲ γὰρ ἡ ἐκκλησία ἠνωχλεῖτο, ἀλλὰ τὸ θεάτρων, οὔτε ἐναντίον τοῖς πρὸς τῶν κειμένοις νομοῖς πηγίς, οὐ γὰρ ἔστιν, ἀλλὰ πρὸς τῶν ἄνευ ψηφίσματος ὑμετέρων φεφανομένων ὑπὸ τῶν φυλετῶν, καὶ δημοτῶν, καὶ περὶ τῶν τῆς οἰκέτας ἀπελευθερύντων, καὶ περὶ τῶν Ξενικῶν φεφάνων· καὶ ἀφ' ἑαυτῶν ἀπαγορεύει, μήτε οἰκέτων ἀπελευθερῶν ἐν τῷ θεάτρῳ, μήτε ὑπὸ τῶν φυλετῶν ἢ δημοτῶν ἀναγορεύεσθαι φεφανόμενον, μήτ' ὑπ' ἄλλῃ, φησί, μηδενός, ἢ ἀπὸ τῶν ἐπὶ τὸν κήρυκα.

ἠΐ. "Ὅταν οἷον ἀποδείξῃ τοῖς μὲν ὑπὸ τῆ Βουλῆς φεφανομένοις, εἰς τὸ βουλοκτήριον ἀναρρήθῃναι, τοῖς δὲ ὑπὸ τῆ δῆμου φεφανομένοις, εἰς τὴν ἐκκλησίαν, τοῖς δ' ὑπὸ τῶν δημοτῶν φεφανομένοις καὶ φυλετῶν ἀπείρηται μὴ κηρύττεσθαι τοῖς τραγωδοῖς, ἵνα μηδεὶς, ἐρασίμων φε-

in se collati memoriam sancte se esse servaturos. Gratia apud nos inita est quasi arrha quaedam fidei honestatisque nostrae in reddenda illa gratia, quae arrha velut in arca ad futuri temporis usum reponitur, expromenda tum, quum opportunitas venit gratiae pari gratia referendae. Καταπίθῃσι χάριν is, qui beneficium confert, et nos promeretur: καταπιθέμεθα nos, cum patimur nos ornari beneficio, quod sumus memori mente condituri, suo tempore reddendum. Ad verbum, *finimus arrham penes nos deponi.* Reiske.

φάνους ἢ κηρύγματα ψευδῆ, φιλοπμίαν κτᾶται, προσ-
 απείπη δὲ ἐν τῷ νόμῳ, μηδὲ ὑπὸ ἄλλου μηδενὸς
 ἀνακηρύττεσθαι, ἄπεσσις Βουλῆς, καὶ δήμου, καὶ φυλε-
 τῶν, ἢ δημοτῶν ὅταν δὴ τις ταῦτα ἀφέληται, τί τὸ
 καταλειπόμενόν ἔστι, πλὴν οἱ Ξενικοί τέφανοι; Ὅτι δὲ
 ἀληθῆ λέγω, μέγα σημεῖον ὑμῖν τέτε ἔξ αὐτῶν τῶ νό-
 μων ὀπιδείξω. Αὐτὸν γὰρ τὸν χρυσοῦν τέφανον, ὃς ἀν ἐν
 τῷ θεάτρῳ τῷ ἐν ἄρει ἀναρρήθῃ, ἱερὸν εἶ) τῆς Ἀθηνᾶς
 κελεύει ὁ νόμος, ἀφελόμενος τὸν τέφανοῦμενον. Καίτοι
 τίς ἀν ὑμῶν τολμήσῃ τοσαύτην ἀνελευθερίαν καθ᾽αγῶ-
 ναι τῷ δήμῳ τῶν Ἀθιναίων; Μὴ γὰρ ὅτι πόλις, ἀλλ'
 ἐδ' ἀν ιδιώτης ἐδὲ εἰς ἔπως ἀγεννῆς γένοιτο, ὥστε, ὃν αὐ-
 τὸς ἔδωκε, τέφανον ἅμα ἀνακηρύττειν, καὶ ἀφαιρεῖσθαι, ἢ
 καθιερεῖν. Ἄλλ', οἶμαι, ἀφ' τὸ Ξενικόν εἶ) τὸν τέφα-
 νον, καὶ ἢ καθιέρωσις γένηται, ἵνα μηδεὶς ἀλλοτρίαν εὐ-
 νοίαν περὶ πλείονος ποιέμενος τῆς πατρίδος, χείρων γέ-
 νηται τῷ ψυχίῳ. Ἄλλ' οὐκ ἐκεῖνον τὸν ἐν τῇ ἐκ-
 κλησίᾳ ἀναρρήθέντα τέφανον ὁδεῖς καθιερεῖ; ἀλλ' ἔξεσι
 κεκτῆσθαι, ἵνα μὴ μόνον αὐτὸς, ἀλλὰ καὶ οἱ ἔξ ἐκείνου
 ἔχοντες ἐν τῇ οἰκίᾳ τὸ ὑπόμνημα, μηδέποτε κακοὶ τῷ
 ψυχίῳ εἰς τὸν δῆμον γίνωνται. Καὶ ἀφ' τῆτο προσέ-
 δηκεν ὁ νομοθέτης, μὴ κηρύττεσθαι τὸν ἀλλότριον τέφανον

ἰ ἀπέσσης βελῆς] Non est, absente fenatu, sed detracto, excluso,
 e numero exempto et remoto. Sic infra, ἀπέσσης συμμαχίας, sine
 sociis. Lex vetat quemquam usquam coronari; nisi primo, a fe-
 natu in curia: secundo, a plebe in concione: tertio, a tribulibus
 et curialibus in theatro, sed vacuo a ludis et histrionibus. Est igitur
 ἀπέσσης hic, tantundem atque *praeterquam a*. Reiske.

ἐν τῷ θεάτρῳ, Ἐὰν μὴ ψηφίσῃται ὁ δῆμος· ἢ ἡ πόλις ἢ βουλευμένη πινὰ τῶν ἡμετέρων σεφανοῦν, πρέσβεις πέμψασα, δεηθῆ τοῦ δήμου, ἢ ὁ κηρυττόμενος μείζω χάριν εἰδῆ τοῦ σεφάνου ὑμῖν, ἢ τοῖς σεφανοῦσιν, ὅτι κηρύξαι ἐπιτρέψατε. Ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, τῶν νόμων αὐτῶν ἀκούσατε.

ΝΟΜΟΙ.

Ἐπειδὴν τοίνυν ἔξαπατῶντες ὑμᾶς λέγωσιν, ὡς πρεσβύγραπται ἐν τῷ νόμῳ, ἔξῆναι σεφανοῦ, Ἐὰν ψηφίσῃται ὁ δῆμος, σπομνημονεύετε αὐτοῖς ὑποβαλεῖν, ναί, εἰ γέ σέ τις ἄλλη πόλις σεφανοῖ· εἰ δὲ ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων, σποδέδεικτά σοι τόπος, ὅπερ δεῖ τῆτο γενέσθαι ἀπείρηται γὰρ σοι ἔξω τῆς ἐκκλησίας μὴ κηρύττεισθαι. Τὸ γὰρ ἄλλοθι δὲ μηδαμῶ, ὅ,τι ἔστιν, ὅλην τιμὴν ἡμέραν λέγε, εἰ γὰρ σποδείξεις, ὡς ἔνομα γέγραπται.

Ἰδ'. Ἐπι δὲ ὑπόλοιπόν μοι μέρος τῆς κατηγορίας, ἐφ' ᾧ μάλιστα σπουδάξω· τῆτο δὲ ἔστιν ἡ πρέσβεις, δι' ἣν αὐτὸν ἀξιοῖ σεφανῆσθαι. Λέγει γὰρ ἕταως ἐν τῷ ψηφίσματι, “Καὶ τὸ κήρυκα ἀναγορεύειν ἐν τῷ θεάτρῳ πρὸς τὸς Ἕλληνας, ὅτι σεφανοῖ αὐτὸν ὁ δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων ἀρετῆς ἕνεκα καὶ ἀνδραγαθίας, καὶ τὸ μέγιστον, ὅτι διατελεῖ λέγων καὶ πρέσβειαν τὰ ἀριστα τῷ δήμῳ.” Ἀπλῶς

¹ ὁ, τι] Videtur in vitio cubare. Sententia postulat, τὰ γὰρ ΑΛΛΟΘΙ ΔΕ ΜΗΔΑΜΟΥ ἕως σῶν ἐστὶ, aut ἕως ἔνεστιν, scil. ἐν τῷ νόμῳ, illa autem formula, nusquam autem alibi, donec salva est, aut, donec in legibus scripta exstat. Reiske.

δὴ πάντοτε ὁ μὲν ταῦτα ἡμῖν λόγος γίνεται, καὶ ὑμῖν ἀκούσασι κρινοῖα εὐμαθής· δεῖ γὰρ δήπου τὸν μὲν κατηρησῶντά ἔμε τοῦθ' ὑμῖν ὀπιδεικνῦναι, ὡς εἰσιν οἱ ¹ καὶ Δημοσθένες ἔπαμνοι ψευδεῖς, καὶ ὡς ἔτ' ἤρξατο λέγειν τὰ βέλπιστα, οὔτε νῦν διατελεῖ πράττειν τὰ συμφέροντα τῶ δήμῳ. Καὶ τὸτο ὀπιδείξω, δικαίως δὴ πῶς τ' γραφίῳ ἀλώσεια Κτησιφῶν· ἅπαντες γὰρ ἀπαγορεύουσιν οἱ νόμοι μηδένα ψευδῆ γράφειν ἐν τοῖς δημοσίοις ψηφίσμασι. Τῷ δ' ἀπολογουμένῳ τὸναντίον τῆς δεικτέον ἐστίν. Ὑμεῖς δ' ἡμῖν ἔσταθε τῶν λόγων κριταί· ἔχει δ' ἔτιως.

κ'. Ἐγὼ τὸν ² μὲν βίον τὸν Δημοσθένος ἔξετάζειν μακροτέρου λόγου ἔργον ἡγῆμαι εἶναι. Τί γὰρ δεῖ νῦν ταῦτα λέγειν, ἢ τὰ πρὸς τὴν τῶ πρῶτου γραφίῳ αὐτῷ συμβεβηκότα, ὅτ' ἐγράψατο εἰς Ἀρειον Πάρον Δημομέλη τὸν Παμανία, ἀναψὸν ὄντα ἑαυτῷ, καὶ τ' τῆς κεφαλῆς ³ ἐπιτομήν; ἢ τὰ πρὸς τ' Κηρισσοδότην στρατηγίαν, καὶ τὸν τῶ νεῶν ἐκπλῆν τὸν εἰς Ἑλλάσποντον, ὅτε εἰς ἂν πᾶν τετραρχῶν Δημοσθένης, καὶ πειλάγων τὸν στρατηγὸν ὀπὶ τῆς νεῶς, καὶ συσιτῶν, καὶ σωθῶν, καὶ συσπέν-

¹ κατὰ Δημοσθένους] Hic ufus τῶ κατὰ nemini novus merito videri potest. Ita infra, πολὺς δ' ἔπαινος ἦν κατὰ τῆς ὑμετέρας πόλεως. Et rursus, ἂν τοὺς καθ' ἑαυτῶν ἐπάμνους λέγωσιν, οὐ φέρομεν. Ita Demosthenes de Cor.—τρία ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ πᾶσιν ἀνδράποισ ἐδειξαν ἐγκώμια Θεοῦ καθ' ὑμῶν τὰ κάλλιστα. Taylor.

² μὲν] Huic respondet δὲ initio cap. sequent. Reiske.

³ ἐπιτομήν] Cum ipse sibi in vulnere in capite inflixit. Brodæus.

δων, καὶ τέτων ἀξιώσεις ἀφ' τὸ πατρικὸς αὐτῷ φίλος
 εἶ), οὐκ ἄκνησεν ἀπ' εἰσαγγελίας αὐτῷ κρινόμενος πρὸς
 θανάτου κατήγερος γενέσθαι; ἢ ταῦτα ἤδη τὰ πρὸς Μει-
 δίαν, καὶ τὸς κοιδύλους, εἰς ἔλαβεν ἐν τῇ ὀρχήφρα χρη-
 γῆς ὢν, καὶ ὡς ἀπέδοτο τεράκοντα μῶν ἅμα τῷ τε εἰς
 αὐτὸν ἕβριν, καὶ τὴν τοῦ δήμου καταχειροτονίαν, καὶ ἐν
 Διονύσου καταχειροτόνησε Μειδίαν; Ταῦτα μὲν οἷμαι μοι
 δοκῶ καὶ τὰλλα τὰ τέτοις ὅμοια ὑπεβήσεσθε, οὐ προ-
 διδοὺς ὑμᾶς, οὐδ' ἐπὶ τὸν ἀγῶνα καταχαριζόμενος, ἀλλ'
 ἐκείνο φοβόμενος, μὴ μοι παρ' ὑμῶν ἀπαντήσῃ, τὸ
 δοκεῖν μὴ ἀληθῆ λέγειν, ἀρχαῖα δὲ, καὶ λίαν ὁμολογού-
 μενα. Καίτοι, ὦ Κτησιφῶν, ὅτω τὰ μέγιστα τῶν αἰσ-
 χρῶν οὕτως ἐστὶ πρῶτα, καὶ γνώριμα τοῖς ἀκούουσιν, ὡς τὸν
 κατήγερον μὴ δοκεῖν ψευδῆ λέγειν, ἀλλὰ παλαιὰ, καὶ
 λίαν περὶ ὁμολογημένα, πότρεα αὐτὸν δεῖ χρυσῷ σφαιρῶ
 σφαιρωθῆναι, ἢ ψέγεισθε; Καὶ σε τὸν ψευδῆ καὶ πρῶ-
 νομα πολυμῶντα γράφειν, πότρεα χρὴ καταφρονεῖν τῶν
 δικαστηρίων, ἢ δίκῃ τῇ πόλει δίδοναι;

κα'. Περὶ δὲ τῶν δημοσίων ἀδικημάτων πειράσομαι
 σαφέστερον εἰπεῖν. Καὶ γὰρ πυθάνομαι μέλλειν Δημοσθέ-
 νην, ἐπειδὴ αὐτοῖς ὁ λόγος ἀποδοθῆ, καταριθμῆσθαι
 πρὸς ὑμᾶς, ὡς ἄρα τῇ πόλει τέτταρες ἤδη γενέσθαι
 κρησὶ, ἐν οἷς αὐτὸς πεπολίτευται. Ὡς ἓνα μὲν καὶ πρῶ-
 τον ἀπάντων, ὡς ἔγωγε ἀκούω, καταλογίζεται ἐκείνον
 τὸν χρόνον, ἐν ᾧ πρὸς Φίλιππον ὑπὲρ Ἀμφιπέλεως
 ἐπολεμῆμεν· τῆτον δ' ἀφορίζεται τὸν χρόνον τῇ γενο-
 μένῃ εἰρήνῃ, καὶ συμμαχίᾳ, ἣν Φίλοκράτης ὁ Ἀγνέσιος

ἔγραψε, καὶ αὐτὸς οὗτος μετ' ἐκείνου, ὡς ἐγὼ δεῖξω. Δεύτερον δὲ χαρὸν φησι γενέσθαι, ὃν ἤρμεν χρένον τὴν εἰρήνην, δηλονότι μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἐν ἣ κατελύσας τὴν ὑπάρχουσαν εἰρήνην τῇ πόλει ὁ αὐτὸς ¹ οὗτος ῥήτωρ ἔγραψε τὸν πόλεμον. Τρίτον δὲ, ὃν ἐπολεμῆμεν χρένον, μέχρι τῆς ἀτυχίας τῆς ἐν Χαιρωνείᾳ. Τέταρτον δὲ, τὸν κυῖ παρὲντα χαρὸν. Ταῦτα δὲ καταριθμησάμενος, ὡς ἀκόω, μέλλει με καλεῖν, καὶ ἐπερωτᾶν, ὁποίου τέτων τῶν τετάρων αὐτῶ χαρῶν κατηγεῖν, καὶ πότε αὐτὸν οὐτὰ βέλπιδά φημι εἶ δῆμῳ πεπολιτεύσθαι καὶ μὴ θέλω ἀποκρίνασθαι, ἀλλ' ἐγκαλύπτωμαι, καὶ ἀποδιδράσκω, ἐκκαλύψειν μὲ φησι προσελθόν, καὶ ἄξιον ὄπι τοῦ βήματος, καὶ ἀναγκάσθαι ἀποκρίνασθαι. Ἰν' οὖν μήθ' οὗτος ἰχυρίζηται, ὑμεῖς τε ² προείδητε, ἐγὼ τε ἀποκρίνωμαι· ἐναντίον σοι τῶν δικαστῶν, Δημόσθενες, καὶ τῶν ἄλλων πολιτῶν, ὅσοι δὲ ἔξωθεν παρεστᾶσι, καὶ τῶν Ἑλλήνων, ὅσοις ἐπιμελὲς γέρονεν ὑσακούειν τῆσδε τῆς κρίσεως, ὁρῶ δὲ οὐκ ὀλίγους παρόντας, ἀλλ' ὅσους ὁδεῖς πρόποτε μέμνηται πρὸς ἀγῶνα δημόσιον ὡδραγενομέ-

¹ οὗτος] Addidit *Reiskius*, et eleganter, ex fide MSS.

² προείδητε] Dedi προείδητε, et comma posui post ἀποκρίνωμαι, qui conjunctivus, haud sollicitandus, aptus est e proxima ἵνα: nam apodosis periodi incipit ab ἐναντίον, cum quo cohaeret ἀποκρίνωμαι in indicativo, infra. Tribus de causis ait se responsurum: 1. ne Demosthenes nimis ferociat atque exsultet, argumentorum suorum robore fretus: 2. ut auditores praemunit adversus calumnias et cavillationes adversarii: 3. ut dedecore silentii et suspitione se liberet, nonnullis forsitan infessura, ac si, vi veritatis victus, non sit ausus, aut non potuisset adversarii criminibus occurrere. *Reiske*.

νους, ἀποκρίνομαι, ὅτι ἀπάντων τῶν τετάρων χειρῶν χατ-
 ηγρῶ σου, οὐς σὺ διαιρῆ. Καὶ οἱ τε Θεοὶ γέλωσι, καὶ
 οἱ δικαστὴ Ἰζίστου ἡμῶν ἀκέσῃσι, καὶ γὰρ δυνάμει ἀπο-
 μνημονεύσῃ, ἃ σοι σιύοιδα, πάνυ πρῶτον ἀποδείξειν
 τοῖς δικασταῖς, τῆς μὲν σωτηρίας τῆ πόλεως τὸς Θεοὺς
 αἰτίους γεγενημένους, καὶ τοὺς φιλανθρώπως καὶ μετρίως
 τοῖς τὴ πόλεως πρῶτοις χρησαμένους, τῶν δὲ ἀτυ-
 χημάτων ἀπάντων Δημοσθένην αἴτιον γεγενημένον. Καὶ
 χρήσομαι τῆ τῆ λόγου τάξει ταύτη, ἣν τῆτον πωλά-
 νομαι ποιεῖσθαι μέλλειν. Λέξω δὲ πρῶτον περὶ τοῦ
 πρώτου χειρῶ, καὶ δεύτερον περὶ τοῦ δευτέρου, καὶ τρίτον
 περὶ τοῦ ἐφεξῆς, καὶ τέταρτον περὶ τῶν νῦν χαλεπώτων
 πραγμάτων.

κβ'. Καὶ δὴ ἐπανάγω ἐμαυτὸν ὅτι τίς εἰρήνῃ, ἡ
 σὺ καὶ Φιλοκράτης ἐγράψατε. Ὑμῖν γὰρ ἔξεγένετο ἀν-
 ὴ Ἀθηναῖοι, τίς πρῶτον ἐκείνῃ εἰρήνῃ ποιήσασθαι
 μὲν κοινῆ συνεδρία τῶν Ἑλλήνων, εἰ πῆες ὑμᾶς εἶασαν
 ἡ περιμείναντας τὰς πρῶτας, ἃς ἦτε ἐκπεπομφότες
 χατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν εἰς τίς Ἑλλάδα, πρῶτον ἀνα-
 τες ὅτι Φίλιππον, μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ συνεδρίου, καὶ
 πρῶτον ὁ χρόνος, παρ' ἐκόντων τῶν Ἑλλήνων ἀπολα-
 βεῖν τίς ἡγεμονίαν καὶ τῶν ἀπεπερήδητε ἀπὸ Δημο-
 σθένῃ, καὶ Φιλοκράτῃ, καὶ τὰς τῶν δωροδοκίας, ἃς

¹ περιμείναντας] Ita legimus pro περιμείναι τὰς. Facillime po-
 tuit clausula vocabuli in concursu cum articulo τὰς interciderē.
 Alias pendebit μεταχεῖν. Illud autem, quod suadeo, si adsciscas,
 cohærebit cum μεταχεῖν. Si qui vos siverint, exspectando reditum

ἐδάρεθ' ἴδκισαν, συζάντες ἔπι τὸ δημόσιον τὸ ὑμέτερον. Εἰ δέ πιν ὑμῶν ἕξαιφνης ἀκούσαισι ἀπιτότερος παροπέπλωκεν ὁ τοῖστος λόγος, ἐκείνος τὴν ὑπόλοιπον ποιήσαθε ἀκράσιν, ὡσπερ ὅταν περὶ χρημάτων ἀνηλωμένων ἀφ' πολλῆς χροῖας καθεζόμεθα ἔπι τῆς λογιμῆς· ἐρχόμεθα δήπου ψευδεῖς οἴκοθεν εἴσοτε δόξαι ἔχοντες κατὰ τῆς λογιμῶν· ἀλλ' ὅμως ἐπειδὴν ὁ λογισμὸς συγκεφαλαιωθῆ, ὁδὲις ἡμῶν ἐστὶν οὕτω δύσκολος τὴν φύσιν, ὅτις οὐκ ἀπέρχεται τῆς ὁμολογήσεως, καὶ ὁπινείσας ἀληθῆς εἶ), ὅ, τι ἂν αὐτὸς ὁ λογισμὸς αἰρή. Οὕτω καὶ νῦν τὴν ἀκράσιν ποιήσαθε. Εἰ πινες ὑμῶν ἐκ τῆς ἐμπροσθεν χροῖαν ἤκουσιν οἴκοθεν τοιαύτην ἔχοντες τὴν δόξαν, ὡς ἄρα ὁ Δημοσθένης ὁδὲν πώποτε εἴρηκεν ὑπὲρ Φιλίππου, συζῆς μετὰ Φιλοκράτους· ὅστις ἔτω ἀφ' αἰται, μήτε ἀπογνώτω² μηδέν, μήτε καταγνώτω, πρὶν ἀκούσῃ· οὐ γὰρ δίκαιον. Ἄλλ' εἰ εἰ μοῦ ἀφ' βραχέων ἀκούσητε ὑπομνήσκοντος τοὺς καιροὺς, καὶ τὸ ψήφισμα παρεχόμενος, ὁ μετὰ Φιλοκράτους ἔγραψε Δημοσθένης· εἰ εἰ αὐτὸς ὁ τῆς ἀληθείας λογισμὸς ἐγκαταλαμβάνῃ τὸν Δημοσθένει πλείω μὲν γεγραφότα ψήφισματα [μετὰ] Φιλοκράτους περὶ τῆς ἕξ ἀρχῆς εἰρήνης καὶ συμμαχίας, καὶ ὑπερβολῶν δὲ

legatorum—participare confessum universæ Græciæ, h. e. e consiliis Græcarum civitatum fructum percipere. *Reiske*.

¹ ἡμῶν] Ita lege, pro ὑμῶν, propter καθεζόμεθα et ἐρχόμεθα. *Markland*.

² μηδέν] Malim, μηδεγός, neminem neque absolvat, neque condemnet. *Reiske*.

αἰσχμῆς κεκολακευκότα Φίλιππον, καὶ τὰς πρὸ ἐκείνου
 παρόντας οὐκ ἀναμείναντα, αἴτιον δὲ γεγονότα τῷ δήμῳ
 τῶ μὴ μετὰ κοινῆ συνεδρίας τῶ Ἑλλιάων ποιήσασθαι τὴν
 εἰρήνην, ἔκδοτον δὲ Φιλίππῳ πεποικηκότα Κερσοβλέπῳ
 τὸν Θράκης βασιλέα, ἄνδρα φίλον, καὶ σύμμαχον τῇ
 πόλει· εἰάν τῳ ὑμῖν σαφῶς ἐπιδείξω, δέησόν μοι ὑμῶν
 μετρίαν δέησιν, ἐπιπέυσάτε μοι πρὸς Θεῶν, τὸν πρῶτον
 τῶν τετάρων καιρῶν μὴ χαλῶς αὐτὸν πεπολιτεῦσθαι.
 Λέξω δὲ, ὅθεν μάλιστα ὄψακολληθήσεται.

κγ'. Ἐγραψε Φιλοκράτης ἔξιναί Φιλίππῳ δεῦρο
 κήρυκας καὶ παρόντας πέμπειν περὶ εἰρήνης καὶ συμμα-
 χίας. Τῷ τὸ ψήφισμα ἐγράφη παρανόμων. Ἦκον
 οἱ δὲ κρίσεως χρόνοι· κατηγήρει μὲν Λυκῖνος ὁ γραψά-
 μωμος, ἀπελογεῖτο δὲ Φιλοκράτης, συναπελογεῖτο δὲ καὶ
 Δημοσθένης· ἀπέφυγε Φιλοκράτης. Μετὰ ταῦτα ἐπῆει
 ὁ χρόνος, Θεμιστοκλῆς ἄρχων· εἰ ταῦτα εἰσέρχεται βε-
 λυτῆς εἰς τὸ βελυτῆριον Δημοσθένης, ἢ τε λαχὼν, οὔτε
 ἐπιλαχὼν, ἀλλ' ἐκ τῶν τρισκυβῆς τριάμωμος, ἢ εἰς ὑπο-
 δοχὴν ἅπαντα καὶ λέγοι καὶ πρῶτοι Φιλοκράτει, ὡς
 αὐτὸ ἔδειξε τὸ ἔργον. Νικᾶ γὰρ ἕτερον ψήφισμα Φιλο-
 κράτης, εἰ ᾧ κελεύει ἐλεᾶσθαι δέκα παρόντας, οἵτινες

¹ ὁ χρόνος] Deesse videtur τῶν ἀρχαιρεσιῶν, comitiorum. Reiske.

² οὔτε λαχὼν, οὔτε ἐπιλαχὼν] Neque delectus forte, neque suf-
 fectus. Qui Senatores esse cupiebant, in sortem coniecti erant;
 deinde unicuique sorte ducto alterum subfortiebantur; ut si prior,
 quem fors tulerat, aut improbatus esset, aut mortuus, qui in ejus
 locum sufficeretur non deesset. (Harpocrat.) Stock.

ἀφικόμενοι πρὸς Φίλιππον, ἀξιώσουσιν αὐτὸν δεῦρο
 πρέσβεις ἀποκράτορας πέμπειν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης.
 Τούτων εἰς ἡμῶν Δημοσθένης· κακείθεν ἐπανήκων, ἐπαινε-
 τῆς ἦν τῆς εἰρήνης, καὶ ταῦτά τοῖς ἄλλοις πρέσβεσιν
 ἀπήγγειλε, καὶ μόνος ἔβουλευσάντων ἔγραψε ἀπέισασθαι τῷ
 κήρυκι τῷ πρὸς τὸν Φίλιππον, καὶ τοῖς πρέσβεσιν, ἀκό-
 λουθα γράφων Φιλοκράτει· ὁ μὲν γὰρ τὴν ἕξοσίαν δέ-
 δωκε τῷ δεῦρο κήρυκα καὶ πρέσβεις πέμπειν· ὁ δὲ τῇ
 πρεσβείᾳ ἀπένδετα. Τὰ δὲ μετὰ ταῦτα ἤδη μοι σφό-
 δρα προσέχετε τὸν νοῦν. Ἐπράτητο γὰρ οὐ πρὸς τὰς
 ἄλλας πρέσβεις τὰ πολλὰ συκοφαντήσασθαι ὑπερὸν ἐκ
 μεταβολῆς ὑπὸ Δημοσθένος, ἀλλὰ πρὸς Φιλοκράτην
 καὶ Δημοσθένιν· εἰκότως, τοὺς ἅμα μὲν πρεσβεύοντάς,
 ἅμα δὲ τὰ ψηφίσματα γράφοντάς· πρῶτον μὲν, ὅπως
 μὴ ἀειμείνητε τὰς πρέσβεις, οὓς ἦτε ἐκπεπομφότες,
 πρὸς ἀκαλοῦντες ἔπι Φίλιππον, ἵνα μὴ μετὰ τῶν ἄλλων
 Ἑλλήνων, ἀλλ' ἰδίᾳ, ποιήσασθε τὴν εἰρήνην· δεύτερον
 δ', ὅπως μὴ μόνον τὴν εἰρήνην, ἀλλὰ καὶ συμμαχίαν
 εἰ) ψηφιεῖσθε πρὸς Φίλιππον, ἵν' εἴ τις προσέχηεν ὅ
 πλήθει ὧν ὑμετέρῳ, εἰς τὴν ἐσχάτῃ ἐμπέσοιεν ἀθυμίαν,
 ὁρῶντες ὑμᾶς αὐτὰς μὲν πρὸς ἀκαλοῦντάς· ὅτι τὸν πόλε-
 μον, οἴκοι δὲ μὴ μόνον εἰρήνην, ἀλλὰ καὶ συμμαχίαν ἐψη-
 φισμένους ποιῆσθε· τρίτον δὲ, ὅπως Κερσυβλέπης ὁ Θρά-
 κῆς βασιλεὺς μὴ ἔσῃ ἔνορκος, μήτε μετέσῃ τῆς συμ-
 μαχίας, καὶ τῆς εἰρήνης αὐτῶν· παρηγγέλλετο δὲ ἐπ' αὐ-
 τὸν ἤδη γρατεία.

καδ'. Καὶ ταῦθ' ὁ μὲν ἕξωνέμενος οὐκ ἠδύκει· πρὸ

γὰρ τῶν ὄρκων καὶ τῶν σιδηρῶν ἀνεμέσθον ἰὺ αὐτῶ
 πρῶτον τὰ συμφέροντα· οἱ δὲ σποδόμενοι καὶ κατὰ
 κοινώσαντες τὰ τῆς πόλεως ἰσχυρὰ, μεγάλης ὀργῆς ἦσαν
 ἄξιοι. Ὁ γὰρ μισαλέξανδρος καὶ φάσκων εἶναι, καὶ
 τότε μισοφίλιππος Δημοσθένης, ὁ τὴν ξενίαν ἐμοὶ προ-
 φέρων τὴν Ἀλεξάνδρου, γράφει ψήφισμα, τὸς χειρὸς
 τῆς πόλεως ὑφαιρέμενος, ἐκκλησίαν ποιῶν τὸς Πρυ-
 τάνεις τῆ ὀγδοῆ ἰσαμῆς τῆ Ἐλαφιοβουλιῶνος μηνός, ὅτε
 ἦν ἡ Ἀσκληπιῶ ἡ θυσία, καὶ ὅτ' ἦν προαγών, ἐν τῇ
 ἱερᾷ ἡμέρᾳ, ¹ ὃ πρῶτον οὐδεὶς μέμνηται γενόμενον.
 Ἔτινα πρόφασις ποιησάμενος; Ἴνα, φησὶν, εἰάν ἤδη παρ-
 ῶσιν οἱ τῆ Φιλίππου πρέσβεις, βελεύσῃται ὁ δῆμος ὡς
 τάχιστα πρὸς τὴν πρὸς Φίλιππον πρέσβειαν ² τοῖς ἔπι
 παρῶσι πρέσβεσι παρακαταλαβάνων τὴν ἐκκλησίαν,
 καὶ τὸς χεῖρας ὑμῶν ὑποτεμνόμενος, καὶ τὸ πρῶτον
 καταπεύδων, ἵνα μὴ μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, ἐπανελ-
 θόντων τῶν ὑμετέρων πρέσβειαν, ἀλλὰ μόνοι ποιήσῃτε τὴν
 εἰρήνην. Μετὰ δὲ ταῦτα, ὡς Ἀθηναῖοι, ἦσαν οἱ τῆ Φι-
 λίππου πρέσβεις, οἱ δὲ ὑμέτεροι ἀπεδήμουν, παρακα-
 λῶντες τὸς Ἕλληνας ὑπὲρ Φίλιππον. Ἐνταῦθα ἕτερον
 ψήφισμα κατὰ Δημοσθένης, ἐν ᾧ γράφει, μὴ μόνον
 ὑπὲρ τῆς εἰρήνης, ἀλλὰ καὶ συμμαχίας, ὑμᾶς βελεύ-
 σασθαι, μὴ ἀεμείναντας τὸς πρέσβεις τὸς ὑμετέρους,
 ἀλλ' εὐθὺς μετὰ τὰ ἐν ἄσπι Διονύσια τῇ ὀγδοῆ καὶ ἐν-

¹ ὅ] Quod, ut scilicet concio in diem festum indiceretur, nemo ante factum meminit, γενόμενον. Reiske.

² τοῖς ἔπι παρῶσι π.] II autem erant Antipater, Eurylochus, et Parmenio. Stock.

ἀτῆ ἔπι δέχα. Ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, ἀκίσατε τῷ ψηφισμάτων.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ.

κέ'. Ἐπειδὴ τοίνυν, ὧ Ἀθηναῖοι, παρεληλύθει τὰ Διονύσια, ἐγένοντο δὲ αἱ ἐκκλησίαι, ἐν δὲ τῇ ὑστερᾷ τῷ ἐκκλησιῶν ἀνεγνώσθη δόγμα τῆ ὀγδοῆ ἔπι δέχα, κοινὸν τῶν συμμάχων, οὗ τὰ κεφάλαια εἰς βραχέων ἐγὼ περὶ. Πρῶτον μὲν γὰρ ἔγραφαν ὑπὲρ εἰρήνης ὑμᾶς μόνον βελεύσασθαι τὸ δὲ τῆς συμμαχίας ὄνομα ὑπέβησαν, ὅτι ἔπιλελησμένοι, ἀλλὰ καὶ τὴν εἰρήνην ἀναγκαιοτέρην ἢ καλλίω ὑπολαμβάνοντες εἶ). Ἐπειτα ἀπήντησαν ὀρθῶς ἰασόμβροι τὸ Δημοθένης δωροδοκίμα, καὶ περὶ ἔγραφαν ἐν τῷ δόγματι, ἔξῃνα εἰς βραλομῶν τῷ Ἑλλήνων ἐν τρισὶ μισίεν εἰς τὴν αὐτὴν σήλην ἀναγεγράφθαι μετ' Ἀθηναίων, καὶ μετέχειν τῷ ὄρκων καὶ τῷ σιωθῆκῶν, δύο μέγιστα περὶ καταλαμβάνοντες ὁρθῶν μὲν [ἰ οὐ] τὸν χερόν τὸν τῆς τριμήνου τῶν τῷ Ἑλλήνων περὶ εἰρήνης ἰσχυρὸν γενέσθαι ὁρθῶν σκευάζοντες, ἔπειτα τὴν τῶν Ἑλλήνων εὐνοίαν τῆ πόλει μετὰ κοινῆ σιωθῆκῆς κτόμβροι, ἴν, εἰ ὁρθῶν βάνοιτο αἱ σιωθῆκῆ, μὴ μόνον, μηδ' ἀπαρῶσκειοι πολεμίσσων μὲν ἀ νῦ ὑμῖν παθεῖν σιωθῆκῆ εἰς Δημοθένην. Ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, ἔξ αὐτῶ τῷ δόγματος ἀκίσαντες μαθήσασθε.

ΔΟΓΜΑ ΣΥΜΜΑΧΩΝ.

¹ οὐ] Malim abesse, et uncis inclusi. *Reiske.*

κζ'. Τύτῳ τῷ δόγματι σικεπῆν ὁμολογῶ, καὶ πάντες οἱ ἐν τῇ παλαιῇ τῷ ἐκκλησιῶν δημηγορῆντες· καὶ ὁ δῆμος ἀπῆλθε τοιαύτῳ πινὰ δόξαν εὐληφῶς, ὡς ἔσται μὲν εἰρηνική, περὶ δὲ συμμαχίας οὐκ ἀμεινον ἔστι, ἵνα ἀφ' ἑαυτῶν τῷ Ἑλλιάων ὄψακλῆσιν, βελεύσασθαι ἔσται δὲ κοινῇ μετὰ τῷ Ἑλλήνων ἀπάντων. Νύξ ἐν μέσῳ, καὶ παρῆμιν τῇ ὑπεραία εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Ἐν ταῦτα δὴ παροχταλαμβάνων Δημοσθένος τὸ βῆμα, οὐδὲν τῷ ἄλλων ὄψακλῆσιν λόγον, οὐδὲν ὄφελος ἔφη τῷ χθῆς εἰρημνῶν (εἰ) λόγων, εἰάν (αὐτῷ) οἱ Φιλίππε μὴ συμπειασῆσονται παροχταλαμβάνων, οὐδὲ γινώσκων ἔφη τίς εἰρήνην, ἀπέσθης συμμαχίας· οὐ γὰρ ἔφη δεῖν, καὶ γὰρ τὸ ῥῆμα μέμνηται ὡς εἶπε, ἀφ' ἑαυτῶν τὴν ἀπάντων τῷ λέγοντος ἅμα καὶ τοῦ ὀνόματος, ἀπαρῆξαι τῆς εἰρηνῆς τὴν συμμαχίαν, οὐδὲ τὰ τῷ Ἑλλιάων ἀναμνῆν μελλήματα, ἀλλ' ἢ πολεμῆν αὐτῆς, ἢ τίς εἰρήνην ἰδίᾳ ποιῆσθαι. Καὶ τελευτῶν, ἐπὶ τὸ βῆμα καλέσας Ἀντίπατρον, ἐρώτημά τι ἠρώτα, παροχταλαμβάνων μὲν ἀ ἐρήσεται, παροχταλαμβάνων δὲ, ἀ χρὴ καὶ τῆς πόλεως ἀπαρῆξασθαι· καὶ τέλος ταῦτα ἐνίκα, τῷ μὲν λόγῳ παροχταλαμβάνου τῷ Δημοσθένος, ὅ δὲ ψήφισμα γράψαντος Φιλισκράτους.

κζ'. Ὁ δὲ ἰὼ ὑπόλοιπον αὐτοῖς, Κερσοβλέπῳ καὶ τὸν ἐπὶ Θράκης τόπον ἐκδοτον ποιῆσαι, καὶ τῆς ἐπαρῆξαι ἕκτη φθίνοντος ἔ' Εὐλαφιοβουλιῶνος μηνός, πρὶν ἐπὶ τίς ὑπεραία ἀπαρῆν παροχταλαμβάνων, τὴν ἐπὶ τοὺς ὄρ-

ἵ διὰ τὴν τῶν Ἑ.] Scilicet, ἐπὶ τὸ μεταχεῖν τοῦ Ἑλληνικοῦ συνεδρίου. Wolf.

κας, Δημοσθένι· ὁ γὰρ μισαλέξανδρος ἢ μισοφίλιππος
 ὑμῖν οὗτος ῥήτωρ δὲς ἐπρέσβωσεν ἐν Μακεδονίᾳ, ἔξον
 μηδὲ ἄπαξ, ὁ κωὶ κελεύων τῷ Μακεδόνων καταπίπειν.
 Εἰς δὲ τὴν ἐκκλησίαν, τὴν τῇ ἕκτῃ λέγω, καθεζό-
 μνος, βασιλευσὶς ὢν ἐκ παύσασκωῆς, ἔκδοτον Κερσο-
 βλέπιω μετὰ Φιλοκράτους ἐποίησε. Λαμβάνει γὰρ ὁ μὲν
 Φιλοκράτης ἐν ψήφισματι ¹ μὲν τῶν ἄλλων γραμμάτων
 παρεγέγραψας, ὁ δ' ² ἐπιψηφίσας Δημοσθένους, ³ ἐν ᾧ γέ-
 γραπται, σποδοῦναι τὰς ὄρκους τοῖς πρέσβεσι τοῖς παύσασ-
 Φιλίππῃ ἐν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ τὰς σιωέδους τῶν συμμά-

¹ μετὰ τῶν ἄλλων γραμμάτων] Ferrem, si legeretur, μετ' ἄλ-
 λων γραμμ. sine articulo, ut sententia esset, una cum aliis clausu-
 lis, quas Philocrates furtim, injussu populi, eoque incio, præter
 fas, secus atque scitum esset, auctoritate mere sua, in formulam
 pacis immisisset, vera falsis miscens, etiam hanc clausulam subje-
 cit: nam hoc est παρεγέγραφειν *secus exarare atque oporteret*, inji-
 cere in scriptum ea, quæ non liceat, in fraudem ejus, cujus causa
 id exaretur. Verborum autem loco τοὺς συνέδρους τῶν συμμάχων
 subjecerat Philocrates hæc, multum ab illis ad sententiam diversa,
 τοὺς συνεδρεύοντας. Illa prior dictio significat deputatos Græco-
 rum, res civitatum Athenis procurantes, tametsi actu Athenis
 haud adsint, sed rure agant, aliisve rebus operam dent. Hæc au-
 tem posterior, consiliarios Græcorum actu ipso fungentes munere
 suo, confidentes atque deliberantes. Quapropter suspicor Æschin-
 nem h. l. non γραμμάτων, sed κλεμμάτων dedisse, una cum aliis
furtis, aut, *præter alia furtia*. Appellant Græci κλέματα, et pa-
 riter Latini, *furta*, fraudes omne genus, facinora clandestina, qui-
 bus circumveniri, pecunia emungare, juribus, honoribus, emolu-
 mentis multere, quæcunque obrepticia incio et invito tibi fiant,
 abs te impetrentur et extorqueantur, quæ tu non sis laturus, si sci-
 as, aut satis attendas. *Reiske*.

² ἐπιψηφίσας] De vi hujus vocis vide, supra, §. 2.

³ ἐν ᾧ γέγραπται] Delenda opinor. *Markland*.

χων' ὡς δὲ τῷ Κερσοβλέπῃ σιῶδρος οὐκ ἐκάθητο. Γράφας δὲ τῆς σιῶδρουόνας ὁμῶνα, τὸν Κερσοβλέπτην ἐ σιῶδρουόντα ἐξέκλεισε τ' ὄρκων. Ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, ἀνάγνωθί μοι, πῆς ἰὺ ὁ ταῦτα γράφας, καὶ πῆς ὁ ταῦτα ἐπιφησίας Πρέεδρος.

ΨΗΦΙΣΜΑ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ.

κή. Καλόν, ὦ Ἀθιῶνοι, καλόν, ἢ τῷ δημοσίων γραμματῶν φυλακῇ ἀκίνητον γὰρ ἔστι, καὶ οὐ συμεταπίπτει τοῖς¹ αὐτομολούσιν ἐν τῇ πολιτείᾳ, ἀλλ' ἐπέδωκε τῷ δήμῳ, ὅπου βέληται, σιῶδειν τῆς πάλαι μὲν πονηροῦς, ἐκ μεταβολῆς δ' ἀξιῶντας² (εἰ) χρηστούς. Ὑπόλοιπον δὲ μοι ἔστι τιὸν κολακείαν αὐτῷ διεξελθεῖν. Δημοσθένης γὰρ ἐπιαυτὸν βελεύσας, ὁδεμίαν πάποτε φανῆται πρεσβείαν εἰς πρεσβρίαν καλέσας. ἀλλὰ τότε μόνον, καὶ πρῶτον, πρέσβεις εἰς πρεσβρίαν ἐκάλεσε, καὶ² προσκεφάλαια ἔθηκε, καὶ³ φοινικίδας ὡσεπέτασε, καὶ ἅμα τῇ ἡμέρᾳ ἠγεῖτο τοῖς πρέσβεσιν εἰς τὸ θεατρον, ὥστε καὶ συρίπρασθαι ἀφ' τὴν ἀρχημοσιύλου καὶ κολακείαν καὶ ὅτε ἀπήεσαν εἰς Θήβας, ἐμικθώσατο αὐτοῖς τρία

¹ αὐτομολούσιν] *Qui nunc bis nunc illis partibus adhaerent.* Brodæus.

² προσκεφάλαια] *Vid. Pollucem, lib. vi, c. i. et not. ad locum.* Taylor.

Ibid.] *Aristophanes, in Pluto.*

— ἀντὶ δὲ προσκεφαλαῖα

Λίθον εὐμεγέθη πρὸς τῇ κεφαλῇ (ἔχειν).

³ φοινικίδας] *Punicos tapetas.* Brodæus.

¹ ζεύγη ὀρικὰ, καὶ τὰς ὀρίσβεις περὶπέμψεν εἰς Θήβας, ἐγγραφάγγελτον τὴν πόλιν ποιῶν. Ἴνα δ' ὅτι τῆς ὑποθέσεως μείνω, λάβε μοι τὸ ψήφισμα τὸ περὶ τῆς προεδρίας.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

κθ'. Οὗτος τοίνυν, ὃ Ἀθηναῖοι, ὁ τιλικῆτος τὸ μέγιστος κόλαξ, πρῶτος ἀπὸ τῶν κατασκοπῶν, τῷ πατρὶ Χαριδήμῃ, πυθόμενος τὴν Φιλίππῃ τελευτήν, τῶν μὲν θεῶν, συμπλάσας ² ἑαυτῷ ἐνύπνιον, καταψεύσατο, ὡς οὐ πατρὶ Χαριδήμῃ τὸ πρῶγμα πεπυσμένος, ἀλλὰ πατρὶ τῷ Διῷ, καὶ τῆς Ἀθηναίας, ἕς μεθ' ἡμέραν ἐπιόρκων, νύκτωρ φησὶν ἑαυτῷ ἀφ' ἑλθέσθαι, καὶ τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι περιλέγειν. ³ Ἐβδόμην δ' ἡμέραν τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ τετελευτηκυίας, πρὶν πενήσσειν, καὶ ⁴ τὰ νομιζόμενα ποιῆσαι, τεφανωσάμενος, καὶ λευκῶν ἐσθῆτα λαβὼν, ἐβουλήθη, καὶ παρηνόμῃ, τὴν μόνην ὁ δέλαιος καὶ παρώπιον αὐτὸν πατέρα προσφύσσαν ἀπολέσειν. Καὶ οὐ τὸ δυστήχημα ὀνειδίζω, ἀλλὰ τὸν τρόπον ἐξετάζω. Ὁ γὰρ μισότεκνος, καὶ πατὴρ πονηρὸς, οὐκ ἂν ποτε γέ-

¹ ζεύγη ὀρικὰ] Harpocratio, Ὀρικὰ ζεύγη, τὰ τῶν ὀρέων, τετέστι τὰ τῶν ἡμιόνων.

² ἑαυτῷ] Id est, ἐν ἑαυτῷ, vel πρὸς ἑ. apud semet, vel πρὸς τὸ ἑαυτοῦ συμφέρον, in suum commodum; aut deest συμβῆν, insomnium, quod sibi obvenerit. Reiske.

³ Ἐβδόμην δ' ἡμέραν] Filia jam in septimum diem vita defuncta. h. e. Cum jam septiduum præterisset ab excessu filia. Idem.

⁴ τὰ νομιζόμενα] Justa, quæ die ab exitu nona fieri lege sancitum erat: quam legem migrans Demosthenes παρηνόμει. Idem.

νοιτο δημαγωγὸς χρηστός· οὐδὲ ὁ τὰ φίλτατα καὶ οἰκείω-
 τα σώματα μὴ γέρον, οὐδέποτε ὑμᾶς πρὸς πλείο-
 νος ποιήσῃ τῆς ἄλλοτριᾶς· οὐδέ γε ὁ ἰδίᾳ πονηρὸς, ἐκ
 ἂν ποτε γένοιτο δημοσίᾳ χρηστός· οὐδ' ὅστις ἔστιν αἰκοί-
 φαῦλος, οὐδέποτ' ἔν Μακεδονίᾳ καὶ τὴν πρῆβείαν
 καλὸς κάλαρός· οὐ γὰρ τὸν τρόπον, ἀλλὰ τὸν τόπον μόνον
 μετήλλαξε.

λ'. Πόθεν ἔν ἐπὶ τῇ μεταβολῇ ἦλθε τῆ πραγμα-
 τικῆ, ἕτος γὰρ ἔστιν ὁ δεύτερος χρόνος, καὶ τί ποτ' ἔστι
 τὸ αἴτιον, ὅτι Φίλοκράτης μὲν ἀπὸ τῶν αὐτῶν πολιτευ-
 μάτων Δημοσθένει φυγὰς ἀπ' εἰσαγγελίας γεγένηται,
 Δημοσθένης δὲ ἑπέστη τῶν ἄλλων κατήγερος, καὶ πόθεν
 ποτ' ἡμᾶς εἰς τὰς ἀτυχίας ὁ μακρὸς ἄνθρωπος ἐμβέ-
 βληκε, ταῦτ' ἤδη διαφερόντως ἀξιὸν ἔστιν ἀκούσαι. Ὡς
 γὰρ τάχιστα εἰσω Πυλῶν Φίλιππος παρῆλθε, καὶ τὰς μὲν
 ἐν Φωκεῦσι πόλεις πρὸς ἀδόξως ἀναστάτας ἐποίησε, Θη-
 βάμης δὲ, ὡς ποτ' ὑμῖν ἐδοκεῖ, περαιτέρω χρόνον καὶ τοῦ
 ὑμετέρου συμφέροντος ἰσχυρὸς κατεσκευάσεν, ὑμεῖς δὲ ἐκ
 τῶν ἀγρῶν φοβηθέντες ἐσκευαγωγῆκατε, ἐν ταῖς μεγίσταις
 δ' ἦσαν αἰτίας οἱ πρῆβεις, οἱ πρὸς τῆς εἰρήνης πρῆ-
 βεύσαντες, πολὺ δὲ τῶν ἄλλων διαφερόντως Φίλοκρά-
 τῆς καὶ Δημοσθένει, ἀπὸ τὸ μὴ μόνον ἑπρῆβειν,
 ἀλλὰ καὶ ψηφίσματα γεγραφέασι συνέβη δ' ἐν τοῖς
 αὐτοῖς χρόνοις διαφέρεισθαι πὸν Δημοσθένει καὶ Φίλο-

¹ ἐπέστη] Repente nobis supervenit, apparuit, ut formidabilis
 aliquis cometa. *Reiske.*

² πρῆβειν] Ita, pro πρῆβείειν, ex sensu. *Markland.*

κράτιω, σχεδὸν ¹ ὑπὲρ τούτων, ὑπὲρ ὧν καὶ ὑμεῖς αὐτὸς ὑπωπτεύσατε διανεχθῆναι. Τοιαύτης δ' ² ἐμπιπύουσης ταραχῆς, μὲν τῶν συμφύτων αὐτῶ νοσημάτων ἤδη τὰ μὲν ταῦτα ἐβουλεύετο, μὲν δειλίας, καὶ τῆς παρὰ τῆς Φιλοκράτιω ὑπὲρ τῆς δωροδοκίας ζηλοτυπίας, καὶ ἠγήσατο, εἰ τῶν συμπεσβόντων καὶ τῶ Φιλίππου κατηήρητος ἀναφανείη, τὸν μὲν Φιλοκράτιω παροδῆλως ἀπολεῖσθαι, τοὺς δὲ ἄλλους συμπρέσβεις κινδυνεύσειν, αὐτὸς δ' εὐδοκιμήσειν, καὶ παροδότης ὦν τῶ φίλων, καὶ πονηρῶς, πιστὸς ᾧ δήμῳ φανήσεσθαι. Κατιδόντες δ' αὐτὸν οἱ τῆς πόλεως παροπολεμοῦντες ἡσυχία, ἄσμενοι παρεκάλουσι ἔπι τὸ βῆμα, τὸν μόνον ἀδωροδόκητον ὀνομάζοντες ³ τῇ πόλει. Ὁ δὲ παριὼν, ἀρχαῖς αὐτοῖς ἐπεδίδου πολέμου καὶ ταραχῆς. Οὗτός ἐστιν, ὃ Ἀθηναῖοι, ὁ παρῶτος Ἰξδύρων Σέρριον τεῖχος, καὶ Δορίσκον, καὶ Ἐργίσκην, καὶ Μουρήσκην, καὶ Γάνος, καὶ Γανίδα, χαρῖα, ὧν ὅσδε τὰ ὀνόματα ἠδεδίμην παρῶτερων, καὶ ἐς τῶτο ⁴ φέρων παρῶ-

¹ ὑπὲρ τούτων] Quod pecuniarum a Philippo acceptarum particeps non esset Demosthenes. *Brodæus.*

² ἐμπιπύουσης] Ita Græci loqui amant, non ἐπιπιπύουσης. Μετὰ ante δειλίας suffinet vicem τοῦ οἶον, vel ἡγουν. i. e. scilicet. Vide Taylorum, et Reiske in locum.

³ τῇ πόλει] Forte, ἐν τῇ πόλει. *Markland.* Non ἐν solummodo, sed paulo quid etiam plus deesse videtur. e. c. καὶ ὡς ἀληθῶς εἶνουν τῇ πόλει. *Reiske.*

⁴ φέρων παρῶτερων] Hæc est vis locutionis, ut significet *rerum conversionem*: cum aliquis operam præstiterit, ut negotia *in contrariam partem relabantur*. Atqui hoc, inquiet aliquis, debetur τῷ παρῶτερων. Age, Tu dijudica. Infra, §. 45. τὴν δὲ κατὰ γῆν ἡγεμονίαν—ἀρῶτην φέρων ἀνέδειξε Θεβαίοις. Ab Atheniensibus ablatum imperium Thebanis *e contra* detulit. Et §. 46. παρῶτερων φέρων

ησε τὰ φράγματα, ὥς, εἰ μὴ μὴ πέμποι Φίλιππος πρέσβεις, κατὰφρονῆν αὐτὸν ἔφη τῆς πόλεως· εἰ δὲ πέμποι, χαλασκόπας πέμπειν, ἀλλ' ἔφρασεβεις· εἰ δὲ ἐπιτρέπειν ἐγγέλοι πόλις τινί¹ ἴση καὶ ὁμοία περὶ τῶν ἐγκλημάτων, ὅκ(εἰ) κριτὴν ἴσον ἡμῖν ἔφη, καὶ Φιλίππῳ. Ἀλόνησον ἐδίδεν, ὁ δ' ἀπηγόρευε μὴ λαμβάνειν, εἰ δίδωσιν, ἀλλὰ μὴ ἀποδίδωσι, περὶ συλλαβῶν ἀφαιρέματος. Καὶ τὸ τελευτᾶν φεφάνωσας τὸς μὲν Ἀριστοδήμους εἰς Θεσσαλίαν καὶ Μαγνησίαν ὧσα τὰς περὶ τῆς εἰρήνης σιωπήσας ἐπιτρατεύσαντας, τὴν μὲν εἰρήνην διέλυσε, τὴν δὲ συμφρονῆν, καὶ τὸν πόλεμον παρεσκεύασε.

λα'. Ναί· ἀλλὰ χαλκοῖς καὶ ἀδαμαντίνοις τείχεσιν, ὡς αὐτὸς φησι, τὴν χώραν ἡμῶν ἐτείχεσε, τῇ τῶν Εὐβοέων καὶ Θηβαίων συμμαχία. Ἀλλ', ὦ Ἀθηναῖοι, περὶ ταῦτα τεῖρα² τὰ μέγιστα ἠδίκησατε, καὶ μάλιστα ἠγνοήκατε. Σπεύδων δ' εἰπεῖν περὶ τῆς μεγίστης συμμαχίας τῆς τῶν Θηβαίων, ἵνα ἐφεξῆς εἴπω, περὶ τῶν Εὐβοέων πρῶτον μνησθήσομαι. Ὑμεῖς γὰρ, ὦ Ἀθηναῖοι, πολλὰ καὶ μέγιστα ἠδίκημένοι ὑπὸ Μνησάρχῃ τῷ Χαλκιδέως, τοῦ Καλλίου καὶ Ταυροθένης πατρὸς, οὗς οὗτος νικῶν, μαθὼν λαβὼν, Ἀθηναίους(εἰ) τολμᾷ ρεῖφειν, καὶ

τὸν κίνδυνον ἀπαρασκευῶν τῇ πόλει. Ita, §. 33. πάλιν ἤκε φερόμενος εἰς τὴν ἑαυτοῦ φύσιν. Et, ἀδικήσας Φίλιππον, καὶ κείθεν ἀποδράς, ὑπέβαλεν ἑαυτὸν φέρων Θεσσαίους. Locus insignis proferatur ex Luciano in Hermotimo, ζητούντων γὰρ ἡμῶν, οἵτινες ἀληθεύουσιν ἐν φιλοσοφίᾳ, σὺ τοῦτο παραρπάσας, ἔδωκας φέρων τοῖς Στωϊκοῖς. Taylor.

¹ ἴση καὶ ὁμοία] Ἐπὶ τῇ ἴση καὶ ὁμοίᾳ δίκῃ, *aequali utrinque conditione juris sui obtinendi*. Brodæus.

² τὰ μέγιστα] Addidi τὰ de meo. Reiske.

πάλιν ὑπὸ Θεμιστοκλέους, ὅς ἡμῶν, εἰρλίους οὖσις, Ὀρωπὸν ἀφείλετο, τούτων ἐκόντες ἐπιλανθανόμενοι, ἐπειδὴ δέβησαν εἰς Εὐβοίαν Θηβαῖοι, καταδολώσασθαι τὰς πόλεις σπειρώμενοι, ἐν πέντε ἡμέραις ἐδοκίμησαν αὐτοῖς, καὶ ναυσί, καὶ πεζικῇ δυνάμει, καὶ πρὶν τεμάχοντα ἡμέρας διελθεῖν, ὑποσπόνδους Θηβαῖους ἀφήκατε, κύριοι τῆς Εὐβοίας γενόμενοι, καὶ τὰς τε ¹ πόλεις αὐτάς, καὶ τὰς πολιτείας ἀπέδοτε, ὀρθῶς καὶ δικαίως αὐτοῖς ² παρακαταθέμενοι, ἐχ ἡγούμενοι δίκαιον εἶναι τὴν ὀργὴν ἀποκημονεύειν ἐν τῷ πεπενηθῆναί. Καὶ τηλικαῦθ' ὑφ' ὑμῶν εὖ πεπονηότες οἱ Χαλκιδεῖς, οὐ τὰς ὁμοίας ὑμῖν ἀπέδωσαν χάριτας.

λβ'. Ἄλλ' ἐπειδὴ τάχιστα δέβητε εἰς Εὐβοίαν Πλευτόρχω βοηθήσοντες, τὸς μὲν πρῶτους χρένους ³ ἄλλ' οὖν προσεποιῶνθ' ὑμῖν εἶναι φίλοι· ἐπειδὴ δὲ τάχιστα εἰς Ταμίνας παρήλθομεν, καὶ τὸ Κοτύλαιον ὀνομαζόμενον ὄρεος ὑπερέβαλλομεν, ἐνταῦθα Καλλίας ὁ Χαλκιδεὺς, ὃν Δημοσθένης, μισθὸν λαβὼν, ἐνεκωμιάζειν, ὄρων ὅ

¹ πόλεις αὐτάς] Copulantur, seu opponuntur inter se, αἱ πόλεις αὐταί, et earum πολιτεῖαι, reddidistis et ipsas urbes, et cuiusque constitutiones civiles, legesque, quibus gubernantur. Præterea sic verba struam: ἀφήκατε, καὶ, κύριοι τῆς Εὐβοίας γενόμενοι, τὰς τε πόλεις. Reiske.

² παρακαταθέμενοι] Παρακατατίθησιν (in activo) is, qui pignus apud aliquem deponit. Παρακατατίθεται autem (in medio) ille, qui pignus servandum et aliquando reddendum accipit, et penes se deponi patitur. Idem.

³ ἄλλ' οὖν] Concise sic dictum pro integro et explicato hoc: οὐκ ἦσαν μὲν ὑμῖν φίλοι ὡς ἀληθῶς, ἀλλὰ καὶ τὰ μάλιστα ἐχθροί. οὐ μέντοι ἐξῶ τῆτο νῦν γε, ἀλλὰ προσεποιῶντο γέν. Idem.

φρατόπεδον τὸ τῆς πόλεως εἰς πινὰς δυσχωρίας καὶ ἀκε-
 κλεισμένον, ὅθεν μὴ νικήσαι μάχῃ, οὐκ ἦν ἀναχώρη-
 σις, οὔτε βοηθείας ἐλπίς, οὔτ' ἐκ γῆς, οὔτε ἐκ θα-
 λάσσης, σωμαγείας ἔξ ἀπάσης τῆς Εὐβοίας φρατόπε-
 δον, καὶ ὡσαύτ' Φιλίππου δύναμιν ὀρθομετρημένον, ὅ-
 τ' ἀδελφὸς αὐτῷ Ταυροθένης, ὁ νυκί πάντας δεξιό-
 μῃος, καὶ ὀροσελῶν, τὰς Φωκικοὺς ξένους ἀφ' Ἰβόας,
 ἦλθεν ἐφ' ὑμᾶς ὡς ἀναρήσοντες· καὶ εἰ μὴ πρῶτον μὲν
 Θεῶν τις ἔσωσε τὸ φρατόπεδον, ἔπειθ' οἱ φρατῶταί οἱ
 ὑμέτεροι, καὶ πεζοὶ, καὶ ἵπποι, ἄνδρες ἀγαθοὶ ἐγένοντο,
 καὶ ὡσαύτ' τὸν ἵππόδρομον τὸν ἐν Ταμύνας, ἐκ ὡσαύ-
 τάξως μάχῃ κρατήσαντες, ἀφίεσαν ὑποσπόνδους
 τὰς πολέμιας, ἐκινδύνουσι ἀν' ἡμῶν ἡ πόλις ἀρχὴν
 παθεῖν. Οὐ γὰρ τὸ δυστυχῆσαι κατὰ πόλεμον μέγιστον ὄφει-
 κακόν, ἀλλ' ὅταν τις πρὸς ἀνταγωνιστὰς ἀναξίως ἑαυτῷ
 διακινδυνεύων ἀποτύχῃ, διπλασίαν εὐκλὴς εἶναι τιμὴν συμ-
 φροσάν. Ἄλλ' ὅμως ὑμεῖς τοιαῦτα πεπονηότες, πάλιν διε-
 λύσαθε πρὸς αὐτὰς.

लग. Τυχὸν δὲ παρ' ὑμῶν συγγνώμης Καλλίας ὁ
 Χαλκιδεὺς, μικρὸν ἀφ' ἑλισπῶν χερόνον, πάλιν ἦκε φερό-
 μένος εἰς τιμὴν ἑαυτῷ φύσιν, Εὐβοϊκὸν μὲν τῷ λόγῳ συνέ-
 θριον εἰς Χαλκίδα σιμάγον, ἰσχυρὸν δὲ τιμὴν Εὐβοίαν
 ἐφ' ὑμᾶς ἔργῳ παρασπιδάζων, ἔξάρετον δ' αὐτῷ τυραν-
 νίδα ἀειποιέμενος, καὶ ταύτης ἐλπίζων σιμαγωνιστῶν
 Φίλιππον λήψεσθαι, ἀπῆλθεν εἰς Μακεδονίαν, καὶ ἀείκει
 μετὰ Φιλίππου, καὶ τῶν ἐταίρων εἰς ὠνομάζετο· ἀδικήσας
 δὲ Φίλιππος, κακῆσθαι ἀπεδοκίμασε, ὑπέβαλεν ἑαυτὸν

φέρων Θηβαίους, ἐγκαταλιπὸν δὲ κακείνης, καὶ πλείους
 τεσσάρων τεσσάρων τῶν Εὐρίππε, παρ' ὃν ἄκρῃ, εἰς μέσον
 πίπτει ἢ τε Θηβαίων ἔχθρας, καὶ ἢ Φιλίππε. Ἀπορῶν
 δ' ὅ, πηχέσαστο αὐτῶ, καὶ ὡς ἀγγελομένης ἐπ' αὐτὸν
 ἤδη φρατίαι, μίαν ἐλπίδα λοιπὴν κρατεῖτε σωτηρίας,
 ἔνορμον λαβεῖν τὸν Ἀθηναίων δῆμον, σύμμαχον ὀνομασ-
 θέντα, βοηθήσῃ, ἢ εἴ τις ἐπ' αὐτὸν ἴη, ὃ πρῶτον ἦν
 ἐσόμενον, εἰ μὴ ὑμεῖς κωλύσατε. Ταῦτα δὲ διανοηθεῖς
 Σπυριδῆ δῦο φρέσβεις Γλαυκίτιν, καὶ Ἐμπεδάνα, καὶ
 Διόδωρον τὸν ² δολιχοδρομήσαντα, φέρονται μὲν τῶν δῆ-
 μῶν ἐλπίδας κενὰς, Δημοσθένῃ δ' ἀργύριον καὶ τοῖς περὶ
 αὐτόν. Τρία δ' ἰού, ἀ ἅμα ἔξωνεῖτο πρῶτον μὲν, μὴ
 διασφαλιῶσαι τῆς πρὸς ὑμᾶς συμμαχίας· ὅθεν γὰρ ἦν
 τὸ μέσον, εἰ μνηθεῖς τῶν πρῶτον ἀδικημάτων ὁ δῆ-
 μος μὴ προσδέξαστο τὴν συμμαχίαν, ἀλλ' ὑπῆρχεν αὐ-
 τῶ, ἢ φεύγειν ἢ Χαλκίδος, ἢ τεθνήσκειν ἐγκαταλειφ-
 θέντι· τηλικαῦται δυνάμεις ἐπ' αὐτὸν ἐπεσφάτεον, ἢ τε
 Φιλίππε καὶ Θηβαίων· δεύτερον δ', ἦκον οἱ μισοὶ τῶν
 γράφαντι τὴν συμμαχίαν, ὑπὲρ τῶν μὴ συνεδρεύειν Ἀ-
 θήνῃσι Χαλκιδέας· τρίτον δὲ, ὅτε μὴ τελεῖν συντάξεις.
 Καὶ τῶν τῶν πρῶτον φροναρρέσεων ὁδομιᾶς ἀπέτυχε Καλ-
 λίας. Ἄλλ' ὁ μισοτύραννος Δημοσθένης, ὡς αὐτὸς

¹ εἴ τις ἐπ' αὐτὸν ἴη] *Si quis eum invaderet ac lacefferet.* Demof-
 thenes κατὰ Φιλίπ. δ. Ἄλλ' ἐπαδὸν ἐφ' ἡμᾶς αὐτὸς ἴη, τί φήσομεν
 τότε; Rurfus περὶ Στεφ. Καὶ βοηθήσετε ἂν τις ἐπ' αὐτοὺς ἴη.
Brodæus.

² δολιχοδρομήσαντα] *Adi Potterum, Archæolog. Græc. lib. ii.*
 c. 21.

πρασσιεῖται, ὃν φησι Κτησιφῶν τὰ βέλτερά λέγειν, ἀπέδδοτο μὲν τὰς χερσὺς τὰς τῆς πόλεως, ἔγραψε δ' ἐν τῇ συμμαχίᾳ, βοηθεῖν ἡμᾶς Χαλκιδεῦσι, ῥῆμα μόνον ἀντικαταλλάξάμενος, ἀντὶ τῶν εὐφημίας ἕνεκα ὑπογράφας, Χαλκιδέας βοηθεῖν, εἴαν τις ἢ ἐπ' Ἀθηναίους· τὰς δὲ συνεδρίας, καὶ τὰς συντάξεις, ἵξ ὧν ἰσχύσθαι¹ ὁ πόλεμος ἡμελλεν, ἀρδῶν ἀπέδδοτο, χαλλίσις ὀνόμασιν ἀρχίστας ὑπάρξεις² γράφων, καὶ τῷ λόγῳ ὑποβοηθῶν ἡμᾶς, τὰς μὲν βοηθείας ὡς δεῖ τὴν πόλιν ὑπερτερον ποιῆσθαι τοῖς αἰεὶ δεομένοις τῶν Ἑλλήνων, τὰς δὲ συμμαχίας ὑπερτασ ποιῆσθαι μετὰ τὰς εὐεργεσίας. Ἴνα δὲ εὖ εἰδῆτε, ὅτι ἀληθῆ λέγω, λάβε μοι τὴν Καλλίσις³ γράφην, καὶ τὴν συμμαχίαν, καὶ ἀνάγνωθι τὸ ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

λδ'. Οὐπω τοίνυν τῆτό ὅστι δεινόν, εἰ χερσὶ πέπραχται τιλικῶτοι, καὶ συνεδρία, καὶ συντάξεις, ἀλλὰ πολὺ τῆτε δεινότερον ἡμῖν φανήσεται, ὃ μέλλω λέγειν· εἰς γὰρ τῆτο περήχθη Καλλίσις μὲν ὁ Χαλκιδεὺς ὑβρεως καὶ πλεονεξίας, Δημοθένης δὲ, ὃν ἐπαμνεῖ Κτησιφῶν, δωροδοκίας, ὡς τὰς ἵξ Ὀρεοῦ συντάξεις, καὶ τὰς ἵξ

¹ ὁ πόλεμος] Ἄν ἡ πόλις? *Markland*.

² γράφων] Ἄν ἐπιγράφων? *Markland*. *Malim*, ὑπογράφων, *colorans*, *pingens*: non enim solet de fuco, qui oculis aliive rei decoris ergo illinitur, simplex γράφειν, sed alterum illud compositum usurpari. *Reiske*.

³ γραφῆν] Ἐπιστολὴν, ἢ γράμμα, οὐχὶ δὲ κατηγορίαν, ὡς ἄλλοτε πολλάκις. *Wolfius*.

Ἐρετσίας, τὰ δέκα τάλαντα, ὀράντων, φρονέντων, βλεπόντων, ἔλαθον ὑμῶν ὑφελόμενοι, καὶ τῆς ἐκ τῆ πόλεως τῶν τέτων συνέδρου παρ' ὑμῶν μὴ ἀνέστησαν, πάλιν δὲ εἰς Χαλκίδα, καὶ τὸ καλούμενον Εὐβοϊκὸν συνέδριον συνηγαγόν· ὃν δὲ τρόπον, καὶ δι' οἷων χειρουργημάτων, ταῦτ' ἤδη ἀξιόνοτον ἀκοῦσαι. Ἀφικνεῖται γὰρ πρὸς ὑμᾶς ἐκ ἐπι ἀγγέλων, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Καλλίας, καὶ παρελθὼν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, λόγους διεξήλθε κατεσκευασμένους ὑπὸ Δημοσθένος. Εἶπε γὰρ, ὡς ἦκε ἐκ Πελοποννήσου γεωγῆ συντάξας, εἰς ἑκατὸν τάλαντων πρόσσόδου, ² ἐπὶ Φίλιππον, καὶ διελογίζετο, ὅσον εἰκότους ἔδει συτελεῖν Ἀχαῖας μὴ πάντας, καὶ Μεγαρέας ἐξήκοντα τάλαντα, τὰς δ' ἐν Εὐβοίᾳ πόλεις ἀπάσας τετρακόντα· ἐκ δὲ τέτων τῶν χρημάτων ὑπάρξῃ καὶ ναυτικὴ καὶ πεζικὴ δύναμις· εἶναι δὲ πολλὰς ἄλλας τῶν Ἑλλήνων, ἃς βέλεσθαι κοινωεῖν τῆς συντάξεως, ὡς ἔτε χρημάτων, οὔτε γραπῶν ἔσται Σπυρίαν. Καὶ ταῦτα μὲν τὰ φανερά· ἔφη δὲ καὶ πράξεις πρὸς ἄλλους δι' Σπυρίαν, καὶ τούτων εἶναι τινας μάρτυρας τῶν ἡμετέρων πολιτῶν· καὶ τελευτῶν ὀνομασί παρεχάλει Δημοσθένει, καὶ συνεκπεῖν ἤξιεν. Ὁ δὲ, σεμνῶς πάνυ παρελθὼν, τὸν τε Καλλίαν ὑπερεπήνει, καὶ τὸ Σπυρίαν προσεποιήσατο εἶδεναι· τὴν δὲ εἰς Πελοπόννησον πρεσβείαν, ἡν ἐπρέσβασε, καὶ τὴν ἐξ Ἀχαρναίας ἔφη βέλεσθαι ὑμῖν ἀπαγγεῖλαι. Ἦν δὲ αὐτῷ κεφάλαιον τῶν λόγων, πάντας μὲν

¹ τέτων] Ita, pro τέτες, fortassis. Markland. Id dedi. Reiske.

² ἐπὶ Φίλιππον] Ad bellum contra Philipum gerendum. Brodæus.

Πελοποννησίους ὑπάρχειν, πάντας δ' Ἀχαρνᾶνας,
¹ συντεταγμένους ὑπὲρ Φίλιππον ὑφ' ἑαυτῶν εἰ) δὲ τὸ
 σύνταγμα χρημάτων μὴ εἰς ἕνα τὸν νεῶν ταχυωαι-
 τιστῶν ² πληρώματα, καὶ εἰς πρῶτος γραπιάτας μυρίους,
 καὶ ἵππεῖς χιλίους· ὑπάρξειν δὲ πρὸς τέτοις τὰς
³ πολιτικὰς δυνάμεις, ἐκ Πελοποννήσου μὴ πλείονας
 ἢ διαχίλιους ὀπλίτας, ἐξ Ἀχαρναίας δὲ ἑτέρους τοσού-
 τος· δεδῶσθαι δὲ ὑπὸ πάντων τέτων τὴν ἡγεμονίαν ὑμῖν
 παραχθῆσθαι δὲ ταῦτα οὐκ εἰς μακρᾶν, ἀλλ' εἰς
 τὴν ἐκτίω ὑπὲρ δέκα τοῦ Ἀθηγηριῶνος μῆκος· εἰρησθαι
 γὰρ ἐν ταῖς πόλεσιν ὑπ' αὐτοῦ καὶ παραγγέλλθαι, πάντας
 ἡκεῖν συνεδρεύσοντας Ἀθιῶαζε εἰς τὴν πανσέλιμον.
 Καὶ γὰρ τοῦτο ἄνθρωπος ἴδιον καὶ οὐ κοινὸν ποιεῖ· οἱ
 μὴ γὰρ ἄλλοι ἀλαζόνες, ὅταν τι φεύδωνται, ἀόριστα καὶ
 ἀσαφῆ πειρῶνται λέγειν, φοβέμενοι τὸν ἔλεγχον· Δη-
 μοσθένης δ' ὅταν ἀλαζονεύηται, πρῶτον μὴ μετ' ὄρ-
 κου φεύδεται, ἐξώλειαν ἐπαρώμενος αὐτῷ, δεύτερον δὲ,
 ἂν εὔοιδεν οὐδέποτε ἐσόμενα, τολμᾷ λέγειν, ἀριθμῶν
 εἰς ὅπότε ἔσται, καὶ ὧν τὰ σώματα οὐχ εἴωρακε, τούτων
 τὰ ὀνόματα λέγει, κλέπτων τὴν ἀκρόασιν, καὶ μιμούμενος
 τὸς τὰ ληθῆ λέγοντας. Διὸ καὶ μάλιστα ἀξίος ὅστι μισεί-

¹ συντεταγμένους] *Ad pecunias conferendas ordine descriptos.* Brodæus.

² πληρώματα] *Socios navales et propugnatores; remiges et milites classarios.* Demosth. c. *Midiam*, εἶτα τὰ πληρώματα ἢ πόλις παρέχει. *Idem.*

³ πολιτικὰς] *Ex singulis civitatibus.* *Infra*, §. 46. χωρὶς μὲν πρὸς τὴν πολιτικὴν δύναμιν, χωρὶς δ' ἐν Ἀμφίσσῃ πρὸς τοὺς ξένους διαγωνίσασθαι. *Markland.*

ἄσφα, ἔπι πονηρῆς ἄν, καὶ τὰ τῷ χρητῶν σημεῖα ἀφα-
φθείρει. Ταῦτα δ' εἰπὼν δίδωσιν ἀναγνῶναι ψήφισμα τῷ
γραμματῷ, μακρότερον μὲν τῆς Ἰλιάδος, κενώτερον δὲ
τῷ λόγων, ἕς εἴωθε λέγειν, καὶ τῷ βίβ, ὃν βεβίωκε, μεσ-
τὸν δ' ἐλπίδων ὄσα ἐσομῶν, καὶ φρατοπέδων ὄσδέποτε
συλληγησομῶν. Ἀπαγαγὼν δ' ὑμᾶς ἀπώθεν ἀπὸ τῷ
κλέμματος, καὶ ἀνακρεμάσας ἀπὸ τῶν ἐλπίδων, ἀγαῦθα
δὴ¹ συσρέφας, γράφει, κελεύων ἐλεῶσθαι πρέσβεις εἰς
Ἐρετείαν, οἵτινες δέησον² τῷ Ἐρετεμέων, πάνυ γὰρ ἔδει
δειπῆσαι αὐτῶν, μηκέτι δίδουσι τὴν σωτήραξιν ὑμῖν τὰ
πέντε τάλαντα, ἀλλὰ Καλλία, καὶ πάλιν ἑτέρους ἀ-
ρεῖσθαι εἰς Ὀρεὸν [πρὸς τῆς Ὀρείας] πρέσβεις, οἵτινες
δέησον¹ καὶ αὐτοὶ τὸν αὐτὸν Ἀθλιώοις φίλον καὶ ἐχ-
θρὸν νομίζειν. Ἐπειτα ἀναφάνε² πρὸς ἀπάντων ὅτι ἔφ'
ψήφισμα² πρὸς τῷ κλέμματι γράφας, καὶ τὰ πέντε

¹ συσρέφας] Similiter scribit Xenophon, Anab. I. i. circa fi-
nem. Οἱ μὲν Ἕλληνες συσραφέντες παρασκευάζονται ὡς ταύτη
προσιόντες καὶ δεξόμενοι. Demetrius Phalereus, §. 8. Ὡσπερ τὰ
θηρία συσρέφαντα ἑαυτὰ μάχεται, τοιαύτη τις ἂν εἴη συσροφή καὶ
λόγου, καθάπερ ἐσπειραμένου (vel συσπειραμένου) πρὸς δεινότητα.
Illum morem feræ se colligentis ad vim sustentandam vel inferen-
dam egregie describit Homerus, Iliad. μ'. ν. 41.

Ὡς δ' ὅταν ἐν τε κύνεσσι καὶ ἀνδράσι θηρευτῆσι
Κάπριος ἢ λέων σρέφεται, σθένει βλεμεαίνων,
Οἱ δὲ τε πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες
Ἄντιοι ἴσανται —————

Porro. Occurrunt exempla apud nostros scriptores, *Æschinē* volo
et *Demosthenē*, ubi συσρέφεται dicitur de globo aut agmine facto, ad
majorem vim aut impetum. In hoc loco, se totum collegit, summam
vafricitē in ea re exseruit Demosthenes, ut ait adversarius. Taylor.

² πρὸς τῷ κλέμματι] Hic loci peculiaris est significatio præpo-

τάλαντα τὰς πρέσβεις ἀξίων τὰς Ὠρεΐται, μὴ ὑμῖν,
 ἄλλὰ Καλλία, δίδοναι. ¹ Ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, ἀφελὼν
 τὸν κόμπον, καὶ τὰς τειήρεις, καὶ τὴν ἀλαζονείαν ἐκ τῆ
 ψηφίσματος, ἀνάγνωθι, καὶ ² τῷ κλέμματι ἄψαι, ὃ
 ὑφέλετο ὁ μαρὸς καὶ ἀνόσιος ἄνθρωπος, ὃν φησι Κτησι-
 φῶν καὶ ἐν τῷδε τῷ ψηφίσματι ἀφαιτελεῖν λέγοντα καὶ
 ἀφαιτῶντα τὰ ἄριστα τῷ δήμῳ τῷ Ἀθηναίων.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Οὐκοῦν τὰς μὲν τειήρεις, καὶ τὴν πεζυῖν γραπὴν, καὶ
 τὴν πανσέλιμον, καὶ τὰς συνόδους, λόγῳ ἠκούσατε· τὰς
 δὲ συντάξεις τῶν συμμάχων, τὰ δέκα τάλαντα, ἔργῳ
 ἀπωλέσατε.

λέ. Ὑπόλοιπον δὲ μοί ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι λαβὼν τρία
 τάλαντα μισθὸν, τὴν γνώμην ταύτην ἔγραψε Δη-
 μοσθένης, τάλαντον μὲν ἐκ Χαλκίδος, ὧσα Καλλίου,
 τάλαντον δὲ ἕξ Ἐρετσίας, ὧσα Κλειτάρχου τῷ τυ-
 ράννου, τάλαντον δὲ ἕξ Ὠρεῶ. Διὸ καὶ καταφανῆς ἐγέ-

fitionis πρὸς. Πρὸς τῷ κλέμματι est furto deditus, in peculatum ef-
 fusus, ut liquet conferenti perquam huic similem sententiam in
 oratione Demosthenica de Fals. Leg. (p. 312. Wolf.) ἀλλ' ἔτιως ἐκ-
 φρων ἦν, καὶ ὅλως πρὸς τῷ κλέμματι καὶ τῷ δωροδοκίῳ, ὥστε πάν-
 τα τὰ ἄλλα ἀνελὼν καὶ παριδὼν ἄχετο. i. e. Ita penitus erat quas-
 titui et largitioni deditus, &c. Stock.

¹ Ὅτι δ' ἀληθῆ] Breviter sic dixit, pro pleno ἴσα δ' εἰδῆτε ὅτι
 ἀλ. λ. Reiske.

² τοῦ κλέμματος ἄψαι] *Istud membrum decreti attinge, ubi con-
 tinetur fraus et impostura hominis, cæteris omiffis.* Particulam sc.
 ex psephismate excerpi, non totum continuo recitari jubet. Taylor.
 ad Orat. Dem. de Fals. Leg. p. 129. v. ἐνθένδε.

νετο, ἡ δημοκρατικῶν τῶν Ὀρειτῶν, καὶ πάντα περιτίον-
των μετὰ ψήφισματος· ἐξαπλωμένοι γὰρ ἐν τῷ ποσὶ
Φίλιππον πολέμῳ, καὶ παντελῶς σπόρας διακείμενοι,
πέμπουσι πορὸς αὐτὸν Γνωσίδημον τὸν Χαριγένου υἱόν, τῷ
δυνατεύσαντός ποτε ἐν Ὀρεῶν, δεσπόμενον αὐτοῦ, τὸ μὲν
τάλαντον ἀφιέναι τῇ πόλει, ἐπαγγελλόμενον δ' αὐτῷ
χαλκίῳ εἰκόνα σφαιροῦ ἐν Ὀρεῶν. Ὁ δὲ ἀπεκρί-
νατο τῷ Γνωσίδημῳ, ὅτι ἐλαχίστου χαλκῷ οὐδὲν δεόιτο,
τὸ δὲ τάλαντον ἀφ' τῆς Καλλίης² εἰσπράττειν. Ἀναλ-
χάζοντες δὲ οἱ Ὀρεῖται, καὶ οὐκ εὐποροῦντες, ὑπέθεσαν
αὐτῷ τῷ τάλαντῳ τὰς δημοσίας περιόδους, καὶ τόκον
ἠνεγκαν Δημοθέει τῷ δωροδοκίματος δραχμῶν τῶν
μυῶν τῆς μνάς, ἕως τὸ κεφάλαιον ἀπέδδσαν. Καὶ
ταῦτ' ἐπράχθη μετὰ ψήφισματος τῷ δήμῳ. Ὅτι δ'
ἀληθῆ λέγω, λάβε μοι τὸ ψήφισμα τῶν Ὀρειτῶν.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Τῶντ' ἐστὶ τὸ ψήφισμα, ὃ Ἀθηναῖοι, ἀρχὴν μὲν τῆς πό-
λεως, ἔλεγχος δὲ οὐ μικρὸς τῶν Δημοθέων πολιτευ-
μάτων, φανερὰ δὲ κατηγορία Κτησιφῶντος. Τὸν γὰρ
ἔτιωσ ἀρχῶν δωροδοκῶντα οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος γεγονέναι
ἀγαθόν· ἀπετόλμηκεν οὗτος γράψαι ἐν τῷ ψήφισ-
ματι.

¹ δημοκρατουμένων] Verte, cum tandem populari republica regi
caeperint, ὅταν ἐδημοκρατοῦντο. Taylor.

² εἰσπράττειν] Subauditur ἑαυτὸν et a communi ἀπεκρίνατο.
Se exigere (praesens, pro futuro, exacturum esse) ad celeritatem in-
dicandam fortassis. Reiske.

λγ'. Ἐνταῦθα ἤδη τέτακται καὶ ὁ τρίτος τῶν καμ-
 ρῶν, μᾶλλον δ' ὁ πάντων πικρότατος χρόνος, ὃν ὁ Δη-
 μοδῆνης ἀπώλεσε τὰς τῶν Ἑλλήνων καὶ τῆς πόλεως
 πράξεις, ἀσέβησας μὲν εἰς τὸ ἱερόν τὸ ἐν Δελφοῖς,
 ἄδικον δὲ καὶ ἔδαμῶς ἴστω τὴν πρὸς Θεοδαίους συμμα-
 χίαν γράψας. Ἀρξομένη δὲ ἀπὸ τῶν εἰς τὰς Θεὰς αὐ-
 τῶ πλημμελημάτων λέγειν. Ἐστὶ γὰρ ὡς Ἀθηναῖοι, τὸ
 Κιρραῖον ὀνομασμένον πεδῖον, καὶ λιμνὴ ὁ νῦν Ἐξάγι-
 στος καὶ Ἐπάρατος ὀνομασμένους. Ταύτῃ ποτὲ τιμὴν χό-
 ραν κατώκησαν Κιρραῖοι καὶ Ἀκραγαλλίδαί, γένη ὠδρα-
 νομώτατα, οἱ εἰς τὸ ἱερόν τὸ ἐν Δελφοῖς, καὶ πρὸς τὰ
 ἀναθήματα ἠσέβουσαν ἐξημάρτανον δὲ καὶ εἰς τὰς Ἀμ-
 φικτύονας. Ἀγανακτήσαντες δ' ὅτι τοῖς γονομόνοις,
 μάλιστα μὲν, ὡς λέγουσιν, οἱ πρόγονοι οἱ ὑμέτεροι, ἔπειτα
 καὶ οἱ ἄλλοι Ἀμφικτύονες, μαντείαν ἐμαντεύσαντο ὠδρα-
 τῶ Θεῶν, πῆνι χρὴ τιμωρία τὰς ἀνθρώπους τέρας μετ-
 ελθεῖν. Καὶ αὐτοῖς ἀναιρεῖ ἡ Πυθία, πολεμεῖν Κιρραῖοις
 καὶ Ἀκραγαλλίδαίς πάντ' ἡμᾶς καὶ πάσης γύκαί, καὶ
 τὴν χώραν αὐτῶν ἐκπορδήσαντας, καὶ αὐτὰς ἀνδραποδι-
 σαμῆδους, ἀναθεῖναι πρὸς Ἀπόλλωνι τῶ Πυθίῳ, καὶ τῇ
 Ἀρτέμιδι, καὶ Λητοῖ, καὶ Ἀθηναΐ Περσνοῖα, ὅτι πάση ἀερ-
 γία, καὶ ταύτῃ τὴν χώραν μήτ' αὐτὰς ἐργάζεσθαι,
 μήτ' ἄλλον ἔσιν. Λαβόντες δὲ τὸν χρῆσμον οἱ Ἀμφικ-
 τύονες ἐψήφισαντο, Σόλωνος εἰπόντος Ἀθηναίου τιμὴν

Ἐξάγιστος] Harpocratio, Ἐξάγιστος, ἀντὶ τοῦ λίαν ἐναγῆς, καὶ
 ἔμπλεως ἀγους. Similiter Suidas. Etymol. Mag. auctor, ἔξάγιστος,
 ἀκάθαρτος, ἢ πονηρός.

γνώμην, ἀνδρὸς καὶ νομοθετῆσαι δυνατῶ, καὶ περὶ ποίησιν
καὶ φιλοσοφίαν διατετραφότος, ὅπως εὐατεύειν ὅππῃ τῆς
¹ ἐναγῆς, καὶ τὴν μαντείαν τοῦ Θεοῦ καὶ συναθροίσαν-
τες δύναμιν ἰκανὴν ἐκ τῶν Ἀμφικτυόνων, ἐξήνδρα-
ποδίσαντο τοὺς ἀνθρώπους, καὶ τοὺς λιμῆρας ἔχουσαν,
καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν κατέσκαψαν, καὶ τὴν χώραν
αὐτῶν κατήρωςαν καὶ τὴν μαντείαν καὶ ὅππῃ τέτοις
ὄρκον ὅμοσαν ἰχυρῶν, μήτε αὐτοὶ τὴν ἱεράν γῆν ἐργά-
σασθαι, μήτε ἄλλω ὅππῃ τρέφειν, ἀλλὰ βοηθήσῃ τῷ Θεῷ,
καὶ τῇ γῇ τῇ ἱερά, ² καὶ χειρὶ, καὶ ποδὶ, καὶ πάσῃ δυνάμει.
Καὶ οὐκ ἀπέχρησεν αὐτοῖς τοῦτον μόνον τὸν ὄρκον ὁμό-
σαι, ἀλλὰ καὶ ³ προστροπὴν καὶ ἄραν ἰχυρῶν ὑπὲρ τέ-
των ἐποίησαν. Γέγραπται γὰρ ἔστω ἐν τῇ ἀρχῇ· εἴ τις
τάδε, φησὶ, ὠξυβαῖνοι, ἢ πόλις, ἢ ιδιώτης, ἢ ἔθνος,
ἐναγῆς, φησὶν, ἔστω τῷ Ἀπόλλωνος, καὶ τῆς Ἀρτέμιδος,

¹ ἐναγῆς] Harpocratio, v. Ἀναγῆς, Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶν-
τος διὰ μὲν τοῦ α, τοὺς ἀνάγνους· ἐὰν δὲ ἐναγῆς, τοὺς ἐν τῷ ἄγει,
τουτέστι ἐν τῷ μιάσματι. Suidas, ἐναγῆς, σεβάσμιος, ἢ καὶ βέβη-
λος.

² καὶ χειρὶ, καὶ ποδὶ] Sic Græci loqui solebant, cum quempiam
omnibus ingenii corporisque viribus aliquid aggredi significare
volebant. Adjunxit autem Æschines verba, καὶ πάσῃ δυνάμει, ex-
planare volens, quid pervulgata illa voce, et quæ proverbii vim
haberet, Amphictiones intellexerint; est enim hoc tanquam de-
claratio illius, quod dixerant, *se omnem vim suam, ac potestatem in*
ea re consumpturos. Ita Simo apud Terentium, improbiter servum
ostendere volens, *Quem ego credo manibus pedibusque obnixè omnia*
facturum. Victor. Var. Lect. l. xiv. c. 19.

³ προστροπὴν] Προσρόπαιον, ἄγος, μιάσμα, ἔστω Αἰσχίνης· καὶ
προσροπή δὲ λέγεται· ἐν γοῦν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος ἐκ παραλλή-
λου τίθησι τὰ ὀνόματα ὁ ῥήτωρ. Suidas.

καὶ Λιγῆς, καὶ Ἀθηναῖς Πελοποννήσου· καὶ ἐπέεχεται αὐτοῖς
μήτε γῆν καρπὸς φέρειν, μήτε γυναικῶν τέκνα τίκτειν
γονεῦσιν εὐκότα, ἀλλὰ τέρατα, μήτε βοσκήματα καὶ
φύσιν γνάς ποιῆσθαι, ἦσαν δὲ αὐτοῖς εἰς πολέμου, καὶ
δικῶν, καὶ ἀγρῶν, καὶ ἐξώλεις εἶναι καὶ αὐτῶν, καὶ οἰκίας, καὶ
γένος τὸ ἐκείνων, καὶ μήποτε, φησὶν, ὅσως θύσαμεν τῷ
Ἀπόλλωνι, μηδὲ τῇ Ἀρτέμιδι, μηδὲ τῇ Λητοῖ, μηδὲ
Ἀθηναῖ Πελοποννήσου, μηδὲ δέξαιντο αὐτοῖς τὰ ἱερά. Ὅτι
δὲ ἀληθῆ λέγω, ἀνάγνωθι τὴν τοῦ Θεοῦ μαντείαν, ἀκῆ-
σατε τὸ ἀρεῶν, ἀναμνήσθητε τὸ ὄρκων, οὓς ὑμῶν οἱ πρέσβ-
νοι μετὰ τῷ Ἀμφικτυόνων συνάμοσαν.

ΜΑΝΤΕΙΑ.

² Οὐ πρὶν τῆσδε πόλιος ἐρέψετε πύργον ἐλόντες,
Πρὶν γὰρ Θεοῦ τεμένη κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης
Κῦμα ποτικλύζει, κελαδῶν ἱεραῖσιν ἐπὶ ἀλυσίαις.

ΟΡΚΟΣ. ΑΡΑ.

¹ ἐπέεχεται] Scilicet, ὁ ὀμνύων, vel ἀρώμενος. *Reiske.*

² Οὐ πρὶν] Occurrit etiam hoc oraculum apud Pausaniam, in Phocicis, c. 37. qui multa ibi complectitur ad hanc Historiam cognoscendam utilia. Vide autem, quo pacto ab isto scriptore citetur:

Οὐ πρὶν τῆσδε πόλιος ἐρέψετε πύργον ἐλόντες,
Πρὶν καὶ ἐμῶν τεμένη κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης
Κῦμα ποτικλύζει, κελαδῶν ἐπὶ οἴνοπα πάντων. *Taylor.*

Ibid.] Non videtur totum oraculum, sed initium ejus solummodo, posuisse, utpote notum Græcis tum temporis omnibus, qui facile reliqua e memoria supplere possent. *Reiske.*

λζ'. Ταύτης δ' ἀρεῆς, καὶ τῶν ὀρκῶν, καὶ τῆς μαντείας
 γνομῶνης, ἀναγεγραμμένων ἐπὶ καὶ νῦν, οἱ Λοκροὶ οἱ
 Ἀμφισεῖς, μᾶλλον δὲ οἱ φρεσθηκότες αὐτῶν, ἄνδρες
 ᾠδονομάχοι, ἐπειράζοντο τὸ πεδῖον, καὶ τὸν λιμένα
 τὸν ἐξάγιον καὶ ἐπάρατον πάλιν ἐτείχισαν, καὶ συνώκισαν,
 καὶ τέλη τῆς ᾠδοπλέοντος ἐξέλεγον, καὶ τῶν ἀφικνε-
 μῶν εἰς Δελφὸς Πυλαγορῶν οὐκίς χρήμασι δέφθει-
 ραν, ὣν εἷς ἦν Δημοσθένης. Χειροτονηθεὶς γὰρ ὑφ' ἡμῶν
 Πυλαγόρας, λαμβάνει χιλίας δραχμαῖς ᾠδοῦ τῶν
 Ἀμφισεῶν, ὑπὲρ τῆς μηδεμίαν μνείαν ποιεῖ αὐτῶν ἐν
 τοῖς Ἀμφικτύοσι ποιήσασθαι. Διωμολογήθη δ' αὐτῷ καὶ
 εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ἄποσταλῆσθαι Ἀθήνας τῆς ἐπι-
 αὐτῆς ἐκάστου μῆκος ἑκοσι τῶν ἐξαγίων καὶ ἐπαράτων
 χρημάτων, ἢ ἐφ' ᾧ τε βοηθήσῃ τοῖς Ἀμφισεῦσιν Ἀθή-
 νησι καὶ πάντα τέσπον. Ὅθεν ἐπὶ μᾶλλον ἢ πρότερον
 συμβέβηκεν αὐτῷ, ὅτι ἂν προσέφη) ἀνδρὸς ἢ ιδιώτου, ἢ
 δυνάτου, ἢ πόλεως δημοκρατεμένης, τέτων ἐκάστους ἀνιά-
 τοις κακοῖς περιβάλλειν.

λη'. ² Σκέψασθε δὴ τὸν δαίμονα καὶ τὴν τύχην, ὡς
 περιεγένετο τῆς τῶν Ἀμφισεῶν ἀσεβείας. Ἐπὶ γὰρ
 Θεοφράστου Ἄρχοντος, Ἱερομνήμονος ὄντος Διογνήτης Ἀνα-
 φλυτίου, Πυλαγόρου ἡμεῖς εἴλεσθε, Μειδίαν τε ἐκείνον
 τὸν Ἀναγρᾶσιον, ὃν ἐβουλόμην ἂν πολλῶν ἕνεκα ζῆν, καὶ
 Θερασιλλέα τὸν Λέσβιον, καὶ τρίτον δὲ μὲν τέτων ἐμέ.

¹ ἐφ' ᾧ] *Ex conditione.*

² Σκέψασθε δὴ κ. τ. λ.] *Considerate, quæso, ut vicerit Amphissa-
 norum impietatem divinum numen et fortuna.*

Συνέβη δὲ ἡμῖν ἀρτίως μὲν εἰς Δελφὸς ἀφίχθαι, παρὰ
 χρῆμα δὲ τὸν Ἱερομνήμονα Διόγνητον πυρέθειν· τὸ δ'
 αὐτὸ τῷτο σιωπεπλώκει καὶ τῷ Μειδίᾳ. Οἱ δ' ἄλλοι
 σιωπᾶντο Ἀμφικτύονες. Ἐξηγγέλλετο δ' ἡμῖν
 ὡς τῷ βελουδιῶν εὐνοίαν εὐδέκνυσθαι τῇ πόλει, ὅτι
 οἱ Ἀμφισεῖς ὑποπεπλωκότες τότε, καὶ δεινῶς θεραπεύ-
 οντες τὰς Θεσάλιας, εἰσέφερον δόγμα καὶ τῆς ἡμετέρας
 πόλεως, πενήτηκον(τα) ταλάντοις ζημιῶσαι τὸν δῆμον τῷ
 Ἀθηναίων, ὅτι τὰς χερσῶν ἀσπίδας ἀνέθεμεν ὡς τὸν
 χαμὸν νεῶν, πρὶν ἐξαεῖσθαι, καὶ ἐπεγράψαμεν τὸ ἰπρο-
 σῆκον ἐπίγραμμα, “ Ἀθηναῖοι ἀπὸ Μήδων καὶ Θεσάλιας,
 ὅτε τὰναντία τοῖς Ἑλλησιν ἐμάχοντο.” Μεταπεμφά-
 μνος δὲ μετ' ὁ Ἱερομνήμων ἤξις εἰσελθεῖν εἰς τὸ σιω-
 δριον, καὶ εἰπεῖν πὶ ὡς τὰς Ἀμφικτύονας ὑπὲρ τῆς
 πόλεως, ² καὶ αὐτὸν ἔτω πρῶτον. Ἀρχιδίμης δὲ
 με λέγειν, ³ καὶ πρῶτον πῶς εἰσεληλυθὸς εἰς τὸ
 σιωδριον, τῷ ἄλλων Πυλαγρῶν μεθεστηκότων, ἀναβοή-
 σας πῶς τῷ Ἀμφισεῶν, ἄνθρωπος ἀσελγέστατος, καὶ
 ὡς ἐμοὶ ἐφάνετο, ὁδὲ μῆας παιδείας μετοχικῶς, ἴσως
 δὲ καὶ δαιμονίᾳ πινὸς ἐξαμαρτάνειν αὐτὸν πρῶτον,

¹ προσῆκον] *Rei gestae conveniens.* Brodæus.

² καὶ αὐτὸν] *Cum ipse tamen hoc facere statuisset.* Idem.

³ καὶ πρῶτον] *Quære, an ita distinguendum, λέγειν (καὶ
 πρῶτον—μεθεστηκότων) ἀναβοήσας κ. τ. λ. Markland. Recte
 videtur clausulam distinxisse vir eruditus: καὶ πρῶτον πῶς
 εἰσεληλυθὸς—μεθεστηκότων. i. e. Paulo majori studio ingressus,
 quod, collegis meis absentibus, mihi soli reipublicæ causa commissa erat.
 Eoque ritu interpretatur Tourellius. Stock.*

ἀρχὴν δὲ γε, ἔφη, ὧ ἄνδρες Ἑλλήνες, εἰ ἐσωφρονεῖτε, οὐδ' ἂν ὀνομάζετο τὸν ὄνομα τοῦ δήμου τῶν Ἀθιναίων ἐν ταῖσδε ταῖς ἡμέραις, ἀλλ' ὡς ἐναγεῖς ἐξηγετέ ἐκ τοῦ ἱεροῦ. Ἄμα δὲ ἐμέμνητο τῆς τῆ Φωκέων συμμαχίας, καὶ ὁ Κρόβυλος ἐκείνος ἐγραφε καὶ ἄλλα πολλά καὶ δυσχερῆ κατὰ τῆς πόλεως διεξήει, λέγων, ἂ ἐγὼ οὔτε τότε ἔκαρτέρου ἀκούων, ἔτε καὶ ἡδέως μέμνημαι αὐτῶν. Ἀκούσας δ' ἐγὼ οὕτω παρωξύνθην, ὡς ἐδέπωπτό ἐν τῷ ἐμαυτῷ βίῳ. Καὶ τὸς μὲν ἄλλους λόγους ὑπεβήσομαι. Ἐπῆλθε δ' οὖν μοι ἐπὶ τὴν γνώμην, μνησθῆναι τῆς τῶν Ἀμφισσέων ἐπὶ τὴν γῆν τῆ ἱερὰν ἀσθεῖας καὶ αὐτόθεν ἐσηκῶς ἐδείκνυον τοῖς Ἀμφικτύουσιν, ὑπόκειται γὰρ τὸ Κιρραῖον πεδίον τῷ ἱερῷ, καὶ ἐστὶν εὐσύνοπτον, Ὁρᾶτε, ἔφην ἐγὼ, ὧ ἄνδρες Ἀμφικτύονες, ἐξχειρασμένον τῆτο τὸ πεδίον ὑπὸ τῶν Ἀμφισσέων, καὶ κερამεῖα ἐνωκοδομημένα καὶ αὐλῖα ὁρᾶτε τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸν ἐξάγιστον καὶ ἐπάρχον λιμένα τετραχισμένον ἴτε τῆς αὐτοῖ, καὶ ὅθεν ἑτέρων δεῖσθε μαρτύρων, τέλη πεπραχότας, καὶ χρήματα λαμβάνοντας ἐκ τῆ ἱερῆ λιμνῆς. Ἄμα δὲ ἀναγνώσκων ἐκέλευον

¹ Κρόβυλος] Is est Hegesippus. Vid. Harpocr. v. Κρόβυλος, Libanium, Photium, Suidam, Æschinem c. Timarch. Hujus dicitur esse oratio de Haloneso, quæ Demostheni attribuitur. Taylor.

² ἐκαρτέρου] ὑπέμενον, ἡδονάμην, ἡνειχώμην ἀκούων. Wolfius.

³ κερამεῖα] Videntur domus esse lateribus coctis constructæ, αὐλῖα, quod dedi, auctore Chrysocca, tuguria asseribus contabulata, et stramine contecta. Reiske.

αὐτοῖς τὴν μαντείαν τῷ Θεῷ, τὸν ὄρκον τῶν προηρόνων,
 ἢ ἂν τὴν γενομένην, καὶ διοριζομένην, ὅτι ἐγὼ μὲν ὑπὲρ τῷ
 δήμῳ τῶν Ἀθηναίων, καὶ τοῦ σώματος, καὶ τῶν τέκνων,
 καὶ οἰκίας τῆς ἐμαυτοῦ, βοηθῶ, καὶ τὸν ὄρκον, καὶ τῷ
 Θεῷ, καὶ τῇ γῇ τῇ ἱερᾷ, καὶ χειρὶ, καὶ ποδί, καὶ φωνῇ, καὶ
 πᾶσιν, οἷς δύναμαι, καὶ τὴν πόλιν ἢ ἡμετέραν τὰ πρὸς
 τῷ Θεῷ ἀφοσιῶ. Ὑμεῖς δὲ ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν ἤδη
 βηλεύσαθε· ἑτήρηται μὲν τὰ Κανᾶ, παρέστηκε δὲ τοῖς
 βωμοῖς τὰ θύματα, μέλλετε δ' ἀγτεῖν τῷ Θεοῦ τὰ
 γὰρ καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ· σκοπεῖτε δὲ, ποῖα φωνῇ, ποῖα
 ψυχῇ, ποῖοις ὄμμασι, τίνα τόλμαν κτησιόμηνοι, τὰς
 ἰκεσίας ποιήσαθε, τέτῃς παρέντες ἀπιμωρήτας, τῷ

¹ ἐνήρηται μὲν τὰ Κανᾶ] Euripides, Iphig. Aul. ver. 1471.

κανᾶ δ' ἐναρχέσθω τις.

Videtur esse mos loquendi Atticus, et significare, *Sacrificium aufri-*
actur aliquis, sumendo in manus canistrum. Eurip. Elect. ver. 1142.

Κανοῦν δ' ἐνήρηται, καὶ τεθηγμένη σφαγίς.

In hoc *canistro* fervabantur res sacrificio maxime necessariorum, *se-*
cespita, sive *cultellus*, *mola salsa*, et *coronæ*. Hoc *canistro*, et simul
χέρνιδι, sive *aquali*, in manus sumpto, currebat aliquis circum
 aram versus dextram. Hoc officium præstitit Achilles, Eurip.
 Iphig. Aul. v. 1568. Vide luculentam rei descriptionem apud
 Aristoph. Eirην. v. 956. ubi Scholiastes, ad v. 957, notat, τοῦτο
 πρῶτον ἐποίον, καθαιρόντες τὸν βωμόν. Hoc primum faciebant,
 mundantes (vel dum mundabant) aram. Unde explicatur, quare
 ἐναρχέσθαι dicitur. Idem, Avib. v. 851. τὸ κανοῦν αἴρεθες, καὶ τὴν
 χέρνιδα. Ubi addit Scholiastes locum ex Demosthene, quem lo-
 cum, ut hoc obiter observem, sumpsit ex Harpocrate, v. χερ-
 νίδων. Ceterum quod ἐναρχέσθαι κανᾶ hic, ἐξάρχεσθαι κανᾶ voca-
 tur etiam ab Euripide, Iphig. Aul. v. 435. de cuiusmodi locutio-
 nibus dixi ad ver. 394. ibidem. *Markland.*

ἀναγῆς καὶ θεῖς ἀραῖς ἐνόχως. Οὐ γὰρ δι' αἰνιγμάτων, ἀλλ' ἐναργῶς γέγραπται ἐν τῇ ἀρᾷ κατὰ τε τῶν ἀσεβησάντων, ἀ χρὴ παθεῖν αὐτοὺς, καὶ χεῖ τῶν ὀπιτρεφάντων, καὶ τελευτᾶιον ἐν τῇ ἀρᾷ γέγραπται, Μήθ' ὁσίως θύσαμεν οἱ μὴ τιμωροῦντες, φησὶ, τῷ Ἀπόλλωνι, μήτε τῇ Ἀρτέμιδι, μήτε τῇ Λητοῖ, μηδὲ Ἀθηνᾶ Περωνοῖα, μηδὲ δέξαντο αὐτῶν τὰ ἱερά.

λθ'. Τοιαῦτα καὶ πρὸς τούτοις ἕτερα πολλὰ διεξελθόντος ἐμῶ, ἐπειδὴ ποτε ἀπιλλάγην, καὶ μετέστην ἐκ τῆ συνέδριος, κραυγὴ πολλὴ καὶ θόρυβος ἦν τῷ Ἀμφικτυόνων, καὶ λόγος ἦν ἐκ ἐπὶ θεῖ τῶν ἀσπίδων, ἀς ἡμεῖς ἀνέθεμεν, ἀλλ' ἤδη θεῖ τῆς τῶν Ἀμφιστέων τιμωρίας. Ἢδη δὲ πῶρῳ τῆς ἡμέρας ἔσης, πρὸςελθὼν ὁ κήρυξ ἀνῆκε, Δελφῶν, ὅσοι ¹ ἐπὶ διετές ἤσῳσι, καὶ δέλως καὶ ἐλευθέρους, ἠκείν ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, ἔχοντες ἅμα καὶ δικέλλας, πρὸς τὸ ² Θυτεῖον ἐκεῖ χαλκόμενον καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς κήρυξ ἀνηγόρευε, τὴς Ἱερομνήμονας καὶ Πυλαγόρας ἠκείν εἰς τὸν αὐτὸν τόπον, βοηθήσοντες τῷ Θεῷ καὶ τῇ γῆ τῇ ἱερᾷ ἥτις δ' ἀν μὴ παρῆ πόλις, ἐρξεται τῆ ἱερωῦ, καὶ ἀναγῆς ἔσται, καὶ τῇ ἀρᾷ ἐνοχος. Τῇ δὲ ὑπεράμα

¹ ἐπὶ διετές] Ἐπὶ διετές ἤσῳν, *biennio supervixisse pubertati*. Taylor.

Ibid.] Ephebi censabantur Athenis, qui *duodecim* annos nati erant; per duos deinde annos *περίπολοι* nominabantur; tum vero impleto viginti annorum spatio, et ἐπὶ διετές ἡσῳντες, in tabulas referebantur *lexiarchicas*, et jure Attico hæreditatum suarum domini fiebant. (Pollux.) *Stock*.

² Θυτεῖον] Παρὰ τὸ θύειν, quasi macellum dicas, aut victimarium. *Wolfius*.

ἤκομν ἕωθεν εἰς τὸν περσειημένον τόπον, καὶ κατέβημεν εἰς τὸ Κιρρόϊον πεδίον, καὶ τὸν λιμένα κατασκάψαντες, καὶ τὰς οἰκίας ἐμπήσαντες ἀνεχωρήμην. Ταῦτα δὲ ἡμῶν πατριόντων, οἱ Λοκεῖ οἱ Ἀμφιασεῖς, ἐξήκοντα γάρδια ἄπωθεν οἰκῶντες Δελφῶν, ἦγον πρὸς ἡμᾶς μεθ' ὄπλων πανδημεῖ, καὶ εἰ μὴ δρόμῳ μόλις ἐξεφύγομεν εἰς Δελφὸς, ἐκινδυνεύσαμεν ἀνὰ σπολέαθαι. Τῇ δὲ ἑπιούσῃ ἡμέρᾳ Κότυφος, ὁ τὰς γνώμας ἐπιψήφίζων, ἐκκλησίαν ἐποίησε τῶν Ἀμφικτυόνων ἐκκλησίαν γὰρ ὀνομάζουσιν, ὅταν μὴ μόνον τοὺς Πυλαγῶρας καὶ τὸς Ἱερσημόνας συγκαλέσωσιν, ἀλλὰ καὶ τὸς συνήκοντας καὶ ¹ χρωμένους τῷ Θεῷ. Ἐνταῦθ' ἤδη πολλὰ μὲν τῶν Ἀμφιασεῶν ἐγίνοντο κατηγορία, πολὺς δ' ἔπαινος ἰὺ κατὰ τὴν ὑμετέρας πόλεως· τέλος δὲ παντὸς τῆς λόγου, ψήφίζονται ἡκεῖν τὸς Ἱερσημόνας πρὸς τῆς ² ἐπιούσης Πυλαίας ἐν ³ ῥητῷ χρόνῳ εἰς Πύλας, ἔχοντας δόγμα, καὶ ὅτι δίχως δόσεσιν οἱ Ἀμφιασεῖς, ὑπὲρ ὧν εἰς τὸν Θεόν, καὶ τὴν γλῶσσαν τὴν ἱερᾶν, καὶ τὸς Ἀμφικτυόνας, ἔξημαρτον. Ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, ἀναγνώσε³ ὑμῖν ὁ γραμματεὺς τὸ ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

¹ χρωμένους τῷ Θεῷ] Τοὺς τὸ χρηστήριον ἐπερωτῶντας· ὁ μὲν γὰρ Ἀπόλλων ἀποκρινόμενος χρεῖ· οἱ δὲ πυθανόμενοι χρωῦνται. *Wolfius.*

² ἐπιούσης Πυλαίας] Τῆς ὠρισμένης, καὶ τεταγμένης ὑπὸ τῶν προγόνων. *Idem.*

³ ῥητῷ χρόνῳ] Ea fuit σύγκλητος Πυλαία. *Idem.*

μ'. Τῷ δόγματος οὖν τότε σποδοθέντος ὑφ' ἡμῶν ἐν τῇ βελῆ, καὶ πάλιν ¹ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῷ δήμῳ, καὶ τοῖς πρεσβύταις ἡμῶν σποδεξάμενος τῷ δήμῳ, καὶ τῆς πόλεως πάσης παραρριμένης εὐσεβεῖν, καὶ Δημοσθένες ὑπὲρ τῷ ² μεσεγγυήματος τῷ ἐξ Ἀμφίονος ἀνπλέροντος, καὶ ἐμῶ φανερώς ἐναντίον ὑμῶν ἔξελέχοντος, ἐπειδὴ ἐκ τῷ φανερῷ τὴν πόλιν ἀνθρώπος οὐκ ἠδύνατο σφῆλαι, εἰσελθὼν εἰς βουλευτήριον, καὶ ³ μετασησάμενος τὴν ιδιώτας, ἐκφέρεται πρὸς βέλβημα εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ⁴ προσλαβὼν τιτὸ τοῦ γράφαντος ἀπειρίαν. Τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ διεπράξατο ὀπιψιφισθῆναι, καὶ γενέσθαι τῷ δήμῳ τὸ ψήφισμα, ἥδη ἐπαναστάσης τῆς ἐκκλησίας, ἀπεληλυθότος ἐμῶ, καὶ γὰρ ἂν ποτε ἐπέτρεψα, καὶ τῶν πολλῶν δὲ ἀφειδύων· οὐ τὸ κεφάλαιον ἔστι, τὸν δὲ Ἰερσμήμονα, φησὶ, τῶν Ἀθηναίων, καὶ τὴν Πυλαγῆρας τὴν εἰσαεὶ πυλαγορῶντας πορεύεσθαι εἰς Πύλας καὶ εἰς Δελφὸς ἐν τοῖς τεταγμένοις χρόνοις ὑπὸ τῶν πρεσβύτων· εὐπρεπῶς γὰρ τῷ ὀνόματι, ἀλλὰ τῷ ἔργῳ αἰσχρῶς· κωλύει γὰρ εἰς τὴν σύλλογον τὸν

¹ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ] *Leges, ἐν τῇ βελῆ, καὶ πάλιν ἐν τῷ δήμῳ. Nam voces ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ex margine irrepserunt, si quid certi habeat Diva Critice. Taylor.*

² μεσεγγυήματος] *Ob pactam illam et apud sequestrem depositam mercedem. Budæus.*

³ μετασησάμενος τὴν ιδιώτας] *Iis scilicet, qui non erant ex senatoribus, remotis: nostrates dicerent, having cleared the House. Demosthenes, de Fals. Leg. τὸ γὰρ βουλευτήριον μεσὸν ἦν ιδιωτῶν. Stock.*

⁴ προσλαβὼν] *Forte, προλαβὼν. Vide, infra, §. 45. Markland.*

ἐν Πύλαις ἀπαντᾶν, ὅς ἐξ ἀνάγκης πρὸ τῆ καθήκοντος ἔμελλε χρέων γίνεσθαι. Καὶ πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ ψηφίσματι πολὺ καὶ σαφέστερον καὶ παρότερον σύγγραμμα γράφει, τὸν Ἱερσμήμονα, φησὶ, τῷ Ἀθηναίων, καὶ τῶν Πυλαγόρους τῶν ἄει πυλαγορευόντας, μὴ μετέχειν τοῖς ἄλλοις συλληθημένοις, μὴ λόγων, μήτε ἔργων, μήτε δογματῶν, μήτε πρᾶξεως μηδεμίᾳς. Τὸ δὲ μὴ μετέχειν, τί ὅτι; Πότερα ταλπηρῆς εἶπω, ἢ τὸ ἴδιον ἀκῆσαι; Τὸ ἀληθῆς ἐρῶ· τὸ γὰρ αἰεὶ πρὸς ἠδονῆν λεγόμενον² οὕτως τὴν πόλιν ἀφ᾽ ἐτέθηκεν· ὅτι ἔα μεμνησθαι τῶ ὄρκων, οὓς ὑμῶν οἱ πρῶτοι ὤμοσαν, ὅτι δὲ τῆς ἀρεῆς, ἔδὲ τῆς τῆ Θεῶν μαντείας.

μα'. Ἡμεῖς μὲν οὖν, ὧ Ἀθηναῖοι, κατεμείναντες ἀφ᾽ ἐτέ τοῦ ψηφίσματος, οἱ δ' ἄλλοι Ἀμφικτύονες συνελέγησαν εἰς Πύλας, πλὴν μᾶς πόλεως, ἧς ἐγὼ ἔτ' ἂν τῆνομα εἶποιμι, μήθ' αἰ συμφοραὶ πᾶσι γένοιτο αὐτῆς μηδενὶ τῶν Ἑλλήνων· καὶ συνελθόντες ἐψηφίσαντο ὅτι στρατεύειν ὅτι τῶν Ἀμφισσέας, καὶ στρατηγὸν εἰλοντο Κότυφον τὸν Φαρσάλιον, τὸν τότε τὰς γνώμας ὅτι ψηφίζοντα, ὅτι ἐπιδημῆντος ἐν Μακεδονίᾳ Φιλίππου, ἀλλ' ἔδ' ἐν τῇ Ἑλλάδι παρόντος, ἀλλ' ἐν Σκύθαις ἔτω μακρὰν ἀπόντος, ἐν αὐτῶν μάλιστα πολμήσῃ λέγειν Δημοσθένους, ὡς ἐγὼ ὅτι τῶν Ἑλλήνων ἐπήγαγον, καὶ παρελθόντες τῇ πρῶτῃ³ στρατείᾳ, καὶ μάλιστα μετεπίως

¹ αἰεὶ] *For the time being, ut nos Angli loqui solemus. Nec quidquam est peculiare in usu τῆ αἰεὶ, quod vult Wolfius.*

² ἔτ' ἂν] *Perperam, scilicet. Brodæus.*

³ στρατείᾳ] *Ita vult legi, pro στρατείᾳ, Cl. Markland. ut infra.*

ἐχρήσαντο τοῖς Ἀμφιασεῦσιν ἀντὶ τοῦ τῶν μεγίστων ἀδικημάτων, χρήμασιν αὐτὰς ἐζημίωσαν, καὶ ταῦτα ἐν ῥήτορῳ χρένῳ παρεῖπον τῷ Θεῷ καταθεῖναι· καὶ τὰς μὲν ἐναγεῖς καὶ τῶν πεπραγμένων αἰτίαι μετεστήσαντο, τὰς δὲ δι' εὐσεβίαν φυγόντας κατήγαγον. Ἐπειδὴ δὲ ἐδὲ τὰ χρήματα ἐξέτινον τῷ Θεῷ, τὰς τ' ἐναγεῖς κατήγαγον, καὶ τὰς εὐσεβεῖς κατελθόντας ἀφ' τῶν Ἀμφικτυόνων ἐξέβαλλον, ἕτως ἤδη τ' δευτέραν ὅπῃ τὰς Ἀμφιασεῖς στρατείαν ἐποιήσαντο, πολλῷ χρένῳ ὑπερον ἐπανελθόντος Φιλίππου ὅτι τῆς ἐπὶ τὰς Σκύθας στρατείας, τῶν μὲν Θεῶν τ' ἡγεμονίαν τῆς εὐσεβείας ἡμῖν παρεδεδωκότων, τῆς δὲ Δημοσθένος δωροδοκίας ἐμποδῶν γεγεννημένης.

μβ'. Ἄλλ' ἐ παρῦλεγον, ἐ παρθεσήμενον ἡμῖν οἱ Θεοὶ φυλάξασθαι, μονήνοικ ἀνθρώπων φωνὰς ἢ παρσκλησάμενοι; Οὐδεμίαν τοι πρόποτε ἔγωγε μᾶλλον πόλιν ἐώρακα ὑπὸ μὲν τῶν Θεῶν σωζομένην, ὑπὸ δὲ τῶν ῥητόρων ἐνίαν σπολλυμένην. Οὐχ ἰσχυρὸν ἦν τὸ τοῖς μυστήρισι φανέν σημεῖον φυλάξασθαι,² ἢ τῶν μυστῶν τελευτή; Οὐ γὰρ τῶν Ἀμμιάδης μὲν παρῦλεγεν ἐλαβεῖσθαι, καὶ πέμπειν εἰς Δελφὸς ἐπερησομένους τὸν Θεόν, ὅ, πὶ χρὴ φράττειν· Δημοσθένος δὲ ἀντέλεγε,³ Φιλιππίζειν τὴν Πυθίαν φάσκων, ἀπαμδευτος ὢν, καὶ

¹ παρσκλησάμενοι] Προσκλησάμενοι. Cod. Bern. Optime. Taylor.

² ἢ τῶν μυστῶν τελευτή] Μύσαι οἱ μυηθησόμενοι. Fortassis aliqui ex istis subito mortui sunt. Wolf.

³ Φιλιππίζειν] Cicero de Divin. l. ii. c. 57. Demosthenes quidem, qui abhinc annos prope trecentos fuit, jam tum φιλιππίζειν Py-

ἄπολαύων καὶ ἐμπιπλάμνος τῆς δεδομένης ὑφ' ὑμῶν αὐτῶν ἐξουσίας; Οὐ τὸ τελευταῖον, ¹ ἀθύτων καὶ ἀκαλλιερῆτων τῶν ἱερῶν ² ὄντων, ἐξέπεμψε τὴς τραπώτας ἐπὶ τὸν προδήλον κίνδυνον; Καίτοι γε πρῶτην ἀπετόλμισε λέγειν, ὅτι πρῶτ' οὗτο Φίλιππος οὐκ ἦλθεν ἡμῶν ἐπὶ τὴν χώραν, ὅτι οὐκ ἦν αὐτῶν κατὰ τὰ ἱερά. Τίνος οὖν ζημίας ἄξιος εἶ τυχεῖν, ὃ τῆς Ἑλλάδος ἀλιτήριε; Εἰ γὰρ ὁ μὲν κρατῶν οὐκ ἦλθεν εἰς τὴν τῶν κρατυμῶν χώραν, ὅτι οὐκ ἦν αὐτῶν κατὰ τὰ ἱερά, σὺ δ' ἐδὲν προειδώς τῶν μελλόντων ἔσεσθαι, πρὶν καλλιερῆσαι, τὴς τραπώτας ἐξέπεμψας, πόττερον φεφάνθησά σε δεῖ ἐπὶ ταῖς τῆς πόλεως ἀτυχίαις, ἢ ὑπερορίσθαι;

μγ'. Τοιγάρτοι τί τῶν ἀνελπίτων καὶ ἀπροσδοκίων ἐφ' ἡμῶν οὐ γέγονεν; Οὐ γὰρ βίον γε ἡμεῖς ἀνθρώπινον βεβιώχαμεν, ἀλλ' εἰς πρῶταδοξολογίαν τοῖς ἐσομένοις μεθ' ἡμᾶς ἔφυμεν. ³ Οὐχ ὁ μὲν τῶν Περσῶν βασιλεὺς,

etiam dicebat, id est, quasi cum Philippo facere. Hoc autem eo spectabat, ut eam a Philippo corruptam diceret. Brodæus.

¹ ἀθύτων καὶ ἀκαλλιερῆτων] Ἄθυστα appellat ἱερά, τὰ μὴ καλὰ γενόμενα, sicut dicitur ἄγαμος γάμος, ταφή ἀταφος, (quam et Cicero *insepultam sepulturam* dixit) παρθένης ἀπαρθένης, βίος ἀβιωτος, et similia. Καλλιερεῖν est *litare*, unde ἱερὸν ἀκαλλιέρητον, *hostia, quæ non litavit*. Scribit *Plutarchus*, Demosthenem, fretum copiis et alacritate militum, nec oraculis, nec extis quicquam tribuisse, τοῖς λογισμοῖς ἀντὶ χρησμῶν χρησάμενον. Idque exemplo Periclis et Epaminondæ, qui superstitiones illas velamenta ignaviae judicarent. *Wolfius*.

² ὄντων] Hoc inferuimus ex auctoritate MSS. quos adduxit Taylor.

³ Οὐχ ὁ μὲν] Hæc de Persa et Thebanis Lacedæmoniisque repetita

ὁ τὸν Ἄθω διορύξας, ὁ τὸν Ἑλλάσσοντον ζεύξας, ὁ γῆν καὶ ὕδωρ τῆς Ἑλλάδας αἰτῶν, ὁ πολμῶν ἐν ταῖς ὑπιοταῖς γράφειν, ὅτι δεσπότης ἔστιν ἀπάντων ἀνθρώπων ἀφ' ἡλίας ἀνιόντος μέχρι δυομῆς, καὶ οὐ παρὶ τῶ κύριος ἐτέρων (εἰ) ἀφ' ἀγωνίζεταί, ἀλλ' ἤδη παρὶ τῆς τῶ σώματος σωτηρίας; Καὶ τῆς αὐτῆς ὁρῶμεν τῆς τε δόξης ταύτης καὶ τῆς ὑπὲρ τὸν Πέρσιον ἡγεμονίας ἡξιομῆτες, οἱ καὶ τὸ ἐν Δελφοῖς ἰερὸν ἠλοθέρωσαν; Ἡθεῖα δὲ, Θεῖα, πόλις ἀσυγείτων, μὴ ἡμέραν μίαν ἐκ μέσης τῆς Ἑλλάδος ἀνῆρπασαί, εἰ καὶ δικαίως, παρὶ τῶ ὅλων ἔδ' ὁρῶς βυλευσάμενοι, ἀλλὰ τίω γε θεοβλάβειαν καὶ τίω ἀφρο-

exempla tantum abest, ut Æschinis causam sublevent, ut deprimant potius, et adversarii Demosthenis causam confirment, qui e tot populorum tantorumque excidiis, hoc, quod consequens erat, collegit, patriæ interitum non sibi esse imputandum, sed adversæ cuidam forti publicæ, quæ, universa cum Græcia populisque, quotquot cogniti tum essent, pene omnibus, Athenas quoque obruisset. Æschines autem, philosophus subpinguior, ita colligebat, crassa, quæ illi erat, Minerva; Macedones prosperis utuntur rebus; ergo diis cari sunt, ergo nobis infesti, et nos exosi, qui Macedonibus repugnamus. Ergo religiones deorum violavimus. *Reiske.*

¹ Θεῖα δὲ] Demetrius Phalereus, §. 280. Τα δὲ τῆς λέξεως σχήματα ποικιλώτερον ἐκλέγοντά ἐστι δεινότερον ποιεῖν τὸν λόγον· ἐκ τε τῆς ἀναδιπλώσεως, ὡς, Θεῖα δὲ, Θεῖα, πόλις ἀσυγείτων, ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀνῆρπασαί, διλογηθὲν γὰρ τὸ ὄνομα δεινότητα ποιεῖ.

² οὐδ' ὁρῶς] Reiskius dat οὐδὲν ὁρῶς, et ita vertit, *merito quidem illa urbs de medio sublata est, quippe quæ nullum unquam rectum sanumque consilium de summa rei Græcæ (h. e. libertate publica) agitaverit.* Constat enim, ait, Thebanos semper reliquorum Græcorum libertati insidiosos fuisse, eique aut per seipsos, aut per Persas opprimendæ studuisse. Ἄλλὰ *verumtamen.*

οὐδὲ οὐκ ἀνθρωπίνως ἀλλὰ δαιμονίως κτησάμενοι; Λακεδαιμόνιοι δὲ οἱ ταλαίπωροι, πρῶτα φάμενοι μόνον τέτων τῶν πραγμάτων ἐξ ἀρχῆς πρὸς τὴν ἱερῶν χατάληψιν, οἱ τῶν Ἑλλήνων ποτὲ ἀξιῶντες ἡγεμόνες¹), καὶ ὁμηρεύοντες, καὶ τῆς συμφορᾶς ἐπίδειξιν ποιησόμενοι, μέλλουσιν ὡς Ἀλέξανδρον ἀναπέμπεσθαι, τῆτο πεισόμενοι καὶ αὐτοὶ, καὶ ἡ πατρίς, ὅ, πὰν ἐκείνῳ δόξῃ, καὶ ἐν τῇ τῆς κρατοῦντος καὶ πρῶτον μὲν μετρίστη κριθῆσονται; Ἡ δὲ ἡμετέρα πόλις, ἡ κοινὴ καταφυγὴ τῶν Ἑλλήνων, πρὸς ἣν ἀφικνῶντο πρῶτον ἐκ τῆς Ἑλλάδος αἱ πρῶτοι καὶ πόλεις, ἕκαστοι παρ' ὑμῶν τὴν σωτηρίαν εὐρησόμενοι, καὶ οὐκ ἐπὶ πρὸς τῶν Ἑλλήνων ἡγεμονίας ἀγωνίζεσθαι, ἀλλ' ἤδη πρὸς τῆς πατρίδος ἐδάφους; Καὶ ταῦθ' ἡμῖν συμβέβηκεν ἐξ ὅτου Δημοσθένους πρὸς τὴν πολιτείαν² εἰσελήλυθεν. Εὖ γὰρ πρὸς τῶν ποιούτων Ἡσίοδος ὁ ποιητὴς ἀποφαίνεται λέγει γὰρ περὶ παιδευῶν τὰ πλήθη, καὶ συμβελεύων ταῖς πόλεσι, τὰς ποιητὰς τῶν δημοκρατῶν μὴ πρῶτον δεχέσθαι. Λέξω δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἐπιτομῆς τῆτο γὰρ οἶμαι ἡμᾶς πάντας ὄντας τὰς τῶν ποιητῶν γνώμας ἐκμανθάνειν, ἵν' ἄνδρες ὄντες αὐταῖς χρώμεθα.

³ Πολλάκι δὲ ζύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς ἀπήυρα,

¹ ὁμηρεύοντες] Hunc locum respexit *Harrocratio*, v. Ὀμηρεύοντες, et post eum *Suidas*. Confule quæ adnotavit *Mauiffacus*. Taylor.

² εἰσελήλυθεν] Malim, πρῶτον εἰσελήλυθεν, et sic loquendi mos est. *Reiske*.

³ Ἔργων καὶ ἡμερῶν ver. 240.

"Ὅς κεν ἀλιτρεαίη κ' ἀτάδαλα μηχανάα).¹

Τοῖσιν δ' ἐρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κερνίων,

Λοιμὸν ὄμβ' κ' λιμὸν· σποφθινύθουσι δὲ λαοί,

"Ἡ τῶν γε φρατὸν εὐρυὸν ἀπώλεσεν, ἢ ὄγε τεῖχος,

"Ἡ νέας ἐν πόντῳ Κερνίδης σποτίννυται αὐτῶν.

Ἐὰν δὲ παρελόντες τῷ ποιητῇ τὸ μέτρον, τὰς γνώμας ἐξετάζητε, οἶμαι ὑμῖν δόξειν οὐ ποιήματα Ἡσιόδου (εἶ), ἀλλὰ χρησιμὸν εἰς τὴν Δημοσθένους πολιτείαν. Καὶ γὰρ ναυτικὴ κ' περὶ φρατιά, κ' πόλεις ἄρδ' εἰσὶν ἀνηρπασμένα ἐκ τῆς τῆς πολιτείας.

μδ'. Ἄλλ', οἶμαι, οὔτε Φρυγῶνδας, ἔτε Εὐρύδατος, ἔτ' ἄλλος ὁδεῖς πώποτε τὴν πάλαι πονηρῶν, τοιοῦτος μάγος καὶ γῆρας ἐγένετο, ὅς, ὡ γῆ, κ' Θεοί, καὶ δαίμονες, καὶ ἄνθρωποι, ὅσοι βέλεσθε ἀκύνειν τάλιθῃ, πολμᾶ λέγειν, βλέπων εἰς τὰ πρόσωπα τὰ ὑμέτερα, ὡς ἄρα Θηβαῖοι τὴν συμμαχίαν ὑμῖν ἐποίησαντο, ἐ μὲν τὸν χαρὸν, οὐ μὲν τὸν φόβον τὸν φεισάντα αὐτῆς, ὁδὲ μὲν τὴν ὑμέτεραν δόξαν, ἀλλὰ μὲν τὰς Δημοσθένους δημηγορίας. Καίτοι πολλὰς μὲν τῆς πρέτερον πρεσβείας ἐπρέσβυσαν εἰς Θήβας οἱ μάλιστα οἰκείως ἐκείνοις διακείμενοι· πρῶτος μὲν, οὗτος φρατῆς Θρασύβουλος ὁ Κολλυτεύς, ἀνὴρ ἐν Θήβαις πιστευθεὶς, ὡς ὁδεῖς ἔτερος· πάλιν Θεόσων ὁ Ἐρχεύς, ἠ πρόξενος ὢν Θηβαί-

¹ πρόξενος] Proxenus alicujus civitatis dictus est, qui hospites inde ad suam civitatem publice advenientes excepit, iisque hospitium, congressum populi, et sedes in Theatro procuravit. (Vide Pollucem, l. iii. 59.) Supra, §. 17. προξενίας τινὲς εὐρηγμένοι ἐν ταῖς ἔξω πόλεσι. i. e. πρόξενοι ὄντες ταῖς ἔξω πόλεσι. Stock.

οις· εἶτα Λεωδάμας ὁ Ἀχαρνεύς, οὐχ ἥτιον Δημοσθέ-
 νης λέγειν δυνάμενος, ἀλλ' ἔμοι γε καὶ ἡδίων ῥήτωρ· καὶ
 ἔτος Ἀρχέδημος ὁ Πήληξ, καὶ δισσατὸς εἰπεῖν, καὶ πολ-
 λά κεκινδυνευκῶς ἐν τῇ πολιτείᾳ ἀφ' Ἐθηβαίους· δη-
 μαγωγὸς Ἀριστοφῶν ὁ Ἀζωιωεύς, πλείστον χερόνον τὴν
 τῶ Βοιωτιάξειν ὑπομείνας ἀγτίαν· ῥήτωρ Πύρρανδρος ὁ
 Ἀναφλύσιος, ὅς ἐπι καὶ νῦν ζῆ. Ἄλλ' ὅμως ὁδοὶς
 πρόποτε αὐτὸς ἐδυνήθη προτρέψασθαι εἰς τὴν ὑμετέραν
 φιλίαν· τὸ δ' ἀπὸν οἶδα μὲν, λέγειν δ' ὁδοὶν δέομαι
 ἀφ' αὐτῆς ἀτυχίας αὐτῶν. Ἄλλ', οἴμαι, ἐπειδὴ Φίλιπ-
 πος αὐτῶν ἀφελόμενος Νίκουσι Θεπυαλοῖς παρέδωκε, καὶ
 τὸν πόλεμον, ὃν πρότερον ἐξήλασεν ἐκ τῆς χώρας τῆς
 τῶ Βοιωτῶν, τῆτον πάλιν τὸν αὐτὸν πόλεμον ἐπήγαγε
 ἀφ' αὐτῆς Φωκίδος ἐπ' αὐτὰς τὰς Θήβας, καὶ τὸ τε-
 λυταῖον, Ἐλάτεια καταλαβὼν ἐχαράκωσε, καὶ φρου-
 ρὰν εἰσήγαγεν, εἰς αὐτὴν ἡδὴ, ἐπεὶ τὸ δῆρὸν ἠπλετο αὐτῶν,
 μετεπέμψαντο Ἀθηναίους, καὶ ὑμεῖς ἐξήλασθε, καὶ εἰσή-
 ειτε εἰς τὰς Θήβας, ἐν τοῖς ὅπλοις διεσκευασμένοι, καὶ
 οἱ ἵππεῖς καὶ οἱ πεζοί, πρὶν ποιεῖν συμμαχίαν μίαν μόν-
 νην συλλαβὴν γράψαι Δημοσθένην. Ὁ δ' εἰσάγων ἡμᾶς
 εἰς τὰς Θήβας χαρῆς, καὶ φόβος, καὶ χρεία συμ-
 μαχίας, ἀλλ' οὐ Δημοσθένους.

μέ. Ἐπεὶ ποιεῖν γε ταύτας τὰς πράξεις τεῖα τὰ

¹ Ἐθηβαίους δημαγωγὸς] Distinguere malim sic, Ἐθηβαίους δημα-
 γωγὸς, ut hoc vocabulum δημ. referatur ad Archedamum. Pari
 modo, ἀγτίαν ῥήτωρ, ut hoc vocabulum ῥήτωρ redeat ad Aristophon-
 tem, non ad Pyrrhandrum; placuit enim hoc nomen cum gemi-
 nato ῥ exarare, quod vulgo h. l. cum simplici prostat exaratum.
Reiske.

πάντων μέγιστα Δημοσθένης εἰς ὑμᾶς ἔξημάρτηκε· πρῶτον μὲν, ὅτι, Φιλίππε τῷ μὲν ὀνόματι πολεμοῦντος ὑμῖν, τῷ δ' ἔργῳ πολὺ μᾶλλον μουσιῦτος Θηβαίους, ὡς αὐτὰ τὰ πρῶτα δεδήλωκε, καὶ τί δεῖ πλείω λέγειν, ταῦτα μὲν τὰ τηλικαῦτα τὸ μέγεθος ἀπεκρίφατο· προσποιουσάμενος δὲ μέλλειν τὴν συμμαχίαν γενήσεσθαι, οὐ μὲν τὰς χερσὺς, ἀλλὰ μὲν τὰς αὐτὰς πρῶτος, ὅσον μὲν συνέπεισε τὸν δῆμον μικρότερον βελεύεσθαι ὑπὲρ τῶν δεῖ ποιῆσθαι τὴν συμμαχίαν, ἀλλ' ἀγαπᾶν μόνον εἰ γίνεται· τῆτο δὲ προλαβὼν, ἔκδοτον μὲν τὴν Βοιωτίαν ἅπασαν ἐποίησε Θηβαίοις, γράψας ἐν τῷ ψηφίσματι, εἴαν τις ἀφιστῆται πόλις ἀπὸ Θηβαίων, βοηθεῖν Ἀθηναίους Βοιωτοῖς τοῖς ἐν Θήβαις, τοῖς ὀνόμασι κλέπτων καὶ μεταφέρων τὰ πρῶτα, ὡς περ εἶπεν· ὡς τὰς Βοιωτῆς, ἔργῳ κακῶς πάσχοντες, τὴν τῶν ὀνομάτων συνέσει τῶν Δημοσθένους ἀγαπήσοντας, ἀλλ' οὐ μᾶλλον ἐφ' οἷς κακῶς πεπόνθησαν ἀνανακτήσοντας·¹ δεύτερον δὲ, τὸ εἰς τὸν πόλεμον ἀναλωμάτων τὰ μὲν δύο μέρη ὑμῖν ἀνέθηκεν, οἷς ἦσαν ἀπωτέρω οἱ κίνδυνοι, τὸ δὲ τρίτον μέρος Θηβαίοις, δωροδοκῶν ἐφ' ἐλάτοις τέτων, καὶ τὴν ἡγεμονίαν τὴν μὲν καὶ γάλασαν ἐποίησε κοινὴν, τὸ δ' ἀνάλωμα ἴδιον ὑμέτερον, τὸ δὲ κατὰ γῆν, εἰ μὴ δεῖ ληρεῖν, ἄρδην φέρων ἀνέθηκε Θηβαίοις, ὅτε ὡς τὸν γενόμενον πόλεμον μὴ κύριον γενέσθαι Στρατοκλέα τὸ ὑμέτερον στρατηγὸν βελεύσασ-

¹ δεύτερον] Hoc respicit ad illud πρῶτον μὲν, quod immediate præcedit συνέπεισε τὸν δῆμον. *Reiske.*

θαυμάσει τῆς τῆς στρατιωτῶν σωτηρίας. Καὶ ταῦτ' οὐκ ἐγὼ μὲν κατηγορῶ, ἕτεροι δὲ ᾠθαλείπουσιν, ἀλλὰ καὶ γὰρ λέγω, καὶ πάντες ὀπιτιμῶσι, καὶ ὑμεῖς σιώετε, καὶ οὐκ ὀργίζεσθε· ἐκεῖνο γὰρ πεπόνησθε πρὸς Δημοσθένη· σιωεῖσθε ἤδη ταῖς δεινότησιν αὐτοῦ ἀκούειν, ὥστε οὐ θαυμάζετε. Δεῖ δὲ οὐχ ἔτι, ἀλλ' ἀνανακτεῖν, καὶ τιμωρεῖσθαι, εἰ καὶ τὰ λοιπὰ τῇ πόλει καλῶς ἔχουσιν.

μτ'. Δεύτερον δὲ καὶ πολὺ τῆς μείζονος ἀδικήματι ἠδίκησεν, ὅτι τὸ βουλευτήριον τὸ τῆς πόλεως, καὶ τὴν δημοκρασίαν ἀρδύου ἔλαθεν ὑπελόμνος, καὶ μετήνεγκεν εἰς Θήβας εἰς τὴν Καδμείαν, τὴν κοινωσίαν τῆς ἀξίωσιν τοῖς Βοιωτάρχαις σιωεῖσθαι· καὶ τηλικαύτως αὐτὸς αὐτῶν διωσθεῖαν κατεσκεύασεν, ὥς ἤδη παρὶν ὅτι τὸ βῆμα, πρὸς βούσιν μὲν ἔφη ὅποιον ἂν αὐτῶν δοκῆ, καὶ μὴ ὑμεῖς ἐκπέμπητε· εἰ δὲ τις αὐτῶν τῆς στρατηγῶν ἀντίποι, καταδουλόμνος τῶν ἀρχόντων, καὶ σιωεῖσθαι μὴδὲν αὐτῶν ἀντιλέγων, ² διαδικασίαν ἔφη γράψαι τῶν

¹ μηδὲν] Rescribe, μηδὲν neminem. Taylor.

² διαδικασίαν—γράψαι] *Judicium se dictaturum minatur, controversiamque pulpito cum praetorio constitutum, hoc est, artem oratoriam cum imperatoria in certamen adducturum. Budæus.*

Ibid. διαδικασίαν] Plutarchus in libro, qui inscribi solet, *de Gloria Alcibiensium*, t. ii. p. 350. Edit. F. Furt. Οἱ δὲ ῥήτορες ἔχουσιν τι παραβαλλόμενοι πρὸς τῆς στρατηγίας· ἐξ ὧν εἰκός, ὡς Αἰσχίνης σκώπτειν τὴν Δημοσθένην λέγειν φησὶν, ὅτι γράφεται τῶν βήματι διαδικασίαν πρὸς τὴν στρατηγίαν. Διαδικασία nomen est causæ, quæ *Vindicatio* dici potest: istud contentionis genus, ubi duo pluresve inter se litigant, uter utri sit in munere, locove, aut re capessenda preferendus. Disputat ergo Demosthenes de gradu honoris, quem *Togata Militiæ* deberi existimat, præ laudibus et meritis Imperatoriis.

βήματι πρὸς τὸ στρατηγεῖον· πλείω γὰρ ὑμᾶς ἀγα-
θὰ ὑφ' ἑαυτῷ ἔφη ἢ τὸ βήματος πεπονημένα, ἢ ὑπὸ
τῶν στρατηγῶν ἐκ τῶν στρατηγείων. Μισθοφορῶν δ' ἐν
τῷ Ξενικῷ¹ κεναῖς χώραις, καὶ τὰ στρατιωτικὰ χεῖματα
κλέπτων, καὶ τὰς μυρίας ξένων ἐκμισθώσας Ἀμφιστευ-
σι, πολλὰ διαμαρτυρημέναι καὶ σχετλιάζοντες ἐν ταῖς
ἐκκλησίαις ἐμοῦ, προσέμιξε φέρων, ἀναρπασθέντων τῶν
ξένων, τὸν κίνδυνον ἀπαρροσκύω τῇ πόλει. Τί γὰρ ἂν
οἴεσθε Φίλιππον ἐν τοῖς τότε καιροῖς εὐξαῖς; Οὐ χα-
ρίς μὲν πρὸς τὴν² πολιτικὴν δυνάμιν, χάρις δ' ἐν
Ἀμφίση πρὸς τὰς ξένους ἀφγωνίσασθαι, ἀθύμους δὲ
τὰς Ἑλλήνας λαβεῖν τιλικαύτης πληγῆς γεγενημένης;
Καὶ τιλικούτων κακῶν ἀπίος γεγενημένος Δημοσθένους,
οὐκ ἀγαπᾶ, εἰ μὴ δικίω δέδωκεν, ἀλλ', εἰ μὴ καὶ
χρυσῶν τεράνων τεφρωθήσεται, ἀγανακτεῖ οὐδ' ἰκανόν
ἔστιν αὐτῷ ἐναντίον ὑμῶν κηρύττεσθαι, ἀλλ', εἰ μὴ τῶν
Ἑλλήνων ἐναντίον ἀναρρηθήσεται, τὸτ' ἀγανακτεῖ. Οὐ-
τως, ὡς εἴκει, ποικιλῶ φύσις, μεγάλης ἰξυσίας ὀπιλαβο-
μένη, δημοσίας ἀπεργάζεται συμφοράς.

μζ'. Τρίτον δὲ καὶ τῶν πρῶτων μεγίστον ἔστιν ὃ
μέλλω λέγειν. Φιλίππου γὰρ οὐ καταφρονήντος τῶν
Ἑλλήνων, ἐδ' ἀγνοήντος, οὐ γὰρ ἴω ἀσύνητος, ὅτι πρὸς

De ea quaestione, Plutarchus erudite et eleganter, ut solet, in loco,
quem proxime commemoravi. Adjungatur *Victorius*. Var. Lect.
l. v. c. ult. *Taylor*.

¹ κεναῖς χώραις] Nostrates milites appellant *cæca nomina*, qui-
bus et principes decipiuntur, et centuriones locupletantur. *Wolfius*,

² πολιτικὴν δυνάμιν] Vide, supra, p. 48.

τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἐν ἡμέρας μικρῶ μέρει ἀγα-
 γωνιεύεται, καὶ ἀγαθὰ ταῦτα βελομένη ποιήσασθαι τὴν
 εἰρήνην, καὶ φρεσβείας ἀποτέλλειν μέλλοντος, καὶ τῶν
 ἀρχόντων τῶν ἐν Θήβαις φοβημένων τὸν ὀπίοντα κίν-
 δυνον εἰκότως· (οὐ γὰρ ῥήτωρ ἀφράτευτος καὶ λιπὼν τὴν
 τάξιν αὐτοὺς ἐνεθέτησεν, ἀλλ' ὁ Φωκικὸς πόλεμος, δε-
 καετῆς γεννῶς, ἀείμνητον παιδείαν αὐτοὺς ἐπαίδευσεν)
 τούτων δὲ ἔχόντων ἔτιως, αἰσθητὸς Δημοσθένης, καὶ τῶν
 Βοιωτάρχων ὑποπτεύσας μέλλειν εἰρήνην ἰδίᾳ ποιῆσθαι,
 χρυσίον ἀνευ αὐτῶν ὡς καὶ Φιλίππου λαβόντας, ἀβίωτον
 ἠησιάμνος εἶναι, εἰ πῶς ἀπολειφθήσεται δωροδοκίας,
 ἀναπηδήσας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, οὐδενὸς ἀνθρώπων λέγον-
 τος, ἔθ' ὡς δεῖ ποιῆσθαι πρὸς Φίλιππον εἰρήνην, ἔθ' ὡς ἐ-
 δεῖ, ἀλλ' ὡς ἔπειτα, τούτο κήρυγμα πῶς τοῖς Βοιωτάρχοις
 παρεκλήθησαν, ἀναφέρειν αὐτῶν τὰ μέρη τῶν λημμάτων,
 δώκοντο τὴν Ἀθηναίων, ἢν, ὡς ἔοικε, Φειδίας ἐπεργρα-
 βεῖν ἐργάσατο καὶ ἐπεπορεύθη Δημοσθένης, ἢ μὴν εἰ τις
 ἐρεῖ, ὡς χρὴ πρὸς Φίλιππον εἰρήνην ποιῆσασθαι, ἀπάξ-
 ει εἰς τὸ δεσποτήριον, ὀπιλαβόμενος τῶν τεχνῶν, ἀπο-
 μιμνέμενος τὴν Κλεοφῶντος πολιτείαν, ὅς, ὅτι τῶν πρὸς
 Λακεδαιμονίους πόλεμος, ὡς λέγεται, τὴν πόλιν ἀπό-
 λεσεν. Ὡς δ' οὐ παρεῖχον αὐτῶν οἱ ἄρχοντες οἱ ἐν
 ταῖς Θήβαις, ἀλλὰ καὶ τῶν στρατιῶν τῶν ὑμετέρων ἀνε-
 σπράξαν ἔξεληλυθῶσας, ἵνα βελεύσασθε πρὸς τῆς εἰρήνης,
 ἐπιτάγματα παντάπασιν ἔκφρων ἐγένετο, καὶ πρὸς τῶν ὀπί-

† δὲ] Τούτων δὲ ἔχόντων ἔτιως. Bern. Quæ erat mea quoque
 divinatio. Taylor.

ὃ βῆμα, παρδότης τῷ Ἑλλήνων τὸς Βοιωτάρχαις ἀπε-
 κάλεσε, καὶ γράφειν ἔφη ψήφισμα, ὃ τοῖς πολεμίοις
 οὐδέποτ' ἀντιβλέψας, πέμπειν ὑμῶς φρέσβεις εἰς Θή-
 βας, αἰτήσοντας Θηβαίους δίοδον ἐπὶ Φίλιππον. Ὑπερ-
 αιχωμένους δὲ οἱ ἐν Θήβαις ἄρχοντες, μὴ δόξωσιν ὡς
 ἀληθῶς εἶ) παρδότης τῷ Ἑλλήνων, ἀπὸ μὲν τῆς εἰρήνης
 ἀπετρέποντο, ἐπὶ δὲ τὴν παύταξιν ὥρμησαν.

μή. Ἐνθα δὴ καὶ τῷ ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἀξίον ὅστιν
 ἐπιμνησθῆναι, ἔς ἕτος, ¹ ἀθύτων καὶ ἀκαλλιερῆτων ὄντων
 τῷ ἱερῶν, ἐκπέμφας ἐπὶ τὸν παρδότηλον κίνδυμον, ἐτόλ-
 μισε, τοῖς δραπέταις ποσὶ καὶ λελιοπόσι τὴν τάξιν
 ἀναβάς ἐπὶ τὸν τάφον τῶν τετελευτηκότων, ἐγκωμιά-
 ζειν τὴν ἐκείνων ἀρετήν. Ὡς παρδότης μὲν τὰ μεγάλα καὶ
 σπουδαῖα τῷ παρδότηματων, ἀπάντων ἀνθρώπων ἀχρησ-
 τότατε, παρδότης δὲ τὴν ἐν τοῖς λόγοις τόλμαν θαυμασιώ-
 τατε, ἐπιχειρήσῃν ἐθελήσῃς αὐτίκα μάλα βλέπων εἰς
 τὰ τέτων παρδότημα λέγειν, ὡς δεῖ σε ἐπὶ ταῖς τῆς
 πόλεως συμφουαῖς φεφανῆσθαι; Ἐὰν δ' ² ἕτος λέγη,
 ὑμεῖς ὑπομενεῖτε, καὶ σιωποθανεῖται τοῖς τελευτή-
 σασι, ὡς εἴκε, καὶ ἡ ὑμετέρα μνήμη; ³ Γένεσθε δὴ μοι
 μικρὸν χρονον τὴν ἀφνοια μὴ ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ἀλλ'
 ἐν τῷ θεάτρῳ, καὶ νομίσατε ὄραν παρδότημα τὸν κήρυκα,
 καὶ τὴν ἐκ τῆς ψήφισματος ἀνάρρησιν μέλλουσαν γίγνεσθαι,
 καὶ λογίσατε, πότερ' οἴεσθε τὸς οἰκείους τῷ τελευτη-

¹ ἀθύτων] Vide, supra, p. 64.

² οὔτος] Ctesiphon. Reiske.

³ Γένεσθε] γίνεσθε—τῆς διανοίας. Bern. Taylor.

σάντων πλείω δάκρυα ἀφήσειν ὅτι ταῖς τραγωδίαις καὶ τοῖς ἠρωϊκοῖς πάθεσι τοῖς μετὰ ταῦτα ἐπεισιῶσιν, ἢ ὅτι τῇ τῆς πόλεως ἀγνωμοσύῃ; Τίς γὰρ οὐκ ἀν' ἀλήθειαν ἄνθρωπος Ἕλλησ, ἢ καὶ παιδευθεὶς ἐλευθέρως, ἀναμνηθεὶς ἐν τῷ θεάτρῳ ἐκεῖνό γε, εἰ μηδὲν ἕτερον, ὅτι ταῦτη ποτὲ τῇ ἡμέρᾳ, μελλόντων, ὡσπερ νῦν, τῆς τραγωδῶν γίνεσθαι, ὅτ' εὐνομεῖτο μᾶλλον ἢ πόλις, καὶ βελήποσι προσητάταις ἐχρήτο, προσηλθὼν ὁ κήρυξ καὶ προσησησάμενος τῆς ὀρφανῆς, ὧν οἱ πατέρες ἦσαν ἐν τῷ πολέμῳ τετελευτηκότες, νεανίσκος πανοπλία κεκοσμημένος, ἐκήρυττε τὸ κάλλιστον κήρυγμα καὶ προσησεπικώτατον πρὸς ἀρετὴν· ὅτι τῶσδε τῆς νεανίσκος, ὧν οἱ πατέρες ἐτελεύτησαν ἐν τῷ πολέμῳ, ἄνδρες ἀγαθοὶ γενόμενοι, μέχρι μὲν ἡβῆς ὁ δῆμος ἔτρεφε, νῦν δὲ καθοπλίτας τῆδε τῇ πανοπλίᾳ, ἀφίησιν ἀγαθῇ τύχῃ τρέπεσθαι ὅτι τὰ ἑαυτῶν, καὶ καλεῖ εἰς προσηδρίαν; Τότε μὲν ταῦτ' ἐκήρυττεν, ἀλλ' ἐ νῦν· ἀλλὰ προσησησάμενος τὸν τῆς ὀρφανίας τοῖς παισὶν αἴτιον, τί ποτ' ἂν ἐρεῖ, ἢ τί φθέγγεσθαι; Καὶ γὰρ ἂν αὐτὰ διεξή τὰ ἐκ τῆς ψηφίσματος

¹ ἀν' ἐρεῖ] Mirifice elegans est h. l. ὑπόκρισις, seu verbis affimilata tanquam in scena repræsentatio contentionis inter præconem plebiscitum Ctesiphonteum recitantem, et veritatem rerum illi occurrentem atque interpellantem. Illi laudes deprædicanti hæc dedecora obstreperit. Illi τόνδε τὸν ἄνδρα, hæc stomachabunda, εἰ δὴ καὶ ἔπος ἀνήρ, subiicit. Illo pergente, σεφανοῖ ὁ δῆμος τ. Ἀ. α. ἔνεκα, oggannit hæc cum fastidio atque indignatione τὸν κάκιστον. Ille, nil eo turbatus convitio, continuat ἀνδραλαθίας ἔνεκα, sed veritas inultum id abire non finit, occentans τὸν ἄνανδρον καὶ λελοισπότα τὴν τάξιν. Reiske.

πρωτόγραμμα, ἀλλ' ἐ τό γ' ἐκ τῆ ἀληθείας αἰσχρὸν σω-
πύσεται, ἀλλὰ πάναντία δοῖται τῇ τῷ κήρυκος φωνῇ
φθέρεσθαι· ὅτι τόνδε τὸν ἄνδρα, εἰ δὴ καὶ ἕτος ἀνὴρ, γε-
φανοῖ ὁ δῆμος ὁ τῷ Ἀθηναίων, ἀρετῆς ἕνεκα, τὸν χέ-
κιστον, ἀνδραγαθίας ἕνεκα, τὸν ἀνανδρον καὶ λειοπτότα τῆ
τάξιν. Μὴ, πρὸς τῷ Διὸς, καὶ τῷ ἄλλων Θεῶν, ἰκε-
τεύω ὑμᾶς, ὧ Ἀθηναῖοι, μὴ τρέποιον ἰσᾶτε ἀφ' ὑμῶν
αὐτῶν ἐν τῇ τῷ Διονύσῃ ὀρχήσθαι, μηδ' αἰρεῖτε ὄρα-
νοίας ἐναντίον τῷ Ἑλλήνων τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων,
μηδ' ὑπομιμνήσκετε τῷ ἀνιάτων καὶ ἀνηκέστων κακῶν
τῆς ταλαιπώρης Θεβαΐδος, ἕς φυγόντας ἀφ' αὐτῶν,
ὑποδέδεχθε τῇ πόλει, ὧν ἱερά, καὶ τέκνα, καὶ τάφους ἀπώ-
λεσεν ἡ Δημοσθένες δωροδοκία, καὶ τὸ βασιλικὸν χρυσίον.

μδ'. Ἀλλ' ἐπειδὴ τοῖς σώμασιν ἐ πρῆγένεσθε, ταῖς
γε¹ ἀφρονοίαις ἀποβλέφατ' αὐτῶν εἰς τὰς συμφοράς,
καὶ νομίσατε ὄραν ἀλισκομῆνιν τῷ πόλιν, τειχῶν κα-
τασκαφάς, ἐμπρήσθαι οἰκιῶν, ἀγρομῆνας γυναικῶν καὶ παῖ-
δας εἰς δουλείαν, πρεσβύτας ἀνθρώπους, πρεσβύπιδας
γυναικῶν, ὅφ' ἐ μεταμαρῆνόντας τὴν ἐλευθερίαν, κλαί-
οντας, ἰκετεύοντας² ὑμᾶς, ὀργίζομῆνας οὐ τοῖς πτωρο-
μῆνοισι, ἀλλὰ τοῖς τέτων αἰτίοισι,³ ἐπισκήπτοντας μη-

¹ διανοίαις] Descriptionem, quæ sequitur, laudat Theo, Rhetorum non ultimus. Quantum ex *Æschimis* facundia alii profecerint, docebit *Muretus*, Var. Lect. l. viii. c. 10. *Taylor*.

² ὑμᾶς] Post hanc vocem videtur φαίνεσθαι deesse, *supplicantes* vos, ut testatum faciatis vos succensere, non iis, si qui malorum horum auctores ulciscantur, (h. e. mihi meique similibus) sed iis, qui tantas clades sibi consciverint. *Reiske*.

³ ἐπισκήπτοντας] Qui precibus, quasi morientes, effragitant, man-

δενὶ τρέπω τὸν τῆς Ἑλλάδος ἀλιτήριον φερανοῦν, ἀλλὰ καὶ τὸν δαίμονα καὶ τὴν τύχην τὴν συμπαρακολουθεῖσαν τῷ ἀνθρώπῳ φυλάττωσαμ. Οὔτε πόλις γάρ, οὔτ' ἰδιώτης ἀνὴρ ὁδοῖς πάποτε χαλῶς ἀπήλλαξε, Δημοσθένει συμβέλω χρυσάμηνος. Ἑμεῖς δ', ὦ Ἀθηναῖοι, οὐκ αἰχμύεσθε, εἰ ὅτι μὴ τὰς πορθμέας τὰς εἰς Σαλαμίνα πορθμύοντας νόμον ἔθεθε, εἴαν τις αὐτῶν ἄκων ἐν τῷ πόρῳ πλοῖον ἀνατρέψῃ, τούτῳ μὴ ἔξεῖναι πάλιν πορθμῆ γενέσθαι, ἵνα μηδεὶς αὐτοχεδιάζῃ εἰς τὰ τῶν Ἑλλήνων σώματα· τὸν δὲ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν πόλιν ἄρδην ἀνατετραφύσῃ, τοῦτον ἐάσετε πάλιν ἀπειθεῖν τὰ κοινά;

1. Ἴνα δ' εἶπω καὶ περὶ τοῦ τετάρτου χειρῶν, καὶ τῶν νυκτῶν κατεφθιγμένων πραγμάτων, ἐκεῖνο ὑμᾶς ὑπομνήσασθαι βέλομαι, ὅτι Δημοσθένης οὐ τὴν ἀπὸ στρατοπέδου μόνον τάξιν ἔλιπεν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκ τῆς πόλεως, τριήρη πρῶτον ὑμῶν, καὶ τοὺς Ἑλλήνας ἠργασθόγησε. Καταγαγούσης δὲ αὐτὸν εἰς τὴν πόλιν τῆς ἀπεροδοκίης σωτηρίας, ² τοὺς μὲν πρῶτους χρόνους ὑπότρομος ὡς ἄνθρωπος, καὶ πρῶτον ἡμετέρας ὅτι βῆμα, εἰρηνοφύλακα ὑμᾶς ἐκέλευεν αὐτὸν χειροτονεῖν. Ἑμεῖς δὲ κατὰ

dantique. Nam verbi ἐπισκήπτειν usus extremis mandatis, et hominum morientium precibus accommodatus est. *Budeus.*

¹ ἀπήλλαξε] Vide Victorium, Var. Lect. l. v. c. 11. *Taylor.*

² τοὺς μὲν] Ufitatius credo, τὰς μὲν ἔν πρώτῳ χρόνῳ κ. τ. λ. *Supra*, p. 35, πρῶτον μὲν ἔν τὸν χρόνον τὸν τῆς τριμήνου. *Simile etiam est istud*, p. 43, τὰς μὲν πρῶτους χρόνους ἀλλ' ἔν προσεπειοῦντ' ὑμῶν εἶναι φίλοι, ἐπειδὴ δέ. *Taylor.*

μὲν τοὺς ¹ πρώτους χρόνους ἐδ' ὅτι τὰ ψήφισματα
 εἶατε τὸ Δημοσθένους ἐπιγράφειν ὄνομα, ἀλλὰ Ναυσι-
 κλῆ τούτου προσετάθητε· νυκτὶ δ' ἤδη καὶ τεφανῶσθαι
 ἀξιοί. Ἐπειδὴ δ' ἐτελεύτησε Φίλιππος, Ἀλέξανδρος
 δ' εἰς τὴν ἀρχὴν κατέστη, πάλιν αὐτὸς τερατευόμενος,
 ἕρξαι μὲν ἰδρύσατο Παισαίνε, εἰς αἰτίαν δὲ εὐαγγελιῶν
 θυσίας τὴν Βελιῶν κατέστησεν, ἐπωνυμίαν δ' Ἀλεξάν-
 δρω Μαργίτιω ἐτίθητο, ἀπετόλμα δὲ λέγειν, ὡς ἐ-
 κινήσεται ἐκ Μακεδονίας, ἀγαπᾶν γὰρ αὐτὸν ἔφη ἐν
 Πέλλῃ περὶπατοῦντα, καὶ τὰ ² σπλάγχνα φυλάττοντα.
 Καὶ ταῦτ' ἔφη λέγειν ἔφη οὐκ εἰσάζων, ἀλλ' ἀκριβῶς εἰδὼς,
 ὅτι αἵματός ἐστιν ἢ ἀρετῆ ὀνία, αὐτὸς οὐκ ἔχων αἵ-
 μα, καὶ θεῶν τὸν Ἀλέξανδρον οὐκ ἐκ τῆς Ἀλεξ-
 ἀνδρου φύσεως, ἀλλ' ἐκ τῆς ἑαυτοῦ ἀναδρίας. Ἦδη
 δ' ἐψηφισμένων Θετταλῶν ἐπιστρατεύειν ὅτι τιμὴ ὑμε-
 τέραν πόλιν, καὶ τοῦ νεανίσκου τὸ πρῶτον πρῶξινωθέν-
 τος, εἰκότως, ἐπειδὴ περὶ Θήβας ἦν τὸ στρατόπεδον,
 προσβούτης ὑφ' ὑμῶν χειροτονηθείς, σποδρὰς ἐκ μέσων ἔ-
 Κιθαιρῶνος ἦκεν ὑποσφύρας, ἔτ' ἐν εἰρήνῃ, οὐτ' ἐν

¹ πρώτους χρόνους] Hæc non redolent castitatem scriptoris inter
 primos semper habitū, τοὺς μὲν πρώτους χρόνους—ὁμοίως δὲ κατὰ μὲν
 τῶν πρώτων χρόνων. Non oportuit tam cito. Taylor.

² σπλάγχνα φυλάττοντα] Polybius, Hist. I. vii. κατὰ δὲ τὸν
 ἐθισμόν ἐκ τῶν τυθέντων ἱερῶν προσενεχθέντων αὐτῶ (Macedo-
 num regi) τῶν σπλάγχνων, δεξιόμενος εἰς τὰς χεῖρας, καὶ βραχὺ
 διακλίνας, ἤρετο προτείνων τοῖς περὶ τὸν Ἄρατον, τί δοκεῖ τὰ ἱερεῖα
 σημαίνειν. Taylor.

Ibid.] *Exta victimarum observantem, intuentem.* Subindicat
 Alexandrum ignavum et imbellem, timidum, spiritus amantem
 esse, periculaque defugere. Reiske.

πολέμῳ χρήσιμον ἑαυτὸν παρέχων. Καὶ, τὸ πάντων δεινότατον, ὑμεῖς μὲν τῆτον ἐπρωΐδουτε, ἐδ' εἰάσατε κρινθῆναι ἐν τῷ τῷ Ἑλλήνων συνεδρίῳ· οὗτος δ' ὑμᾶς νῦν προέδωκεν, εἶπερ ἀληθῆ ὄσιν, ἃ λέγεται.

να'. Ὡς γάρ φασιν οἱ Παράλιοι, καὶ οἱ προσεύσαντες πρὸς Ἀλέξανδρον, καὶ τὸ προῖγμα εἰκότως πιστεύεται, ἔτι τις Ἀριστίων Πλαταιῆς, ὁ τῷ Ἀριστοβέλει τῷ Φαρμακοπόλει υἱός, εἰ τις ἄρα καὶ ὑμῶν γινώσκει. Οὗτός ποτε ὁ νεανίσκος, ἐτέρων τινῶν ὄψιν² διαφέρων γενόμενος, ἄκησε πολλὴν χρόνον ἐν τῇ Δημοσθένους οἰκίᾳ, ὅ, τι δὲ προῖτων ἢ πάρχων, ἀμφίβολος ἢ αἰτία, καὶ τὸ

¹ Παράλιοι] Qui, consensu Paralo nave, navigabant. Publicum navigium erat Πάραλος, et reip. causa sapius deductum, nempe ad legatos transportandos, ad sacrificia procuranda, et negotia hujuscemodi. Hujus ἐπιβάτης Harpoc. v. Πάραλος, imperite, ni librariis ejus ea imperitia objectanda sit potius, Παράλας, non Παραλίας, ut oportuit, vocat. Quod animadvertit, et ex auctore nostro restituit vir excellenti ingenio atque doctrina, H. Valerius Taylor.

Ibid.] Quocunque sensu accipias, quid huc faciant, et qui possint homines Athenis, aut in agro Attico versantes, testes rei apud Alexandrum gestæ esse, haud equidem video: quapropter legendum suspicor esse Φαρσάλιοι. Pharsalii, utpote Thessali, quibus Philippus et Alexander multum uterentur, poterant hoc certo scire. Post hæc dudum scripta reperi in schedis Taylori, eum quoque hanc in suspicionem venisse, quam necesse est eum minus probasse, qui in annotationibus impressis haud commemoravit. Reiske.

² διαφέρων γενόμενος] Lege, et distingue, ἐτέρων τὴν ὄψιν διαφέρων, πενόμενος, &c. Sic in Timarch. τὴν ὄψιν ἐτέρων διαφέρων. Demosth. π. Παραπροσβ. τὴν ιδεάν ἐτέρου βελτίων. Markland.

Ibid.] Videtur aliquid deesse. Num, γνώριμος αὐτῷ, οὐκ οἶδά πως, γενόμενος. Reiske.

πρᾶγμα οὐδαμῶς εὐχνημον ἐμοὶ λέγειν. Οὗτος, ὡς ἐγὼ ἀκούω, ἠγνοημένος ὅτις καὶ πῶς ποτὲ ἔστι βεβιωκώς, τὸν Ἀλέξανδρον ὑποστρέχει, καὶ πλησιάζει ἐκείνῳ. Διὰ τὰτα γράμματα πέμψας Δημοσθένος ὡς Ἀλέξανδρον, ἀδειάν τινα εὕρηται καὶ ἀλλαγὰς, καὶ πολλὴν κολακείαν πεποιήται. Ἐκείθεν δὲ θεωρήσατε, ὡς ὁμοίον ἔστι τὸ πρᾶγμα τῇ αἰτίᾳ.

Ἦ. Εἰ γὰρ π¹ τούτων ἐφρονεῖ Δημοσθένης, καὶ πολεμικῶς εἶχεν, ὡσπερ καὶ φησι, πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον, πρῆς αὐτῷ² καιροὶ κάλλιστοι πρὸς ἀγαθόνασιν, ὧν οὐδενὶ φαίνεται κεχρημένος. Εἰς μὲν ὁ πρῶτος, ὅτ' εἰς τιλὴ ἀρχὴν ἐ πάλαι καθεστηκώς Ἀλέξανδρος, ἀπαρσκειών αὐτῷ τῶν ἰδίων ὄντων, εἰς τιλὴ Ἀσίαν διέβη, ἠκμαζε δ' ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς καὶ ναυσί, καὶ χεῖμασι, καὶ πεζῇ στρατιᾷ, ἄσμενος δ' ἂν ὑμᾶς εἰς τιλὴ κοινὴν συμμαχίαν προσεδέξατο ἀπὸ τῶν ἐπιφερομένων αὐτῷ κινδύνῳ· εἶπας πινὰ ἐνταῦθα λόγον, Δημοσθένης, ἢ ἔγραψάς τι ψήφισμα; ³ Βάλει σε θῶ καὶ φοβηθῆναι, καὶ χρήσασθαι τῷ ἑαυτῷ τρόπῳ; Καίτοι ῥητορικῶν δειλίαν δημόσιος καιρὸς οὐκ ἀναμνή. Ἄλλ' ἐπειδὴ πά-

¹ τούτων] Ea puta, quæ supra dixi Demosthenem de suo in Macedonas odio, patriæque caritate, jactare consuevissè. Ipse Æschines hæc, brevius et obscurius dicta, exponit istis καὶ πολεμικῶς εἶχεν. *Reiske.*

² καιροὶ] Quibus virtutem, animumque Macedonibus infestum, ingeniiq; solertiam in excogitandis rationibus, quibus illorum potentia minuitur, proferret. *Idem.*

³ Βάλει] Hic ingreditur τὸν δεύτερον καιρὸν illorum trium temporum, quæ paulo supra commemoraverat. *Idem.*

ση τῆ δυνάμει Δαρῆιος κατεβέβηκει, ὁ δ' Ἀλέξανδρος
 ἰὼ ἀπειλημῶνος ἐν Κιλικία, πάντων ὀδύης, ὡς ἔφησ-
 θα σὺ, αὐτίκα μάλα δ' ἠμελλεν, ὡς ἰὼ ὁ ᾧδ' αὖ σὺ
 λόγος, συμπατηθήσεσθαι ὑπὸ τῆς Περσικῆς ἵππου, ἢ
 δὲ σὴν ἀνδῖαν ἢ πόλιν οὐκ ἐχῶρει, καὶ τὰς ἑπιτολάς, ἀς
 ἐξηρημῶνος ἐκ τῆς δακτύλων περὶ αἰεὶς, ἐπιδεικνύων
 ποῖ τὸ ἐμὸν πρῶτον, ὡς ἐκπεπληγμῶνος καὶ ἀθυμῶ-
 ντος, καὶ ¹ χρυσόκερων ἄποκαλῶν, καὶ ² κατετέφθα φάσ-
 κῶν, εἰ πὶ παῖσμα συμβήσε) Ἀλεξάνδρω, ἐδ' αὐτῶτα
 ἔπραξας ὁδὸν, ἀλλ' εἰς τινα κειρὸν ἀνεβάλλε καλλίω.
 Ὑπερβὰς τοίνυν ἅπαντα ταῦτα, ὑπὲρ ³ τῆς νυκὸς καθ-
 εστηκότων λέξω. Λακεδαίμονιοι μὲν ⁴ καὶ τὸ Ξενικὸν
 ἐπέτυχον μάχη, καὶ διέφθειραν τὴν περὶ Κόρραρον στρα-
 τῶν. Ἡλεῖοι δ' αὐτοῖς ⁵ συμμετεβάλλοντο καὶ Ἀχαιοὶ
 πάντες, πλὴν Πελληναίων, καὶ Ἀρχαδία πᾶσα, πλὴν
 Μεγάλης πόλεως, ⁶ αὕτη δὲ ἐπολιορκεῖτο, καὶ κατ'

¹ χρυσόκερων] *Ac me victimæ instar deaurata habentis cornua
 propediem interfectum iri conclamares.* Ovid. *Metam.* l. x. ver. 271.

— *et pandis inducitur cornibus aurum*

Considerant iclæ nivea cervice juvencæ. Brodæus.

² κατετέφθα] *Idque etiam hostiæ ritu.* Juven. *Sat.* xiii.
 ver. 63.

Quæque coronata lustrari debeat agna. Idem.

³ τῶν νυκὸς καθεστηκότων] *Hoc tertium tempus est.* Reiske.

⁴ καὶ τὸ] *Pro καὶ Reiskius mavult legi πρὸς, quod nolumus.*
Isti priori καὶ, cum, respondet proxime sequens καὶ, tum.

⁵ συμμετεβάλλοντο] *Simul cum Lacedæmoniis deficiebant a
 partibus Macedonum.* Reiske.

⁶ αὕτη δὲ ἐπολιορκεῖτο] *Megalopolis puta a Lacedæmoniis et
 eorum fociis.* Idem.

εἶχεν ἡμέραν ὀπίδεξος ἢν ἀλῶναί· ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἔξω τῆς ¹ Ἀρκίης καὶ τῆς οἰκουμένης ὀλίγου δεῖν πάσης μαθειήκει· ὁ δὲ Ἀντίπατρος πολὺ χρένον σαιῆγε φρατέπεδον, τὸ δ' ἐσόμνον ἀδύλον ἰῶ. Ἐνταῦθ' ἡμῖν ἀπίδειξιν πίνουσι, ὧ Δημιάδηνες, τί ποτ' ἰῶ ἀ ἐπραξ-
αι, καὶ τί ποτ' ἢν ἀ ἐλεγες, καὶ εἰ βάλει, ὦρα χωρῶ σοι τῷ βήματος, ἕως ἀν εἴπης· ἐπειδὴ δὲ ο. γὰρ, ὅτι μὲ ἀπορεῖς, συγνώμην ἔχω σοι, ἀ δὲ τότε ἐλεγες, ἐγὼ νῦν λέξω.

γ'. Οὐ μέμνηδε αὐτὸς τὰ μαρὰ καὶ ἀπίθανα ῥή-
ματᾶ, ἀ πᾶς πρὸς ἡμεῖς, ὧ σιδήρειοι, ἐκαρτερεῖτε ἀκροάμενοι; Ὅτ' ἔφη παρελθὼν, Ἀμπελουρηῦσι τινὲς τὴν πόλιν, ἀνατελήμασι τινὲς τὰ κλήματα τοῦ δήμου, ἠποτέμνεται τὰ ² νεῦρα τῶν πραγμάτων, ³ φορμορρα-
φόμεδα ὅτι τὰ σενά, ⁴ τινὲς πρῶτον ὡσπερ τὰς βελό-

¹ Ἀρκίης] *Pene extra hoc hemisphaerium, ubi haec nostra urbs non conspicitur.* Brodæus.

² νεῦρα] Eustathius, in Iliad. β'. p. 309. *Edit. Rom.* τὸ δὲ γε νεῦρα πραγμάτων εἰπεῖν τὰ χρήματα, οὔτε σκληρὸν, ἀλλὰ καὶ εὐ-
σοχώτατον. Iterum, pag. 457. ὅτε δὲ τις, ἀκολουθῶν παλαιᾷ χηρή-
σει, νεῦρα πραγμάτων ἐρεῖ τὰ χρήματα, τροπικῶς ἔφρασεν. Cicero
quoque, Philip. v. c. 2. *peruos belli pecuniam dicit.*

³ φορμορραφόμεδα] *Φορμορραφεῖν est, Tegetes acu trajecta con-
suere: vel in tegetem storeamve coniectum insuere.* Φορμορραφόμεδα
igitur eis τὰ σενά significare mihi videtur, ἡμεῖς ἔτω σενοχωρού-
μεδα, ὡσπερ ἀνὲι φορμίσι τισὶν ἐνραπτόμενοι. Potest enim aliquis
in tegete vel storea insui, ut caleseat, vel sudet. Vel distinguen-
dum post verbum φορμορραφόμεδα, ut in exemplaribus legitur.
Quod autem sequitur, est corruptum. Budæus.

⁴ τινὲς πρῶτον] *Forfan, τινὲς ἡμῖν τὸν πρῶτον. Sunt qui nobis
radicem ita trajiciant, ut si qui filo acus.* Plebeio modo dicitur is

νας διέρρουσι. Ταῦτα δὲ τίνος ἔστιν, ὧ¹ κίναδος, ῥήματα ἢ θαύματα; Καὶ πάλιν, ὅτε κύκλω πεδιῶν σεαυτὸν ἔπι τοῦ βήματος, ἔλεγες, ὡς ἀντιπράττων Ἀλεξάνδρῳ, ὁμολογῶ τὰ Λακωνικὰ συστήματα, ὁμολογῶ Θετταλοὺς καὶ Περγαίβους ἀφιστάμαι. Σὺ γὰρ ἀνὴρ κόμην ἀποτήσαιο; Σὺ γὰρ ἀνὴρ προσέλθοις μὴ ὅτι πρὸς πόλιν, ἀλλὰ πρὸς οἰκίαν, ὅπως κίνδυνος πρῶτον; Ἄλλ' εἰ μὴ περὶ χρημάτων ἀναλίσκεται, προσηλασθήσῃ, πρῶτον δὲ ἀνδρῶς ἐπὶ πρῶτον; εἰ δ' αὐτόματόν τι συμβῆ, προσηλασθήσῃ, καὶ σεαυτὸν ἔπι τὸ γεγονημένον ἐπιγράψῃ; ἀνὴρ δ' ἔλθῃ φόβος τις, ἀποδράσῃ; εἰ δὲ παρρησιασθῆναι, δωρεὰς αἰτήσῃ, καὶ χρυσοῖς τεφάνοις τεφανῶσθαι;

νδ'. Ναί· ἀλλὰ δημοτικὸς ἔστιν. Ἐάν μὴ τοίνυν πρὸς τὴν εὐφημίαν αὐτοῦ τῶν λόγων ἀποδράσῃ, ἔξαπατηθήσεται, ὡς περὶ καὶ πρῶτον; εἰ δ' εἰς τὴν φύσιν καὶ τὴν ἀλήθειαν, οὐκ ἔξαπατηθήσεται. Ἐκείνος δὲ ἀποδράσῃ πρὸ αὐτοῦ τὸν λόγον. Ἐγὼ μὴ μετ' ὑμῶν λογιῶμαι, ἀλλὰ δεῖ πρῶτον εἰς τὴν φύσιν τῶν δημοτικῶν ἀνδρῶν καὶ σώφρονι, καὶ πάλιν ἀντιπρῶτον, ποιοῦν

alicui podicem trajicere, qui contemptim eum habet, subigit, opprimit, florem ei eripit, dedecore afficit, et dolorem creat. Unde, quæ loci fit sententia, facile apparet. Sunt, ait, qui rep. nostra perinde abutantur, atque pædicones corporibus eorum, quos stuprant. Opprimunt nos, et invitos libidini suæ servire cogunt, violent, derident, infamant, et cruciant. Accedit propemodum, quod nostrates ufurpant. *Sie machen einem die Hofen enge.* Reiske.

¹ κίναδος] Scholiastes in Aristoph. Aves, ver. 429. Κίναδος, ἀντὶ τοῦ πάνυ φρόνιμος. Κίναδος γὰρ ἡ ἀλώπηξ. Taylor.

² δὲ] Vel δή. Et nos, Ἐγὼ μὲν γάρ. Markland.

τινα εἰκός ὅστιν εἶναι τὸν ὀλιγαρχικὸν ἄνθρωπον καὶ φαῦ-
λον· ὑμεῖς δ' ἀντιπιδέντες ἐχέτερά τῶτων, θεωρήσατ'
αὐτὸν, μὴ ὁποτέρου τῶ λόγου, ἀλλ' ὁποτέρου τῶ βίου
ἔστιν.

νέ. Οἶμαι τοίνυν ἀπαντᾶν ἂν ὑμᾶς ὁμολογήσῃ τὰδε
δεῖν ὑπάρξαι τῷ δημοτικῷ· ἑσθιόν μὲν, ἐλεύθερον αὐτὸν
εἶ) καὶ πρὸς πατρός καὶ πρὸς μητρός, ἵνα μὴ ἀφ' ἑ-
πιπῶναι τῷ πρὸς τὸ γένος ἀτυχίαν, δυσμενῆς ἢ τοῖς νόμοις, οἱ
σώζουσι τὴ δημοκρατίαν. Δεύτερον δ', ἀπὸ τῶν πρὸς ἡ-
γῶν εὐεργεσίαν τινα αὐτῷ πρὸς τὸν δῆμον ὑπαρχῆν, ἢ,
τὸ γ' ἀναγκασθέντων, μηδεμίαν ἔχθραν, ἵνα μὴ βοη-
θῶν τοῖς τῶν πρὸς ἡγῶν ἀτυχήμασι, κακῶς ἐπιχειρῆ
ποιεῖν τὴ πόλιν. Τρίτον, σώφρονα καὶ μέτερον χρῆ πε-
φυκέναι αὐτὸν πρὸς τὴν κατ' ἡμέραν διαίταν, ὅπως
μὴ ἀφ' ἑπιπῶναι τῷ ἀσέλγησθαι τῆς δαπάνης δωροδοκῆ κατὰ
τῶ δῆμος. Τέταρτον, εὐγνώμονα καὶ διστατὸν εἰπεῖν·
καλὸν γὰρ τὴν μὲν ἀφ' ἑπιπῶναι ἵ) προαρεῖσθαι τὰ βέλπετα,
τὴν δὲ παιδείαν τὴν τῶ ῥήτορες, καὶ τὴν λόγον πείθειν
τῆς ἀκούοντα· εἰ δὲ μὴ, τὴν γ' εὐγνωμοσύνην αἰ-
σθητικῶς τῶ λόγου. Πέμπτον, ἀνδρείον εἶ) τὴν ψυ-
χίαν, ἵνα μὴ ὄψῃ τὰ δεινὰ καὶ τῆς πολέμου ἐγκα-
ταλίπη τὴ δῆμον. Τὸν δ' ὀλιγαρχικόν, πάντα τὰναντία
τῶτων ἔχειν· τί γὰρ δεῖ πάλιν διεξιέναι;

¹ προαρεῖσθαι] Eleganter et fideliter Lambinus: Deinde, ut inte-
gritatem ac probitatem habeat cum eloquentia conjunctam. Præclarum
est enim oratorem, consilio et ratione res optimas suscipientem ac sequen-
tem, easdem, doctrina politum, dicendique facultate instructum, auditori-

ντ'. Σκέψασθε δὴ, τί τῶτων ὑπάρχει Δημοσθένει; Ὁ δὲ λογισμὸς ἔστω ἔπι πᾶσι¹ δικαίοις. Τῷ πατρὶ μὲν ἡ Δημοσθένης ὁ Παμανεύς, ἀνὴρ ἐλεύθερος· εἰ γὰρ δεῖ ψεύδεσθαι· τὰ δὲ ἀπὸ τῆς μητρὸς καὶ τῶ πάππυ τῆ πατρὸς μητρὸς, πῶς ἔχει αὐτῷ, ἐγὼ φράσω. Γύλων ἡ ἐκ Κερραμέων, ἔτος παρθοῦς τοῖς πολεμίοις Νύμφαμον τὸ εἰ τῷ Πόντῳ, τότε τῆς πόλεως ἐχούσης τὸ χαρίον τῷτο, ²φυγὰς ἐκ τῆς πόλεως ἐγένετο, θανάτου καταγνωθέντος αὐτῷ, τὴν κρίσιν οὐχ ὑπομείνας, καὶ ἀφικνεῖται εἰς Βόσπορον, καὶ κεῖ λαμβάνει δωρεὰν πᾶσι τῶν τυράνων τὰς ὀνομασμένους Κήπους, καὶ γαμὰ γυναῖκα, πλοσίαν μὲν, νῆ Δία, καὶ χρυσίον ³ἐπιφερομένην πολὺ, Σκύθην δὲ τὸ γένος· ἧς ἦς γίνονται αὐτῷ θυγατέρες δύο, ἀς ἐκεῖνος δεῦρο μετὰ πολλῶν χρημάτων ἀποστείλας, σιωπῆσεν τὴν μὲν ἑτέραν ὁτιοῦνποτε, ἵνα

bus explicare ac probare posse: sed si alterutro carendum sit, bona mens anteponenda eloquentiæ est. In hoc loco τὴν διάνοιαν—παιδείαν—λόγον, aliter ac Wolfius, accipio, et potius cum Lambino sentio, sc. subintelligens vocem κατὰ, vel vim vocis istius, et post λόγον igitur comma vel punctum levissimum constituo. Taylor.

¹ δικαίοις] Vir literis optimis optime excultus *J. Tour* legendum censet, λογισμὸς ἔσω—δικαίος. Quod verum arbitror. Tametsi commode vertant, Brodæus, *omni cum æquitate*; Wolfius, *ratio subducatur æquissimis conditionibus*. Idem.

² φυγὰς]—ἐγένετο, καὶ θανάτου καταγνωθέντος αὐτῷ, τὴν κρίσιν οὐχ ὑπομείνας, ἀφικνεῖται εἰς Βόσπορον. *Markland*.

³ ἐπιφερομένην] *Lyfias, de bonis Aristoph.* Ἐκεῖνος—παρὸν μετὰ πολλῶν χρημάτων γῆμα ἄλλην, τὴν ἐμὴν μητέρα ἔλαβεν εἰδὲν ἐπιφερομένην. *Taylor*.

μὴ πολλοῖς ἀπεχθάνωμαι, τὴν δὲ ἑτέραν ἔγνημε, ¹ παρι-
δῶν τὰς δὲ πόλεως νόμους, Δημοσθένης ὁ Παιανιεύς· ἔξ
ἧς ὑμῖν ² ὁ περιεργός καὶ συκοφάντης γέγενηται Δημοσθέ-
νης. Οὐκ ἔν σ' ἀπὸ μὲν τῶ πάππυ τῶ πατρὸς μητρὸς, πο-
λέμιος ἀν' εἶν τῶ δέμω, θάνατον γὰρ αὐτῷ τῷ ³ προγόνων
κατέγνωτε, τὰ δὲ ἀπὸ δὲ μητρὸς, Σκύθης, Βάρβαρος,
Ἑλληνίζων τῆ φωνῇ, ὅθεν καὶ τὴ πονηρίαν ἐκ' ἐπιχώριός ἐστι.

175. Περὶ δὲ τὴ κατ' ἡμέραν διαίτην, τίς ἐστίν; Ἐκ
Τριπάρχου λογιγράφου ἀνεφάνη, τὰ πατρῶα καταγε-
λάτως περιέμνος· ἀπίστος δὲ καὶ περὶ ταῦτα δόξας εἶπεν,
καὶ τὰς λόγους ἐκφέρειν τοῖς ἀντιδικαῖς, ἀνεπήδησεν ἐπὶ
τὸ βῆμα· πλείστον δ' ἐκ τῆς πόλεως εἰληφὸς ἀργύριον,
ἐλάχιστα περιεποιήσατο. Νῦν μὲντοι τὸ ⁴ βασιλικὸν
χρυσίον ⁵ ἐπιπέκλυκε τὴν δαπάνην αὐτῷ· ἐστὶ δ' ὅσδε
τῶν ἰκανόν· ἐδδείς γὰρ πρόποτε πλεῖστος τρόπος πονηρῶ πε-

¹ παριδῶν τὰς τῆς πόλεως νόμους] Quibus cautum erat, ne quis peregrinam mulierem in uxorem duceret. Brodæus.

² ὁ περιεργός] Videtur deesse οὗτος. Sc. ἐξ ἧς ὑμῖν οὗτος ὁ περιεργός— Markland.

³ προγόνων] More oratorum, exaggerandæ rei causâ, pluralem usurpavit, rei veritate singularem numerum poscente. Gylon enim solus designatur. Reiske.

⁴ βασιλικὸν χρυσίον] Eî a rege Persarum datæ pecuniæ. Diodorus, l. xvii. c. 4. Εἴτε βεβλόμενος (Demosthenes) τῷ βασιλεῖ τῶν Περσῶν ἀμεμπτόν αὐτὸν διαφυλάττειν· πολλά γὰρ χρήματα φασιν αὐτὸν εἰληφέναι παρὰ Περσῶν, ἵνα πολιτεύηται κατὰ Μακεδόνων. Brodæus.

⁵ ἐπιπέκλυκε] Metaphora tracta est ab æstu reciprocante. Nos hoc fere modo diceremus, *His affairs were at a low ebb, till the tide of the Persian Exchequer flowed in.* Taylor.

Ibid.] Rem ejus familiarem, unde sumptus faciendi sunt, tam

ριεγίετο. Καί, τὸ κεφάλαιον, τὸν βίον οὐκ ἔκ τ' ἰδίων
 παροσόδων πορίζεται, ἀλλ' ἔκ τῶν ὑμετέρων κινδύνων.
 Περὶ δ' εὐγνωμοσύνην καὶ λόγου δύναμιν, πῶς πέφυκε,
 δεινῶς λέγειν, χακῶς βιώναι. Οὕτω γὰρ κέχρηται καὶ
 τῷ ἑαυτῷ σώματι καὶ παιδοποιίᾳ, ὥστε με μὴ βέλεσθαι
 λέγειν, ἀ¹ τῷ πέπεσθαι· ἤδη γὰρ ποτε εἶδον μι-
 σθιέντας τὰς τὰ τ' πλησίον ἀρχὰς λίαν σαφῶς λέ-
 γοντάς. Ἐπειτα, τί συμβαίνει τῇ πόλει; Οἱ μὲν λόγου
 χαλοὶ, τὰ δ' ἔργα φαῦλα.

νή. Πρὸς δ' ἀνδρίαν βραχύς μοι λείπεται λόγος.
 Εἰ μὲν γὰρ ἠρνεῖτο μὴ δειλὸς εἶναι, ἢ ὑμεῖς μὴ σκιῆδετε
 αὐτὸν, ἀφαιρήσθην ὁ λόγος ἂν μοι παρέρχεν· ἐπειδὴ δὲ καὶ
 αὐτὸς ὁμολογεῖ εἶναι ταῖς ἐκκλησίαις, καὶ ὑμεῖς σκιῆδε-
 λοιπὸν ὑπομνήσασθε τὰς² αὐτῶν κειμένους νόμους. Ὁ
 γὰρ Σόλων, ὁ παλαιὸς νομοθέτης, εἰς τοῖς αὐτοῖς ὅτιπι-
 μοῖς ἔπειθε δεινὸν ἐπέχεσθαι καὶ τὸν ἀσφράτευτον, καὶ τ' λελοι-
 πότετα πρὸς τὴν τάξιν, καὶ τὸν δειλὸν ὁμοίως· εἰσὶ γὰρ καὶ δει-
 λίας γραφαί· καίτοι θαυμάσιον ἂν τις ὑμῶν,³ εἰ εἰσι

*largiter obundavit aurum a rege Persarum ei missum, ut, quamvis
 intemperanter prodigat, opesque illas peregrinas omni luxuriæ
 genere dilapidet, consumere tamen et exhaustire posse haud videa-
 tur. Reiske.*

¹ τῷ πέπεσθαι] Sc. ὑπὸ τῷ πέπεσθαι. Vide, infra, §. 90, et quæ notantur
 ibi.

² περὶ τῶν] Τῶν δειλῶν sc. *Andocid. de Myst. τῶν δειλῶν αὐ-
 τῶν καὶ τῶν ἐκ τῶν ἀτίμων εἶναι, καὶ ὅσοι λίποιεν τὴν τάξιν, ἢ
 ἀσφρατείας, ἢ δειλίας τὴν ὄφλοισιν, ἢ ἀσπίδα ἀποβάλοισιν. Hoc etiam
 indicat Lyfias, c. Alcibiad. Λαίποταξίη. Brodæus.*

³ εἰ] Ei, post θαυμάσιον, pro ὅτι, apud Græcos adeo frequens est,
 ut, nisi Tyronum gratia, notasse fere supervacaneum videatur.

φύσεως γραφαί· εἰσὶ τίνος ἔνεχα; Ἴνα ἔχαστος ἡμῶν, τὰς ἐκ τῶν νόμων ζημίας φοβόμενος μᾶλλον ἢ τὰς πόλεμους, ἀμείνων ἀγωνιστῆς ὑπὲρ τῆς πατρίδος ὑπάρχη. Ὁ μὲν τοίνυν νομοθέτης, τὸν ἀστράτευτον, καὶ τὸν δειλόν, καὶ τὸν λιπόντα τὴν τάξιν, ἔξω τῶν θεωρήσαντων τῆς ἀγρᾶς ἔξιργε, καὶ οὐκ εἶς τεφανῆσθαι, οὐδὲ εἰσιέναι εἰς τὰ ἱερά τὰ δημοτελή. Ἴ Σὺ δὲ τὸν ἀτεφάνωτον ἐκ τῶν νόμων κελεύεις ἡμᾶς τεφανοῦν, καὶ τὰ σαυτῷ ψήφισματι τὸν οὐ προσήκοντα εἰσκαλεῖς ἐν ταῖς παραβάσις εἰς τὸ ὀρχήσθαι, εἰς ὃ ἱερὸν ἔστι Διονύσου, τὸ τὰ ἱερά διὰ δειλίαν παραδεδωκίτα; Ἴνα δὲ μὴ σποπλανῶ ὑμᾶς ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως, ἐκείνο μέμνησθε, ὅταν φῆ δημοτικὸς εἶ), θεωρεῖτ' αὐτῷ μὴ τὸν λόγον, ἀλλὰ τὸν βίον, καὶ σκοπεῖτε, μὴ τίς φησὶν εἶ), ἀλλὰ τίς ἔστιν.

νθ'. Ἐπεὶ δὲ τεφάνων ἀνεμνήσθω καὶ δαιρέων, ἕως ἔτι μέμνημαι, παραλέγω ὑμῖν, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εἰ μὴ καταλύσετε τὰς ἀφθνας ταῦταις δαιρέας, καὶ τὰς εἰκῆ διδομένους τεφάνους, ἔθ' οἱ πτώμενοι χάριν ὑμῖν εἰσονται, ἔτε τὰ τῆς πόλεως παράγματα ἐπανορθωθήσεται· τὰς δὲ μὲν γὰρ πονηροὺς ἐ μὴ ποτε βελτίους ποιήσετε, τὰς δὲ χρηστοὺς εἰς τὸ ἐχάτιον ἀθυμίαν ἐμβαλεῖτε. Ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, μεγάλα τέτων οἴημα σημεῖα δείξειν ὑμῖν. Εἰ γὰρ τις ὑμᾶς ἐρωτήσῃ, πότερον ὑμῖν εὐδοξότερα δοκεῖ ἢ ἡ πόλις εἶ) ὅτι τῶν νεκρῶν, ἢ ὅτι τῶν παραγόνων; Ἄπαντες ἀν' ὁμολογήσατε, ὅτι τῶν παραγόνων.

² Σὺ δὲ] Ctesiphontem alloquitur. *Reiske.*

Ἄνδρες δὲ πότερον τότε ἀμείνους ἦσαν, ἢ νυῖ; Τότε μὲν
 ἀφάρωντες, νυῖ δὲ πολλῶν κατὰδέεσθαι. Δωρεὰ δὲ,
 καὶ φέφανοι, καὶ κηρύγματα, καὶ σιτήσης ἐν Πρυτανείῳ,
 πότερον τότε ἦσαν πλείους, ἢ νυῖ; Τότε μὲν ἡ ἀσά-
 νια¹ τὰ καλὰ παρ' ἡμῖν, καὶ τὸ τῆς ἀρετῆς ὄνομα τί-
 μιον· νυῖ δ' ἡδη² καταπέπλυται τὸ πρᾶγμα, καὶ τὸ
 φεφανῆν ἕξ ἔθους, ἀλλ' οὐκ ἐκ παρρησίας ποιεῖσθε.

ξ'. Οὐκ οὐκ ἀτοπον ἔτισι ἀφρολογισμοῖσι, τὰς μὲν
 δωρεὰς νυῖ πλείους εἶ), τὰ δὲ φράγματα τῆς πόλεως
 τότε μᾶλλον ἢ νυῖ ἰσχύειν, καὶ τὰς ἀνδρας νυῖ μὲν χεί-
 ρους εἶ), τότε δ' ἀμείνους; Ἐγὼ δὲ τῶν ὑμᾶς ἐπι-
 χρήσω διδάσκω. Οἴεσθε ποτε, ὦ Ἀθηναῖοι, ἐθελήσασθαι
 πῶς ἐπασκεῖν εἰς τὰ Παναθηναῖα, ἢ εἰς ἄλλον πῶς τῶν
 φεφανῶν ἀγῶνων, Παγκράτιον, ἢ καὶ ἄλλο τι τῶν βα-
 ρυτέρων ἀθλῶν, εἰ ὁ φέφανος εἰδύτο μὴ τῶν κρατίστων,

¹ τὰ καλὰ] F. ἀθλα, præmia, sc. τῆς ἀρετῆς, quæ vox affu-
 menda est ex sequentibus: σπάνια τὰ ἀθλα [τῆς ἀρετῆς] καὶ τὸ ὄνο-
 μα τῆς ἀρετῆς τίμιον. Nam τὰ καλὰ pro ornamentis nimis ambi-
 guum videtur. Sic, §. 90. τῆς ἀρετῆς ἀθλον. Markland.

² καταπέπλυται τὸ πρᾶγμα] Nemo ex interpretibus metapho-
 ram attigit. Ut vestis, quæ acu et arte pingitur, nimia lotione ni-
 torem suum amittit, et elegantiam, adeoque facta est obsoletior,
 similiter de præmiis publicis statuendum est. Attigit fere *Cornelius*
Nepos in Miltiade versus finem: *Ut populi nostri honores quondam*
fuerunt rari et tenues, ob eamque causam gloriosi, nunc autem effusi at-
que obsoleti, sic olim apud Athenienses. Taylor.

Ibid.] Res, de qua nunc agitur, honorum puta et præmiorum
 collatio, ita profunditur, velut aqua e situla, qua aqua pavementum
 conspurcatum abluendum sit. Καταπλύνεται non solum res ab-
 luenda, sed etiam id, quo ad abluendum utimur. Est itaque κατα-
 πέπλυται, effunditur, prodigitur. Reiske.

ἀλλὰ τῷ ἀφραξαμένῳ; Οὐδεὶς ἂν ποτ' ἠθέλησεν ἐπασκεῖν. Νῦν δ', οἷμα, ἀφ' τὸ σπάνιον, καὶ τὸ φεμμάχτηον, καὶ τὸ χαλόν, καὶ ὁ ἀείμνητον ἐκ τῆς νίκης, ἐτέλει πνες τὰ σώματα φρακαταλέμνοι, καὶ τὰς μεγάλας ἀλαπαρίας ὑπομείναντες, ἀφρακινδυνεύειν. Ὑπολάβετε τοίνυ ὑμᾶς αὐτὸς εἶ) ἀγωνοθέται πολιτικῆς ἀρετῆς, κάκεινο ἐκλογίσαθε, ὅτι, εἰ μὴ τὰς δωρεὰς ὀλίγαι, καὶ ἄξιοι, καὶ χεῖ τὰς νόμους, δίδωτε, πολλὰς ἀγωνιστὰς ἔξετε τῆς ἀρετῆς· εἰ δὲ τῷ βυλομένῳ καὶ τοῖς ἀφραξαμένοις χαρίζηθε, καὶ τὰς ἐπεικειῖς φύσης διαφθερεῖτε.

Ξα'. "Ὅτι δὲ ὀρθῶς λέγω, ἐπιμακρῶ σαφέστερον ὑμᾶς βέλομα διδάξαι. Πότερον ὑμῖν ἀμείνων ἀνὴρ εἶ) δοκεῖ Θεμιστοκλῆς, ὁ στρατηγῆσαι, ὅτι ἐν τῇ περὶ Σαλαμίνα ναυμαχίᾳ τὸν Πέρσιον ἐνίκητε, ἢ Δημοσθένης, ὁ τὰς τάξεις λιπῶν; Μιλτιάδης δὲ, ὁ πῶ ἐν Μαραθῶνι μάχῃ τὰς βαρβάρους νίκησαι, ἢ οὗτος; Ἐπι δ' οἱ ἀπὸ Φυλῆς φεύγοντα τὸν δῆμον κραγαρόντες; Ἀριστίδης δ', ὁ Δίχμος ὀπταλέμνος, ὁ πῶ ἀνόμοιον ἔχον ἐπανυμίαν Δημοσθένει; Ἄλλ' ἔγωγε, μὰ τὰς θεὰς τὰς Ὀλυμπίας, ἐδ' ἐν ταῖς αὐταῖς ἡμέραις ἄξιον ἠγεμα μεμῆσθαι τῷ θηρίῳ τέτρα, καὶ ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν. Ἐπιδειξάτω τοίνυ Δημοσθένης ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ, εἰ πε γέγραπται πινὰ τέπων τῶ ἀνδρῶν φεφανῶσαι. Ἀχάριστος ἀρ' ἰὺ ὁ δῆμος; Οὐκ, ἀλλὰ μεγαλόφρων, κάκεινοί γε οἱ μὴ ἔτω τεπιμημένοι, τ' πόλεως ἄξιοι. Οὐ γὰρ ὄντο δειν ἐν τοῖς γράμμασι πμασθαι, ἀλλ' ἐν τῇ

μνήμη τῆς εὐπεπονητότων, ἢ ἀπὸ ἐκείνης τῆς χρόνου μέχρι τῆσδε τῆς ἡμέρας ἀθάνατος οὕσα διαμένει.

ξο'. Δωρεᾶς δὲ τίνες ἐλάμβανον, ἀξιόν' ὅτι μνησθῆναι. Ἦσαν τινες χεῖρ' τῆς τότε χειρὸς, οἱ¹ πολλὰς πολὺ ὑπομείναντες χρόνον καὶ μεγάλας κινδύνους, ἐπὶ τῷ Στρυμόνι ποταμῷ ἐνίκων μαχόμενοι Μήδους· οὗτοι δεῦρ' ἀφικόμενοι τὸν δῆμον ἠτήσαν δωρεάν, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ δῆμος πικρὰς μεγάλας, ὡς τότε ἔδοκει, τρεῖς λιθίνους Ἑρμῆς γῆσαι ἐν² τῇ σοᾷ τῇ τῷ Ἑρμῶν ἐφ' ἣν τε μὴ ἐπιγράψαι τὰ ὀνόματα τὰ ἑαυτῶν, ἵνα μὴ τῷ φραττηγῶν, ἀλλὰ τῷ δήμῳ δοκῇ εἶναι τὸ ἐπίγραμμα. Ὅτι δ' ἀληθεῖ λέγω, ἔξ αὐτῶν τῶν ποιημάτων εἴσεσθε. Ἐπιγράψαι γὰρ ἐπὶ μὲν τῷ φερότῳ τῶν Ἑρμῶν,

Ἦν ἄρα κακῆνοι ταλαχάρδιοι, οἱ ποτε Μήδων
 Παισὶν ἐπ' Ἠϊόνι, Στρυμόνος ἀμφὶ ῥοᾶς,
 Λιμόν τ' ἀθάνα κρατερόν τ' ἐπάροντες ἄρηα,
 Πρῶτοι³ δυσμενέων εἶρον ἀμηχανίην.

¹ πολλὰς πολὺν] Pro πολὺν in Mead. est πολλὰς, quod arbitrata meo illi alteri adjunxi, ut hæc exiret sententia, qui multa et magna cum diu tolerassent discrimina. Reiske.

² τῇ σοᾷ τῇ τῶν Ἑρμῶν] Pausanias, Atticis, c. 2. Στοιὰ δὲ εἰσιν ἀπὸ τῶν πυλῶν εἰς τὸν Κεραμεικόν, καὶ εἰκόνας πρὸ αὐτῶν χαλκαῖ, καὶ γυναικῶν, καὶ ἀνδρῶν, ὅσοις τι ὑπῆρχε, καὶ ὧν τις λόγος εἰς δοξάν· ἡ δὲ ἑτέρα τῶν σοῶν ἔχει μὲν ἱερὰ Θεῶν, ἔχει δὲ γυμνάσιον Ἑρμῆ καλέμενον. Et hæc ipsa est, quæ a Mercurialibus illic statuis, dicta ἢ τῶν Ἑρμῶν, sive Mercuriorum. Meursius, Athen. Attic. l. i. c. 2.

³ δυσμενέων εἶρον ἀμηχανίην] Invenere rationem, qua hostes ad consilii inopiam et desperationem salutis adigerent. Reiske.

Ἐπὶ δὲ τῷ δευτέρῳ,

Ἡγεμόνεσι δὲ μάθον Ἀθηναῖοι τάδε δάκων,
 Ἄντ' εὐεργεσίης, καὶ μεγάλης ἀρετῆς.
 Μᾶλλον πῶς τὰδ' ἰδὼν καὶ ἐπεσομόμων ἐθελήσῃ
 Ἀμφὶ ξυνοῖσι φράγμασι μόχθον ἔχειν.

Ἐπὶ δὲ τῷ τρίτῳ ἑπιγράμματι Ἑρμῆ,

Ἐκ ποτε τῆσδε πόλιος ἄμ' Ἀτρεΐδῃσι Μενεαθεύς
 Ἡγεῖτο ζᾶθειον Τρωϊκὸν ἀμπεδίον,
 Ὅν ποθ' Ὀμηρος ἔφη Δαναῶν πύκα χαλκοχτῶνων
 Κοσμήτωρα μάχης ἔξοχον ἄνδρα μολεῖν.
 Οὕτως ἐδὲν ἀεικὲς Ἀθηναίοισι χαλεῖα
 Κοσμητὰς πολέμου τ' ἀμφὶ καὶ ἠνορέης.

Ἐπι πᾶ τὸ τῷ στρατηγῶν ὄνομα; ¹ ἑδαμῆ, ἀλλὰ τὸ Ἔ
 δῆμικ. Προσέλθετε οἷω τῇ ἀφαινοῖα καὶ εἰς πῶς τὸν τ'
 Ποικίλλω ἀπάντων γὰρ ὑμῖν τῶν χαλῶν ἔργων τὰ ὑπο-
 μνήματα ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀνάκειται. Τί οἷω ὅστιν, ὡς Ἀθη-
 ναῖοι, ὃ ἐγὼ λέγω; Ἐνταῦθα ἢ ἐν Μαραθῶνι ² μάχη

¹ ἑδαμῆ] Si quis velit discere, quis fuit ille dux, seu στρατηγός, cuius nomen suppresserunt hæc epigrammata, sciat fuisse Cimonem Miltiadis filium, et adeat *Plutarchum* in ejus vita. *Palmer*.

² μάχη γέγραπται] Vid. *Pausan. Attic. Mæurs. Athen Attic.* l. i. c. 5. aliosque, quibus hujuscemodi negotium datum est. Utile erit conferre Nepotem. Namque huic Miltiadi, qui Athenas, totamque Græciam liberavit, talis bonus tributus est. in porticu, quæ Pæcile vocatur, cum pugna depingeretur Marattonia, ut in decem Prætorum numero prima ejus imago poneretur, isque hortaretur milites, prælium que committeret. *Taylor*.

γέγραπται τίς οὖν ἦν ὁ γραπτός; Οὕτωςί μ' ἐρωτη-
 γέντες ἅπαντες ἀποκρίνασθε ἀν, ὅτι Μιλτιάδης¹ ἴκει
 δέ; οὐκ ἐπιγέγραπται πῶς; οὐκ ἤτησε τίω δωρεάν
 βούτῳ; ἤτησεν, ἀλλ' ὁ δῆμος οὐκ ἔδωκεν· ἀλλ' ἀπὸ
 τοῦ ὀνόματος σιωπήσθησεν αὐτῷ πρὸς τὴν γραφῆναι πρὸς
 χαλῶντι τῆς γραπτότας. Ἐν τοίνυν τῷ Μιτρώω πρὸς
 τὸ βελαντήριον, ἦν ἔδοτε δωρεάν τοῖς ἀπὸ Φυλῆς φεύ-
 γοντα τὸν δῆμον καταγαγῶσιν, ὅσιν ἰδεῖν. Ἦν μὲν γὰρ ὁ
 τὸ ψήφισμα γράψας καὶ νικήσας Ἀρχῆνος ὁ ἐκ Κοίλης,
 εἰς τὴν καταγαγόντων τὸν δῆμον ἔγραψε δὲ πρῶτον μὲν
 αὐτοῖς εἰς θυσίαν καὶ ἀναθήματα δῶναυ χιλίας δραχμῶν, καὶ
 τῆς ἑπὶ ἑλάτῃον ἢ δέκα δραχμῶν κατ' ἄνδρα ἔχασον·
 ἔπειτα κελεύει φερανῶσιν γαλλῶν φεράνω αὐτῶν ἔχασον,
 ἀλλ' οὐ χρυσῶν. Τότε μὲν γὰρ οὐκ ἦν τῶν γαλλῶν φεράνος
 ἥμιμος, νυνὶ δὲ καὶ ὁ χρυσοῦς καταπεφρονήσεται. Καὶ ὁδὲ
 τῆς εἰκῆς φράσαι κελεύει, ἀλλ' ἀκριβῶς τὴν βελὴν σκε-
 φάμεναι, ὅσοι αὐτῶν ἐπὶ Φυλῆς ἐπολιορκήθησαν, ὅτε
 Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ Τριάκοντα προσέβαλον τοῖς κατα-
 λαβοῦσι Φυλίω, οὐχ ὅσοι τὴν τάξιν ἔλιπον ἐν Χαμρω-

¹ ἐκεί δὲ ἐκ ἐπιγέγραπται] Sic distinctum hunc locum exhibent
 vulgatae. Ego de meo pone δὲ signum interrogandi interposui,
 plura non ausus. Potest enim locus integer esse, tametsi facile deesse
 nonnihil videri possit. Verum nihil deest. Est repræsentata verbis
 oratoris et nescio cujus alius fermocinatio. Orator interrogat. *Ibi
 autem* (scil. in Pœcile quis est dux illius prælii?) Interpellat elo-
 qui et defectum orationis explere volentem collocutor: *Nomen im-
 peratoris ibi adscriptum non est.* Orator: *Quid ita? vel cur istud?*
 Reiske.

νεία τῶν πολεμίων ἐπίονται. Ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, ἀ-
ναγνώσεται ὑμῖν τὸ ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ πρὸς δωρεᾶς τοῖς ἀπὸ Φυλῆς.

¹ Παρανάγνωθι καὶ ὃ γέγραφε Κτησιφῶν Δημοσθένει, πρὸ
τῶν μεγίστων κακῶν αἰτίῳ.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Τύτῳ πρὸ ψήφισματι ἔξαλείφεται ἢ τῶν καταγρόντων
τὸν δῆμον δωρεά· εἰ τοῦτ' ἔχει χαλῶς, ἐκεῖνο ἀσχερῶς·
εἰ ἐκεῖνοι καὶ ἀξίαν ἐπιμήθησαν, ἕτος ἀνάξιος ὢν σεφα-
νοῦται.

Ξγ'. Κάττοι πυρῆνομεν γ' αὐτὸν μέλλειν λέγειν, ὡς
εἰ δίκαια ποιῶ, ὡς ἀβάλλων αὐτῷ τὰ τῆς φορογόνων ἔρ-
γα. Οὐδέ γ' Φιλῆμονα ² φήσῃ τὸν πύκτιν Ὀλυμ-
πίῳσι σεφανωθῆναι, νικήσαντα Γλαῦκον τὸν παλαιὸν
ἐκεῖνον πύκτιν, ἀλλὰ τὸς καὶ ἑαυτὸν ἀγωνιστάς.
Ὡσαυτὸν ἡμᾶς ἀγνοῶντας, ὅτι τοῖς μὲν πύκταις ὅτιν ὁ
ἀγὼν πρὸς ἀλλήλους· τοῖς δ' ἀξιούσι σεφανοῦσθαι, πρὸς
αὐτὸν τὴν ἀρετὴν, ἧς καὶ ἔνεκα σεφανῶνται. Δεῖ γὰρ
τὸν κήρυκα ἀφευδεῖν, ὅταν τὴν ἀνάρρησιν ἐν τῷ θεάτρῳ

¹ Παρανάγνωθι] *Jubet Æschines conferrī, comparari, contra, vel juxta, recitari decretum Ctesiphontis, ut τῇ πρὸς ἀλλήλα θέσει statuerent judices de præmiis τοῖς ἀπὸ Φυλῆς, et præmiis Demostheni, decretis. Taylor.*

² φήσω] *Recte vaticinatur Æschines. Plenus est in hac argumentatione Demosthenes. Vide de Coron. §. 99. Iste Philammon, teste Suida, πύκτης erat Ἀθηναῖος, ὃς πάντα τὸν χρόνον ἐνίκα τὸς ἀντιπάλους. Idem.*

ποιῖται πρὸς τὰς Ἑλλίνας. Μὴ ἔν ἡμῖν, ὡς Παται-
κίανος ἀμεινον πεπολίτευσαι, διέξιθι, ἀλλ' ἐφικόμενος τῷ
ἀνδραγαθίας ἔτω τὰς χάριτας τὸν δῆμον ἀπάτει. Ἴνα
δὲ μὴ ἀποπλανῶ ὑμᾶς ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως, ἀναγνώστε)
ὑμῖν ὁ Γραμματεὺς τὸ ἐπίγραμμα, ὃ ὀπιτέγραπται τοῖς
ἀπὸ Φυλῆς τὸν δῆμον καταγαγῶσι.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ.

Τῆσδ' ἀρετῆς ἕνεκα θεράνοισ ἐγέραιρε παλάχθων
Δῆμος Ἀθηναίων, οἱ ποτε τὰς ἀδίκους
Θεσμοῖς ἄρξάντας φρῶτοι πόλεως καταπαύειν
Ἦρξαν, κίνδυνον σώμασιν ἀράμενοι.

ἽΟπι τὰς φρῶ τὰς νόμους ἄρξάντας κατέλυσαν, ἀφ' ἧς
τοῦτ' αὐτοὺς φησιν ὁ ποιητὴς τιμηθῆναι· ¹ ἔναυλον γὰρ
ἦν ἔτι τότε πᾶσιν, ὅτι τηνικαῦτα ὁ δῆμος κατελύθη,
ἐπειδὴ πινες τὰς γραφὰς τῶν παρανόμων ἀνεῖλον.

ΞΔ'. Καὶ γάρ τοι ὡς ἐγὼ τῷ πατρὸς τοῦ ἐμαυτοῦ
ἐπυνηανόμεν, ὅς ἔτη βιᾶς ἐνενήκοντα καὶ πέντε ἐτελεύτη-
σεν, ἀπάντων μέσων τῶν πόνων τῇ πόλει, ὅς πολλάκις
πρὸς ἐμὲ διεξήκει ἐπὶ γολῆς ἔφη γὰρ, ὅτε ἀρτίως κατε-
ληλύθει ὁ δῆμος, εἴ τις εἰσῆκει γραφὴ παρανόμων εἰς
δικαστήριον, ² ὅμοιον τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἔργον· τί γὰρ

¹ ἔναυλον] Elegans locutio et fatis rara. Est autem metaphora sumpta ab iis, quibus post tibiaram sonum aures adhuc resonant. Id est, notum est et inculcatum auribus, ut tibiaram sonus. Palmer.

² ὅμοιον τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἔργον] Est ænigmatis instar, quo significat, ut opinor, statim fuisse condemnatos reos; quod aliquid dicere

ἀνοσιώτερον ἀνδρῶς παράνομα λέγοντος ἢ πρεσβύτουτος; Καὶ τὴν ἀρέσασιν, ὡς ἐκεῖνος ἀπήγγελλεν, ἐ τὸν αὐτὸν τρέπον ἐποίεν, ὡσαυτὸν νῦν γίνεται, ἀλλ' ἦσαν πολὺ χαλεπώτεροι οἱ δικασαὶ τοῖς τὰ παράνομα γράφουσιν αὐτῷ τοῦ κρατηρῆ, ἢ πολλὰκις ¹ ἀνεπόδιζον τὸν γραμματέα, ἢ ἐκέλευον πάλιν ἀναγνώσειν τῆς νόμου ἢ ² τὸ ψήφισμα· ἢ ἠλίσκοντο οἱ παράνομα γράφοντες, ἢ εἰ πάντας παρὰπλήθειαν τῆς νόμου, ἀλλ' εἰ μίαν μόνον συλλαβὴν παρὰλλάττειεν. Τὸ δὲ νυνὶ γινόμενον πρᾶγμα ὑπερβατέλατον ὄσιν. Ὁ μὲν γὰρ Γραμματεὺς ἀναγνώσκει τὸ παράνομον· οἱ δὲ δικασαὶ, ὡσαυτὸν ἐπιφθῶν ἢ

aut scribere contra leges, æque vindicandum censerent ac facere. Wolfius. Sensus est manifestus; et explicari potuit ex linea frequente. Perinde esse παράνομα λέγειν, et παράνομα πράττειν. Legem legibus contrariam ferre, æque incivile est atque leges ipsas re violare. Taylor.

Ibid.] Videtur pone primum vocabulum deesse πρὸς μῖσος, perinde ad odium fuisse et nomen et rem, h. e. utrumque æqualiter fuisse ignominiosum et invisum, sive quis ἐνόματι tantum, sive etiam ἔργῳ legibus adversa patrasset. Locus hic affectata brevitate et concinnitate obscuratus est, ut sententiam conjectando elicere sit arduum. Videtur autem ὄνομα παρανόμων appellare suasionem legum vetustis legibus atque ritui patrio obrogantium: ἔργον παρανόμων autem patrationem scelerum statum reipub. evertentium. Erit igitur sententia hæc, isto admisso: perinde fuisse exosos, si qui juri vetusto civili contraria rogarint, atque si qui facinora alia, reipub. damnosa, commiserint. Reiske.

¹ ἀνεπόδιζον] Ἀντὶ τῷ, ἀνεκάλεον, τενοκαβαντ. Wolfius.

Ibid.] Ἀνεπόδιζον δὲ τὸν γραμματέα, Αἰσχίνης εἶπεν ὁ ῥήτωρ, ἐπὶ τῷ πάλιν ἀναγνώσκειν ἐποίεν· ἢ ἀναποδιζόμενα δὲ Ἀντιφῶν τὰ πάλιν ἐξεταζόμενα. Pollux, l. ii. c. 4. Taylor.

² τὸ ψήφισμα] Novum puta, a reo τῶν παρανόμων latum, quod noster paulo post τὸ παράνομον appellat. Reiske.

ἄλλοτεῖόν τι παρ' ἄγμα ἀκροώμενοι, πρὸς ἑτέρῳ τινὶ ἢ γνώμῃ ἔχουσιν. Ἦδη δ' ἔκ τῶν τεχνῶν τῶν Δημοσθένεος αἰχρὸν ἔχεις ἐν τοῖς δικαστηρίοις παρὰ δέχεται μετενήνεκται ἢ ἡμῖν τὰ τῆς πόλεως δίκαια. Ὁ μὲν ἢ κατήρεος ἀπολογεῖται, ὁ δὲ φεύγων τὴν γραφὴν κατηγρηθῆ, οἱ δὲ δικαστὴ εὐνότε, ὧν μὲν εἰσι κριταί, ἔπι- λαθάνονται, ὧν δὲ οὐκ εἰσι δικαστὴ, πρὸς τῶν ἀναγκάζονται τὴν ψήφον φέρειν, λέγει δὲ ὁ φεύγων, ἀν' ἄρα ποτὲ ἄφηται τοῦ παρ' ἄγματος, οὐχ ὡς ἔνομα γεγρα- φει, ἀλλ' ὡς ἤδη ποτὲ καὶ πρὸς ἄλλοις τοιαῦτα γραφὰς ἀπέφυγεν· ἐφ' ᾧ καὶ νυκτὶ μέγα φρονεῖν ἀκούω Κτησιφῶντα.

Ξε'. Ἐτόλμα δ' ἐν ὑμῖν ποτε σεμνύεσθαι Ἀριστοφῶν ἑκεῖνος ὁ Ἀζωμιεύς, λέγων, ὅτι γεγραφὰς παρ' ἀνόμων πέφυγεν ἑβδομήκοντα καὶ πέντε. Ἄλλ' οὐχὶ ὁ Κεφαλῆς, ὁ παλαιὸς ἑκεῖνος, ὁ δοκῶν δημοτικώτατος γεγενῆσθαι, οὐχ ἔτι, ἀλλ' ὅτι τοῖς ἐναντίοις ἐφιλοπι- μεῖτο, λέγων, ὅτι πλεῖστα πάντων γεγραφῶς ψήφισματα, ὅθεν μάλιστα πρῶποτε γραφὴν πέφυγε παρ' ἀνόμων· καλῶς, οἴμαι, σεμνωτόμενος· ἐγράφοντο γὰρ ἀλλήλους παρ' ἀνόμων οὐ μόνον οἱ ἀποπολιτευόμενοι, ἀλλὰ καὶ οἱ φίλοι

¹ διαπολιτευόμενοι] Casaubonus, ad hæc verba Polyæni, Strat. l. i. c. 21. Πεισιφάτος Μεγακλεῖ διαπολιτεύετο, ait : fuit quum præferrem alteram lectionem ἀντεπολιτεύετο. Sed nihil mutandum. Nam διαπολιτεύεσθαι, pro ἀντιπολιτεύεσθαι, de contrariis in eadem civitate factionibus non raro positum meminimus. Polyæ- nus iterum, l. ii. c. 26. τοὺς διαπολιτευομένους τῶν ἀρχόντων αὐτῶν Ἀριστοκλεῖ διαφείρας. Et l. v. c. 11. ὑπὸ τῶν διαπολιτευομένων

τοὺς φίλους, εἰ πὶ ἔξαμαρτάνοιεν εἰς τὴν πόλιν. Ἐκεί-
θεν δὲ τῷτο γνώσαθε. Ἀρχῖνος γὰρ ὁ ἐκ Κοίλης
ἐγράφατο πρὸς τὸν Θερασίβηλον τὸν Στεριέα, γρά-
φοντά πὶ πρὸς τὸς νόμους, φερανὲν ἕνα τῶν συλτατελ-
όντων αὐτῷ ἀπὸ Φυλῆς, καὶ εἶλε, νεωστὶ γεγεννημένων
αὐτῷ τῶν εὐεργεσιῶν, ἀς οὐχ ὑπελογίζοντο οἱ δικασ-
τάι· ἡρῶντο γὰρ, ὡσπερ τότε αὐτὰς φεύγοντας ἀπὸ
Φυλῆς Θερασίβηλος κατήγαγεν, ἔτω νῦν μένοντας ἔξε-
λαύνειν, πρὸς τὸς νόμους γράφοντά τι.

Ξε'. Ἄλλ' οὐ νῦν, ἀλλ' ἅπαν τὸναντίον γίνε'. Οἱ
γὰρ ἀγαθοὶ φρατηρὶ ὑμῶν, καὶ τῶν τὰς σιτήσης πινὲς
εὐρημάτων ἐν τῷ Πρυτανείῳ, ἔξαιτουῦνται τὰς γραφὰς
τῶν πρὸς τὸν Θερασίβηλον, ἐς ὑμεῖς ἀχαρίστους εἶ) δικαίως ἀνὴρ ὑπο-
λαμβάνοιτε. Εἰ γὰρ τις ἐν δημοκρατία τετιμημένος,
ἐν τοιαύτῃ πόλει, ἢ οἱ Θεοὶ καὶ οἱ νόμοι σώζουσι, τολμᾷ
βοηθεῖν τοῖς πρὸς τὸν Θερασίβηλον γράφουσι, καταλύει τὴν πολι-
τείαν, ὑφ' ἧς τετίμηται. Τίς οὖν ἂν ἀποδέδεικται λόγος

διαβληθεῖς. Marcellinus, in vita Thucydidis, ὅς καὶ Περικλεῖ διε-
πολιτεύσατο, hoc est, ἀντεπολιτεύσατο, ut apud Plutarchum in ea-
dem re, ἣν μὲν γὰρ ὁ Θουκυδίδης τῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν,
καὶ πλείστον ἀντεπολιτεύσατο τῷ Περικλεῖ χρόνον. Idem in Nicia
eadem repetit. Grammatici tamen inter διαπολιτεύεσθαι et ἀντιπο-
λιτεύεσθαι subtiliter more suo distinguunt. Verba Ammonii sunt,
quæ ascripsimus, Διαπολιτεύεσθαι καὶ ἀντιπολιτεύεσθαι διαφέρει.
Διαπολιτεύεσθαι μὲν γὰρ λέγουσι τὸς ἐκ τῆς αὐτῆς πόλεως· ἀντιπο-
λιτεύεσθαι δὲ τὸς ἐξ ἑτέρας δι' ἑτέρας ἀντιδιασταθῆντας ἀλλήλοις.
Θεόπομπος δὲ, καὶ τοὺς ἐν μιᾷ πόλει φιλοτιμημένους πρὸς ἀλλήλους,
ἀντιπολιτεύεσθαι ἔφη.

ἂν ἀποδέδεικται] *Assignatus, attributus, permissus, præscriptus est.*
Reiske.

ἀνδρὶ ¹ δικαίῳ συνηγόρῳ καὶ σώφρονι; Ἐγὼ λέξω.
 Εἰς τρία μέρη διαιρεῖται ἡ ² ἡμέρα, ὅταν εἰσὶν γραφὴ
 πρῶτον εἰς τὸ δικαστήριον. Ἐγγχεῖται γὰρ τὸ μὲν
³ πρῶτον ὕδωρ τῷ κατηγορῶ, καὶ τοῖς νόμοις, καὶ τῇ
 δημοκρατίᾳ· τὸ δὲ δεύτερον ὕδωρ, τῷ πῦρ γραφῆν

¹ δικαίῳ] Anne ἀνδρὶ δικαίῳ, an δικαίῳ συνηγόρῳ? Tanta Ἀμφιβολογία a tanto et tam accurato auctore excidere non potuit. Sed teneo: illud ἀνδρὶ insinuatum est a sciolo, qui non intellexit, quid Græci voluerunt per δικαίῳ συνηγόρον. Nimirum δικαίος ille est, qui eam rem rite exsequitur, in qua occupatur. Ita Lucianus, de Hist. conscribend. Xenophontem vocat δικαίῳ συγγραφέα, i. e. idoneum et historię conscribendę parem auctorem. Ad eam normam scriptum reperimus apud Longinum, Cap. extr. παιδευμαδεῖς θελείας δικαίας. i. e. perfectę, et absolutę. Latini multa cum liberalitate voce *justus* ad eam rem utuntur, ut *Volumen, Prælium, Exercitus* dicuntur *justi*. Quicquid scilicet functionem suam recipit; quicquid suo muneri respondet, et omnibus numeris est absolutum, id apud eos scriptores *justum* dicitur. Ecce enim auctoritatem, ut hac ipsa phraseologia utar, *justam*. Priscianus scribit, Σοφοκλῆς Αἴαντι. Δικαίος γένος, pro vero. Nostri quoque Verum pro Justo, et Justum pro Vero frequenter ponunt. Virgilius, *Æneid.* l. xii.

*Quæcunque est fortuna, mea est, me verius unum
 Pro vobis fœdus lucre, et decernere ferro.*

Verius dixit pro Justius. Hæc ille, l. ii. col. 1180. Videtur Priscianus respexisse ad illud *Sophocleum* in *Ajace*, ver. 547.

Εἶπερ δικαίως ἔσ' ἐμὸς τὰ πατρώθεν.

Sed pergo in Græcis. Demosthenes, de Cor. §. 56. ἦν μὲν τοίνυν τῷ δικαίῳ πολίτῃ. i. e. boni civis, et patrię amantissimi. Non agitur de *Justitia morali*. Et rursus, §. 90. εὐνεσ καὶ δικαίος πολίτης. Taylor.

² ἡμέρα] Qui commentantur ad N. F. scilicet 1 Cor. c. iii. ver. 13. et ἡμέραν per *judicium* exponunt, ex hoc loco proficere possunt. *Idem*.

³ πρῶτον ὕδωρ] Adi Potterum, l. i. c. 21.

φεύγοντι, καὶ τοῖς ¹ εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα λέγουσιν·
 ἐπειδὴν δὲ τῆ πρῶτη ψήφῳ ² μὴ λυθῆ τὸ παράνομον,
 ἤδη τὸ τρίτον ὕδα· ἐγχεῖται τῆ τιμῆσὶ καὶ τῶ μεγέθει
 τῆς ὀργῆς τῆς ὑμετέρας. Ὅσις μὲν οὖν ἐν τῆ τιμῆσὶ
 τιλὸ ψῆφον αἰτεῖ, τιλὸ ὀργίῳ τὴν ὑμετέραν ὀφθαίτῃ-
 ται ³ ὅσις δὲ ἐν τῶ πρῶτῳ λόγῳ τιλὸ ψῆφον αἰτεῖ,
 ὄρκον αἰτεῖ, νόμον αἰτεῖ, δημοκρατίαν αἰτεῖ, ὧν οὔτε αἰ-
 τήσαι ὄσδεν ὅσιον ὄσδενί, οὔτ' αἰτηθέντα ἑτέρῳ δῆναί.
 Κελεύσατε οὖν αὐτῆς, ἐάσαντας ὑμᾶς τὴν πρῶτῳ
 ψῆφον κατὰ τῆς νόμους ⁴ διενεγκεῖν, ἔπειτα ἀπαντᾶν
 εἰς τὴν τίμησιν.

¹ εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα λέγουσιν] *Qui rem ipsam de qua certatur, tractare volunt, neque iudices, a proposito abductos, de iis rebus sententiam ferre cogunt, quarum iudices non sunt, quod modo questus est Noster, §. 64. Stock.*

² μὴ λυθῆ] *Nisi purgetur. h. e. si minus evincatur, illud decretum, quod discrepantiæ cum legibus arguatur, cum legibus optime consentire. Reiske.*

³ ὅσις δὲ] *Sententia est, quisquis autem in prima sui defensione vos rogat vestrum suffragium, is vos hæc rogat, ut vos sibi velitis religionem vestri iurijurandi condonare et prodere, et legum veniam facere, suamque in gratiam ritus patrios libertatemque civilem tollere. Ὅρκον, et reliqua, αἰτεῖν, est rogare iudicem, ut sibi καταχαρίζηται τὸν ὄρκον, jusjurandum a se dictum de servando jure æquo tuendisque legibus, violet in gratiam rogantis. Ἡ πρώτη ψήφος est suffragium illud quod decernit, sitne reus sors, an insors, absolvendus, an condemnandus. Quo si condemnaretur, tum iterum ibatur in suffragia, quæ erat ἡ δευτέρα ψήφος, ἡ τίμησις, qua seu multa pecuniaria, seu pœna corporis fit afficiendus. Idem.*

⁴ διενεγκεῖν] *Διὰ in hac compositione significat τὸ viritim, ut unusquisque sigillatim suum suffragium in cistulam injiceret. Idem.*

ξζ'. "Ολως δ' ἔγωγε, ὦ Ἀθηναῖοι, ὀλίγου δέω εἰπεῖν, ὡς καὶ νόμον δεῖ τεθῆναι ἐπὶ ταῖς γραφαῖς μόνον τῶν παρανόμων, μὴ ἔξεῖναι μήτε τῷ κατηγορῶ συνηγῶρους ἀπέχεσθαι, μήτε τῷ τὴν γραφὴν τῶν παρανόμων φεύγοντι· οὐ γὰρ ἀόριστον ἔστι τὸ δίκαιον, ἀλλ' ὀρισμένον τοῖς νόμοις τοῖς ὑμετέροις. "Ωσπερ γὰρ ἐν τῇ τεκλονικῇ, ὅταν εἰδέναι βηλώμεθα τὸ ὀρθὸν καὶ τὸ μὴ, τὸν κανόνα προσφέρωμεν, ὃ ἀναγίνωσκειται, οὕτω καὶ ἐν ταῖς γραφαῖς τῶν παρανόμων ἀνάκειται κανὼν τῆς δικαίας, καὶ τὸ σανίδιον, καὶ τὸ ψήφισμα, καὶ οἱ παραγεγραμμένοι νόμοι. Ταῦτα συμφωνοῦντα ἀλλήλοις ἐπιδείξας κατὰβαινε· καὶ τί δεῖ σε Δημοσθένι παρακαλεῖν; Ὅταν δὲ ὑποστηδύσας τὴν² δικαίαν ἀπολογίαν, παρακαλεῖς κακοῦργον ἄνθρωπον, καὶ τεχνίτιον λόγαν, κλέπεις τὴν ἀκρόασιν, βλάπτεις τὴν πόλιν, καταλύεις τὴν δημοκρατίαν.

ξη'. Τίς οὖν ἔστιν ἀποτροπὴ τῶν τοιούτων λόγων; Ἐγὼ ἔρω. Ἐπειδὴν προσελθὼν εἰς αὐτῷ Κτησιφῶν διεξέλεθαι πρὸς ὑμᾶς τῆτο δὴ τὸ συμπεταγμένον αὐτῷ προσόμιον, ἔπειτ' ἐνδιατέλλοι καὶ μὴ ἀπολογῆται, ὑπο-

¹ τὸ ψήφισμα, καὶ οἱ—νόμοι] Hæc verba sunt expositio vocabuli τὸ σανίδιον. Solebat enim in foro, coram iudicum confessu, lignea suspendi tabula, cui inscripta essent hæc duo: primo, decretum, quod παρανόμων argueretur: secundo, leges, quæ illi decreto adversari viderentur, quæ leges, quod ad latus decreti scriberentur, ideo dicuntur νόμοι παραγεγραμμένοι. *Reiske.*

² δικαίαν] Forte, in parili significatione, ac modo exposuimus. Et similiter paulo infra. *Taylor.*

μνήσαστ' αὐτὸν ἀνὸς θορύβου τὸ σανίδιον λαβεῖν, καὶ τὰς νόμους τῷ ψηφίσματι ¹ ᾠδυναγνώσασθαι. Ἐὰν δὲ μὴ προσποιῆται ὑμῶν ἀκούειν, μηδὲ ὑμεῖς ἐκείνῳ ἐθέλετε ἀκέειν· οὐ γὰρ τῆς φευγόντων τὰς οὐ δικαίας ἀπολογίας εἰσεληλύθατε ἀκροασόμενοι, ² ἀλλὰ τὰς τῆς ἐθελόντων δικαίως ἀπολογεῖσθαι. Ἐὰν δὲ, ὑπαρπιδήσας τὴν δικαίαν ἀπολογίαν, Δημοσθένην ᾠδευκαλῆ, μάλιστα μὲν μὴ προσδέχεσθε κακῆρον ἄνθρωπον, οἴομαι ῥήμασι τοὺς νόμους ἀναιρήσειν, μηδ' ἐν ἀρετῇ τῷθ' ὑμῶν μηδεὶς καταλογιζέσθω, ὅς ἂν, ἐπανερμύνης Κτησιφώντος, εἰ καλέσοι Δημοσθένην, ᾠδῆτος ἀναδόσης, χάλει, χάλει· ὅτι σαυτὸν καλεῖς, ὅτι τὰς νόμους καλεῖς, ὅτι ³ Δημοκρατίαν καλεῖς.

Ξθ'. Ἄν δ' ἄρα ὑμῖν δόξη ἀκέειν, ἀξιῶσατε τὸν Δημοσθένην ⁴ αὐτὸν τρόπον ἀπολογεῖσθαι, ⁵ ὅνπερ καὶ γὼ

¹ παραναγνώσασθαι] De vi hujus vocis vide, supra, p. 93.

² ἀλλὰ τὰς τῶν] Interposui τὰς de meo. *Reiske.*

³ ὅνπερ κ. τ. λ.] Antiquiora exemplaria habent, ὅνπερ καὶ γὼ ὡς πῶς κατηγορήκα, ἵνα καὶ ὑπόμνησω ὑμᾶς. Ita *Ald.* cum *MS. Mead.* Unde nobis procudit optimus *Stephanus* bellissimam sane lectionem, quam ejus auctoritate repræsentavi, τὸν αὐτὸν τρόπον ἀπολογεῖσθαι, ὅνπερ καὶ γὼ κατηγορήκα· ἐγὼ δὲ πῶς κατηγορήκα; Excidit enim incuria librarii vox illa tam cito recurrens κατηγορήκα. Solet hoc fieri. Quod cum mihi concesseris, cetera pronò alveo fluunt. Interea *Cl. Marklandus*, puncto tantum interrogationis translato, scitam istam lectionem scitiorum etiamnum facit: ἐγὼ δὲ πῶς κατηγορήκα (ἵνα καὶ ὑπόμνησω ὑμᾶς;) Verte igitur; postulate, ut *Demosthenes* eodem modo se defendat, quo ego accusavi. Ego autem (ut id vobis in memoriam revocem) quo facto aut modo accusavi? Postremo *Cod. Bern.* ita, ὅνπερ καὶ γὼ κατηγορήκα, καὶ πῶς κατηγορήκα; ὡς δὲ. *Taylor.*

ᾧ δὲ πως κατηγόρηκα, ἵνα καὶ ὑπομνήσω ὑμᾶς, ἔπε-
 τὸν ἴδιον βίον τῷ Δημοσθένος πρῶτερον διεξήλθον, οὔτε
 τῶν δημοσίων ἀδικημάτων οὐδενὸς πρῶτερον ἐμνήσθην,
 ἀφθονα δὴ πού καὶ πολλὰ ἔχων λέγειν, ἢ πάντων γ' ἂν
 εἴλω σποράτατος, ἀλλὰ πρῶτον μὲν τοὺς νόμους ἀπέ-
 δεῖξα ἀπαγορεύοντάς μὴ φερανοῦν τοὺς ὑπευθύνους·
 ἔπειτα τὸν ῥήτορα ἐξήλεγξα γράψαντα Δημοσθένει
 ὑπεύθυνον ὄντα φερανοῦν, οὐδὲν προβαλόμενον, εἰδὲ
 προσεγράψαντα, ἐπειδὴν δὴ τὰς εὐθύναις, ἀλλὰ
¹ παντελῶς καὶ ὑμῶν καὶ τῶν νόμων καταπεφρονηκότα·
 καὶ τὰς ἐσομένας πρὸς ταῦτα προφάσεις εἶπον, ἃς
 ἀξιῶ καὶ ὑμᾶς ἀφαιρημονεύειν. Δεύτερον δ' ὑμῖν διεξ-
 ἤλθον τοὺς περὶ τῶν κηρυγμάτων νόμους, ἐν οἷς ἀφαιρή-
 θην ἀπείρηται τὸν ὑπὸ τῷ δήμῳ φερατόμενον μὴ κη-
 ρύττεσθαι ἔξω τῆς ἐκκλησίας· ὁ δὲ ῥήτωρ, ὁ φεύγων τὴν
 γραφὴν, οὐ τὰς νόμους μόνον παραβέβηκεν, ἀλλὰ καὶ τὸν
 καιρὸν τῆς ἀναρρήσεως, καὶ τὸν τόπον, κελύων οὐκ ἐν
 τῇ ἐκκλησίᾳ, ἀλλ' ἐν τῷ θεάτρῳ τὴν ἀναρρῆσιν γίνεσ-
 θαι, οὐδὲ ἐκκλησιαζόντων Ἀθηναίων, ἀλλὰ μελλόντων
 παραγῶδων εἰσιέναι. Ταῦτα δ' εἰπόν, μικρὰ μὲν περὶ
 τῶν ἰδίων εἶπον, τὰ δὲ πλεῖστα περὶ τῶν ² δημοσίων,
 ἀδικημάτων λέγω.

¹ παντελῶς] Juxta monitum Cl. Marklandi, distinguendum est
 post istud vocabulum, nempe εἰδὲν προβαλόμενον, εἰδὲ προσεγράψ-
 αντα verba ista, ἐπειδὴν δὴ τὰς εὐθύναις, ἀλλὰ παντελῶς, καὶ
 ὑμῶν καὶ τῶν νόμων καταπεφρονηκότα. Et verte, *verum absolute,*
sine clausula, aut exceptione, ideoque vos et leges desprexerit. Taylor.

² δημοσίων, ἀδικημάτων λέγω] Quicquid hic fuerit olim du-

ὁ. Οὕτω δὴ καὶ τὸν Δημοσθένει ἀξιώσατε ἀπολογεῖσθαι, ὡς τὸν τῶν ὑποδύτων νόμον ᾤοντο, καὶ τὸν περὶ τῶν κηρυγμάτων δεύτερον, ¹ τρίτον δὲ τὸ, μέγιστον λέγω, ὡς οὐδέ τις ἀξίος ὅτι τῆς δωρεᾶς. Ἐὰν δ' ὑμῶν δέηται συγχωρῆσαι ἀπὸ τοῦ τῆς τάξεως τῆς λέγου, κατεπαγγελλόμενος ὡς ὅτι τῆς τελευτῆς τῆς ἀπολογίας λύσει ὁ ᾤοντο, μὴ συγχωρεῖτε, μηδ' ἀγνοεῖτε, ὅτι ² πάλαισμα τέτ' ἐστὶ δικαστήριον. Οὐ γὰρ εἰσαυ-

bii, id interponendo commate sustuli, tanquam duo postrema vocabula in parenthesi posita sint *de publicis (injuriis inquam.)* Nam cum δημοσίων dixisset, poterat alicui πραγμάτων vel πολιτευμάτων succurrere. Orator autem hoc defugiens, cavensque, ne quis in supplenda sententia erret, addit, ἀδικημάτων λέγω, veluti diligenter declarans mentem suam, certisque finibus ambitum ejus circumscribens, de significatione, qua vocabulum δημοσίων h. l. acceptum velit. *Reiske.*

¹ τρίτον δὲ τὸ, μέγιστον] Ita interpungimus, et, ni fallimur, recte. Quis enim, mediocriter etiam in Græcis literis versatus, nescit, articulum neutrum τὸ haud raro propositioni integræ præponi?

² πάλαισμα] Valet astutam rationem vincendi adverfarium, qua utebantur pugiles in certaminibus: sæpe tamen hoc verbum apud optimos auctores ad alias res translatum invenitur, significatque *callidum aliquod consilium ac vasfrum.* Æschines in hoc loco manifesto ita cepit. Xenophon quoque, Memorab. l. ii. inducens Socratem irridentem stultam rationem Aristippi, qui dixerat, ut liber esset malis, quæ sæpe vexant incolas certorum locorum, noluisse unquam ascribi se in civitatem ullam, sed ubique peregrinum esse, eodem pacto illo usus est. Verba politi suavisque scriptoris hæc sunt: καὶ ὁ Σωκράτης ἔφη, τέτο μόντοι ἤδη λέγεις δεινὸν πάλαισμα· τοὺς γὰρ ξένους, ἐξ οὗ ὁ, τε Σίνις, καὶ ὁ Σκείρων, καὶ ὁ Προκίσης ἀπέθανον, ἑδεῖς ἔτι ἀδικεῖ. Mera autem illa est ironia; multis enim injuriis tunc quoque expositos esse hospites intelligebat. *Victorius, Var. Lect. l. ii. c. 10.*

ἦς ποτε βέλεται πρὸς τὸ παράνομον ἀπολογεῖσθαι,
 ἀλλ' ὅσδ' ἔχων δίκαιον εἰπεῖν, ἑτέρων παρεμβολῇ
 πραγμάτων, εἰς λήθην ὑμᾶς βέλεται τῆς κατηγορίας
 ἐμβαλεῖν. Ὡσαυτ' οὖν ἐν τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσιν ὁρᾶτε
 τῆς πύκτας περὶ τῆς γάσεως πρὸς ἀλλήλους ἀφθω-
 νίζομενοι, οὕτω καὶ ὑμεῖς ὅλιω τῇ ἡμέρᾳ ὑπὲρ τῆς
 πόλεως, καὶ περὶ τῆς τάξεως αὐτῶν τῶ λόγου μάχεσθε,
 καὶ μὴ εἴτε αὐτὸν ἔξω τοῦ πρᾶγματος λόγου περὶ τῆς
 εἰσελαύνετε αὐτὸν εἰς τοὺς ἑπὶ πρᾶγματος ¹ λόγους, καὶ
 τὰς ² ἐκτροπὰς αὐτῶν τῶν λόγων ὀπιτηρεῖτε.

οα'. Ἄλλ' ἂν δὴ συμβήσεται ὑμῖν, εἰ μὴ τῶτον τὸν
 τρόπον τῇ ἀκρόασι ποιῆσθε, ἧστ' ὑμῖν ἡδὴ δίκαιός εἰμι
 πρὸς πεῖν. Ἐπεισάξει γὰρ τὸν γόητα, καὶ βαλαντιοτό-
 μον, καὶ ἀφαιετικώτα τὴν πολιτείαν. Οὗτος κλαίει

¹ λόγους] Putarem ὄρας, terminos, ex fenfu, et ut vitetur ingrata
 repetitio ejusdem vocabuli. Orat. c. Timarch. p. 75. lin. 14.
 Edit. Taylor. εἰς τὸν τῶ πρᾶγματος αὐτὸν δρόμον εἰσελαύνετε. Vide
 tamen Demosthenem, de Falf. Legat. p. 149. Markland.

Ibid.] Bene habet: ὁ τοῦ πρᾶγματος λόγος idem est atque ὁ
 περὶ τοῦ πρᾶγματος λόγος, quasi dixisset τὸ λέγειν τὸ πρᾶγμα αὐ-
 τό. In alio quidem auctore περὶ utique amplecteret. Reiske.

² ἐκτροπὰς] Ἐκτροπαὶ vocabantur a Græcis, nisi fallor, diver-
 ticula, id est, loca quædam in viis, ubi errare, rectoque itinere di-
 gradi facile possent viatores. Hoc in loco utitur Æschines μετα-
 φορικῶς, dum admonet diligenter iudices ne paterentur Demosthe-
 nem in defensione a causa discedere, atque aliquid extra rem af-
 ferre, sed exitus clauderent, ipsique diverticula omnia servarent.
 Loquitur enim tanquam de fera, quæ in saltu aliquo a venatoribus
 inclusa, retibusque undique cincta, conetur aliqua occulta via
 erumpere. Victorius, Var. Lect. l. xiv. c. 5.

μὲν ῥᾶον, ἢ ἄλλοι γελῶσιν, ἔπιτορκεῖ δὲ πάντων πρῶτοι-
 εῦτατα ἀνθρώπων. Οὐκ ἂν θαυμάσαιμι δὲ, εἰ μετα-
 βαλλόμενος τοῖς ἔξω φερεσκόσι λαιδρῆσαι, φάσκων
 τὸς μὲν ὀλιγαρχικὰς ὑπὸ αὐτῆς τῆς ἀληθείας ἰδι-
 οτημιμύθους ἦκειν πρὸς τὸ τῷ κατηγόμενῳ βῆμα, τὸς δὲ
 δημοτικὰς πρὸς τὸ τῷ φεύγοντι. Ὅταν δὲ ταῦτα
 λέγη, πρὸς μὲν τὸς γασιατικὰς λόγους, ἐκείνο αὐτῷ
 ὑποβάλλετε, ὅτι, ὦ Δημοσθένες, εἰ σοι ἦσαν ὅμοιοι οἱ
 ὑπὸ Φυλῆς φεύγοντα τὸν δῆμον καταγαγόντες, οὐκ
 ἂν ποτε ἡ δημοκρατία κατέστη· νῦν δὲ ἐκείνοι μὲν, με-
 γάλων κακῶν συμβάντων, ἔσωσαν τὴν πόλιν, τὸ χάλισον
 ἐκ² παιδείας ῥῆμα φηγεγᾶμνοι, Μὴ μνησικακεῖν, Σὺ
 δὲ ἐλκοποιεῖς, καὶ μᾶλλον σοι μέλει τῆς αὐθιμερῆς λόγων,
 ἢ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως.

οβ'. Ὅταν δ' ἐπιτορκῶς ὦν, εἰς τὴν ἀφ' ἧς τῶν ὄρκων
 πῆξιν καταφυγᾶν, ἐκείνο ὑπομνημονεύσατε αὐτῷ, ὅτι
 τῷ πολλὰς μὲν ἐπιτορκῶν, ἀεὶ δὲ πρὸς τὸς αὐτοὺς
 μετ' ὄρκων ἀξιώντι πιεσέσθαι, δυοῖν γάτερον ὑπάρξαι
 δεῖ, ὧν ὁδδέτερον ἔστι Δημοσθένει ὑπάρχον, ἢ τοὺς
 Θεοὺς καινοὺς, ἢ τοὺς ἀχροατοὺς μὴ τὸς αὐτοὺς. Περὶ

¹ διηριθμημένους] Delectos, excerptos, distinctos, et in suas
 quosque classes distributos, atque seorsim stare iussos, tu, qui cum
 optimatibus facis, hac ito, tu, qui popularis es, illac: ut pastor
 pecus dinumerat, albas a nigris separans. *Reiske.*

² παιδείας] H. l. est, honesta, ingenua, liberalis disciplina, pu-
 dica, decoris, æquitatis, humanitatis, et sapientiæ plena vivendi
 ratio, *bonne conduite*, cujus in præceptis negat Æschines aliud esse
 præstantius hoc, μὴ μνησικακεῖν, facilitate puta peccatis aliorum
 ignoscendi. *Idem.*

δὲ τῶν δακρύων, καὶ τοῦ τόνου τῆς φωνῆς, ὅταν ὑμᾶς ἐπερωτᾷ, ποῖ χεῖρα φύω, ἄνδρες Ἀθηναῖοι; Εἰ περιγράφετε με ἐκ τῆς πολιτείας, οὐκ ἔστιν ὅπου ἀναπήσομαι ἀνθυποβάλλετε αὐτῷ, ὁ δὲ δῆμος ὁ Ἀθηναίων ποῖ καταφύγη, Δημόθενες; πρὸς ποίαν συμμάχων προσκομιῆ; πρὸς ποῖα χεῖματα; Τί¹ προσβαλλόμενος ὑπὲρ τῶν δήμου πεπολιτίβουσαι; ἂ μὴν γὰρ ὑπὲρ σεαυτῶ² βεβούλευσαι, ἅπαντες ὁρῶμεν ἐκλιπὼν μὴ τὸ αὐτῷ, οὐκ οἰκεῖς, ὡς δοκεῖς, ἐν Πειραιεῖ, ἀλλ' ἔξορμεῖς ἐκ τῆς πόλεως, ἐφόδια δὲ πεπόρισαι τῇ σεαυτῷ ἀναδρία τὸ βασιλικὸν χεῖσιον, καὶ τὰ δημόσια δωροδοκῆματα.

οἴ. Ὅπως δὲ τί τὰ δάκρυα; Τίς ἡ κραυγή; Τίς ὁ τόνος τῆς φωνῆς; Οὐχ ὁ μὴ τὴν γραφὴν φεύγων ὅτι Κτησιφῶν; Ὁ δὲ ἀγὼν οὐκ⁴ ἀτίμητος; Σὺ δ' οὔτε

¹ προσβαλλόμενος] De iis usurpatur, qui cautela quadam, tanquam scuto, rem quasi vallant. Est itaque sententia, qua tu cautione, quo praesidio, in republica gerenda, latera ejus communi-
visti? *Reiske.*

² βεβούλευσαι] An προέβλησαι? *Markland.* Recte, credo, ut continetur allusio, quam attigit H. Valesius, ad Harpocr. p. 160. Pronum est, inquam, et facile, τί προσβαλλόμενος ὑπὲρ τοῦ δήμου—
ὑπὲρ σεαυτοῦ προέβλησαι. *Taylor.*

³ ἔξορμεῖς] Urbs quasi portus quidam fingitur, extra quem quæ navis ad anchoram stat, illa ἔξορμεῖν dicitur. Stas ad anchoram, quasi navis quædam extra portum, ad fugam parata. *Reiske.*

⁴ ἀτίμητος] Causa tua non est ex eo genere caufarum, quibus quod pœna nulla a legibus dicta et definita est, accusatori lævo, aut judicibus inflammatis liceat immanem pœnam pro arbitrato suo irrogare. *Idem.*

ὡς τῆς ἕσας, οὔτε περὶ τῷ σώματος, οὔτε περὶ τῆς ἐπιτιμίας ἀγωνίζη. Ἄλλα περὶ τίνος ὅστιν αὐτῷ ἡ σφραγὶς; Περὶ χρυσῶν φεράων καὶ κηρυγμάτων ἐν τῷ θεάτρῳ ὡς τοὺς νόμους ὃν ἐχρήμ, εἰ καὶ μανεῖς ὁ δῆμος, ἢ τῷ κρηστικώτων ἐπιλελησμένος, ὅτι τοιαύτης ἀκαιρίας ἐβούλετο φερανοῦν, αὐτὸν παρελθόντα εἰς τὴν ἐκκλησίαν εἰπεῖν, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν μὲν φερανον δέχομαι, τὸν δὲ κρηστικὸν ἀποδοκιμάζω, ἐν ᾧ τὸ κηρυγμα γίνεται· οὐ γὰρ δεῖ ἐφ' οἷς ἡ πόλις ἐπένησσε καὶ ἐκείρατο, ἐπὶ τούτοις ἐμὲ φερανοῦσθαι. Ἄλλ', οἶμαι, ταῦτα μὲν ἂν εἴποι ἀνὴρ ὄντως βεβιωκῶς μετ' ἀρετῆς· ἀ δὲ σὺ λέξεις, εἴποι ἂν κάρταρμα ² ζηλοτυποῦ ἀρετῆς.

Ibid.] Pollux, l. viii. c. 6. Ἀτίμητος δίκη, ἣν ἐκ ἔσιν ὑπολήμισσασθαι, ἀλλὰ τοσοῦτε ἐπιτετιμῆται, ὅσου ἐπιγέγραπται. Similiter Ulpianus, in Midiana: Ἀτίμητον καλοῦσιν, ἣν οὐχ ὁ δικαστὴς τιμᾶ, ἀλλ' ἐγγέγραπται τοῖς νόμοις. Videfis Potterum, Archæolog. Græc. l. i. c. 21.

¹ ἐκείρατο] Ita Lyfias, in Epitaph. Ἄξιον ἦν ἐπὶ τῷδε τῷ τάφῳ τότε κείρασθαι τῇ Ἑλλάδι, καὶ πενήσθαι τοὺς ἐνθάδε κειμένους. Homerus, Odyff. δ'. ver. 198.

Τῆτό νυ καὶ γέρας αἶον οἰζυροῖσι βροτοῖσι,
Κείρασθαι τε κόμηγ, βαλέειν τ' ἀπὸ δακρυῦ παρειῶν.

Alia exempla corrasit *Tourellius*, et multi præterea, qui de antiquo more lugendi scripserunt. *Taylor*.

² ζηλοτυποῦ] Arbitror opponi hic *veram et simulatam virtutem*, distingui inter hominem ὄντως βεβιωκῶτα μετ' ἀρετῆς, et monstrum ζηλοτυποῦν ἀρετήν. Aliter tamen *Lexicographi*, et in diversa profus abeunt, dum hunc textum citant, *Harpocratio*, *Photius*, *Suidas*, quos turba interpretum sequitur. Ζηλοτυπεῖν certe, ratione suæ compositionis, est, *Zelum sive æmulationem fingere*. Atque is sensus huic loco optime concordat. *Idem*.

οδ'. Οὐ γὰρ δὴ, μὰ τὸν Ἡρακλέα, τοῦτό γε ὑμῶν ὁδοὶ φοβηθήσεται, μὴ ὁ Δημοσθένης, ἀνὴρ μεγαλόψυχος, καὶ τὰ πολεμικὰ ἀγαθῶν, ἀποτυχὼν τῷ ἀριτεῖων, οἴκαδ' ἐπανελθὼν ἑαυτὸν¹ ἀναχρήσεται, ὅς ποσῶτον καταγελᾷ τῆς πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίας, ὥστε τιμὴν μαρτῶν κεφαλὴν ταύτιον καὶ ὑπεύθυνον, ἣν οὗτος πρὸ πάντων τοὺς νόμους γέγραφε τεφανῶσαι, μυριάκις κατατέτμηκε, καὶ τέτων μιᾶς εἴληψε,² τραύματος ἐκ προνοίας γραφᾶς γραφόμενος, καὶ κατακεκονδύλισται, ὥστε αὐτὸν οἶμα τὰ τῶν κονδύλων ἴχνη τῷ Μειδίῳ ἔχειν ἐπιφανεῖ. Ὁ γὰρ ἄνθρωπος οὐ κεφαλὴν, ἀλλὰ³ πρόσσοδον κέκτηται).

οε'. Περὶ δὲ Κτισιφῶντος τῷ γεγράφαντος τὴν γνώμην βραχέα βέλομαι εἰπεῖν· τὰ δὲ πολλὰ ὑπερβήσομαι, ἵνα καὶ πείραξιν ὑμῶν λάβω, εἰ δύνασθε τὰς σφόδρα

¹ διαχρήσεται] Ajacis exemplo Achillis armis spoliati. Brodaeus.

² τραύματος ἐκ προνοίας] *Deliberato consilio inflicti*. Pollux, l. viii. c. 6. Γραφαὶ δὲ, φόνου, καὶ τραύματος ἐκ προνοίας, &c. Stock.

³ πρόσσοδον] Ita ad me scripsit vir doctus, J. Τουρ. *Jocus frigidus atque inficetus, neque Aescbinem sapiens. Ego vim atque aculeum dabo. Scribe, ὁ γὰρ ἄνθρωπος οὐ κεφαλὴν, ἀλλὰ κεφάλαιον κέκτηται. (Nam illud πρόσσοδον ex glossa natum est.) Quae Latine vertere non possis. Haud aliter hesit Demades in Demosthenem apud Polluc. l. vii. c. 24. Δημάδης σκώπτων Δημοσθένη, οὐ συνάγχη λέγοντα εἰληφθῆαι, ἀργυράγχη δέ. Ita scribendum. Vulg. ἀργυρίζεσθαι δέ. Plutarch. in Demosthene, οἱ δὲ εὐφρεῖς χλευάζοντες, οὐχ ὑπὸ συνάγχης ἔφραζον, ἀλλ' ὑπ' ἀργυράγχης εἰληφθῆαι νύκτωρ τὸν δημαγωγόν. Quare ita sine dubio restituendus Pollucis locus. Taylor.*

πονηροῦς, καὶ μὴ τις παρείπη, ἀγαγνώσκειν. Ὁ δ' ὅτι κοινὸν καὶ δίκαμον κατ' ἀμφοτέρων αὐτῶν ἀπαγγέλλει, παρὸς ὑμᾶς τῶν ἐρῶ περιέρχον²) γὰρ ἢ ἀγροῦν ἀληθεῖς κατ' ἀλλήλων ἔχοντες δόξας, καὶ λόγους οὐ ψευδεῖς λέγοντες. Ὁ μὲν γὰρ Κτησιφῶν ἐπὶ τὸ κατ' ἑαυτὸν φησὶ φοβεῖσθαι, ἐλπίζει γὰρ δόξαι ἰδιώτης εἶναι, ἀλλὰ τίς τῶν Δημοσθένους ἐπὶ τῇ πολιτείᾳ δαρωδοκίαν φησὶ φοβεῖσθαι, καὶ τίς ἐμπληξίαν καὶ δειλίαν. Ὁ δὲ Δημοσθένης, εἰς αὐτὸν μὲν ἀποβλέπων, παρρῆν φησὶ, τίς δὲ ἔστι Κτησιφῶντος πονηρίαν καὶ πορνοδοκίαν ἰοχυρῶς δεδιέναι. Τὸς δὲ κατεγνωκότας ἀλλήλων ἀδικεῖν, μηδαμῶς ὑμεῖς οἱ κοινοὶ κριταὶ τῶν ἐγγλημάτων ἀπολύσιτε.

οἱ. Περὶ δὲ τῶν εἰς ἑμαυτὸν λοιδοριῶν βραχέα βέλομαι παρειπεῖν. Πρωτάνομα γὰρ λέξειν Δημοσθένει, ὡς ἡ πόλις ὑπὸ αὐτῶ μὲν ὠφέληται πολλά, ὑπὸ ἡμῶν δὲ καταβέβηται, καὶ τὸν Φίλιππον, καὶ τὸν Ἀλέξανδρον, καὶ τὰς ἀπὸ τῶν αἰτίας ἀνοίσειν ἐπ' ἐμέ. Οὕτω γὰρ ὅστις, ὡς εἴποιε, δεινὸς δημορῆος λόγων, ὡς οὐκ ἀπόχρη αὐτῷ, εἴ τι πεπολίτευμα παρ' ὑμῖν ἐγώ, ἢ εἴ τινας δημορῆας εἴρηκα, τῶν κατηγορεῖν, ἀλλὰ καὶ τίς ἡσυχίαν αὐτῆν τῶν βίαι διαβάλλει, καὶ τῆς σωπῆς με κατηγορεῖ, ἵνα μηδεὶς αὐτῷ τόπος ἀσυκοφάντητος ἢ παραλείπηται, καὶ τὰς ἐπὶ τοῖς γυμνασίοις μὲν τῶν νεωτέρων με διατεβὰς καταμέμφεται καὶ χεῖρ τῆσδε τῆς κρίσεως, εὐθὺς ἀρχόμενος τῶν λόγων, φέρει τινα αἰτίαν, λέγων ὡς ἐγὼ τίς γεαφίω οὐχ ὑπὲρ τῆς πόλεως ἐγραψ-

² παραλείπηται] Ita Reiskius, pro παραλίπηται, et recte.

ἀμίω, ἀλλ' ἵ ἐνδεικνύμενος Ἀλεξάνδρῳ ἀφ' τὴν πρὸς ἑαυτὸν ἔχθραν. Καί, ἢ Δί', ὡς ἐγὼ πυθάνομαι, μέλλει με ἀνερωτᾶν, ἀφ' οὗ τί τὸ μὲν κεφάλαιον τῆς πολιτείας αὐτῷ ψέγω, τὰ δὲ καθ' ἕκαστα οὐκ ἐκάλυον, οὐδ' ἐγραφόμευ, ἀλλὰ διαλιπὼν, καὶ πρὸς τὴν πολιτείαν οὐ πυκνὰ πρῶσιον, ἀπώεργα τὴν γραφὴν.

οζ'. Ἐγὼ δὲ ἔτε τὰς Δημοσθένους διατριβὰς ἐζηλωκα, οὐτ' ἔπι ταῖς ἐμαυτῷ ἀρχύνομαι, οὔτε τὰς εἰρημνύεις ἐν ὑμῖν λόγους ἐμαυτῷ ἀρήτους (εἰ) βυλοίμην, οὔτε τὰ αὐτὰ ἑτάτω δημηγορήσεις ἐδεξάμην ἀν ζῆν. Τὴν δ' ἐμὴν σιωπὴν, ὧ Δημοσθένης, ἢ τῷ βίῃ μετερότης παρεσκεύασεν· ἀρκεῖ γάρ μοι μικρὰ, καὶ μειζόνων ἀρχῶν οὐκ ἔπιθυμῶ· ὡσεὶ καὶ σιγῶ καὶ λέγω βουλοσάμενος, ἀλλ' οὐκ ἀναγκαζόμενος ὑπὸ τῷ ἐν τῇ φύσει δαπάνῃ. Σὺ δ', οἶμαι, λαβὼν μὲν σείηκας, ἀναλώσας δὲ κέκραγας, λέγεις δὲ ἔχ' ὅποταν σοι δοκῆ, οὐδ' ἀ βέλει, ἀλλ' ὅποταν οἱ μαθοδοταί σοι πρῶσιον.

¹ ἐνδεικνύμενος] *Ostentans me et operam Alexandro venditans propter odium, quo ipse Demosthenem prosequitur.* Brodæus.

² αὐτὸν] *Lego, αὐτὸν, seipsum.* Φέρει τινὰ αἰτίαν (Demosthenes) λέγων, ὡς ἐγὼ τὴν γραφὴν—ἐγραψάμενην—διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν ἔχθραν. *Aliter ea vox ad Alexandrum pertineret. Quod esset absurdum.* Taylor.

³ ἑτάτω] *Ita scribendum, non ἑτάτων.* Sic Demosthenes, de Cor. §. 18. τὴν γὰρ αὐτὴν τάττω ποιησάμενος τῶν γεγραμμένων τάξιν. *Hæc vitæ de Græcis studiis optime meriturus, literis ad me datis J. Tourp.* Ita etiam præter *Wolfium* emendavit Brodæus, et impressit quoque *H. Stephanus*, et legit *Bern.* Idem.

⁴ βυλοσάμενος] *Forte, βυλόμενος.* Vide p. seq. lin. 16, 17. *Markland.*

οὐκ ἀγχύνη γὰρ ἀλαζονόμοσος, ἀ πῶς χρῆμα ἔξελέγχη
ψυδρόμοσος.

οή. Ἀπιωέχθη γὰρ ἡ χτ' τῆδε τῆ ψιφίσματος
γραφή, ἡ οὐχ ὑπὲρ τῆς πόλεως, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς
εἰς Ἀλέξανδρον ἐνδείξεώς με φῆς ἀπενεγκεῖν, ἐπὶ Φι-
λίππου ζῶντος, πρὶν Ἀλέξανδρον εἰς τὴν ἀρχὴν κα-
ταστῆναι, οὐπω σοῦ τὸ πρὸ Παιουσανίαν ἐτύπνιον ἐωρα-
κότος, ὅθεν πρὸς τ' Ἀθηναῖν καὶ τὴν Ἑραν νύκτωρ
διειλεγμένου. Πῶς ἀν οὖν ἐγὼ¹ πρηνεδεικνύμιον Ἀλεξ-
άνδρω, εἰ γε μὴ ταῦτό ἐτύπνιον ἐγὼ καὶ Δημοσθένος
ἴδομεν;

οθ'. Ἐπιτιμᾶς δέ μοι,² εἰ μὴ σιωχῶς, ἀλλὰ
³ διαλείπων, πρὸς τὸν δῆμον πρηνερχομαι, καὶ τιμὴ
⁴ ἀξίωσιν ταύτῃ οἷοι λαθάνειν ἡμᾶς μεταφέρων οὐκ ἐκ
δημοκρατίας, ἀλλ' ἐξ ἑτέρας πολιτείας. Ἐν μὲν γὰρ
ταῖς ὀλιγαρχίαις οὐχ ὁ βουλόμοσος, ἀλλ' ὁ δυναστεύων
κατηγερεῖ· ἐν δὲ ταῖς δημοκρατίαις ὁ βουλόμοσος, καὶ
ὅταν αὐτῷ δόξη. Καὶ τὸ μὲν ἀπ' ἑλέου λέγειν, σι-
μεῖον ὅτιν ἔστι τῶν χαρῶν καὶ τῶ συμφέροντος ἀνδρὸς
πολιτευομένου· τὸ δὲ μηδεμίαν πῶς λιπεῖν ἡμέραν, ἐρ-
γαζομένου καὶ μαθαρνέντος.

¹ πρηνεδεικνύμιον] Scilicet, πρὸ τοῦ καιροῦ, antequam Alexander rerum potiretur. *Reiske.*

² εἰ μὴ] Εἰ, pro ὅτι, ut fieri solet; sæpius autem post θαυμάζω, et alia id genus verba.

³ διαλείπων] *Per intervalla interpretatur Taylor, ut et supra.*

⁴ ἀξίωσιν] *Varie vertunt, vitæ rationem—rogationem—institutum—sententiam. Vide H. Steph. Thes. L. Græc. T. i. p. 483. Nos diceremus, a maxime, a principe. Taylor.*

π'. Ὑπὲρ δὲ τῆ μηδέπω κεκρίσθαι ὑπ' ἐμῶ, μηδὲ τῶ ἀδικημάτων τιμωρίαν ὑποχεῖν, ὅταν καταφεύγῃς ὅπῃ τῆς τοιούτης λόγους, ἢ τῆς ἀκόντας ἐπιλήσμονας ὑπολαμβάνεις, ἢ σαυτὸν ψευδοσίζῃ. Τὰ μὲν γὰρ πρὸς τῆς Ἀμφισθέας ἡσθενημένα σοι, καὶ τὰ πρὸς τῆς Εὐβοίαν δωροδοκηθέντα, χρόνων ἐγγεγεννημένων, ἢ ἐν οἷς ὑπ' ἐμοῦ φανερώς ἐξηλέγχου, ἴσως ἐλπίζεις τὸν δῆμον ἀμνημονεῖν τὰ δὲ περὶ τὰς τελεῖρας καὶ τῆς τριμεθάρχους ἀρπάγματα, τίς ἂν ἀποκρύψαι χρόνος δύναιτ' ἂν, ὅτε νομοθετήσας περὶ τῶν τετρακοσίων νεῶν, καὶ σαυτὸν πείσας Ἀθηναίους ἐπιτάξῃ τῆς ναυτικῆς, ἐξηλέγχθῃς ὑπ' ἐμοῦ ἐξήκοντα καὶ πέντε νεῶν ταχυναυτῶν τριμεθάρχους ὑφηγημένος, πλείον τῆ πόλεως ἡμῶν ἀφανίζων ναυτικόν, ἢ ὅτε Ἀθηναῖοι τὴν ἐν Νάξῳ ναυμαχίαν Λακεδαιμονίους καὶ Πόλλιν ἐνίκησαν;

πα'. Οὕτω δὲ ταῖς ἀπίαις ἐνέφραξας τὰς καὶ σαυτῶ τιμωρίας, ὥστε τῶ κίνδυνον (εἰ) μὴ σοι τῶ ἀδικήσαντι, ἀλλὰ τοῖς ἐπεξιούσι, πολλοὺ μὲν τὸν Ἀλέξανδρον καὶ Φίλιππον ἐν ταῖς διαβολαῖς φέρων, ἀπίώμενος δὲ τινὰς ἐμποδίζειν τῆς τῆ πόλεως κερῆς, αἰεὶ δὲ τῶ παρὸν λυμαινόμενος, τὸ δὲ μέλλον καταπαγγελλόμενος, οὐ τὸ τελευταῖον εἰσαγγέλλεσθαι μέλλον ὑπ' ἐμῶ, τῶ Ἀναξίνου σύλληψιν τῶ Ὀρέϊτε κατασκευάσας, τῶ τὰ ἀγροσώματα Ὀλυμπιάδι ἀγροσώζοντος, καὶ τὸν αὐτὸν ἄνδρα διετρέβλωσας, τῆ σαυτῶ χειρὶ γράψας αὐτὸν θανάτῳ ζημιῶσαι καὶ πρὸς τῶ αὐτῶ ἐν Ὀρεῶ κατήγου, καὶ ἀπὸ τῆς αὐτῆς

¹ ἐν οἷς &c.] *During which time you stood convicted.* Taylor.

τραπέζης ἔφαγες καὶ ἔπιες καὶ ἔσπεισας, καὶ τὴν δεξιάν ἐπέβαλες, ἄνδρα φίλον καὶ ξένον ποιήμενος, καὶ τῆτον ἀπέκτεινας, καὶ περὶ τῆτων ἐν ἅπασιν Ἀθηναίοις ἔξελεγχθεὶς ὡς ἐμοῦ, καὶ κληθεὶς ξενοκτόνος, οὐ τὸ ἀσέβημα ἠρήσῃ, ἀλλ' ἀπεκρίνου, ἢ ἐφ' ᾧ ἀνεβόησεν ὁ δῆμος, καὶ ὅσοι ξένοι παριέστησαν τῇ Ἰκκλησίᾳ; Ἐφῆσθα γὰρ τὴς τῆς πόλεως ἄλλας περὶ πλείονος ποιήσασθαι τῆς ξενικῆς τραπέζης.

πβ'. Ἐπιτολὰς δὲ σιγῶ ψευδεῖς, καὶ κατασκόπων συλλήψεις, καὶ βασάνες ἐπ' αἰτίας ἀγενήτοις, ὡς ἐμῶ μετα πινῶν ἐν τῇ πόλει νεωτερίζειν βελομήνης. Ἐπειὶ οὖν ἐπερωτᾶν με, ὡς ἐγὼ ποιηθάνομαι, μέλλει, τίς ἀν' εἶπ τοῦτος ἰατρὸς, ὅστις τῶ νοσοῦντι μεταξὺ μὴ ἀθενοῦντι μηδὲν συμβαλέοι, τελευτήσαντος δὲ αὐτῶ, ἐλθὼν εἰς τὰ ἔννατα διεξίει παρὸς τὴς οἰκείας, ἀ' ὀπιτηδεύσας

¹ ἐφ' ᾧ] Scilicet, αἰτίῳ.

² ἔννατα] Pollux, lib. viii. c. 14. Προθέσεις, Ἐκφορὰ, Τρίτα, ἔννατα, &c. De voce ἔννατα erudite agunt viri docti ad locum laudatum Pollucis. Adde Meursium de Funere, c. 29. Servius, indicante Tourellio, ad illa Virg. *Æneid.* l. v. ver. 64.

*Præterea, si nona diem mortalibus alium
Aurora extulerit —*

hæc habet: *Apud majores, ubicunque quis fuisset extinctus, ad domum suam referebatur: unde est illud in vi.*

Sedibus hunc refer ante suis, et conde sepulchro.

Et illic septem erat diebus: octavo incendebatur: nono sepeliebatur. Unde Horatius,

Novendiales dissipare pulveres.

Unde etiam ludi, qui in honorem mortuorum celebrabantur, Novendiales dicuntur. Hinc et illud liquebit, quam acerbè contra

ὕγιαι ἀν' ἐγένετο. Σαυτὸν δ' ἐκ ἀνπερωτᾶς, τίς ἀν' εἶη
 δημαγωγὸς τοῖστος, ὅτις τὸν μὲν δῆμον ἰωπεύσαι δύναμ-
 το, τῆς δὲ χαρῆς, ἐν οἷς ἦν σώζεσθαι τίω πόλιν,
 ἀπόδοιτο, τῆς δ' εὖ φρονούντας κωλύει διαβάλλων συμ-
 βελεύει, ἀποδράς δ' ἐκ τῆς κινδύνων, καὶ τὴν πόλιν
 ἀνηκέστως κακοῖς ἀειβαλὼν, ἀξιοῖ φεφανοῦσθαι ἐπ' ἀρε-
 τῆ, ἀγαθὸν μὲν πεποικικῶς μηδέν, πάντων δὲ τῆς κακῶν
 ἀήπιος γερωνῶς, ἐπερωτῶν δὲ τῆς συκοφαντηθέντα¹ ἐκ τῆ
 πολιτείας ἐπ' ἐκείνων τῆς χαρῶν, ὅτε ἐπιὼ σώζεσθαι,
 ἀλλ' ἢ αὐτὸν οὐκ ἐκάλυσαν ἔξαμαρτάνειν ἀποκρίνοιντο
 δὲ² τὸ πάντων τελευταῖον, ὅτι τῆς μάχης ἔπιγενομένης
 οὐκ ἐχολάζομεν περὶ τίω σὺν εἰ³ τιμαρίαν, ἀλλ' ὑπὲρ
 τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως ἐπρεσβεύομεν. Ἐπειδὴ δὲ ἐκ
 ἀπέχρη σοι δίκην μὴ δεδωκέναι, ἀλλὰ καὶ δωρεὰς αἰτέεις,
 καταγέλασον ἐν τοῖς Ἕλλησι τὴν πόλιν ποιοῶν, ἐνταῦθα
 ἐνέστην, καὶ τίω γραφὴν ἀπήνεργα,

πῦ. καὶ, νῆ τῆς Θεῶς τῆς Ὀλυμπίης, ὣν ἐγὼ πυνθάνο-
 μα Δημοσθένει λέξεν, ἐφ' ᾧ νυκτὶ μέλλω λέγειν, ἀγα-
 νακτῶν μάλιτα· ἀφομοιοῖ γὰρ με τίω φύσιν ταῖς Σει-
 ρῆσιν, ὡς ἔοικε· καὶ γὰρ ὑπὲρ ἐκείνων ἐκκλησιάζει φησι τῆς
 ἀκροαμένης, ἀλλ' ἀπόλλυσθαι, διόπερ ἐκ εὐδοκμεῖν τίω

Demosthenem dixit Aeschines, supra, p. 39, ἐβδόμην δ' ἡμέραν τῆς
 θυγατρὸς αὐτῷ τετελευτηκυίας, πρὶν πενθῆσθαι, καὶ τὰ νομιζόμενα
 ποιῆσαι, φεφανωσάμενος. Taylor.

¹ ἐκ τῆς πολιτείας] Διὰ τὴν πολιτείαν. Wolfius. Nescio, an
 emendans, an illustrans. Taylor.

² τὸ πάντων τελευταῖον] Hinc apparet nonnulla excidisse. Prius
 enim pars hujus responsi non apparet. Markland.

τῶν εἰρημένων μεσοκίη· καὶ δὴ καὶ τὴν τῶν ἐμῶν λόγων ἐμ-
πειρίαν, καὶ τὴν φύσιν με γεγενῆσθαι ὅτι βλάβη τῶν ἀκεόντων.
Καίτοι τὸν λόγον τῆτον ὅλως μὴ ἔγωγε ὁδὸν ὠρέπειν
ἠγοῦμαι παρὲς ἐμῶν λέγειν· τὸ γὰρ ἰσχυρῶς ἀρχεῖν τὸν ἀ-
πίμων ὅτι τὸ ἔργον μὴ ἔχειν ὀπιθεῖσαι· εἰ δ' ἦν ἀναλ-
κῆρον ῥηθῆναι, οὐ Δημοσθένες ἦν ὁ λόγος, ἀλλ' ἀνδρὸς
πραγμῶν, μεγάλα μὴ τῆ πύλει κατφρασιμένε, λέγειν
δὲ ἀδυνάτω, καὶ τὴν τῶν ἀντιδικῶν ἀφ' ἑαυτοῦ ἐξηλωκό-
τος φύσιν, ὅτι σιμῶιδεν ἑαυτῶ μὴ ὁδὸν ὦν διαπέπρακτο
δυναμῶ φράσαι, τὸ δὲ καλύτερον ὄρα δυνάμενον καὶ τὰ μὴ
πεπραγμένα ὑφ' ἑαυτοῦ παριστάναι τοῖς ἀκούουσιν, ὡς διάκη-
κεν. Ὅταν δ' ἔξ ὀνομάτων συγκείμενος ἀνθρωπος, καὶ
τέτων πικρῶν καὶ παύερων, ἔπειτα ὅτι τὴν ἀπλότητα καὶ
τὰ ἔργα καταφεύγει, τίς ἀν' ἀνάγκη; οὐ τὴν γλώσσαν,
ὡσπερ τὴν αὐλῶν, εἴαν τις ἀφέλη, ὅ λουπόν ἔδεν ὅτι.

παρ' ἑαυτοῦ. Θαυμάζω δ' ἔγωγε ὑμῶν, ὡς Ἀθηναῖοι, καὶ
ζητῶ πυθέσθαι, πρὸς τί ἀν' ἀποδύοντες ἀποψήφισαίσε
τὴν γραφήν. Πότερον ὡς τὸ ψήφισμά ἐστιν ἔνομον; Ἀλλ'
ὁδὸν μία πῶποτε γνώμη παρανομωτέρα γεγενῆσθαι. Ἄλλ'

¹ ἀγτίας—ἔργον] *Criminationis veritatem: criminum quæ objecerit fundamenta in factis posita esse.* Stock.

² ἔδεν ὅτι] *Nullius pretii est.* Ἀρχεῖσιν dixit Chrysostomus, qui eadem comparatione usus est, Homil. 43. sub fin. Καίτοι γε αὐ-
λῆ τὰς γλωττίδας ἀν' ἀφέλης, ἀρχεῖσιν λοιπὸν κῆται τὸ ὄργανον.
ἀλλ' ἔχ' ἔστω ὁ αὐλὸς ὁ πνευματικός. *Idem.*

³ Ἀλλ'] Interrogationi sæpe inservit, et commode per *aut* reddi potest. Ita Xenophon, Anab. lib. v. Ὅμως δὲ καὶ λέξον ἐκ τίνος ἐπλήρης. Πότερον ἦσαν τι σέ, καὶ, ἐπεὶ ἐκ ἐδίδως, ἔπαιον; Ἀλλ' ἀπῆ-
σαν; Ἀλλὰ περὶ παιδικῶν μαχόμενος; Ἀλλὰ μεθύων παρῶνησα;

ὡς ὁ τὸ ψήφισμα γράψας ἐκ ἐπιτήδειός ἐστι δίκλιω δ' ἔ-
 ναί; Οὐκ ἄρα εἰσὶ παρ' ὑμῖν εὐθυμία βίη, εἰ τῶτον
 ἀφήσετε. Ἐκεῖνο δ' ἐ λυπηρὸν, εἰ πρῶτον μὲν σὺ
 πῦμπλατο ἢ ὀρχήτρα χρυσῶν τεφάνων, οἷς ὁ δῆμος ἔτε-
 φανῆτο ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ τὸ ξενικοῖς τεφάνοις
 ταύτῃ σποδεδάξ τὴν ἡμέραν· οὐκ δὲ τῶν Δημοσθέ-
 νους πολιτευμάτων ὑμεῖς μὲν ἀτεφάνωσι καὶ ἀκήρυκτοι
 γίνεσθε, οὗτος δὲ κηρυχθήσεται; Καὶ εἰ μὲν τις τῶν
 τραγικῶν ποιητῶν τῶν ἡμετέρων ἐπιφασαλῶντων, ποιή-
 σεν εἰ τραγῳδία τὴν Θεοσίτῃ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τε-
 φανέμενον, ἐδέξαι ἂν ὑμῶν ὑπομένειεν, ὅτι φησὶν Ὅμη-
 ρος ἀναδρον αὐτὸν εἶναι καὶ συκοφάντην· αὐτοὶ δ' ὅταν
 τὸν τοιοῦτον ἀνδρῶπον τεφαιῶτε, οὐκ οἶεσθε ἐν ταῖς τῶν
 Ἑλλήνων δόξαις συρίτθεσθαι; Οἱ μὲν γὰρ πατέρες ὑμῶν
 τὰ ἐνδοξὰ καὶ λαμπρὰ τῶν πραγμάτων ἀντίθεσαν τῷ δή-
 μῳ, τὰ δὲ ταπεινά καὶ κατὰδέετρα εἰς τὰς ῥήτορας τὰς
 φαύλας ἔτρεπον· Κτισσιφῶν δ' ὑμᾶς οἶεται δεῖν ἀφε-
 λόντα τὴν ἀδοξίαν σπὸ Δημοσθένους περὶ τὸν δῆμον.

πρῶτον. Καὶ φατε μὲν εὐτυχεῖς εἶναι, ὡς καὶ ἐστὲ, κα-

Similiter D. Matthæus, c. xi. 8, 9, et quidem cum interroga-
 tione.

¹ μετὰ ταῦτα] Per ista intelligit *statim, mox, sc. bodie, non ali-*
quando. Markland.

² ἐπεισαγόντων] Sc. τὰ δράματα. *Wolffius.*

³ καλῶς ποιῶντες] *Et merito.* Ita Græci eleganter loqui so-
 lent, cum eventum alicujus rei comprobent, sive bonis bene cesserit,
 sive malis male. Sic Demosthenes, §. 67, ὑμεῖς καλῶς ποιῶντες
 τὰς καρπὸς κεκόμισθε.

Aristophanes, in *Pluto*, ver. 861. et deinceps.

Δι. Ἐγὼ σχεδὸν τὸ πρᾶγμα γινώσκων δοκῶ.

λῶς ποιῶντες· ψιφιεῖσθε δὲ ὑπὸ μὲν τῆς τύχης ἐγ-
καταλελείφθαι, ὑπὸ Δημοσθένους δὲ εὖ πεπονημένοι,
καὶ τὸ πάντων ἀτοπώτατον, εἰ τοῖς αὐτοῖς δικαστη-
ρίοις, τὰς μὲν τὰς τῶν δώρων γεφὰς ἀλισκομύνης
ἀπιμῶτε, ὃν δ' αὐτοὶ μαθῶν πολιτευόμενον σιώητε, γε-
φανώσετε; Καὶ τὰς μὲν κριτὰς τὰς ἐκ Διονυσίων, εἴαν
μὴ δικαίως τὰς¹ κυκλίνας χορὰς κρίνωσι, ζημιῶτε· αὐτοὶ
δὲ οὐ κυκλίων χορῶν κριτὰὶ κατεστηκότες, ἀλλὰ νόμων
καὶ πολιτικῆς ἀρετῆς, τὰς δωρεάς, οὐ κατὰ τὰς νόμους,
οὐδ' ὀλίγοις ἢ τοῖς ἀξίοις, ἀλλὰ τῷ ἀφραξαξαρμύῳ
δώσετε; Ἐπειτ' ἔξεσιν ἐκ τῶν δικαστηρίων ὁ τοιοῦτος
κριτής, ἑαυτὸν μὲν ἀδοιῆ πεποιτικῶς, ἰσχυρὸν δὲ τὸν ῥή-
τορα. Ἄνθρωπος γὰρ ἰδιώτης εἰ πόλει δημοκρατικῆ, νόμῳ
καὶ ψήφῳ βασιλεύει· ὅταν δ' ἑτέρῳ ταῦτα πᾶσα δῶ,
καταλέλυκεν αὐτὸς τὴν αὐτῆς δυναστείαν. Ἐπειδ' ὁ μὲν
ὄρκος, ὃν ὁμομοκῶς δικάζει, συμπαρακολυθῶν αὐτὸν λυ-
πεῖ· δι' αὐτὸν γὰρ, οἶμαι, γέγονε τὸ ἀμάρτημα· ἢ δὲ
χάρις, πρὸς ὃν ἐχαρίζετο, ἀδύλος γένηται· ἢ γὰρ ψήφος
ἀφανὴς φέρεται).

πρῶτ'. Δοκῶμεν δ' ἔμοιγε, ὡς Ἀθηναῖοι,² ἀμφοτέρω,

Προσέρχεται γὰρ τις κακῶς πράττων ἀνήρ·

*Εοικε δ' εἶναι τῆς πονηρῆς κόμματος.

Καρ. Νῆ Δία, καλῶς τοίνυν ποιῶν ἀπόλλυται.

Vide Budæum, p. 303.

¹ κυκλίνας χορὰς] Vide Indicem vocum difficiliorum.

² ἀμφοτέρω—ἢ σωφρονέντες] *In utroque prudentiam vestram pauciter desidero. Quod paucis de summa rerum decedatis, laudandum certe non est: quod ex ista negligentia seges oratorum malorum uberris-*

καὶ κατορθοῦν, καὶ παρακινδυνεύειν, εἰς τὴν πολιτείαν οὐ
 σωφρονῆντες· ὅτι μὲν γὰρ ἐπὶ τῶν νῦν καιρῶν οἱ πολλοὶ
 τοῖς ὀλίγοις παρέσθε τὰ τὴ δημοκρατίας ἰσχυροί, οὐκ
 ἐπαινώ· ὅτι δ' οὐ γένηται φοβὰ κατ' ἡμᾶς ῥητόρων
 πονηρῶν ἅμα καὶ πολμηρῶν, εὐτυχῶν μὲν.
 Πρώτηρον μὲν γὰρ τοιαύτας φύσεως ἕνεγκε τὸ δημοσίον, αἱ ῥαδίως οὕτω
 κατέλυσαν τὸν δῆμον· ἔχαψε γὰρ κολακευόμενος· ἔπειτα
 αὐτὸν, οὐχ οὖς ἐφοβείτο, ἀλλ' οἷς ἑαυτὸν ἐνεχείριζε,
 κατέλυσαν. Ἐνιοὶ δὲ καὶ αὐτοὶ τῶν Τριάκοντα ἐγένοντο,
 καὶ πλείους ἢ χίλις καὶ πεντακισίαις τῶν πολιτῶν ἀκρί-
 τας ἀπέκτειναν, ὡρὶν τοῖς ἀπίαις ἀκῆσαι, ἐφ' αἷς ἔμελλον
 ἀποθνήσκειν, καὶ οὐδ' ἐπὶ τὰς ταφὰς καὶ ἐκφορὰς τῶν
 τελευτησάντων εἶων τὰς παροσκήκοντας παραγενέσθαι.
 Οὐχ ὑφ' ὑμῖν αὐτοῖς ἔχετε τὰς πολιτευομένους; Οὐ
 ταπεινώσαντες ἀποπέμφετε τὰς νῦν ἐπιημένους; Οὐ μέμ-
 νησθε, ὅτι οὐδέεις πρόποτε παρέτερον ἐπέθετο τῇ τῆ δῆ-
 μου καταλύσει, ὡρὶν ἂν μείζω τῶν δικαστηρίων ἰσχύσει;

πρῶτον. Ἡδέως δ' ἂν ἔγωγε, ὦ Ἀθηναῖοι, ἀναλογη-
 σάμενοι ἐναντίον ὑμῶν πρὸς τὸν γεγράφαντα τὸ ψήφισ-
 μα, ἀφ' ὧσιν εὐεργεσίας ἀξιοῖ Δημοσθένει τεφανῶσαι.
 Εἰ μὲν γὰρ λέγεις, ὅθεν τὴν ἀρχὴν τῶ ψήφισματος ἐποίη-
 σω, ὅτι τὰς τάφους τὰς πρὸ τὰ τείχη καλῶς ἐτά-
 φρῶσε, θαυμάζω σου· τῶ γὰρ ταῦτα ἔξεργασθῆναι καλῶς

*ma non provenit, non illud prudentiæ vestræ, sed fortunæ acceptum
 referendum est. Omnino istud è σωφρονῆντες cum utroque sententiæ
 membro, tam κατορθοῦν quam παρακινδυνεύειν, non cum posteri-
 ori tantum, conjungendum esse Lambino assentior. Stack.*

τὸ γεγεῖσθαι τῶτον ἄπιον, μείζω κατηγορίαν ἔχει· εἰ γὰρ
 περιχαράκασαντα χρὴ τὰ τείχη, εἰδὲ τὰς τάφους, εἰδὲ
 τὰς δημοσίας (αφὰς ἰ ἀνελόνα, τῶν ὀρθῶς πεπολιτευμένων
 δωρεὰς αἰτεῖν, ἀλλ' ἀγαθῷ πινος ἄπιον γεγενημένον τῇ πό-
 λει. Εἰ δὲ ἤξει ἐπὶ τὸ δεύτερον μέρος τῶ ψηφίσματος,
 εἰ ὡς τετόλμηκας γράφειν, ὡς ἔστιν ἀνὴρ ἀγαθός, καὶ δια-
 τελεῖ λέγων καὶ πρῶτων τὰ ἄριστα τῷ δήμῳ τῷ Ἀθη-
 ναίων, ἀφελὼν τὴν ἀλαζονείαν καὶ τὸν κόμπον τοῦ ψηφί-
 σματος, ἀφαι τῶ ἔργων, ἐπίδειξον ἡμῖν ὅ, τι λέγεις· τὰς
 μὲν γὰρ πρὸς τὰς Ἀμφισθέας καὶ τὰς Εὐβοέας δωροδοκίας
 ὡς ἀλείπω· ὅταν δὲ τῆς πρὸς Θηβαίους συμμαχίας
 τὰς αἰτίας ἀναπύθῃς Δημοσθένη, τὰς μὲν ἀγνοῦντας
 ἕξαπατᾷς, τὰς δὲ εἰδῶτας καὶ ἀδοξασμένους ὑβρίζεις.
 Ἀφελὼν γὰρ τὸν χαρὸν, καὶ τίμω δόξαν τίμω ἰ τῶν, δι-
 κῶ ἐγένετο ἡ συμμαχία, οἷοι λαυηάνην ἡμᾶς, τὸ δὲ πό-
 λεως ἀξίωμα Δημοσθένη περιτιθεῖς.

ση. Ἡλίκον δ' ὅτι τὸ ἀλαζόνειμα τῶτο, ἐγὼ
 πειράσομαι μεγάλῳ σημείῳ διδάξαι. Ὁ γὰρ τῶ Περ-
 σῶν βασιλεὺς, οὐ πολλῶ πρῶτερον χρόνῳ πρὸ τῆς
 Ἀλεξάνδρου ἀφβάσεως εἰς τίμω Ἀσίαν, κατέπεμψε
 τῷ δήμῳ καὶ μάλα ὑβριστικῶ καὶ βάρβαρον ἔπιτο-
 λῶν, εἰ ἢ τὰ τε δὴ ἄλλα καὶ μάλ' ἀπαμδύτως
 διελέχθη, καὶ ὅτι τελευτῆς ἀνέγραψεν εἰ τῇ ὅπι-

¹ ἀνελόνα] *Qui publica sepulchra diruerit. Adi autem omnino
 Taylorum, qui vim atque aculeum huiusce loci optime perspex-
 erit.*

² τῶτων] *Horum, Atheniensium puta, in iudicio affidentium
 atque circumstantium. Reiske.*

φιλῆ, Ἐγὼ, φησὶν, ὑμῖν ἑ χρυσίον οὐ δάσω, μὴ με
 αἰτέετε, οὐ γὰρ λήψεσθε. Οὗτος μέντοι ὁ αὐτὸς ἐγκατα-
 ληφθεὶς ὑπὸ τῆς νυκτὸς παρόντων αὐτῷ κινδυνῶν, οὐκ
 αἰτούντων Ἀθηναίων, αὐτὸς ἐκὼν κατέπεμψε τριακόσια τάλαντα
 τῷ δήμῳ, ἀ σωφρονῶν οὐκ ἐδέξατο. Ὁ δὲ κο-
 μίζων ἰὼν τὸ χρυσίον καμῆς, καὶ φόβος, καὶ χρεία συμμα-
 χων τὸ δ' αὐτὸ τῆτο καὶ τὴ Θηβαίων συμμαχίαν ἐξείρ-
 γάζετο. Σὺ δὲ τὸ μὲν τῆς Θηβαίων ὄνομα καὶ τὸ τῆς
 δυστυχιάτης συμμαχίας εἰσολαίεις ἀεὶ λέγων· τὰ δ'
 ἐβδουμήκοντα τάλαντα ὑποσιωπᾶς, ἀ παραλαβὸν τῆ
 βασιλικῆς χρυσίᾳ ἀπετέρησας. Οὐδὲ ἐνδείαν μὲν χρυ-
 μάτων, ἕνεκα πέντε τάλαντων, οἱ ξένοι τοῖς Θηβαίοις
 τὴν ἀκρὰν ἐ παρέδδσαν; Διὰ εἰνεία δὲ τάλαντα ἀργυ-
 ρίαι, πάντων ἑ Ἀρκάδων ἐξεληλυθότων, καὶ τῆς ἡγεμόνων
 ἐτόιμων ὄντων βοηθεῖν, ἢ παραξίς οὐ γένηται; Σὺ δὲ
 πλαστῆς, καὶ ταῖς ἡδοναῖς ταῖς σαυτῷ χρηγεῖς· καὶ τὸ κε-
 φάλαμον, ὃ μὲν βασιλικὸν χρυσίον ὡρεῖ τέτρω, οἱ δὲ
 κίνδυνοι παρ' ὑμῖν.

¹ χρυσίον] Vide Brodæum, Misc. l. i. c. 36. Taylor.

² Ἀρκάδων] Fusius hæc tradit Dinarchus in Orat. c. Demosthenem. Cum Asiatico bello distineretur Alexander, Arcades, rebus novis studentes, expeditionem ex Peloponneso moliebantur, Thebanisque, qui missis legatis supplices petebant, ut se Macedonum iugo liberarent, auxilium sese laturos annuebant, si decem sibi talenta darentur. Hæc igitur Thebani a Demosthene exposcebant, quem utique noverant tricena talenta abs Dario accepisse, quibus hostes excitaret Macedoni. Renuente autem illo ac tergiverfante, Antipater decem talentum dono Arcadas perpulit, ut se domi continerent. Stock.

πθ'. Ἄξιον δ' ὄζει καὶ τιμὴ ἀπαίδευσίαν αὐτῶν
θεωρῆσαι. Εἰ γὰρ πολμήσθε Κτησιφῶν μὲν Δημοσθένη
πρωταρχεῖν λέξοντα εἰς ὑμᾶς, οὗτος δ' ἀναβάς ἑαυτὸν
ἐγκωμιάσει, βαρύτερον τῶν ἔργων ὧν πεπόνηκατε τὸ ἀκρό-
αμα γίνεταί. Ὅπως γὰρ τὸς μὲν ὄντως ἀνδρας ἀγαθοὺς,
οἷς πολλὰ καὶ χαλὰ σούισμεν ἔργα, ἀνὰ τοὺς κατ'
ἑαυτῶν ἐπαίνους λέγωσιν, ἢ φέρουμι ὅταν δὲ ἀνθρω-
πος, ἀρχὴ τῆς πόλεως γηρῶς, ἑαυτὸν ἐγκωμιά-
ζῃ, τίς ἀνὰ τὰ τοιαῦτα χαρτερήσθην ἀκούων; Ἀπὸ μὲν
οὖν τῆς ἀναρχούντος πραγματείας, ἐὰν σωφρονῆς, ἀπο-
τήσῃ ποίησαι δὲ, ὡς Κτησιφῶν, ἀλλ' αὐτῶν τὴν ἀπολο-
γίαν. Οὐ γὰρ δήπου τῆτό γε σκήψῃ, ὡς ἢ δυνατὸς εἶ
λέγειν καὶ γὰρ ἀνὰ ἀτόπον σοὶ συμβαίνοι, εἰ πρῶτον μὲν
ποθ' ὑπέμεινας πρεσβευτῆς ὡς Κλεοπάτραν, τὴν Φι-
λίππε θυγατέρα, χειροτονῆσαι, συναχθεσθῆσθαι μὲν
ὅτι τῆ τῆ Μολοθῶν βασιλέως Ἀλεξάνδρου τελευτῆ,
νυκτὶ δὲ οὐ φήσῃς δύνασθαι λέγειν. Ἐπειτα γυναῖκα μὲν
ἀλλοτριαν πενήθουσαν δούασαι πρωταρχεῖσθαι, γράφας
δὲ μηδὲ ψήφισμα ὅτι ἀπολογία;

ζ'. Ἡ τοιαῦτός ὅστις, ὃν γέγραφας τεφανῆσαι, οἷος

¹ ἐγκωμιάζῃ] Post hanc vocem videtur ὀϊσομεν, vel ἀνεξόμεθα
desse, num feremus? cum interrogatione indignantis et infitiantis:
alias constructio labat. Tum incipit nova sententia, *ecquis hæc au-*
tibus æquis accipiat? Reiske.

² ὡς] Pro πρὸς, quod Atticis perquam familiare est. Sic fu-
pra, p. 66, Λακεδαιμόνιοι—μέλλουσιν ὡς Ἀλεξάνδρον ἀναπέμπεσθαι.
Et iterum, p. 79, πέμψας Δημοσθένη ὡς Ἀλεξάνδρον. Exempla
passim sunt obvia.

μὴ γνώσκουσα ὑπὸ τῷ εὖ πεπονητότων, ἀν μὴ τίς σοι
 σιυείποι; Ἐπερώτησον δὴ τὰς δικαστὰς, εἰ ἐγνώσκον
 Χαβρίαν, καὶ Ἰφικράτην, καὶ Τιμόθεον, καὶ πηλοῦ παρ' αὐ-
 τῶν, καὶ τί τὰς δαρεὰς αὐτοῖς ἔδωσαν, καὶ τὰς εἰκόνας
 ἔστησαν; Ἄπαντες γὰρ ἅμα σοι ἀποκρινοῦνται, ὅτι Χα-
 βρία μὲν, καὶ τὴν παρὰ Νάξον ναυμαχίαν, Ἰφικρά-
 τει δὲ, ὅτι Ἰόραν Λακεδαιμονίων ἀπέκτεινε, Τιμόθεον
 δὲ, καὶ τὸν περίπλοον τὸν εἰς Κέρκυραν, καὶ ἄλλοις, ὧν
² ἐκάστω πολλὰ καὶ καλὰ καὶ τὸν πόλεμον ἔργα πέ-
 πρακται. Δημοσθένης δ', εἰάν τις ἐρωτᾷ, καὶ τί οὐ δώ-
 σετε; Ὅτι δωροδόκος, ὅτι δειλός, ὅτι τὴν τάξιν ἔλιπε.
 Καὶ πότρου τῶτον τιμήσετε, ἢ ὑμᾶς αὐτὰς ἀτιμώσετε,
 καὶ τὰς ὑπὲρ ὑμῶν ἐν τῇ μάχῃ τελευτήσαντας, ἃς
 νομίζεσθε ὄραν γητλιάζοντάς, εἰ ἕτος γεφαναθήσεται;
 Καὶ γὰρ ἀν' ἐμὲ δεινόν, ὧ Ἀθηναῖοι, εἰ τὰ μὲν ³ ξύλα,
 καὶ τὰς λίθους, καὶ τὸν σίδηρον, τὰ ἄφωνα καὶ ἀγνώμονα,
 εἰάν τινα ἐμπροσθέντα ἀποκτείνῃ, ὑπεροφίζομαι, καὶ εἰάν τις

¹ Ἰόραν] Vide Indicem Voc. difficil.

² ἐκάστω] Sc. ὑπὸ ἐκάστω. Sic Thucydides, l. ii. c. 102. ἐπειδὴ αὐτῷ
 ἔδεν ἐπράσσετο ὧν ἕνεκα ἐπέβαλε. Ubi Scholiastes, ὑπὸ αὐτοῦ. De-
 mosthenes, infra, §. 2. μὴ λέγω τὰ πεπραγμένα ἐμαυτῷ—ἀν δ' ἐφ'
 ἃ καὶ πεποιήκα, καὶ πεπολίτευμαι, βαδίζω. Sic quoque D. Lucas,
 cap. xxiii. ver. 15. ἔδεν ἄξιον θανάτου ἐστὶ πεπραγμένον αὐτῷ. Ubi
 infeliciter nostrates, unto him. Vide Cl. Blacwall. Sac. Claff. vol. ii.
 p. 168. Edit. 1731.

³ ξύλα] Pausanias, l. vi. c. 11. Καὶ οἱ Θάσιοι καταποντῆσι τὴν
 εἰκόνα, ἐπακολουθήσαντες γνώμῃ τῇ Δράκοντος, ὃς Ἀθηναίοις θεσ-
 μὸς γράψας φοινικῆς, ὑπεράρισε καὶ τὰ ἄψυχα, εἰ γε ἐμπέσον τι ἐξ
 αὐτῶν ἀποκτείνεεν ἄνθρωπον. Vide Taylorum, in Elementis Juris
 Civilis, p. 116.

αὐτὸν διαχρήσθαι, τὴν χεῖρα τὴν τῷτο πρῆξασαν
 χωρὶς τοῦ σώματος θάπτομεν· Δημοσθένης δὲ, ὡς Ἀθηναῖοι,
 τὸν γράφαντα μὲν τὴν πανυγᾶτιν ἕξοδον, πωρδόντα
 δὲ τῆς φραπίας, τῷτον ὑμεῖς πμῆστε; Οὐκοῦν ἰδρί-
 ζονται μὲν οἱ τελευτήσαντες, ἀθμότεροι δὲ οἱ ζῶντες
 γίνονται, ὄρωντες τῆς ἀρετῆς ἄθλον ἢ θάνατον κείμνον,
 ἢ δὲ μνήμην ὀπιλείπουσιν.

ζα'. Τὸ δὲ μέγιστον, εἰάν ἐπερωτῶσιν ὑμᾶς οἱ νεώτε-
 ροι, πρὸς ποῖον παράδειγμα χρῆ αὐτῆς τὸν βίον ποι-
 εῖσθαι, τί ἀπακρινεῖσθε; Εὖ γὰρ ἴστε, ὅτι οὐχ αἱ πα-
 λαῖφραι, ἑδὲ τὰ διδασκαλεῖα, οὐδ' ἡ μουσικὴ μόνον παι-
 δεῖται τῆς νεωτέρας, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τὰ δημόσια² κη-

¹ ἕξοδον] In qua fufus est ac deletus a Philippo Atheniensium
 et Thebanorum exercitus. *Brodæus.*

² κηρύγματα] Hæc vox procul dubio depravata est. Exempla
 enim, quæ sequuntur, huic non conveniunt. Forte, τὰ δημόσια
 παραδείγματα. Sic πολιτικά παραδείγματα, Orat. adv. Timarch.
 p. 39, l. 11. Edit. Taylor. Hoc verum arbitror, (vide quæ præce-
 dunt, πρὸς ποῖον παράδειγμα &c.) et errorem scribæ esse conjici-
 entis oculos in vocem subsequenter, κηρύττεται. Demosthenes, π.
 Παραπρεσβ. p. 193. Καὶ τίς—τῷτο ἰδὼν τὸ παράδειγμα, δίκαιον αὐ-
 τον παραχεῖν ἐδελέσει; *Markland.*

Ibid.] Vox κηρύγματα cur Marklando displiceat, nil equidem
 causæ video. Negat exempla subjecta huic vocabulo convenire.
 Ego vero aio bene omnia convenire, quoad intelligo: nam in om-
 nibus judiciis sententia judicum, quæcunque esset, præconis voce
 promulgabatur. Quod et si secus esset, nihilo tamen minus dictio
 bene haberet. Damnatio rei absolute, quia loco publico et no-
 mine populi fit, recte videtur κήρυγμα δημόσιον appellari; quic-
 quid enim ad omnes dimanat, omnibus innotescit, id est κήρυγμα.
Reiske.

ρύγματα. Κιρύττετά τις ἐν τῷ θεάτρῳ, ὅτι σεφανοῦται ἀρετῆς ἕνεκα, καὶ ἀνδραγαθίας, καὶ εὐνοίας, ἀνδρωπος ἀρχιμῶν ὡν τῷ βίῳ, καὶ βδελυγῆς; Ὁ δὲ γε νεώτερος ταῦτ' ἰδὼν διεφθάρη. Δίκλις τις δέδωκε πονηρῆς καὶ πορονοσοπικῆς, ὡσπερ Κτησιφῶν; Οἱ δὲ γε ἄλλοι πεπαίδευται. Τὰναντία τις ψηφισάμενος τῷ χαλῶν καὶ δικύμων, ἵ ἐπανελθὼν οἴκαδε παιδεύει τὸ υἱόν; Ὁ δὲ γε ἐακότως οὐ πείθεται ἄλλὰ τὸ νηθετεῖν ἐνταῦθα ἐνοχλεῖν ἤδη δικύμως ὀνομάζεσθαι. Ὡς οὖν μὴ μόνον κρίνοντες, ἀλλὰ καὶ θεωροῦμενοι, οὕτω τὴν ψῆφον φέρετε, εἰς ἀπολογισμὸν τοῖς κυῖ μὲν οὐ παροῦσι τῶν πολιτῶν, ἐπερησομύμοις δὲ ὑμᾶς, τί ἐδικάζετε. Εὖ γὰρ ἴσε, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅτι τοιαύτη δόξει ἢ πόλις εἶναι, ὅποιός τις ἀνὴρ ἢ ὁ κηρυττόμενος. Ἐπι δὲ ὄνειδος, μὴ τοῖς πορηγόμοις ὑμᾶς, ἀλλὰ τῇ τῆ Δημοσθένες ἀνανδρία ποροσεκαθῆναι.

ζβ'. Πῶς οὖν ἀν τις τὴν τοιαύτην αἰχμύλῳ ἐκφύρι; Ἐὰν τῆς ποροκαταλαμβάνοντα, τὰ κοινὰ καὶ φιλένδρωπα τῷ ὀνομάτων, ἀπίστους ὄντας τοῖς ἡγεσι, φυλάξῃθε. Ἡ γὰρ εὐνοία, καὶ τὸ τῆς δημοκρατίας ὄνομα, καῖται μὲν ἐν μέσῳ φθάνουσι δ' ἐπ' αὐτὰ καταφύροντες τῷ λόγῳ, ὡς ἔπι τὸ πολὺ, οἱ τοῖς ἔργοις πλεῖστον ἀπέχοντες. Ὅταν οὖν λάβητε ῥήτορα ξενικῶν σεφάνων καὶ κηρυγμάτων ἐν τοῖς Ἑλλησιν ἔπιθυμοῦντα,

ἵ ἐπανελθὼν] Ante hanc vocem videtur ἄτιμος deesse, eo, quod a iudicio domum rediit, capite minutus, infamia notatus, jure fori frequentandi mulctatus. *Reiske.*

ἐπανάγῃ αὐτὸν κελεύετε καὶ τῶν λόγων, ὡς περ τὰς βεβαιώσεως τῶν κτησιμάτων ὁ νόμος κελεύει ποιεῖσθαι, εἰς βίον ἀξιοχρεῶν, καὶ τρόπον σώφρονα· ὅτῳ δὲ ταῦτα μὴ μαρτυρεῖται, μὴ βεβαιούτε αὐτῷ τῆς ἐπάμνης, καὶ τῆς δημοκρατίας ἐπιμελήθητε, ἥδη ἀφαιρούσης ὑμᾶς. Ἡ εὐδαιμόνιον ὑμῖν δοκεῖ εἶναι, εἰδὲ μὴ βουλευτήριον καὶ ὁ δῆμος παροῦσθαι, αἱ δ' ἐπιτολαὶ καὶ αἱ πρεσβεῖαι ἀφικνῶν) εἰς ἰδιωτικὰς οἰκίας, οὐ πῶς τῶν τυχόντων ἀνθρώπων, ἀλλὰ πῶς τῶν πρεσβεύοντων ἐν τῇ Ἀσίᾳ, καὶ ἐν τῇ Εὐρώπῃ; Καὶ ἐφ' οἷς ἐστὶν ἐκ τῶν νόμων ζημία θάνατος, ταῦτά πινες οὐκ ἔχαρνοῦνται πρὸς τὴν, ἀλλ' ὁμολογεῖσθαι ἐν τῷ δήμῳ, καὶ ταῖς ἐπιτολαῖς ἀλλήλοις πῶς ἀναγινώσκουσι, καὶ πῶς κελεύονται ὑμῖν οἱ μὲν, βλέπειν εἰς τὰ ἑαυτῶν πρὸς ὅσα, ὡς φύλακες τῆς δημοκρατίας, ἕτεροι δ' αἰτῆσι δωρεὰς, ὡς σωτῆρες τῆς πόλεως ὄντες· ὁ δὲ δῆμος

¹ τῶν λόγων] Supple ex sequentibus τὰς βεβαιώσεις. Orationis istius popularis confirmatio, quemadmodum et in praeconiis publicis obtinendis fieri solet, petatur ex monstrata vitæ morumque integritate. Stock.

Ibid.] Reiskius hunc locum ita legit, atque interpretatur; τῶν λόγων τὰς βεβαιώσεις, ὡς περὶ τῶν κτησιμάτων ὁ νόμος κελεύει ποιεῖσθαι. Jubeat eum verborum quoque suorum evictiones referre ad vitam illa verborum magnificentia dignam, ut de praeconiis fieri vult lex. h. e. Imperate ei, ut demonstrat vitam a se actam respondere gravitati et splendori orationis suæ, vel jactantiæ potius, veraque illa omnia esse, quæ de se prædicet; quemadmodum, si quis servum aut domum, villam, aliudve quid, per vocem præconis vendat, lex ei injungit, ut emptori veritatem eorum omnium, quæ præco venditoris loco atque nomine prædicaverit atque sponderit, præstet atque evictam det; sin minus, emptio rescindatur.

ἐκ τῆς ἀθυμίας τῷ συμβεβηκότων, ὡς περ¹ παραγέγι-
ρακώς, ἢ φθάνοις, ἐαλωκώς, αὐτὸ μόνον τὸ νόμα τῆς
δημοκρατίας φεμποιεῖται, τῷ δ' ἔργων ἑτέροις φθα-
κεχώρηκεν; Ἐπειτ' ἀπέρχεσθε ἐκ τῶ ἐκκλησιῶν οὐ
βελδοσάμνοι, ἀλλ' ὡς περ ἐκ τῶ ἐρήνων, τοὺ φεώντα
νειμάμνοι. Ὅτι δ' οὐ ληρῶ, ἐκαῖθεν τὸν λόγον θεω-
ρήσατε.

47. Ἐγένετό τις, ἀχθομαι δὲ πολλάκις μεμνημένος
ταῖς ἀτυχίαις τῆς πόλεως, ἐπταῦθ' ἀνὴρ ἰδιώτης, ὅς
ἐκπλεῖν μόνον εἰς Σάμον ἐγχειρήσας, ὡς περδοτῆς τῆς
πατρίδος, αὐθήμερον ὑπὸ τῷ ἔξ' Ἀρέως Πάργου βελῆς θα-
νάτῳ ἐζημιώθη. ² Ἐτερος δ' ἰδιώτης ἐκπλεύσας εἰς

¹ παραγεγρακώς] *Præ senio ad delirium seu desipientiam delap-
sus.* Παρὰ in ejusmodi compositione discessum a natura et a recto
significat. Παραγεγράφειν est ita senescere, vel eo usque senectutem
extrahere, donec a statu naturæ humanæ desciscas, quæ natura
res quæque, quas effert, veras, rectas, decoras, præclaras, salutaris,
finique suo consentaneas effert. Γῆρας aliquod est decorum, venus-
tum, amabile, gerenti ipsi haud grave, neque aliis molestum, profus
homine dignum; hoc agere est γηράσκειν: sed παραγεγράφειν est
senescere secus, quam decebat, aut expediebat. Id quod hujus loci
sententia postulat. Καταγεγράφειν autem est, senectutem degere,
h. e. agere, obire, et *absolvere*, quod a loci sententia est alienum:
Reiske.

² Ἐτερος δ' ἰδιώτης] Is erat Leocrates quidam, quem (oratione
quæ ad nos usque pervenit) læsæ majestatis postulabat Lycurgus
Rhetor, quod, cum post cladem Chæronensem decreto interdixif-
sent Athenienses, nequis ex urbe migraret, vel suos inde amoveret,
hic tamen patria et civibus relicta Rhodum concefferat, fundi-
tus periisse Athenas et ratus et renuntians: quod adeo acerbum
Atheniensibus facinus visum est, ut cum quinque post annos pa-
triam remeare ausus fuerit Leocrates, in judicium deductus, vis

ῥόδον, ὅτι τὸν φόβον ἀνάνδρως ἴσχυε, φοβίῳ ποτὲ εἰσπηγέλθῃ, καὶ ἴσαί αἱ ψῆφοι αὐτῷ ἐγένοντο· εἰ δὲ μία μόνον μετέπεσεν, ὑπερώριε¹ ἀν, ἢ ἀπέθανεν. Ἀντιθώμῳ δὴ τὸ νῦν γνώμεμον. Ἄνῆρ ῥήτωρ, ἀπάντων τῶν χακῶν ἄψιος, ἔλιπε μὲν τιῶν ἀπὸ στρατοπέδου τάξιν, ἀπέδρα δ' ἐκ τῆς πόλεως· οὗτος φεφασθαι ἀξιοί, καὶ κηρύττεσθαι οἴεται δεῖν. Οὐκ ἀποπέμψετε τὸν ἄνθρωπον, ὡς κοινῶν τῶν Ἑλλήνων συμφοράν; ἢ συλλαβόντες, ὡς ληστὴν τῶν πραγμάτων, ἐπ' ὀνομάτων ἀφ' ἧς πολιτείας πλέοντα, ² τιμωρήσεσθε; Καὶ τὸν χακῶν μέμνησθε, ἐν ᾧ τιῶν ψῆφον φέρετε· ἡμερῶν μὲν ὀλίγων μέλλει τὰ Πύθια γίνεσθαι, καὶ τὸ σινεδριον τὸ τῶν Ἑλλήνων συλλεγεσθαι· διαβέβληται δ' ἡμῶν ἡ πόλις ἐκ τῶν Δημοσθένους πολιτομαμάτων πρὸς τῆς νῦν καιροῦ· δόξετε δὲ, εἰ μὲν τῆτον φεφασήτε, ὁμογνώμονες εἶ) τοῖς φεφασμένοι τὴν κοινῶν εἰρήνῃ· εἰ δὲ τούναντίον τῆτον φεφασήτε, ἀπολύσετε τὸν δῆμον τῶν ἀπίων.

ἔδ'. Μὴ οἴω ὡς ὑπὲρ ἀλλοτείας, ἀλλ' ὡς ὑπὲρ

tandem evasit; καὶ ἴσαί αἱ ψῆφοι αὐτῷ ἐγένοντο: ubi enim pares numero renuntiabantur suffragiorum calculi, qui absolverent, quique damnarent, reus absolvebatur. Secundum hanc pugnam et is, quem dicit Æschines in Samum se recepisse, deprehensus et a Senatu Areopagitico capitis fuisse damnatus videtur: ἡ μὲν γὰρ ἐπ' Ἀρείῳ πάγῳ βεβλή (inquit Lycurgus in Leoc.) τῆς φεύγοντας τὴν πατρίδα καὶ καταλιπόντας τότε (hoc ipso tempore) ὡς πολεμῖες λαβῆσα, ἀπέκτανε. Stock.

¹ ἀψιος] Post hanc vocem videtur deesse ὄς. Reiske.

² τιμωρήσεσθε] Οὐ, quod ἀποπέμψετε præcedit, sumendum. Brodæus.

οικείας ἢ πόλεως, βελεύεσθε, καὶ τὰς φιλοτιμίας μὴ νέμετε, ἀλλὰ κρίνετε, καὶ τὰς δωρεὰς εἰς βελτίω σῶματ' αὐτῶν καὶ ἀξιολογωτέρους ἀνδρας ἀπόθεσθε, καὶ μὴ μόνον τοῖς ὤσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὄμμασι, διαβλέψαντες εἰς ὑμᾶς αὐτῶν, βελεύεσθε, τίνας ὑμῶν εἰσὶν οἱ βοηθήσοντες Δημοσθένι; πότερον οἱ συγκμηγέται, ἢ οἱ συγκυμνασάμενοι αὐτῶν, ὅτι ἦν ἐν ἡλικίᾳ; Ἀλλὰ, μὰ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον, οὐχ ὕς ἀγρίως κωμηγῶν, ὅσδε ἢ τῶ σώματος εὐεξίας ὀπιμελέμενος, διατετέλεκεν, ἀλλ' ἐπασκῶν τέχνας ὅτι τὰς τὰς ἐσίας κεκτημένους διαγεγνήσθαι.

ἔ. Ἀλλ' εἰς ἡ ἀλαζονείαν ἀποβλέψαντες, ὅταν φῆ Βυζάντιον μὲν ἐκ τῶν χειρῶν πρεσβεύσας ἐξελεύσασθαι τῶν Φιλίππων, ἀποστῆσαι δὲ Ἀχαρνᾶνας, ἐκπληῆσαι δὲ Θηβαίους δημοηρήσας (οἶεται γὰρ ὑμᾶς εἰς τοσοῦτον εὐηθείας ἤδη πρεσβεύεσθαι, ὥστε καὶ ταῦτα ἀναπεισθήσεσθε, ὡς περ Πειθῶν τρέφοντες, ἀλλ' οὐ συκοφάντι μὲν ἀνθρώπῳ ἐν τῇ πόλει) ὅταν δ' ὅτι τελευτῆς ἤδη τῶν λόγων συνηγέρους τὰς κοινωνίας τῶν δωροδοκημάτων αὐτῶν ὡς ἀκαλῆ, ὑπολαμβάνετε ὁρᾶν ὅτι τῶ βήματος, οὗ νῦν ἐσηκῶς ἐγὼ λέγω, ἀντιπαρετέταγμένους πρὸς τὴν τέτων ἀσέλγησαν τὰς τῆς πόλεως εὐεργέτας. Σόλων μὲν, τὸν χαλλίσοις νόμοις κοσμήσαντα τὴν δημοκρατίαν, ἀνδρα φιλόσοφον, καὶ νομοθέτην ἀγαθόν, σωφρόνως, ὡς περ πρεσ-

¹ ὄμμασι, διαβλέψαντες] Malim, ὄμμασιν ἢ διαβλέψαντες, ob insequens, ἀλλ' εἰς τὴν ἀλαζονείαν, non per vos ipsos solummodo circumferentes oculos, sed etiam &c.—non auribus modo, sed oculis quoque in consilium adhibitis deliberate, neque vosmet solummodo intuemini, sed etiam Demosthenis insolentiam. Reiske.

ἦκεν αὐτῷ, δέομαι ὑμῶν μηδενὶ τρόπῳ τὰς Δημοσθένους λόγους πλεόνως ποιήσασθαι τῶν ὅρκων καὶ τῶν νόμων· Ἀρισίδην δὲ, τὸν τὰς φόβας τάξαντα τοῖς Ἕλλησιν, οὗ τελευτήσαντος τὰς θυγατέρας ἔξεδωκεν ὁ δῆμος, χετλιάζοντα ὅτι τῷ τῆς δημοσιῆς προσηλιακισμῷ, καὶ ἐπερωτῶντα, εἰ οὐκ ἀγμύεσθε, εἰ οἱ μὲν πατέρες ὑμῶν Ἀρθμιον τὸν Ζελεΐτιν, κομίσαντα εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ ἐκ Μήδων χρυσίον, ἐπιδημήσαντα εἰς τὴν πόλιν, πρῶτον ὄντα τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων, παρ' ἑδὲν μὲν ἦλλον σποκτεῖναι, ἔξακήρυξαν δ' ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἔξ ἀπάσης, ἧς Ἀθηναῖοι ἀρχουσιν, ὑμεῖς δὲ Δημοσθένει, οὐ κομίσαντα εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ ἐκ Μήδων χρυσίον, ἀλλὰ δωροδοκήσαντα, καὶ ἔτι καὶ νῦν κεκτημένον, χρυσῷ σφάνῳ μέλλετε σφαναῖν· Θεμιστοκλέα δὲ, καὶ τὰς ἐν Μαραθῶνι τελευτήσαντας, καὶ τοὺς ἐν Πλαταιαῖς, καὶ αὐτὰς τὰς φόβας τῶν προσηόνων οὐκ ἀν οἴεσθε ἀνασευάζει, εἰ ὁ μὲν τῶν βαρβάρων ὁμολογῶν τοῖς Ἕλλησιν ἀντιπράξαι σφαναθήσεται;

47'. Ἐγὼ μὲν οὖν, ² ὦ Γῆ, καὶ Ἥλιε, καὶ Ἀρετῇ, καὶ Σύνεσις, καὶ Παιδεία, ἣ διαγνώσκομεν τὰ καλὰ, καὶ τὰ αἰσχρὰ, ³ βεβοήθηκα, καὶ εἶρηκα. Καὶ εἰ μὲν καλῶς καὶ

¹ εἰς τὴν Ἑλλάδα] Hæc habet MS. Mead. Taylor. Nos, præeunte Reiskio, inferuimus.

² ὦ Γῆ] Hæc deridet Demosthenes, his verbis, ὡς περ ἐν τραγωδίᾳ βοῶντα, ὦ Γῆ, καὶ Ἥλιε, καὶ Ἀρετῇ, καὶ τὰ τοιαῦτα. Brodæus, Misc. I. VI. c. 10.

³ βεβοήθηκα] Dinarchus, adversus Demosthenem, Ἐγὼ μὲν ἔν, ὅσον εἰς τὸ μέρος τῆς κατηγορίας ἦκα, βεβοήθηκα. Æschines,

ἀξίως τοῦ ἀδικήματος κατηγορήσει, εἶπον ὡς ἐβλόμην·
εἰ δὲ εὐδαιμονέστερος, ὡς ἐδιδάμην. Ὑμεῖς δὲ καὶ ἐκ τῶν εἰ-
ρημένων λόγων, καὶ ἐκ τῶν παραλειπομένων, αὐτοὶ τὰ δίκαια
καὶ τὰ συμφέροντα ὑπὲρ τῆς πόλεως ψηφίσασθε.

contra Timarchum; Ἐν τι τῶν αἰσχίστων ἡγησάμην εἶναι, μὴ βοη-
θῆσαι τῇ τε πόλει πάσῃ, καὶ τοῖς νόμοις, καὶ ἑμαυτῷ. Brodaeus.

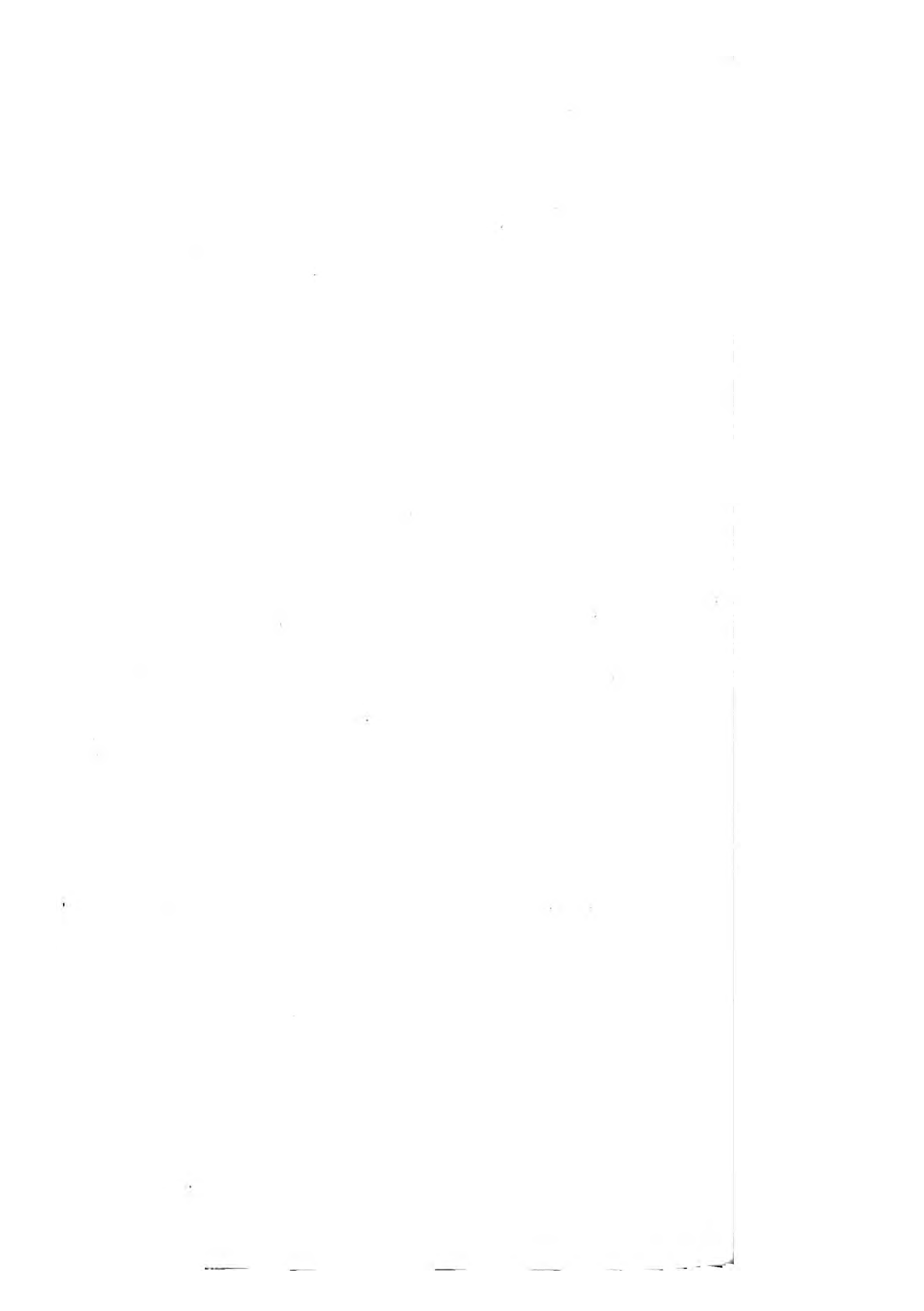

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

Ο ΠΕΡΙ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

ΛΟΓΟΣ.

Κ 2

PRÆFATIO TAYLORI

AD

ORATIONEM DEMOSTHENIS

DE

CORONA.

NON multa sunt, quæ restant huic orationi præfanda, quoniam de historia istius controversiæ satis liberaliter egi ad initium harum annotationum. Plene ibi inter cætera egimus de tempore, quo *instituta* fuerit hæc causa, quo autem *acta*. Iis cum nihil habeam quod addi velim, nihil quod refecari, istud diligentia meæ exemplum lectoris benevolentia commendo, committo, et relinquo.

Utrum hæc *Demosthenis* defensio ΥΠΕΡ ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΟΣ, an ΠΕΡΙ ΣΤΕΦΑΝΟΥ, an *utrumque*, recte inscribi debeat, ambigi video. A nonnullis enim, sc. *Dionysio Halic. Ulpiano, Harpo-*

cratione, Suida, etc. omnibus fere his modis citatur, ut citari potest. Titulus tamen *pro Ctesiphonte* usitator est, et accommodatior fere, quo pacto laudant *Cicero, Quintilianus, Plinius, alii-que.*

Multa habet optimus ille scriptor, *Dionysius Halicarnassensis*, quæ lector utiliter conferet, in hac oratione legenda. Multus utique est ille in *Epistola*, quæ ad *Ammæum* scribitur, ut probet, *Demosthenem* non ab *Aristotele*, verum vicissim hunc ab illo, præcepta et artificia rhetorica mutuo sumpsisse. Vide potissimum istum tractatulum exeuntem, ubi *legitima* quasi nomenclatura appellatur hæc oratio, Η ΠΡΟΣ ΑΙΣΧΙΝΗΝ ΥΠΕΡ ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΟΣ: et ostenditur etiam, eam ab *Aristotele* in *Rhetoricis* laudari. Quæ cum ultima fere fuerit ex *Demosthenicis*, satis sane constat, parum *Demosthenem* ex arte *Aristotelis* proficere potuisse.

Nimirum scriptor ille felix, sagax, eruditus, atque curiosus, (*Dionysium* volo) non solum *Demostheni* multum affert lucis atque adjumenti, verum cæteris etiam oratoribus Græcis, a quibus similiter *Aristoteles* (ut ipse ait in loco proxime a me laudato) artem suam et præceptiones derivavit, quorumque ex imagine futuros quoscunque oratores ad laudem effinxit, atque expressit ad excellendum. Verum fortasse

Demosthenis paulo ille studiosior, eique addictior, quam par erat, inclementer cum *Æschine* agit; quem verba fastuosa et ridicula *Demostheni* exprobrantem reprehendit, quoniam ea verba sedulo et cum cura, in reliquiis *Demosthenis*, ab eo quæsitâ, reperiri non potuissent. Quasi necesse fuisset, ut aut omnia, quæ magnus ille orator in concionibus dixerit, literis consignarentur, aut omnia, quæ consignabantur, ad ætatem *Dionysii* pervenirent. Exscribo tamen, quæ de hac re reliquit *Dionysius*, cum ob alia, tum quia ad hanc causam, atque ad hanc *Æschini* accusationem, pertineant. Ita ille ad finem *περὶ τῆς λεκτικῆς Δημοσθένους δαιότητος*. Scil. Τὸ δὲ φάσκειν φορτικοῖς καὶ ἀηδέσι τοῖς ὀνόμασιν αὐτὸν (*Demosthenem*) κεχρησθαι, πόθεν ἐπῆλθεν αὐτῷ λέγειν, ὑπὲρ πάντα ἔγωγε τεθαύμακα· οὐδὲν γὰρ εὐρίσκω τέτων παρὰ Δημοσθένει κείμενον, ὧν εἰρηκέναι φησὶν αὐτὸν Αἰσχίνης. οἶον, ὅτι “ εἰδὲ τῆς φιλίας ἀπορρήξαι τὴν συμμαχίαν” (Vid. *Æschin.* supra, pag. 36. lin. 14.) καὶ “ ὅτι ἀμπελουργῶσι τινὲς τὴν πόλιν,” καὶ “ ὑποτέτμηται τὰ νεῦρα τῷ δήμῳ,” καὶ “ φορμορραφούμεθα,” καὶ “ ἐπὶ τὰ σεναὶ τινὲς ὥσπερ τὰς βελόνας διεύρουσιν.” οἷς αὐτὸς ἐπιτίθησι διακωμωδῶν, “ ταῦτα δὲ εἰ κίναδος τις ἐστὶ ῥήματα ἢ θαυμασά;” (*Æsch.* p. 81.) εἰδὲ γε ἄλλα τινὰ φορτικά καὶ ἀηδῆ ὀνόματα ἐν οὐδενὶ τῶν Δημοσθένους λόγων εὐρεῖν δεδύνημαι· καὶ ταῦτα πέντε ἢ ἕξ μυριάδας σίχων ἐκείνῃ τῷ ἀνδρὶ καταλειπόμενος. Interea tamen, an verba illa *Æschini*

aliquod illustrationis ceperint ex hoc loco *Dionysii*, secum contemplabitur studiosus lector. Certum est, hujus textum ab illius esse corrigendum non uno in loco; et falsum esse animi editorem, doctum licet virum, qui ad *Demosthenem* lectorem remittit pag. 562. hujus editionis, (*Edit. Cantab.*) ad textum scilicet quem *Dionysius* in animo habere non potuit. Verum quidni hac aut simili phraseologia aliquando delectaretur *Demosthenes*? Quidni, ut *Sylburgius* recte observavit, diceret, ὑποτέμνεται τὰ νεῦρα τῆ δῆμος, qui in *Olyntbiaca* III^{ta} dixit, ὑμεῖς δὲ ὁ δῆμος ἐκνευρισμένοι, καὶ περιηρημένοι χρήματα?

Multis fane modis, multisque nominibus prædicanda est hæc insignissima oratio, totius eloquentiæ istius populi (apud quem et nata est, et ad justam magnitudinem excrevit ratio dicendi) flos ipse et medulla: opus nunquam e manibus deponendum, non solum propter civiles rationes, quibus abundat, atque optimum exemplum reipublicæ administrandæ: (nam, ut inquit scriptor non negligendus, κάλλιστοι δημοσίων λόγων (*Demosthenis*) εἰσὶν, ἐν οἷς περὶ νόμος τι ἢ ψηφίσματος ἀμφισβητεῖται, λέγω δὲ τὸν τε περὶ Στεφάνου, καὶ τὸν κατὰ Ἀνδροτίωνος, καὶ Τιμοκράτους, καὶ Ἀριστοκράτους) non propter summam eloquentiam, cum in hac causâ magnus ille dicendi artifex major seipso pene constitutus est: verum potissimum ob hanc rationem a *Panætio* et *Plu-*

tarcho allatam, dignam sane, quæ a tam gravibus scriptoribus commemoratur; et quam adeo *Plutarchi* verbis proferre liceat, qui sapientissimum istud monitum conservavit. Παναίτιος δ' ὁ φιλόσοφος καὶ τῶν λόγων φησὶν αὐτῷ ἔτω γεγράφθαι τὰς πλείους, ὡς μόνον τῷ καλῷ δι' αὐτὸ αἰρετῷ ὄντος, ΤΟΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ, τὸν κατὰ Ἀριστοκράτους—ἐν οἷς πᾶσιν οὐ πρὸς τὸ ἡδίστον, ἢ ῥᾶσον, ἢ λυσιτελέστατον ἄγει τὰς πολίτας, ἀλλὰ πολλαχῶς τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν σωτηρίαν οἴεται δεῖν ἐν δευτέρᾳ τάξει τῷ καλῷ ποιεῖσθαι, καὶ τοῦ πρέποντος. Hæc ille præstantissimus auctor in *vita Demosthenis*.

Verum in excellentissima hac oratione nihil excellentius, nihil, quod *primores critices* magis adripuit, quam ΣΧΗΜΑ istud ΟΜΟΤΙΚΟΝ, ut vocatur, quod occurrit infra, §. 60. et nemini ignotum esse potest, qui de *Demosthene* inaudiverit. Οὐκ ἔστιν, ἔκ ἔστιν, ὅπως ἡμάρτετε, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν ὑπὲρ τῆς ἀπάντων ἐλευθερίας καὶ σωτηρίας κίνδυνον ἀράμενοι· οὐ μὰ τὰς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας, et quæ sequuntur. Istius artificii vim et felicitatem optime expressit *Longinus*, cap. 16. Ἀπόδειξιν ὁ Δημοσθένης ὑπὲρ τῶν πεπολιτευμένων εἰσφέρει. Τίς δ' ἦν ἡ κατὰ φύσιν χρῆσις αὐτῆς; Οὐχ ἡμάρτετε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας καὶ σωτηρίας κίνδυνον ἀράμενοι· ἔχετε δὲ οἰκεῖα τέτρα παραδείγματα· οὐδὲ γὰρ οἱ ἐν Μαραθῶνι ἡμαρτον, ἐδ' οἱ ἐν Σαλαμῖνι, ἐδ' οἱ ἐν Πλαταιαῖς. Ἀλλ' ἐπειδὴ, καθάπερ ἐμπνευσθεῖς ἐξαίφνης ὑπὸ

θεῷ, καὶ οἷονεὶ φοιβόληπτος γενόμενος, τὸν κατὰ τῶν ἀ-
 ριστέων τῆς Ἑλλάδος ΟΡΚΟΝ ἐξεφώνησεν, ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ
 ΟΠΩΣ ΗΜΑΡΤΕΤΕ, ΟΥ ΜΑ ΤΟΥΣ ΕΝ ΜΑΡΑ-
 ΘΩΝΙ ΠΡΟΚΙΝΔΥΝΕΤΣΑΝΤΑΣ, φαίνεται δι' ἐνὸς
 τῷ ὁμοτικῷ σχήματος, ὅπερ ἐνθάδε ἀποσροφὴν ἐγὼ
 καλῶ, τὰς μὲν προγόνους ἀποθεώσας, ὅτι δεῖ τὰς οὕτως
 ἀποθανόντας ὡς θεοὺς ὀμνῦναι παρισίωνων, τοῖς δὲ κρί-
 νεσι, τὸ τῶν ἐκεῖ προκινδυνεύσαντων ἐντιθεῖς φρόνημα,
 τὴν δὲ τῆς ἀποδείξεως φύσιν μετρίως εἰς ὑπερβάλλον
 ὕψος, καὶ πάθος, καὶ ξένων, καὶ ὑπερφυῶν ὀρκῶν ἀξιο-
 πιστίαν, καὶ ἅμα παιώνειόν τινα, καὶ ἀλεξιφάρμακον
 εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀκρόντων καθιερὸς λόγον, ὡς κερφι-
 ζόμενες ὑπὸ τῶν ἐγκωμίων, μηδὲν ἔλαττον τῇ μάχῃ τῇ
 πρὸς Φίλιππον, ἢ ἐπὶ τοῖς κατὰ Μαραθῶνα καὶ Σα-
 λαμίνα νικητηρίοις παρίσασθαι φρονεῖν· οἷς πᾶσι τὰς
 ἀκροατὰς διὰ τῷ σχηματισμοῦ συναρπάσας ἔχετο.
 Καίτοι παρὰ τῷ Εὐπόλιδι τῷ ὀρκῷ τὸ σπέρμα φασὶν
 εὐρῆσθαι,

Οὐ γὰρ μὰ τὴν Μαραθῶνι τὴν ἐμὴν μάχην,
 Χαίρων τις αὐτῶν τῶν ἀλγυνεῖ κέαρ.

Cætera ibidem confulenda. Nam plurimum
 conferent ad auctoris nostri δεινότητα explican-
 dam. Neque unquam bonus et magnus scrip-
 tor tam fidelem et accuratum nactus est inter-
 pretem, μεγαλήγορος μεγαλήγορον. *Aristides*, rhe-
 tor itidem, et ingenio critico præditus, summa
 arte trutinat verba hæc *ardentia*. Παραδείγματος
 ἕνεκα ἔσω νόημα αὐτὸ κατ' αὐτὸ, ἐκ τῆς ἐννοίας, σεμ-

νότητος μετεσχημένος· οὐ μὰ τὸ ἐν Μαραθῶνι—ἐνταῦθα τὸ μὲν ζητέμενον ἦν—τὸ δὲ καὶ ὁμοῖαι ὡς κατὰ θεῶν, τῶν προγόνων, τῆτο ἔχοι τὴν ὑπερβολὴν τῆς σεμνότητος. De dictione civili §. 8. Adjungam et alios. *Et Demosthenes jurando per interfectos in Marathone et Salamine, id agit, ut minore invidia cladis apud Chæroneam acceptæ laboret.* Quintilian. l. ii. c. 9. *Nec meretur fidem, qui sententiolæ gratia jurat, nisi si potest tam bene, quam Demosthenes.* Id. ibid. *Tales sunt illæ inclinationes vocis, quas invicem Demosthenes atque Æschines exprobrant, non ideo improbandæ: cum enim uterque alteri objiciat, palam est utrumque fecisse. Nam neque ille per Marathonis, et Platæarum, et Salaminis propugnatores recto sono juravit, nec ille Thebas sermone deflevit.* Id. l. xi. c. 3. *Quid denique Demosthenes? Non cunctos illos tenues et circumspectos, vi, sublimitate, impetu, cultu, compositione superavit? Non insurgit locis? Non figuris gaudet? Non translationibus nitet? Non oratione ficta dat carentibus vocem? Non illud jusjurandum per cæsos in Marathone ac Salamine propugnatores reipublicæ satis manifesto docet præceptorem ejus Platonem fuisse?* Id. l. xii. c. 10. *Ita Geminus Antholog. Gr. lib. iv.*

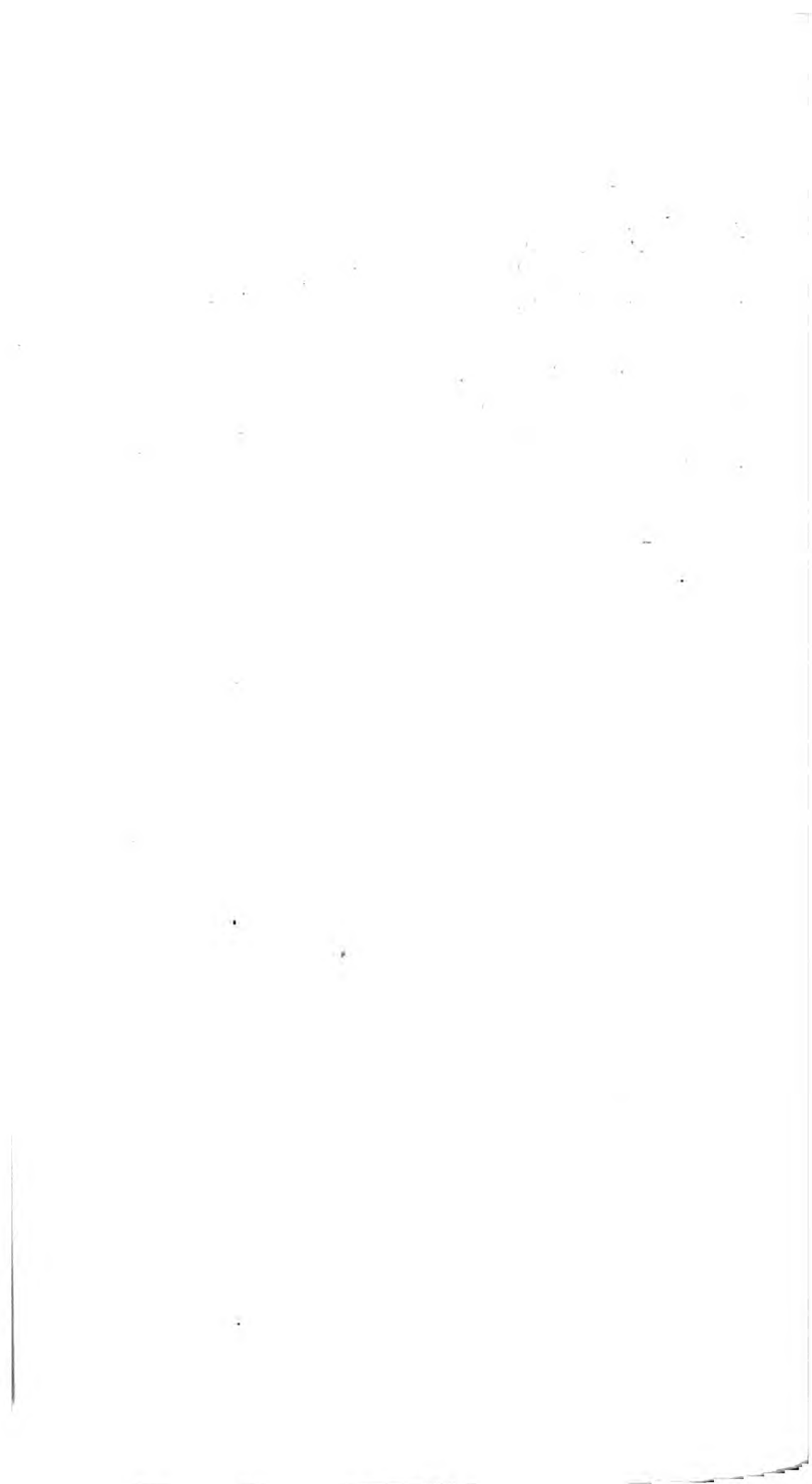
Οὗτος ὁ Κεκροπίδαισι βαρὺς λίθος, ἄρει κεῖμαι,
 Ξεῖνε, Φιλιππέης σύμβολον ἠνορέης,
 Ἐθρίζων Μαραθῶνα, καὶ ἀγχιάλου Σαλαμῖνος
 Ἔργα, Μακεδονίσις ἔγχεσι κεκλιμένα.

*Ὀμνυε νῦν νέκυας, Δημόσθενες, αὐτὰρ ἔγωγε
Καὶ ζωῖς ἔσομαι, καὶ φθιμένοισι βαρῦς.

Nonnulla similiter σχ. *Apollon. Rhod.* l. ii. ver. 259. Ἐμπαθέσερος γίνεται ὁ ὄρκος, ὅταν τις κατὰ τῆς ἰδίας ὀμνύῃ συμφορᾶς—καὶ Δημοσθένης, μὰ τῆς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας, καὶ τῆς ἐν Πλαταιαῖς παραταξαμένους. Adjungatur *Plutarchus de gloria Atheniensium*:—τὸν Δημοσθένης περὶ τοῦ Στεφάνου παραβάλωμεν ἐν ᾧ τῆτο λαμπρότατον καὶ λογιώτατον ὁ ῥήτωρ πεποίηκεν, ὁμόσας τῆς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας τῶν προγόνων. Item *Hermogenes*, p. 260, *Edit. Crispin.* Μεθόδε λαμπρᾶς, καὶ τὸ τὰ ἐνδοξὰ ἐνδοξατέρως λέγειν, ὡς περ ἐκεῖνος τὸ, εἰ μὰ τῆς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας τῶν προγόνων, καὶ τὰ ἐξῆς. Τῆτο γὰρ παράδειγμα μὲν ἐνδοξόν· οἷον ὄρκως ἐν ἐβάλευσα ὑπὲρ ἐλευθερίας τῶν Ἑλλήνων κινδυνεύειν, ἔτω γὰρ ἐποίειν καὶ οἱ ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντες· ὁ δὲ εἰς τὸν ὄρκον αὐτὸ ἀναλαγών, ἐνδοξότερον αὐτὸ ἐποίησε, καὶ λαμπρόν· οὐχ ἡμαρτον ταῦτα συμβελεύσας, εἰ μὰ τῆς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας, καὶ τὰ ἐξῆς. Idem iterum, περὶ μεθόδ. δεινότη. p. 424. cap. περὶ ὄρκου. Scil. Πρῶτος δὲ ὄρκον ἡθικὸν Ὀμηρος ὤμοσεν, εἶτα Πλάτων ἐμιμήσατο, εἶτα Δημοσθένης ἐκληρονόμησε πάντων—Δημοσθένης δὲ ἡθικὸν πολιτικόν· εἰ μὰ τῆς ἐν Σαλαμῖνι παραταξαμένους, καὶ τῆς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας. Adde *Pausan. in Attic.* c. 32. *Hartung. Decur.* ii. cap. 3. et 9. apud *Gruter.* F. A. tom. ii. pagg. 677, 697. Per deridiculum tractat *Athenæus*,

Ι. ΙΧ. Δεομένων ἐν ἡμῶν καὶ λιπαρέντων δεικνύουσι τὴν σοφίαν, οὐκ ἔρω, φησὶ, τῆτες, μὰ τὰς ἐν Μαραθῶνι κινδυνεύσαντας, καὶ προσέτι τὰς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαντας. Et *Lucianus* etiam in *Encomio* juxta finem: Ἄγε δὴ τῆτον, ἔφη, πρὸς Ἀντίπατρον, Δημοσθένην δὲ ἐκ ἄξαις, οὐ μὰ τὰς — κάμοι μὲν ἐφαινόμην προσθήσειν, τὰς ἐν Μαραθῶνι πεπρωκότας. Hæc, lector, volebam nescius ne esses. *Taylor.*

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

ΛΟΓΟΥ.

ΤΕΙΧΟΣ μὲν ὁ Ῥήτωρ ὑπὲρ Ἀθιναίων πρὸςβά-
λετο, ἃ σωήτων τέτων καὶ χειροποίητων ἀρραγέστερον τε
καὶ βέλπιον, τὴν τε εἰς τὴν πόλιν εὐνοίαν, καὶ πρὸς
λόγους δεινότητά, ὡς αὐτὸς εἶρηκεν, οὐ λίθοις καὶ πλίν-
θοις τὰς Ἀθήνας¹ ὠχύρωσα, ἀλλὰ μεγάλας δυνάμεις,
καὶ πολλῇ τι συμμαχίᾳ, τῇ μὲν, ἕκ γῆς, τῇ δὲ, ἕκ
θαλάττης. οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν χειροποίητον περι-
βολὸν ἔμικρὰ τῇ πόλει συνεβάλετο. Πεπονηκότος γὰρ
καὶ πολλὰ μέρη τῶν τείχους τοῖς Ἀθηναίοις, ἐπειδὴ
ἔδοξεν ἀνορθῶν αὐτὸ, ἠρέθησαν ὅτι τὸ ἔργον ἄνδρες δέκα
φυλῆς ἐκάστης,² εἰς οὓς ἔδει τὴν ἐπιμέλειαν περᾶνεσ-

¹ ὠχύρωσα] Demosthenem quasi loquentem fingit, orationem-
que ejus adducit; ὡς αὐτὸς εἶρηκεν. Locum, ad quem adludit, vide
§. 93. Taylor.

² εἰς ἑς ἔδει τὴν ἐπιμέλειαν περᾶνεσθαι τῶν ἔργων] Pro δι' ὧν. Et

θαυ τῷ ἔργῳ τὸ γὰρ ἀνάλωμα δημόσιον. Εἰς τοίνυν τέτων καὶ ὁ Ῥήτωρ γινόμενος, οὐχ ὁμοίως τοῖς ἄλλοις πλὴν ἐπιμέλειαν μόνῳ εἰσήνεγκε τῇ χρείᾳ, ἀλλὰ τὸ μὲν ἔργον ἀμέμπτως ἀπετέλεσε, τὰ δὲ χρήματα ἔδωκεν οἴκοθεν τῇ πόλει. Ἐπήνεσεν αὐτῷ πλὴν εὐνοίαν ταιτίῳ ἢ βελῆ, καὶ τὴν ἰσομελίαν ἠμίφατο σεφάνῳ χρυσῷ ἔτοιμα δὲ Ἀθηναῖοι πρὸς τὰς χάριτας τῷ εὐποιόντων. Κτησιφῶν δὲ ἰὼ ὁ πλὴν γνώμῳ εἰπόν, ὡς δεῖ σεφαναῶσαι τὸν Δημοσθένῳ, εἰ μὲν καιρῷ, τοῖς Διονυσίοις ἐν δὲ τόπῳ, τῷ τῷ Διονύσῳ θεάτρῳ ἐν δὲ θεαταῖς, πᾶσι τοῖς Ἕλλησιν, οὓς ἢ πανήγυρις συνηγάγε' ἐν τέτων ἐναντίον ἀνειπῶν τὸν κήρυκα, ὅτι σεφαναῖοι Δημοσθένῳ Δημοθένης Παιανία² ἢ πόλις, ἀρετῆς συμπάσης ἕνεκα ἐν εὐνοίας τῆς πρὸς αὐτῷ. Ἦν οὖν πανταχόθεν ἢ τιμὴ θαυμαστῆ, διὸ καὶ ὁ φθόνος αὐτῆς ἤφατο, ἐν

fic fortasse legendum. Sed *Feliciani* editio (et MSS. nonnulli) ἀνευ σοφῶν φαρμάκων habet, ἧς (fine εἰς) ἔδει τὴν ἐπιμέλειαν ΨΙΛΗΝ ΠΑΡΕΧΕΣΘΑΙ τῷ ἔργῳ. *Wolfius*.

Ibid.] Εἰς ἧς ἔδει κ. τ. λ. habent nonnulla exemplaria, scil. *Aldina, Parisiensia, Lindenbrogii*. Recte quadantenus. Quod fortasse mireris. Sed vide, ut flammam ex isto filice excutiam. Ait *Libanius* huic operi curando dari *denos viros e singulis tribubus*. Itane? Vix crediderim. Non *centenis* civibus ea res erat perficienda. Non tanti erat. Verum unaquæque tribus *suum* tribulem ad id muneris emisit. Lege ergo, correctione nunquam prænitenda, quam subjecit ora exemplaris *Bodleiani*, ἠρέθυσαν ἐπὶ τὸ ἔργον ἀνδρες δέκα, φυλῆς ἐκάστης Εἰς ἔδει κ. τ. λ. *Taylor*.

¹ *προμήθειαν*] Id est, *πρόνοιαν*, ferri potest: sed melius est *προθυμίαν*. *Wolfius*. Ita, *Regg. β. γ. ζ. Taylor*.

² ἢ πόλις] Forte, ἢ πόλις σύμπασα, ἀρετῆς ἕνεκα &c. *Markland*.

¹ τῶ ψηφίσματος ἀπηνέχθη πρῶτον νόμων γραφή. Αἰσί-
νης γάρ, ἐχθρὸς ὢν τῷ Δημοσθένει, ἀγῶνα πρῶτον νόμων
² ἀπήγγελε Κτησιφῶντι, λέγων ἄρχοντα γεγονότα τὸν
Δημοσθένει, καὶ μὴ δόντα λόγον, ἵππευτον ^(τῷ) νό-
μον δὲ κελεύειν τὸς ἵππευτους μὴ φεραῖν. Καὶ πάλιν νόμον παρεχόμενος, τὸν κελεύοντα, εἰ μὴ τίνα ὁ
δῆμος ὁ Ἀθηναίων φερανοῖ, εἰ τῇ ἐκκλησίᾳ τὸν φερα-
νον ἀναγρεῦεσθαι· εἰ δὲ ἢ βελή, εἰ τῷ βελουτηρίῳ·
ἀλλὰ καὶ μὴ ἕξειναι. Φησὶ δὲ καὶ τὸς ἐπαίνους εἶναι
τὸς ἐπὶ τῷ Δημοσθένει ψευδεῖς· μὴ γὰρ πεπολιτεῦσθαι
καλῶς τὸν ῥήτορα, ἀλλὰ καὶ δαυδοκον εἶναι, καὶ πολ-
λῶν κακῶν αἴτιον τῇ πόλει. Καὶ τάξει γὰρ ³ ταύτης τῆς
κατηγορίας Αἰσίνης κέχρηται, ὡς τὸν εἰπὼν ὡς τῷ
τῷ ἵππευτων νόμῳ, καὶ δεύτερον ὡς τῷ τῶν κηρύγμα-
μάτων, καὶ τρίτον ὡς τῆς πολιτείας. Ἠξίωσε δὲ καὶ
τὸν Δημοσθένει τὴν αὐτὴν τάξιν ποιήσασθαι. Ὁ δὲ ῥή-
τωρ καὶ ἀπὸ τῆς πολιτείας τὴν ἀρχὴν ἐποίησατο, καὶ
πάλιν εἰς ταῦτῳ τὸν λόγον κατέστρεψε, τεχνικῶς ποιῶν·
δεῖ γὰρ ἀρχεσθαι τε ἀπὸ τῷ ἰοχυετέρων, καὶ λήγειν εἰς
ταῦτα· ⁴ μέσα δὲ τέθηκε τὰ ὡς τῷ νόμων. Καὶ τῷ

¹ τῷ ψηφίσματος ἀπηνέχθη] Hanc interpunctionem Reiskio debemus.

² ἀπήγγελε] ἐπήγγελε. *Wolfius*.

³ ταύτης] Ταύτη. *Idem*.

⁴ μέσα] Similiter, in argumento, quod sequitur: Τὰς μὲν γὰρ δύο νόμους, τὸν τε τῶν ἵππευτων, καὶ τὸν τῷ κηρύγματος, εἰς τὸ μέσον τῷ λόγου ἀπέβριψε, στρατηγικῶς τὸς κακὰς ἐς μέσον ἐλάσας. *Quintilianus*, l. vii. c. i. *Demosthenes atque Eschines—in judicio Ctesiphontis diversum secuti ordinem, cum accusator a jure, quo vide-*

μὲν οὖν τῶν ὑπευθύνων ἰσχυροτέρως ἀντιτίθησι διανοίας· τῶ δὲ
 οὖν τῶν κηρυγμάτων, νόμον ἕτερον, ἢ τοι νόμος μέρος, ὡς
 φησὶν αὐτός, ἐν ᾧ συγκεχώρηται καὶ ἐν τῷ θεάτρῳ κη-
 ρύττειν, εἰάν ὁ δῆμος, ἢ ἡ βουλὴ, τῆτο ψήφισται.

*batur potentior, caeperit : patronus omnia, vel pene omnia, ante jus ro-
 fuerit, quibus judicem quaestioni legum praepararet. Καὶ γὰρ ἐν τῷ πο-
 λέμῳ, inquit Xenophon, Memorab. lib. iii. in principio, τὰς τε
 πρώτας ἀρίστους δεῖ τάττειν, καὶ τὰς τελευταίας, ἐν δὲ μέσῳ τὰς χα-
 ρίστους cætera. Taylor.*

ἰσχυροτέρως ἀντιτίθησι διανοίας] Hoc est, a scripto recedens, voluntate le-
 gislatoris nititur. *Wolfius.*

ΕΤΕΡΑ
ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

ΑΘΗΝΑΙΟΙ καὶ Θηβαῖοι, πολεμῶντες πρὸς Φίλιππον ἐν Χαιρωνείᾳ, πόλει τῆς Βοιωτίας, ἠττήθησαν. Ἐπικρατήσας οὖν ὁ Μακεδὼν, φρεσὶν μὲν εἰς τὰς Θήβας ἐπέβαλε, καὶ εἶχεν ὑπὸ χεῖρα δελεύσασιν. Ἐλπίσαντες οὖν τὸ αὐτὸ παθεῖν Ἀθηναῖοι, καὶ ὅσον ἐδέπω κατ' αὐτῶν ἤξειν προσδοκῶντες τὸν Τύρανον, ἐσκέψαντο τὰ πεπονηκότα μέρη τῶ χρόνῳ τῶ τείχους ἐπανορθώσασθαι. Καὶ δὴ ἀφ' ἐκάστης φυλῆς τευχαστοὶ προσεβλήθησαν·¹ τοιόνδε καὶ ἡ Πανδιονίς ἐξ ἑαυτῆς ἔειλετο πρὸς χρεῖαν τὸν ῥήτορα. Τῆς τοίνυν ἐργασίας ἐν χερσὶν ἔσσης, προσδεηθεὶς ἐπὶ χρημάτων² μεταδεδομένων ὑπὸ τῆς πόλεως, ὁ ῥήτωρ ἐκ τῶ ἰδίων ἐδαπάνησε, καὶ οὐκ ἐλόγισατο αὐτὰ τῇ πόλει, ἀλλὰ καὶ ἐχαρίσατο.

¹ τοιόνδε καὶ ἡ] (Editi et MSS.) Forte, τοιγαρῶν καὶ ἡ. Et mox πρὸς τὴν χρεῖαν. Wolfius.

² μεταδεδομένων] Forte, μετὰ τὰ δεδομένα ὑπὸ τῆς πόλεως. Wolfius. Ita Reg. a. Cæsteri omnes, μεταδεδομένων. Taylor.

Ταύτῳ ἀφορμὴν ὁ Κτησιφῶν, εἰς τῶν πολιτευομένων, δεξιάμνος, εἰσήνεγκε γνώμην ἐν τῇ βελῆϊ περὶ αὐτῶν τοιαύτῳ· ἐπειδὴ ἀφ' ἑαυτοῦ Δημοσθένους ὁ Δημοσθένης, παρ' ὅλον τὸν βίον, εὐνοίαν εἰς τὴν πόλιν ὀπίδεικνύμενος, καὶ νῦν δὲ τειχοποιῶν ὢν, καὶ προσδεηθεὶς χρημάτων, οἴκοθεν παρέχε, καὶ ἐχαρίσατο διὰ τῆτο δεδόχτω τῇ βελῆϊ καὶ τῷ δήμῳ φερανῶσθαι αὐτὸν χρυσῶ φεράῳ, ἐν τῷ θεάτρῳ, ¹ τραγωδιῶν ἀγομένων καινῶν, ἴσως ὅτι πλήθη σιωτρέχῃ ὀπιθιμῶντα καινὰ δράματα βλέπει. Εἰσαγομῆς τοίνυν καὶ εἰς τὸν δῆμον τῶ προσβουλευματος, ἐφίσαται τῷ Κτησιφῶντος κατήγηρος Αἰχίνης, ἐκ τῆς πολιτείας ὑπάρχον ἐχθρὸς, ὑπερνόμον εἶηαι φάσκων περὶ τρεῖς νόμους τὸ ψήφισμα· ἓνα μὲν, τὸν κελεύοντα τὸν ὑπεύθυνον μὴ φερανῶσθαι, πρὶν ἂν δῶται εὐθύνας· ἕτερον δὲ ταύτας, φησὶν, ὁ Δημοσθένης ἐθεδέωκε, καὶ τὰ θεωρικὰ διοικῶν, καὶ τειχοποιῶν καὶ ἔδει ἀναμειναί καὶ ὀπιθῆναι τὸ γέρας, ἕως ἂν ὀφθῆ καθαρὸς ἕξεταθείς. Δεύτερον δὲ ἀναγινώσκει νόμον, τὸν κελεύοντα ² ἐν Πνυκί φερανῶσθαι, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἀφ' ἑαυτοῦ τὸν πολίτην τῶν δεξιάμνων ἐν τῷ θεάτρῳ ἀναγορευθῆναι τῷ Δημοσθένει ἢ φερανῶν. Ὁ δὲ τρίτος νόμος εἰς τὸ ὅλιον

¹ τραγωδιῶν ἀγομένων καινῶν] In Æschine legitur, τραγωδιῶν ἀγωνιζομένων καινῶν, et τραγωδοῖς. Utrum autem eo tempore novi Tragici Athenis extiterint, an tantum de novis Histrionibus fiat sermo, nostra parum interest. *Wolfius*.

² ἐν Πνυκί] Vide Æschinem, c. Ctesiph. p. 20, et annotationes ad locum.

ὄρα τῶ βίῃ καὶ τῇ πολιτείᾳ ἔξετασιν· κελεύει γὰρ μηδέποτε
 ψευδῆ γράμματα εἰς τὸ Μητρώον εἰσάγειν, ἕνα ὅτιν ὅλα
 τὰ δημόσια γράμματα. Ἐφεύσατο δὲ, φησὶν, εὐνοίαν καὶ
 σπουδῶν μαρτυρήσας τῷ Δημοσθένει· κακόντες γὰρ μάλ-
 λον καὶ πολέμιος εὐρίσκεται τῇ πατρίδι. Τάτῃ τῶ νό-
 μῳ χρησίμῳ τυγχάνοντος τῶ τρίτῳ ἀντιλαβόμενος, ὡς-
 περ πρὸς ἀγκύρας, ὁ ῥήτωρ κατεπάλασε τὸν ἀντίδικον,
 μεθόδῳ δεινοτάτῃ καὶ σοφωτάτῃ τῇ ἑπεί τῶ κατηγό-
 ρου χρησάμενος· ἐκείθεν γὰρ ἔχε λαβὴν εἰλεῖν καὶ κα-
 ταγωνίσασθαι τὸν πολέμιον. Τῆς μὲν γὰρ ἄλλης δύο
 νόμους, τὸν τε τῶ ἀναιδῶν, καὶ τὸν τῶ κηρύγματος,
 εἰς τὸ μέσον τῶ λόγου ἀπέριψε, στρατηγικῶς κακοῦς εἰς
 μέσον ἐλάσας· τῷ δὲ ἰσχυροτάτῳ² εἰς τὰ ἄκρα προσκέ-
 χρηται, τὸ σαφὲν τῶ ἄλλων ἔξ ἑκατέρου βωνύς. Ἔοικε δὲ
 καὶ διοικεῖν πρὸς τὸ συμφέρον τῶ λόγον, καὶ ἐ σφόδρα³ ἀν-

¹ περὶ τῶ κατηγόρου] (Ita enim omnes.) Forte, κατά. Et (lin. 12.) στρατηγικῶς κακῶς ὄντας, vel τῶς κακῶς. Et (lin. 15.) ἀνείδην pro ἀναιδῶς. Et (pag. seq. lin. 4.) πρὸς ὃν ὁ ῥήτωρ ἀποκρινόμενος. Wolfius.

² εἰς τὰ ἄκρα] Verte, in utraque acie. Taylor.

³ ἀναιδῶς] Hoc ἀναιδῶς, quod præcipitavit Wolfius, optime se habet. *Artificium summum adhibet Demosthenes, non tamen eo utitur ἀναιδῶς, sine pudore et moderatione. Aliquando enim orationem suam, non arte, sed utilitate, πρὸς τὸ συμφέρον, metitur: uti in ea instantia, quam statim adhibet scriptor hujus argumenti. Nempe cum τῶ νομίμῳ Æschinis τὸ νόμιμον, non τὸ τεχνικόν, aut artificiosum, opponere debuit, effecit sane, ut ratio ejus administrandæ Reipublicæ utiliter in locum istius τῶ νομίμου succederet. Ad eum locum confugit, non arte, aut calliditate aliqua, sed ratione et necessitate. Idem.*

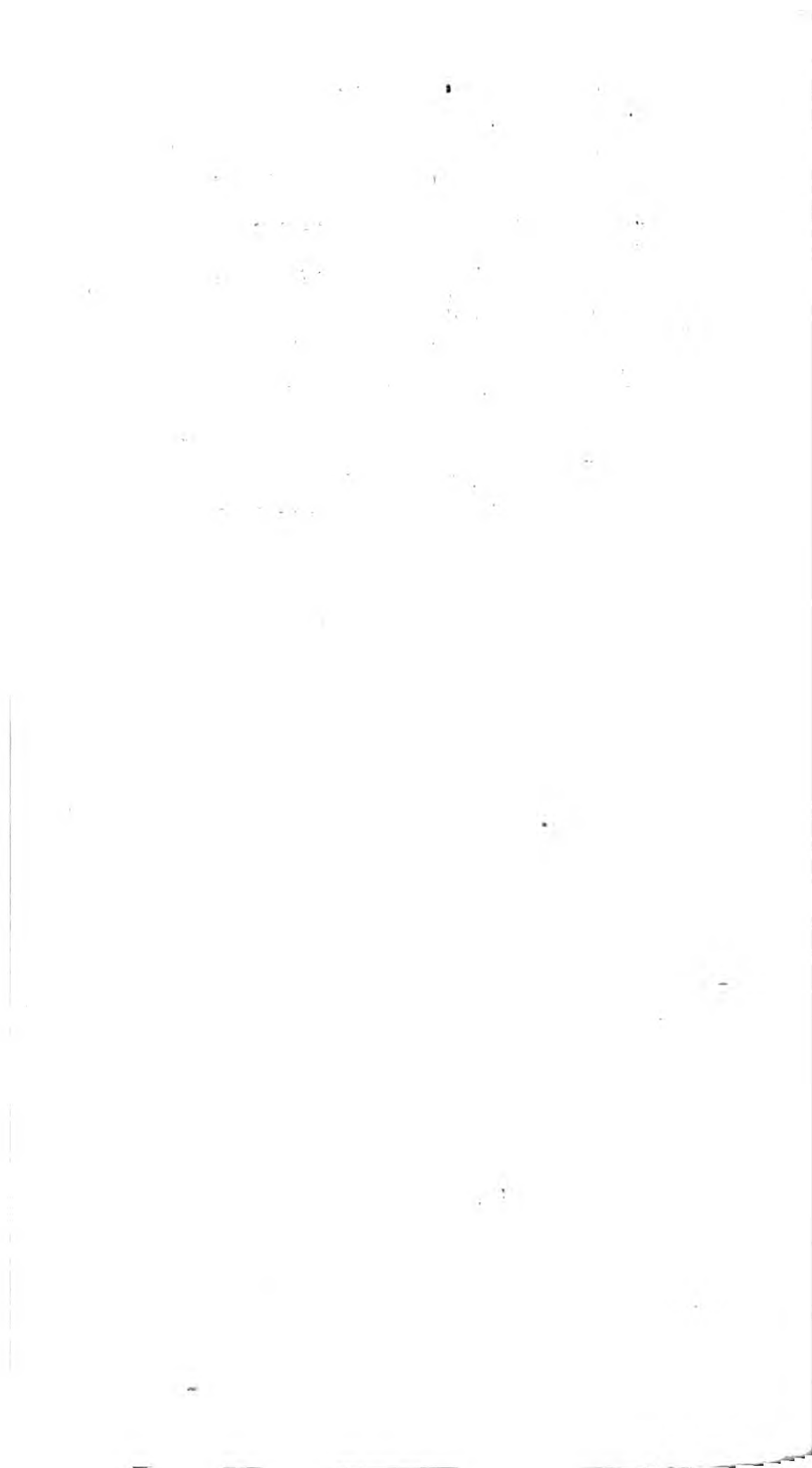
αιδῶς τὴν τέχνην ὀπιδεικνύμενος· δοκῶν γὰρ εἰ πρώτοις ὑπερβαίνειν τὸ νόμιμον, ἐτέρῳ τρόπῳ τῷ νομίμῳ προσκέχρηται· καὶ γὰρ νόμον ἀνέγνω Αἰσχίνης τὸν περὶ τῶν τεράτων ψευδῆ· πρὸς ὃν ὁ ῥήτωρ ὑποκρινόμενος, εὔρε χαρὸν εἰς μέσον ἀγαγῆναι τὰ ἑαυτοῦ πολιτεύματα, ὡς νομίμῳ μαχόμενος. Καὶ ἡ μὲν διοίκησις τῶν λόγων τοιαύτη. Κεφάλαιον δὲ ἰσχυρὸν, τῷ μὲν Αἰσχίνῃ, ὁ νόμιμον, τῷ δὲ ῥήτορι, τὸ δίκαιον. Κοινὸν δὲ ἀπὸ τῶν ἴσων τὸ συμφέρον, ὅσα ἔχον φανεράν τ' ἰδέσθαι. Ἡ Στάσις, ἐγγραφὸς πραγματικῆ· περὶ ῥητῶν γὰρ τὸ ψήφισμα. Ἡ δὲ γραφῆς ἐπὶ Φιλίππῃ ζῶντος ἀποδείξις, ὅτι Ἀλεξάνδρου ἀφ' ἀδελφείου τὴν ἀρχὴν ὁ λόγος ὅτι καὶ ἡ κρίσις. Ὡς γὰρ ἀπέθανε Φίλιππος, καὶ τὴν φρουρὰν οἱ Θηβαῖοι τεταρασκότες ἐξέβαλον, ὁ μὲν Ἀλεξάνδρος ὡς καταφρονηθεὶς, τὰς Θήβας κατέσκαψεν· εἶτα μεταγενὲς ὅτι τῷ πεπεραγμένῳ, ἐξεχώρησε τῆς Ἑλλάδος ἀρχιμήδης, καὶ καὶ τῶν βαρβάρων ἐφράτευσεν. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι χαρὸν ἔχον ἐνόμισαν κρίσιν ὡς ἀδελφῶν τῆς πρὸς ὁδοῦ τῆς τ' Ἑλλάδα ἀδικήσαντας· καὶ ἔτω σιωπευτέτη τὸ δικάσιμον. Οὐκ ἔστι τὸ πρῶτον προσίμιον εὐκτακὸν ὅτι, κατὰ μερισμὸν εἰσαχθῆναι, καὶ ὡς ἀδικήσαντας τὴν εὐνοίαν, ἥς μάλιστα εἰ τῷ παρόντι δέοντα. Ὀμπρικῶν δὲ εἶρηται ζήλω,

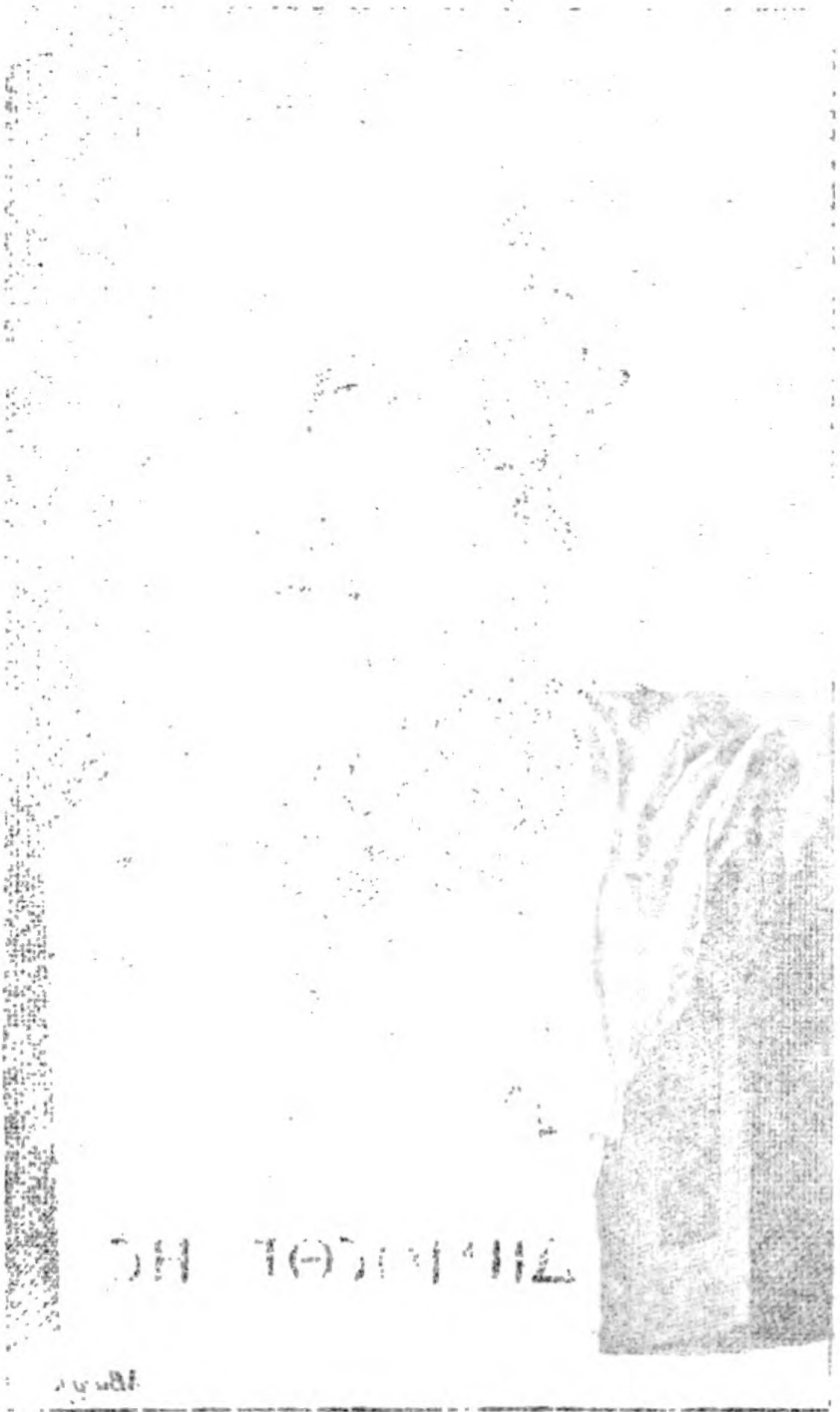
Κέλυτέ μοι, πάντες τε Θεοὶ, πᾶσαι τε Θεαῖναι.

¹ Τῆς δὲ γραφῆς—ἀποδείξις] Forte, ἀποδοδείξις, sc. τῷ Ἀρχοντι, ἢ τοῖς Θεσμοδέταις. (Male hoc. Vide *Ulrian.* ad haec verba Demosth. §. 35. ἐπέδωκα, καὶ ἐπαινεῖμαι. Taylor.) Et (pag. seq. lin. 3.) εἴληπται μὲν ἐκ τῶ ψήφισματος. *Wolfius.*

Καὶ δὴ καὶ ἔμφασιν ἔχει τῆ τῆ εὐνοία γάρρῃν· ἔ γδ ἂν ὅλον ἐπεκαλεῖτο τῶ Θεῶν τὸ γένος, εἰ μὴ ἔτω δέκετο. Τὸ δὲ, διατελῶ, εἰληπία μὲν ἀπὸ τῆ ψφίσματος· διλοῖ δὲ, ὅτι σιμεδίασε τῆ εὐνοία, καὶ ἰ αἰ αὐτῆς μέλεται, καὶ πρῶτερον ἀφῆσε τὴν ψυχὴν, ἢ τὴν τοιαύτῃ ἀφῆ- νοιαν.

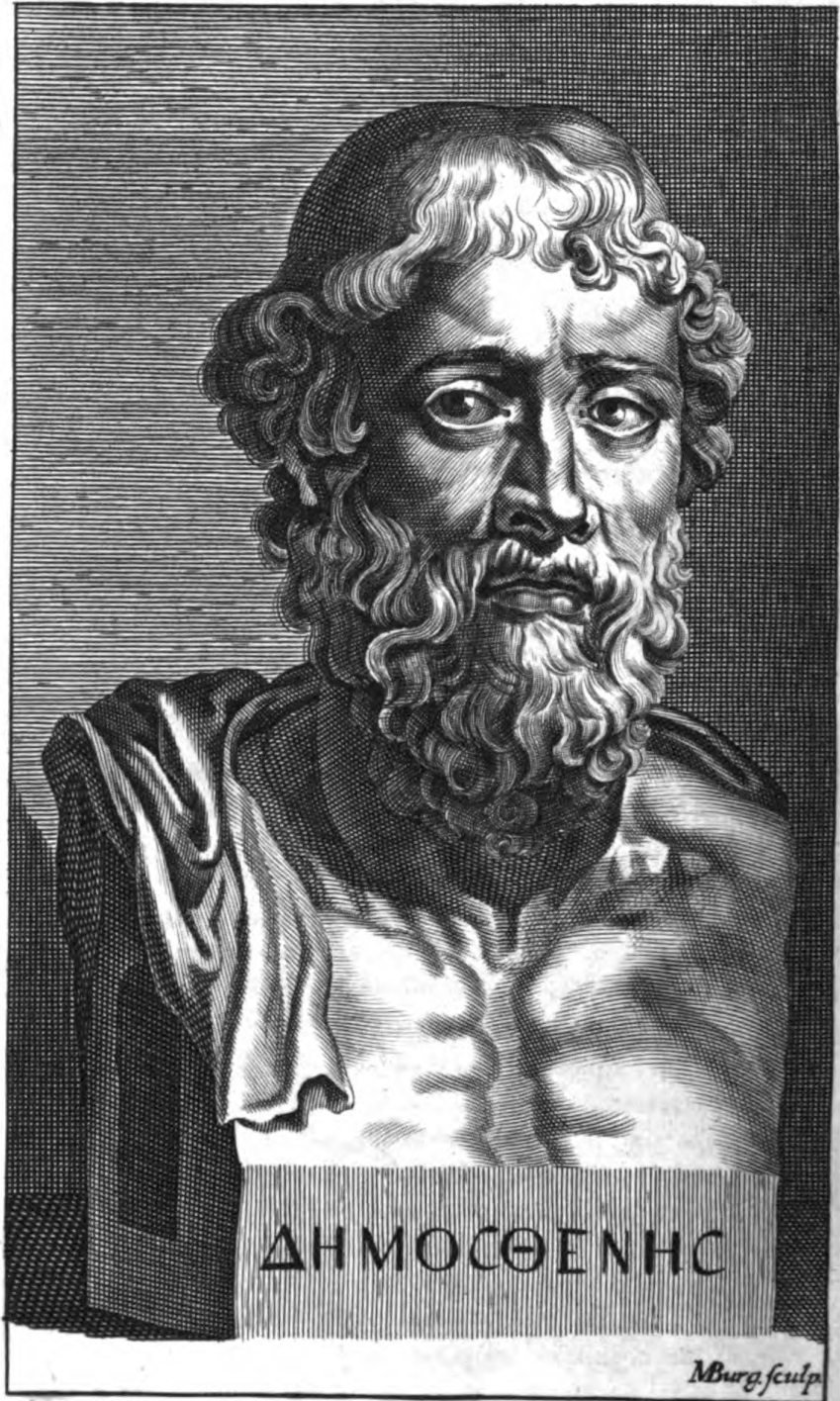
ἰ αἰ αὐτῆς μέλεται] F. ἔχεται. Aut ἀντὶ τῆ, ἐπιμελεῖται pos- tum est insolentius. *Wolfius*. Constantissime exarari video μέ- λεται. *Taylor*.

THE NATIONAL

1941

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

Ο ΠΕΡΙ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

ΛΟΓΟΣ.

ΠΡΩΤΟΝ μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῖς θεοῖς
εὐχόμεν πάνσι καὶ πάσαις, ὅσιν εὐνοίαν ἔχον ἐγὼ ἀφ' ἑταίρων

¹ Πρῶτον] Laudatur hoc exordium a multis antiquis Scriptori-
bus, et a nonnullis illustratur quoque. *Est et ille verecundæ ora-
tioni aptissimus, quo quatuor primis leviter in summum coeuntibus digi-
tis, non procul ab ore, aut pectore, fertur ad nos manus, et deinde pronæ
ac paululum prolata laxatur. Hoc modo cepisse Demosthenem credo in
illo pro Ctesiphonte timido summissoque principio. Quintil. l. xi. c. 3.
Dionysius vero Halicar. totum hoc celebratissimum præmium in
Rhythmum et pedes divisit. De Composit. Verborum, §. 18. Taylor.*

Ibid.] In hoc exordio quatuor res potissimum conficit Demosthe-
nes. 1. Audientiam postulat cum commendatione suæ erga Rem-
publicam benevolentia. 2. Præjudicio antea actæ vitæ suæ accusa-
tionem refutat. 3. Accusatori fidem abrogat. 4. Viam sternit
laudibus suis citra auditorum offensam commemorandis, ἀνεπαχ-
θῶς ἑαυτὸν ἐπαινεῖν φιλοτιμώμενος. Quæ de re Plutarchi libellus
extat. Summa et cardo hujus orationis in eo maxime versatur:
*Se, qui in gerenda republica dignitatem potius et perpetuam securitatem
cum periculis pariendam, quam præsens otium, nec in longitudinem du-
raturum, et cum turpitudine conjunctum, sit secutus, officio boni civis*

τῇ τε πόλει καὶ πᾶσιν ὑμῖν, τοσαύτην ὑπάρξαι μοι παρ' ὑμῶν εἰς τετονὶ τὸν ἀγῶνα· ἔπειθ', ὅπερ ἔστι μάλισθ' ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῆς ὑμετέρας εὐσεβείας τε καὶ δόξης, τῆτο¹ παρασῆσαι τὰς θεὰς ὑμῖν, μὴ τὸν ἀντίδικον σύμβουλον ποιήσασθαι περὶ τῆ, πῶς ἀκθεῖν ὑμᾶς ἐμοῦ δεῖ, (σέτλιον γὰρ ἂν εἴη τῆτό γε) ἀλλὰ τὰς νόμους, καὶ τὸν ὄρκον, εἰ ᾧ, πρὸς ἅπασι τοῖς ἄλλοις δικαίοις, καὶ τοῦτο γέγραπται, ΤΟ ΟΜΟΙΩΣ ΑΜΦΟΙΝ ΑΚΡΟΑΣΘΑΙ. Τῆτο δ' ὅστιν, οὐ μόνον τὸ μὴ παρατεγνωσκέναί μιν, ὅσδε τὸ ἔἴ εὐνοίαν ἴσην ἀμφοτέροις σποδῶναί, ἀλλὰ καὶ τὸ τῇ τάξει, καὶ τῇ σπουδῆ, ὡς βεβήληται καὶ παρήρηται τῶν ἀγωνιζομένων ἕκαστος, ἔτως εἶσαι χρήσασθαι.

Ε'. Πολλὰ μὲν οὖν ἔγωγ' ἐλατῆμα καὶ τουτονὶ τὸ ἀγῶνα Αἰχίνου, δύο δ', ᾧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ μεγάλα·

esse fundum, nec fortunam sibi præstandam esse. Privatam autem vitam suam cum Æschinis recriminatione defendit: ac legibus ab illo citatis partim alias leges, partim exempla opponit, ῥητορικωτέρως μέντοι, ἐμοίγε δοκεῖν, ἢ ἀληθεσέρως. Ratio etiam illa de dignitate et imitatione majorum ab Æschine, et in oratione περὶ Παραπρεσβείας, et ultima Epistola ejusdem labefactatur: quod Athenienses, nec iisdem animis neque viribus iisdem præditi, quibus olim, res consimiles gerere non potuerint. *Walfius.*

¹ παρασῆσαι] Disputatur, quid id esset, quod precatur Demofibenes τὰς θεὰς παρασῆσαι: utrum, scil. τῆδ' ὅπερ ἦν ὑπὲρ τῆς Ἀθηναίων εὐσεβείας, an illud demum, μὴ τὸν ἀντίδικον σύμβουλον ποιήσασθαι. In hac sententia est interpres, adeoque verba, ὅπερ ἐστὶ— δόξης, in quadam quasi parenthesi concludit. Ego tamen aliter sentio. Nam §. 4. in fine, ubi hanc precationem instaurat, legimus, ὅτι μέλλει συνοίσειν καὶ πρὸς εὐδοξίαν κοινῇ, καὶ πρὸς εὐσεβείαν ἕκαστω, ΤΟΥΤΟ παρασῆσαι τὰς θεοὺς πᾶσιν ὑμῖν. Et mecum est interpres *Italus.* Taylor.

ἐν μὲν, ὅτι ἐπεὶ τῶν ἴσων ἀγωνίζομαι· (ὃ γὰρ ὅστιν ἴσον
 κῦ ἐμοὶ τῆς παρ' ὑμῶν εὐνοίας διαμαρτεῖν, καὶ τέτω μὴ
 ἐλαῖν τὴν γραφῆν· ἀλλ' ἐμοὶ μὲν, οὐ βέλομαι δὲ δυσ-
 χερές εἰπεῖν ὅσδεν, ἀρχόμενος τῆ λόγου· ἕτος δ' ¹ ἐκ
 περιουσίας μου κατηγορεῖ) ἕτερον δ', ὃ φύσι πάντων ἀν-
 θρώποις ὑπάρχει, τῶν μὲν λοιδοριῶν καὶ τῶν κατηγοριῶν
 ἀκθεῖν ἡδέως, τοῖς ἐπαινεῖσι δ' αὐτῆς ἀχθεσθαι. Τέ-
 των τοίνυν, ὃ μὲν ὅστι πρὸς ἡδονὴν, τέτω δέδοται· ὃ
 δὲ πάντων, ὡς ἔπος εἰπεῖν, ἐνοχλεῖ, λοιπὸν ἐμοί. ² Καὶ
 μὲν εὐλαβούμενος τῆτο, μὴ λέγω τὰ ³ πεπραγμένα
 ἐμαυτῷ, ἐκ ἔχειν σπολύσαλτ' τὰ κατηγορημένα δόξω,
 ἐδ' ἐφ' οἷς ἀξιώ πμᾶσθαι, δεικνύμαι· ἀν δ' ἐφ' αὐ καὶ

¹ ἐκ περιουσίας] *Ex abundantia*. Nos forte diceremus : *The odds are on the side of Æschines. Or, the difference of the account. Contentio inter nos inæqualiter admodum est comparata.* Vide Harpocr. Suidam, v. ἐκ περιουσίας, et Demetr. Phaler. §. 265. Taylor.

Ibid.] Vim istius ἐκ περιουσίας multo melius affectum fuisse crediderim eum, qui Anglice verteret, *out of wantonness*. Alioqui enim in jejunam quandam et frigidam iterationem delaberetur Demosthenes : *Longe (inquit) meliore quam ego conditione est adversarius. Quippe non pari periculo ego et Æschines in iudicium venimus. Quare? Quoniam mihi quidem—de fama et fortunis omnibus est periclitandum : (ita enim explenda est pulchra ista aposiopesis) ille autem inæqualiter admodum mecum contentionem comparavit, b. e. longe meliore quam ego utitur conditione.* Stock.

² Καὶ μὲν εὐλαβούμενος] Cicero, sive quis alius in Sallustium, *Quo me vertam, P. C.? Unde initium sumam? Majus enim mihi dicendi onus imponitur, quo notior est uterque nostrum. Quod si aut de vita, atque de rebus nostris huic convivatori respondebo, invidia gloriam consequitur : aut si hujus facta, mores, omnem ætatem nudaverō, in idem vitium incidam procacitatis, quod huic objicio.* Wolfius.

³ πεπραγμένα ἐμαυτῷ] Vide Æsch. p. 122. n. 2.

πεποίκη, καὶ πεπολίτθωμα, βαδίζω, πολλάκις λέγειν ἀναγκασθήσομαι περὶ ἐμαυτῆ. Πειράσομαι μὲν ἔν ὡς μετελώ(α)τα τῆτο ποιεῖν· ὅ, πὶ δ' ἀν τὸ πρῶγμα αὐτὸ ἀναγκάζη, τῆτα ἢ αἰτίαν ἕτός ἔστι δίκαιος ἔχειν, ὁ ποιῶτον ἀγῶνα ἐνησάμθμος. Οἶμαι δ' ὑμᾶς, ὧ ἀνδρες Δικασταί, πάντας ἀν ὁμολογήσαι, κοινὸν εἶναι τῆτονι τὸν ἀγῶνα ἐμοί τε καὶ Κτησιφῶντι, καὶ οὐδέν ἐλάτθονος ἀξίον ἀπουδῆς ἐμοί. Πάντων μὲν γὰρ ἀποστερεῖσθαι λυπηρὸν ἔστι καὶ χαλεπὸν, ἂ ἄλλως τε, καὶ ὑπ' ἐχθρῆ τῶ τῆτο συμβαῖνῃ· μάλιστα δὲ τῆς παρ' ὑμῶν εὐνοίας τε καὶ φιλανθρωπίας, ὅσω πρ καὶ τὸ τυχεῖν τῆτων μέγιστον ἔστι.

γ'. Περὶ τῆτων δ' ὄντος τῆτι τῆ ἀγῶνος, ἀξιώ καὶ δέομαι πάντων ὁμοίως ὑμῶν, ἀκῶσά με πρὶ τῆ κατηρημῶσαν ἀπολογεμῶνου δικάως, ὡσπερ οἱ νόμοι κελεύουσιν, οὐς ὁ πθῆεις ἔξαρχῆς Σόλων, εὔνης ὦν ὑμῶν, καὶ δημοτικός, οὐ μόνον τῶ γράψαι κυρίους ἔπειτο δεῖν (ἔ), ἀλλὰ καὶ τῶ τῆς δικάζον(α)ς ὑμᾶς ὁμωμοκίεναί· ὅδε ἀπιστῶν ὑμῶν, ὡς γέ μοι φαίνεται, ἀλλ' ὄρων, ὅτι τὰς ἀπίτας καὶ τὰς ἀφροβόλας, ἄς ἐκ τῆ ἢ πρῶτερος λέγειν ὁ δῶκων ἰσχύει, ὅδε ἐν τῶ φεύγοντι ἢ παρελθεῖν, εἰ μὴ τῆ

¹ ἕτός ἐστι δίκαιος ἔχειν] Ita passim apud Atticos, pro usitata formula, δίκαιόν ἐστι τῆτον ἔχειν. i. e. *Æquum est, ut, &c.*

² ἄλλως τε] Hæc videtur esse istius locutionis vis: *Cum ob alias causas, tum præsertim.*

³ πρῶτερος] MSS. quidam, πρότερον. Sed non habeo necesse. Infra, §. 64. Σὺ τοσῶτον ὑπερήρας ῥώμη καὶ τόλμη τῆς ἄλλης, ὡστε πάντα ποιεῖν αὐτός; Taylor.

⁴ παρελθεῖν] Suid. in v. et Ulpian, ad Orat. de Rebus Cbersanis-

δικαζόντων ἕκαστος ὑμῶν, ἢ πρὸς τὰς θεὰς εὐσέβειαν διαφυλάττων, καὶ τὰ τῶν λέγοντος ἕτέρου δίκαια εὐνοικῶς προσδέξεται, καὶ, ὡς ἀρχῶν ἑαυτὸν ἴσον καὶ κοινὸν ἀμφοτέροις ἀκροατικῶν, οὕτω τελευτῶν ἀγάγῃσιν ποιήσεται περὶ πάντων.

δ'. Μέλλων δὲ τῶν τε ἰδίας βίου παντός, ὡς ἔοικε, λόγον δίδοναι τήμερον, καὶ τῆ κοινῇ πεπολιτευμένων, βούλομαι, καθάπερ ἐν ἀρχῇ, πάλιν τοὺς θεοὺς ὡς ἀκαλέσαι² καὶ σταντίον ὑμῶν εὐχόμεναι, πρῶτον μὲν, ὅσῃ εὐνοίαν ἔχον ἐγὼ διατελώ τῇ τε πόλει καὶ πᾶσιν ὑμῖν, τοσαύτην ὑπάρξαι μοι παρ' ὑμῶν εἰς ταυτοὶ τὸν ἀγῶνα· ἔπειθ', ὅ, π μέλλει σιωπῆσαι καὶ πρὸς εὐδοξίαν κοινῇ, καὶ πρὸς εὐσέβειαν ἕκαστω, τῆτο ὡς ἀγαθῆσαι τὰς θεὰς πᾶσιν ὑμῖν περὶ ταυτησὶ τῆς γενεῆς γινώσκαι.

ε'. Εἰ μὲν οὖν περὶ ὧν ἔδωκε μόνον κατηγορήσεν Αἰσχίνης, καὶ γὰρ περὶ αὐτῶν τοῦ πρῶτου βουλήματος εὐθὺς ἀπέλογέμην· ἐπειδὴ δ' οὐκ ἐλάττω λόγον, τᾶλλα διεξιὼν, ἀνάλαμπε, καὶ τὰ πλεῖστα κατεφύσατό με, ἀναγαγῶν (εἰ) νομίζω καὶ δίκαιον ἅμα, βραχέα, ὧ ἀνδρες Ἀθηναῖοι, περὶ τῶν πρῶτον εἰπεῖν, ἵνα μηδεὶς

βίαις: Ubi ait, παρελθεῖν in hac oratione sumi ἀντὶ τῶν νικῆσαι.
Add. Val. ad Harpoc. in v. Taylor.

Ibid.] Similiter, ἀντὶ τῶν νικῆσαι sumitur, apud Æschinē, supra, p. 62. lin. ult. παρελθόντες τῇ πρώτῃ στρατείᾳ. Stock.

¹ ἕτερον] Ita, pro ὑτέρου, legimus, ex Edit. Reisk. consentientibus simul MSS. bene multis.

² καὶ] Valet itaque, ut sæpe apud Xenophontem, et optimos auctores.

³ ἵνα μηδεὶς &c.] Hic, ut videtur, est verborum ordo, ἵνα μηδεὶς

ὑμῶν, τοῖς ἔξωθεν λόγοις ἠγμένος, ἀλλοτριώτερον τῆς
 ὑπὲρ τῆς γραφῆς δικαίων ἀκτὴ μου. Περὶ μὲν δὴ
 τῆς ἰδίων ὅσα λοιδοροῦμαι βεβλασφήμηκε περὶ ἐμοῦ,
 θεάσασθε ὡς ἀπλᾶ καὶ δίκεμα λέγω. Εἰ μὲν ἴτε με
 ποιῶντον, οἷον οὗτος ἠπάτο, οὐ γὰρ ἄλλοθι που βεβίωχα,
 ἢ παρ' ὑμῖν, μηδὲ φωνῶ ἀνάσκηθε, μηδ' εἰ πάντα τὰ
 κοινὰ ὑπέρευ πεπολίτευμαι, ἀλλ' ἀναστάντες, καθ' ἑμφρί-
 σαθε ἤδη. Εἰ δὲ πολλῶν βελτίω τέτρα, καὶ ¹ ἐκ βελ-
 πίωνων, καὶ μηδενὸς τῶν μετρίων, ἵνα μηδὲν ἐπαχθῆς
 λέγω, χείρνα καὶ ἐμὲ καὶ τῆς ἐμῆς ὑπειλήφατε καὶ γι-
 νώσκετε, τέτρα μὲν ² δὴ μηδ' ὑπὲρ τῶν ἄλλων πιετεύετε·
 δῆλον γὰρ, ὡς ὁμοίως ἅπαντ' ἐπλάττετο· ἐμοὶ δ', ὡς
 πᾶσι πάντα τὸν χρόνον εὖνοιαι εἰδέδειχθε ὅτι πολλῶν
 ἀκρίτων τῶν πρῶτον γεγενημένων, καὶ νῦν πρῶτον γεθε.
 Κακοήθης δ' ὢν, Αἰχίνη, τέτρα παντελῶς ³ εὖθες ὤη-
 θης, τῆς περὶ τῶν πεπραγμένων καὶ πεπολιτωμένων
 λόγους ἀφέντα με, πρὸς τὰς λοιδορίας τὰς πρῶτ' οὗ
 τρέψασθαι. Οὐ δὴ ποιήσω τέτρα, ἐχ' ἔτω ⁴ τετύφω-

ἐξ ὑμῶν, τοῖς ἔξωθεν λόγοις ἠγμένος, ἀκούη ἀλλοτριώτερον (παρὰ)
 μου τῶν ὑπὲρ (de) τῆς γραφῆς δικαίων.

¹ ἐκ βελτιόνων] Formula. Lyfias, κατὰ Θεομνήστου, p. 181. Edit. Taylor. Ἄλλ' ὅτι βελτίων, καὶ ἐκ βελτιόνων ὁ φεύγων ἐμῆ; (Of a better family) Markland.

² δὴ] Addidit Reiskius ex MS. et eleganter.

³ εὖθες] Ἄντι τοῦ, εὖθως. Wolfius.

⁴ τετύφωμαι] Noster, Philipp. iii. ἀν δὲ ληρεῖν καὶ τετυφῶσθαι δοκῶ. Et de Falf. Leg. p. 189. Edit. Taylor. Ἐγὼ δὲ μαίνομαι καὶ τετύφωμαι νῦν κατηγορῶν αὐτῆ. Contra Aristocratem, p. 305, absolute usurpat et adverbialiter, ἀπλῶς καὶ κομιδῆ τετυφωμένως. Polybius, l. iii. p. 569. Edit. Schweigh. ἀγνοεῖ καὶ τετύφωται. Valefius, in Harpoc. quem et vide, jubente Tayloro.

μαί· ἄλλ' ὑπὲρ μὲν τῶν πεπολιτευμένων, ἀ κατεφείδου
καὶ διέβαλλες, αὐτίχα ἔξετάσω· τῆς δὲ ¹ πομπείας ταύ-
της τῆς ἀναίδιου ἔτῳσι γεγενημένης, ὕσερον, ἀν βουλο-
μένοις ἢ τούτοις ἀκούειν, μνησθήσομαι.

ς'. ² Τὰ μὲν οὖν κατηγορημένα, πολλὰ, καὶ δεινὰ,

¹ πομπείας] Ulpian. "Τερωσ, λοιδορίας, διὰ τὸ ἐν ταῖς πομπαῖς
καμωθεῖν καὶ λοιδορεῖν ἀλλήλους. Infra scripsit noster, §. 37. in fine,
ταῦτα τοίνυν εἰδὼς Αἰσχίνης, εἰδὲν ἦπτον ἐμοῦ, πομπεύειν ἀντὶ τῆ κατη-
γορεῖν εἴλετο. Vide Hermogenem, π. μεθ. δεινοσ. statim ab initio,
Harpocr. v. Πομπείας, Suid. quoque v. Πομπεία et Πομπείας, Ma-
gist. et Ammonium, v. Πομπή, Schol. Aristoph. Plut. ver. 1015.
Taylor.

² Τὰ μὲν ἐν κατηγορημένα] Per totam eam, in qua versamur,
orationem, non occurrit locus tam obscurus, tamque multis molef-
tius implicatus, quam universus hic, quem vocat Taylorus, infauf-
tissimus Paragraphus, usque ad §. 7. ineuntem. Caligini tamen
isti, quam vidit quidem, sed pellere non potuit Ulpianus, soler-
tissimo commento ita facem admovit Cl. Taylorus, ut istiusmodi
adjutore facillimum sit quantascunq̄ tenebras permeare. *Duas*
nimirum ab ultima vetustate produsse Demosthenis editiones: quarum
unam appellat Ulpianus ἀρχαίαν, sive antiquiorem, δημώδη, sive
popularem, alteram. (Annot. in Orat. Midianam) *Fieri autem po-*
tuisse, ut binæ istæ editiones, quibus fruebantur antiqui, aliquando per
incuriam describentium, aut quavis alia ex causa, conflarentur, ad
banc nostram, quæ sola hodie obtinet, concinnandam. "Ita constabit
" (inquit vir doctiss.) quare plurimæ identidem sententiæ verbis ali-
" quantulum diversis ab auctore nostro *iterentur*: (cujus quidem
" rei, præter innumera quæ extant in Orat. Demost. de Fals. Leg.
" unum etiam insignissimum reperies exemplum in §. 20. hujus)
" licet Photius arbitretur magis, eas quasi abortivas excidisse ex
" scriniis Demosthenis, priusquam ultimam manum auctoris ex-
" pertæ fuissent, aut secum ille statuisset, utri parti orationis eæ
" elegantius convenirent.—Quod si istud impetravero, repeti hic
" nonnulla, atque inconsiderate interferi ex diversis exemplaribus,
" atque semel cæptum esse juxta hunc locum perturbari, nemo

καὶ περὶ ὧν ἐνίων μεγάλας καὶ τὰς ἐσχάτας οἱ νόμοι
τάττιουσι τιμωρίας. Τῷ δὲ παρόντος ἀγώνος ἢ προαι-

“cætera mihi invidēbit, scilicet permisceri potuisse, atque ex suo ordine moveri, comma unum atque alterum, quibus nos postliminium dedimus.” Exterminat ergo ille clausulam eam, τῶν μὲν τοι κατηγοριῶν, κ. τ. λ. quæ cum profus importuna sit, neque ullo artificio aut dedita opera conjungi possit cum sequente inciso, ἃ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ—ita porro neque aliud quodlibet in se includit, quod non interceptum erat in priori, τὰ μὲν οὖν κατηγορημένας κ. τ. λ. atque ad hunc modum textum adornari jubet Taylorus :

Τὰ μὲν ἂν κατηγορημένα, πολλά, καὶ δεινὰ, καὶ περὶ ὧν ἐνίων μεγάλας καὶ τὰς ἐσχάτας οἱ νόμοι τάττιουσι τιμωρίας.

Τῷ δὲ παρόντος ἀγώνος ἢ προαιρέσεις αὐτῇ ἐχθρῶ μὲν ἐπήρειαν ἔχει, καὶ ὕβριν, καὶ λοιδορίαν, καὶ προπηλακισμὸν ὁμῶς, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα.

[^ο] οὔτε μὰ τῆς θεῆς ὀρθῶς ἔχον, ἔτε πολιτικόν, ἔτε δικαίον ἔστιν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι.

Οὐ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ τὸ προσελθεῖν τῷ δήμῳ, καὶ λόγῳ τυχεῖν, οὐδ' ἐν ἐπήρειας τάξει καὶ φθόνῳ τῷτο ποιεῖν.

Ἄλλ' ἐφ' οἷς ἀδικεῖντά με ἐώρα τὴν πόλιν, ἔσι γε τηλικέτοισ, ἡλίκα νῦν ἐτραγῶδει καὶ διεξήει, ταῖς ἐκ τῶν νόμων τιμωρίας παρ' αὐτὰ τὰ ἀδικήματα χρῆσθαι.

Εἰ μὲν εἰσαγγελίας ἄξια πράττοντά με ἐώρα, εἰσαγγέλλοντα, καὶ τῷτον τὸν τρόπον εἰς κρίσιν καθιστάντα παρ' ὑμῖν, εἰ δὲ γράφοντα παράνομα, παρανόμων γραφόμενον.

Καὶ μὴν, εἴ τι τῶν ἄλλων, ὧν νυνὶ διέβαλλε καὶ διεξήει, (scilicet. πρᾶκτοντά με ἐώρα) ἢ καὶ ἄλλ' ὅτιῃν ἀδικεῖντά με ὑμᾶς ἐώρα, εἰσὶ νόμοι περὶ πάντων, καὶ τιμωρίας, καὶ ἀγῶνες, καὶ κρίσεις—καὶ τέτοις ἐξῆν ἅπασιν χρῆσθαι.

Deinde comma istud erraticum, (Οὐ γὰρ δὴπε Κτησιφῶντα κ.τ.λ.) quod inter posteriores duas clausulas incommode satis intervenit, sedem mutare jubet, et in ipso sectionis fine auctor est ut sistatur : scilicet, καίτοι πρὸς ἅπασιν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῖς ἄλλοις δικαίοις, οἷς ἂν εἰπεῖν τις ὑπὲρ Κτησιφῶντος ἔχοι, καὶ τῷτ' ἔμοιγε δοκεῖ καὶ μάλα εἰκότως ἂν λέγειν, ὅτι τῆς ἡμετέρας ἐχθρας ἡμᾶς ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν δίκαιον ἔν τῶν ἐξετασμῶν ποιεῖσθαι, οὐ τὸ μὲν πρὸς ἀλλήλους ἀγωνί-

ρεσις αὐτῆ, ἐχθρῶ μὲν ἐπιθρείαν ἔχει, καὶ ἕβριν, καὶ
λοιδορίαν, καὶ προσηλακισμὸν ὁμῶ, καὶ πάντα τὰ τοιαῦ-
τα. Τῶν μὲντοι κατηγοριῶν καὶ τῶν αὐτῶν τῶν εἰρημέ-
νων, ἔπερ ἦσαν ἀληθεῖς, οὐκ ἔνι τῇ πόλει δύναι ἀξίαν
λαθεῖν, ἐδ' ἐγγύς· οὐ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ τὸ προσηλ-
θεῖν τῷ δήμῳ, καὶ λόγῳ τυχεῖν· ἐδ' ἐν ἐπιθρείας τάξει
καὶ φθόνῳ τῷτο ποιεῖν, ἔτε μὰ τῆς Θεᾶς ὀρθῶς ἔχον, ἔτε
πολιτικόν, οὔτε δίκασμόν ὄσιν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι· ἀλλ'
ἐφ' οἷς ἀδικεῖντά με εἴωρα τίω πόλιν, οὐσί γε τηλικύ-
τοις, ἠλίκα κῦ ἔτραγάδει καὶ διεξήει, ταῖς ἐκ τῶν νό-
μων πτωρίας¹ παρ' αὐτὰ τὰ ἀδικήματα χρῆσθαι· εἰ μὲ

ζεσθαι παράλειπεν, ἐτέρῳ δ' ὅτω κακόν τι δώσομεν ζητεῖν· ὑπερβολή
γὰρ ἀδικίας τῷτο γε. Οὐ γὰρ δήπε Κτησιφῶντα μὲν δύναται διώ-
κειν δι' ἐμέ, ἐμέ δ' εἴπερ ἐξελέγχευ ἐνόμιζεν, αὐτὸν οὐκ ἂν ἐγράψα-
το. *Accusationis hujus, inquit orator, propositum ipsum et prima
quasi facies indicia præ se fert hostilis malitiæ et ludibrii. Etenim
cum nemini deneganda sit ad populum accedendi copia, quemque
libet in jus vocandi, neque tamen qui istuc fecerit vexandi gratia
et explendæ invidiæ, aut rectum fecerit, aut civile, aut justum,
Athenienses. Quod nisi hac mente accusator extitisset, tantis meis fla-
gitiis, cum etiam tum essent recentia, pœnas legibus constitutas
opponere illum oportuit, vel læsæ majestatis, vel legum violatarum
postulantem; καὶ τῷτον τὸν τρόπον εἰς κρίσιν καθίσταντα παρ' ὑμῶν.
(*Me, inquam, atque hac via sollicitare debuit: nequiquam enim Ctesi-
phontem potest confodere per mea latera; neque enimvero, si me
obruui posse confideret, illum unquam petivisset.*) Quinetiam si quod
aliud eorum, quæ modo calumniose percensebat, me patrantem ob-
servasset, sunt leges de omnibus, sunt judicia, sunt actiones, &c.
*Stock.**

¹ παρ' αὐτὰ τὰ ἀδικήματα] *Recentibus delictis.* Eo ore omnes
fere interpretes. Ita scribit Josephus, *Antiq. Judaic.* pag. 416.
Ἴνα γνηῖς, ὅτι κερδαίνουσι ἐδὲν οἱ κακοὶ, μὴ παρ' αὐτὰ τὰ ἀδικήματα

εἰσαγγελίας ἄξια φερόντων με ἑώρα, εἰσαγγέλλοντα,
 καὶ τῶτον τὸν τρέπον εἰς κρίσιν καθιστάντα παρ' ὑμῶν εἰ
 δὲ γράφοντα παράνομα, παράνομων γραφόμενον. Οὐ
 γὰρ δήπερ Κτησιφῶντα μὴ δύναται δίκαιον εἶ
 ἔμὲ δ' ἔπερ ἔξελέγχειν ἐνόμιζεν, αὐτὸν οὐκ ἂν ἐγρά-
 ψατο. Καὶ μὲν, εἰ πῶν ἄλλων, ὧν καὶ διέβαλλε
 καὶ διεξήγει, ἢ καὶ ἄλλ' ὅπῃ ἀδικῶντά με ὑμᾶς ἑώρα,
 εἰσὶ νόμοι περὶ πάντων, καὶ τιμωρία, καὶ ἀγῶνες, καὶ κρί-
 σεις, πικρὰ καὶ μεγάλα ἔχουσαι τὰ ἔπιτιμία, καὶ τέτοιαι
 ἔξῃν αὐτῶ ἀπασὶ χρῆσθαι κατ' ἐμοῦ. Καὶ ὁπηνίκα
 ἐφάμετο αὐτῶ πεποικώς, καὶ τῶτον τὸν τρέπον κεχρη-

κολαδιέντες, scil. pœnam ex continente adjectam sceleri, τὸ ἀμύνασθαι
 τῷ παθεῖν ὅτι ἐγγυτάτω κείμενον, ut verbis utar Thucydidis, l. iii.
 c. 38. Sed et aliam habet et majorem emphasin, nempe pœnam
 juxta formam criminis, ut dici potest, subeundam. Verbi gratia, si
 εἰσαγγελίας ἄξια commiserit, ut eas pœnas daret, quæ lege isti culpæ
 affiguntur: si παράνομα γέγραφε, eas, quæ competebant παράνομα
 γράφοντι, denique (continuatur enim argumentum v. 6. sine im-
 portunissimo isto commate, quod v. 3, 4, 5, inveteravit) cuiuscunque
 demum criminis argueretur, erant leges, erant supplicia, quæ in unum-
 quemque facinorosum peculiariter statuisset majorum diligentia. Juris-
 prudentia enim Attica accurate distinxit, quo animo, quo gradu
 maleficii, et quanto cum damno reipublicæ committeretur unum-
 quodque facinus: et eadem pariter fide et diligentia trutinavit
 supplicia quoque. Qui Græcos scriptores evoluit sine eo monito et
 delectu, multa frigide leget, quæ illi exactissime scripserunt.
 Taylor.

¹ ἔμὲ—αὐτὸν] ἀντὶ τῷ ἑμαυτὸν δὲ, Attica tmefi, et interpositis
 aliquot vocibus. Wolfius. Perperam: nihil certius, quam ut ἔμὲ
 ad ἐξελέγχειν jure sit referendum, αὐτὸν ad ἐγράψατο. Taylor.

² ἐξῃν αὐτῶ ἀπασὶ χρῆσθαι κατ' ἐμοῦ] Ita in plerisque et melio-
 ribus. Idem.

μένος τοῖς πρὸς ἐμὲ, ὡμολογῆτο ἂν ἡ κατηγορία τοῖς ἔργοις αὐτῶ· νῦν δ' ἑκταὶ τ' ὀρθῆς καὶ δικαίας ὁδῶ, καὶ φυγῶν τὰς παρ' αὐτὰ τὰ πρῶτα ἐλέγχους, ποσὶ τοῖς ὑπερὸν χρένοις ἀπίαι καὶ σκώμματα καὶ λοιδορίας συμφορήσας, ¹ ὑποκρίνεται· εἶτα κατηγορεῖ μὲν ἐμοῦ, κρίνει δὲ τριτοῦ, καὶ τῶ μὲν ἀγῶνος ὄλεθ' ἢ πρὸς ἐμὲ πως ἔχθραν ποιοῦσάται, ἐδάμῃ δ' ἔπι ταύτῃ ἀπηντηκῶς ἐμοῖ, ἢ ἑτέρῃ ζητῶν ² ἐπιτιμίαν ἀφελέσθαι φαίνεται. Καίτοι πρὸς ἅπαντας, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῖς ἄλλοις ³ δικαίοις, οἷς ἂν εἰπεῖν τις ὑπὲρ Κτησιφῶντος ἔχοι, καὶ τῶτ' ἐμοίγε δοκεῖ καὶ μάλ' εἰκότως ἂν λέγειν, ὅτι τῆς ἡμετέρας ἔχθρας ἡμᾶς ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν δίχαμον ἰὺ τὸν ἐξετασμὸν ποιεῖσθαι, καὶ τὸ μὲν πρὸς ἀλλήλους ἀγωνίζεσθαι ὡφθαλίπεν, ἑτέρῳ δ' ὅτῳ κακὸν τι δώσομεν, ζητεῖν· ὑπεβολὴ γὰρ ἀδικίας τῶτό γε.

¹ ὑποκρίνεται] *Histrionem agit, qui quaestus ei olim familiaris erat; h. e. alienam personam induit, non bona fide, sed mala fraude agit. Ctesiphontem accusat, quem laedere nullo modo vult; sed per latus ejus me petit, quanquam videri vult nullas similitates adversus me exercere. Citat hunc locum Hermogenes, p. 284. Reiske.*

² ἐπιτιμίαν ἀφελέσθαι] *i. e. ἀτιμῶσαι, infamia notare: qua poena afficeretur Ctesiphon, si causa victus mulctam quinquaginta talentum solvere non potuisset. Vide Potter. l. i. c. 25. Ἐπιτιμία est status civis, qui est integre conditionis et famæ. Stock.*

³ δικαίοις] *Τὰ δίκαια sumuntur ut τὰ δικαιώματα, nimirum Postulationes. Claims or Pretences. Sic supra, p. 6. τῶν ὑπὲρ τῆς γραφῆς δίκαιων ἀπέη μ. Taylor. ad Orat. Dem. de Fals. Leg. p. 166. din. 17. Edit. Cantab.*

ζ'. Πάντα μὲν τῶν κατηρημένα ὁμοίως ἐκ
 τῶν ἂν τις ἴδοι, οὔτε δίκαιως, οὔτ' ἐπ' ἀληθείας ἐδέ-
 μιᾶς εἰρηδύμα. Βέλομαι δὲ καὶ κατ' ἐν ἑκάστων αὐτῶν
 ἐξετάσαι, καὶ μάλιστα ὅσα ὑπὲρ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς πρε-
 βείας κατεφύσατό με, τὰ πεπραγμένα ἐαυτῷ μετὰ
 Φιλοκράτους ἀναπτεῖς ἐμοί. Ἐστὶ δ' ἀναγκαῖον, ὡς ἄν-
 δρες Ἀθηναῖοι, καὶ προσήκον ἴσως, ὡς κατ' ἐκείνους τὴν
 χρέων εἶχε τὰ πράγματα, ἀναμνήσαι ὑμᾶς, ἵνα πρὸς
 τὸν ὑπάρχοντα καὶ ἐν ἑκάστῳ θεωρήτε. Ἐπεὶ γὰρ Φωκικῶν
 συστάντος πολέμου, καὶ δι' ἐμὲ, οὐ γὰρ δὴ ἔγωγε ἐπολι-
 τεύομαι πῶς τότε, ἠσπῆτον μὲν ὑμεῖς οὕτω δέκατε, ὥστε
 Φωκίας μὲν βέλεσθαι σωθῆναι, καίπερ ἐ δίκαια ποιῶν-
 τας ὄρωντες. Θεβαίους δ' ὁποῦν ἂν ἐφησθῆναι παρῴσιν,
 ὅσα ἀλόγως, καὶ ἀδίκως, αὐτοῖς ὀργίζομενοι οἷς γὰρ
 εὐτυχέσασιν ἐν Λεύκτροις, καὶ μετεῖως ἐκέχρητο ἔ-
 πειθ' ἢ ἡ Πελοπόννησος ἅπαντα διεστήκει, καὶ οὐδ' οἱ
 μισῶντες Λακεδαιμονίους ἔτιος ἴχουον, ὥστε ἀνελεῖν αὐτῆς,
 ἢ οὐδ' οἱ πρότερον δι' ἐκείνων ἄρχοντες κύριοι τῶν πό-
 λεων ἦσαν. Ἄλλὰ τις ἢν ἄκριτος καὶ ἠσπῆ τῶν τοις,

¹ Τοῦ γὰρ Φωκικοῦ κ. τ. λ.] Certatim hoc comma a Rhetoricis laudatur, a Quintiliano, l. v. c. 2. fine, ab Hermogene, pagg. 281, 286, 287, 307. Edit. Crispin. a Demetrio Phaler. §. 322, 323. Aquila Romano, p. 16. Taylor.

² Πελοπόννησος] Vide Longinum, §. 24. Idem.

³ ἢ οὐδ' οἱ πρότερον κ. τ. λ.] Significat, τοῖς δεκαδάρχεις (de quibus vide Isocratis Panegyricum et Panathenaicum) magistratum fuisse abrogatum. Wolfius.

⁴ ἄκριτος] Vide Harpocr. in ν. et Suid. qui per ἀδιάκριτον ex-

ἔχθη καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν Ἑλλησιν, ἕρις καὶ ταραχή. Ταῦτα δ' ὁρῶν ὁ Φίλιππος, οὐ γὰρ ἦν ἀφανῆ, τοῖς παρ' ἐκείτοις προδύσαις χεῖματ' ἀναλίσκων, πάντας συνέκρινε, καὶ πρὸς ἑαυτὸς ἐτάρατ'· εἴτ' ἐν οἷς ἡμάρτανον οἱ ἄλλοι, καὶ κακῶς ἐφρόνην, αὐτὸς παρεσκευάζετο, καὶ κατὰ πάντων ἐφύετο. Ὡς δὲ ταλαιπωρημένοι τῷ μίχῃ τῷ πολέμῳ, οἱ τότε μὲν βαρεῖς, νῦν δ' ἀτυχεῖς Θεσσαῖοι, φανεροὶ πᾶσιν ἦσαν ἀναγκαζομένοι καταφεύγειν ἐφ' ὑμᾶς, ὁ Φίλιππος, ἵνα μὴ τῆτο γένοιτο, μηδὲ συνέλθοιεν αἱ πόλεις, ὑμῖν μὲν εἰρήνην, ἐκείνοις δὲ βοήθειαν ἐπηγγείλατο. Τί οὖν συνηγωνίσασατο αὐτῷ πρὸς τὸ λαβεῖν ὀλίγη δαῖν ὑμᾶς ἐκόντας Ἰεραπαταμῶνες; Ἡ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, εἴτε χεῖ κακίαι, εἴτ' ἀγνοιαί, εἴτε καὶ ἀμφοτέρω ταῦτ' εἰπεῖν, οἱ, πόλεμον συνεχῆ καὶ μακρὸν πολεμούντων ὑμῶν, καὶ τῆτον ὑπὲρ τῆς κοινῆς πᾶσι συμφερόντων, ὡς ἔργω φανερὸν γέγονεν, οὔτε χεῖμασιν, οὔτε σώμασιν, οὐδὲ ἄλλω ὁδῶν τῶν πάντων συνελάμβανον ὑμῖν· οἷς καὶ δικαίως καὶ προσκίοντως ὀργιζόμενοι ἐτόίμως ὑπέκπεσατε τῷ Φιλίππῳ.

ἦ. Ἡ μὲν οὖν τότε συγχωρηθεῖσα εἰρήνη, ἀφ' ἧς ταῦτα, οὐ δὲ ἐμὲ, ὡς οὗτος διέβαλλεν, ἐπράχθη. Τὰ

ponunt. Adde H. Steph. Thef. Græc. Ling. t. ii. col. 430. qui de vi et usu istius vocabuli disputat. Exponere liceat, *Contentionem tacitam et obductam, quæ nondum in apertum bellum erupit.* Taylor.

ἔ καὶ παρὰ τοῖς ἀλ. ἅπ. Ἑλλησιν] Ita rescribere, ait Taylor. juxta probatissima exemplaria. Antea, καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἕρις κ. τ. λ.

δὲ τέτων ἀδικήματα καὶ δωροδοκήματα ἐν αὐτῇ, τῶν
 κινι παρόντων παραγμάτων, ἂν τις ἔξειτάζη δικασίας,
 αἴτια εὐρήσθῃ. Καὶ ταυτὶ πάνθ' ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἀκρι-
 βολογῆμα, καὶ διεξέρχμα· εἰ γὰρ εἶνά τινα δοκοῖη τὰ
 μάλιστα ἐν τέτοις ἀδικήματα, ¹ οὐδέν ἔστι τέτων δήπερ
 πρὸς ἐμέ· ἄλλ' ὁ μὲν πρῶτος εἰπὼν καὶ μνηθεὶς ² ὑπὲρ
 τῆς εἰρήνης Ἀριστόδημος ἦν, ὁ ὑποκριτὴς ὁ δ' ἐκ-
 δεξάμενος, καὶ γράψας, καὶ ἑαυτὸν μὲν τέττα μαθώσας
 ἔπι ταῦτα, Φιλοκράτης ὁ Ἀγνώσιος, ὁ σὺς, Αἰσχίνης, κοι-
 νωνός, ὅτε ἐμὸς, οὐδ' ἂν σὺ ἀγαθραγῆς ψευδόμενος. Οἱ
 δὲ συνήπτοντες, ὅτε δήποτε ἔνεκα, (ἐγὼ γὰρ τέτό γε ἐν
 τῷ παρόντι) Εὐβόλος, καὶ Κηφισοφῶν ἐγὼ δ' οὐδέν ἐ-
 δαμῶ. Ἄλλ' ὅμως, τέτων τοιούτων ὄντων, καὶ ἐπ' αὐ-
 τῆς τῆς ἀληθείας ἔττω δεικνυμένων, εἰς τῶν ἤκεν ἀνα-
 δείας, ὥστε ³ πολμᾶ λέγειν, ὡς ἄρα ἐγὼ, πρὸς τῷ τῷ
 εἰρήνης αἴτιος γεγενῆσθαι, ἔπι καὶ κεκωλυκῶς εἶην τιμῶ
 πόλιν μετὰ κοινοῦ συνεδρίῳ τῶν Ἑλλήνων αὐτίκῃ ποιή-

¹ οὐδέν ἐστι τέτων] Ita ex MSS. quos citavit Taylor. Antea
 decreat τέτων.

² ὑπὲρ τῆς εἰρήνης] Omnes fere MSS. uno ore περὶ τῆς. Adno-
 tavi alibi has voces sæpissime inter se misceri et confundi. Noster,
 supra, p. 5, ait, παρασησαί πᾶσιν ὑμῖν περὶ ταυτησὶ τῆς γραφῆς
 γνῶναι. Rurfus, p. 6, ἀλλοτριώτερον τῶν ὑπὲρ τῆς γραφῆς δικαίων
 ἀκούη μὲν. Servius, ad Virg. Æn. l. iv. ver. 233. *Super sua laude.*
 i. e. *Pro sua laude, et Græcum est schema. Sic enim Demosthenes, ὑπὲρ*
τοῦ Στεφάνου. i. e. pro Corona. Taylor.

³ πολμᾶ] MSS. πολμᾶν, et ἐτόλμα. Neutrum credo necessa-
 rium. Æschines, supra, pag. 109. lin. 18. ἔττω γὰρ ἐστὶ δεινός—ὥστε
 ἐκ ἀπόχρη κ. τ. λ. Noster, infra, p. 22, lin. 9, ἔττω δ' ἦν ὁ Φίλιπ-
 πος ἐν φόβῳ—ὥστε πάλιν μιθουῖται τετονί. *Idem.*

σαοθαί. Εἴτ', ᾧ, τί ἀν εἰπὼν σέ τις ὀρθῶς προσείποι;
 Ἔστι ὅπερ σὺ παρὼν, τιλικαύτιω¹ προσᾶξιν καὶ συμ-
 μαχίαν, ἡλίλιω νῦν ἐτραγάδεις καὶ διεξήεις, ὄρων ἀφαι-
 ρήμιόν με τῆς πόλεως, ἠανάκτισας, ἢ παρελθὼν ταῦ-
 λα, ἀ νῦν χατηρηρεῖς, ἐδάδαξας, καὶ διεξήληθες; Καὶ μὴν,
 εἰ τὸ καλύσαι τὴν τῶν Ἑλλήνων κοινονίαν ἐπεπροσάκειν
 ἐγὼ Φιλίππῳ, σοὶ τὸ μὴ στήσαι λοιπὸν ἦν, ἀλλὰ βοᾶν,
 καὶ διαμαρτύρεσθαι, καὶ δηλῆν τοιοῖσι. Οὐ τοίνυν
 ἐποίησας ἑδάμιθ τέτο, οὐδ' ἠκούσε σε ταύτην τὴν φωνὴν
 ὄσδεῖς² εἰκότως· οὔτε γὰρ ἦν προσβεία πρὸς ὄσδενα
 ἀπεσαλμῆν τότε τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ πάσαι πάντες
 ἦσαν ἕξεληλεγμένοι, οὐδ' οὗτος ὑγιές πρὸς τέτων εἰρη-
 κεν ὄσδεν. Χωρὶς δὲ τέτων, καὶ διαβάλλει τιὺ πόλιν
 τὰ μέγιστα ἐν οἷς ψεύδειαι· εἰ γὰρ ὑμῖς ἅμα τὴς μὲν
 ἄλλης Ἑλλίνας εἰς πόλεμον παρεχαλεῖτε, αὐτοὶ δὲ
 πρὸς Φιλίππον πρὸς εἰρήνης πρῆσβεις ἐπέμπετε. Εὐρυ-
 βάτη προσᾶγμα, οὐ πόλεως ἔργον, ὄσδὲ χρηστῶν ἀν-
 θρώπων, διεπρόσθεσθε. Ἄλλ' ὄσδ' ἐστὶ ταῦτα, ἐκ ἐστὶ.
 Τί γὰρ καὶ βυλόμθοι μετεπέμπεσθ' ἀν αὐτὴς ἐν τέτω πρὸ
 χαρῶ; ὄσπὶ τῆ εἰρήνιου; ἀλλ' ὄσπῆρχεν ἅπασιν.³ Ἄλλ'
 ὄσπὶ τὸν πόλεμον; ἀλλ' αὐτοὶ πρὸς εἰρήνης ἐβυλεύεσθε.
 Οὐκᾶν οὔτε⁴ τῆς ἕσαρχῆς εἰρήνης ἠγμῶν, οὐδ' αἴπος

¹ προσᾶξιν] Forte, παράταξιν, Apparatum. Taylor.

² εἰκότως] Hanc vocem ex MSS. addidit Reiskius; et ita legendum in Annotat. admonet Wolfius. Probat Taylor.

³ Ἄλλ'] Vide ad Æsch. p. 115. not. 3.

⁴ τῆς ἕσαρχῆς εἰρήνης] Ulpianus, ad orationem nostri auctoris de Falf. Leg. hæc verba ita illuftrat: καλῶς προσβείς, τὸ ἕσαρχῆς,

ὧν ἐγὼ φάνομαι, οὔτε τῶν ἄλλων, ὧν κατεφύσατό μου, εἶδεν ἀληθές ὃν δείκνυται.

θ'. Ἐπειδὴ τοίνυν ἐποιήσατο τὴν εἰρήνην ἢ πόλις, οὐκ αὖτα πάλιν σκέψασθε, τί ἡμῶν ἐχάτερος περιέλετο πρῶτον καὶ ἔπειτα ἕτερον εἴσαθε, τίς ἰὼ ὁ Φιλίππῳ πάντα συναγωνιζόμενος, καὶ τίς ὁ πρῶτον ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὸ τῆ πόλει συμφέρον ζητῶν. Ἐγὼ μὲν τοίνυν ἔγραφα βασιλεύων ἀποπλεῖν τὴν ἀρχὴν τῆς πόλεως ὅτι τῆς πόλεως, οἷς ἂν ὄντα τὸ Φίλιππον πυνθάνωνται, καὶ τῆς ὀρκῆς ἀπολαμβάνειν· οὗτοι δὲ εἶδεν, γράψαντος ἐμοῦ, ταῦτα ποιῆν ἠέλησαν. Τί δὲ τῶν ἡδύνατο, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι; Ἐγὼ διδάξω. Φιλίππῳ μὲν ἦν συμφέρον, ὡς πλείστον τὸ μετὰ χρόνον γενέσθαι τῶν ὀρκῶν, ἡμῖν δ' ὡς ἐλάχιστον. Διὰ τί; Ὅτι ὑμεῖς μὲν, ὅσοι ἀφ' ἧς ἀμύσατε μόνον ἡμέρας, ἀλλ' ἀφ' ἧς ἠελπίσατε τὴν εἰρήνην εἶσαθαι, πᾶσας ἐξελύσατε τὰς ἀποσκευὰς τῆς πόλεως· ὁ δὲ τῶν πάντων τῶν χρόνων μάλιστα ἐπραγματεύετο, νομίζων, ὅτι ἦν ἀληθές, ὅσα τῆς πόλεως περιέλετο, πρῶτον τῆς ὀρκῆς ἀποδοῖναι, πάντα ταῦτα βεβαίως ἔχειν, εἶδεν ἄρα τὸ εἰρήνην λύσθαι τῶν ἑσθαι. Ἄ ἐγὼ προγορεύω, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ λογίζομαι, τὸ ψήφισ-

ἐπειδὴ γὰρ ψήφισμα παρέχετο Δημοσθένος Λιχίνης, διαρρήδην περὶ τῆς εἰρήνης λόγοντος, διὰ τοῦτο τὰ δεύτερα σιωπήσας, ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἔεται, ἀναφέρων ἐπὶ Ἀριστόδημον καὶ Νεοπτόλεμον αὐτήν.

¹ τῶν] Id, de quo dixerat, paulo ante, viz. ὡς πλείστον τὸν μετὰ χρόνον γενέσθαι. Reiske.

² ὅσα] Forte, ὅσ' ἂν. Markland.

μα τῆτο γράφω, πλεῖν ἔπι τῆς τόπης, ἐν οἷς ἀν ἦ Φίλιππος, καὶ τῆς ὄρκης τὴν ταχίστην ἀπολαμβάνειν, ἵν' ἐχόντων τῶν Θρακῶν, τῶν ὑμετέρων συμμάχων, τὰ χωρία ταῦθ', ¹ ἀ νῦν ἔτος διέσυρε, τὸ Σέρριον, καὶ τὸ Μύριον, καὶ τὴν Ἐργίσκην, ἔτω γίγνοιθ' οἱ ὄρκοι, καὶ μὴ παραβῶν ἐκείνος τῆς ἐπιταίρου τῶν τόπων, κύριος τῆς Θράκης καθεστῆαι, μηδὲ πολλῶν μὲν χρημάτων, πολλῶν δὲ στρατιῶν εὐπορήσας, ἐκ τῆτων ῥαδίως τοῖς λοιποῖς ἐπιχειροῖν παράγμασι. Εἶτα τῆτο μὲν ἐχὲ λέγει τὸ ψήφισμα, οὐδ' ἀναγινώσκει· εἰ δὲ βελεύων ἐχὲ παρασάγει τῆς πρέσβεις ἄμην δαῖν, τῆτο μὲν ἀφβάλλει. Ἀλλὰ τί ἐχρῆν με ποιεῖν; μὴ παρασάγειν γράψαι τῆς ἐπι ταῦθ' ἡκοντας, ἵν' ὑμῖν ἀφλεχθῶσιν; ἢ θέαν μὴ καθανεῖμαι τὸν ἀρχιτέκτονα αὐτοῖς κελεύσαι; ἀλλ' ² ἐν τοῖν δυοῖν ὄβολοῖν ἐθέωρον ἀν, εἰ μὴ τῆτ' ἐγράφη. Τὰ μικρὰ συμφέροντα τῆς πόλεως ἔδει με φυλάττειν, τὰ δ' ὅλα, ὡσπερ ἔτοι, πεπραμέναι Φιλίππῳ; Οὐδέηκε. Λέγε τοίνυν μοι τὸ ψήφισμα ταῦτ' ἁβῶν, ὃ σαφῶς ἔτος εἰδῶς παρέβη. Λέγε.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

³ Ἐπι ἀρχοντος Μνησιφίλου, Ἐκατομβαιῶνος ἔτη καὶ

¹ ἀ νῦν ἔτος διέσυρε] Vide Æschinem, supra, p. 41.

² ἐν τοῖν δυοῖν ὄβολοῖν] ἀντὶ τῆ, δυοῖν ὄβολοῖν, pro genitivo pretii, ut ὁ Δημοδένης πέντε ταλάντων σιγῆσαι λέγεται. Wolfius.

³ Ἐπι ἀρχοντος Μνησιφίλου] Mnesiphilus Prætor in Fastis Atticis non occurrit. Et memini me alibi monuisse, pluris istius farinæ in hac unica oratione occurrere, (scilicet in decretis, quæ recitan-

νέα, φυλῆς ἀρχαῖου Παιδιονίδου, Δημοθέου Δι-

tur a scriba, aliisque monumentis publicis) quam in quovis uno libro, qui a vetustate descenderit. Nescimus, inquam, quis fuerit ille Démonicus, qui memoratur, §. 34. Euthycles, §. 35. Heropythus, §. 52. Mnēstithides, §. 51. Nauficles, §. 55. Neocles, §. 23. Nicias, §. 43. Polycles, §. 30. Nicocles, §. 23. Quos omnes, inquam, nescit Chronologia Attica, similiter atque hanc Mnēsiphilum, qui rursus occurrit, infra, §. 12. Non audeo sane hæc monumenta insimulare, aut eorum derogare fidei. Totam fere jurisprudentiam Atticam, quæ hodie remanet, ea res quasi radicitus evelleret. Sunt tamen ex his actis alia aliis suspectiora. Susceptorum tamen numero ideo accenseri non debet decretum hoc, in quo hæremus. Nam in vulgata serie Prætorum Atheniensium *Eponymorum*, quam hodie habemus, et quæ multos annos complectitur, fieri vix potuit, ut ne unus suum haberet, vel *Vicarium*, vel quovis modo *Substitutum*. Quali quidem artificio, seu malis, *bonesta oratione*, huic difficultati Archontum *Pseudonymorum* jamdiu est responsum. Atque ei quæstioni eruditissimus longe *Corfinius* Dissertationem octavam *Fastorum Atticorum* assignavit, in qua omnium istiusmodi *Archontum series atque ætas demonstratur*. Age autem: majus opus movetur. Res enim gestas de *Legatione obita, de clade Phocensium* &c. uno et constanti tenore narrant oratores nostri: (neque enim unquam vel levissime dissident) verum cum de iis ipsis rebus *Acta publica* perspicimus, quæ hic et §. 12. recensentur, in alia anni parte, incredibili discrepantia, eas res gestas et conclusas esseprehendimus. (Tum pergit doctissimus Vir eam seriem temporis describere, qua ab Æschine et Demosthene traduntur esse transactæ, et deinde subdit) Ergo decretum de maturanda legatione ad exigendum a Philippo jusjurandum, quod narrant Scriptores latum esse tertio *Munychionis*, i. e. Aprilis, (sive fuerit decretum de constituendis legatis, quod latum esse vidimus mense priore exeunte, sc. die XXI^{do} *Elaphebolionis*, i. e. Martii, vel etiam XIX^{no}) jam non eo mense aut die, verum, si fides habenda sit decreti verbis disertis, quæ producuntur hic, *Hecatombæonis*, i. e. Julii, *die postremo*, sive XIX^{no} latum erat. Porro autem Decretum a Callisthene de excubiis latum, in summa trepidatione civium ob deletam urbem Phocensium, ponunt *Illi* contigisse *Scirrhophorionis*, i. e. Junii, die.

Μεσοθένης Παλαιεύς εἶπεν· ἐπειδὴ Φίλιππος ἄπο-

xxvii^{mo}: Hoc vero Mæmaſterionis, i. e. Octobris, die xxi^{mo}. Quid de his turbis Chronologicis fiet?—Non temere, non casu, aut exemplarium vitio, sed summo consilio factum esse deprehendimus, ut simile pene intervallum temporis intercederet inter *decretum de constituendis Legatis*, et *decretum de vigiliis habendis*, quale juxta historiam intercedere necesse fuit, quemcunque demum computum iniveris; id est, sive id fiat juxta *superiorem* calculum, quem ex oratorum verbis elicimus, sive juxta *posteriolem*, quem decreti verba repræsentant. — In superiori computo excitantur legati ad proficiscendum, Munychionis die tertio. Proficiscuntur. Spatium ultra bimestre terunt. Revertuntur. Et paulo post reditum, scil. Scirrhophorionis die xxvii^{mo}, narratur Athenis clades Phocensium. Quod intervallum est dierum circiter lxxxiii. Jam autem, si juxta *hunc* computum numeres, scil. ab Hecatombæonis die ultimo, ad Mæmaſterionis diem xxi^{um}, dies iterum sunt lxxx. levissima, vel potius nulla, differentia. Utrunque ergo conveniunt rationes, atque accuratius quidem, quam in tali re fas erat expectare.—Et profecto, si Kalendarii Attici ratio una fuisset et perpetua, neque Stylo renovata, neque interdum ad Solis Lunæque vias, atque ad accuratioram amussim diligenter reformata, crediderim illud fuisse inexpugnabile. Verum solebat id aliquoties fieri.—Ea ratione contigisse potuit, ut, immutata paulatim facie computi civilis, sive, quod verum esse arbitror, id auctoritate publica simul factum fuerit, præter ἀρχαίαν illam, et vetustam horum oratorum ἔκδοσιν, quæ juxta eorum ætatem describi poterat, prodiret illa, quam δημῶδη Ulpianus vocat, (de quibus supra verba habuimus) ad vulgarem scil. usum concinnata, atque ad eam Fastorum rationem accommodata, quæ tum increbescere, et usu quotidiano pervulgabatur. Unde non alia et diversa anni parte hæ res geri describuntur, in utroque calculo, sive kalendario, sc. *de profectioe Legatorum*, et *de excidio Phocensium*; neque aliter scribunt oratores, aliter loquuntur monumenta publica. Sed uterque computus verus esse potuit, si æram in uno casu *antiquiorem*, in altero *vulgarem* inspicias. Exemplo populari illustrabo: ego, qui hunc commentarium scribo, *Aprilis die secundo* puta, anni Anglicani mdcclvii. si ante quinquennium hoc scripsissem, non utique *dedissem* eo mense atque die,

πείλας πρέσβεις πρὸς τὴν εἰρήνην· πρὸς Ἀθηναίους ὁμολο-
 γουμένους πεποιήται σωθῆναι, ² δεδόχθαι τῇ βελῇ καὶ
 τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων, ὅπως ἀν' ἡ εἰρήνη ἔπιτελεσθῆ,
 ἢ ἔπιχρηστονηθεῖσα ἐν τῇ φρεσὶ ἐκκλησίᾳ, πρέσ-
 βεις ἐλέσθαι ἐκ πάντων Ἀθηναίων ἡδὴ πέντε· τὸς δὲ
 χριστονηθέντας σποδῆμῖν, μηδεμίαν ἀναβολὴν ποιημέ-
 νας, ὅπως ἀν' ὄντα πυνθάνονται τὸν Φίλιππον, καὶ τὸς ὅρ-
 κους λαβεῖν τε παρ' αὐτῶν καὶ δοῦναι τῇ τάξει, ἐπι-
 ταῖς ὁμολογημέναις συνθήκαις αὐτῶν πρὸς τὸν Ἀθηναίων
 δῆμον, συμπειλαμένοντάς καὶ τὸς ἐκατέρων συμμά-
 χους. Πρέσβεις ἠρέθησαν, Εὐβόλος Ἀναφλύσιος, Αἰσ-
 χίνης Κοζωκίδης, Κηφισσοφῶν Ῥαμνέσιος, Δημοκράτης
 Φλυεύς, Κλέων Κοζωκίδης.

1. Ταῦτα γράψαντος ἐμὲ τότε, καὶ τὸ τῇ πόλει

quo jam utor, verum Martii die xxii^{do}. Ita tulit utilitas publica,
 et Calendarii nostri redintegratio. Taylor.

¹ πρὸς Ἀθηναίους] Hæc verba omittunt plerique MSS. et post
 συνθήκας addunt πρὸς τὸν Ἀθηναίων δῆμον. Adi Taylorum et
 Reisk.

² δεδόχθαι] Hic MS. unus δεδόχθαι habet. Utraque lectio
 proba esse poterit. Cum *infinitive* dicitur (δεδόχθαι, *placere*)-talís est
 constructio, qualem video in *rogatione* inferius producta, §. 23, ubi
clausula, quam *Legislativam* vocant in nostro jure, ita concipitur:
 ἐπιμεληθῆναι τὸς Πρωτάνεις καὶ τὸς Στρατηγὰς. Istud etiam ad-
 dere liceat: ubicunque legitur δεδοκται (nam et hoc legitur quo-
 que, ut in celeberrimo isto ψηφίσματι Demosthenis, infra, §. 55, et
 pariter apud *Lucianum* in *Timone*, §. 51.) ibi sane levissima et fa-
 cillima emendatione, reponerem δεδόχθαι. Nam verbis, ut aiunt,
precativis, non *catégoricis*, aut *enunciativis*, rogationes concipi so-
 lent, ut earum fert natura. Taylor.

συμφέρον, ἢ τὸ τῷ Φιλίππῳ, ζητῶντος, βραχὺ φροντίσαντες οἱ χριστοὶ φρεσβεῖς οὗτοι κἀθῆντο ἐν Μακεδονίᾳ τρεῖς ὅλας μῆνας, ἕως ἦλθε Φίλιππος ἐκ Θράκης πάντα καταφραδάμιος ταῖς, ἕξ ἡμερῶν δέκα, μᾶλλον δὲ τριῶν, ἢ τετάρων, εἰς τὸν Ἑλλάσσοντον ἀφίχθαι, καὶ τὰ χαρῖα σῶσαι, λαβόντας τὰς ὄρκους, πρὶν ἐκείνον ἐξελεῖν αὐτά· οὐ γὰρ ἂν ἦφατ' αὐτῶν, παρόντων ἡμῶν· ἢ ἐκ ἂν ἀρκεῖσθαι αὐτὸν ὥστε τὴν εἰρήνης ἀνδιμαρτήτης, καὶ οὐκ ἂν ἀμφοτέρω εἶχε, καὶ τὴν εἰρήνῃ, καὶ τὰ χαρῖα. Τὸ μὲν ποῖον ἐν τῇ φρεσβείᾳ πρῶτον κλέμμα μὴ Φιλίππῳ, δωροδοκίμα δὲ τῷ ἀδίκων τύτων ἀνθρώπων καὶ θεοῖς ἐχθρῶν, τοῖστον ἐγένετο ὑπὲρ οὗ καὶ τότε, καὶ νῦν, καὶ αἰεὶ ὁμολογῶ πολεμεῖν καὶ ἀφάρεσθαι τοιοῦσι.

ια'. Ἐπεσον δ' εὐθὺς ἐφ' ἑσῆς ἐπὶ τὰτα μείζον κακούργημα θεάσασθε. Ἐπειδὴ γὰρ ὁμολόγησε τὴν εἰρήνῃ ὁ Φίλιππος ἕξεν, προλαβὼν τὴν Θράκην ἀφ' ἧς τῆς, ἐχθὶ πεισθέντας τῷ ἐμῷ ψήφισματι, πάλιν ἀνέντα παρ' αὐτῶν, ὅπως μὴ ἀπίωσιν ἐκ Μακεδονίας, ἕως ἂν τὰ τῆς στρατείας τῆς ὑπὲρ τῆς Φωκίας εὐτρεπῆ ποιήσασθαι· ἵνα μὴ, δεῦρο ἀπαγειλάντων αὐτῶν, ὅτι³ μέλλει, καὶ

¹ τὸ τοῦ Φιλίππου] Ita MSS. et ita citat Hermogenes, p. 294. Edit. Grifpin. Taylor.

² ἕξ ἡμῶν] Phavorinus, ἕξ ἡμῶν, παρόντων, ἐνόν· καὶ ὅσα ἄλλα ἐδέτερα μετοχικὰ, ἐδέπατε οἱ Ἀττικοὶ πλαγιαζουσι, ὅτε πλαγιασμὸν ἢ συνταξίς ἀπαιτεῖ.

³ μέλλει, καὶ παρασκευάζεται] ἀπὸ κοινῆ, μέλλει πορευέσθαι, τὸ πορευέσθαι, καὶ παρασκευάζεται πρὸς τὸ πορευέσθαι. Hoc noto, ne quis τὸ μέλλει, ut I. Philippica, ἀντὶ τῆ ἀναβάλλεται καὶ χρονίζει accipiat. Wolfius.

ὡδυσκοιῶν ἀζέται πορεύεσθαι, ἐξέλθοιτε ὑμεῖς, καὶ περὶ
 πλεύσαντες ταῖς τριήρεσιν εἰς Πύλας, ὡσπερ πρῶτον,
 κλείσατε τὸν ἱ Πορθμὸν, ἀλλ' ἅμ' ἀκούοιτε ταῦτα ἀπ-
 αγγελόντων ὑμῖν τέτων, καὶ κείνος ἐντὸς εἴη Πυλῶν, καὶ
 μηδὲν ἔχουθ' ὑμεῖς ποιῆσαι. Οὕτω δ' ἰὼ ὁ Φίλιππος ἐν
 φόβῳ, καὶ πολλῇ ἀγωνίᾳ, μὴ, καὶ ταῦτα πρῶτον ἀφ' αὐ-
 τῶ, πρὸ τῶ τῶ Φωκέας ἀπολέσθαι, ἀκούσαντες ψηφί-
 σαισθε βοηθεῖν αὐτοῖς, καὶ ἐκφύρι τὰ πρῶτα αὐ-
 τὸν, ὥστε πάλιν μισθῶται τὸν κατάπυρον τετονί, οὐκ
 ἐπὶ κοινῇ μετὰ τῶν ἄλλων πρέσβεων, ἀλλ' ἰδίᾳ κατ' αὐ-
 τὸν, τοιαῦτα πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν, καὶ ἀπαγγεῖλαι, δι' ὧν
 ἅπαντ' ἀπώλετο.

Β'. Ἀξιῶ δὲ, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ δέομαι, τῆτο
 μεμῆσθαι ὑμᾶς παρ' ὅλον τὸν ἀγῶνα, ὅτι μὴ κατηγε-
 ρήσαντος Αἰγίνου μηδὲν ἔξω τῆς γραφῆς, οὐδ' ἂν ἐγὼ
 λόγον εἰδὲνα ἐποιέμην ἕτερον ἀπάσαις δ' ἀγίαις καὶ
 βλασφημίαις ἅμα τότε κεχρημένον, ἀνάγκη καί μοι
 πρὸς ἕκαστα τῶν κατηρημένων μικρὰ ἀποκρίνεσθαι.
 Τίνες οὖν ἦσαν οἱ ὧν τούτῳ λόγῳ τότε ρηθέντες, καὶ
 δι' ὧν ἅπαντ' ἀπώλετο; ΩΣ οὐ δὲ ἰσχυροῦσθαι τῶ
 παρεληλυθέναι Φίλιππον εἰσω Πυλῶν· ἔσται γὰρ ἅπαντ',
 ὅσα βέλεσθ' ὑμεῖς, εἰάν ἔχηθ' ἰσυχίαι· καὶ ἀκούσαθε δυ-
 οῖν ἢ τριῶν ἡμερῶν, οἷς μὲν ἐχθρὸς ἦκει, φίλον αὐτὸν γε-
 γεννημένον, οἷς δὲ φίλος, τούναντίον αὐτὸν ἐχθρὸν· οὐ γὰρ

¹ Πορθμὸν] Credo intelligi *angustum* istud *mare*, vulgo, *the Streights*, quod Eubæam a terra continenti dividit. Erat tamen etiam civitas eo nomine, seu promontorium, istius insulæ. *Taylor.*

² ἔς] ὧν, supra, eodem sensu, lin. 11. *Markland.*

τὰ ῥήματα τὰς οἰκειότητάς, ἔφη, βεβαίῳν, μάλα σεμ-
νῶς ὀνομάζων, ἀλλὰ τὸ, ταῦτά συμφέρειν· συμφέρειν δὲ
Φιλίππῳ, καὶ Φωκεῦσι, καὶ ὑμῖν ὁμοίως ἅπασιν, τῆς ἀν-
αλγησίας καὶ τῆς βαρύτητος ἀπαλλαγῆναι τῆς τῶν Θη-
σαίων. Ταῦτα δ' ἀσμένως πινὲς ἤκουον αὐτοῦ, διὰ τὴν
τόθ' ὑπῆσαν ἀπέχθειαν πρὸς τὰς Θησαύμας. Τί οὖν
συνέβη¹ μετὰ ταῦτα; εὐθύς, ὅτι εἰς μακρὰν, τὰς μὲν
παλαιπώρους Φωκίας ἐπολέσθαι, καὶ καθακαφιῦσαι
τὰς πόλεις αὐτῶν ὑμᾶς δ', ἰσυχίαν ἀγνοῦσας, καὶ τέ-
τω πεισθέντας, μικρὸν ὑπερὸν σκιδραγωγῶν ὅτι τῶν ἀγρῶν,
τῶν δὲ χυσίον λαβεῖν· καὶ ἐπὶ πρὸς τέτοις, τίω μὲν
ἀπέχθειαν, τίω πρὸς τὰς Θησαύμας καὶ Θεσσαλοῦς, τῇ
πόλει γενέσθαι· τὴν δὲ χάριν, τὴν ὑπὲρ τῶν περὶ αὐ-
τῶν, Φιλίππῳ. Ὅτι δ' ἔπω ταῦτ' ἔχει, λέγε μοι
τό, τε τοῦ Καλλιθένης ψήφισμα, καὶ τὴν ὀπισθοκλήσιν τῆ
τοῦ Φιλίππου, ἐξ ὧν ἀμφοτέρων ὑμῖν ἅπαντα ταῦτ' ἔσα
φανερὰ. Λέγε.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

ἘΠΙ Μνησιφίλει ἀρχόντος, συγκλήτου ἐκκλησίας
ὑπὸ² στρατηγῶν γενομένης, καὶ Πρυτάνεων καὶ Βουλῆς

¹ μετὰ ταῦτα; εὐθύς] Ita interpungimus, auctore Marklando. Olim, μετὰ ταῦτα εὐθύς;

² στρατηγῶν] Vide Ubbon. Emmium de Repub. Atheniensium, et Spanhem. ad Julian. p. 76. Habebatur hic senatus συγκλητος, sive extra ordinem, permisso magistratuum *civilium*, jussu autem *militarium*, quorum erat de excubiis, atque de praesidio urbis providere. Taylor.

Ibid.] Videtis Potter, Archæolog. l. i. c. 17.

γνώμη, Μαιμακτηριῶνος δεκάτη ἀπίοντος, Καλλιαθένης Ἐτεονίκου Φαληρεὺς εἶπε· μηδένα Ἀθηναίων μηδεμίᾳ παρδρέσει ἐν τῇ χώρᾳ κοιταῖον γίγνεσθαι, ἀλλ' ἐν ἄξει καὶ Πειραιῇ, ὅσοι μὴ ἐν τοῖς φρουρίοις εἰσὶν ἀποτέλαγμένοι· τῶν δ' ἐχέτους, ἡὲν παρέλαβον τάξιν, διατηρεῖν, μήτε ἀφημερεύοντας, μήτε ἀποκοιτῶντας. Ὅς δ' ἀν ἀπειθήσει τῷ ψήφισματι τῶν τῶν, ἐνοχος ἔστω τοῖς τῆς περὶ δόσεως ἐπιτιμίοις, εἰ μὴ πᾶσι ἀδύνατον ἐπιδικεῖν περὶ ἑαυτὸν ὄν· περὶ δὲ τῶν ἀδυνάτων ἐπικρινέτω ὁ ἐπὶ τῶν ὀπλων στρατηγός, καὶ ὁ ἐπὶ τῆς διοικήσεως, καὶ ὁ γραμματεὺς τῆς βουλῆς. Κατακομίζειν δὲ καὶ τὰ ἐκ τῶν ἀγρῶν πάντα τὴν ἑλλάδα· τὰ μὲν ἐν τῷ ἑλλάδων ἐχέτον εἴκοσιν, εἰς ἄστυ καὶ Πειραιᾶ· τὰ δὲ ἐκ τῶν ἑλλάδων ἑκατὸν εἴκοσιν, εἰς Ἐλευσίνα, καὶ Φυλῆν, καὶ Ἀφιδνα, καὶ Ραμνῆνα, καὶ Σέβιον. Εἶπε Καλλιαθένης Φαληρεὺς.

Ἄρ' ἐπὶ ταῦταις ταῖς ἐλπίσιν ἐποιεῖσθε τὴν εἰρήνην, ἢ ταῦτ' ἐπηγγέλλεσθε ὑμῖν οὗτος ὁ μαθητός;

¹ ὁ ἐπὶ τῶν ὀπλων στρατηγός] Recte a doctissimis viris ad *Pollucem* est animadversum, στρατηγὸν ἐπὶ τῶν ὀπλων, sive τῶν ὀπλιτῶν, eum esse imperatorem, qui *pedestribus* copiis praefuerit, ut discernetur ab eo, qui *equestribus* erat praepositus. Uterque occurrit, infra, §. 34, in uno decreto, ὁ ἐπὶ τῶν ὀπλιτῶν (paulo supra ista verba scripsit, τὸν ἐπὶ τῶν ὀπλων) et ὁ ἐπὶ τῶν ἵππεων. Neque est, quod quemvis laedat ea locutio ὁ ἐπὶ τῶν ὀπλων. Nam apud Thucydidem et Xenophontem aliquoties deprehendi τὰ ὄπλα dici pro τῶν ὀπλιτῶν. Taylor.

² ἐπηγγέλλεσθε] Ita plurimi uno consensu. (Taylor) Hoc praetuli τῶν ἐπηγγείλασθε, quia tempus idem modo praecessit. Reiske.

Λέγε δ' αὐτὴν ἑπιτολιῶ, ἢν δεῦρ' ἔπεμψε Φίλιππος
μετὰ ταῦτα.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ Μακεδόνων Φίλιππος, Ἀθηναίων τῇ
βασίλῃ καὶ τῷ δήμῳ, χάρειν. Ἴτε ἡμᾶς παρεληλυθόσθε
εἴσω Πυλῶν, καὶ τὰ κτ' ἢ Φωκίδα ὑφ' ἑαυτῶς πεπονη-
μένας· καὶ ὅσα μὲν ἐκουσίως προσετίθετο τῷ πολισιμά-
των, φρουρὰς εἰσαγωγότας¹· εἰς αὐτά· τὰ δὲ μὴ ὑπα-
κούοντα, κατακράτος λαβόντες καὶ ἑξανδραποδισάμενοι,²
² κατασκάψαμεν. Ἀκούων δὲ καὶ ὑμᾶς προσεσκυβά-
ζεσθαι βοηθεῖν αὐτοῖς, γέγραφα ὑμῖν, ἵνα μὴ³ ἐπι-
πλεῖον ἐνοχλήσθε πρὸς τῶν τοῖς μὲν γὰρ ὅλοις, οὐδὲν
μέτερόν μοι δοκεῖτε ποιεῖν, τὴν εἰρηνίαν συνθέμενοι, καὶ
ὁμοίως ἀντιπαρεξάροντες,⁴ καὶ ταῦτα ἐσθλῶς συμπεριλημ-
μένων τῷ Φωκίαν ἐν ταῖς κοιναῖς ἡμῶν συνθήκαις· ὥστε
εἰ μὴ ἐμμένετε τοῖς ὁμολογημένοις, οὐδὲν προστεθήσετε
ἔξω τῶ ἐφθαλένασι ἀδικούντες.

ἰγ'. Ἀκούετε, ὡς σαφῶς δηλοῖ καὶ διορίζεται, ἐν τῇ
πρὸς ὑμᾶς ἑπιτολίῃ, πρὸς τῶς ἑαυτῶς συμμάχους, ὅτι
ταῦτα ἐγὼ πεποιήκα, ἀκόντων Ἀθηναίων, καὶ λυπουμέ-

¹ εἰς αὐτά] Hæc verba addit, et recte addit, editio Feliciani, cum
MSS. quinque. Taylor.

² κατασκάψαμεν] Nonnulli conjiciunt, κατασκάψαντας. Idem.

³ ἐπὶ πλεῖον] Ita plures. (Taylor.) Plus, quam par est, vel ex-
pedit. Nam idem est atque si dixisset, ἐπὶ πλεῖον, ἢ προσήκει, vel
ἢ συμφέρει. Reiske.

⁴ καὶ ταῦτα] Sonant, præsertim, idque, ut sæpe alibi.

ων; Ὡς εἶπερ εὖ φρονεῖτε, ὦ Θηβαῖοι, καὶ Θετταλαί, τέττος μὲν ἐχθρὸς ὑπολήψασθε, ἐμοὶ δὲ πιτεύσετε οὐ τέτοις τοῖς ῥήμασι γέφυας, ταῦτα δὲ βυλόμηνος δεικνύω. Τοιγαρῶν ἐκ τέτων ἄχετο ἐκείνος λαβὼν, εἰς τὸ μηδοπιῶν παρορᾶν τῆς μετὰ ταῦτα, μηδ' ἀσάνασθαι, ἀλλ' ἕασθαι πάντα τὰ πράγματα ἐκείνον ἢ ὑφ' ἑαυτῷ ποιήσασθαι ἕξ ὧν ταῖς παρούσας συμφουαῖς οἱ ἀλαίπαροι Θηβαῖοι κέχρηται. Ὁ δὲ ταύτης τῆς πίτεως ἀπὸ συουερῆς καὶ συουαγωνιῆς, καὶ ὁ δεῦρ' ἀπαγγέλλας τὰ ψυδῆ, καὶ φουακίσας ὑμᾶς, οὐτός ἐστιν ὁ τὰ Θηβαῖων ὀδυρόμηνος νυῦ πάθῃ, καὶ διεξιὼν ὡς οὐκ τρεῖς, καὶ τέτων, καὶ τῆς ἐν Φουακεῦσι κακῶν, καὶ ὅσ' ἄλλα πεπόνθασιν οἱ Ἑλλῆνες, ἀπάντων αὐτὸς ὢν ἀπίος. Δῆλον γάρ, ὅτι σὺ μὲν ἀλγεῖς ὅτι τοῖς συμβουηκόσιν, Αἰχίνῃ, καὶ τῆς Θηβαῖας ἐλεεῖς, κτήματα ἔχων ἐν τῇ Βουιωτία, καὶ γεωργῶν τὰ ἐκείνων ἐγὼ δὲ χαίρω, ὅς εὖθὺς ἕξητούμιου ὑπὸ τῆς ταῦτα πράξαντος.

ιδ'. Ἀλλὰ γὰρ ἐμπέπλωκα εἰς λόγους, εἰς αὐτῆς μᾶλλον ἀρμόσθι λέγῃ ἴσως. Ἐπᾶνεμι δὲ πάλιν ὅτι ταῖς ἀποδείξεις, ὡς τὰ τέτων δωροδοκῆματα, καὶ ἀδικήματα, τῆς νυῦ παρόντων πραγμάτων γέγονεν ἀπα. Ἐπειδὴ γὰρ ἕξηπάτηθε μὲν ὑμεῖς ὑπὸ τοῦ Φιλίππου, ἀλλὰ τέτων τῶν ἐν ταῖς προυσβείας μωθω-

¹ ὑφ' ἑαυτῷ ποιήσασθαι] Modo, §. 14. δυνάμεις πολλὰς καὶ μεγάλας ἐποιεῖτο ὑφ' ἑαυτῷ. Et, §. 15. ἕως Θετταλίαν ὑπὸ Φιλίππου ἐποίησαν. Et, §. 22, similitur. De qua constructione agit H. Stephanus, Thef. Ling. Græc. tom. iii. col. 428. Taylor.

πάντων ἑαυτῶς, καὶ οὐδὲν ἀληθῆς ὑμῖν ἀπαγγελάντων, ἐξηπάτιωτο δὲ οἱ ταλαύπωροι Φωκεῖς, καὶ ἀνήλυτο αἱ πόλεις αὐτῶν, τί ἐγένετο; Οἱ μὲν κατὰ πησοὶ Θετταλοὶ, καὶ ἀναμάθητοι Θηβαῖοι, φίλον, εὐεργέτην, σωτήρα, τὸν Φίλιππον ἠγούντο· πάντ' ἐκείνος ἰὼ αὐτοῖς, καὶ οὐδέ φωνῆν ἤκουον, εἴ τις ἄλλο τι βέλοιο λέγῃν. Ὑμεῖς δὲ ὑφορόμενοι τὰ πεπραγμένα, καὶ δυσχεραίνοντες, ἤγατε τὴν εἰρήνην ὅμως· οὐ γὰρ ἰὼ ὅ, τι ἀν' ἐποιεῖτε μόνοι. Καὶ οἱ ἄλλοι δὲ Ἑλλήνες, ὁμοίως ὑμῖν πεφenaκισμένοι, καὶ διημαρτηκότες ὧν ἠλπίσαν, ἦγον τὴν εἰρήνην ἄσμενοι, καὶ αὐτοὶ τρέπον τινὰ ἐκ πολλοῦ πολεμούμενοι. Ὅτε γὰρ Θεσσαίων ὁ Φίλιππος, Ἰλλυριοῦς, καὶ Τριβαλλῶν, τινὰς δὲ καὶ τῶν Ἑλλήνων κατεσφύετο, καὶ διδάμεισ πολλὰς καὶ μεγάλας ἐποιεῖτο ὑφ' ἑαυτῶν, καὶ τινες τῶν ἐκ τῶν πόλεων ὅτι τῆς τῆς εἰρήνης ἐξῆσια βαδίζοντες ἐκείσε διεφθέρωντο, ὧν εἷς οὗτος ἦν·¹ τότε δὴ, τότε πάντες, ἐφ' οὓς ταῦτα παρεσκιάζετο ἐκείνος, ἐπολεμοῦντο. Εἰ δὲ μὴ ἠοθάνοντο, ἕτερος λόγος οὗτος, οὐ πρὸς ἐμέ. Εγὼ μὲν γὰρ πρέβλεπον, καὶ διεμαρτυροῦμι, καὶ παρ' ὑμῖν αἰεὶ, καὶ ὅποι πεμφθεῖν· αἱ δὲ πόλεις ἐνόσσω,² τῶν

¹ τότε δὴ, τότε πάντες] Τότε δὴ inferui, ut fortius et elegantius, ex Hermogene. *Reiske.*

² τῶν μὲν ἐν τῷ πολιτεύεσθαι] Hæ voces τῶν μὲν ἐν τῷ πολιτεύεσθαι καὶ πράττειν, et τῶν δὲ ἰδιωτῶν καὶ πολλῶν inter se opponuntur. Illis designantur ii, qui *republicam administrant*: hæ indicant eos, ex quibus *constituta* erat Respub. Atheniensis. Sic paulo infra, *συμβέβηκε τοῖς μὲν πλῆθεσιν—τοῖς δὲ πρῶεσχηκόσι κ. τ. λ.* Vide omnino Taylorum, ad Orat. Dem. de Fals. Leg. pag. 206. lin. 4. *Edit. Cantab.*

μὴ εἶναι τῷ πολιτεύεσθαι καὶ πράττειν δωροδοκούντων, καὶ
 ἀφαιρουμένων ἐπὶ χρήμασι τῶν δὲ ἰδιωτῶν καὶ πολ-
 λῶν, τὰ μὲν οὐ προσωμῶν, τὰ δὲ τῇ καθ' ἡμέραν
 ῥαυτῶν καὶ γρολῇ δειλαζομένων καὶ τοιοῦτον τι πάθος πε-
 πονηστῶν ἀπάντων, πλὴν οὐκ ἐφ' ἑαυτῆς οἰομένων
 ἐκείνων τὸ δεινὸν ἔχειν, ἀλλὰ διὰ τῶν ἑτέρων κινδύνων τὰ
 ἑαυτῶν ἀσφαλῶς οἰοῦν ὑπολαμβάνοντων, ὅταν βάλωνται.
 Εἴτ', οἶμαι, συμβέσκει, τοῖς μὲν πλήθει, ἀντὶ τῆς πολ-
 λῆς καὶ ἀκαίρου ῥαθυμίας, τὴν ἐλευθερίαν ἀπολωλέκειναι
 τοῖς δὲ προσηκόσι καὶ τὰλλα, πλὴν ἑαυτοῦς, οἰομένοις
 πωλεῖν, φρόνως ἑαυτῆς πεπρακόσιν ἡσθήσασθαι ἀντὶ τῶν
 φίλων καὶ ξένων, ἀ' τότε ἀνομάζοντο, ἠνία ἐδωροδοκεῖν,
 νῦν κόλακες, καὶ θεοὶς ἐχθροὶ, καὶ τὰλλα, ἀ' προσήκει,
 πάντα ἀκούεσθαι.

ἰε'. Οὐδείς γάρ, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸ τῷ δωροδο-
 κούντος συμφέρον ζητῶν, χρήματ' ἀναλίσκει· ἐδ' ἐπει-
 δάν, ὣν ἂν πρίπται, κύριος γένηται, τῷ δωροδοκῶντι συμ-
 βούλω φέει τῶν λοιπῶν ἐπιζητῶν· οὐδὲν γὰρ ἴσθ' ἂν εὐ-
 δαιμονέστερον δωροδοκῶντος. Ἄλλ' οὐκ ἐστὶ ταῦτα, ἐκ ἐπι-
 πύθην; πολλὰ γὰρ καὶ δεῖ. Ἄλλ' ἐπειδὴ τῶν πραγμά-
 των ἐγκρατῆς ὁ ζητῶν ἀρχὴν καταστῆ, καὶ τῶν ταῦτα
 ἀποδομένων δεσπότης ὅσιν· τὴν δὲ πονηρίαν εἰδὼς, τότε
 δὴ, τότε καὶ μισεῖ, καὶ ἀπιτῆ, καὶ προσπληκίζει.
 Σκοπεῖτε δέ· καὶ γὰρ, εἰ παρελήλυθεν ὁ τῶν πραγμάτων
 καιρὸς, ὁ τῷ γὰρ εἰδέναι τὰ τοιαῦτα καιρὸς αἰεὶ παρέστι
 τοῖς εὐφρονοῦσι. Μέχρι τούτου Λαοθέτης φίλος ἀνομά-
 ζετο Φιλίππου, ἕως δωροδοκεῖ Ὀλυθῶν· μέχρι τούτου

Τιμόλαος, ἕως ἀπόλασε Θήβας· μέχρι τέττε Εὐδίκος
 καὶ Σίμος, οἱ Λαρισῆσσι, ἕως Θεσσαλίαν ὑπὸ Φιλίππῳ
 ἐποίησαν. Εἴτ' ἐλαυνομένων καὶ ὑβριζομένων, καὶ τί κα-
 κῶν οὐχὶ παρόντων, πᾶσα ἡ οὐκ ἐμνήμη μετῆ γέγονε προ-
 δοτῶν. Τί δ' Ἀρίστατος ἐν Σικυῶνι; Καὶ τί Περίλαος
 ἐν Μεγάρῳ; Οὐκ ἀπερριμμένοι; Ἐξ ὧν καὶ σα-
 φέσατ' ἂν τις ἴδοι, ὅτι ὁ μάλιστα φυλάττων τὴν ἑαυτοῦ
 πατρίδα, καὶ πλείω ἀνπλέων τούτοις, οὗτος ὑμῖν,
 Αἰχίνῃ, τοῖς προδιδοῦσι, καὶ μαθαρνοῦσι, τὸ ἔχειν ἐφ'
 ὅτῳ δωροδοκῆσθε φειποιεῖ· καὶ εἰς τὴν πολλοὺς
¹ τούτους, καὶ τοὺς ἀνηγαμένους τοῖς ὑμετέροις βελή-
 μασιν, ὑμεῖς ἐστὲ σωοί, καὶ ἔμμεσοι· ἐπεὶ εἰς γὰρ ὑμᾶς
 αὐτοὺς, πάλαι ἂν ὑπολόγειτε.

15'. Καὶ περὶ μὲν τῶν τότε παραχθέντων ἔχον ἔτι
 πολλὰ λέγειν, καὶ ταῦτα ἡγεῖμαι πλείω τῶν ἰκανῶν εἰ-
 ρῆσθαι. Αἴτιος δὲ οὗτος, ὡς περ ² ἐωλοκρασίαν πινά μου

¹ τέττες] Hoc ex fide MSS. τῶ τέτων prætuli. Per, vel propter
 hos, quos per contemptum τὴν πολλὰς, plebem, appellitatis, salvi
 estis, per plebem Atticam, et per nos, oratores, vestris machina-
 tionibus obstantes. *Reiske.*

² ἐωλοκρασίαν] In numero τῶν αὐθαδῶν καὶ τολμηρῶν διανοη-
 μάτων recenset *Hermogenes*, p. 409. *Edit. Crispin.* Vocem istam
 elucidat scholiastes noster ad locum. *Taylor.*

Ibid.] *Etymolog. Mag.* auctor, ἔδωκε ἦν τοῖς νέοις δειπνᾶσι καὶ
 νυκτερεύουσι, κατὰ τὴν τῶν ἐώλων δειπνῶν τὴν ζωμῶν· πρὸς τοιαύ-
 τῃ παιδίαν τετραμμένοι. Ἐγὼ δὲ μᾶλλον νομίζω πεποιῆσθαι τὸ
 ὄνομα ὑπὸ τῷ ῥήτορος ἀπὸ τῶν ἐώλων, ἃ ἐστὶν ἀρχαῖα· ὅτι πράγμα-
 τα ἀρχαῖα συγκεράσας κατηγόρει ὁ Αἰχίνης. Ἡ ἐωλοκρασία, ἡ
 χυδαῖα μέθη.—Καὶ ἄλλως· ἡνίκα συνέπιον ἀλλήλοις παρὰ Ἀθη-
 ναῖσι οἱ νέοι, ἐπὶ ἐκάστου κρατῆρ ὄϊνα ἐτίθετο· καὶ εἰ τις ἐκαθεύθεσε,

τῆς πονηρίας τῆς ἑαυτῆ καὶ τῆς ἀδικημάτων κρασπε-
δάσας, ἣν ἀναγκάσθον ἰὼ πρὸς τὰς νεωτέρας τῆς πε-
πραγμένων ἀπολύσασθαι. Παρὶ μὲν ὧν καθεδρῆ καὶ ὑμεῖς
ἴσως, οἱ, καὶ πρὶν ἐμὲ ὅπῃν εἰπεῖν, εἰδότες τί μὲν τέτα-
τότε μαθαρῖαν. Καίτοι φιλίαν γε, καὶ ξενίαν αὐτῷ
ὀνομάζει· καὶ νῦν εἶπέ περ λέγων, ὅ τι μὲν Ἀλεξάνδρου
¹ ξενίαν ὀνειδίζων ἐμοί. Ἐγὼ σοι ξενίαν Ἀλεξάνδρου; πό-
θεν λαβόντι, ἢ πῶς ἀξιώθεντι; Οὔτε Φιλίππου ξένον,
οὔτ' Ἀλεξάνδρου φίλον εἶπομεν ἂν ἐγὼ σε, ἔχ' οὔτω
μαίνομαι· εἰ μὴ καὶ τοὺς θερύτας, καὶ τὰς ἄλλοις μι-
σῶν πρᾶσιονταί, φίλους καὶ ξένους δεῖ καλεῖν τῶν μαθη-
σαμένων. Ἀλλ' οὐκ ἔστι ταῦτα, ² οὐκ ἔστι πόθεν; πολ-
λοῦ γε καὶ δεῖ. Ἀλλὰ μαθητὸν ἐγὼ σε Φιλίππου
πρότερον, καὶ νῦν Ἀλεξάνδρου καλῶ, καὶ οὗτοι πάντες
εἰ δ' ἀπειτεῖς, ἐρώτησον αὐτὰς. Μᾶλλον δ' ἐγὼ τοῦθ'
ὡς ἐρ σοῦ ποιήσω. Πότερον ὑμῖν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
μίσθωτος Αἰγίνης, ἢ ξένος (ἔστ') Ἀλεξάνδρου δοκεῖ;
Ἀκούεις, ἂν λέγῃσι; Βούλομαι τοίνυν ἡδὴ καὶ πρὸς τὴν
γραφῆς αὐτῆς ἀπολογήσασθαι, καὶ διεξελθεῖν τὰ πε-
πραγμένα ἐμαυτῷ· ἵνα, καίπερ εἰδὼς Αἰγίνης, ὅ-
μως ἀκρόση δι' ἃ φημι, ³ καὶ τούτων τῆς πρὸς δευ-

μὴ πῶν τὸν ἴδιον κρατῆρα, πρῶτὸν κατὰ τῆς ἑαυτῆς κεφαλῆς ἐξεχέετο,
καὶ ἐκαλεῖτο ἐωλοκρασία.

¹ ξενίαν] MSS. φιλίαν. Et codex unus etiam in sequentibus,
ἐγὼ σοι φιλίαν Ἀλεξάνδρου; Taylor.

² ἐκ ἔστι] Addidit Reiskius ex MSS.

³ καὶ τούτων δεκ.] Construenda sunt vocabula sic, ac si hoc modo

λευμμένων, καὶ πολλῶν μειζόνων ἐπὶ τέτων δωρεῶν δί-
 χαμος ⁽⁷⁾ τυγχάνειν. Καί μοι λέγε τίω γραφίω αὐ-
 τῶν, λαβῶν.

Γ Ρ Α Φ Η .

15. ἘΠΙ Χαιρώνδρα ἄρχοντος, Ἐλαφιοβολιῶνος ἑκ-
 τη ἰσαμύου, Αἰζίνης Ἀτρομήτη Κοθακίδης ἀπήνεγκε
 πρὸς τὸν ἄρχοντα πρῶτόμων γραφὴν, καὶ Κτησιφῶντος
 τῷ Λεωσθένους Ἀναφλυτίου, ὅτι ἔγραψε πρῶτόμον ψή-
 φισμα, ὡς ἄρα δεῖ φερανῶσαι Δημοσθένει Δημοσθένους
 Παιανίᾳ χρυσῶ φεράνω, καὶ ἀναγορεῦσαι ἐν τῷ θεά-
 τρῳ, Διονυσίοις τοῖς Μεγάλοις, Τραγωδοῖς ἰκανοῖς, ὅτι
 φερανοὶ ὁ δῆμος Δημοσθένει Δημοσθένους Παιανίᾳ
 χρυσῶ φεράνω, ἀρετῆς ἕνεκα, καὶ εὐνοίας, ἧς ἔχων ἀγα-
 τελεῖ, εἰς τε τὰς Ἑλλήνας ἀπανταί, καὶ τὸν δῆμον τῷ
 Ἀθηναίων, καὶ ἀνδραγαθίας· καὶ δίοτι διατελεῖ φράτων
 καὶ λέγων τὰ βέλπιστα τῷ δήμῳ, καὶ πρῶτος ὅτι ποι-
 εῖν ὅ, τι ἀν δύνηται ἀγαθόν, πάντα ταῦτα ψυδῆ γρα-
 φας καὶ πρῶτομα, τῷ νόμων ὅκ ἐόντων πρῶτον μὲν
 ψυδαῖς γραφὰς εἰς τὰ δημόσια γράμματα καταβάλ-
 λεσθαι, εἶτα τὸν πρῶτον φερανῶν ἐπὶ δὲ Δημοσθέ-
 νους τειχοποιός, καὶ ὅτι τῷ θεωρικῶ τετραμῶνος ἐπὶ δὲ,

starent: δίκαιός εἰμι τυγχάνειν καὶ τέτων τῶν δωρεῶν, τῶν προδεδω-
 λευμένων, καὶ ἄλλων, ἐπὶ μειζόνων, καὶ αὐτὰ εἰσιν. Reiske.

¹ καινοῖς] Subaudi, εἰς τὴν σκητὴν εἰσιῶσιν. Idem.

² ἐπὶ τῷ θεωρικῶ] Sic infra, §. 33. ἐπὶ τῷ θεωρικῶ ὄν, et §. 35.
 ἐπὶ τῷ θεωρικῶ κατασταθεῖς, sc. ἀργυρία.

μὴ ἀναγρῦειν τὸν φέφανον ἐν τῷ θεάτρῳ, Διονυσίοις, Τραγωδῶν τῇ ¹ καίνῃ· ἄλλ' εἰ μὴ ἡ βελὴ φεφαοῖ, ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ἀνεκπεῖν· εἰ δὲ ἡ πόλις, ἐν Πρυτανίᾳ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. ² Τίμημα, τάλαντα πεντήκοντα. ³ Κλήτορες, Κηφισοφῶν Κηφισοφῶντος Ῥαμνύσιος, Κλέων Κλέωνος Κορυακίδης.

ἢ. Ἄ μὴ δῶκει τῷ ψηφίσματος, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ταῦτ' ὅσιν. Ἐγὼ δ' ⁴ ἀπ' αὐτῶν τέτων, ὡς

¹ καίνῃ] Scilicet, εἰσοδῶ. *Wolfius.*

² Τίμημα] Hinc Æschines negavit εἰρωνικῶς, ut apparet, τὸν Κτησιφῶντα ἀγῶνα ἀγωνίζεσθαι ἀτίμητον, (pag. 106. lin. ult.) cui propositum fuit, et Ctesiphontem, qui tantam multam solvere non posset, notare ignominia, et Demosthenem in idem discrimen adducere. Superato enim Ctesiphonte, haud dubie præiudicio iho ufus, operam daturus fuisset Æschines, ut et Demosthenem vel ignominia notaret, vel ejiceret civitate, actione læsæ majestatis et perduellionis in eum instituta. *Idem.*

³ Κλήτορες] Sunt ut plurimum ex amicis accusatoris, qui reo denunciant, et diem dicunt, vel saltem præsto sunt viatoribus, et accensis, vel iis ministris, quorum erat id exsequi. Κλήτορες, ait Ulpianus ad hunc locum, οἱ μαρτυρῶντες τοῖς καλοῦσιν εἰς δίκην. Rurfus, ad *Midianam*, p. 118. lin. 6. *Edit. Cantab.* Ὁ διδὼς τὴν γραφὴν προσέγραφεν, ὅτι κατηγορῶ τῷδε, καὶ προκαλεῖμαι (vel προσκαλεῖμαι potius) τοῦτον διὰ τοῦ δεινῆς εἰς τὸ βουλευτήριον. *Taylor.* *Ibid.*] Vide Potterum, *Archæolog.* l. i. c. 21.

⁴ ἀπ' αὐτῶν τέτων] Ad hunc locum ita Ulpianus, dignus sane, qui suis ipsis verbis loquatur; δι' ὧν ἔπομα τῷ ἀντιδίκῳ, δηλὸς εἶμι τὴν ἀλήθειαν ἀγαπῶν. Προσεκτέον δὲ ἀκριβῶς τοῖς λεγομένοις, ἵνα μὴ ἐναντιώματι περιπέσωμεν· εἰ γὰρ ἐν τῷ προοιμίῳ δυχεραίνων ἔφη, μὴ τὸν ἀντίδικον σύμβουλον ποιήσαδαι περὶ τῆς, πῶς δεῖ ἀκῆειν· νῦν δὲ ἔπεται τῇ γραφῇ (τῆτο γὰρ ἐπαγγέλλεται) πῶς ἐκ αὐτῶν αὐτὸς αὐτῶ περιπίπτειν; Ἰστέον ἦν ὡς ὁ Διχίνης, ἠνίκα ἐξ ἀρχῆς τὴν κατὰ τοῦ Κτησιφῶντος παρεῖχε γραφὴν, τὴν διαβολὴν τοῦ βίβ καὶ

τον οἶμα δὴλον ὑμῖν ποιήσῃ, ὅτι πάντα δικαίως ἔπο-
 λογήσομαι· τίω γὰρ αὐτίω τέτω ποιησάμενος τῆν γε-
 γραμμένων τάξιν, ὡς πάντων ἐρῶ κητέκασον ἐφεξῆς,
 καὶ ὅθεν ἐκὼν ὡς ἀλείψω. Τοῦ μὲν οὖν γράφαι,
 πρᾶξιόντά με καὶ λέγοντα τὰ βέλπιστα τῶ δήμῳ δια-
 τελεῖν, καὶ πρῶτον εἶναι ποιεῖν ὅ, πᾶν δυνάμει ἀγα-
 θόν, καὶ ἐπαινεῖν ὅτι τέτοις, ἐν τοῖς πεπολιτευμένοις ἢ
 κρίσιν εἶνά μοι νομίζω ἔπο γὰρ τέτων ἐξεταζομένων,
 εὐρεθήσεται, εἴτε ἀληθῆ ὡς ἐμὲ γέγραφε Κτησιφῶν
 ταῦτα καὶ προσήκοντα, εἴτε καὶ ψεύδη. Τὸ δὲ μὴ
 προσγράψαι, ἐπειδὴν τις εὐθυνας δῶ, φερανοῦν,
 καὶ ἀνειπεῖν ἐν τῶ θεάτρῳ κελεῦσαι τὸν στέφανον, κοινω-
 νεῖν μὲν ἡγοῦμαι καὶ τοῦτο τοῖς πεπολιτευμένοις, εἴτε
 ἀξίως εἶμι τῆ σφάνου, καὶ τῆς ἀναρρήσεως τῆς ἐν τέ-
 τοις, εἴτε καὶ μὴ. Ἐπι μέντοι καὶ τοὺς νόμους δεικτεόν
 εἶνά μοι δοκεῖ, καὶ οὐς ταῦτα γράφειν ἐξελῶ τούτω.
 Οὕτως μὲν, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δικαίως καὶ ἀπλῶς ἢ
 ἔπολογία ἐγνώκα ποιεῖσθαι. Βαδιοῦμαι δ' ἐπ' αὐτά,
 καὶ πέπρακταί μοι καὶ με μηδεὶς ὑπολάβῃ ἀπαρτᾶν

τῆς πολιτείας τῆ Δημοδένου προτάξεν ὅτε μένοι τὸν λόγον τῆς κατη-
 γορίας ὑποδομήσεν, ἐνήλλαξε τὰ κεφάλαια, πρὸς τὸ δοκῆν αὐτῷ χρή-
 σιμον, μεταθεῖς τὴν διοίκησιν. Ὁ τοίνυν ῥήτωρ κατὰ μὲν τὴν γρα-
 φὴν ζηλῶν ἐπαγγέλλεται λυσιτελεῖ γὰρ αὐτῷ προτάξαι τὴν πολι-
 τεῖαν ἀποφεύγει δὲ τὴν ἐπινοηθεῖσαν ἐν τῷ λόγῳ μέθοδον, ὡς βλάπ-
 τησαν αὐτόν. Ὡς ἐδὲν ἐναντίον ἀναφανήσεται.

¹ μοι] MSS. hic addunt. Ἐν τοῖς ἐμοὶ πεπολιτευμένοις credide-
 rim, ait Taylor. Vide paulo infra.

² ἐν τέτοις] Δεικτικῶς, apud hos cives. Wolfius,

τὸν λόγον τῆς γραφῆς, εἴαν εἰς Ἑλληνικὰς πράξεις καὶ λόγους ἐμπέσω. Ὁ γὰρ δῶκον τῷ ψηφίσματος τὸ λέγειν καὶ πράττειν τὰ ἀριτὰ με, καὶ γεγενημένος ταῦτα ὡς οὐκ ἀληθῆ, οὗτος ὅστιν ὁ πρὸς πάντων τῶν ἐμοὶ πεπολιτῶν καὶ πεπραγμένων λόγους οἰκείους, καὶ ἀναγκάσας τῇ γραφῇ πεποιτικώς. Εἶτα καὶ πολλῶν πραγμάτων ἔσων τὴν πολιτείαν, τὴν περὶ τὰς Ἑλληνικὰς πράξεις εἰλόμιον ἐγὼ ὥστε καὶ τὰς ἀποδείξεις ἐκ τέτων δίκαιός ἐμι ποιῆσθαι.

Id'. Ἄ μὲν οὖν, περὶ τῆς πολιτεύεσθαι καὶ δημογερεῖν ἐμέ, προσύλαβε καὶ κατέχευε Φίλιππος, ἐάσω ἔδεν γὰρ ἡγοῦμαι τέτων εἶναι πρὸς ἐμέ· ἀ δ', ἀφ' ἧς ἡμέρας ὅπῃ ταῦτα ἐπέβη ἐγὼ, διεκωλύθη, ταῦτα ἀναμνήσω, καὶ τέτων ὑφέξω λόγον, τοσοῦτον ὑπειπὼν. Πλεονέκτημα, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μέγα ὑπέβη Φιλίππῳ· ὡς γὰρ τοῖς Ἕλλησιν, οὐ πρὸς, ἀλλὰ πᾶσιν ὁμοίως, φορὰν προσδοτῶν, καὶ δωροδοκῶν, καὶ θεοῖς ἐχθρῶν ἀνθρώπων σιωπῆ γενέσθαι, καὶ τοσαύτῳ, ὅσῳ ὁδοὶς πρὸς τερον μέμνηται γερουσίαν· οὐς σιωπῶντας, καὶ σιωπῶντας

¹ τῇ γραφῇ] Id est, τῇ ἐξετάσει καὶ ἐξελέγξει τῆς σῆς γραφῆς. *Reiske.*

² Ἑλληνικὰς] Sic, §. 32, distinguit inter τὰ κατὰ τὴν πόλιν πολιτεύματα et τὰ Ἑλληνικά. Sc. ἐν τε τοῖς κατὰ τὴν πόλιν πολιτεύμασι καὶ ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς. *Markland.*

Ibid.] Hanc periodum, viz. εἶτα καὶ πολλῶν &c. ita vertit *Reiskius*: *multae quum essent viae atque rationes ei sequendae, si quis decrevisset operam suam reip. gerendae addicere, partem eam mihi delegi, quae versatur in gerendis rebus iis, quae nostrae reip. cum aliis Graecis populis communes intercedunt.*

λαβὼν ¹ ὁ Φίλιππος, καὶ πότερον κακῶς τὰς Ἑλληνας ἔχρησε πρὸς ἑαυτὸς, καὶ γασιατικῶς, ἐπὶ χεῖρον διέθηκε, τὰς μὲν Ἰεραπατῶν, τοῖς δὲ διδοῦς, τὰς δὲ πάντα τρόπον ἀφαιρῶν· καὶ διέστησεν εἰς μέρη πολλὰ, ἐνὸς τοῦ συμφέροντος ἅπασιν ὄντος, κωλύειν ὁκείνον μέγαν γίγνεσθαι. Ἐν τοιαύτῃ δὲ καταστάσει, καὶ ἐπὶ ἀγνοίᾳ τοῦ συνισταμένου καὶ φουομένου κακῶ, τῷ ² ἀπάντων Ἑλλήνων ὄντων, δεῖ σκοπεῖν ὑμᾶς, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τί προσήκον ἢ ἐλέσθαι πράττειν, καὶ ποιῆναι τὴν πόλιν, καὶ τίτων λόγον παρ' ἐμοῦ λαβεῖν· ὁ γὰρ ἐνταῦθα ἑαυτὸν τάξας τῆς πολιτείας, εἰμὶ ἐγώ.

κ'. Πότερον αὐτὴν ἐχρήν, Αἰχίνῃ, τὸ φρόνημα ἀφαιρῶσαν, καὶ τὴν ἀξίαν τὴν ἑαυτῆς, ἐπὶ τῇ Θεσσαλῶν καὶ Δολόπων τάξει συγκατακτῶσθαι Φιλίππῳ τὴν τῷ Ἑλλήνων ἀρχὴν, καὶ τὰ πῶν πρηγόνων κατὰ καὶ δίχμα ἀναρῆναι; ἢ τῆτο μὴ μὴ ποιῆναι; (δεινὸν γὰρ ὡς ἀληθῶς) ἀδ' ἐώρα συμβουσίμματα, εἰ μὴδὲς κωλύσει, καὶ πρηθαδάνετο, ὡς εἴκεν, ὅσα πολλῶν, ταῦτα φειδεῖν γιγνάμματα; Ἀλλὰ νῦν ἔγωγε τὸν μάλιστα ὀπιτημῶντα τοῖς πεπραγμένοις ἡδέως ἀν' ἐρεμίῳ, τῆς ποίας μερίδος γενέσθαι τὴν πόλιν ἐβόλετ' ἄν· πότερον τῆς σωματίας τῷ συμβουσιμότητων

¹ ὁ Φίλιππος] Addunt MSS. Taylor. Nos, cum Reiskio, inferuimus.

² ἀπάντων] Sensui videtur deesse, τῶν ἄλλων ἀπάντων, ut p. 36. lin. 8. τῶν ἄλλων Ἑλλήνων. Nam τῶν ἀπάντων Ἑλλήνων includit Athenienses, contra suam ipsius hypothesein. Sic infra, §. 57, μὴ μόνον ὑμῶν, ἀλλὰ καὶ πάντων τῶν ἄλλων Ἑλλήνων. Vide tamen, supra, pag. 34. lin. 16. et hac p. lin. 1. Markland.

τοῖς Ἕλλησι κακῶν καὶ αἰσχρῶν, ἣς ἂν Θεβαλοὺς καὶ τὴς μετὰ τούτων εἴποι τις ἢ τῆς Φειωρακυίας ταῦτα γιγτόμενα ὑπὲρ τῆς τῆς ἰδίας πλεονεξίας ἐλπίδι, ἣς ἂν Ἀρχάδας, καὶ Μεσσηνίους, καὶ Ἀργεῖους θείημι; Ἀλλὰ καὶ τούτων πολλοὶ, μᾶλλον δὲ πάντες, χεῖρον ἡμῶν ἀπιλλάχουσι. Καὶ γὰρ, εἰ μὴν, ὡς ἐχράτησε, Φίλιππος ἄχρητ' εὐθὺς ἀπιών, καὶ μετὰ ταῦτ' ἦγεν ἡσυχίαν, μήτε τῷ αὐτῷ συμμαχῶν, μήτε τῶν ἄλλων Ἑλλήνων μηδένα μηδὲν λυπήσας, ὅμως ἰὸν ἂν τις, καὶ τῷ οὐκ ἀντιπαθέοντι οἷς ἐπράτηεν ἐκεῖνος, μέμψας καὶ κατηγορία. Εἰ δὲ ὁμοίως ἀπάντων τὸ ἀξίωμα, τίω ἡγεμονίαν, ἢ ἐλευθερίαν Φειείλετο, μᾶλλον δὲ καὶ τὰς¹ πολιτείας, ὅσον ἡδύνατο, πῶς οὐχ ἀπάντων ἐνδοξότατα ὑμεῖς ἐβουλεύσασθε, ἐμοὶ πεποιθότες; Ἀλλ' ἐκείσε ἐπανέρχουσι.

καί. Τί τίω πόλιν, Αἰγίνην, προσήκει ποιῆν, ἀρχιῶν καὶ τυραννίδα τῷ Ἑλλήνων ὀρώσαν ἐαυτῷ χαλασκειναζόμενον Φίλιππον; Ἡ τί τὸν σύμβουλον εἶδει λέγειν ἢ γράφειν τὸν Ἀθλιώσιν ἐμέ; (καὶ γὰρ τούτο πλείστον ἀφαιρεί) ὅς σιωπῆσαι μὴν, ἐκ παντὸς τῷ χρέοντι μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἀφ' ἣς αὐτὸς ὑπὲρ τὸ βῆμα ἀνέβη, αἰεὶ φεῖ προστείων, καὶ τιμῆς, καὶ δόξης, ἀγωνιζομένην τὴν πατρίδα, καὶ πλείω σώματα, καὶ χεῖρα ἀναλακκίαν ὑπὲρ φιλοτιμίας, καὶ τῶν ἅπασιν τοῖς Ἕλλησι συμφερότων, ἢ τῷ ἄλλων² Ἑλλήνων ὑπὲρ αὐτῶν ἀναλώ-

¹ πολιτείας] Quid hoc significat, videas ad Æsch. p. 43. n. 1.

² Ἑλλήνων] Post hanc vocem delinimus οἱ τὰ, auctore Reiskio,

χασιν ἕκαστοι. Ἐώραν δ' αὐτὸν τὸν Φίλιππον, ὡς ὄν
 ἡμῖν ὁ ἀγὼν, ὑπὲρ ἀρχῆς καὶ διωασείας, ¹ τὸν ὀφθαλ-
 μὸν ἐκκεκομμένον, πλὴν κλεῖν χεραγύτα, ἧ χεῖρα, τὸ
 σκέλος πεπηρωμένον, πᾶν ὅ, τι ἀν βεληθείη μέεος ἢ τύχη
 τοῦ σώματος παρελεύσθαι, τῆτο ῥαδίως καὶ ἐτοίμως προιέ-
 μωνον, ὡς ² τῷ λοιπῷ μετὰ τιμῆς καὶ δόξης ζῆν. Καὶ
 μὴν, οὐδὲ τῆτο γε οὐδεὶς ἀν εἰπεῖν πολμήσεν, ὡς καὶ
 μὴν ἐν Πέλλῃ τραφέντι, χωρὶς ἀδόξῳ τότε γε ὄντι, καὶ
 μικρῷ, ποσαύτην μεγαλοφυχίαν προσῆκεν ἐγγενέσθαι.
 ὡς τῆς τῆς Ἑλλήνων ἀρχῆς ἐπιθυμῆσαι, καὶ τοῦ
 ἧ νῦν ἐμβαλέσθαι ὑμῖν δὲ οὖσιν Ἀθηναίοις, καὶ κατ'
 ἡμέραν ἐκάσθην ἐν πᾶσι καὶ λόγῳις καὶ θεωρήμασι τῆς τῆς
 προσόνων ἀρετῆς ὑπομνήμαθ' ὄρωσι, ποσαύτῳ κα-
 κίαν ὑπάρξαι, ὡς τῆς τῆς Ἑλλήνων ἐλευθερίας ἀντεπ-
 αγγέλτως ἐφελοντάς ³ παραχωρήσαι Φιλίππῳ, οὐδ'
 ἀν εἰς ταῦτα φήσειε. Λοιπὸν τοίνυν ἴω καὶ ἀναγχαῖον

et quæ, teste Tayloro, in plurimis et præstantioribus MSS. de-
 sunt.

¹ τὸν ὀφθαλμὸν ἐκκεκομμένον] Percussus est Philippus oculum
 apud Methonam; claviculam, apud Illyrios; manum ac tibiam
 apud Scythas. (Scholiast.) *Stock.*

² τῷ λοιπῷ] i. e. ἐν τῷ λ. aut μετὰ τοῦ λοιποῦ σώματος, in
 corpore, quod reliquum sibi esset ab illorum membrorum jactura.
Reiske.

³ παραχωρήσαι Φιλίππῳ] Ulpianus, τὸ οἰκεῖον κτῆμα ἢ λέξις
 σημάθει ἀποδίδωσι μὲν γὰρ τις τὸ ἀλλότριον, παραχώρει δὲ τῶν
 ἰδίων καὶ τῷ Φιλίππῳ δὲ μετὰ βαρύτητος εἴρηται. Τίνι γὰρ, εἰπέ μοι,
 παραχώρεις; ὁμοφύλω; Στέργω τὴν τύχην. Λακεδαιμονίοις; Οὐκ
 ἀνιῶμαι. Ἐὰν δὲ ἀναστήσης μοι Μακεδόνα δεσπότην οὐ φέρω τὴν
 συμφροσάν, ἀρνοῦμαι τὸν ἐκ Πέλλης ἡγούμενον.

ἅμα, πᾶσιν, οἷς ἐκείνος ἔπραττεν ἀδικῶν ὑμᾶς, ἐναν-
τιᾶς δικίας. Τοῦτ' ἐποιεῖτε μὴ ἔξαρχῆς ὑμεῖς, εἰ-
κότως καὶ προσωπόντως. Ἐγραφον δὲ καὶ συνέβου-
λον καὶ ἐγὼ, καὶ οὐς ἐπολιτευόμενν χρόνους ὁμο-
λογῶ.

κβ'. Ἀλλὰ τί ἐχρῆν με ποιεῖν; ἤδη γὰρ σε ἐρωτῶ.
Πάντα τὰ ἄλλα ἀφείς, Ἀμφίπολιν, Πύδναν, Ποτί-
δαιαν, Ἀλόνησον, ἐδενὸς τέτων μέμνημαι Σιέρριον δὲ,
καὶ Δορίσκον, καὶ τιὸν Πεπαρήτου πόρθησον, καὶ ὅσα
ἄλλα τοιαῦτα ἡ πόλις ἠδύκετο, ¹ οὐδ' εἰ γέγονεν οἶδα.
Καίτοι σύγ' ἔφησά με ταῦτα λέγοντα, ² εἰς ἔχθραν
ἐμβαλεῖν τετρεσὶ, Εὐβούλου, καὶ Ἀριστοφάντος, καὶ Διο-
πέδου, τῶν πρὸς τέτων ψηφισμάτων ὄντων, οὐκ ἐμῶν
ὡ λέγων εὐχερῶς ὅ, τι ἀν βεληθῆς. Οὐδὲ νῦν πρὸς τέ-
των ἐρῶ. Ἀλλ' ὅ τ' Εὐβοίαν ἐκείνος σφετεριζόμενος, καὶ
κατασκευάζων ὀπιτεύχισμα ὅτι τιὸν Ἀθηναίων, καὶ Με-
γάροις ἐπιχειρῶν, καὶ χαλαραμβάνων Ὀρεῶν, καὶ χαλασκάπ-
των Πορθμῶν, καὶ χαριστὰς ἐν μὴν Ὀρεῶν Φιλιππίδην τύ-
ραννον, ἐν δ' Ἐρετρία Κλείταρχον, καὶ τὸν Ἑλλησπον-
τον ὑφ' ἑαυτῷ ποιούμενος, καὶ Βυζάντιον πολιορκῶν, καὶ
πόλεις Ἑλληναίδας, πινὰς μὴ ἀναμῶν, εἰς πινὰς δὲ τὰς
φυγάδας κατὰγων, πότερον ταῦτα πάντα ποιῶν, ἠδύκει,
καὶ παρεσσόνδει, καὶ ἔλυε τὴν εἰρήνην, ἢ οὐ; Καὶ πότερον

¹ οὐδ' εἰ γέγονεν οἶδα] Οὐ προσποιούμαι εἰδέναι, ἀφίημι, ἐπιλαν-
θάνομαι. *Wolfius.*

² εἰς ἔχθραν] Philippi, puta, quod nomen ægre videtur posse
omitti. Τετρεσὶ, δεκτικῶς, cives Athenienses. *Reiske.*

φανήναι τινα τῶν Ἑλλήνων τὸν ταῦτα καλύσοντα ποι-
εῖν αὐτὸν ἐχρήν, ἢ μή; Εἰ μὲν γὰρ μὴ ἐχρήν, ἀλλὰ ἢ
¹ Μυσῶν λείαν καλουμένην τὴν Ἑλλάδα οὔσαν ὀφθί-
ναι, ζώντων Ἀθηναίων, καὶ ² ὄντων, παριέρρασμα μὲν ἐγὼ
παρὰ τῶν τοιούτων εἰπόντων παριέρρασμα δ' ἢ πόλις ἢ
πειθεῖσα ἐμοί· ἐγὼ δὲ ἀδικήματα πάντα ταῦτα, ἀπέ-
πρακται, καὶ ἀμαρτήματα ἐμά. Εἰ δὲ ἔδει τέτων πινὰ
καλυπτικῶς φανῆναι, τίνα ἄλλον, ἢ τὸν Ἀθηναίων δῆμον
παροῦντε γενέσθαι;

καὶ γὰρ. Ταῦτα τοίνυν ἐπολιτευόμενοι τότε ἐγὼ, καὶ
ἄρῶν καταδεδυμένον πάντας ἀνθρώπους ἐκείνον, ἠναντιό-
μινοι, καὶ παρολέγων, καὶ διδάσκων, μὴ παρολέσθαι ³ ταῦτα
Φιλίππῳ ⁴ διετέλεον. Καὶ μὲν, τὴν εἰρήμην γὰρ ἐκείνος

¹ Μυσῶν λείαν] Proverbium in eos, qui impune a quibuslibet
læduntur ac diripiuntur. Ortum a Mysis, Hellepontis accolis, in-
famiam ignavia: unde Μυσῶν λεία, et Μυσῶν ἔχατος scommata
sunt veterum sermone trita ac celebrata. Testantur Strabo, Geog.
lib. 12. et Cic. pro Flacco. Narrant παροιμιογράφοι ab eo tem-
pore invaluisse proverbium, quo tempore Mysi, absente Telepho
rege, qui Græcis errantibus viam in Trojam monstravit, finiti-
morum incurvationibus male vexati sunt. Vide Erasmi Chiliad.
Stock.

² ὄντων] Malit Marklandus, ἰδόντων: Taylorus, ὄρωντων. Recte
autem se habet. Reiskius vim vocis affectus est: *Tametsi non solum
in vivis adhuc supersint Athenienses, sed etiam adhuc ii sint, qui sunt.*
Nos, in tali re, diceremus, *possessing the true-born spirit of Englishmen.*

³ ταῦτα] Sc. τὰ ἡμέτερα κτήματα, καὶ δίκαια, καὶ καυχήματα,
hæc nostra bona, copias, possessiones, jura, decora. Ut Demosthe-
nes, v. ταῦτα, cunctas opes, totam rempublicam, universum impe-
rium Atheniensium, ita Tullius quoque vocabulo hæc rem omnem
Romanam complectitur. Reiske.

⁴ διετέλεον] Ita MSS. optimi. Taylor. Addidi. Reiske.

ἔλυσε, τὰ πλοῖα λαβὼν, οὐχ ἡ πόλις, Αἰόλην. Φέρε δὲ αὐτὰ τὰ ψηφίσματα, καὶ τὴν ἑπιτολὴν τὴν τῷ Φιλίππῳ, καὶ λέγε ἐφεξῆς· ἀπὸ ᾧ τῶν ἑξαταξομένων, τίς τίνας ἀπὸς ὅσων, γενήσεται φανερόν. Λέγε.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

ἘΠΙ ἄρχοντος Νεοκλέους, μινὸς Βοηδρομιῶνος, ἑκκλησίας συγκλήτου ὑπὸ στρατηγῶν συναχθείσης, Εὐβουλος Μνησιθέης Κύπριος, εἶπεν· ἐπειδὴ προσήγειραν οἱ στρατηγὸν οὗ τῆ ἑκκλησίας, ὡς ἄρα Λεωδάμαντα, τὸν ναύαρχον, καὶ τὰ μετ' αὐτῷ ἀποστέλλοντα σκάφη εἴκοσιν ὅπι τ' τῷ σίτε παραπομπὴν¹ εἰς Ἑλλάσποντον, ὃ ὧδε Φιλίππῳ στρατηγὸς Ἀμύντας καταγόμενος εἰς Μακεδονίαν, καὶ οὗ φυλακῆ ἔχει, ἑπιμεληθῆναι τὸς Πρυτάνεις, καὶ τὸς στρατηγούς, ὅπως² ἡ βουλὴ συναχθῶσι, καὶ αἰρεθῶσι πρέσβεις πρὸς Φίλιππον, οἱ ὧδε γενόμενοι δια-

¹ εἰς Ἑλλάσποντον] Haec non cum ἀποστέλλοντα copulanda sunt, sed cum τὴν τοῦ σίτε παραπομπὴν. *Reiske.*

² ἡ βουλὴ συναχθῶσι] Deest aliquid. Leg. nempe sic videtur, ὅπως ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος συναχθῶσι. Prytanes in curiam cogebant senatores, strategae autem plebem in Pnycem, aut in theatrum, in concionem. Cur alias strategae hic loci commemorarentur, et a quo legendi erant legati? a senatu, an a plebe? a plebe utique; ergo plebs quoque concienda erat. v. p. 42. lin. 1. πρυτάνεις καὶ στρατηγοὶ ἐχρημάτισαν (acta in concione, quibus ipsi interfuissent, ad senatum, qui in curia remansisset, retulerunt,) τὰ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἀνενεγκόντες, ὅτι ἔδοξε τῷ δήμῳ (populo, non senatui) πρέσβεις ἐλέεσθαι πρὸς Φίλιππον, visum fuisse populo, ut legati ad Philip-pum mittendi deligerentur (a senatu puta, auctoritate ipsi a populo delegata.) *Idem.*

λέγονται ὡς αὐτὸν ὡς τῷ ἀφειδίῳ τὸν τε ναύαρχον, καὶ τὰ πλοῖα, καὶ τὰς γραπῶνας. Καὶ εἰ μὴ δὲ ἄγνοια τῶντα πεποίηκεν ὁ Ἀμύντας, ὅτι ἔμεμφοίρει ὁ δῆμος ὅθεν αὐτῷ¹ εἰ δὲ τι πλημμελῆντα ὡς τὰ ἐπεσαλμύνα λαῶν, ὅτι ὅπισκεψάμενοι Ἀθηναῖοι ὅπισπιμήσουσι καὶ πῶ τῆς ὀληωρίας ἀξίαν· εἰ δὲ μηδέτερον τῶν ὅσιν, ἀλλ' ἰδίᾳ ἀγνωμονῶσιν,² ἢ ὁ Σποσίλας, ἢ ὁ ἀπεσαλμύνος, καὶ τῶτο γράψαι λέγειν, ἵνα ἀδοσανόμνος ὁ δῆμος βελεύσεται τί δεῖ ποιεῖν.

Τῶτο μὲν τοίνυ τὸ ψήφισμα Εὐβελος ἔγραψεν, οὐκ ἐγὼ τὸ δ' ἐφεξῆς,³ Ἀριστοφῶν εἶθ' Ἡγήσιππος· εἶτ' Ἀριστοφῶν πάλιν· εἶτα Φιλοκράτης· εἶτα Κηφισοφῶν εἶτα πάντες οἱ ἄλλοι· ἐγὼ δ' ὅθεν ὡς τῶν. Λέγει τὸ ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

ΕΠΙ⁴ Νικοκλέης ἀρχοντας, Βονδρομίωνος ἔτη καὶ

¹ εἰ δὲ τι πλημμελῆντα] Sc. τὸν ναύαρχον Λεωδάμαντα λαῶν ὁ Ἀμύντας. *Wolfius*.

² ἢ ὁ ἀποσείλας] Sive Philippus, sive Amyntas. *Idem*.

³ Ἀριστοφῶν—εἶτ' Ἀριστοφῶν πάλιν] Scilicet, alter erat Azaniensis, alter Colyttensis. V. pag. 42. lin. 8. *Reiske*.

⁴ Νικοκλέης] Archon erat eo nomine cxix. 3. sc. post fata Demosthenis. Verum hic Νεοκλέης sine dubio est restituendum. Ita sine litura *Felicianus*.—Eodem sane prætore, eodem mense, hæc duo acta habentur: sive sint *concionis* utrumque; sive illud *concionis*, hoc vero *senatus*. Profecto in hoc nonnulla continentur, quæ id suadere possunt: verum non novī ita consuevisse fieri Athenis, ut populus senatui præiret et præscriberet. Et quædam *tursus* hic dissuadent. *Taylor*.

νά, ¹ βουλῆς γνώμη, Πρυτάνεις καὶ γρατηγοὶ ἐχρημάτισαν, τὰ δὲ τῆς ἐκκλησίας ἀνευθρόντες, ὅτι ² ἔδοξε τῷ δήμῳ πρέσβεις ἐλέσθαι πρὸς Φίλιππον πρὸς τῆς τῶν πλοίων ἀνακομιδῆς, καὶ ἐπιτολὰς δοῦναι, καὶ τὰ δὲ τῆς ἐκκλησίας ψήφισματα. Καὶ ἔλονται τῆσδε, Κηρισσοφῶν(α Κλέωνος Ἀναφλύτιον, Δημόκριτον Δημοφῶντος Ἀναγεράσιον, Πολύκριτον Ἀπημάντη Κοβακίδην. Πρυτανεία φυλῆς Ἰπποβοωντίδος, Ἀριστοφῶν Κολυτρίδης πρόεδρος εἶπεν.

Ἦσπερ τοίνυν ἐγὼ ταῦτα δεικνύω τὰ ψήφισματα, ἔτω καὶ σὺ δεῖξον, Αἰζίνη, ποῖον ἐγὼ γράψας ψήφισμα, αἴτιός ἐμι τῷ πολέμῳ. Ἄλλ' οὐκ ἂν ἔχῃς εἰ ᾗ εἶχες, οὐδὲν ἂν αὐτῷ πρῶτον νυνὶ παρέοχε. Καὶ μὴν οὐδ' ὁ Φίλιππος οὐδὲν αἰτιάται με ἢ πρὸς τῷ πολέμῳ, ἑτέροις ἐγκαλῶν. Λέγε δ' αὐτίκ' ἢ πρὸς τῷ Φιλίππῳ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ Μακεδόνων Φίλιππος, Ἀθηναίων τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, χαίρειν. Παραγενόμενοι πρὸς ἐμὲ οἱ παρ' ὑμῶν πρέσβευται, Κηρισσοφῶν, καὶ Δημόκριτος, καὶ Πολύκριτος, διελέγητό πρὸς τῆς τῶν πλοίων ἀφέσεως, ὧν ἐναυάρχης Λεωδάμας. Καθόλου μὲν οὖν ἔμοιγε φαί-

¹ βουλῆς γνώμη] I. e. σὺν τῇ γνώμῃ τῆς βουλῆς, cum venia et pace senatus. Reiske.

² ἔδοξε τῷ δήμῳ πρέσβεις ἐλέσθαι] I. e. ἔδοξε τῷ δήμῳ, ἐπιτρέπεν τῇ βουλῇ τὸ πρέσβεις ἐλέσθαι, καὶ τὸ δοῦναι αὐτοῖς ἐπιτολὰς. Idem.

νεαθε σὶ μεγάλη εὐηθεία ἔσταθ, ¹ εἴτ' οἶεσθε με λαηθά-
 νειν, ὅτι ἔξαπεσάλη ταῦτα τὰ πλοῖα, ὠρόφασιν μὲν
 ὡς τὸν σῆτον ὠδραπέμφοντα ἐκ τῆ Ἑλλησπόντου εἰς
 Λῆμνον, βοηθήσοντα δὲ Σηλυμβριανοῖς, τοῖς ὑπὸ ἐμοῦ
 μὲν πολιορκουμένοις, οὐ συμπεριλημμένοις δὲ ἐν ταῖς
 τῆς φιλίας κοινῇ κημόναις ἡμῖν σιωδήχους. Καὶ ταῦτα
 σιωπετάχθη τῷ ναυάρχῳ, ἄνευ μὲν τῆ δῆμος τῆ
 Ἀθηναίων, ὑπὸ δὲ πινῶν ἀρχόντων, καὶ ἑτέρων, ² ἰδιωτῶν
 μὲν νῦν ὄντων, ἐκ παντὸς δὲ τρέπε βουλομένων τὸν δῆ-
 μον, ἀντὶ τῆς νῦν ὑπαρχούσης πρὸς ἐμέ φιλίας, τὸν
 πόλεμον ἀναλαβεῖν, πολλῶ μᾶλλον φιλοτιμουμένων τῆτο
³ συντετελέσθαι, ⁴ ἢ τοῖς Σηλυμβριανοῖς βοηθῆσαι, καὶ
 ὑπολαμβάνουσι αὐτοῖς τὸ τοῖστον πρὸς οὐδὲν ἔσταθ.
 Οὐ μόντοι μοι δοκεῖ τῆτο χρήσιμον ὑπάρχειν, οὔθ'
 ὑμῖν, οὔτ' ἐμοί. Διόπερ τὸ τε νῦν καταχθέντα πλοῖα
 πρὸς ἡμᾶς ἀφήμι ὑμῖν, καὶ τῆ λοιπῆ, εἰάν βέληθε μὴ
 ἐπιτρέπειν τοῖς πρῆσθηκόσιν ὑμῶν κακοήτως πολιτεύεσ-
 θαι, ἀλλ' ἐπιτιμᾶτε, πειράσομαι καὶ γὰρ ἀσφυλάτ-
 τειν τὴν εἰρήνην. Εὐτυχεῖτε.

¹ εἴτ' οἶεσθε] Forte, εἴ γ' οἶεσθε. *Wolfius*. Quid si εἴτ' οἶεσθε
 fumamus, pro εἴ τι οἶεσθε? Non defunt, ni fallit memoria, ex-
 empla.

² ἰδιωτῶν μὲν νῦν ὄντων] Ex hoc numero nihil vetat fuisse et
 Demosthenem. *Wolfius*.

³ συντετελέσθαι] Hoc praetuli τῷ συντετάχθαι ex MSS.
Reiske.

⁴ ἢ τοῖς] I. e. ἢ τὸ τοῖς Σηλ. βοηθῆσαι, subaudi, ἑαυτῶς, aut
 ὑμᾶς. *Idem*.

κδ'. Ἐνταῦθα οὐδαμῶς Δημοσθένει γέγραφε, οὐδ' αἰτίαν ᾧδεμίαν κατ' ἐμῶ. Τί ποτ' οὖν τοῖς ἄλλοις ἐγκαλῶν τῷ ἐμοὶ πεπραγμένων οὐχὶ μέμνηται; Ὅτι τῷ ἀδικημάτων ἂν ἐμέμνητο τῷ ἑαυτῶ, εἴ τι περὶ ἐμοῦ γέγραφε· τῶν γὰρ εἰχόμενον ἐγὼ, καὶ τούτοις ἠναντιώμιον· καὶ ᾧδε μὲν τὴν εἰς Πελοπόννησον πρεσβείαν ἔγραφα, ὅτε ᾧδε ἐκεῖνος εἰς Πελοπόννησον¹ παρεδύετο· εἶτα τὴν εἰς Εὐβοίαν, ἠνίκα Εὐβοίας ἠπείετο· εἶτα τὴν ἐπὶ Ὠρεὸν ἔξοδον, ᾧδε πρεσβείαν, καὶ τὴν εἰς Ἐρετρίαν, ἐπειδὴ τυράνους ἐκεῖνος ἐν ταύταις ταῖς πόλεσι κατέστησε. Μετὰ ταῦτα δὲ τῶν² ἀποσόλων ἅπαντας ἀπέσειλα, καὶ οὐς Χερρόνησος ἐσώθη, καὶ Βυζάντιον, καὶ πάντες οἱ σύμμαχοι· ἔξ ὧν ὑμῖν μὲν τὰ χάλιζα, ἔπαυσι, δόξα, τιμὰ, σέφανοι, χάριτες, ᾧδε τ' εὖ πεπονητότων ἐγίνοντο· τῷ δ' ἀδικουμένων, τοῖς μὲν ὑμῖν τότε πειρασθῆναι ἢ σωτηρία φειγέμετο· τοῖς δ' ὀλιγωρήσασιν, τὸ πολλάκις, ὧν ὑμεῖς παρείπατε, μεμνησθαι, καὶ νομίζειν ὑμᾶς μὴ μόνον εἶναι αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ φρονίμους ἀνθρώπους καὶ μάντις εἶναι. Πάντα γὰρ ἐκτέθεικεν, ἃ παρείπατε αὐτοῖς.

κε'. Καὶ μὲν, ὅτι πολλὰ μὲν ἂν χεῖματα ἔδωκε

¹ παρεδύετο] An παρεσειδύετο, i. e. *inrepsit, clam et astute*. Vide Victor. Var. Lect. l. iv. c. 23. Ad similem locum similiter olim admonuit Cl. Marklandus. Taylor.

² ἀποσόλων] Ulpiani Schol. ad Philip. i. Ἀποσόλοι, οἱ ἐπὶ τῆς ἐκπομπῆς τῶν τριηρῶν ἀποδεδεγμένοι· ἀπόσολοι δὲ αἱ τῶν νεῶν ἐκπομπαί.

Φιλιπίδης, ὡς ἔχειν Ὠρεόν, πολλά δὲ Κλείταρχος, ὡς ἔχειν Ἐρετείαν, πολλά δ' αὐτὸς ὁ Φίλιππος, ὡς ἔχειν Ἰσαρίην ἐφ' ὑμᾶς αὐτὰς, καὶ περὶ τῶν ἄλλων μηδὲν ἰξελέγγραστον, μηδὲ, ἀ' ποιῶν ἠδίκηι, μηδένα ἰξετάζειν πανταχοῦ, ὁδοὺς ἀγνοεῖ, καὶ πάντων ἤκιστα Σὺ. Οἱ γὰρ περὶ τοῦ Κλειτάρχου καὶ τοῦ Φιλιπίδου τότε φρέσβοις δούρ' ἀφικνέμενοι, περὶ σοὶ κατέλυον, Αἰχίνη, καὶ σὺ περὶ ξένους αὐτῶν ἕς ἢ μὴ πόλις, ὡς ἐχθρὸς, καὶ ἔτε δίχμα, ἔτε συμφέροντα λέγοντας, ἀπίλασε σοὶ δ' ἦσαν φίλοι. ¹ Οὐ τοίνυν ἐπεράχθη τέτων ὁδοῦν, ὡ βλασφημιῶν περὶ ἐμῶν, καὶ λέγων, ὡς ² σιωπῶ μὴ λαβῶν, βοῶ δ' ἀναλώσας· ἄλλ' οὐ σὺ γε, ἀλλὰ βοᾷς μὲ ἔχων, παύση δὲ εἰδέποτε, εἰ μὴ σε ἔτοι παύσωσιν, ἀπιμώσαντες τήμερον.

κατ'. Στεφανωσάντων τοίνυν ὑμῶν ἐμὲ ³ ἐπὶ τούτοις τότε, καὶ γράψαντος Ἀριστοκράτους αὐτὰς συλλαβὰς, ἄσπερ οὐτοσί Κτησιφῶν νῦν γέγραφε, καὶ ἀναρρηθέντος ἐν τῷ θεάτρῳ τοῦ τεφάνου, καὶ δευτέρου κηρύγματος ἤδη μοι τέτρα γηνομένη, οὐτ' ἀντεῖπεν Αἰχίνης παρών, οὔτε

¹ Οὐ τοίνυν ἐπεράχθη τέτων ὁδοῦν] Ulpianus hunc locum ita illustrat: Οὐ τοίνυν διεφθάρην ὑπὸ χρημάτων ἐγώ· ἵνα ἀκολούθως ἐπαγάγη, ὡ βλασφημιῶν περὶ ἐμῶν καὶ λέγων ὡς σιωπῶ μὲν λαβῶν, βοῶ δ' ἀναλώσας· εἴτα περιτροπῇ δείκνυσι τὰ ἴδια τῶν δωροδοκάντων, ὡς βοῶσι μὲν ἔχοντες, καὶ συναγωνίζονται τῷ δεδωκότι· τέτρα δὲ ποιεῖ Αἰχίνης· παύσονται δὲ εἰδέποτε ἄλλως, εἰ μὴ τις κολάσῃ.

² σιωπῶ] Vid. Æschin. §. 77.

³ ἐπὶ τούτοις] Quod ego Clitarchi et Philistidæ fraudes elusissem, irritas fecissem. Reiske.

τὸν εἰπόντα ἐγράφατο. Καὶ μοι λέγε καὶ τῆτο τὸ ψήφισμα λαβών. Λέγε.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

ΕΠΙ Χαϊρώνδου Ἠγήμονος ἀρχontos, Γαμπλιῶνος ἕκτη ἀπίοντος, φυλῆς ὠρυτανεύσεως Λεοντίδος, Ἀριστόνικος Φρεάριοις εἶπεν. Ἐπειδὴ Δημοσθένης Δημοσθένος Παμανιεύς πολλὰς καὶ μεγάλας χρείας παρέοχηται τῷ δήμῳ τῷ Ἀθιναίων, καὶ πολλοῖς τῷ συμμάχων, καὶ περὶ τούτων, καὶ ἐν τῷ παρόντι καιρῷ βεβούηθηκε διὰ τῶν ψήφισμάτων, καὶ πινὰς τῷ ἐν τῇ Εὐβοίᾳ πόλεων ἠλυθέρωκε, καὶ διὰ τελεῖ εὐνης ἂν τῷ δήμῳ τῷ Ἀθιναίων, καὶ λέγει, καὶ περὶ τῆς οὐ, πὶ ἂν δύνηται ἀγαθὸν ὑπάρτε αὐτῷ Ἀθηναίων, καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων δεδύχθαι τῇ βελῇ καὶ τῷ δήμῳ τῶν Ἀθιναίων, ἐπαμύσει Δημοσθένει Δημοσθένος Παμανιέα, καὶ φεφαιῶσαι χρευσῶ φεφάνω, καὶ ἀναγορεύσει τὸν φεφαιον ἐν τῷ θεάτρῳ, Διονυσίοις, τραγωδοῖς κρηνοῖς, τῆς δὲ ἀναγορεύσεως τῆς φεφάνω ἐπιμεληθῆσαι τὴν ὠρυτανεύσειν φυλιῶ καὶ τὸν Ἀγωνοθέτῳ. Εἶπεν Ἀριστόνικος Φρεάριος.

Ἔστιν οὖν ὅτις ὑμῶν οἷδε πινὰ ἀρχύνειν συμβῆσαι τῇ πόλει διὰ τῆτο τὸ ψήφισμα, ἢ χλευασμῶν, ἢ γέλωτα, ἀ νῦν οὗτος ἔφη συμβῆσθαι, εἰ ἂν ἐγὼ φεφαιῶμαι; Καὶ μὲν, ὅταν ἢ νέα καὶ γνώριμα πᾶσι τὰ περὶ γήματα, εἰ ἂν τε καλῶς ἔχη, χάριτος τυγχάνει· εἰ ἂν δ' ὡς ἑτέρως, τιμωρίας. Φαινόμεναι τοίνυν ἐγὼ χάριτος τετυχκῶς τότε, καὶ οὐ μέμψεως, οὐδὲ τιμωρίας.

κζ'. Οἰκοῦν μέχρι μὴ τῷ χρέων ἐκείνων, ἐν οἷς ταῦτ' ἐπέχθη, πάντας ἀνωμολόγημα τὰς χρέους τὰ ἄριστα πείθειν τῇ πόλει, τῷ νικῶν, ὅτ' ἐβελύεσθε, λέγων καὶ γράφων· τῷ χάραρα χθῆναι τὰ γραφέντα, καὶ τεφάνης ἕξ αὐτῶν τῇ πόλει, καὶ ἐμοί, καὶ πᾶσιν ὑμῖν γενέσθαι· τῷ θυσίας τοῖς θεοῖς καὶ προσόδους, ὡς ἀγαθῶν τέτων ὄντων, ὑμᾶς πεποιῶσθαι. Ἐπειδὴ τοίνυν ἐκ τῆς Εὐβοίας ὁ Φίλιππος ἐξῆλθῆναι, τοῖς μὲν ὅπλοις, ὑφ' ὑμῶν, τῇ δὲ πολιτείᾳ, καὶ τοῖς ψηφίσμασι, καὶ ἀφραγῶσί τινες τέτων, ὑφ' ἐμῶν, ἕτερον χθ' τῆς πόλεως ἑπιτειχισμὸν ἐζητεῖ. Ὅρων δ' ὅτι σίτω πάν-

¹ προσόδοι] *Supplicationes*: ita enim hæc sonat vox, ut et alibi. Aristophanes, *Nub.* ver. 306. Καὶ πρόσδοι μακάρων ἱερῶταται. Ubi Scholiastes, *Θρησκεία περὶ τῆς βωμῆς πρόσδοι τοῖς θεοῖς καὶ προσελευσεις*. Similiter, de Pace, ver. 395. καὶ σε θυσίαισιν ἰσραῖσιν προσόδοις τε μεγαλαίσι. Vide *Spranbem. Observat. in Callim. p. 3.*

² ἐπιτειχισμὸν] *Doctiff. Hemsterbus. ad Lucian. Nigrin. §. 24.* hæc habet exscriptu sane digna. Ἐπιτειχίζειν et ἐπιτειχισμα, nisi quod ex compositione potestas intendatur, nonnunquam idem atque τεχίζειν et τείχισμα, ut quando philosophiam Alcidas vocavit ἐπιτειχισμα τῶν νόμων, teste Aristotele, *Rhetic. l. iii. poeticam Sext. Empir. adv. Gram. l. i. §. 298.* ἐπιτειχισμα ἀνθρωπίνων παθῶν, *propugnaculum ac munimentum, quod animi buptani motus tueatur ac confirmet.* At longe aliud est, si mutata structura dicant, ἐπιτειχισμα τοῖς ἀνθρωπίνοις πάθεσι, vel κατὰ τῶν ἀνθρωπίνων παθῶν, quorum illud apud veteres, hoc recentioribus est usitatius, *munimentum ad coercendos animi adfectus et domandos comparatum.* Hanc vim in ἐπιτειχίζειν posuerunt: frequens est ἐπιτειχίζειν Ἀθηναῖς, vel τοῖς Ἀθηναίοις Δεκέλειαν et notum e Thucydide, *l. vi. c. 93. l. vii. c. 18.* Hinc ἐπιτειχισμα, *castellum vel munimentum prope aliam urbem extructum, ut eam inclusam obsideas, vicinosque agros quotidianis excursionibus depopuleris.* Quam virtutem satis explanarant Scholiast. Thucyd. *l. i. c. 122.* ἐπιτειχισμὸς

των ἀνθρώπων πλείω χρόμειδ' ἐπεισάκτω, βουλόμενος τῆς σιτοπομπείας κύριος γενέσθω, πῦελθὼν ἐπὶ Θράκης, Βυζαντίας, συμμαχους ὄντας αὐτῶ, τὸ μὲν πρῶτον ἡξίου συμπολεμεῖν τὸν πρὸς ὑμᾶς πόλεμον· ὡς δ' οὐκ ἠθελον, ἐδ' ἐπὶ τέτοις ἔφασαν τιμὴν συμμαχίαν πεποῖναι, λέγοντες ἀληθῆ, ¹ χαράκωμα βαλόμενος πρὸς τῆ πόλει, καὶ μηχανήματ' ἐπιθήσας, ἐπολιόρκει. Τούτων δὲ γιγνομένων, ὅ, τι μὲν πρῶτον ποιεῖν ἡμᾶς, οὐκ ἐτ' ἐρωτήσω· δῆλον γάρ ἐστιν ἅπασιν. Ἀλλὰ τίς ἔω ὁ βοηθήσας τοῖς Βυζαντίοις, καὶ σώσας αὐτούς; Τίς ὁ κούσας τὸν Ἑλλάσποντον ² ἀπαλλοτριωθῆναι κατ' ἐκείνης τῆς χερῆς; Ὑμεῖς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι. Τὸ δ' ὑμεῖς ὅταν εἶπω, τιμὴν πόλιν λέγω. Τίς δ' ὁ τῆ πόλει λέγων, καὶ γράφων, καὶ πρῶτων, καὶ ἀπλῶς ἑαυτὸν εἰς τὰ πρῶτα ἀφειδῶς δοῦς; Ἐγώ. Ἀλλὰ μὴν, ἡλίκα ταῦτα ὠφέλησεν ἅπαντας, οὐκ ἐκ λόγου δεῖ μαθεῖν, ἀλλ' ἐργῶ πεπέρασθε. Ὁ γὰρ τότε εἰσὶν πόλεμος, ἀνευ τῆ χαλιῶ δόξαν εἰεγκεῖν, εἰ πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν βίον ἀφρονωτέροις καὶ εὐωνοτέροις ³ διήγαγεν ὑμᾶς

τῆ χύρα, et c. 142. Harpocr. et Suid. in v. Ulpian. ad Demosth. Phil. i. p. 48.

¹ χαράκωμα] Ita potius, uti habent MSS. quam χαρακώματα. Atque id etiam suadent Suidas et Harpocratio: quos confule, illum in v. χαράκωμα, hunc in χάρακα. Taylor.

² ἀπαλλοτριωθῆναι] Sc. τῆς ὑμετέρας τε καὶ τῆς τῶν ἄλλων Ἑλλήνων πολιτείας καὶ κοινωνίας. Prætulit hanc lectionem MSS. vulgari ἀλλοτριωθῆναι. Reiske.

³ διήγαγεν] Sic Isocrates, Nicocle; τὰς πόλεις διάγειν ἐν εἰρήνῃ, καὶ τῆς ἰδίας οἴκας. Wolfius.

¹ τῆς νῦν εἰρήνης, ² ἡ δὲ ἔτι καὶ τῆς πατρὶδος τηρεῖται
οἱ χρηστοί, ἐπὶ ταῖς μελλούσαις ἐλπίσιν, ὧν ἀγαμέρτοιεν,
καὶ μὴ μεταχρῆεν ὧν, ὑμεῖς, οἱ τὰ βέλτερα βεβλήμενοι,
τὰς θεὰς αἰτεῖτε, μηδὲ μεταδιδῆεν ὑμῖν, ὧν αὐτοὶ προση-
ρη). Λέγε δ' αὐτοῖς καὶ τὰς Βυζαντίων τεφάνες, καὶ τὰς
Περικλήων, οἷς ἐτεφάνεν ³ ἐκ τῶν τ' ὁλῶν.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ.

ΕΠΙ Ἱερουσόμοιο Βοσπορίῳ, Δαμάριος ⁴ ἐν τῇ
Ἀλία ἐλέξεν, ἐκ τῶν βωλῶν λαβὼν ῥήτραν. Ἐπειδὴ ὁ
δῆμος ὁ Ἀθηναίων ἐν τε τοῖς προσηγορῶσι καὶ εὐ-
νοέων ἀγατεῖ Βυζαντίοις, καὶ τοῖς συμμάχοις, καὶ συγγε-

¹ τῆς νῦν εἰρήνης] Hac sive Pace, sive servitutis specie, quam Athe-
nienses habent ab Alexandro concessam. Taylor.

Ibid.] Ulpianus, τῆς ἐπὶ Ἀλεξάνδρῳ. Φησὶ γὰρ ἐκ ἑστὶ μᾶλλον
εἰρήνη, ἀλλὰ δειλία· ἐσπίεσατο γὰρ καὶ αὐτὸς πρὸς αὐτὰς αὐτονό-
μος εἶναι καὶ ἀφορολογητὴς, ὁμῶς μέντοι ὑπακούειν αὐτῷ κατὰ γῆν καὶ
κατὰ θάλατταν.

² ἦν] Ulpianus, ἦντινα εἰρήνην τηροῦσι μὴ συγχωρῶντες Ἀλεξ-
άνδρῳ πολεμησά διὰ τὰς μελλέσας ἐλπίδας· ἐλπίζουσι γὰρ ἐπανελ-
θόντα τὸν Ἀλέξανδρον ἐκ τῶν Περσῶν, μεγάλα αὐτοῖς χαρίζεσθαι
ὡς προδόταις.

³ ἐκ τῶν] Ob hæc ingentia vestra de ipsis merita. Reiske.

⁴ ἐν τῇ Ἀλία] Ita lege, pro Ἐντεαλία, cum Cod. Guelph. et
Altempf. sc. in cætu, in concione. Ἐκκλησίαν dicerent Athenienses,
qui suam habebant concionem popularem a Senatu diversam, et quo-
dammodo inferiorem: cujus erat consilia prius agitata ab isto se-
nato (προβουλευματα) excipere et rata facere: similiter ut hic By-
zantii Demagetus ad populum tulit, ἐκ τῶν βωλῶν λαβὼν ῥήτραν.
Taylor.

Ibid.] Ἀλία a verbo ἀλίζεσθαι, coire seu congregari deducitur;
unde quoque ἀλές et ἄλες, frequentes, conferti. Van Dalius, Disser-
tat. IX. c. 3.

νέσι Περινήοις, καὶ πολλὰς καὶ μεγάλας χρείας παρέχεται, ἐν τε τῷ παρεσακότι καιρῷ, Φιλίππῳ τῷ Μακεδόνος ὀπιφρατεύσαντος ὅπι τῶν χώρων, καὶ τῶν πόλιν, ἐπὶ ἀναστάσει Βυζαντίων καὶ Περινήων, καὶ τῶν χώρων δαίοντος, καὶ δειδροκοπέοντος, βοηθήσας πλοίοισιν ἑκατὸν καὶ ἑκοσι, καὶ σίτω, καὶ βέλεσι, καὶ ὀπλίταις, ἔξείλετο ἄμμε ἐκ τῶν μεγάλων κινδύνων, καὶ ἀποκατέτασε τὴν πάτριον πολιτείαν, καὶ τὸς νόμους, καὶ τὸς τάφους· δεδύχθη τῷ δάμῳ τῷ Βυζαντίων καὶ Περινήων, Ἀθηναίοις δέμῳ ¹ ἑπιγαμίαν, ² πολιτείαν, ³ ἔγκτασιν γᾶς, καὶ οἰκίαν, προεδρίαν ἐν τοῖς ἀγῶσι, πόροδον ποτὶ τῶν βωλᾶν καὶ τὸν δᾶμον, πρῶτοις μετὰ τὰ ἱερά, καὶ τοῖς χερτοκεῖν ἐθέλουσι τῶν πόλιν, ἀλεκτρογῆτοις ἤμῳ ⁴ πασῶν

¹ ἑπιγαμίαν] Hæc vox *jus matrimonii* cum illis ipsorumque concivibus, a quibus id concedebatur, significat. *Van Dalfus*, *Dissertat.* ix. c. 3.

² πολιτείαν] Hic loci denotat *jus magistratus munera capiendi*. Idem.

³ ἔγκτασιν γᾶς κ. τ. λ.] Olim legebatur, κτάσιν γᾶς, καὶ οἰκίαν προεδρίαν ἐν τοῖς ἀγῶσι, ποτὶ τῶν βόλων, ποτὶ τῶν βωλᾶν καὶ τὸν δᾶμον πρῶτοις μετὰ τὰ ἱερά. Hunc locum tam multis modis corruptum et depravatum feliciter ita restituit *Valesius*, ut nos edidimus, et qui omnibus aliis præripuit laudem harum emendationum. Doctissimus ille vir ita vertit; *jus comparandi agros et domos in hac regione. Primas sedes in certaminibus sacris. Facultatem alloquendi senatum ac populum ante omnes alios, peractis sacrificiis*. Vide *Valesium*, *Emend.* l. iv. c. 9.

⁴ πασῶν προσακτᾶν λειτουργιᾶν] Ita legit *Reiskius*, pro vulgari πασῶν πρὸς τῶν λειτουργιᾶν, partim ex MSS. partim ex conjectura. Emendationem suam rationibus stabilit. Non invidiosum solummodo, inquit, ipsis Atheniensibus, neque incivile factum fenatus

προσακτῶν λειτουργιῶν· γὰρ καὶ εἰκόνας τρεῖς ἐκχαρι-
 χαπήχαις ἐν τῷ Βασίλειῳ, φεραμένοι τὸν δῆμον τῶν
 Ἀθηναίων ὑπὸ τῷ δῆμῳ τῶν Βυζαντίων καὶ Περιήτων·
 Σποτείλας δὲ καὶ δωρεὰς ἐς τὰς ἐν τῇ Ἑλλάδι πανηγύριαις,
 Ἰοθμία, καὶ Νέμεα, καὶ Ὀλύμπια, καὶ Πύθια, καὶ ἀνα-
 χαρύξαι τὸν στέφανον, ὃ ἐφεφάνωται ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναί-
 ων ὑφ' ἡμῶν, ὅπως ὀπιτέωνται οἱ Ἕλληνας πάντες Ἀ-
 θηναίων ἀρετῶν, καὶ τῶν Βυζαντίων καὶ Περιήτων ἐυχα-
 ριστίαν.

Λέγει καὶ τὸς ᾠδῶν τῶν ἐν Χερρονήσῳ φεφάνης.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΧΕΡΡΟΝΗΣΙΤΩΝ.

ΧΕΡΡΟΝΗΣΙΤΩΝ οἱ κατοικῶντες Σηζῶν, Ἐλεῦν-
 τα, Μάδυτον, Ἀλωπεκόννησον, φεφάνῃσιν Ἀθηναίων ἢ
 Βασιλῶ καὶ τὸν δῆμον χρυσῶ φεφάνῳ, ὑπὸ ταλάντων

Byzantini erga cives suos, sed etiam plane noxium, et illicitum, omnique pacto negatum, Athenienses, ut Byzantium habitatum commigrent, hac conditione proposita illicere, ut liberi sint ab omni contributione, quo ab onere reliquorum Byzantinorum nullus esset exemptus. Necessè ergo est, novos Byzantii cives, Athenis oriundos, non ab omni genere contributionum civilium, sed ab uno certo quodam solummodo relevatos fuisse; nempe a liturgiis, seu functionibus, vel præstationibus imperatis, h. e. non ordinariis, encycliis, ritu vetusto et patrio dudum sancitis, quæ nulli non dudum essent notæ, sed extraordinariis, quarum si necessitates inciderent, per quæstorem accensumve cuique de eo significandum identidem esset. Erant ergo λειτουργίαι geminæ: aliæ τακταί, ratæ, statæ, quarum veniam leges civium nulli, quocunque pacto, facerent; alia προσακταί, aut πρόσακτοι, quæ extra ordinem pro re nata indicerentur.

ἔξήκοντα· ἡ Χάριτος βωμὸν ἰδρύνοντα καὶ δήμῳ Ἀθηναίων, ἵ ὅτι πάντων μεγίστου ἀγαθῶν παραίτιος γέγονε Χερρhoneσίταις, ἔξελόμβρος ἐκ τῆς Φιλίππου, ἡ Σπυδοῦς ταῖς πατερίδας, τὰς νόμους, τὴν ἐλευθερίαν, τὰ ἱερά· καὶ ἐν τῷ μεταταῦτα αἰῶνι παντί, ἡ ἐκ ἐλλείψεως εὐχαριστῶν, καὶ ποιῶν ὅ, τι ἂν δύνηται ἀγαθόν. Ταῦτα ἐμφάνισαντο ἐν κοινῷ βουλευτηρίῳ.

Οὐκ ἔν, οὐ μόνον τὸ Χερρhoneσον ἡ Βυζάντιον σωσαί, ἀλλὰ τὸ κωλύσαι τὸν Ἑλλάσποντον ὑπὸ Φιλίππου γενέσθαι τότε, ἀλλὰ τὸ τιμᾶσαι τὴν πόλιν ἐκ τέκων, ἡ παλαιῶν ἡ ἐμῶν καὶ ἡ πολιτεία διεπράξατο· ἀλλὰ ἡ πᾶσιν ἀνθρώποις ἔδειξε τὴν τε τῆς πόλεως καλοκαγαθίαν, καὶ τὴν Φιλίππου κακίαν. Ὁ μὲν γε φίλος καὶ

¹ ὅτι πάντων μεγίστου ἀγαθῶν παράτιον γέγονε] *Correxi de meo sensu, ὅτι πάντων μεγίστου ἀγαθῶν παραίτιος γέγονε, (quanquam adhuc rectius foret, ὅτι τῶ πάντων cum articulo) quod Cherrhonefitis bonum, bonorum omnium summum, conscivisset, libertatem puta. E lectione quorundam MSS. πράτιον αἴτιος γέγονεν, effeci παραίτιος γέγονεν. Hæc est formula titularis, seu in ejusmodi decretis usitata. Ne longe eamus, inspice modo inscriptionem Agrigentinam, e Gruteri corpore a Taylori Apparatus Critici volumine primo, p. 227. iteratam, ubi hæc leguntur: Δημήτριον πολλὰς ἡ μεγάλας χάρας παρεχόμενον τῷ αἰμῶ (i. e. ἡμετέρῳ) δήμῳ, ἡ μεγάλων ἀγαθῶν παραίτιος γέγονεν (i. e. γεγονέναι:) item aliam e Gruteri p. cccc. repetitam, ὑπάρχων τοῖς τε δημοσίοις ἡμῶν πράμασι ἡ ἐν ἑκάστῳ τῶν πολιτῶν παραίτιος ἀγαθῶν πολλάκι γεγονήται. Reiske.*

² ἐκ ἐλλείψεως εὐχαριστῶν] *Sc. ὁ δήμος τῶν Χερρhoneσιτῶν. Wolfius. Nego: redeunt ad δῆμον τῶν Ἀθηναίων, idemque est, ac si sic dixisset, et certa quoque fiducia freti sunt incolæ Cherrhonefi, fore, ut populus impofterum quoque mentem hanc erga se fervet, memor honoris sibi oblatis, neque finem unquam faciat, quoad possit, de Cherrhonefitis bene merendi. Reiske.*

σύμμαχος ὦν τοῖς Βυζαντίοις, πολιορκῶν αὐτὸς ἐωρεῖτο
 ὑπὸ πάντων, (οὐ τί γένοιτ' ἂν αἴθριον, ἢ μαρώτερον;) ὑμεῖς δ' οἱ καὶ μεμφάμενοι πολλά καὶ δίχσμα ἂν
 ἐκείνοις εὐδοκῶς, παρὶ ὧν ἠγνωμονήκεσαν εἰς ὑμᾶς ἐν
 τοῖς ἐμπεραθεν χρόνοις, οὐ μόνον οὐ μνηστικακοῦντες, ἐδὲ
 παρῆμενοι τὰς ἀδικημάτων, ἀλλὰ καὶ σώζοντες ἐφαί-
 νεοθε, ἕξ ὧν δόξαν, εὐνοίαν, ² τιμὴν, παρὰ πάντων ἐκ-
 τῶσθε. Καὶ μὲν ὅτι πολλὰς μὲν ἐπεφαιώχαστ' ἤδη τῶν
 πεπολιτοβυμάτων, ἅπαντες ἴσοι. Δι' ὄντινα δ' ἄλλον ἢ
 πόλιν ἐπεφάνωται, σύμβουλον λέγω, καὶ ῥήτορα, πλὴν
 δι' ἐμέ, ἐδ' ἂν εἰς εἰπεῖν ἔχοι.

κί. Ἴνα τοίνυν καὶ τὰς βλασφημίας, ἀς καὶ τῶν
 Εὐβοέων καὶ τῶν Βυζαντίων ἐποίησατο, εἰ πὶ δυσχερὲς
 αὐτοῖς ἐπέπερακτο παρὸς ὑμᾶς ὑπομιμήσκων, συκο-
 φαντίας ἕσας ἐπιδείξω, μὴ μόνον τῷ ψευδεῖς εἶ), τῶτο
 μὲν γὰρ ὑπάρχειν ὑμᾶς εὐδοκῶς ἠγέμεθα, ἀλλὰ καὶ
 τῷ, εἰ τὰ μάλιστα ἦσαν ἀληθεῖς, ἕτως, ὡς ἐγὼ κέχρη-
 μαί τοῖς πράγμασι, συμφέρην χρήσασθαι, ἐν ἧ δύο
 βέλομαι τῶν κατ' ὑμᾶς πεπραγμένων καλῶν τῇ πό-
 λει διεξελθεῖν, καὶ ταῦτ' ἐν βραχέσι καὶ γὰρ ἄνδρα
 εἶδα, καὶ πόλιν κοινῇ, παρὸς τὰ κάλλιστα τῆ ὑπαρ-
 χόντων ἀεὶ δεῖ τὰ λοιπὰ πειρᾶσθαι πράττειν. Ὑμεῖς
 τοίνυν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Λακεδαιμονίων γῆς καὶ θα-
 λάττης ἀρχόντων, καὶ τὰ κύκλω τῆς Ἀθηναῖς κατε-

¹ οἱ καὶ μεμφάμενοι] διὰ τὸν συμμαχικὸν πόλεμον. *Wolffius.*

² τιμὴν] *Hanc vocem addunt plurimi, iique e præstantioribus.*
Taylor.

χόντων ¹ ἄρμοσῶν, καὶ φρουραῖς, Εἰβοῖαν, Τάναγραν, τὴν Βοιωτίαν ἅπασαν, Μέγαρα, Αἴγινα, Κλεωνάς, τὰς ἄλλας νήσους, ἐναῦς, ἐ τείχη τῆς πόλεως τότε κατατηδύης, ἔξιλθετε εἰς Ἀλιάρτον, καὶ πάλιν, ἐ πολλαῖς ἡμέραις ὑπερον, εἰς Κόρινθον, τῶν τότε Ἀθηναίων πολλὰ ἀν ἐχόντων μνηστικῶσαι, καὶ Κορινθίοις, καὶ Θηβαίοις, τῷ πατρὶ τὸν ² Δεκελεικὸν πόλεμον τραχύντων. Ἄλλ' ἐκ ἐποίησιν τῆτο, ἐδ' ἐγγύς. Καίτοι τότε ταῦτα ἀμφοτέρω, Αἰγίνη, οὐδ' ὑπὲρ εὐεργετῶν ἐποίησιν, ἔτε ἀκίνδυνα εἰώρων ἄλλ' ἐ παρὰ ταῦτα παρῆντο τὰς καταφεύγοντας ἐφ' ἑαυτὰς, ἄλλ' ὑπὲρ εὐδοξίας καὶ τιμῆς ἤηλον τοῖς δεινοῖς αὐτὰς δίδοναι, ὀρθῶς καὶ χαλῶς βυλβόμοι. ³ Πέρασ μὲν γὰρ ἅπασιν ἀνθρώποις ὅτι τῷ βίε

¹ ἄρμοσῶν] Harpocratio, Ἄρμοσῶν, οἱ ὑπὸ Λακεδαιμονίων εἰς τὰς ὑπηκόας πόλεις ἄρχοντες ἐκπεμπόμενοι.

² Δεκελεικὸν πόλεμον] Anno belli Peloponnesiaci χιχ°. Lacedæmonii Decelææ, pagi Attici, castellum magno cum Atheniensium damno, auctore Alcibiade, contra Athenas communierunt: unde bellum, quod deinceps in annos novem duravit, mutato nomine Decelicum appellatum est. Quo finito, et debellatis tandem Atheniensibus, Lacedæmoniorum vires simul et superbia in tantum accreverunt, ut paucis post annis bellum iis communi consilio intulere Bæoti, Corinthii, Argivi, ipsique Athenienses, quos in pristini imperii recuperandi spem erexerat Thrasylbulus. Prope Halicartum, Bæotiae oppidum, ad manus ventum est, quo prælio Lyfander, clarissimus Spartanorum imperator, occubuit. Mox (ἐ πολλαῖς ἡμέραις ὑπερον) cum Agefilao, quem clade ista perterriti Lacedæmonii ab Asia revocaverant, focii Nemæam inter et Corinthum male dimicant. Quæ omnia fuscè persequitur Xenophon, l. iii, et iv. Hellenic. *Stack.*

³ Πέρασ μὲν γὰρ ἅπασιν] Laudat inter alios insignissimam hanc

ὁ θάνατος, καὶ ἔν οἰκίσκῳ πῆς αὐτὸν καθείρξας, τηρῆ·
 δεῖ δὲ τῶς ἀγαθοῦς ἀνδρας ἐγχειρεῖν μὲν ἅπασιν ἀεὶ τοῖς
 καλοῖς, τὴν ἀγαθὴν² προβαλλομένης ἐλπίδα· φέρειν
 δ', ὅ, π ἂν ὁ Θεὸς διδῶ, γενναίως. Ταῦτ' ἐποίησιν οἱ
 ἡμέτεροι παῖδες, ταῦθ' ἡμῶν οἱ παρθεύοντες, οἱ³ Λα-
 κεδαιμονίης, ἔ φίλους ὄντες, οὐδ' εὐεργέτας, ἀλλὰ πολ-
 λὰ τὴν πόλιν ἡμῶν ἠδικήσαντες καὶ μεγάλα, ἐπειδὴ Θη-
 βαῖοι, κρατήσαντες ἐν Λεύκτροις, ἀνελεῖν ἐπεχείρησαν, διε-
 κωλύσατε, ἔ φοβηθέντες τὴν τότε Θηβαίοις ῥώμην καὶ
 δόξαν ὑπαρχούσαν, ἔδ' ὑπὲρ οἷα⁴ πεποιηκότων ἀνθρώ-
 πων κενδυνεύετε ἀφρολογισάμενοι. Καὶ γὰρ τοὶ πᾶσι
 τοῖς Ἑλλήσιν ἐδείξατε ὅτι τέτων, ὅτι καὶ ὅπῃ πῆς εἰς
 ὑμᾶς ἔξαμάρτη, τέτω ἔ ὀργίω εἰς τ' ἄλλα ἔχετε ἂν
 δ' ὑπὲρ σωτηρίας, ἢ ἐλευθερίας, κίνδυνός πῆς αὐτῶς κα-
 ταλαμβάνη, ἔτε μνησικακήσετε, ἔτε ὑπολογισθε.

καθ'. Καὶ ἐκ ὅτι τέτων μόνον ἔπος ἐχρήσατε, ἀλλὰ

sententiam, quovis philosopho dignam, Plutarchus ad finem libelli
 de Fortuna Alexandri I. Nimirum noster Πλατωνίζει, ut sæpe
 observatum fuit a plurimis. Dixit enim ille Magister: ἀλλὰ καὶ
 ἐπιχειρεῖν τοῖς καλοῖς καλὸν, καὶ πάχων, ὅ, τι ἂν ξυμῆ. Taylor.

¹ ἐν οἰκίσκῳ] Hierocratio, ἐκάλων δὲ οἱ Ἀττικοὶ τὸ ὑφ' ἡμῶν λε-
 γόμενον ὄρνιθοτροφεῖον, (aviarium,) οἰκίσκον.

² προβαλλομένης ἐλπίδα] Tanquam clypeum prætendentes.
 Stock.

³ Λακεδαίμονίης] Cohæret cum ἀνελεῖν, et constructio hæc est,
 οἱ διεκωλύσατε Θηβαίους, ἐπιχειρῶντας ἀνελεῖν τῶς Λακεδαίμονίης.
 Intercessistis Thebanis funditus exterminare Lacedæmonios conan-
 tibus. Reiske.

⁴ πεποιηκότων] Subaudi, εἰς ὑμᾶς.

πάλιν ¹ σφετεριζομένων Θηβαίων τὴν Εὐβοίαν, οὐ φεμί-
 δετε, οὐδ' ὦν ὑπὸ Θεμιστωνος, καὶ Θεοδώρου φεμί Ὠ-
 ρωπὸν ἠδίκησατε, ἀνεμνήσατε, ἀλλ' ἐβοηθήσατε καὶ τέ-
 τοις, τῶν ἐθελοντῶν τριμερχῶν τότε φρεῖτον γενομένων
 τῇ πόλει, ὧν εἷς ἦν ἐγώ. Ἀλλ' ἔγω φεμί τέτων. Καί-
 τοι χαλὸν μὲν ἐποίησατε καὶ τὸ σῶσαι τιμὴν ἦσον· πολ-
 λῶ δ' ἔπε τέττα κάλλιον, τὸ, καταστάντες κύριοι, καὶ τῆ
 σωμαίων, καὶ τῶν πόλεων, ἀποδοῦναι ταῦτα δικαίως
 αὐτοῖς τοῖς ἔξημαρτηκόσιν εἰς ὑμᾶς, μηδὲν, ὧν ἠδίκησατε,
² ἐν οἷς ἐπιστεύθητε, ὑπολοισάμενοι. Μυρία τοίνυν ἕτε-
 ρα εἰπεῖν ἔχον, φεμί φεμί, ναυμαχίας, ἔξοδος πεζῶν,
 στρατείας, καὶ πάλαμ γηρονίας, καὶ νῦν ἐφ' ὑμῶν αὐτῶν,
 αἷς ἀπάσας ἢ πόλις τῆ τῶν ἄλλων ἔνεχ' Ἑλλιάων
 ἐλευθερίας καὶ σωτηρίας πεποίηται. Εἴτ' ἐγὼ θεωρη-
 κῶς ἐν ποσέτοις καὶ τοῖσιν τὴν πόλιν ὑπὲρ τῶν τοῖς
 ἄλλοις συμφερόντων ἐθέλυσαν ἀγωνίζεσθαι, ὑπὲρ αὐτῆς τρό-
 πον πινὰ τῆς ³ συμβουλῆς οὐσης, τί ἐμελλον κελεύσειν, ἢ
 τί συμβλεύσειν αὐτῇ ποιεῖν; ⁴ μνησικακεῖν νῆ Δία
 πρὸς τῶν βυλομένων σώζεσθαι, καὶ φεμί φεμί ζητεῖν,

¹ σφετεριζομένων] Hoc verbum ab Atticis eleganter dictum de
 iis, qui aliquid sibi privatim arrogant, aut usurpare intendunt. Span-
 hem. ad Julian. p. 25. Vide et Budæum, p. 345.

² ἐν οἷς ἐπιστεύθητε] Quo tempore, aut quamdiu in potestate
 vestra erant oppida corporaque Eubœensium, fidei tutelæque vestræ
 credita. Reiske.

³ συμβουλῆς] Ipsius reipublicæ nostræ salus in deliberationem
 cum veniret. Idem.

⁴ μνησικακεῖν—πρὸς τῶν βυλομένων σώζεσθαι] De hac phrasi
 consule H. Steph. Thesaur. tom. ii. col. 958. Superius paulo dixit
 nofter, p. 54. lin. 6. μνησικακήσασιν Κορινθίοις καὶ Θηβαίοις. Taylor.

δι' αὖς ἅπαντα προσόμεθα τὰ συμφέροντα; Καὶ τίς οὐκ ἂν ἀπέκτεινέ με δικήως, εἰ τι τῶν ὑπαρχόντων τῇ πόλει καλῶν λόγῳ μόνον κατασχύνειν ἐπεχείρησαι; ἐπεὶ τότε ἔργον οὐκ ἂν ἐποιήσατε ὑμεῖς, ἀκριβῶς οἶδα ἐγώ· εἰ γὰρ ἠθέλησατε, τί ἰὼ ἐμποδῶν; ἐκ Ἰβελῶ; οὐχ ὑπῆρχον οἱ ταῦτ' ἐρωῦντες ἔτσι;

λ'. Βέλομαι τοίνυν ἐπανελθεῖν ἐφ' ἃ τέτων ἔξῃς ἐπολιτεύομαι. Καὶ σιωπεῖτε ἐν τέτοις πάλιν αὖ, τί τὸ τῇ πόλει βέλπτον ἦν; Ὅρων γὰρ, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸ ναυτικὸν ὑμῶν καταλύομενον, καὶ τὴν μὲν πλοσίου ἀτελεῖς ἀπὸ μικρῶν ἀναλωμάτων γνομύνας, τὴν δὲ μέτετα ἢ μικρὰ κεκτημύνας τῶν πολιτῶν τὰ ὄντα ἀπολλύσας, ἐπὶ δ' ὑπερίζουσαν ἐκ τέτων τὴν πόλιν τῶν χαρῶν, ἔθηκε νόμον, καὶ ὅν τὴν μὲν τὰ δίκαια ποιεῖν ἠνάγκασα, τὴν πλοσίως, τὴν δὲ πένητας ἔπαυσα ἀδικημύνας· τῇ πόλει δ' ὅπερ ἦν χρησιμώτατον, ἐν χαρῶν γίνεσθαι τὰς ποσειδωνίας ἐποίησαι. Καὶ γραφεῖς¹ εἰς τὸ ἀγῶνα τέτων ποσειδόνων, εἰς ὑμᾶς εἰσῆλθον, καὶ ἀπέφυγον, καὶ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων ὁ δῖος ἐκ ἔλαβε. Καίτοι, πόσα χεῖμαλα τὴν ἡγεμόνας τῶν² συμμο-

¹ εἰς] Addidi: reus factus, in hoc certamine, παρανόμων, seu latae legis vetustis legibus repugnantis. Quo enim sciretur, cujus generis esset objectum crimen, super quo judicandum esset, ascribi ad formulam accusationis necesse erat, quo titulo reus citaretur, num φόνος, an ἀσεβείας, an παρανόμων, &c. Actor in hac causa fuit Patrocles. V. p. 59. Reiske.

² συμμοριῶν] Multa ineft in iis, quæ de trierarchiis Atheniensium memoriae prodita sunt, obscuritas; propterea quod ratio trierarchiarum subinde mutabatur, ob impensæ magnitudinem. (Ulp. ad

ριῶν, ἢ τῆς δευτέρας, καὶ τρίτης οἶεσθέ μοι δίδοναι, ὥστε
 μάλιστα μὲν μὴ θείναι με τὸν νόμον τῆτον, εἰ δὲ μὴ,
 καθάβαλλοντα με ἴᾶν ἐν ὑπωμοσίᾳ; Τόσαῦτα, ὧ ἄν-
 δρες Ἀθηναῖοι, ὅσα ὀκνήσαμι ἂν πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν.
 Καὶ ταῦτ' εἰκότως ἂν ἔπραττον ἐκείνοι. Ἦν γὰρ αὐ-
 τοῖς, ἐκ μὲν τῶν παλαιότερων νόμων, συνεκκλήθηκα λειτεργ-
 γεῖν, αὐτοῖς μὲν μικρὰ, καὶ οὐδὲν ἀναλίσκεσι, τῆς δ'
 ἑσπέρους τῆ πολιτῶν ὀπιτερίθουσι· ἐκ δὲ τῶ ἐμῶ νόμου,
² τὸ γιγνόμενον κατὰ τὴν οὐσίαν ἕκαστον πηθέναί καὶ δυ-

Orat. c. Midiam.) Quæ autem partim testimoniis innituntur ve-
 terum, partim conjectando assequi liceat, ita fere se habent. Ad
 triremes instruendas delecti sunt ex unaquaque tribu cxx homines
 ditissimi, qui (cum tribus decem essent) mille et ducentos conficie-
 bant. Hi primo in viginti συμμορίας, sive classes, tributi sunt, sex-
 agenorum hominum singulas: et unaquæque rursus symmoriam in
 quinque μέρη duodecim hominum quasi subdivisa est. Si centum
 duntaxat navibus opus erat civitati, singulum μέρος unam trire-
 mem instruebat; si ducentis, duas; si ccc, tres. Porro ex omni
 numero symmoritarum educi sunt ccc opulentissimi, qui proprie
 τριήραρχοι et ἡγεμόνες τῶν συμμοριῶν vocabantur: hi enim, ur-
 gente aliqua necessitate, pecunias pro reliquis symmoritis et ante
 eos numerabant, quas postea ab iisdem per otium exigebant. Ita
 in singulis μέρεσιν tres erant ἡγεμόνες, quibus adjuncti novem mi-
 nus opulenti, οἱ δεύτεροι, τρίτοι, τῶν συμμοριῶν &c. (Demosth. περὶ
 συμμοριῶν, et Ulp. ad Olynth. ii.) Instituti sunt ad hunc fere mo-
 dum trierarchi, antequam perferretur lex ista Demosthenis: ve-
 rum omnibus tum symmoritis idem plane census, nullo fortuna-
 rum habito discrimine, fuit indictus. *Stock.*

¹ ἴᾶν ἐν ὑπωμοσίᾳ] Harpocratio, Ὑπωμοσία, τὸ ὑπερτίθεσθαι δι-
 κην, προφάσει χρωόμενον ἀποδημίας, ἢ νόσου, ἢ τινι τῶν παραπλησιῶν,
 μέθ' ὄρκου, ἄτως ἐλέγετο· καὶ τὸ ποιεῖν τῆτο, ὑπόμνυθαι.

² τὸ γιγνόμενον] Budæus, γιγνόμενον, exponit, τὸ προσῆκον καὶ
 τὸ ἀρμόζον. Lex præcipit unumquemque pro ratione facultatum
 contribuere.

οὖν ἐφάνη τριεπίσκοπος, ὁ τῆς μιᾶς ἑκτος καὶ δέκατος ὢν
 πρῶτον σωτελής. Οὐδὲ γὰρ τριεπίσκοπος ἐπωνόμαζον
 ἑαυτὰς, ἀλλὰ σωτελεῖς. Ὡστε δὴ ταῦτα λυθῆναι, καὶ
 μὴ τὰ δίκαια ποιῆν ἀναγκασθῆναι, οὐκ ἔσθ' ὅ, τι οὐκ
 ἐδίδσαν. Καί μοι λέγε πρῶτον μὲν τὸ ψήφισμα, καὶ
 ὃ εἰσῆλθεν τὴν γραφὴν, εἶτα τὰς καταλόγους, τὸν τ' ἐκ
 τῶ πρῶτον νόμου, καὶ τὸν κατὰ τὸν ἐμὸν. Λέγε.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

ΕΠΙ ἀρχόντος Πολυκλέους, μινὸς Βοηδρομιῶνος ἔκλῃ
 ἔπι δέκα, φυλῆς Ἐρυθρανεύσεως Ἰπποβοωντίδος, Δημο-
 αθένης Δημοθένης Παμανιεύς εἰσέβηκε νόμον εἰς τὸ
 ἱ Τριεπισκοπικὸν ἀπὸ τῶ πρῶτον, καὶ ὃν αἱ σωτελείαι
 ἦσαν τῶ τριεπίσκοπων καὶ ἐπεχειροτόνησεν ἡ βουλὴ, καὶ ὁ δή-
 μος καὶ ἀπέβηκε πρῶτον νόμων γραφὴν Δημοθένης
 Πατροκλῆς Φλυεύς καὶ τὸ μέρος τῶ ψήφων ἐ λα-
 βῶν, ἀπέπεσε τὰς πεντακοσίας δραχμάς.

Φέρε δὴ καὶ τὸν καλὸν κατάλογον.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ.

ΤΟΥΣ τριεπίσκοπος καλεῖσθαι ἔπι τῶ τριεπίσκοπος συνεκ-
 κείσθαι ἐκ πῶν ἐν τοῖς λόχοις σωτελειῶν, ἀπὸ εἴκοσι
 καὶ πέντε ἐπὶ εἰς τετρακόσια, ἔπι ἴσον τῆ χορηγία
 χρωδύμεν.

Φέρε δὴ πρῶτον τῶτον τὸν ἐκ τῶ ἐμῶ νόμου κατάλογον.

¹ Τριεπισκοπικὸν] Quod fuisset in lingua nostra vernacula, *The Admiralty*. Taylor.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ.

ΤΟΥΣ τριηράρχους ἀρεῖσθαι ¹ ἐπὶ τὴν τριήρη ἄπο τῆς ἐξίας, καὶ ἴμισιν, ἄπο ταλάντων δέκα· ἐὰν δὲ πλείονων ἢ οὐσία ἐπιτεταμημένη ἢ χρημάτων, κατὰ τὸν ἀναλογισμὸν, ἕως τριῶν πλοίων καὶ ὑπηρετικῶν ἢ λειτουργία ἔστω καὶ πλεὺν αὐτὴν δὲ ἀναλογία ἔστω, καὶ οἷς ἐλάττων ἐξία ὅτι πῶν δέκα ταλάντων, εἰς σιωτέλειαν σιωαγμένοις εἰς τὰ δέκα τάλαντα.

λα'. Ἄρα γε μικρὰ βοηθήσασιν τοῖς πένησιν ὑμῶν δοκῶν, ἢ μικρὰ ἀναλώσασιν ἂν, τῶν μὴ τὰ δύναντα ποιεῖν, οἱ πλούσιοι; Οὐ τοίνυν μόνον τῶν μὴ καθυφεῖναι ταῦτα σεμνύνομα, ἐδὲ τῶν γραφεῖς ἀποφυγεῖν, ἀλλὰ καὶ τῶν συμφέροντα θεῖναι τὸν νόμον, καὶ τῶν ² πειραν ἔργω δεδάκεια. Πάντα γὰρ τὸν πόλεμον τῶν ἀποτόλων γιγ-

¹ ἐπὶ τὴν τριήρη] Sententia hæc est. Triremi cuique instruendæ atque sustentandæ in unam æstivam expeditionem maritimam decem talenta imputantur. Cui ergo decem talenta in bonis sunt, sic censo in tabulis publicis, illi sua navis instruenda et sustentanda soli est. Viginti talenta si cui sunt, ei par triremium curandum est. Triginta si cui sunt, ei obtingunt tres triremes. Sed ultra tres non proceditur, tametsi quis quinquaginta centumve talenta possideat. Ergo aio, inquit auctor legis, trierarchos ad hunc modum deligi. Verum est alius minus locuples, hic cum alio, aliisve, copuletur, ut contribuant, ad eum modum, ut primi et secundi, aut primi cum secundo tertioque bona summam decem talentorum conficiant. Hi bini ternive singulas triremes habento sibi curandas. Ad ἀρεῖσθαι, uti ad καλεῖσθαι, subauditur δεῖ, vel κελεύω. *Reiske.*

² πειραν] Periculum, documentum, subaudi, τέτα, hujus rei, quod ego nempe legem hanc e re vestra publica tulissẽm. Ἔργω idem est atque ἐν ἔργω, διὰ τῶν ἔργων. Πάντα idem est atque παρὰ πάντα. *Idem.*

νομένων κατὰ τὸν νόμον τὸν ἐμὸν, οὐχ ἱκετηρίαν ἔθηκε
 τριηραρχος οὐδείς πώποτε, ὡς ἀδικέμενος, παρ' ὑμῖν,
 οὐκ ἐν¹ Μενυχία ἐκαθέζετο, οὐχ ὑπὸ τῷ² ἀπο-
 σολέων ἐδέθη, ἐ τριήρης οὐτ' ἔξω καταληφθεῖσα ἀπό-
 λετο τῇ πόλει, οὐτ' αὐτῆ ἀπελείφθη, οὐ δυναμένη
 ἀνάγκασαι. Καίτοι κατὰ τὰς παλαιότερας νόμους ἅπαντα
 ταῦτα ἐγένετο· τὸ δ' αἴτιον ἐν τοῖς πέντεσιν ἦν, τὰ λει-
 τουργεῖν μὴ δύνασθαι. Πολλὰ δὴ τὰ ἀδύνατα συνέβαινον·
 ἐγὼ δ' ἐκ τῷ ἀπόρων εἰς τὰς εὐπόρους μετήνεγκα τὰς
 τριηραρχίας· πάντ' οὖν τὰ δεόντα ἐγένετο. Καὶ μὴν καὶ
 κατ' αὐτὸ τῆτο ἀξίος εἶμι ἐπαίνε τυχεῖν, ὅτι πάντα τὰ
 τοιαῦτα παρηρέμην πολιτεύματα, ἀφ' ὧν ἅμα δόξαί,
 καὶ τιμῆ, καὶ δυνάμεις συνέβαινον τῇ πόλει· βάσκανον δὲ,
 καὶ πικρὸν, καὶ κακόηδες ἐδέν ἐστὶ πολιτεύματα ἐμὸν, οὐδέ
 ταπεινὸν, ἐδὲ τῆς πόλεως ἀνάξιον.

λβ'. Ταῦτ' οὖν ἦθος ἔχων ἐν τε τοῖς κατὰ τιμὴν
 πόλιν πολιτεύμασι, καὶ ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς φανήσομαι·
 οὔτε γὰρ ἐν τῇ πόλει τὰς παλαιὰς τῶν πλεούσων χάριτας
 μᾶλλον, ἢ τὰ τῶν πολλῶν δίκαια εἰλόμην· οὐτ' ἐν τοῖς
 Ἑλληνικοῖς, τὰ Φιλίππου δῶρα καὶ τὴν ξενίαν ἠγάπη-
 σα, ἀντὶ τῷ κοινῇ πᾶσι τοῖς Ἑλλησι συμφερόντων.
 Ἡγῶμαι οὖν λοιπὸν εἶνά μοι περὶ τοῦ κηρύγματος

¹ Μενυχία] Ulpianus, Μενύχιον, τόπος περὶ τὸν Πειραιᾶ, ἐνθα
 ἐστὶν ἱερὸν Μενυχίας Ἀρτέμιδος, κακεῖ ἔφευγον οἵτινες τῶν τριηραρ-
 χῶν ἠδικήντο, ἢ ναῦται, ἢ τινὲς τῶν ἐξεταζομένων ἐν Πειραιεῖ.

² ἀποσολέων] Ἀποσολεῖς, inquit Scholiastes noster, οἱ ἐπιστάται
 τῶν πλεύσεων. Ὄνομα ἀρχῆς παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, ἔρπον ἐχέσσης τὸ
 φροντίζεν τῆς ναυτικῆς δυνάμεως, καὶ τὸ ταχέως ἐξελεθεῖν. Taylor.

εἰπεῖν, καὶ τῷ εὐθυνῶν. Τὸ γὰρ, ὡς τὰ ἄριστα τε
 ἐφρατῖον, καὶ ἀφραπαντὸς εὐνης εἰμὶ, καὶ παρθένος εὖ ποι-
 εῖν ὑμᾶς, ἱκανῶς ἐκ τῷ εἰρημνίων διδηλωσά μοι νο-
 μίζω. Κάποι τὰ μέγιστα γὰρ τῷ πεπολιτευμένων καὶ
 πεπραγμένων ἐμαυτῷ παρὰ λέγω, ὑπολαμβάνων πρῶ-
 τον μὲν, ἐφεξῆς τὸς παρὰ αὐτῷ τῷ παρὰ νόμος λόγους
 ἀποδυνάμει με δεῖν· εἶτα, καὶ μὴδὲν εἶπω παρὰ τῷ λοι-
 πῶν πολιτευμάτων, ὁμοίως παρὰ ὑμῶν ἐκάστου τὸ συνήδους
 ὑπάρχειν μοι.

ἀγ'. Τῶν μὲν οὖν λόγων, ἐς οὗτος ἀνω καὶ κάτω
 ἀφρακῶν ἔλεγε παρὰ τῷ¹ παρὰ γεγραμμένων νόμων,
 οὔτε μὰ τὸς θεῶς οἴμαι ὑμᾶς μαρτυρῆσαι, οὔτ' αὐτὸς
 ἠδυνάμει² συνιέναι τὸς πολλὰς αὐτῶν. Ἀπλῶς δὲ ἢ
 ὀρθῆν ὁδὸν παρὰ τῷ δικαίων ἀφραλέξομαι. Τούτῳ γὰρ
 δεῶ λέγειν, ὡς ἐκ εἰμὶ ὑπεύθυνος, ὃ καὶ οὗτος πολλὰ-
 κισ διέβαλλε, καὶ διωρίζετο, ὡς ὅτ' ἅπαντα τὸν βίον ὑπεύ-
 θυνος εἶ³) ὁμολογῶ, ὃν ἢ ἀφρακεχείριχα, ἢ πεπολίτευμα
 παρὰ ὑμῖν. Ὡν μέντοι γὰρ ἐκ τῆς ἰδίας ἐσίας³ ἐπαγγει-

¹ παρὰ γεγραμμένων] Vide supra Not. ad Æsch. p. 100.

² συνιέναι] Ita legimus, pro συνεῖναι, cum Reiskio; mox cum eodem αὐτῶν addidimus. Huic emendationi favent MSS.

³ ἐπαγγειλάμενος] Ἐπαγγελία de eo dicitur, qui aliquid in se præstandum suscepit, qui sponte agit, non coactus, aut invitus. Ita infra, §. 42. Ἀντιφῶντα, ὃς ἐπαγγειλάμενος Φιλίππῳ τὰ νεώρια ἐμ-
 πρήσειν. Sic Noster, adv. Leptin. t. iii. p. 21. lin. 10. Edit. Canab. ὁρῶν—σπανίζοντα τὸν δῆμον χρημάτων, τάλαντον ἔδωκεν αὐτὸς
 ἐπαγγειλάμενος, i. e. ultro, sponte sua. Significat quoque, Polliceri,
 fidem dare, et se obstringere ad aliquid præstandum. Porro est ubi va-
 let, Petere sive Rogare. Qui plura velit, adeat Taylorum, ad Orat.
 Dem. de Fals. Leg. p. 114. lin. 12. cujus sunt hæc omnia.

λάμβανος δέδωκα τῷ δήμῳ, ὅσδεμίαν ἡμέραν ὑπεύθυνος εἶναι φημι, (ἀκείεις, Αἰγίνης;) ἐδ' ἄλλον ἐδένα, οὐδ' ἂν τῷ εἰνείᾳ Ἀρχόντων πῖς ἂν τύχη. Τίς γὰρ ὅστι νόμος ποσαύτης ἀδικίας καὶ μισανθρωπίας μεστὸς, ὥστε τὸν δόντα τι τῶν ἰδίων, καὶ ποιήσαντα πρᾶγμα φιλάνθρωπον, καὶ φιλόδωρον, τῆς χάριτος μὲν ἀποστρέφειν, εἰς δὲ τὰς συκοφάντας ἀγῆν, καὶ τὰς εὐθείας, ἂν δέδωκεν, ἐφιστάμαι; Οὐδὲ εἰς δήπε· εἰ δὲ φησιν οὗτος, δεξιάτω, καὶ γὰρ ἔρξω, καὶ σωπήσομαι. Ἄλλ' οὐκ ἔστιν, ὡς ἄνδρες Ἀθλιῶσι· ἀλλ' ἔτος συκοφαντῶν, ὅτι ὅπτι τῷ θεωρικῷ τότε ἂν ἐπέδωκα τὰ χρήματα, ἐπήνεσεν αὐτὸν, φησίν, ἢ βελή ὑπεύθυνον ὄντα, οὐ πρὶ τῶν γε ὁσδενοῦς, ἂν ὑπεύθυνος ἦν, ἀλλ' ἐφ' οἷς ἐπέδωκα, ὡς συκοφάντα.

λδ'. Ἄλλὰ καὶ τειχοποιὸς ἦθα, φησί· καὶ δι' αὐτό γε τῷτο ὀρθῶς ἐπηνέμην, ὅτι τὰ ἀνηλωμένα ἐπέδωκα, καὶ ἐκ ἐλοσιζόμενον. Ὁ μὲν γὰρ λογισμὸς εὐθυνῶν καὶ τῷ ἔξετασύντων πρῶσδεῖται, ἢ δὲ δωρεὰ χάριτος καὶ ἐπάμνε δικαίᾳ ὅστι τυγχάνειν· διόπερ ταῦτ' ἐγραψεν ὁδὶ περὶ ἐμοῦ. Ὅτι δ' οὕτω ταῦτα [¹ ἔχει, καὶ] οὐ μόνον ἐν τοῖς νόμοις, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἡμετέροις ² ἦρσι ὤρισται, ἐγὼ ῥαδίως πολλαχόθεν δείξω. Πρῶτον μὲν γὰρ Ναυσικλῆς στρατηγῶν, ἐφ' οἷς ἀπὸ τῶν ἰδίων πρῶετο, πολλάκις ἐσεφάνωται ὑφ' ὑμῶν· εἶδ' ὅτι τὰς ἀσπίδας

¹ ἔχει, καὶ] Defunt in quamplurimis. Taylor.

² ἦρσι] Malim, ἔθεσιν: quod, praeter Marcellinum et Sopatrum, res ipsa jubet. Reiske.

Διότιμος ἔδωκε, καὶ πάλιν Χαρίδημος, ἐπεφαιῶντο· εἶθ' οὗτοσι Νεοπίολεμος, πολλῶν ἔργων ὀπισθάτης ὢν, ἐφ' οἷς ἐπέδωκε, τετίμηται. Σχέτιλιον γὰρ ἂν εἴη τὸτό γε, εἰ τῷ πινὰ ἀρχιῶ ἀρχοντι, ἢ δίδοναι τὰ ἑαυτῷ τῇ πόλει, ἀλλ' οὐκ ἀρχιῶ μὴ ἔξεσσι, ἢ τῶν δοθέντων, ἀντὶ τῆ κομισσασθαι χάριν, εὐθύναι ἕφεξι. Ὅτι τοίνυν ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, λέγε τὰ ψήφισματά μοι τὰ ἑτάτοις γεγενημένα, αὐτὰ λαβόν. Λέγε.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

ΑΡΧΩΝ Δημόνικος Φλυεύς, Βοηδρομιῶνος ἕκτη μετ' εἰσέδα, γνώμη βουλῆς καὶ δήμου, Καλλίας Φρεσάρριος εἶπεν. Ὅτι δοκεῖ τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ στεφανῶσαι Ναυσικλέα, τὸν ἐπὶ τῶν ὀπλων, ὅτι, Ἀθηναίων ὀπλιτῶν διακλιῶν ὄντων ἐν Ἰμβρῳ, καὶ βοηθούτων τοῖς κατ' οἰκῶσιν Ἀθηναίων τῷ νῆσον, οὐ δυναμένῳ Φιάλωνος, τῷ ἑτάτοις τῆς διοικήσεως κεχειροτονημένῳ, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τῆ χειμῶνας πλεῦσαι, καὶ μισθοδοτῆσαι τῆς ὀπλίται, ἐκ τῆς ἰδίας οὐσίας ἔδωκε, καὶ δοκ εἰσέπραξε τὸν δῆμον, καὶ ἀναγορεῦσαι τὸν στεφανὸν Διονυσίοις, Τραγωδοῖς χερνοῖς.

¹ ἕφεξι] Ita, pro ἕφεξεν. *Markland.* Viri sagacissimi divinationem feliciter corroborant MSS. *Taylor.*

² ἑτάτοις] Nauficli, Charidemo, Diotimo: nam decretum, in honorem Neoptolemi conscriptum, hic non comparat. *Reiske.*

³ ἐπὶ τῆς διοικήσεως] Duo erant στρατηγοὶ Athenis, ὁ ἐπὶ τῶν ὀπλιτῶν, Strategus castrensis, cujus paulo ante facta fuit mentio, et ὁ ἐπὶ τῆς διοικήσεως, praetor aeconomicus, seu aerrarii. *Idem.*

⁴ ἔδωκε] Scil. τὸν μισθόν: quod vocabulum latet in v. μισθοδοτῆσαι. *Idem.*

⁵ ἀναγορεῦσαι] Pendet hic infinitivus a v. δοκεῖ. lin. 11. *Idem.*

ΨΗΦΙΣΜΑ.

¹ ΕΙΠΕ Καλλίας Φρεάριος, Πρυτάνεων λεγόντων
 βελῆς γνώμη· ἐπειδὴ Χαρίδημος, ὁ ἐπὶ τῶν ὀπλιτῶν,
 Σπυραλεὺς εἰς Σαλαμίνα, καὶ Διότιμος, ὁ ἐπὶ τῶν ἰπ-
 πέων, ἐν τῇ ἐπὶ ² τῆ ποταμοῦ μάχῃ τῶν στρατιωτῶν
 πινῶν ὑπὸ τῆ πολεμίων συκλυθέντων, ἐκ τῆ ἰδίων ἀνα-
 λωμάτων κατῷπλισαν τὰς νεαῖσκα ἀσπίσιν ὀκτακο-
 σίαις· δεδόχθαι τῇ βελῇ καὶ τῷ δήμῳ, φεραῖσθαι Χαρί-
 δημον, καὶ Διότιμον, χρυσῶ φεράσθαι, καὶ ἀναγρεῦσθαι Παν-
 αθηναίοις τοῖς Μεγάλοις ἐν τῷ γυμναστικῷ ἀγῶνι, καὶ Διο-
 νυσίοις, Τραγωδοῖς κεινοῖς· τῆς δὲ ἀναγρεύσεως ὀπιμε-
 ληθῆναι Θεομοθέτας, Πρυτάνεις, Ἀγωνοθέτας.

λέ. Τῶτων ἕκαστος, Αἰχίνη, τῆς μὲν ἀρχῆς, ἧς ἦρ-
 χεν, ὑπεύθυνος ἴω, ἐφ' οἷς δ' ἐφεινήτο οὐχ ὑπεύθυνος·
 οὐκοῦν ἐδ' ἐγὼ, ταῦτα γὰρ δίχαμά ἐστὶ μοι πρὸς τῶν
 αὐτῶν τοῖς ἄλλοις δήπαι. Ἐπέδωκα; ἐπαμῆμαι καὶ
 ταῦτα, ὅσα ὦν, ὧν ἐπέδωκα, ὑπεύθυνος ἦρχον; καὶ δέ-
 δωκά γε εὐθύνας ἐκείνων, οὐχ ὧν ἐπέδωκα. Νῆ Δία

¹ εἶπε] Callias auctor factus est sententiæ, fretus auctoritate
 Prytanum, ipsi confirmantium, senatus hanc esse voluntatem.
Reiske.

² τῆ ποταμοῦ] Fluvius Salamina, oppidum Cypri, præterfluens,
 hic designatur. Conf. Diodorum Sic. t. ii. l. xvi. c. 42. Pugna hæc
 diversa est ab alia pugna, eodem nomine a Nostro appellata, hac
 ipsa in oratione pro corona, §. 63. diligenterque sunt ambæ discer-
 nendæ: hic dicta in Cypro accidit, ibi, in Bæotia, circa Cephif-
 sum. *Idem.*

ἀλλ' ἀδίκως ἤρξα; Εἴτα παρὼν, ὅτε με εἰσῆγον ¹ οἱ λογισαί, [² ἀφ' ἐπί] οὐ κατηγόρεις; "Ἴνα τοίνυν εἰδῆτε, ὅτι αὐτὸς ἕτός μοι μαρτυρεῖ, ἐφ' οἷς ἔχ' ὑπεύθυνος ἰὼ ἐσεφανώσασθαι, λαβὼν ἀνάγνωθι τὸ ψήφισμα ὅλον τὸ γραφέν μοι οἷς γὰρ οὐκ ἐξέβητο τῷ παραβλεψάμενος, ³ τέτοις, ἀ δίκαιε, σycοφαντῶν φανήσεται. Λέγε.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

ΕΠΙ ἄρχοντος Εὐθυκλέους, Πυρανεμῖωνος ἐνάτη ἀπείοντος, φυλῆς Πρυτανεύσεως Οἰνηίδος, Κτησιφῶν Λεωθένους Ἀναφλύσιος εἶπεν· ἐπειδὴ Δημοσθένης Δημοσθένους Παμανιεύς, γενόμενος ἐπιμελητῆς τῆς τῶν τειχῶν ἐπισκευῆς, καὶ παραναλώσας εἰς τὰ ἔργα ἀπὸ τῆς ἰδίας οὐσίας τετρία τάλαντα, ἐπέδωκε ταῦτα τῷ δήμῳ, καὶ ἐπὶ τῷ θεωρικῷ κατασταθεῖς, ἐπέδωκε ⁴ τοῖς ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν θεωρικοῖς ἑκατὸν μνᾶς εἰς θυσίας· δεδόχθαι τῇ βουλῇ, καὶ τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων, ἐπαγέσθαι Δημοσθένην Δημοσθένους Παμανιέα, ἀρετῆς ἕνεκα καὶ καλοκαγαθίας, ἧς ἔχων ἀφελεῖ εἰς παντὶ καιρῷ εἰς τὸν δῆμον

¹ οἱ λογισαί] Vide Potter. Archæolog. I. i. c. 11.

² διὰ τί] Defideratur in MSS. quibusdam, optimis sane, et fide dignis. Sed est pene necessarium, et agnoscit Hermogenes. Taylor.

³ τέτοις] Subaudi, ἐξελεγχόμενος: quas enim partes proconsulti, hoc est, auctoritatis fenatus, non accusasti, per eas ipsas constabit, te in reliquis partibus, quas vellicasti et carpsisti, Sycophantam, quadruplatorem egisse. Reiske.

⁴ τοῖς—θεωρικοῖς] Sententia hæc est: ad universam pecuniæ scenicæ summam, ex universis tribubus redactam, adjecit centum minas gratuitas. Idem.

τῶν Ἀθηναίων, καὶ φερανῶσαι χρυσῶ φεφάνω, καὶ ἀνα-
 γρεῦσαι τὸν φεφανον ἐν τῷ θεάτρῳ, Διονυσίοις, Τραγω-
 δοῖς καίνοις· τῆς δὲ ἀναγρεύσεως ὀπιμεληθῆναι τὸν
 Ἀγωνοθέτην.

λζ'. Οὐκοῦν, ἀ μὲν ἐπέδωκα, ταῦτ' ὅστιν, ὧν ἐδὲν
 σὺ γέγραφα· ἀ δὲ φησιν ἢ βεβλήθειν ἀντὶ τῶν γε-
 νέσθαι μοι, ταῦτ' ἔσθ' ἀ δίκαια. Τὸ λαβεῖν οὐκ τὰ δι-
 δόματα ὁμολογῶν ἔνομον εἶ), τὸ χάριν τῶν ἀποδοῦναι
 ᾧ δυνάμει γράφει; Ὁ δὲ παμπόνητος ἄνθρωπος, καὶ
 θεοῖς ἐχθρὸς καὶ βάσκανος ὄντως, ποῖός τις ἀν εἶη πρὸς
 θεῶν; οὐχ ὁ ποιούτος; Καὶ μὲν πάλιν τῶ γ' ἐν τῷ
 θεάτρῳ κηρύττεσθαι, τὸ μὲν μυριάκις μυρίας κηρύττεισθαι,
 ᾧ δυνάμει, καὶ τὸ πολλάκις αὐτὸς ἐφεφανῶσθαι πρὸ-
 τερον· ἀλλὰ πρὸς θεῶν, ἔγω σκαμὸς εἶ, καὶ ἀνάσθη-
 τος, Αἰθίω, ὡς οὐ δύνασθαι λογίσασθαι, ὅτι τῷ μὲν
 φεφανῶν τὸν αὐτὸν ἔχει ζῆλον ὁ φεφανος, ὅπως ἀν
 ἀναρρήθῃ· τῶ δὲ τῶ φεφανῶντων ἕνεκα συμφέροντος ἐν
 τῷ θεάτρῳ γίνεται τὸ κήρυγμα; Οἱ γὰρ ἀκούσαντες
 ἅπαντες εἰς τὸ ποιεῖν εὖ τι τὴν πόλιν προστρέπονται, καὶ
 τῶ ἀποδοῦναι τι χάριν μᾶλλον ἐπαινοῦσι τῶ φε-
 φανῶν· διόπερ τὸ νόμον τῶτον ἢ πόλις γέγραφε. Λέγε
 δ' αὐτὸν μοι τὸν νόμον λαβῶν.

ΝΟΜΟΣ.

ΟΣΟΥΣ φεφανῶσι πινεσ τῶ δήμων, τὰς ἀναγ-
 ρεύσεσ πῶν φεφάνων ποιῆσθαι ἐν αὐτοῖς ἐχάστους τοῖς
 ἰδίοις δήμοις, ἐὰν μή πιναι ὁ δήμος ὁ τῶν Ἀθηναίων, ἢ

ἢ βεβλή σφαυοῖ· τέτυς δ' ἔξαινα ἐν τῷ θεάτρῳ Διονυσίοις ἀναγρευέσθαι.

λζ'. Ἀκίεις, Αἰζίνη, τῷ νόμῳ λέγοντος σαφῶς, πλὴν εἴαν πιναι ὁ δῆμος, ἢ ἡ βεβλή ψηφίσσεται; τέτυς δὲ ¹ ἀναγρευέτω. Τί οὖν, ὦ ταλαίπωρε, συκοφαντεῖς; Τί λόγους πλάττεις; Τί σαυτὸν οὐκ ἐλλεβορίζεις ἐπὶ τέτοις; Ἀλλ' οὐδ' ἀρχὴν φρόνη δίκην εἰσάγων, οὐκ ἀδικήματος ὁδονός, καὶ νόμους, τῶς μὲν μεταποιῶν, τῶν δ' ἀφαιρῶν μέρη, οὓς ὅλες δίκαμον ἢ ἀναγνώσκουσαι τοῖς γε ὁμωμοκόσι κατὰ τῶς νόμους ψηφιεῖσθαι; Ἐπειτα σὺ, τοιαῦτα ποιῶν, ² λέγεις, ἃ δεῖ προσεῖναι τῷ δημοτικῷ, ὡσπερ ἀνδριάντα ἐκδεδακώς κατὰ συγγραφὴν, εἴτ' οὐκ ἔχοντα, ἃ προσῆκεν ἐκ τῆς συγγραφῆς, κομιζόμενος· ἢ ³ λόγῳ τῶς δημοτικούς, ἀλλ' οὐ τοῖς πρῶτοι καὶ τοῖς πολιτεύμασι γνωσκομένους· καὶ βοᾷς, ῥητὰ καὶ ἄρητὰ ὀνομάζων, ὡσπερ ἔξ ἀμάξης, ἃ σοι καὶ τῷ σῶ γένει πρέσσειν, οὐκ ἐμοί. Καίτοι καὶ ⁴ τέτο, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐγὼ λοιδορίαν κατηγορίας τούτῳ ἀφαίρειν ἠροῦμαι, τῷ πλὴν μὲν κατηγορίαν ἀδικήματ' ἔχειν, ὣν ἐν τοῖς νόμοις εἰσὶν αἱ τιμωρίαι· πλὴν δὲ λοιδορίαν βλασφημίας, ἃς κατὰ πλὴν αὐτῶν φύσιν τοῖς ἐχθροῖς περὶ ἀλλήλων συμβαίνει λέγειν. Οἰκοδο-

¹ ἀναγορευέτω] Subaudi, ἢ βεβλή, aut ὁ δῆμος. *Reiske.*

² λέγεις, ἃ δεῖ προσεῖναι] Vide Æschinem, §. 55.

³ λόγῳ] Subaudi, μόνῳ: aut quasi folis verbis, non autem factis, nocitentur viri civiles. Sunt h. l. accusativi absoluti. *Reiske.*

⁴ τέτο] Aut post hanc vocem, aut post Ἀθηναῖοι, deest σκοπεῖτε, aut simile quid. *Idem.*

μῆσαι δὲ τὰς προθέτους ἡμῶν ταυτὶ τὰ δικαστήρια ὑπέ-
ληφα, οὐχ ἵνα συλλέξαντες ὑμᾶς εἰς ταῦτα, ἀπὸ τῶν
ἰδίων κακῶν ¹ τὰ ἀπόρρητα λέγωμεν ἀλλήλους· ἀλλ' ἵνα
ἔξελέγωμεν, εἰάν τις ἡδίκως τι τυγχάνῃ τιμῶ
λιν. Ταῦτα τοίνυν εἰδὼς Αἰσχίνης, ὅσδ' ἐν ἤτιον ἐμοῦ,
² ᾠομπεύειν ἀντὶ τῆς κατηγορεῖν εἴλετο.

λή. Οὐ μὴν ἐδ' ἐνταῦθα ἔλαττον ἔχων δικαίος ὅστιν
ἀπελθεῖν. Ἦδη δ' ὅπῃ ταῦτα πορεύσομαι, τοσοῦτον αὐ-
τὸν ἐρωτήσας. Πότερ' ἐν σέ τις, Αἰσχίνης, τῆς πόλεως ἐχ-
θρὸν, ἢ ἐμὸν εἶναι φῆ; ἐμὸν δηλονότι. Εἴτα, ³ οὐ μὲν
ἴν' παρ' ἐμῶ δικὴν χεῖ τὰς νόμους ⁴ ὑπὲρ τέτων λαβεῖν,
εἴπερ ἡδίκουν, ἔξέλιπες, ἐν ταῖς εὐθύναις, ⁵ ἐν ταῖς γρα-
φαῖς, ἐν ταῖς ἀλλαις κρίσειν· οὐ δ' ἐγὼ μὲν ἀθῶος
ἅπασι, τοῖς νόμοις, ⁶ τῶ χρόνῳ, τῇ προθεσμίᾳ, τῶ

¹ τὰ ἀπόρρητα] Budæus, ἀπόρρητον, ῥηθῆναι ἀνάξιον. Isocrates, κατὰ Λοχίτε. Οὕτω δὲ ἠγήσαντο (Athenienses) δεινὸν εἶναι τὸ τύπτειν ἀλλήλους, ὥστε περὶ τῆς κατηγορίας νόμον ἔθεσαν, ὃς κελεύει τὰς λέγοντάς τι τῶν ἀπορρήτων πεντακοσίας δραχμὰς ὀφείλειν, qui jubet eos, qui conviciando aliquid objecerint, quod palam fieri nec æquum nec honestum sit, duobus millibus sestertium mulctari.

² ᾠομπεύειν] De vi hujus vocis, vide, supra, p. 7.

³ οὐ μὲν ἴν] Ἐν ᾧ τόπω ἐξῆν, δηλονότι ἐν τῷ λογισμῷ. Wolfius.

⁴ ὑπὲρ τούτων] Pro his Atheniensibus hoc judicium circumstan-
tibus, quo jura eorum salva tuereris. Reiske.

⁵ ἐν ταῖς γραφαῖς] Adi Potterum, l. i. c. 23.

⁶ τῷ χρόνῳ] Tollendum videtur, ut scholium vocabuli τῇ προ-
θεσμίᾳ. Sententia hæc est. Vexas me ejusmodi causam forensam
mihi ciens, cujus omni ex parte sum insons; verum existimatio,
dignitas, fama reip. ab ea in discrimen venit, quia quaeritur, recte-
ne factum in eo sit, quod civitas me jusserit coronandum: qua
quaestione discussa, si patefcit indignum eo honore me fuisse, una

κακρίσθαι πρὸ πάντων πολλὰς τούτων πρῶτες, καὶ
 μηδεπώποτε ἔξελεγχθῆναι μηδὲν ὑμᾶς ἀδικῶν, τῇ πό-
 λει δ' ἢ πλεόν ἢ ἕλαττον ἀνάγκη τῶν γε δημοσίων πε-
 πραγμάτων μετεῖναι τῆς δόξης, ὁταῦθα ἀπῆντηκας ;
 Ὅρα, μὴ τέτων μὲν ἐχθρὸς ἦς, ἐμοὶ δὲ παρρησιῇ.

λθ'. ¹ Ἐπειδὴ τοίνυν ἢ μὴ εὐσεβὴς καὶ δικαία ψῆ-
 φος ἅπασι δέδεικται, δεῖ δὴ με, ὡς εἴοικε, καίπερ οὐ
 φιλολοιδόρον ὄντα φύσει, ἀλλὰ τὰς ὑπὸ τέτου βλασ-
 φημίας εἰρημίας, ἀντὶ πολλῶν καὶ ψευδῶν, αὐτὰ τὰ
 ἀναγκαιότατα εἰπεῖν πρὸ αὐτῶ, καὶ δεῖξαι, τίς ὢν, καὶ
 τίνων, ῥαδίως οὕτως ἀρχεῖ τοῦ κακῶς λέγειν, καὶ ² λό-
 γους πᾶσι ἀφαισῦρει, αὐτὸς εἰρηκῶς, ἀ τίς ἐκ ἀν' ὠκνησε
 τῶν μετρίων ἀνθρώπων φθέγγασθαι ; Εἰ γὰρ Αἰακός, ἢ
 Ῥαδάμανθυς, ἢ Μίνως, ἦν ὁ κληροῶν, ἀλλὰ μὴ ³ σπερ-

civitas ipsa quoque in pudorem datur, et coarguitur iudicium præ-
 cipitasse, et indignos præferre. Est ergo hæc causa ejusmodi, ut me
 prorsus non tangat, civitas autem effugere nequeat, quominus ex-
 istimationem de me vel super me actorum, utramvis in partem
 plus minusve participet, apud alios benignius, et rursus apud alios
 iniquius judicantes. Ergo inimicus es civitatis; magis quam meus.
Reiske.

¹ Ἐπειδὴ τοίνυν κ.τ.λ.] Videntur hic Judices suam erga *De-*
mosthenem benevolentiam, et adversus *Æschinem* indignationem,
 sive vultu, sive acclamatione, declarasse. Unde se absolutum iri non
 dubitarit Demosthenes. *Wolfius.*

² λόγους] Sc. ἐμούς. *Reiske.*

³ σπερμολόγος] Ulpianus, qui hujus vocis ternas interpreta-
 tiones adtulit, videtur hallucinari in omnibus. Neque se expedit
 Harpocrates. Alia res est, cum scribit Plutarchus, *περὶ Εὐθυμίας*,
 hoc pacto: τῶν θηρίων ἑτέροις ἀφ' ἑτέρων παρεσκεύασε τὴν τροφήν
 εἶναι, καὶ οὐ πάντα σαρκοφαγεῖν, ἢ σπερμολογεῖν, ἢ ῥιζωρυχῶν ἐποί-

μολύγος, ¹ πείρισμα ἀγορᾶς, ὄλεθρος γραμματέως, οὐκ ἂν αὐτὸν οἶμα τοιαῦτ' εἰπεῖν, οὐδ' ἂν οὕτως ἐπαχθεῖς λόγους πορίσασθαι, ὡσπερ ἐν τραγωδίᾳ βοῶντα, ὦ γῆ, καὶ ἥλιε, καὶ ἀρετῆ, καὶ τὰ τοιαῦτα, καὶ πάλιν σύνεσιν καὶ παιδείαν ὀπιχαλέμνον, ἢ τὰ καλὰ καὶ τὰ ἀρχαῖα ἀφαιγνώσκειται. Ταῦτα γὰρ δήπουθεν ἠκέετ' αὐτῷ λέγοντος. Σοὶ δὲ ἀρετῆς, ὦ κάρταρμα, ἢ τοῖς σοῖς, τίς μετουσία; ἢ χαλῶν, ἢ μὴ τοιούτων, τίς ἀφαιγνώσις; πόθεν λαβόντι, ἢ πῶς ἀξιώθεντι; Ποῦ δὲ παιδείας σοὶ γέμεις μνησθῆναι; ἢς τῶν μὲν ὡς ἀληθῶς τετυγχότων οὐδ' ἂν εἰς εἴποι πρὸς αὐτῷ ² τοιοῦτον οὐδὲν, ἀλλὰ καὶν ἑτέρου λέγοντος ἐρυθρίασθε· τοῖς δ' ἀπολειφθεῖσι μὲν, ὡσπερ σὺ, πρῶτον μὲν δὲ ὑπὸ ἀναμαθησίας, τὸ τὸς ἀκρόντας ἀλγεῖν ποιῆν, ³ ὅταν λέγωσιν, οὐ τὸ δεκτεῖν ⁴ τοιούτοις (εἶ) περιέστιν.

μ'. Οὐκ ἀπορῶν δ' ὅ, π καὶ περὶ σὺ καὶ τῶν εἰπεῖν, ἀπορῶ τῷ πρῶτον μνησθῶ. Πότερ' ὡς ὁ πατήρ σου, Τρέμεις, ἐδέλευε παρ' Ἐλπίᾳ τῷ πρὸς τῷ Θεσίῳ

ησεν: alia, cum Demosthenes, et D. Lucas, in Actis Apostolicis pro blateratore utuntur. Vid. Interpretes, ad Act. Apost. c. xvii. v. 18. Taylor.

¹ περιτριμμά ἀγορᾶς] Ita vocat Æschinem, quasi contritum, καὶ καταπετριμμένον ἐν τῇ ἀγορᾷ: hoc est, ἀναίσχυτον συκοφάντην. Budæus, p. 808.

² τοιοῦτον ἕδεν] Qualia nempe Æschines de se prædicavit ipse ore suo. Reiske.

³ ὅταν λέγωσιν] Sc. ἑαυτὸς εὐπαιδευτὸς καὶ συνετὸς εἶναι. Idem.

⁴ τοιούτοις εἶναι] Sc. οἷος ἑαυτὸς λέγουσιν. Idem.

διδάσκοντι γράμματᾶ, χρίνας παχίας ἔχων καὶ ¹ ξύλον
ἢ ὡς ἡ μήτηρ σε τοῖς μεθημερινοῖς γάμοις ἐν τῷ ² κλι-
σίῳ, τῷ πρὸς τῷ Καλαμίτῃ ἡρώϊ, χρωμένη, τὸν χα-
λὸν ἀνδριάντα, καὶ τριταγωνιστὴν ἄκρον ἰξέθρεψέ σε ;
³ Ἀλλὰ πάντες ἴσασι ταῦτα, καὶ ἐγὼ μὴ λέγω.
⁴ Ἀλλ' ὡς ὁ τριπραύλης Φορμίων, ὁ Δίωνος τῷ Φρεαρρίου
δῖλος, ἀνέστηεν αὐτίκ' ἀπὸ ταύτης τῆς χαλῆς ἐργα-
σίας ;

μα'. Ἀλλὰ νῆ τὸν Δία καὶ τὸς θεούς, ὁκνῶ, μὴ
περὶ σὲ τὰ παρορρήκοντα λέγων, αὐτὸς οὐ παρορρήκωντας
ἐμαυτῷ δόξω παρορρῆσθαι λόγους. Ταῦτα μὲν οἷον ἐλά-
σω ἀπ' αὐτῶν δὲ, ὧν αὐτὸς βεβίωκεν, ἀρξομαι. ⁵ Οὐδὲ
γὰρ, ὧν ἔτυχεν, ἰού, ἀλλ' οἷς ὁ δῆμος κατασθῆται. ⁶ ὁψέ

¹ ξύλον] Collare ligneum, in medio perforatum, in quod servi nequam puniendi cervices immittebant, ut ne manus ori admove-
rent. Χρησθῆναι μεθημερινοῖς γάμοις est de die in fornice prostare.
Reiske.

² κλισίῳ] Προσώψ, lupanari. Ita interpretatur *Ulpianus* nofter
in scholio. Porticus erat vel taberna juxta facellum herois cujus-
dam Calamitæ, ubi prostabant publicæ libidinis victimæ. *Taylor*.

³ Ἀλλὰ πάντες—λέγω] Ita excudit *Morellius*, approbante
Tayloro ; ita quoque *Reiskius*.

⁴ Ἀλλ'] Vide *Æsch.* supra, p. 115. n. 3.

⁵ Οὐδὲ γὰρ, ὧν ἔτυχεν, ἦν] Id est, ἐκ τῶν εἰς τις τῶν τυχόντων.
Non enim est *Æschines* de hominum genere vulgari, sed unus il-
lorum inventu rarorum hominum, quos populus per præconem
publice devovet, h. e. parricida et proditor patriæ, eoque dignus,
cujus in mores et cursum universæ vitæ inquiretur. *Reiske*.

⁶ ὁψέ] Laudo *Ulpianum* ; Δεῖ λαθεῖν τὸ μὲν πρῶτον ὁψέ, ὡσπερ
διηγούμενος, τὸ δὲ δεύτερον, ὡς κατ' ἐρώτησιν. *Taylor*.

γάρ ποτε, ὅφ' ἐ λέγω; χθές μὲν οὖν καὶ παλαι, ἅμα Ἀθιναῖος καὶ ῥήτωρ γέγονε· καὶ δύο συλλαβὰς παραθεῖς, τὸν μὲν πατέρα, ἀντὶ Τερέμπος, ἐποίησεν Ἀτρόμιτον, πῶ δὲ μητέρα σεμνῶς πάνυ Γλαυκοθέαν ὠνόμασεν, ἣν ἱ Ἐμπροσαν ἅπαντες ἴσασι καλεῖσθην, ἐκ τῆ πάντα ποιεῖν καὶ πάθειν δηλονότι, ταύτης τῆς ἐπωνυμίας τυχοῦσαν. Πόθεν γὰρ ἄλλοθεν; Ἀλλ' ὅμως οὕτως ἀχάριτος εἶ καὶ πονηρὸς φύσει, ὥστε ἐλεύθερος ἐκ δούλου, καὶ πλάσιος ἐκ πτωχοῦ, ἀλλὰ τετρασὶ γεγονῶς, ἡ οὐχ ὅπως χάριν αὐτοῖς ἔχεις, ἀλλὰ καὶ μισθώσας σαυτὸν καὶ τουτωνὶ πολιτεύῃ.

μβ'. Καὶ παρ' ὧν μὲν ὅτι τις ἀμφισβήτησις, ὡς ἄρα ὑπὲρ τῆς πόλεως εἶρηκεν, εἰσώ· ἀ δ' ὑπὲρ τῆ ἐχθρῶν φανερώς ἀπεδείχθη παράτησις, ταῦτα ἀναμνήσω. Τίς γὰρ ὑμῶν οὐκ οἶδε τὸν ἅποψηφισθέντα Ἀνιφῶν-

¹ Ἐμπροσαν] Scholiafles, ad Aristoph. Ran. v. 295. Φάντασμα δαιμονιώδες ὑπὸ Ἐκάτης ἐπιπεμπόμενον, καὶ φαινόμενον τοῖς δυσυχῆσιν· ὃ δοκεῖ πολλὰς μορφὰς ἀλλάσσειν. Adi insuper Etymol. Mag. Harpocrat. Meurf. Attic. Lect. l. iii. c. 17. Taylor.

² οὐχ ὅπως] Hæ voculæ sæpissime significant, non modo non, negatione sequente in posteriore membro orationis. Est ubi idem valent, nulla licet eas sequatur negatio, ut hic. Non modo nullam iis gratiam habes, sed etiam mercede corruptus tempus. horum in perniciem geris. Similiter Thucyd. l. iii. c. 42. οὐχ ὅπως ζημιῶν, ἀλλὰ μηδ' ἀτιμάζεν. i. e. non solum nulla ræna, sed ne ulla quidem, &c. Ubi vide Cl. Duker. Adi Vigerum, c. vii. §. 10.

³ ἀποψηφισθέντα] Vox ea generaliter, et quasi proprie, sumpta, absolutionis vim oblinet; verum in causa peregrinitatis, ubi quaeritur, an civis sit, necne, condemnandi, vel ejiciendi: ideo vero, quoniam, cum civium Recensio fieret, quæ διαψήφισις vocatur, qui ex eo censu dejiceretur, ἀποψηφισθῆναι recte dici potuit. Ulpianus

τα, ὅς ἐπαγγελιάμνος Φιλίππῳ τὰ νεώρια ἐμπρήσῃν τὰ ὑμέτερα, εἰς τὴν πόλιν ἦλθεν ὄν λαβόντος ἐμῷ κεκρυμμένον ἐν Πειραιεῖ, καὶ χεῖρασήσαντος εἰς τὴν ἐκκλησίαν, βοῶν ὁ βᾶσκαυος οὗτος καὶ κεκραγώς, ὡς ἐν δημοκρατία δεινὰ ποιῶ, τὲς ἡτυχηκότας τῶν πολιτῶν ὑβρίζων, καὶ ἐπ' οἰκίας βαδίζων ἄνευ ψηφίσματος ἀφειδίῳ ἐποίησε; Καὶ εἰ μὴ ἡ βελὴ ἢ ἕξ Ἀρείε πάγυ, τὸ πρᾶγμα ἀποδομή, καὶ τὴν ὑμέτεραν ἀγνοίαν ἐν οὐ δέοντι συμβεβηκῆσαν ἰδοῦσα, ἐπέζητήσῃ τὸν ἄνθρωπον, καὶ συλλαβῆσα ἐπανάγαγεν ἕως ὑμᾶς, ἕξήρατ' ἀνὸς τοιῆτος, καὶ τὸ δίκην δῆναυ ἀφαιδύς, ἕξπέμπετ' ἀνὸς ὑπὸ τῆς σεμνολόγῃς τετῆί νῦν δ' ὑμεῖς φρεβλώσαντες αὐτὸν, ἀπειτέινετε, ὡς ἔδει γε καὶ τῶτον. Τοιγαρῆν εἰδῆσα ταῦτα ἡ βελὴ ἢ ἕξ Ἀρείε πάγυ τὰ τότε τῆτω πεπραγμῆνα, χειροτονησάντων αὐτὸν ὑμῶν

ad hunc locum : Οὗτος ὁ Ἀντιφῶν Ἀθηναῖος ἐδόκει εἶναι τὸ πρότερον, γιγνομένων δὲ τῶν καλεσμένων διαψηφίσεων, ὃ ἐστὶν ἐξετάσεων, ἐν τοῖς δήμοις, ὡς ἔθος, εἰ ἄρα φύσει Ἀθηναῖος οὐκ ὦν ἐνέγραψεν ἑαυτὸν, ἐκ σπεδῆς τινων, εἰς τῆς ἀσῆς ἀπεψηφίσθη δὲ καὶ ἀπεδοκιμάσθη, ὡς ἐκ ὦν ἀσῆς, καὶ ἐκβέβληται λυπηθεὶς δ' ὤχετο πρὸς τὸν Φίλιππον, καὶ ὑπέχετο αὐτῷ, λάδρα τῆς Ἀττικῆς ἐπιβάς, ἐμπρήσῃν τῆς Ἀττικῆς τὰ νεώρια. Taylor.

¹ ἄνευ ψηφίσματος] Dubito de ratione pungendi : utrum scilicet referamus duas has vocolas ad ἀφειδίῳ, an ad priorem sententiam, ἐπ' οἰκίας βαδίζων. In illa mente est Wolfius : in hac Editores Parisienses. Item Etruscus interpres ; *andando alle lor case senza licenza del Senato*. Mecum dubitare videtur Scholiafies. Idem.

² ὡς] Attice idem valet ac τὸ πρὸς, atque alibi sæpe. Vide Æschin. p. 121.

¹ συνδικον ὑπὲρ τῆ ἱερῶ τῆ ἐν Δήλῳ, ἀπὸ τῆς αὐ-
τῆς ἀγνοίας, ἀφ' ἧσπερ πολλὰ προείσαθε τῶ κοινῶν, ὡς
² προείσαθε κακείνῳ, καὶ κυρίαν τῆ προέγματος ἐποι-
ήσατε, τοῦτον μὲν εὐθὺς ἀπήλασεν ὡς προδότην· Ὑ-
περίδῃ δὲ λέγειν προσέταξε, καὶ ταῦτα ἀπὸ τοῦ βω-
μῆ φέρουσα τὴν ψῆφον ἔπραξε, καὶ οὐδεμία ψῆφος ἠν-
έχθη τῷ μαρῶ τῷ τῷ. Καὶ ὅτι ταῦτ' ἀληθῆ λέγω,
καλεῖ μοι τῶν τῶν μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ΜΑΡΤΥΡΟΥΣΙ Δημοσθένι ³ ὑπὲρ ἀπάντων οἴδε,
Καλλίας Σεινεύς, Ζήνων Φλυεύς, Κλέων Φαληρεύς, Δη-
μόνικος Μαραθῆνιος· ὅτι τῶ δήμῳ ποτὲ χρεστονήσαν-

¹ συνδικον] Συνδικοι apud Athenienses varii erant: significatur autem hoc loco *advocatus*, qui ad jura civitatis apud externos defendenda nominatus est. Certaverant apud Amphictyonas Athenienses et Delii de custodia et principatu templi Deliaci; quod innuit Apollonius, Enarrat. in Ælch. ἐλεγμένῃ γὰρ ποτε αὐτὸν τῶ δήμου συνδικον ὑπὲρ τοῦ ἐν Δήλῳ ἱεροῦ, πρὸς τὴν γενομένην πρὸς Δηλίου διαδικασίαν.—Orationis cujusdam meminerunt Plutarchus et Apollonius, hujus rei causa scriptæ, quam Ælchini vulgus falio tribuebat. *Stock.*

² προείσαθε] Jussu et decreto vestro delegistis hunc senatum, eique rem vestro nomine deputastis. Quasi dixisset, εἴλεσθε αὐτὴν πρὸ ὑμῶν αὐτῶν, fidem sapientiamque ejus vestromet judicio prætulistis. Προαιρεῖσθαί τινα πρὸς τινα, est deligere, creare, nuncupare, delegare ad honorem, aut functionem quandam. Est ergo h. l. deputastis eam huic negotio cum plena potestate. *Reiske.*

³ ὑπὲρ ἀπάντων] Sc. τῶν ἄλλων ἀρχόντων ἐκ τοῦ Ἄρειᾶ πάγου. Ex universo senatu Areopagitico delecti hi quatuor pro se, pro suisque collegis reliquis omnibus, hæc testati sunt. *Idem.*

τος Αιγίνῳ σιῶδικον ὑπὲρ τῶ ἱερῶ τῶ ἐν Δήλῳ εἰς τὰς Ἀμφικτύονας, συνεδρεύσαντες ἡμεῖς ἐκρίναμεν Ὑπερίδῳ ἄξιον εἶναι μᾶλλον ὑπὲρ τῆς πόλεως λέγειν, καὶ ἀπετάλη Ὑπερίδης.

μγ'. Οὐκὲν ὅτε, τέττα μέλλοντος λέγειν, ἀπίλῃσεν αὐτὸν ἢ βελή, καὶ παροσέταξεν ἑτέρῳ, τότε καὶ παροσέτιναι εἶναι καὶ κακόνου ὑμῖν ἀπέφηνεν. Ἐν μὲν τοίνυν τῷτο τοῖετο πολίτευμα τῶ νεανίου τέττα, ὁμοίον γε (οὐ γὰρ;) οἷς ἐμῶ κατηγορεῖ ἕτερον δὲ ἀναμνησθεσθε ὅτε γὰρ Πύθωνα Φίλιππος ἐπέμφε, τὸν Βυζάντιον, καὶ παροσέταξεν αὐτῶ συμμάχων ἀπάντων σιῶπέμφε παροσέταξεν, ὡς ἐν ἀνομιῇ ποιήσων τινὲ πόλιν, καὶ δείξων ἀδικούσαν, τότε ἐγὼ μὲν τῶ Πύθωνι θεοσιμοδίῳ, καὶ πολλῶν ῥέοντι κατ' ὑμῶν, οὐκ εἶξα, οὐδ' ὑπεχώρησα, ἀλλ' ἀναστάς ἀντείπον καὶ τὰ τῆς πόλεως δίχμα ἐχέ παροσέταξα, ἀλλ' ἀδικούῃτα Φίλιππον ἐξήλεγε φανερώς οὕτως, ὡς τὰς ἐκείνου συμμάχους αὐτὰς ἀνισαμύνας ὁμολογεῖν. Οὗτος δὲ σιωτηνίζετο, καὶ τὰ ἐναντία ἐμαρτύρει τῇ πατρίδι, καὶ ταῦτα ψεύδει. Καὶ οὐκ ἀπέχρη ταῦτα, ἀλλὰ καὶ πάλιν μετὰ ταῦτα ἕτερον Ἀναξίνο τῶ κατὰσκοπῶ σιωτιῶν εἰς τινὲ Θεόσωνος οἰκίαν ἐλήφθη. Κάτοι ὅστις τῶ παρὸ τῶ πολέμιων πεμφθέντι μόνος μόνῳ συνήει καὶ ἐκοινολογεῖτο, οὗτος αὐτὸς ὑπῆρχε τῇ φύσει κατὰσκοπος, καὶ πολέμιος τῇ πατρίδι. Καὶ ὅτι ταῦτα ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τέτων τὰς μάρτυρας.

¹ ὁμολογεῖν] Scilicet, τὸν Φίλιππον ἀδικῆσαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ΜΕΛΕΔΗΜΟΣ Κλέωνος, Ὑπερίδης Καλλιάρχου, Νικόμαχος Διοφάντης, μαρτυροῦσι Δημοσθένης, καὶ ἐπαμύσαντο ἔπι τῶν γρατηῶν, εἰδέναι Αἰχίνιω Ἀτρομήτη Κοθωκίδιω συερχόμενον νεκτὸς εἰς τὴν Θεόσωτος οἰκίαν, καὶ κοινολογόμενον Ἀναξίνω, ὃς ἐκρίθη ^(εἰ) κατάσκοπος πρὸς Φιλίππου. Αὐτὰ ἀπεδόθησαν αἱ μαρτυρίαι ἔπι Νικίε, Ἐκατομβωῶνος τρίτη ἡμερῆ.

μδ'. Μυρία τοίνυν ἕτερον εἰπεῖν ἔχον περὶ αὐτῶν, παραλείπω· καὶ ἴδ' ἔγω πῶς ἔχει· πολλὰ γὰρ ἐγὼ νῦν ἔπι ¹ τέτων ἔχοιμι δεῖξαι, ὧν ἕτος κατ' ἐκείνους τῆς χρόνης, τοῖς μὲν ἐχθροῖς ὑπηρετῶν, ἐμοὶ δ' ἐπιπράζων εὐρέθη· ἀλλ' οὐ πίπεται ταῦτα παρ' ὑμῖν εἰς ἀκριβῆ μνήμην, οὐδ' ἰὼ προσῆκεν ὀργῆ· ἀλλὰ δεδώκατε, ἔπει πνὶ φαύλω, πολλὴν ἔξουσίαν τῷ βυλομένω τὸν λέγοντά π τῶν ὑμῖν συμφερόντων ὑποσκελίζειν, καὶ συκοφαντεῖν, τῆς ὅτι ταῖς λοιδορίας ἡδονῆς καὶ χάριτος τὸ τῆς πόλεως συμφέρον ² ἀντικαταλλατόμενοι. Διόπερ ῥᾶν ὅτι, καὶ ἀσφαλέστερον αἰεὶ τοῖς ἐχθροῖς ὑπηρετῶντα μαθαρνεῖν, ἢ τὴν ὑπὲρ ὑμῶν ἐλόμενον τάξιν πολιτεύεσθαι.

μέ'. Καὶ τὸ μὲν δὴ, πρὸς τῶν πολεμῶν φανερώς,

¹ τέτων] Nonne deest adjectivum aliquod, δεινότερα, vel tale quidpiam? Markland.

² ἀντικαταλλατόμενοι] Hoc prætuli τῶ ἀνταλλατόμενοι, ex MSS. Reiske.

συναγωνίζεσθαι Φιλίππῳ, δεινὸν μὲν, (ὦ γῆ, καὶ θεοί)
 πῶς γ' ἔ, καὶ τῆς πατρίδος; Δότε δέ, εἰ βέλεσθε, δότε
 αὐτῷ τῆτο. Ἄλλ' ἐπειδὴ φανερῶς ἤδη τὰ πλοῖα ἐσε-
 σύλητο, Χερρόνησος ἐπορθεῖτο, ἐπὶ τὴν Ἀθηναίων ἐπορεύετ'
 ἄνθρωπος, ἐκέτι δ' ἀμφισβητήσιμῳ τὰ πλοῖα ἔλα-
 βῆ, ἀλλ' ἐνεστήκει πόλεμος ὅ, πὶ μὲν πῶποτ' ἔπραξεν
 ὑπὲρ ὑμῶν ὁ βασιανὸς ἕτοσι¹ ἰαμβειοφάγος, οὐκ ἂν
 ἔχοι δεῖξαι, οὐδ' ὅστιν οὔτε μείζον, οὔτ' ἔλαττον ψή-
 φισμα ὅδ' ἐν Αἰσχίῃ περὶ τῶν συμφερόντων τῆ πόλει.
 Εἰ δέ φησι, νῦν δεῖξάτω² ἐν τῷ ἐμῷ ὑδατι. ἀλλ' οὐκ
 ἔστιν ὅδ' ἐν. Καίτοι³ δυοῖν αὐτὸν ἀνάγκη θάτερον, ἢ μη-
 δὲν τοῖς πρῶτοις ἀποτιθέμενοις ἔγωγε ἐμῶν τότε ἔχοντα ἐγκα-
 λῆν, μὴ γράφειν ὅτι ἔγραψα ἔπειτα ἢ τὸ τῶν ἐχθρῶν
 συμφέρον ζητοῦντα, μὴ φέρειν εἰς μέσον τὰ τέτων ἀ-
 μείνω. ⁴ Ἀρ' οὖν ὅδ' ἔλεγεν, ὥσπερ οὐδὲ ἔγραψεν, ἠνί-

¹ ἰαμβειοφάγος] Ita scribe, certissima emendatione, pro ἰαμβειο-
 γράφος. Parum constat eum Iambos scripsisse: recitasse vero in
 scena, ore rotundo, liquet; et multum ad eum quaestum passim
 Demosthenem adlusisse. — Adjuvat Etym. Mag. v. ἰαμβοφάγος,
 λοιδορός: ἐπειδὴ ἰαμβος ἑμμετρὸς ἐστὶ λοιδορία: ὁ φαγὼν ἔν ἐν τῷ
 σώματι, ὁ ἔχων τὰς ἰάμβους, τῆστιν ὁ ἔχων διὰ σώματος τὴν φιλο-
 λοιδορίαν. Μέννηται Δημοσθένῃ ἐν τῷ περὶ τῆς σερῶνα, τάχα καὶ
 παραπαίζων εἰς τὸν Αἰσχίην, ὅτι τὰ ἰαμβεῖα τῆς τραγωδίας ἔλεγεν,
 ὑποκριτῆς ὢν. Taylor.

² ἐν τῷ] Ita, pro ἐπὶ, plures et meliores. (Taylor.) ⁴ Ἐν πρᾶτuli.
 Reiske.

³ δυοῖν αὐτὸν ἀνάγκη θάτερον] Subaudi, ποιῆν. Idem.

⁴ Ἀρ' οὖν κ. τ. λ.] Foret utique dictio planior, si sic dixisset: ἄρα
 οὖν, ὥσπερ ὅδ' ἐν ἔγραψεν, ἠνίκα ἐργάσασθαι τι ὑμᾶς ἔδει καλὸν καὶ
 συμφέρον, ἔγωγε καὶ πάλιν ὅδ' ἐλεγεν, ἀλλ' ἐσιώπησεν, ἠνίκα ἔδει ἐρ-

καὶ ἐργάσασθαι τι δέοι κακὸν ὑμᾶς; ¹ ἔμεινον ἰὼ εἰ-
πεῖν ἑτέρω.

μς'. Καὶ τὰ μὲν ἄλλα καὶ φέρειν ἠδύνατο, ὡς ἔοικεν, ἢ πόλις, ἀ ποιῶν οὗτος ἐλάγηθεν· ἐν δ' ἐπέχειργάσατο, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ποιῶτον, ὃ πᾶσι τοῖς ᾠροτέροις ἐπέθηκε τέλος, ᾠεὶ οὗ τὰς πολλὰς ἀνάλωσε λόγους, τὰ τῶν Ἀμφιασέων τῶν Λοκρῶν διεξιῶν δόγματα, ὡς ἀφρέψων τάληδες. Τόδ' οὐ ποιῶτον ἔστι· πόθεν; πολλὰ γὰρ καὶ δεῖ οὐδέποτε ἐκνίψῃ σὺ τακεῖ πεπραγμένα σαυτῷ· οὐχ οὕτω πολλὰ ἐρεῖς. Καλῶ δὲ ἐναντίον ὑμῶν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὰς θεοὺς ἀπαντᾶς, καὶ πάσας, ὅσοι τιὼ χῶρον ἔχουσι τιὼ Ἀπικιῶ, καὶ τὸν Ἀπόλλω τὸν Πύθιον, ὃς ² πατρῷός ἔστι τῆ πόλεως, καὶ

γάσσασθαι τι κακὸν καὶ ἀσύμφορον ὑμᾶς. Num, quemadmodum sententiæ nullius scriptæ auctor factus est, tum, cum honestam rem atque salutarem essetis suscepturi; ita rursus quoque tacuit, cum agitentur turpia et damnosa? Et hæc fuit utique sententia oratoris, verum nimium ejus studium brevitatis atque concinnitatis implicuit et in contrarium plane invertit orationem. *Reiske.*

¹ οὐμεινον] Illustrat H. Steph. *Thef. Ling. Græc.* t. ii. col. 1532. *Taylor.*

² πατρῷός] De Apolline Patroo, et de hoc loco, plura H. Steph. *Thefaur. Ling. Græc.* t. iii. col. 94. et *Tourellius*, præter eos, qui de Diis gentilium agunt. *Idem.*

Ibid.] Apollinem quidem πατρῷον Athenis cultum, non autem Jovem, tradit Plato in *Euthydemo*; Εἶτα τοῖς ἄλλοις (ἔφη) Ἀθηναίοις ἐκ ἔστι Ζεὺς ὁ Πατρῷος; Οὐκ ἔστιν (ἦν δ' ἐγὼ) αὕτη ἡ ἐπωνυμία Ἰώνων ἔδει, οὐδ' ὅσοι ἐκ τῆσδε τῆς πόλεως ἀπωκισμένοι εἰσίν· ἐδὲ ἡμῖν ἀλλ' Ἀπόλλων πατρῷος, διὰ τὴν τῆ Ἰωνος γένεσιν. Ζεὺς δ' ἡμῖν πατρῷος οὐ καλεῖται, Ἐρκεῖος δὲ καὶ Φοῦάτριος. *Spranghem. in Aristoph. Nub. ver. 1470.*

ἐπέυχουσι πᾶσι τέτοις, εἰ μὴ ἀληθῆ πρὸς ὑμᾶς εἶποι-
μι, καὶ εἶπον τότε εὐθύς ἐν τῷ δήμῳ, ὅτε πρῶτον εἶδον
τρετονὶ τὸν μαρὸν τέτρα τῷ πρᾶγματος ἀπίομνον,
ἔγνω γὰρ εὐθέως ἔγνω, εὐτυχίαν μοι δοῦναι, καὶ σωτη-
ρίαν· εἰ δὲ πρὸς ἔχθραν, ἢ φιλονεικίας ἰδίας ἔνεχε, αἰ-
τίαν ἐπάγω τέτρα ψευδῆ, πάντων τῶ ἀγαθῶν ἀνόνητόν με
ποιῆσαι. Τί οὖν αὐτὸ ἐπήρασμα, καὶ διετεινάμιον οὕτως
σφοδρῶς; Ὅτι καὶ γράμματ' ἔχον ἐν τῷ δημοσίῳ κεί-
μενα, ἐξ ὧν ταῦτ' ἐπιδείξω σαφῶς, καὶ ὑμᾶς εἰδὼς τὰ
πεπραγμένα μνημονεύουσαι, ἐκείνο φοβῆσαι, μὴ τῶ
εἰργασμένων ἀπὸ κακῶν οὕτως ἐλάττων ὑποληφθῆ·
ὅπερ πρῶτον συνέβη, ὅτε τὰς ταλαιπώρους Φωκέας
ἐποίησεν ἀπολέσθαι, τὰ ψευδῆ δὲ ἀπαγείλας.

μζ'. Ἐὐθύς ἐν τῷ Ἀμφιάσῃ πόλεμον, δι' ὃν εἰς
Ἑλλάτιαν ἦλθε Φίλιππος, καὶ δι' ὃν ἠρέθη τῶ Ἀμφικ-
τυόνων ἡγεμῶν, ὃ ἅπαντα ἀνέτρεψε τὰ τῶ Ἑλλή-
νων πρᾶγματα, οὗτος ἔστιν ὁ συγκατασκευάσας, καὶ
πάντων εἰς ἀνὴρ τῶ μεγίστων ἀπίος κακῶν γεγενημένος.
Καὶ τότε εὐθύς ἐμὲ ἀφ' ἡμαρτυρημένη καὶ βοῶντος
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, πόλεμον εἰς τὴν Ἀπικίαν εἰσάγεις,
Αἰγίνη, πόλεμον Ἀμφικτυονικόν, οἱ μὴ ἐκ τῶ Ἑλλά-

¹ Τὸν γὰρ κ. τ. λ.] Hexametrum hunc versum non inobservatum præterierunt Antiquiores. Vide α. ad *Herbasst.* p. 76. et Longinum. (In fragment. §. 4.) Taylor.

² ὁ] Ita Felicianus. Id quod necesse est: et jam Wolfius recte vertit, ait Taylor. Mox ex MSS. quos citavit doctiss. ille vir, post Ἑλλήνων addidimus πρᾶγματα, et post κακῶν, γεγενημένος. Deinde, cum Reiskio, prætulimus εἰσάγεις τῷ ἄγας.

σεως συγκαθήμενοι οὐκ εἰὼν με λέξαν, οἱ δὲ ἐθαύμα-
ζον, καὶ κενὴν αἰτίαν ἀφ' ἧς τίμ' ἴδιαν ἔχθραν ἐπάραν με
ὑπελάμβανον αὐτῷ. Ἦτις δὲ ἡ φύσις, ὧ ἄνδρες Ἀθη-
ναῖοι, γέρονε τέτων τῆς πραγμάτων, καὶ τίνας ἔνεκε
ταῦτα συνεσκευάσθη, καὶ πῶς ἐπεράχθη, νῦν ἀκούσατε,
ἐπειδὴ τότε ἐκαλύθητε· καὶ γὰρ εὖ φράγμα σιωτῆν
ὄψασθε, καὶ μέγαρα ὠφελήσαθε πρὸς ἱστορίαν τῆς κοινῶν,
καὶ ὅση δεινότης ἴω ἐν τῷ Φιλίππῳ, θεάσασθε.

μή. Οὐκ ἴω τῷ πρὸς ὑμᾶς πολέμῳ πέρασ οὐδ'
ἀπαλλαγῇ Φιλίππῳ, εἰ μὴ Θεβαίους καὶ Θετταλοὺς ἐχ-
θρὸς ποιήσῃε τῇ πόλει· ἀλλὰ καὶ περ ἀθλίως καὶ κα-
κῶς ἴ φρατηγῶν ἴ ὑμετέρων πολεμούντων αὐτῷ, ὅμως
ἴω ἀπὸ τοῦ πολέμου καὶ τῶν ληστῶν μυρία ἔπαχε
κακά. Οὔτε γὰρ ἐξήγετο τῶν ἐκ τῆς χώρας γιγνομένων
ἐδῆν, οὔτ' εἰσήγετο, ὧν ἐδεῖτο, ἴ αὐτῷ. Ἦν δὲ οὔτε ἐν τῇ
θαλάτῃ κρείττων τότε ὑμῶν, οὔτε εἰς τίμ' Ἀθηναῖω ἐλ-
θεῖν δυνατὸς, μήτε Θετταλῶν ἀκολουθούντων, μήτε Θε-
βαίων διιέντων. Σωβέσασθε δὲ αὐτῷ, τῷ πολέμῳ κρα-
τῆντι τοὺς ὁποιοσδήποτε ὑμεῖς ἐξεπέμπετε φρατηγούς,
(εἶω γὰρ τοῦτό γε) αὐτῇ τῇ φύσει τοῦ τόπου, καὶ τῶν
ὑπαρχόντων ἐκατέρως, κακοπαθεῖν. Εἰ μὲν οἶω τῆς ἴδιας
ἔνεκεν ἔχθρας, ἢ τὰς Θετταλοὺς, ἢ τοὺς Θεβαίους

¹ αὐτῷ] Ab ἐδεῖτο, interjecto commate, dispescui, quia pronomen non cum verbo hoc, sed cum ἐξήγετο et εἰσήγετο cohæret: quia ipsi neque exportabatur, neque importabatur quicquam, h. e. ex ejus emporiis nihil exportabatur eorum, quæ in finibus ejus provenissent, neque rursus ad ejus emporia advehebatur eorum quicquam, quibus ipse opus haberet, *Reiske.*

συμπείθει βαδίζειν ἐφ' ὑμᾶς, οὐδέν' ἂν ἠγείτο προσέξειν αὐτῷ τὸν νοῦν· ἂν δὲ τὰς ἐκείνων κοινὰς προσφάσεις λαβὼν, ἠγεμῶν ἀίρεθῆ, ῥᾶον ἠλπίζε τὰ μὲν ὠφελικοῦσταθα, τὰ δὲ πείσθην. Τί οὖν; ἔπιχθρεῖ, θεάσαιθε ὡς εἶ, πόλεμον ποιῶσι τοῖς Ἀμφικτύοις, καὶ παρὰ τὴν Πυλαίαν παρεχίω· εἰς γὰρ ταῦτ' εὐθὺς αὐτὸς ὑπελάμβανεν αὐτῷ δέησασθαι. Εἰ μὲν τοίνυν ¹ τῆτον ἢ τῶν παρ' ἑαυτῷ πεμπομένων Ἰερσημημόνων, ἢ τὸ ἐκείνου συμμάχων εἰσηγεῖτό τις, ὑπόψασθαι τὸ πρᾶγμα ἐνόμιζε καὶ τὴς Θηβαίων, καὶ τὴς Θετταλῶν, καὶ πάντας φυλάξασθαι· ἂν δὲ Ἀθιναῖος ἦ, καὶ παρ' ὑμῶν, τῶν ὑπεναντίων, ὁ τῆτον ποιῶν, εὐπόρως λήσθην ὅπερ συνέβη.

μθ'. Πῶς οὖν ταῦτ' ἐποίησε; μαθητῶν τετονί. Οὐδένος δὲ προσειδότης, οἶμαι, τὸ πρᾶγμα, οὐδὲ φυλάκτοντος, ὥσπερ εἶωθε τὰ τοιαῦτα παρ' ὑμῖν γίνεσθαι, ² προσβληθεῖς Πυλαγῶρας ἕτος, καὶ τριῶν ἢ τετάρων χειροτονησάντων αὐτὸν, ἀνεβλήθη. Ὡς δὲ τὸ τῆς πόλεως ἀξίωμα λαβὼν ἀφίκετο εἰς τὴς Ἀμφικτύονας, πάντα τὰ ἄλλ' ἀφείς καὶ παριδὼν, ἐπέερα ἔφ' οἷς ἐμισθώθη καὶ λέγους εὐπροσώπους, καὶ μύθους, ὅθεν ἡ Κιρράμα χώρα καθιερώθη, σιωθεῖς καὶ δεξελθῶν, ἀνθρώπους ἀπείρους λόγων, καὶ τὸ μέλλον οὐ προσοραμνύους,

¹ τῆτον] Sc. τὸν Ἀμφικτυονικὸν πόλεμον. *Reiske.*

² προσβληθεῖς] Aeschines, de Fals. Leg. Χειροτονημένων δὲ τῶν δέκα πρέσβων, ἐγὼ μὲν προσβλήθη ὑπὸ Ναυσικλέους, Δημοδότης δὲ ὑπὸ τῷ Φιλοκράτῃ. i. e. Nauficles censuit me inter decem legendum, et nominavit inter decem legatos, uti vertit Budæus.

τὰς Ἱερουζουλήμας, πείθει ψυφίσασθαι παρελθεῖν τὴν
 χώραν, ἡ δὲ οἱ μὲν Ἀμφισαεῖς, σφῶν αὐτῶν οὔσαν, γεωρ-
 γεῖν ἔφασαν· οὗτος δὲ τῆς Ἱερουζουλήμας χώρας ἠπάτο εἶναι,
 ὁδὲ μίαν δίκην τῆς Λοκρῶν ἐπαρόντων ἡμῖν, οὐδ' ἂν νεῶ
 προσφασίξεται οὗτος, λέγων οὐκ ἀληθῆ. Γνώσαθε δ'
 ἑκάθεν. Οὐκ εἴη, ἀνευ τοῦ ¹ προσκαλέσασθαι δήπου,
 τοῖς Λοκροῖς δίκην κατὰ τῆς πόλεως συντελέσασθαι.
 Τίς οὖν ἐκλήτευσεν ὑμᾶς; ² ἐπὶ ποίας ἀρχῆς; εἰπέ τ'
 εἰδότες, δεῖξον· ἀλλ' οὐκ ἂν ἔχοις, ἀλλὰ κενὴ προφάσις
 ταύτη κατεχρῶ καὶ ψεύδει.

ἵ. Περιόντων τοίνυν τὴν χώραν πᾶν Ἀμφικτυό-
 νων, καὶ τὴν ὑφήγησιν τὴν τότε, παραπεισόντες οἱ Λο-
 κροῖ, μικρῶ μὲν ἀπάντας κατηκόντισαν, πᾶς δὲ καὶ
 σωήρπασαν τῶν Ἱερουζουλήματων. Ὡς δ' ἀπαξ ἐκ τέ-
 των ἐγκλήματ᾽α καὶ πόλεμος πρὸς τὰς Ἀμφισαεῖς
 ἐξέσχετο, τὸ μὲν πρῶτον, ὁ Κότιυφος αὐτῶν τῆς Ἀμ-
 φικτυόνων ἡγεγεγραπᾶν ὡς δὲ οἱ μὲν οὐκ ἦλθον, οἱ
 δ' ἐλθόντες ὁδὲν ἐποίησαν, εἰς τὴν ὑπιοῦσαν Πυλαίαν ἐπὶ
 τὸν Φίλιππον εὐθὺς ἡγεμόνα ἦγον οἱ κατεσκλησμένοι,

¹ προσκαλέσασθαι] MSS. quidam, προκαλέσασθαι. Sed perpe-
 ram. Πρόσκλησις est in jus vocatio, litis denuntiatio, actionis princi-
 pium et fundamentum. Πρόκλησις est quaedam quasi conventio,
 actus extrajudicialis, provocatio quaedam, five invitatio; veluti solet
 fieri, ubi quis adversarium suum ad arbitros potius invitat, quam
 apud judicem sistit, Civem ad testimonium dicendum, aut servum
 alienum ad quaestionem postulat. Taylor. ad Orat. c. Theoc. t. iiii.
 p. 530. l. 8. Edit. Cantab.

² ἐπὶ ποίας ἀρχῆς] Quo archonte, i. e. quo anno. Reiske.

καὶ πάλα πονηροὶ τῶν Θεβαλῶν, καὶ τῶν ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσι, καὶ παροφάσθαι εὐλόγους εἰλήφεσαν· ἢ γὰρ αὐτοὺς εἰσφέρειν καὶ ξένους τρέφειν ἔφασαν δεῖν, καὶ ζημοῦν τὰς μὴ ταῦτα ποιούσας· ἢ ἐκείνον ἀρεῖσθαι. Τί δὲ τὰ πολλὰ λέγειν; ἠρέθη γὰρ ἐκ τῶν ἡγεμόνων καὶ μετ' αὐτῶν εὐθύς¹ ὁ Φίλιππος δύναμιν συλλέξας, καὶ παρελθὼν ὡς ὅτι τῆς Κιρράαι, ἐρῶσθαι φερούσας πολλὰ [καὶ] Κιρράοις καὶ Λοκεῖς, τὴν Ἐλλάδιαν καταλαμβάνει. Εἰ μὲν ἔν μὴ μετέγνωσαν εὐθύς, ὡς τῶν εἶδον, οἱ Θεβαῖοι, καὶ μετ' ὑμῶν ἐγένοντο, ὡσπερ² σκηπτὸς ἢ χειμάρρους ἀν' ἅπαν τῶν τὸ πρῶτον εἰς τιὴν πόλιν εἰσέπεσε· νῦν δὲ τότε γ' ἰξάφνης ἐπέχον αὐτὸν ἐκείνοι, μάλιστα μὲν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, θεῶν πινος εὐνοία πρὸς ὑμᾶς· εἴτα μὲντοι, καὶ ὅσον κατ' ἓνα ἄνδρα, καὶ δι' ἐμέ. Δὸς δὲ μοι τὰ δόγματα ταῦτα, καὶ τὰς λέξεις, ἐν οἷς ἔκαστα πέπραχθαι, ἵν' εἰδῆτε, ἠλίκα πράγματα ἢ μαρὰ κεφαλὴν τρεῖς ἔλασα αὐτῇ, δίκην ὅσα ἔδωκε. Λέγε μοι τὰ δόγματα.

να'. ΔΟΓΜΑ ΑΜΦΙΚΤΙΟΝΩΝ.

ΕΠΙ ἱερέως Κλειναγόρου, ἐαρινῆς Πυλαίας, ἔδδξε τοῖς Πυλαγορείς, καὶ τοῖς Σωτέροισι τῶν Ἀμφικτιόνων,

¹ ὁ Φίλιππος] Ista interposuit Reiskius ex MSS. et pari modo, versu 9, addidit ὡς τοῦτ' εἶδον.

² σκηπτὸς ἢ] Ita hunc locum restitui vult Tournius, ex Aristide, t. ii. p. 445. Edit. Jebb. Vide eum ad Longin. §. 12. Antea decurrant istae voces.

¹ καὶ τῷ κοινῷ τῶν Ἀμφικτυόνων· ἐπειδὴ Ἀμφιασεῖς ὄπι-
 θάνουσιν ὄπι τὴν ἱεράν χώραν, καὶ ἀπείρουσι, καὶ βοσκή-
 μασι κατανέμωσιν, ἐπελθεῖν τὰς Πυλαγόρας, καὶ τὰς
 Συνέδρους, καὶ τήλας ἀφλαθεῖν τὰς ὄρους, καὶ ἀπει-
 πεῖν τοῖς Ἀμφιασεῦσι τὴν λοιποῦ μὴ ἐπιθάνειν.

ΕΤΕΡΟΝ ΔΟΓΜΑ.

ΕΠΙ ἱερέως Κλειναγῶρου, ἐαρινῆς Πυλαίας, ἔδοξε
 τοῖς Πυλαγόραις, καὶ τοῖς Συνέδροις τῶν Ἀμφικτυόνων,
 καὶ τῷ κοινῷ τῶν Ἀμφικτυόνων· ἐπειδὴ οἱ ἔξ Ἀμφίωσις
 τὴν ἱεράν χώραν κατανεμάμενοι γεωργῶσι, καὶ βοσκήμα-
 τα νέμωσι, καὶ κωλύομενοι τῆτο ποιεῖν, ἐν τοῖς ὄπλοις
 ὄψαγενόμενοι, τὸ κοινὸν τῶν Ἑλλήνων συνέδριον κεκαλύ-
 κτασι μὴ βίας, πινὰς δὲ καὶ τετραματίκασι, καὶ τῶν στρατηγῶν
 τὸν ἡγεμόνον τῶν Ἀμφικτυόνων, Κότυφον, τὸν Ἀρχίδα,
 πρεσβεῦσαι πρὸς Φίλιππον, τὸν Μακεδόνα, καὶ ἀξιούν,
 ἵνα βοηθήσῃ τῷ τε Ἀπόλλωνι, καὶ τοῖς Ἀμφικτύοισιν,
 ὅπως μὴ φείδη ὑπὸ τῶν ἀσέβων Ἀμφιασεῶν τὸν
 θεὸν πλημμυρόμενον· καὶ ² διότι αὐτὸν στρατηγὸν ἀντακρά-
 τορα ἀρῶνται οἱ Ἕλληνες οἱ μετέχοντες τοῦ συνεδρίου
 τῶν Ἀμφικτυόνων.

¹ καὶ τῷ κοινῷ τῶν Ἀμφικτυόνων] Hæc verba addidi. (ex MSS.)
 Erant ergo tres ordines : οἱ πυλαγόραι, magistratus quasi ; οἱ σύνε-
 δροι, assessores, quasi consiliarii Pylagorarum, aut senatores, nullo
 munere fungentes ; denique τὸ κοινὸν, plebs. Neutri soli per se sine
 alteris quicquam valebant, neque optimates sine plebe, neque plebs
 sine illis. *Reiske.*

² διότι] ἀντὶ τοῦ ὅτι ; quod et in *Isocratice Archidamo* notavi.
Wolfius.

Λέγε δὴ καὶ τὰς χεῖρας, ἐν οἷς ταῦτ' ἐγένετο, εἰσι γὰρ καὶ ἐς ἐπιλαγὴρῃσεν οὗτος. Λέγε.

ΧΡΟΝΟΙ.

ΑΡΧΩΝ Μνησιθέδης, μιλῶς Ἀνθηριῶνος ἕκτη ἐπὶ δεκάτη.

Δὸς δὴ μοι τὴν ἐπιστολὴν, ἣν, ὡς οὐχ ὑπέκρινον οἱ Θεβαῖοι, πέμπῃ πρὸς τὰς ἐν Πελοποννήσῳ συμμάχους ὁ Φίλιππος· ἵν' εἰδῆτε καὶ ἐκ ταύτης σαφῶς, ὅτι τὴν μὲν ἀληθεῖν πρῶτασιν τῶν πραγμάτων, τὸ, ταῦτ' ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, καὶ τὰς Θεβαῖας, καὶ ὑμᾶς φράσεν, ἀπεκρύπτετο κοινὰ δὲ καὶ τοῖς Ἀμφικτύοσι δόξαντα ποιεῖν προσεποιεῖτο. Ὁ δὲ τὰς ἀφορμὰς ταύτας καὶ τὰς φράσεις ὡς εἰδὸς αὐτῶν, ἕτος ἰϛ'. Λέγε.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ Μακεδόνων Φίλιππος, Πελοποννησίων τῶν ἐν τῇ συμμαχίᾳ τοῖς ἑπιμαχοῦσι, καὶ τοῖς Συνέδροις, καὶ τοῖς ἄλλοις συμμάχοις πᾶσι, χαιρεῖν. Ἐπειδὴ Λοκροὶ, οἱ καλέμενοι Ὀζόλαι, κατοικῶντες ἐν Ἀμφίσῃ, πλημμελῶσιν εἰς τὸ ἱερόν τῶν Ἀπόλλωνος τῶν ἐν Δελφοῖς, καὶ τὸ ἱερόν χέρον ἐρχόμενοι μετ' ὀπλων λεηλατήσιν· βάλουσι τῶν θεῶν μετ' ὑμῶν βοηθεῖν, καὶ ἀμύνασθαι τὰς ὡς εἰδόμενός τις τῶν ἐν ἀνθρώποις εὐσεβῶν. Ὡστε συμμαχοῦτε μετὰ τῶν ὀπλων εἰς τὴν Φω-

¹ ἑπιμαχοῦσι] Τοῖς ἀρχαῖσιν, ἢ δημαγωγοῖς. Nam magistratibus apud alias civitates alia et nomina fuerunt. Wolfius.

κίδα, ἔχοντες ὀπισθοσπῶν ἡμερῶν τετραράκοντα, τῷ σι-
 γῶτος μιλῶς Λῶς, ὡς ἡμεῖς ἄρομν' ὡς δὲ Ἀθηναῖοι,
 Βοσδρομῶνος· ὡς δὲ Κορίνθιοι, Πανέμω. ἵ Τοῖς δὲ μὴ
 συναντήσασι, πανδημῆ χρυσόμεγα, τοῖς δὲ συμβέλοισ
 ἡμῖν μὴ κειμήοις, ὀπιζημῶις. Εὐτυχεῖτε.

ἴθ'. Ὁρθῶ ὅτι φεύγει μὴ τὰς ἰδίας παρφάσθς,
 εἰς δὲ τὰς Ἀμφικτυονικὰς καταφεύγει; Τίς οὖν ὁ
 ταῦτα συμπαροσκόβιάσθς αὐτῶ; Τίς ὁ τὰς παρφάσθς
 ταύτας σῖδῶς; Τίς ὁ τῶν κακῶν τῶν γενημῶν μάλ-
 λιστα ἄπιος; ἔχ ἔτος; Μὴ τοίνω λέγετε, ὦ ἄνδρες
 Ἀθηναῖοι, περιόοντες, ὡς ὑφ' ἐνὸς τοιαῦτα πέπονθεν ἡ
 Ἑλλάς ἀνθρώπῳ· οὐχ ὑφ' ἐνὸς, ἀλλ' ὑπὸ πολλῶν καὶ
 πονηρῶν τῶν παρ' ἐκείσοις, ὦ γῆ καὶ θεοί, ὧν εἰς οὗτος
 ὅστιν ὄν, εἰ μηδὲν εὐλαβηθέντα τάληθῶς εἰπεῖν δεοί, σὺκ
 ἀν ὀκνήσομμ ἔγωγε κοινὸν ἀλιτήριον τῶν μετὰ ταῦτα
 σπολωλότων ἀπάντων εἰπεῖν, ἀνθρώπων, τόπων, πόλεων.
 Ὁ γὰρ τὸ ἀπέρμα παροχῶν, οὗτος ἰὼ τῶν φιώτων κα-
 κῶν ἄπιος· ὄν ὅπως ποτὲ ἐκ εὐθῶς ἰδόντες ἀπεσράφητε,
 θαυμάζω· πλὴν πολὺ τι σκότος, ὡς εἴοικεν, ὅστι παρ'
 ὑμῖν παρ τῆς ἀληθείας. Συμβέθηκε τοίνω μοι τῶν
 κατὰ τῆς πατρίδος τῶν πεπερογμῶν ἀφαμῶν, εἰς
 ἀ τῶτοις σῖανπέμωμοις αὐτοῖς πεπολίτευμαι, ἀφῖχθαι·
 ἀ πολλῶν μὴ ἔνεκα, ἐκότως ἀκῶστετέ με, μάλιστα δ'

ἵ Τοῖς δὲ μὴ ad ἐπιζημῶις] Locum hunc profus desperatum,
 quem sanare cum non possem, reliqui, qualem inveni, ait Reiskius.
 Si qui vero ignorare nolint, quid tentarint docti viri, adeant Tay-
 lorum.

ὅτι ἀρχὸν ἔστιν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εἰ ἐγὼ μὲν τὰ ἔργα τῶν ὑπὲρ ὑμῶν πόνων ὑπέμεινα, ὑμεῖς δὲ μηδὲ τοὺς λόγους αὐτῶν ἀνέξαθε· ὁρῶν γὰρ ἐγὼ Θεβαίους, σχεδὸν δὲ καὶ ὑμᾶς, ὑπὸ τῆς τῆς Φιλίππου τραπύζαντος, καὶ διεφθαρμένων παρ' ἑκατέρωθεν, ὃ μὲν ἰὺ ἀμφοτέρωθεν φοβερὸν, καὶ φυλακῆς πολλῆς δεόμενον, τὸ τὸν Φίλιππον εἶναι αὐξάνεσθαι παρῶντας, καὶ ὅθεν καθεὶν φυλακισμένους, εἰς ἔχθραν δὲ καὶ τὸ προσκρούειν ἀλλήλοις ἐτόίμως ἔχοντας, ὅπως τῆτο μὴ γενήσεται, ὡς κατατηρῶν διετέλεθ' οὐκ ἀπὸ τῆς ἑμαυτῆ γνώμης μόνον ταῦτα συμφέρον ὑπολαμβάνων, ἀλλ' εἰδὼς Ἀριστοφῶντα, καὶ πάλιν Εὐβελον, πάντα τὸν χρόνον βελομένης προσέξαι¹ ταύτῃ τῷ φιλίαν, καὶ περὶ τῆς ἄλλων πολλάκις ἀντιλέγοντας ἑαυτοῖς,² εἰς τῆθ' ὁμογνωμονήντας ἀείδουσ' οὐς σὺ ζῶντας μὲν, ὧ κίναδος, κολακεύων παρηκολέθεις, τεθνεώτων δ' οὐκ ἀρχμῆ κατατηρῶν. Ἄ γὰρ περὶ Θεβαίων ὀπιτιμᾶς ἐμοί, ἐκείνων πολὺ μᾶλλον, ἢ ἐμοῦ, κατατηρῶν, τῆς ὑπὲρ, ἢ ἐγὼ, ταύτῃ τῷ συμμαχίαν δοκιμασάντων. Ἄλλ' ἐκέισε ἐπάνεμι, ὅτι τὸν οὐκ Ἀμφίση πόλεμον τῆτος μὲν ποιήσαντος, συμπεραναμένων δὲ τῶν ἄλλων τῶν συμεργῶν αὐτῶν³ τὴν πρὸς τῆς

¹ ταύτῃ τῷ φιλίαν] Atheniensium cum Thebanis. *Reiske.*

² εἰς] Addidit Reiskius ex MSS.

³ τὴν] Malim, διὰ τὴν. Nescio quoque, an ἡμετέραν addendum sit, ut sit διὰ τὴν ἡμετέραν πρὸς τὰς Θεβαίους ἔχθραν: nam alias pendent hi accusativi, quoniam συμπεραναμένων ad πόλεμον refertur. *Reiske.*

Θησαύρις ἔχθραν, σωέβη τὸν Φίλιππον ἐλθεῖν ἐφ' ἡμᾶς, ἕπερ ἔνεχα τὰς πόλεις οὗτοι συνέκρηον· καὶ εἰ μὴ προεξανέστημι μικρὸν, οὐδ' ἀναλαβεῖν αὐτὰς ἀν' ἡδυνήθημεν· οὕτω μέχρι πύργου παρήγαγον οὗτοι τὸ παῖγμα. Ἐν οἷς δὲ ἴτε ἡδη τὰ πρὸς ἑλληνας, τεταυὶ τῷ ψηφισμάτων ἀκύσαντες καὶ τῷ ἀποκρίσεων, εἴσαθε. Καὶ μοι λέγε ταῦτα, λαβών.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

ΕΠΙ ἀρχοντος Ἡεσπύθου, μινὸς Ἐλαφιοβολιῶνος ἕκτη φθινοτος, φυλῆς πρυτανεύσεως Ἐρεχθίδος, βελῆς καὶ τρατηγῶν γνώμη· ἐπεὶ δὴ Φίλιππος πινὰς μὲν κατέλιπε πόλεις τῷ ἀτυγχετόνων, πινὰς δὲ πορηεῖ, κεφαλαίῳ δὲ, ἐπὶ τῷ Ἀθηαίῳ παρὰσχευάζεται παρὰ γίγνεσθαι, παρ' ὅσδεν ἡγέμενος τὰς ἡμετέρας συνθήκας, καὶ τῆς ὀρκως λυεῖν ἐπιβάλλεται, καὶ τῷ εἰρήνῳ, παρὰσάμων τὰς κοινὰς πίτεις· δεδύχθαι τῇ βελῇ καὶ τῷ δήμῳ πέμπειν πρὸς αὐτὸν πρέσβεις, οἵτινες αὐτῷ ἀγαλέξονται, καὶ παρὰσκαλέσουσιν αὐτὸν, μάλισα μὲν τῷ πρὸς ἡμᾶς ὁμόνοιαν ἀγατηρεῖν, καὶ τὰς συνθήκας· εἰ δὲ μὴ, πρὸς τὸ βελεύεσθαι δοῦναί χερόν τῇ πόλει, καὶ τὰς ἀνοχὰς ποιήεσθαι, μέχρι τῷ Θαρμηλιῶνος μινὸς. Ἡρέθησαν ἐκ τῆς βελῆς Σίμος Ἀναγεσίσιος, Εὐθύδημος Φλυάσιος, Βελαχόρας Ἀλωπεικῆθεν.

ΕΤΕΡΟΝ ΨΗΦΙΣΜΑ.

ΕΠΙ ἀρχοντος Ἡεσπύθου, μινὸς Μενυχιῶνος ἑνῆ καὶ

R

νέα, Πολεμάρχου γνώμη· ἐπειδὴ Φίλιππος εἰς ἄλλο-
 τερότητα Θηβαίους πρὸς ἡμᾶς ὀπιβάλλεται καταστῆσαι,
 παρεσκευάσθη δὲ καὶ παντὶ τῷ στρατεύματι πρὸς τὴν
 ἔγχεσθαι τῆς Ἀθηναίων ὄψα γίνεσθαι τόπους, παραβαίνων
 τὰς πρὸς ἡμᾶς ὑπαρχέσας αὐτῷ συνθήκας· δεδόχ-
 θαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, πέμψαι πρὸς αὐτὸν κήρυκα καὶ
 ᾠρέσβεις, οἵτινες ἀξιόσους, καὶ ὄψα χαλέψουσιν αὐτὸν ποιή-
 σασθαι τὰς ἀνοχὰς, ὅπως ἐνδεχομένης ὁ δῆμος βουλεύ-
 σιται· καὶ γὰρ νῦν ἴ οὐ κέρρικε βοηθεῖν ἐν ἔθρηνι τῶν
 μετρίων. Ἡρέθησαν ἄρα τῆς βουλῆς Νεάρχος Σωσι-
 νόμος, Πολυκράτης Ἐπίφρωνος, καὶ κῆρυξ Εὐνόμος Ἀνα-
 φλύτιος ἄρα τῷ δήμῳ. Λέγε δὴ καὶ τὰς ἀποκρίσεις.

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ ΑΘΗΝΑΙΟΙΣ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ Μακεδόνων Φίλιππος, Ἀθηναίων τῇ
 βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, χαίρειν. Ἦν μὲν ἀπαρχῆς ἔρχεσθε πρὸς
 ἡμᾶς αἴρεσιν ἐκ ἀγνοῶν, καὶ τίνα σπουδὴν ποιῆσατε, πρὸς
 καλέσασθαι βεβλήμενοι Θεσσαλῶν, καὶ Θηβαίους, ἐπὶ δὲ
 καὶ Βοιωτῶν. Βέλπιον δὲ αὐτῶν φρονέοντων, καὶ μὴ βελο-
 μένων ἐφ' ὑμῖν ποιήσασθαι τὰ ἑαυτῶν αἴρεσιν, ἀλλὰ

¹ ἴ οὐ κέρρικε βοηθεῖν ἐν ἔθρηνι τῶν μετρίων] Ad verbum sonat,
 P. A. decrevit non succurrere, in re id quidem nulla de tolerabili-
 bus. Βοηθεῖν est Demostheni, copias aliquo mittere hosti obstituras.
 Est ergo sententia, decrevisse P. A. adhuc quidem, quicquid agat
 instituatque Philippus, quod quidem tolerabile fit, in eo non ad-
 versari, neque id, missis copiis, disturbare. Vel potest quoque
 sic accipi, decrevisse P. A. nullum capere consilium, quo sua
 salutis tutelæque finium suorum provideat, dummodo tolerabiles
 sint, quas Philippus ferat, condiciones. *Reiske.*

καὶ τὸ συμφέρον ἰσαμύων, νῦν ἔξ ὑποτροφῆς ἀποτείλαν-
τες ὑμεῖς πρὸς μὲ πρέσβεις καὶ κήρυκα, σιωθῶντων μνη-
μονεύετε, καὶ τὰς ἀνοχὰς ἀγείρατε, κατ' ὅσον ὑφ'
ἡμῶν πεπληγμένοι. Ἐγὼ μέντοι ἀέσας τῶν πρεσβυ-
τῶν, συγκατατίθημι τοῖς ᾠδακαλουμένοις, καὶ ἔτοιμός
εἰμι ποιῆσαι τὰς ἀνοχὰς, ἂν περ τὸς ἐκ ὀρθῶς συμ-
βουλεύοντα ὑμῖν ᾠδαπέμφαντες, τῆς προσοκλήσεως
ἀπιμίας ἀξιώσητε. Ἐρῶαθε.

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ ΘΗΒΑΙΟΙΣ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ Μακεδόνων Φίλιππος, Θηβαίων τῇ
βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, χαίρειν. Ἐκομισάμην τιμὴν παρ'
ὑμῶν ἑπιπολιῶν, δι' ἧς μοι τιμὴ ὁμόνοια καὶ τιμὴ εἰρήνη
ἀναγεῖσθε. Πιυθάνομαι μὲντοι, διότι πᾶσαν ὑμῖν Ἀθη-
ναῖοι προσφέρουσι φιλοσημίαν, βουλόμενοι ὑμᾶς συγκα-
τάνους γενέσθαι τοῖς ὑπὸ αὐτῶν ᾠδακαλουμένοις.
Πρότερον μὲν οὖν ὑμῶν κατεγίνωσκον, ὅτι τῷ μέλλειν
ποιῆσθαι ταῖς ἐκείνων ἐλπίσι, καὶ ἐπακολουθεῖν αὐτῶν
τῇ προαφροσύνῃ· νῦν δ' ἐπιγινῶσκω ὑμᾶς τὴν πρὸς ἡμᾶς
ἐζητηκότες ἔχειν εἰρήνην μᾶλλον, ἢ ταῖς ἑτέρων ἐπακο-
λουθεῖν γνώμασι, ἧσθιν· καὶ μᾶλλον ὑμᾶς ἐπαγῶ καὶ
πολλὰ, μάλιχα δ' ὅτι τῷ βουλευέσθαι περὶ τέτων
ἀσφαλέστερον, καὶ τὰ πρὸς ἡμᾶς ἔχειν ἐν εὐνοίᾳ. Ὅπερ
οὐ μικρὰν ὑμῖν οἴσειν ἐλπίζω ῥοπιῶν, εἰάνπερ ὅτι ταύ-
της μνήσθητε τῆς προαφροσύνης. Ἐρῶαθε.

γ'. Οὕτω ἀφ' αὐτοῦ ὁ Φίλιππος τὰς πόλεις πρὸς
ἀλλήλους ἀφ' ἑαυτῶν, καὶ τέτοις ἐπαρθεῖς τοῖς ψηφίσμασι καὶ

ταῖς Σποκρίσειν, ἦκεν ἔχων ¹ τὴν δύναμιν, καὶ ¹ τὴν Ἐλάτεια
κατέλαβεν, ὡς ¹ οὐδ' ἂν, εἰ τι γένοιτο, ἐπισημασθέντων
ὑμῶν καὶ τῶν Θεβαίων. Ἀλλὰ μὲν τὸν τότε συμβάντα
ἐν τῇ πόλει θόρυβον ἴτε μὲν ἅπαντες· μικρὰ δ' ἀκί-
σατε ὅμως, αὐτὰ τὰ ἀναγκασιότατα. ² Ἐσπέρα μὲν γὰρ
ἦν, ἦκε δ' ἀγγέλλων τις ὡς τὰς Πρυτάνεις, ὡς Ἐλά-
τεια κατέλιπται· καὶ μεταταῦθα οἱ μὲν, εὐθὺς ἐξ-
αναστάντες μεταξὺ δειπνῶντες, τὰς τ' ἐκ τῶν σκηνῶν,
τῶν καὶ τὴν ἀγορὰν, ἐξεῖργον, καὶ τὰ ³ γέρρα ἐπέμ-
ψασαν· οἱ δὲ τὰς φραττηγὰς μετεπέμποντο, καὶ τὴν
σαλπικτὴν ἐπέλαυνον, καὶ θόρυβου πλήρης ἦν ἡ πόλις. Τῇ
δ' ὑπεραίρα, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, οἱ μὲν Πρυτάνεις τὴν βουλὴν
ἐπέλαυνον εἰς τὸ βουλευτήριον· ὑμεῖς δ' εἰς τὴν ἐκκλη-

¹ οὐδ' ἂν, εἰ τι γένοιτο] Nunquam, nullo pacto, quicquid tamen novum et insperatum incideret, fore, ut vos rursus cum Thebanis conspiraretis, et causam communem faciatis. Certus ergo fidei Thebanorum erga se securus ibat ad Elateam occupandum, bene gnarus, nullum fore casum fortunæ, nullam superbiam et injuriam erga Thebanos suam, quamvis duriter et serviliter eos tractaret, quæ posset eorum animos a se abalienare, atque ad Athenienses reflectere. *Reiske.*

² Ἐσπέρα μὲν γὰρ ἦν] Admirabilis narratio, ad quam digitum intendit summus Criticus, Longinus, §. 10. Vide Athenæum, l. v. init. Citat hunc locum Hermogenes frequenter, sc. pag. 284, 309, 312. *Edit. Crisp.* Adde Diodor. Sic. l. xvi. c. 84. Dionys. Halic. t. ii. p. 198. *Edit. Hudson.* Taylor.

³ γέρρα] Tabernæ erant in foro sitæ, in quibus sedentes opifices fellularii scruta et suppellectilem domesticam a se domi fabricatam vendebant; hæ *σκηναὶ* appellabantur, *die Buden*: constructæ hæ erant, seu tribus e lateribus, et desuper tectæ cratibus vimineis, quæ *γέρρα* appellantur. Quoniam igitur illæ tabernæ cum suis

σίαν ἐπορεύεσθε· καὶ πρὶν ἐκείνῳ χρηματίσαι καὶ προ-
 βουλευῆσαι, πᾶς ὁ δῆμος ἄνω καθῆτο· καὶ μετὰ ταῦτα ὡς
 εἰσῆλθεν ἡ βουλὴ, καὶ ἀπήγγειλαν οἱ Πρυτάνεις τὰ προσ-
 ηγγελμένα ἑαυτοῖς, καὶ τὸν ἤκοντα παρήγαγον, καὶ κείνος
 εἶπεν, ἡρώτα μὲν ὁ κῆρυξ, τίς ἀγορεύειν βέλεται; παρ-
 ἤει δ' οὐδείς. Πολλάκις δὲ τῷ κήρυκος ἐρωτῶντος, οὐ-
 δὲν μᾶλλον ἀνίστατο ἕδεις, ἀπάντων μὲν τῶν γρατηγῶν
 παρόντων, ἀπάντων δὲ τῶν ῥητόρων, καλέσης δὲ ἑ 2 τῇ κοινῇ

quæque craticulis tam cito auferri non poterat, necesse tamen erat,
 ut protinus populus in foro conveniret, utpote illa nocte ibi in ar-
 mis excubaturus, imperarunt prytanes, ut tabernis ignes injicerentur,
 qui tabernas momento citius absumerent, et laborem crates auferendi
 bajulis compendifacerent. *Reiske.*

ἄνω καθῆτο] Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ συνεκαθέζετο, ut recte *Wolfius*: sed cur ita intelligenda ista verba sint, non vidit, aut celavit. Feliciter fane nodum eum expedisse videtur interpres quidam Anglus, *PORTAL.* *Populus in concione coactus supra federe dicitur, quia Pnyx, ubi conciones haberi solitæ sunt, locus erat editus, (teste Polluce, l. VIII.) juxta Acropolim. Et ingentem eo tempore metum Atheniensium animos invasisse, vel ea res indicabit. Nam populus, qui alias vix aut mercede aut multis propositis in concionem cogi potuit, quique priusquam de re aliqua apud se referretur, senatus præconsultum opperiri solebat, jam sponte, et non expectato senatu, in curia sua confederat.* Hæc ille. At enim *Diodorus Siculus*, eandem rem enarrans, quam hic describit noster, populum ait in *Bacchi theatrum*, qui alter erat concioni habendæ solennis locus, hoc tempore concurrissè: ὁ δὲ δῆμος ἅπας ἅμ' ἡμέρα συνέδραμεν εἰς τὸ θέατρον. (lib. XVI. c. 84.) Quod si in illius ἀκριβείᾳ usque adeo conquiescamus oportet, eadem tamen explicatio valebit. Theatrum enim *Dionysiacum*, quamvis subter arcem fletit, eidem tamen impositum clivo, urbem supereminuit; quod colligere licet ex *Pausania* et recentiorum, qui Athenas inviserunt, narrationibus. *Stock.*

2 τῇ κοινῇ—φωνῇ] Ita legit *Reiskius*, pro κοινῆς φωνῆς, ex MSS. duobus.

τῆς πατρίδος φωνῇ τὸν ἐροῦνθ' ὑπὲρ σωτηρίας· ἦν γὰρ ὁ κῆρυξ καὶ τὰς νόμους φωνῶ ἀφίησι, ταύτῃ κοινῶ τῆς πατρίδος δίκαιόν ἐστιν ἠγαῖσθαι. Καίτοι, εἰ μὲν τοὺς σωθῆναι τὴν πόλιν βουλομένους¹ παρελθεῖν ἔδει, πάντες ἀν ὑμεῖς, καὶ οἱ ἄλλοι Ἀθηναῖοι, ἀναστάντες ἐπὶ τὸ βῆμα ἐβαδίζετε· πάντες γὰρ, εὖ οἶδ', ὅτι σωθῆναι αὐτῶ ἐβούλεσθε· εἰ δὲ τὰς πλουσιωτάτας, οἱ τετρακῶσιοι· εἰ δὲ τὰς ἀμφοτέρωθεν ταῦτα, καὶ εὐνοὺς τῇ πόλει καὶ πλοσίους, οἱ [μὲν ταῦτα] τὰς μεγάλας² ἐπιδόσεις ἐπιδόντες· καὶ γὰρ εὐνοία καὶ πλῆτω τοῦτ' ἐποίησαν. Ἄλλ', ὡς εἴκειν, ἐκείνος ὁ κερῆς, καὶ ἡ ἡμέρα ἐκείνη, οὐ μόνον εὐνοὺν καὶ πλοσίον ἄνδρα ἐκάλει, ἀλλὰ καὶ παρηκολοθηκότα τοῖς πρῶτοις ἔξαρχῆς, καὶ συλλελογισμένον ὀρθῶς, τίνος ἕνεκα ταῦτ' ἐπρατίεν ὁ Φίλιππος, καὶ τί βεβλήμενος. Ὁ γὰρ μὴ ταῦτ' εἰδώς, μήτ' ἔξητακῶς πρόρρωθεν ἐπιμελῶς, οὐτ' εἰ εὐνοὺς ἦν, οὐτ' εἰ πλοσίος, οὐδὲν μᾶλλον ἐμελλεν ὅ, τι χρὴ ποιεῖν εἴσεσθαι, ἐδ' ὑμῖν ἔξεν συμβελεύειν.

ιδ'. Ἐφάνην τοίνυν οὗτος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐγὼ καὶ παρελθὼν εἶπον εἰς ὑμᾶς, ἅ μου δυοῖν ἕνεκ' ἀκύσατε προσέχοντες τὸν νότον ἐνός μὲν, ἵν' εἰδῆτε, ὅτι μόνος τῶν λεγόντων καὶ πολιτευομένων ἐγὼ τίω τῆς εὐνοίας τάξιν

¹ παρελθεῖν] Sc. εἰς τὸ μέσον πρὸς τὸ εἰπεῖν. *Reiske.*

² ἐπιδόσεις] *Oblationes voluntariae*, quæ, ut inquit Ulpianus, *difficilibus reip. temporibus in senatu fiebant, bonis civibus certatim sese ultro reip. offerentibus, ac modo pecuniam, modo triremem, modo alia, ut res videbatur poscere, pollicentibus.* *Sigonius*, de *Rep. Athen.* l. iv. c. 4. in fine.

ἐν τοῖς δεινοῖς οὐκ ἔλιπον, ἀλλὰ καὶ λέγων, καὶ γράφων, Ἰξηταζόμενον τὰ δέοντα ὑπὲρ ὑμῶν ἐν αὐτοῖς τοῖς φοβερῶσι· ἐτέρου δὲ, ὅτι μικρὸν ἀναλώσαντες χρονον, πολλῶν πρὸς τὰ λοιπὰ τῆς πάσης πολιτείας ἔσεσθε ἐμπειρότεροι. Εἶπον τοίνυν, ὅτι τὸς μὲν, ὡς ὑπαρχόντων Θηβαίων Φίλιππῳ φίλων, λίαν θορυβημένους ἀγνοοῦν τὰ παρόντα πράγματα ἠγούμεθα. Εὖ γὰρ οἶδ', ὅτι, εἰ τῶν οὕτως ἐτύγχανεν ἔχον, οὐκ ἂν αὐτὸν ἠκούομεν ἐν Ἐλατεῖα¹ νῦν ὄντα, ἀλλ' ὅτι τοῖς ἡμετέροις ὀρίοις. Ὅτι μὲντοι, ἴν' ἔτοιμα ποιήσεται τὰ² ἐν Θήβαις, ἠκει, σαφῶς ὀπίσταται. Ὡς δ' ἔχει ταῦτα, ἐφίλω, ἀκίσατέ μου. Ἐκεῖνος ὅσους ἢ πείσαι χρήμασι Θηβαίων, ἢ Ἰξηπατῆσαι ἐπιῦ, ἀπάντα, νῦν πέπεισαι· τὸς δ' ἀπαρχῆς ἀνδραγαθῶς αὐτῶν, καὶ νῦν ἐναντιωμένους, ἑδαμῶς πείσαι δυνάσται. Τί οὖν βέλεται, καὶ πῶς ἕνεκα τῶν Ἐλατειαίων κατέλιπε; πλησίον δύναμιν δείξας, καὶ ὀφθαθήσας τὰ ὄπλα, τὸς μὲν ἑαυτῶ φίλους ἐπαῖραι, καὶ θρασυῖς ποιῆσαι, τὸς δ' ἐναντιωμένους καταπλήξαι, ἴν' ἢ συγχωρήσωσι φοβηθέντες, ἀ νῦν οὐκ ἐθέλουσιν, ἢ βιασθῶσιν. Εἰ μὲν ἔνθα προσηρόμεθα ἡμεῖς, ἐφίλω, ἐν τῶ παρόντι, εἰ τι δύσκολον πέπραχται Θηβαίοις πρὸς ἡμᾶς, τότε μεμνησθαι, καὶ ἀπιτεῖν αὐτοῖς, ὡς ἐν τῇ τῶν ἐχθρῶν οὔσι μερίδι, πρῶτον μὲν, ἀ ἂν εὗξατο Φίλιππος, ποιήσομεν· εἶτα φοβῶμεθα, μή, προσηρομένων τῶν νῦν

¹ νῦν] Ita MSS. et ita Reiskius. Antea deerat.

² ἐν Θήβαις] Prætulit τῶ ἐν Θηβαίοις, ex MSS. Reiske.

ἀνησθηκότων αὐτῶ, καὶ μιᾷ γνώμῃ πάντων Φιλιππιστῶ-
των, εἰς τὴν Ἀθηναίῳ ἔλθωσιν ἀμφοτέρω. Ἄν μέντοι
πεισθῆτέ μοι, καὶ πρὸς τῶ σκοπεῖν, ἀλλὰ μὴ φιλονει-
κεῖν, πρὸ ὧν ἂν λέγω, γένησθε, οἷμα καὶ τὰ δέοντα λέ-
γῃν δόξειν, καὶ τὸν ἐφεσθηκότα τῇ πόλει κίνδυνον ἀφαιλύ-
σειν. Τί οὖν φημι δεῖν; ὡρῶτον μὲν τὸν παρόντα ἐπαν-
εῖνα φόβον εἶτα μεταθεσθαι καὶ φοβεῖσθαι πάντας ὑπὲρ
Θηβαίων, (πολὺ γὰρ τῶν δεινῶν εἰσιν ἐγγυτέρω, καὶ πρῶτι-
στοις αὐτοῖς ὁ κίνδυνός ἔστιν ἡμῶν). ἔπειτα ἰξελθόντας
Ἐλασίναδε τῆς ἐν ἡλικίᾳ καὶ τῆς ἰππέας, δεῖξαι
πᾶσιν ὑμᾶς αὐτὰς ἐν τοῖς ὅπλοις ὄντας, ἵνα τοῖς ἐν
Θήβαις φρονῶσι τὰ ὑμέτερα ἰξίστου γένηται τὸ παρρη-
σιάζεσθαι πρὸς τῶν δεινῶν, εἰδῶσιν, ὅτι, ὡς περ τοῖς
πυλῶσι Φιλίππῳ τὴν πατρίδα παρέσθ' ἢ βοηθήσου-
σα δύναμις ἐν Ἐλατεῖα, οὕτω τοῖς ὑπὲρ τῆς ἐλευ-
θερίας ἀγωνίζεσθαι βεβλομένοις ὑπάρχει ὑμεῖς ἔτοιμοι,
καὶ βοηθήσετε, ἂν τις ἐπ' αὐτὰς ἴη. Μεταταῦτα χι-
ροτονῆσαι κελεύω δεῖκα πρέσβεις, καὶ ποιῆσαι τέττας κυ-
ρίους μετὰ τῶν στρατηγῶν, καὶ τῶν, πότε δεῖ ἐκεῖσε βα-
δίξειν, καὶ τῆς ἰξόδου. Ἐπειδὴ δ' ἔλθωσιν οἱ πρέσβεις

¹ ἐστὶν ἡμῶν] Hæc duo vocabula addidi. *Reiske.*

² ἂν τις ἐπ' αὐτὰς ἴη] De hac phrasi vide, supra, ad Æschin.
pag. 45.

³ βαδίξειν] Quando Legatos illuc oporteat proficisci. *Reiske.*

⁴ ἰξόδα] De tempore modoque expeditionis, quando, et quantas
numero copias exire oporteat in castra versus Thebas. Moschopu-
lus etiam reddidit ἐκστρατείας. *Idem.*

εἰς Θήβας, πῶς ¹ χρήσασθαι τῷ πράγματι ὡς εἰνῶ;
² τῷ πάνυ μοι προσέχετε τὸν νοῦν. Μὴ δεῖσθε Θε-
 βαίων μηδὲν, ἀρχεὺς γὰρ ὁ θεός, ἀλλ' ἐπαγγέλλεσθε
 βοηθήσειν, εἰάν κελεύωσιν, ὡς ἐκείνων μὴ ὄντων ἐν τοῖς
 ἐσχάτοις κινδύνοις, ἡμῶν δὲ ἀμεινον ἢ ἐκείνοι τὸ μέλλον
 προσορωμένον· ἵν' εἰάν μὲν δεξῶνται ταῦτα, καὶ πεισθῶ-
 σιν ἡμῖν, καὶ, ἃ βεβλήμεθα, ὧμῶν διωκόμενοι, καὶ μετὰ
 προσχήματος ἀξίως τῆς πόλεως ταῦτα πράξωμεν·
 εἰάν δ' ἄρα μὴ συμβῇ κατὰ τυχῆν, ἐκείνοι μὲν ἑαυτοῖς
 ἐγκαλῶσιν, ἂν τι νῦν ἐξαμάρτωσιν· ἡμῖν δὲ μηδὲν
 αἰσχρὸν, μηδὲ ταπεινὸν, ἢ πεπραγμένον.

νέ. Ταῦτα καὶ τὰ ὡς εἰρηπλήσια τέτοις εἰπὼν κατέβη·
 συσσωπημεσάντων δὲ πάντων, καὶ ἐδενὸς εἰπόντος ἐναντίον
 ἐδέν, ³ ἔκ εἶπον μὲν ταῦτα, οὐκ ἔγραψα δέ· οὐδ' ἔγραψα

¹ χρήσασθαι] Ita correxi pro χρήσεσθαι: quomodo tractare negotium præcipio. *Reiske.*

² τῷ πάνυ μοι κ. τ. λ.] Non redundat μοι, neque solummodo, ut alias sæpe, *velim, quæso*, significat, sed hoc, τῷ μέρει τοῦ ἐμῆ λόγῳ, huic parti meæ disputationis attendite. *Idem.*

³ ἔκ εἶπον κ. τ. λ.] Schema notabile, et a multis certatim laudatum. Climax, quod Græci vocant, *adscensus* nominetur a nobis. *Malo enim adscensum, quam scalam, aut Gradiculos, ut quidam, dicere. Est autem figura perquam decora, et a Demosthene commendata: in qua postremum quodque verbum in priore membro aut parte aliqua Elocutionis positum in inferiorem rursus assumptum injicitur: atque ita velut gradibus quibusdam connectitur oratio, ad hunc modum: (ponam enim ipsum Demosthenicum versum) et non dixi hæc quidem, non autem scripsi: nec scripsi quidem, non profectus sum autem ad legationem: nec profectus quidem, non persuasi autem Thebanis. Hic animadvertis, quanto elatius dicta sint, quam si simpliciter enunciaisset: et dixi hæc, et scripsi, et in legationem profectus*

μέν, οὐκ ἐπρέσβουσα δέ· οὐδ' ἐπρέσβουσα μὲν, οὐκ ἔπει-
 σα δὲ Θεβαίως· ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἀφ' πάντων
 ἄχρι τῆς τελευτῆς διεξῆλθον, καὶ ἔδωκ' ἑμαυτὸν ὑμῖν
 ἀπλῶς εἰς τὰς περὶ τῆς πόλεως κινδύνους. Καί
 μοι φέρε τὸ ψήφισμα, τὸ τότε γενόμενον· καίτοι, τίνα βέ-
 λει σε, Αἰσχίην, καὶ τίνα ἑμαυτὸν ἐκείνῳ τὴν ἡμέραν (εἰ)
 θῶ; Βάλει ἑμαυτὸν μὲν, ὃν ἂν σὺ λοιδορέμενος καὶ ἀφ-
 σύρων καλέσῃς, Βάβαλον; σὲ δὲ μηδὲ ἦρωα τ' τυχόντα,
 ἀλλὰ τέτων πινά τ' ἀπὸ τῆς σιλῆως Κρεσφόντιν, ἢ
 Κρέοντα, ἢ ὃν ἐν Κολυτῆϊ ποτε Οἰνόμαον κακῶς ὑποκρινό-
 μενος ἐπέτειχας; Τότε τοίνυν κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν,
 ὁ Παιανιεὺς ἐγὼ ἱ Βάβαλος Οἰνομάου τῷ Κοθωκίδου σὲ
 πλείονος ἄξιος ὢν ἐφάνην τῇ πατρίδι. Σὺ μὲν γὰρ οὐ-
 δὲν οὐδαμῶς χρήσιμος ἦσθα, ἐγὼ δὲ πάντα, ὅσα προσ-
 ἦκε τὸν ἀγαθὸν πολίτην, ἐπρατίον. Λέγε τὸ ψή-
 φισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ.

ΕΠΙ ἄρχοντος Ναυσικλέους, φυλῆς Πρυτανεύσεως
 Αἰαντίδος, Σικροφοριῶνος ἕκτη ὅπτι δέκα, Δημοσθένους
 Δημοσθένης Παιανιεὺς εἶπεν· ἐπειδὴ Φίλιππος ὁ Μα-

sum, et persuasi Thebanis. Aquila Romanus, p. 21. Confer Quin-
 tilianum, l. ix. c. 3. Demetrium Phalereum, §. 284. Hermog.
 p. 297. Dionys. Halicarnass. t. ii. p. 14. Edit. Hudson. In quibus
 omnibus hoc comma Demosthenis aut vertitur, aut illustratur. Ad-
 de Cicer. ad Heren. l. iv. c. 25. Taylor.

¹ Βάβαλος] *Effeminatus, cinædus*. Æsch. de Falf. Leg. ἐν παισὶ
 μὲν γὰρ ὢν ἐκλήθη, δι' αἰχρουργίαν τινὰ, ἢ κιναιδίαν, Βάβαλος.
 Stock.

κεδόνων βασιλεύς, ἔν τε τῷ παρελληλυθῆτι χρένω ὡδρα-
 βαίων φαίνεται τὰς γεγενημένας αὐτῷ συνθήκας ὡς
 τὸν Ἀθηναίων δῆμον ὡς τῆς εἰρήνης, ὑπειδὼν τοὺς
 ὄρκους, καὶ τὰ ὡδρὰ πᾶσι τοῖς Ἕλλησι νομιζόμενα εἶναι
 δίκαια, καὶ πόλεις ¹ ὡδραιεῖται ὅθεν αὐτῷ προσπίπτουσας,
 πινὰς δὲ, καὶ Ἀθηναίων ἕσας, δορυαλώτας πεποίηκεν, ἔ-
 δὲν παραδικηθεῖς ὑπὸ τῷ δήμῳ τῷ Ἀθηναίων· ἔν τε
 τῷ παρῆντι ὅπι πολὺ παραγάγει, τῇ τε βία, καὶ τῇ ὠμό-
 τητι· καὶ γὰρ Ἐλλιυίδας πόλεις, ἀς μὲν ἐμφρόνες
 ποιεῖ, καὶ τὰς πολιτείας καταλύει, τινὰς δὲ καὶ ἕξ-
 ἀνδραποδιζόμενος κατασκάπτει, εἰς ἑνίαν δὲ καὶ ἀντὶ
 Ἑλλήνων βαρβάρους κατοικίζει, ὅπι τὰ ἱερά καὶ τοὺς
 τάφους ἐπάγων, οὐδὲν ἄλλοτερον ποιοῦν ἔτε τῆς ἑαυτῷ
 πατρῴδος, οὔτε τῷ τρέπου, καὶ τῇ νυῖ αὐτῷ παρέση
 τύχη κατακόρως χρώμενος, ὅπι πληροσμένος ἑαυτῷ, ὅπι
 ὅκ μικρῶ καὶ τῷ τυχόντος γένηεν ἀνελπίτως μέγας· καὶ
 ἕως μὲν πόλεις ἕωρα ὡδραιούμνον αὐτὸν βαρβάρους
 καὶ ² ἰδίας, ὑπελάμβανεν ³ ἕλαπτον ^{ἔλ}) ὁ δῆμος ὁ
 Ἀθηναίων τὸ εἰς αὐτὸν πλημμελεῖσθαι· νυῖ δὲ ὄρων
 Ἐλλιυίδας πόλεις, τὰς μὲν ὑβριζόμενας, τὰς δὲ ἀνα-

¹ παραιρεῖται] Ita noster c. Æschin. de Fals. Leg. p. 206. lin. 10. Edit. Cantab. νῦν δ' ἤδη καὶ τὴν ἐλευθερίαν παραιρεῖται. Taylor.

² ἰδίας] Idem atque αὐτονόμους, sui juris, nullo fœderis jure cum Græcis sociatas. Ita sentit Turrellius. Idem.

Ibid.] Schedæ Scrimgeri, οὐκ ἰδίας, i. e. neque proprias Atheniensium, in jure atque potestate eorum sit, die nicht ihre Unterthanen sind. Reiske.

³ ἕλαπτον] Subaudi, τῷ ἐγκαλεῖν καὶ τιμωρεῖσθαι. Idem.

γάτης γίγνομυίας, δεινὸν ἡγεῖται ^{εἶ)} καὶ ἀνάξιον τῆς τῶν
 παρθένων δόξης, τὸ φειορᾶν τὰς Ἑλλήνας καταδου-
 λουμύνας. Διὸ ¹ δέδοκται τῇ βασιλῇ καὶ τῷ δήμῳ τῶν
 Ἀθηναίων, εὐξαμύνας καὶ θύσαντας τοῖς θεοῖς, καὶ ἦρωσι
 τοῖς κατέχουσι πῶν πόλιν, καὶ πῶν χώραν τῶν Ἀθηναί-
 ων, καὶ σιθυμηγεῖσι τῶν τῶν παρθένων ἀρετῆς, διότι πρὸς
 πλείονος ἐποιῶντο πῶν τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίαν ἀφαιρηθῆναι,
 ἢ τὴν ἰδίαν πατρίδα, ἀφαιροσίας ναῦς κατέλκειν εἰς πῶν
 θάλατταν, καὶ τὸν ναύαρχον ἀναπλεῖν σιτὸς Πυλῶν, καὶ
 τὸν στρατηγὸν, καὶ τὸν ἵππαρχον, τὰς πεζὰς καὶ τὰς ἵπ-
 πικὰς δυνάμεις Ἐλευσίναδὲ ἐξάγειν· πέμψαι δὲ καὶ πρέσ-
 βεις πρὸς τὰς ἄλλας Ἑλλήνας, πρῶτον δὲ πάντων
 πρὸς Θηβαίους, ἀφ' οὗ ἐγγυτάτῳ ^{εἶ)} τὸν Φίλιππον τῶν
 σκείνων χώρας· ὡσαυκαλεῖν δὲ αὐτὰς, μηδὲν καταπλα-
 γντάς τὸν Φίλιππον, ἀντέχεσθαι τῶν ἑαυτῶν καὶ τῆς τῶν
 ἄλλων Ἑλλήνων ἐλευθερίας· καὶ ὅτι ὁ Ἀθηναίων δῆμος,
 σφόδρὸν μνησικακῶν, εἴ τι πρῶτον γέρονεν ἄλλοτριον ταῖς
 πόλεσι πρὸς ἑλλήνας, βοηθήσει, καὶ δυνάμει, καὶ
 χρήμασι, καὶ βέλεσι, καὶ ὄπλοις, εἰδὼς, [ὅτι καὶ] αὐτοῖς
 μὲν πρὸς ἑλλήνας ἀφαιροσικτεῖν πρὸς τῆς ἡγεμονίας,
 οὕσιν Ἑλλήσι, καλὸν ὑπὸ δὲ ἄλλοφύλῳ ἀνθρώπου
 ἀρχεσθαι, καὶ τῶν ἡγεμονίας ἀπυστερεῖσθαι, ἀνάξιον ^{εἶ)} καὶ
 τῆς τῶν Ἑλλήνων δόξης, καὶ τῆς τῶν παρθένων ἀρετῆς.
 Ἐπι δὲ, σφόδρὸν ἄλλοτριον ἡγεῖται ^{εἶ)} ὁ Ἀθηναίων δῆμος
 τὸν Θηβαίων δῆμον, οὔτε τῇ συγγενείᾳ, οὔτε τῷ ὁμοφύ-

¹ δέδοκται] Δεδόχθαι arbitror. Vide annotata, ad pag. 20,
 n. 2. Taylor.

λω. Ἀναμνησκέται δὲ καὶ τὰς τῶν πρεσβύτων τῶν
 ἑαυτῶ εἰς τὰς Θηβαίων πρεσβύτας εὐεργεσίας· καὶ γὰρ
 τὰς Ἡρακλέους παῖδας, ἄποστερευμένους ὑπὸ Πελοπον-
 νησίων τῆς πατρίδος ἀρχῆς, κατήγαγον, τοῖς ὅπλοις
 κρατήσαντες τὰς ἀντιβαίνειν πειρωμένους τοῖς Ἡρα-
 κλέους ἐγγύοις· καὶ τὸν Οἰδίπουν, καὶ τὰς μετ' ἐκείνου
 ἐκπεσόντας, ὑπέδεξάμεθα, καὶ ἕτερα πολλὰ ἡμῖν ὑπ-
 ἀρχεὶ φιλάνθρωπα καὶ ἐνδοξα πρὸς Θηβαίους. Διόπερ
 ἐδὲ νῦν ἀποστήσεται ὁ Ἀθηναίων δῆμος τῶν Θηβαίους
 τε καὶ ἄλλοις Ἑλλήσι συμφερόντων· συνθέσθαι δὲ πρὸς
 αὐτὰς καὶ συμμαχίαν, καὶ ἐπιγαμίαν ποιήσασθαι, καὶ ὄρ-
 κους δοῦναι καὶ λαβεῖν. Πρέσβεις, Δημοσθένης Δημοσθέ-
 νους Παιανιεύς, Ὑπερίδης Κλεάνδρου Σφήτιος, Μνησι-
 θείδης Ἀντιφάνους Φρεάρριος, Δημοκράτης Σωφίλου
 Φλυεύς, Κάλλαιχος Διοτίμου Κοζωκίδης.

ντ'. Αὕτη τῶν πρὸς Θήβας ἐγένετο παραγμάτων
 ἀρχή, καὶ κατὰσσις πρῶτη· τὰ πρὸς τούτων, εἰς ἔχ-
 θραν, καὶ μῖσος, καὶ ἀπίστιαν τῶν πόλεων ὑπερηγμένων
 ὑπὸ τούτων. Ἐπιτο τὸ ψήφισμα τὸν τότε τῇ πόλει
 πεισιάντρα κίνδυνον παρελθεῖν ἐποίησεν, ὡσαυτὸν νέφος. Ἦν

Ἐπιτο τὸ ψήφισμα] De numero oratorio hujus commatis, et Rhythmo Dactylico, agit Longinus satis liberaliter, §. 38. Laudat Hermogenes, pp. 259. 299. 372. Demetrius Phaler. §. 287. Confer Clarkium, ad Homer. Iliad. β'. ver. 537. Taylor.

Ibid.] De hoc loco, et de re Rhythmica in universum, vide Reverendum admodum Virum erudite atque solerter differentem in tractatu, qui inscribitur, *De Rhythmo Græcorum Liber Singularis*. Oxon. 1789.

μὲν τοίνυν τῷ¹ δικαίῳ πολίτῃ τότε δεῖξαι πᾶσιν, εἰ τι
 τέτων εἶχεν ἀμεινον, μὴ νῦν ὀπιτιμᾶν. Ὁ γὰρ σύμβουλος
 καὶ ὁ συκοφάντης, ἐν ὅθενι τῶν ἄλλων ὅθεν εἰκότες,
 ἐν τέτῳ πλείστον ἑλλήλων ἀφάρεσιν· ὁ μὲν γὰρ πρὸς
 τῶν παραγμάτων γνώμῃ ἀποφάνεται, καὶ δίδωσιν αὐ-
 τὸν ὑπεύθυνον τοῖς πειθεῖσι, τῇ τύχῃ, τοῖς χαρῆσι,
 τῷ βελομύθῳ· ὁ δὲ, στήσας ἡνίκ' ἔδει λέγειν, ἂν τι
 δύσκολον συμβῆ, τῷτο² βασκαίνει. Ἦν μὲν ἔν, ὅπερ
 εἶπον, ἐκείνος ὁ χαρῆς, τῷ γὰρ φροντίζοντος ἀνδρὸς τῆς
 πόλεως, καὶ τῶν δικαίων λόγων. Ἐγὼ δὲ τοσαύτῃ ὑ-
 περβολῇ ποιῶμαι, ὥστε, ἂν νῦν ἔχη τις δεῖξαι τι βέλ-
 πον, ἢ ὅλως εἰ τι ἄλλο εἴη, πλὴν ὧν ἐγὼ παρελό-
 μῃ, ἀδικεῖν ὁμολογῶ. Εἰ γὰρ ἐστ' ὅ, τι τις νῦν εἴ-
 ρακεν, ὃ συνίεγκεν ἂν τότε παραχρῆν, τῷτ' ἐγὼ φημι
 δεῖν ἐμὲ μὴ λαθεῖν· εἰ δὲ μήτ' ἐστὶ, μήτε ἴω, μήτ' ἂν
 εἰπεῖν ἔχει μηδεὶς μηδέπω καὶ τήμερον, τί τὸν σύμβου-
 λον ἐχρῆμ' ποιεῖν; οὐ τῶν φαινομένων καὶ εἰόντων τὰ
 κράτιστα ἐλέσθαι; Τῷτο τοίνυν ἐποίησα, τῷ κήρυκος
 ἐρωτῶντος, Αἰχίνῃ, τίς ἀγρεύειν βούλεται; οὐ, τίς αἰ-
 πᾶσθαι πρὸς τῶν παρεληλυθότων; ὅθεν, τίς ἐγγυᾶσ-

¹ δικαίῳ πολίτῃ] Supra ad Æschinem, pag. 98. Adde lin. 10. hujusce pag. Taylor.

² βασκαίνει] Suidas in v. Harpocr. Magister, Ammonius, quo-
 rum plerique ad hunc locum respiciunt. Sed Suidas corrigendus
 est ex Magistro: Βασκαίνω οὐ μόνον ἀντὶ τῷ φόδονῳ, ὅπερ πρὸς δοτι-
 κὴν συντάσσεται, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τῷ μέμφομαι καὶ διαβάλλω παρὰ
 τοῖς παλαιῶσι εὔρηται, καὶ συντάσσεται πρὸς αἰτιατικὴν. Vide, quan-
 tum hæc præstant iis, quæ Suidas habet, consulto prius hoc De-
 mosthenis loco. Taylor.

θαυ τὰ μέλλοντ' ἔσθαι; Σοῦ δ' ἀφώνε κατ' ἐκείνους
 τὰς χεῖρας ἐν ταῖς ἐκκλησίαις καθημένους, ἐγὼ παρελ-
 θὼν ἔλεγον. Ἐπειδὴ δὲ οὐ τότε, ἀλλὰ νῦν δεῖξον, εἶπέ·
 τίς ἢ ὁ λόγος, ὄντινα ἐχρῆν εὐρεῖν, ἢ χεῖρας συμφέρων,
 ὥστε ἐμὲ παρελείφθῃ τῇ πόλει; τίς δὲ συμμαχία,
 τίς παροχὴ, ἐφ' ἣν μᾶλλον ἔδει με ἀγαγεῖν ταῦτα;

ἔξ'. Ἀλλὰ μὲν, τὸ μὲν παρεληλυθὸς αἰεὶ ὡσαύτως πᾶ-
 σιν ἀφεῖται, καὶ οὐδεὶς αὖτε τὰτα παροχῆσιν οὐδαμῶς
 βυβλῆν· τὸ δὲ μέλλον, ἢ τὸ παρὸν, τίς τῶ συμβέλει
 τάξιν ἀπαιτεῖ. Τότε τοίνυν τὰ μὲν ἔμελλεν, ὡς ἐδόκει,
 τῶ δεινῶν, τὰ δ' ἤδη παρῶν· ἐν οἷς τῶ παροχῆσιν με
 σκόπει τῆς πολιτείας, μὴ τὰ² συμβάντα συκοφαντεῖ.
 Τὸ μὲν γὰρ παροχῆσιν, ὡς ἀνὸς δαίμων βυβληθῆ, πάντων γίνε-
 ται· ἢ δὲ παροχῆσιν αὐτῆ τῶ συμβέλει ἀφῆνοιαν
 δηλοῖ. Μὴ δὲ τῶτο ὡς ἀδικημα ἐμὸν θῆς, εἰ κρατήσῃ
 συνέβῃ Φιλίππῳ τῶ μάχην· ἐν γὰρ τῶ θεῶ τὸ τῶτε τέ-
 λος ἦν, ὅτι ἐμὸν. Ἀλλ' ὡς οὐχ ἅπαντα, ὅσα ἐγὼ
 κατ' ἀνθρώπινον λογισμὸν, εἰλόμην, καὶ δικαίως αὐτὰ
 καὶ ὅπιμελῶς ἔπραξα, καὶ φιλοπόνοιας ὑπὲρ δύναμιν, ἢ ὡς
 οὐ κατὰ καὶ τῆς πόλεως ἀξία παροχῆματα ἐνεσησάμην, καὶ
 ἀναγκῆσιν, ταῦτά μοι δεῖξον,³ καὶ τότε ἤδη καταγγέροι

¹ λόγος] Ratio, via, modus agendi, infututum, acri et subtili meditatione excogitatum. *Reiske.*

² συμβάντα] Ita potius, ut MSS. quidam habent, quam συμ-
 βαίνοντα. *Taylor.*

³ καὶ τότε ἤδη καταγγέροι μου] Et tum demum me accusa, postea-
 quam scilicet ea demonstraveris, quæ abs te mihi postulo demonstrari.
Reiske.

μου. Εἰ δ' ὁ συμβὰς σκηπίος, ἢ χειμῶν, μὴ μόνον ὑμῶν, ἀλλὰ καὶ πάντων τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, μείζων γέρονε, τί χρὴ ποιεῖν; ὥσπερ ἂν εἴ τις ναύκληρον πάντ' ὅπῃ σωτηρία πρᾶξάντα, καὶ πᾶσι κατασκευάσαντα τὸ πλοῖον, ἀφ' ὧν ὑπελάμβανε σωθήσεσθαι, εἴτα χειμῶνι χρυσάμνον, καὶ πονησάντων αὐτῶ τῶν σκιδῶν, ἢ καὶ συντελεθέντων ὅλως, τῆς ναυαγίας αἰτιώτο. Ἄλλ' οὐτ' ἐκυβέρων τιῶ ναυῦ, φήσειεν ἂν· ὥσπερ οὐδ' ἐτρατήγησιν ἐγὼ, οὔτε τῆς τύχης κύριος εἰμ, ἀλλ' ἐκείνη τῶν πάντων. Ἄλλ' ἐκείνο λογίζε, καὶ ὄρα, εἰ μετὰ Θηβαίων ἡμῖν ἀγωνιζομένοις¹ οὕτως εἴμαρτο πρᾶξαι, τί ληῖν προσδοκᾶν, εἰ μηδὲ τέττας ἔχομεν συμμάχους, ἀλλὰ Φιλίππῳ προσέθεντο, ὑπὲρ οὗ τότε ἐκείνος πάσας ἀφῆκε φωνάς; Καὶ εἰ νῦν τριῶν ἡμερῶν ὄδον ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς τῆς μάχης γενημένης, τοσούτος κίνδυνος καὶ φόβος ἀξίεσθαι τὴν πόλιν, τί ἂν, εἰ πρὸ τῆς χάριτος ταῦτο τῆτο πάθος συνέβη, προσδοκῆσαι χρεῖν;² Ἄρ' οἴ-

¹ ὅπως εἴμαρτο πρᾶξαι] Scholiafies, δυσυχῆσαι. Nonnunquam utuntur Græci, in designanda calamitate, verbo πρᾶξαι simpliciter posito, mali ominis voce κακῶς omiffa. Sic Herodotus, l. iv. c. 77. postquam triste fatum narrasset Anacharfidis, inquit, οὕτως μὲν οὕτω δὴ ἔπραξε. De Syracusanis navali prælio superatis Thucydides, l. vii. c. 24. κατὰ τὴν ναυμαχίαν οὕτως ἐπεπράχεται. Valcken. ad Herod. l. iii. c. 25.

² Ἄρ' οἴεσθε ὅτι νῦν μὲν σῆγα] Correxī de meo, ἀρ' οἴεσθε ἔτι νῦν ἂν σῆγα, quanquam nunc malle m συσῆγαι a me prælatum fuisse. Sed tum nondum noram, Marcellinum hujus lectionis auctorem esse. Putatisne adhuc futurum, aut licitum vel datum vobis a diis esse, ut unis locis consistatis, quomodo nunc adhuc facitis. Reiske.

εἶπε ἐπὶ νῦν ἂν γῆνα, συνελθεῖν, ἀναπνεῦσαι; Πολλὰ μίᾳ ἡμέρᾳ καὶ δύο καὶ τρεῖς ἔδωσαν τῶν εἰς σωτηρίαν τῆ πόλει· ¹ τότε δὲ ἄλλ' ἐκ ἄξιον εἰπεῖν, ἃ γὰρ μηδ' εἰς πείραν ἔδωκε θεῶν πινος εὐνοια, καὶ τὸ προβαλέσθαι τὴν πόλιν ταύτῃ ἢ συμμαχίαν, ἣς σὺ κατηγορεῖς.

νή. Ἐπεὶ δὲ ταυτὶ πάντα μοι, τὰ πολλὰ, πρὸς ὑμᾶς, ἄνδρες δικασταί, καὶ τὰς παρεστηκόσας ἔξωθεν, καὶ ἀκροαμένους· ἐπεὶ πρὸς γὰρ τῶτον αὐτὸν, τὸν κατάπτυστον, βραχὺς καὶ σαφὴς ἔξήκει ² μοι λόγος. Εἰ μὲν γὰρ ἦν σοι προέδηκα τὰ μέλλοντα, Αἰχμη, μόνω τῶν ἄλλων, ὅτ' ἐβουλεύετο ἡ πόλις πρὸς τῶν, τότε ³ εἶδαι σε προλέγειν· εἰ δὲ μὴ προήδεις, τῆς αὐτῆς ἀγνοίας ὑπεύθυνος εἶ τοῖς ἄλλοις· ὥστε ἢ μᾶλλον ἐμὲ σὺ ταῦτα κατηγορεῖς, ἢ ἐγὼ σου; τοσούτον γὰρ ἀμείνων ἐγὼ σου πολίτης γέγονα εἰς αὐτὰ ταῦτα ἃ λέγω, καὶ οὐπω πρὸς τῶν ἄλλων ἀφελέσθαι, ὅσον ἐγὼ μὲν ἔδωκα ἑμαυτὸν εἰς τὰ πάντα δοκῆντα συμφέρον, ὑδένα κίνδυνον ὀκνήσας

¹ τότε] Cum Apofiopefi, hoc modo: νῦν ἐντὴν γῆνα κ. τ. λ. τότε δὲ — ἄλλ' οὐκ ἄξιον εἰπεῖν κ. τ. λ. Scilicet νῦν, in hoc casu, τότε, in isto. Nῦν, ut res ceciderunt, τότε, ut potuissent. Ita p. 107. Markland.

Ibid.] Interrogatio est mirabundi et suspensivi: tunc autem—scilicet dic mihi, quid futurum fuisset, quid evenisset. Est apofiopefis. Ipse orator se comprimit, dicens, ἄλλ' ἐκ ἄξιον, verum piget pudetque ea commemorare, quorum ne gustu quidem nos imbuat numinis benevolentia. Nam, pro ἃ γὰρ μηδὲ πείραν, dedi, ἃ γὰρ μηδ' εἰς πείραν, ne periculi vel experimenti quidem ergo. Potest quoque cum Aug. quarto legi, ὧν γὰρ μηδὲ πείραν. Reiske.

² μοι] Addunt MSS. tres. Taylor.

³ σὲ] Addunt Paris. sept. et Bavar. sed in hoc erat versui superscriptum. Reiske.

ἴδιον, ἐδ' ὑπολογισάμενος. Σὺ δὲ ἔτε' ἕτερα ἔπες βελτίω
 τέτων, ἐ γὰρ ἂν¹ τέτοις ἐχρῶντο, οὔτε εἰς ταῦτα χρήσιμον
 οὐδὲν σεαυτὸν παρέσθες. Ὅπερ δ' ἂν ὁ φαυλότατος καὶ δυσ-
 μενέστατος ἄνθρωπος ποιήσῃ τῇ πόλει, τῷτο πεποικῶς
 ἔπι τοῖς συμβᾶσιν ἐξήτασαι, καὶ ἅμα Ἀρίστατος ἐν Νάξῳ,
 καὶ Ἀριστόλαος ἐν Θάσῳ, οἱ χαράπαξ ἐχθροὶ τῆς πό-
 λεως, τῆς Ἀθηναίων κρίνουσι φίλους, καὶ Ἀθήνησιν
 Αἰζίνης Δημοσθένης κατηγορεῖ. Κάτιοι ὅτω τὰ τῶν Ἑλ-
 λῶν ἀτυχήματα εὐδοκιμεῖν ἀπέκειτο, ἀπολωλένα
 μᾶλλον ἔτος. ὅτι δίκαιος, ἢ κατηγορεῖν ἕτερου· καὶ ὅτω
 σωεπινόχασιν οἱ αὐτοὶ χαροὶ, καὶ τοῖς τῆς πόλεως ἐχ-
 θροῖς, ἐκ ἑνὶ τῷτον εὐνην εἶναι τῇ πατρίδι. Δηλοῖς δὲ καὶ
 ἐξ ὧν ζῆς, καὶ ποιεῖς, καὶ πολιτεύῃ, καὶ πάλιν οὐ πο-
 λιτεύῃ. Πράττεται πὶ τῶν ὑμῖν δοκάντων συμφέρειν;
 Ἄφρονος Αἰζίνης. Ἀντέκρυσέ τι καὶ γέρονεν, οἷον ἐκ ἔδει;
 Πάρεστιν Αἰζίνης. Ὡσπερ τὰ ῥήγματα, καὶ τὰ σώσ-
 ματα, ὅταν πὶ χακὸν τὸ σῶμα λάβῃ, τότε κινεῖται.

19'. Ἐπειδὴ δὲ πολὺς τοῖς συμβεβηκόσιν ἐγκριταί,
 βάλομεν τι καὶ παρὰδοξον εἰπεῖν· καὶ μὲν, παρὸς Δίῳ
 καὶ θεῶν, μηδεὶς τιμὴ ὑπερβολὴν θαυμάσῃ, ἀλλὰ μετ'
 εὐνοίας, ὃ λέγω, θεωρησάτω. Εἰ γὰρ ἴα ἅπασιν παρὰδοξα
 τὰ μέλλοντα γενήσεσθαι, καὶ παρὰδοξάν πάντες, καὶ οὐ
 παρὰδοξέες, Αἰζίνῃ, καὶ διεμαρτύρε, βοῶν καὶ κεκραγῶς,
 ὅς οὐδ' ἐφθέγγω, ἐδ' οὕτως ἀποστατίον τῇ πόλει τέ-
 των ἴα, εἴπερ ἢ δόξης, ἢ παρὰδοξάνων, ἢ τῷ μέλλοντος ἀ-

¹ τέτοις] Id est, ταῖς ἐμαῖς συμβουλίαις. *Raiske.*

ἔνος, εἶχε λόγον. Νυνὺ μὲν γὰρ ἀποτυχεῖν δοκεῖ τῶν
 πραγμάτων, ὃ πᾶσι κοινόν ἔστιν ἀνθρώποις, ὅταν τῷ
 θεῷ ταῦτα δοκῇ· τότε δ' ἀξιώσασα παρεστάναι τῷ ἄλ-
 λων, εἶτ' ἀποστᾶσα τέτρα, Φιλίππῳ παρεδωκένα πάν-
 ται ἀν' ἔοχεν ἀγία. Εἰ γὰρ ταῦτα παρεῖτο ¹ ἀκονιτί,
 πρὸ ὧν ἐδένα κίνδυνον ² ὄντιν' ἐχ' ὑπέμειναν οἱ πρῶ-
 γονοι, ³ τίς ἐχ' κατέπλυσε ἀν' σε, μὴ γὰρ τῆς πό-
 λεώς γε, μηδ' ἐμῶ; Τίσι δ' ὀφθαλμοῖς, πρὸς Διὸς,
 ἐαυτῶν ἀν' τὸς εἰς τὴν πόλιν ἀνθρώπων ἀφικνευμένους,
 εἰ τὰ μὲν πράγματα εἰς ὅπερ ⁴ νυνὺ περὶ ἐστὶ, ἡγεμῶν
 δὲ καὶ κύριος ἦρέθη Φίλιππος ἀπάντων, τὸν δ' ὑπὲρ τῶ
 μὴ γενέσθαι ταῦτα ἀγῶνα ἕτεροι χωρὶς ἡμῶν ἦσαν πεποι-
 ημένοι; ἢ ταῦτα, μηδεπώποτε τῆς πόλεως ἐν τοῖς ἐμ-
 παραθεν χεῖροισι ἀσφάλειαν ἀδοξον μάλλον, ἢ τὸν ὑπὲρ
 τῷ χαλῶν κίνδυνον ἡρημύης. Τίς γ' οὐκ οἶδεν Ἑλ-

¹ ἀκονιτί] Vox est palæstricā, et metaphora ducta a luctatoribus, qui sine pulveris insperione vincebant, nullo antagonista in medium procedere auso. *Palmer.*

² ὄντιν'] Præ tuli τῷ ὄντιν' ἐν, ex MSS. Nullum est discrimen, quod majores non libenter subiissent. *Reiske.*

³ τίς ἐχ' κατέπλυσε ἀν' σε] Παρ' ὑπόνοιαν dictum est. Est enim figurata locutio, cum aliud dicitur quam audiens expectabat. Sic noster verbum acerbum, quod recta ferebatur in Athenienses, in adversarium detorsit. *Quis (inquit) non despuisset in caput tuum? Absit enim ut id vel in civitatem, vel in me ominari mihi contingat.* *Budæus, p. 913.*

⁴ νυνὺ] Non est temporis, sed significat, in hoc casu, hac suppositione, i. e. si republicam sine contentione ulla et pugna projecissemus. Plane fuisset, eis ὅπερ νυνὺ περιέστησεν ἀν'. *Si res eo redactæ fuissent, quo, in hoc casu, fuissent redactæ. Vide p. 105. Markland.*

λήνων, τίς δὲ βαρβάρων, ὅτι καὶ ᾠδῶν Ἰθιοῦν, καὶ ᾠδῶν τῶν ἐπὶ τέτων ᾠδῶν ἰσχυρῶν ¹ γεγενημένων Λακεδαιμονίων, καὶ παρ' αὐτῶν τῶν Περσῶν βασιλείας, μετὰ πολλῆς χάριτος τῆς ἀν' ἀσμένως ² ἐδόθη τῇ πόλει, ὅ, τι βέλεται λαβῆσαι, καὶ τὰ ἑαυτῆς ἐχέσει, ὃ κελευόμενον ποιῆν, καὶ ἔαν' ἕτερον τῶν Ἑλλήνων προστάται; Ἄλλ' οὐκ ἦν ταῦτα, ὡς εἴποιε, τοῖς Ἀθηναίοις πάτρια, οὐδ' ἀνεκτά, οὐδ' ἐμφυτά, οὐδ' ἠδυνήθη ποτε τίτ' ὅλιν οὐδεὶς ἔκ παντὸς τῶν χρόνων πείσαι, τοῖς ἰσχύσει μὲν, μὴ δίκαια δὲ πράττειν, προσδεμένη ἀσφαλῶς δουλεύειν. Ἄλλ' ἀγωνισμένη περὶ φροσίων, καὶ τιμῆς, καὶ δόξης, καὶ κινδυνεύουσα, πάντα τὸν αἰῶνα ἀφαιτέλεκε. Καὶ ταῦτ' ἔτω σεμνὰ καὶ προσήκοντα τοῖς ἡμετέροις ἦθεσιν ὑμεῖς ὑπολαμβάνετε εἶναι, ὥστε καὶ τῶν χρόνων τῶν ταῦτα προσέξαι μάλιστα ἐπαγγείτε, ἐκούτως. Τίς γὰρ οὐκ ἀν' ἀγάσαστο τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῆς ἀρετῆς, οἱ καὶ τίτ' ἕρπον καὶ τίτ' ὅλιν ἐκλιπεῖν ὑπέμειναν, εἰς τὰς τειρήεις ἐμβάντες, ὑπὲρ τοῦ μὴ τὸ κελευόμενον ποιῆσαι τὸν μὲν ταῦτα συμβουλεύσαντα Θεμισκλέα φραττηρὸν ἐλόμβροι, τὸν δ' ὑπακίειν τοῖς ὀπίστατοις ἀποφηνάμενον Κυροσίλον καταλιθώσαντες,

¹ γεγενημένων] Prætulimus, cum Reiskio, τῶν γενομένων: et mox, παρ' αὐτῶν τῶν Π.

² ἐδόθη τῇ πόλει] Reiskius hunc locum ita intelligit: *Civitas si voluisset imperata facere, aliique principatum Græciæ permittere, licuisset ei, datumque et concessum fuisset, ut non modo sua pristina bona salva retineret, sed insuper etiam nova, quæcumque modo vellet, adlectum suum, adipisceretur.*

ἐ μόνον ¹ αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ αἱ γυναῖκες αἱ ὑμέτεραι τῷ
 γυναῖχα αὐτῷ; Οὐ γὰρ ἐζήτην οἱ τότε Ἀθηναῖοι ἕτε
 ρήτους, οὔτε φρατηρῶν, δι' ὅτι δουλεύουσιν εὐτυχῶς.
 ἀλλ' ἐδὲ ζῆν ἠξίου, εἰ μὴ μετ' ἐλευθερίας αὐτοῖς ἔξέσται
 τῷτο ποιῆν. Ἠγάτο γὰρ αὐτῶν ἕκαστος, ἐχὶ πατρὶ καὶ
 τῇ μητρὶ μόνον γεγενησθῆναι, ἀλλὰ καὶ τῇ πατρίδι. Διαφέρει
 δὲ τί; ὅτι ὁ μὲν τοῖς γονεῦσι μόνον γεγενησθαι νομίζων,
² τὸν τῆς εἰμαρμένης καὶ τὸν αὐτόματον θάνατον ³ περι-
 μένει· ὁ δὲ καὶ τῇ πατρίδι, ὑπὲρ τῆ μὴ ταύτην ὀπιθεῖν
 δουλεύουσαν, ἀποθνήσκων ἐδελέσει, καὶ φοβερώτερος ἠγή-
 σεται τοῖς ὕβρει καὶ τοῖς ἀπιμίαις, ἃς ἐν δουλεύουσι τῇ
 πόλει φέρειν ἀνάγκη, ⁴ τῷ θανάτῳ.

ξ'. Εἰ μὲν τοίνυν τῷτ' ἐπεχέμεν λέγειν, ὡς ἐγὼ προή-
 γαρον ὑμᾶς ἀξία τῷ πνεύματι φρονεῖν, οὐκ ἔστιν, ὅτις
 οὐκ ἂν ἐκώτως ὀπιτησεί μοι. Νυνὶ δ' ἐγὼ μὲν ὑμε-
 τέρας τὰς τοιαύτας προαμύσεις ἀποφάμην· καὶ δέικνυμι,

¹ αὐτὸν] F. ἐ μόνον αὐτὸν ὑμεῖς, ἀλλά. *Markland.*

Ibid.] Sententia postulat, ut ἐ μόνον αὐτοὶ (sc. ὑμεῖς) αὐτὸν lega-
 tur. Non vos ipse solum eum, sed etiam mulieres vestrae uxorem ejus la-
 ridibus obrutam confecerunt. *Reiske.*

² τὸν τῆς εἰμαρμένης] Malim, τὸν ἀπὸ τῆς εἰμαρμένης. Mortem
 cuique e fatali quadam necessitate, ut vulnere, morbo, et quæcun-
 que alia fatalia sunt, obvientem : καὶ τὸν αὐτόματον, et mortem
 eam, quæ sponte sua, necessario tandem aliquando fenio exinani-
 tis venit, per leges naturæ, tametsi neque morbus, neque ulla alia
 vis externa accedat. *Idem.*

³ περιμένει] Lege, περιμενεῖ. *Markland.*

⁴ τοῦ θανάτου] Has voces expresse et diferte addunt MSS. sex,
 cum *Altempf.* et *Edit. Feliciani.* (Taylor.) Ita legendum feliciter
 auguratus est Cl. *Marklandus.*

ὅτι καὶ περὶ ἐμοῦ τῆς εἶχε τὸ φρόνημα ἢ πόλις. Τῆς μέντοι ἀφροσύνης, τῆς ἐφ' ἑκάστοις τῶν πεπραγμένων, καὶ ἐμαυτῷ μετεῖναί φημι. Οὗτος δὲ τῶν ὅλων κατηγορῶν, καὶ κελεύων ὑμᾶς ἐμοὶ πικρῶς ἔχειν, ὡς φόβων καὶ κινδύνων αὐτῶ τῇ πόλει γεγεννημένω, τῆς μὲν ¹ εἰς τὸ παρὲν τιμῆς ἐμὲ ἀποτερῆσαι γλίχεται, τὰ δ' εἰς ἅπαντα τὸν λοιπὸν χρόνον ἐγκώμα ὑμῶν ἀφαιρεῖται. Εἰ δὲ, ὡς ἐ τὰ βέλπιστα ἐμῷ πολιτευσαμένου, τὰ δὲ κατὰ φιφείαθε, ² ἡμαρτηκέναι δοῦτε, οὐ τῇ τῆς τύχης ἀγνωμοσύνη τὰ συμβάντα παθεῖν. Ἀλλ' ὅσα ἔστιν, ὅσα ἔστιν, ὅπως ἡμάρτετε, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν ἕπερ τῆς ἀπάντων ἐλευθερίας καὶ σωτηρίας κίνδυνον ἀρῶμενοι ³ οὐ μὰ τὸς ἐν Μαραθῶνι περικινδυνεύσαντας, τῆς περὶ χρόνων, καὶ τὸς ἐν Πλαταιαῖς περὶ καταξαμένους, καὶ τὸς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχούσαντας, καὶ τὸς ἐπ' Ἀρτεμισίῳ, καὶ πολλὰς ἑτέρας τὸς ἐν τοῖς δημοσίοις μῆμασι κειμένους ἀγαθοὺς ἄνδρας, οὓς ἅπαντας ὁμοίως ἢ πόλις τῆς αὐτῆς ἀξιώσασα τιμῆς, ἔθαψεν, Αἰθίῃ, οὐχὶ τὸς κατηγορώσαντας αὐτῶν, ὅσα δὲ τὸς κατηγόσαντας μόνους διέκρινε. Ὁ μὲν γὰρ ἰὼ ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἔργον, ἅπανσι πέπεραχται· τῇ τύχῃ δὲ, ἰὼ ὁ δαίμων ἀπένευμεν ἑκάσ-

¹ εἰς τὸ παρὸν] Omisit *Wolfius*, quod *emphasin* habet *egregiam*. Quando melius ille, qui ita—*quia* praesenti ornamento me cupit exspoliare, et a vobis sempiternam laudem auferre? Taylor.

² ἡμαρτηκέναι δοῦτε] Videtur deesse τῇ γνώμῃ, voluntate, intelligentia, prudentia, in discernendo et deligendo. *Reiske*.

³ οὐ μὰ τὸς κ.τ.λ.] De hoc σχήματι ὁμοτικῷ vide Praefationem Taylori ad hanc orationem, p. 7. et auctores ibi citatos.

τοῖς, ταύτη κέχρηται. Ἐπειτ', ὃ κατέρειπε, καὶ
 ἡ γραμματοκύφων, οὐ μὲν τῆς ὠδῆς τεταγὴν πμῆς
 καὶ φιλανθρωπίας ἐμὲ ὑπερεψῆσαι βουλόμενος, ἡ τρέπαμα
 καὶ μάχας, καὶ παλαιὰ ἔργα ἔλεγες, ὧν τίνας προσε-
 δεῖτο ὁ πρῶτον ἀγὼν οὐτοσί; Ἐμὲ δὲ, ὃ τετραγωνιστῶν,
 τὸν πρὸ τῶν πρῶτων σύμβουλον τῇ πόλει παριόντα,
 τὸ τίνας φρένημα λαβόντα ἀναβαίνειν ὑπὲρ τὸ βῆμα ἔ-
 δεῖ; τὸ τέτων ἀνάξια ἐρεῖς; δικαίως μὲντ' ἀν' ἀπέ-
 φανον. Ἐπειτα οὐδ' ὑμᾶς, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὑπὸ τῆς
 αὐτῆς διανοίας δεῖ, τὰς τε ἰδίας δίχας, καὶ τὰς δημοσίας
 κρίνειν. Ἄλλὰ ἡ μὲν τῶν κατ' ἡμέραν βίβη συμβόλαια,
 ἡ δὲ τῶν ἰδίων νόμων καὶ ἔργων σκοπούμενα, τὰς δὲ κοι-

¹ γραμματοκύφων] Optime exponit Etymolog. Mag. Γραμμα-
 τοκύφων, ἀντὶ τῆ γραμματεὺς, ὅτι οἱ γραμματεῖς προσκεκυφότες
 γράφουσιν ἢ ἐν ἀγορᾷ γραμματεὺς, ἐπεὶ οἱ ἀγοραῖοι τῶ κύφῳ μα-
 σιγῆνται. Διὰ τῆτο δ' αὐτὸν εἶπε καὶ περιτριμμά ἀγορᾶς παρὰ
 Δημοσθένει. Adde Suid. v. Γραμματοκύφων, et Τρόμητος. Vo-
 cem hanc insolentiorē expendit et illustrat H. Steph. Thes. Ling.
 Græc. tom. i. col. 862. Taylor.

² τρέπαμα] Vide Æschinem, §. 61.

³ Ἐπειτα] Forte, ἐπεὶ. (Markland.) Malim aut, cum Mark-
 lando, ἐπεὶ οὐδ' ὑμᾶς, aut ἐπεὶ γε ἂδ' ὑμᾶς. Me non decebat temp.
 gerentem abjecte de ea sentire; nam ne vos quidem pari cum animo cau-
 sas privatas atque publicas dijudicatis; illas quidem civiliter, has au-
 tem cum sensu nobilis et excelsi animi, quem fama majestasque majorum
 haud fugiat. Reiske.

⁴ τὰ μὲν—συμβόλαια] Negotia vitæ civilis quotidianæ spectatis ad
 normam privati juris vestri civilis, et ex ratione cæptorum, morum, ac-
 toris cujusque; ut aiatis negetifve factum aliquod cum jure vestro civili
 consentire, aut actorem defensoremve videri virum bonum et honestum esse.
 Idem.

⁵ ἐπί] An ἀπό? Nisi desit aliquid post ἐπί. Sed vide, infra,

νάς προαιρέσεις, εἰς τὰ τῶν προγόνων ἀξιώματα ἀπο-
βλέποντας· καὶ ὡς λαμβάνειν γε ἅμα τῇ¹ βακτη-
ρία καὶ τῷ συμβόλῳ τὸ φρόνημα τὸ τῆς πόλεως νομί-
ζειν ἕκαστον ὑμῶν² δεῖ, ὅταν τὰ δημόσια εἰσίσητε κρινόντες,
εἴπερ ἄξια ἐκείνων πρῶτῳ οἴεσθε χρῆναι.

ξά'. Ἀλλὰ γὰρ ἐκπεσὼν εἰς τὰ πεπραγμένα τοῖς
προγόνοις ὑμῶν,³ ἔστιν ἂν ἡ ψηφισμάτων παρέβλιω καὶ
τῶν προχθέντων· ἐπανελθεῖν οὖν, ὅθεν εἰς ταῦτα ἐξέ-
βλιω, βούλομαι. Ὡς γὰρ ἀφικόμεθα εἰς τὰς Θήβας, κατ-
ελαμβάνομεν Φιλίππου, καὶ Θετταλῶν, καὶ τῶν ἄλλων
συμμάχων, παρόντας πρέσβεις, καὶ τὲς μὲν ἡμετέρους

§. 68. Vel forte, ἐκ τῶν, ut apud Lyfiam, Orat. xv. p. 147. l. 29.
33. Markland.

¹ βακτηρία—συμβόλῳ] Decem erant Athenis fora judicialia, quæ decem diversis literis signata sunt, totidemque coloribus in vestibulo distincta. Literis hisce in urnam coniectis, prout quisque hanc aut illam literam sortitus est, ita huic aut illi foro iudex traditur. Profecto ei ad tribunal suum præco illius fori virgam dabat, βακτηρίαν, eodem quo forum colore, eademque litera signatam; et simul tabellam, σύμβολον, in qua nomen ipsius, itemque fori, inscriptum erat: hanc autem discessurus tanquam tesseram ostendebat, sine qua mercedem singulis iudicibus assignatam, ternos scilicet obolos, poscere non licuit. Schol. Aristoph. Plut. v. 272, 277. Petit. l. iv. c. i. Sigon. lib. iii. Stock.

² δεῖ] Hanc vocem addunt quinque MSS. et *Altempf.* (Taylor.) Inferui. *Reiske.*

³ ἔστιν ἂν] Ἔστιν ὅς valet *aliquis*, per omnes fere casus, numeros, et genera. Plura exempla corradere longum foret: fatis esto unum et alterum e Thucydide afferre. Sic ille, l. i. c. 12. νησιωτῶν πολλὰς ἤμισαν (Athenienses)—τῆς τε ἄλλης Ἑλλάδος ἔστιν ἂν χωρία. Ubi Scholiastes, ἀντὶ τῆς ἑνια. Similiter, l. iii. c. 92. πλὴν Ἰώνων, καὶ Ἀχαιῶν, καὶ ἔστιν ὧν ἄλλων ἐθνῶν.

φίλος ἐν φόβῳ, τοὺς δ' ἐκείνου, θρασεῖς. Ὅτι δ' οὐ
 καὶ ταῦτα λέγω τοῦ συμφέροντος ἕνεκα ἑμαυτῶν, λέγε
 μοι τιτὸ ἐπιτολιῦ, ἢν τότε ἐπέμψαμεν εὐθὺς οἱ πρέσ-
 βεις. Καίτοι τοσαύτη γε ὑπεβολῇ συκοφαντίας οὗτος
 κέχρηται, ὥτ' εἰ μὲν τι τῶν δέοντων ἐπεράχθη, τὸν και-
 ρόν, ὅσῳ ἐμὲ, φησὶν αἶπιον γενέσθαι τῶν δ' ὡς ἑτέρως
 συμβάντων ἀπάντων ἐμὲ καὶ τιτὸ ἐμὴν τύχῃ αἰτίαν
 εἶ). Καί, ὡς ἔοικεν, ὁ σύμβουλος καὶ ῥήτωρ ἐγὼ τῶν
 μὲν ἐκ λόγου καὶ τοῦ¹ βουλεύσασθαι παρεχθέντων
 ὁδὸν αὐτῶν σωμαίπος εἶ) δεκῶ τῶν δ' ἐν τοῖς ὅπλοις
 καὶ κατὰ τιτὸ φραττηῖαν ἀτυχηθέντων μόνος αἴτιος εἶ-
 ναι. Πῶς ἂν ὠμότερος συκοφάντης γένοιτ' ἂν, ἢ κατε-
 ρατότερος τέττε; Λέγε τὴν ἐπιτολήν.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

ξβ'. Ἐπειδὴ τοῖνυν ἐποίησαντο τῆ ἐκκλησίαν, προσ-
 ἦγον ἐκείνης προτέρους, διὰ τὸ τιτὸ τῶν συμμαχῶν
 τάξιν² ἐκείνης ἔχειν καὶ παρελθόντες ἐδημηγόρουν,
 πολλὰ μὲν Φίλιππον ἐγκωμιάζοντες, πολλὰ δ' ὑμῶν
 κατηγοροῦντες, ἅπανθ', ὅσα πώποτε ἐναντία ἐπράξατε
 Θεσσαίοις, ἀναμνησκόντες. Τὸ δ' οὖν κεφάλαιον,
 ἡξίου, ὧν μὲν εὖ πεπώνθησαν ὑπὸ Φιλίππου, χάριν

¹ βουλεύσασθαι] Prætulī tō βουλεύεσθαι. (ex MSS.) Reiske.

² ἐκείνης] Thebani primos adducebant ad concionem, cum ea-
 que agendi veniam primis dabant, Philippi legatis, sociorumque.
 Idem.

¹ αὐτὸς ἀποδοῦναι ὧν δ' ὑφ' ὑμῶν ἠδίκηθηται, δίκην λαβεῖν, ὁποτέρως βούλωνται, ἢ ² διέντας αὐτοὺς ἐφ' ὑμᾶς, ἢ συμβεβαλόντας εἰς τὴν Ἀθηναίαν. Καὶ ἐδέκνυσαν, ὡς ὄντο, ἵνα μὲν ὧν αὐτοὶ συνεβόλευον, τὰ ἐκ τῆς Ἀθηναίας βοσκήματα, καὶ ἀνδράποδα, καὶ τᾶλλα ἀγαθὰ, εἰς τὴν Βοιωτίαν ἔξοντα ἐκ δὲ ὧν ἡμᾶς ἐρεῖν ἔφασαν, τὰ ἐν τῇ Βοιωτίᾳ ἀφαιρηθέντα ὑπὸ τῶν πόλεως καὶ ἄλλα πολλὰ πρὸς τέτοις, εἰς ταῦτα δὲ πάντα σωτήριοντα, ἔλεγον. Ἄ δ' ἡμεῖς πρὸς ταῦτα ἀντίπορον, τὰ μὲν κατ' ἕκαστα ἐγὼ μὲν ἀπὸ παντὸς ἀντιπροσάμειον εἰπεῖν τῶν βίβ' ὑμᾶς δὲ δέδοικα, μὴ παρεληλυθότων τῶν χειρῶν, ὥσπερ ἀνὰ ἐκαστὸν γεγενησθαι τῶν πραγμάτων ἡγεμόνοι, μάταιον ὄχλον τῆς πρὸς τέτων λόγους νομίσητε. Ἄ δ' οὖν ἐπέισαμι ἡμεῖς, καὶ ἂν ἡμῖν ἀπεκρίναντο, ἀκούσατε. Λέγε τὰ λαβόν.

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ ΘΗΒΑΙΩΝ.

Ξγ'. Μετὰ ταῦτα τοίνυν ἐκάλεον ὑμᾶς, καὶ μετεπέμποντο ἔξήειτε, ἐβοηθεῖτε, ἵνα τὰ ἐν μέσῳ πρὸς ἀλείπω, ἕως οἰκείως ὑμᾶς ἐδέχοντο, ὡς, ³ ἔξω τῶν ὀπλι-

¹ αὐτὸς] Ita potius, quam αὐτοῖς, cum MSS. duobus, et Editione præstantissima Feliciani. Taylor.

² διέντας αὐτὸς] Ipsos, Macedonas puta, Thebalos, cæteroque Philippi satellites. Reiske.

³ ἔξω τῶν ὀπλιτῶν κ. τ. λ.] Sententia hæc est, ut Thebani locum vobis facerent, hospitioque liberali vos exciperent, ablegabant copias suas cunctas, pedestresque atque equestres, extra mœnia, in castra, ubi ipsis sub dio metandum erat, cum vos interim in castris

πῶν καὶ τῶν ἰππέων ὄντων, εἰς τὰς οἰκίας καὶ τὸ ἄστυ
 δέχεσθαι τὴν στρατιάν, ὅτι παῖδας, καὶ γυναῖκας, καὶ
 τὰ πμώζατα. Καίτοι, τρία εἰς ἐκείνη τῇ ἡμέρᾳ πᾶ-
 σιν ἀνθρώποις ἔδειξαν ἐγκώμια Θεβαῖοι ¹ καὶ ὑμῶν τὰ
 χάλλιστα· ἐν μὲν, ἀνδρίας· ἕτερον δὲ, διχασσιότης· τρίτον
 δὲ, σωφροσύνης. Καὶ γὰρ τὸν ἀγῶνα μετ' ὑμῶν μάλ-
 λον, ἢ ὡς ὑμᾶς ἐλόμβοι ποιεῖσθαι, καὶ ἀμείνους
 εἶναι, καὶ διχαστότερα ἀξιοῦν ὑμᾶς ἔκριναν ² Φιλίππου καὶ
 τὰ παρ' αὐτοῖς, καὶ τὰ ὡς πᾶσι δὲ, εἰς πλείστη
 φυλακῇ, παῖδας καὶ γυναῖκας, ἐφ' ὑμῖν ποιήσαντες, σω-
 φροσύνης πῖστιν ὡς ὑμῶν ἔχοντες ἔδειξαν. Ἐν οἷς ἀπα-
 σιν, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατὰ γε ὑμᾶς, ὀρθῶς ἐφάνησαν
 ἐγνωκότες· ἔτε γὰρ, εἰς τὴν πόλιν εἰσελθόντος τῆς στρα-
 τοπέδου, ὁδὸς οὐδὲν, εἰδὲ ἀδίκως, ὑμῖν ἐνεχάλευεν, οὐ-
 πω σώφρονας παρέχεσθε ὑμᾶς αὐτῆς· δὲς τε συμπα-
 ραταξάμβοι, τὰς ὡς μάχας, ³ τὴν ὅτι τῆ πο-

requiesceretis, in commoditate et otio, lautia et hilaria agentes.
 Thebani vos suis civibus præhabebant. *Reiske.*

¹ καὶ ὑμῶν] Idem est usus præpositionis apud Apoft. 1 Cor.
 cap. xv. ver. 15. ὅτι ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ Θεοῦ, de Deo. Vide
 Æschin. p. 27. not. 1.

² Φιλίππου] Hoc prætuli τῷ ἢ Φίλιππον, ex MSS. *Reiske.*

³ τὴν ἐπὶ τῷ ποταμῷ] Pugna ad Potamum, (nam sic est reddend-
 dum, quia nomen tractus est proprium, non ad fluvium) accidit
 apud Cephissum: unde etiam totus ille tractus circa Elateam et
 Chæroneam appellata fuit ἡ παραποταμία, teste Strabone, p. 649,
 cujus hæc sunt verba expositioni de Elatea protinus subiecta: Πα-
 ραποτάμιοι δὲ εἰσι κατοικία τις ἐπὶ Κηφισσῷ ἰδρυμένη, πλησίον Φα-
 νουτεῦσι, καὶ Χαμρωνεῦσι, καὶ Ἐλατείᾳ. Vid. ibi annot. Holsten. Altera
 pugna, cur hyberna, vel procellosa potius appellata fuerit, tanti non

Ἰαμῶ, καὶ τὴν χειμερινὴν, ὅσα ἀμέμπητος μόνον ὑμᾶς
 αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ θαυμαστὸς ἐδείξατε, τῷ κόσμῳ, ταῖς
 ποδασκευαῖς, τῇ περὶ θυμῷ. Ἐφ' οἷς ποδῶν μὲν τῶν
 ἄλλων ὑμῖν ἐγίνοντο ἔπανοι, ποδῶν δὲ ὑμῶν θυσίαι καὶ
 πομπαὶ τοῖς θεοῖς. Καὶ ἔγωγε ἠδέως ἀν' ἐροίμην Αἰσχί-
 νῳ, ὅτε ταῦτ' ἐπιδείξατε, καὶ ζήλων, καὶ χαρῶν, καὶ
 ἐπαίνων ἢν ἡ πόλις μετῆ; πότερον συνέθετε καὶ συν-
 δουραζόμετο τοῖς πολλοῖς, ἢ λυπούμενος, καὶ γένων, καὶ
 δυσμεναίνων ἐπὶ τοῖς κοινοῖς ἀγαθοῖς, οἴκοι χαρῆτο; Εἰ
 μὲν γὰρ παρῆν, καὶ μετὰ τῶν ἄλλων ἐζητούμετο, πῶς
 οὐ δεινὰ ποιεῖ, μᾶλλον δ' οὐδ' ὅσα, εἰ, ὣν ὡς ἀρίστων
 ὄντων αὐτὸς τῆς θεοῦ ἐποίησατο μάρτυρας, ταῦθ' ὡς
 ὅσα ἀρίστα καὶ ὑμᾶς ἀξιοῖ ψηφισαοσθαι, τῆς ὁμωμοκό-
 τας τῆς θεῆς; Εἰ δὲ μὴ παρῆν, πῶς οὐκ ἀπολαλέναι
 πολλάκις ὅτι δίκαιος, εἰ, ἐφ' οἷς ἔχαιρον οἱ ἄλλοι, ταῦτα
 ἐλυπεῖτο ὄρων; Λέγε δὴ καὶ ταῦτα τὰ ψηφίσματά
 μοι.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ ΘΥΣΙΩΝ.

ξδ'. Οὐκ ἔν ἡμεῖς μὲν εἰ θυσίαις ἡμεν τότε, ἰ Θη-

est quærere. Quod sciri nequit, de eo ne quærendum quidem est.
 Multa sunt in vetustis auctoribus obscura, quæ nulla vis ingenii,
 nulla investigandi industria, nullus casus, nulla dies unquam ape-
 riet. In his ingenioque tuo quiescendo, lectorisque patientiæ ta-
 cendo recte feceris otium. Et cur tandem e longinquo arcessemus
 in pedibus posita? Quid naturæ rerum convenientius, quam pug-
 nam eam χειμερινὴν, procellosam, tempestuosam appellare, quæ a
 procella esset interpellata et dirempta. *Reiske.*

ἰ Θηβαῖοι δ' ἐν τῷ νομίζαν, σεσωδάται (Latine ἐαυτῆς addendum)

Θαῖοι δ' ἐν τῷ δι' ἡμᾶς σεσῶσθαι νομίζουσιν· καὶ περιεσχέθη τοῖς βοηθείαις δεήσεσθαι δοκῶσιν, ἀφ' ὧν ἔπραττον οὗτοι, αὐτοῖς βοηθεῖν ἑτέροις, ἕξ ὧν ἐπέαθητέ μοι. Ἀλλὰ μὲν, οἷας τότε ἠφίει φωνὰς ὁ Φίλιππος, καὶ ἐν οἷαις ἦν ταραχεῖς ἐπὶ τούτοις, ἐκ τῶν ἑπιτολῶν τῶν ἐκείνου μαθήσαθε, ὧν εἰς Πελοπόννησον ἔπεμψε. Καί μοι λέγε ταύτας, λαβῶν· ἴν' εἰδῆτε, ἢ ἐμὴ συνέχεια, καὶ ¹ πλάνη, καὶ ἑλασπυρία, καὶ τὰ πολλὰ ψηφίσματα, ἀ νῦν οὗτος δέσυρε, τί ἀπειργάσατο. Καίτοι πολλοὶ παρ' ἡμῖν, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, γηρότατοι ῥήτορες ἐνδοξοὶ καὶ μεγάλοι παρ' ἐμῶν, Καλλίστρατος ἐκεῖνος, Ἀριστοφῶν, Κέφαλος, Θρασύβελος, ἕτεροι μυρίοι ἀλλ' ὅμως οὐδεὶς τούτων πώποτε διαπαντός ἔδωκεν ἑαυτὸν εἰς οὐδὲν τῆς πόλει. Ἀλλ' ὁ μὲν γράφων οὐκ ἂν ἐπρέσβυσεν, ὁ δὲ πρεσβύων οὐκ ἂν ἔγραψεν· ὑπελείπετο γὰρ αὐτῶν ἕκαστος ἑαυτῷ ἅμα μὲν ² ῥασιώνη, ἅμα δ', εἴπι γίγνοιτο, ³ ἀναφοράν. Τί οὖν; εἴποι τις ἂν, σὺ τοσούτον ὑπερήρας ῥώμη καὶ τόλμη τῆς ἄλλης, ὥστε πάντα ποιεῖν αὐτός;

δι' ἡμᾶς, καὶ περιεσχέθη τοῖς δοκῶσι δεήσεσθαι βοηθείας, διὰ τί; ἀφ' ὧν ἔπραττον οὗτοι, ἰ. οἱ προδότες τὸ τί; αὐτοῖς βοηθεῖν ἑτέροις· ὅπως αὐτοὶ βοηθῶσιν ἑτέροις, ἰ. τοῖς Θεαῖοις. *Wolfius.*

¹ πλάνη] *Discursus, Concurfatio.* Erudite H. Steph. Thef. Ling. Græc. t. iii. col. 339. *Taylor.*

² ῥασιώνη] *Suidas, ῥασιώνη, ἀνάπαυσις, τέρψις, τρέψη, εὐκολία, ῥαθυμία, ἠδουπάθεια, χαυνότης, ἀργία.*

³ ἀναφοράν] *Harpocratio, Ἀναφορά, τὸ ἀναφέρειν τὴν αἰτίαν τῶν ἀμαρτηθέντων ἐπ' ἄλλης.* Vide autem Budæum, p. 401, qui vim vocis istius diligenter excuffit.

οὐ λέγω ταῦτα· ἀλλ' ἔπος ἐπεπέσιμιν μεγάλην ^{ἴκ} τὸν
κατειληφότα κίνδυνον τῷ πόλιν, ὥς οὐκ ἔδδκει μοι
χώραν, οὐδὲ πρήνοϊαν ἐδεμίαν, τῆς ἰδίας ἀσφαλείας δι-
δόναι· ἀλλ' ἀγαπητὸν ^{ἴκ} εἰ μηδὲν ὠφθαλείπων τις, ἀ-
δαῖ, πράξειεν. Ἐπεπέσιμιν δ' ἑπὲρ ἑμαυτῶν, τυχόν
μὲν ἀναμαθητῶν, ὅμως δ' ἐπεπέσιμιν, μήτε γράφοντ'
ἀν ἐμῶ γράψαι βέλτιον μηδένα, μήτε πράττοντά τι πράξ-
αι, μήτε πρεσβεύοντα πρεσβεύσαι¹ προθυμότερον, μήτε
δικαιότερον. Διὰ ταῦτα ἐν ἅπασιν ἑμαυτὸν ἔλαβον.
Λέγε δὴ τὰς ἐπιτολάς Φιλίππου.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

Εἰς ταῦτα κατίεθε Φίλιππον ἢ ἐμὴ πολιτεία, Αἰ-
ρήνη. Ταύτῳ τῷ φωνῆν ἐκέϊνος ἀφῆκε δι' ἐμέ, πολ-
λοὺς καὶ θεασθεῖς τὰ πρὸς τῶν τῆ πόλι² ἐπαίρομε-
νος λόγους·³ ἀνθ' ὧν δικαίως ἐπεφανέμιν ἑπὲρ ταυτῶν,
καὶ σὺ παρὼν οὐκ ἀντέλεγες, ὁ δὲ γραψάμενος Διόν-
δας, τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων οὐκ ἔλαβε. Καί

¹ προθυμότερον] F. γράφοντα—γράψαι βέλτιον—μήτε πρᾶτ-
τοντά τι πράξαι προθυμότερον, μήτε πρεσβεύοντα πρεσβεύσαι δι-
καιότερον. Jam omnia pariter procedunt. Et multa sunt, quæ hanc
correctionem suadent. Taylor.

² ἐπαίρομενος] Ulpianus per ἐπαίρων exponit. Vide Harpocr.
et Suid. de hoc loco Demosthenis, Meurf. Attic. Lect. l. iii. c. 18.
Idem.

³ ἀνθ' ὧν] Quocirca, quomobrem. Hac phrasi utitur Herodotus,
l. iii. c. 140. de Dario loquens Συλοσῶντα remunerante, ἀνθ' ὧν
τοὶ χρυσὸν καὶ ἄργυρον ἀπλετω δίδωμι.

φάσεις ἀντὶ τῆς ἀληθῶν ψευδεῖς μετὰ τὰ τοῖς πεπραγμένοις, δοκεῖν πὶ λέγειν. Οὐκ ἦν τότε ταῦτα, ἀλλ' ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας, ἐγγὺς τῶν ἔργων, ἐπὶ μεμνημένων ὑμῶν, καὶ μόνον οὐκ ἐν ταῖς χερσὶν ἕκαστα ἔχόντων, πάντες ἐγγιγνόντ' ἀν' οἱ λόγοι. Διόπερ τὸς παρ' αὐτὰ τὰ πράγματα ἐλέγχους φυγῶν, νῦν ἕτερον ἦκει, ῥητόρων ἀγῶνα νομίζων, ὡς γέ μοι δοκεῖ, καὶ οὐχὶ τῆς πεπολιτοδιδάκτων ἐξέτασιν ποιήσῃ ὑμᾶς [ὑπολαβάνων], καὶ λόγων κρίσιν, οὐ τῆ τῆ πόλει συμφέροντος, ἔσεσθαι.

ξζ'. Εἶτα σοφίζεσθαι, καὶ φησὶ προσήκειν, ἧς μὲν οἴκοθεν ἦκετ' ἔχοντες δόξης πλεῖ ἡμῶν ἀμελήσασθαι ὡσπερ δέ, ὅταν, οἰόμενοι πειθεῖναι χεῖματά τω, λογίζεσθαι, ἀν' καθαρά ὡσιν αἱ ψῆφοι, καὶ μηδὲν πειθεῖν, συγχωρεῖτε· οὕτω καὶ νῦν τοῖς ἐκ τῆς λόγου φαινομένοις προσέειπαι. Θεάσασθε τοίνυν, ὡς σαθρὸν, ὡς ἔοικεν, ὅτι φύσει πάντες οὐκ ἀν' μὴ δικαίως ἢ πεπραγμένον· ἐκ γὰρ αὐτῆς τοῦ σοφῆς τέττα πειθεῖν, ὁμολόγηκε νυνὶ ὑμᾶς ὑπάρχειν ἐγνωσμένους, ἐμὲ μὲν λέγειν ὑπὲρ

¹ ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας ad ὑμῶν] Hanc lectiōnem collegit Reiskius, ex diversis MSS. pro vulgari, ἐπ' αὐτῆς ἀληθείας ἐγγὺς ἔσεσθαι, τῶν ἔργων ἐπὶ μεμνημένων ὑμῶν. Deinde reddit, ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας coram veritate ipsa, ἐγγὺς τῶν ἔργων, prope eventa, ἐπὶ μεμνημένων ὑμῶν (scil. αὐτῶν) vobis ea adhuc recenti memoria continentibus.

² παρ' αὐτὰ τὰ π.] Eadem est vis τοῦ παρὰ, supra, p. 9.

³ ὡσπερ] Æschin. §. 22.

⁴ ἀν'] Præ tuli τῶ καθ'. Reiske.

⁵ ἐγνωσμένους] Rarior istius passivi usus, pro ἐγνωκότας, uti

τῆς πατρίδος, αὐτὸν δ' ὑπὲρ Φιλίππου· οὐ γὰρ ἀν
 μετὰπέθειν ὑμᾶς ἐζήτει, μὴ τοιαύτης ἕσσης τῆς ¹ ὑπαρ-
 χούσης ὑπολήψεως ² περὶ ἑκατέρω. Καὶ μὴν ὅτι γε ἐ
 δίχμα λέγει, μεταθέσθαι ταύτῃ τὴν δόξαν ἀξίων ὑμᾶς,
 ἐγὼ διδάξω ῥαδίως, οὐ πηεὶς ψήφους, οὐ γὰρ ὅτιν ὁ τῶν
³ πραγμάτων οὗτος λογισμὸς, ἀλλ' ἀναμιμνήσκων
 ἕκαστα ἐν βραχέσι, λογισμῶς ἅμα καὶ μάρτυσι τοῖς ἀκρί-
 βουσι ὑμῖν χροῦδους. Ἡ γὰρ ἐμὴ πολιτεία, ἥς οὗτος
 κρατηρεῖ, ἀντὶ μὲν τῶ, Θεβαίους μετὰ Φιλίππου συν-
 εμβαλεῖν εἰς τὴν χώραν, ὃ πάντες ὄντο ἕσσεσθαι, ⁴ μεθ'
 ὑμῶν συμπαραταξαμένους ἐκείνον καλύειν ἐποίησεν· ἀντὶ
 δὲ τῶ, ἐν τῇ Ἀθηναῖ τὸν πόλεμον (εἶ), ἐπὶ ἀκόσια στα-
 δια ἀπὸ τῆς πόλεως, ἐπὶ τοῖς Βοιωτῶν ὀρίοις γενέσθαι·
 ἀντὶ δὲ τῶ, τὸς ληστὰς ἡμᾶς φέρειν καὶ ἀγὴν ἐκ τῆ Εὐβοί-

probe animadvertit H. Stephanus, Thef. t. i. col. 1830. Ecce, ut scrupulum tollat Cod. Reg. ζ'. Præfert enim ἐγνωκότας. Quod commendo. Taylor.

¹ ὑπαρχούσης] Subaudi, ὑμῖν, aut παρ' ὑμῖν. Reiske.

² περὶ ἑκατέρω] Sc. ἡμῶν. Idem.

³ πραγμάτων] Wolfius mavult χροῦδῶν, cui accedunt Markland. et Taylor. Πραγμάτων tuebor; (verba sunt Reiskii) rerum gestarum rationes ita subduci non solent. Οὗτος λογισμὸς, hic modus calculandi, qui fit per dispositionem calculorum, de quo nunc agitur.

⁴ μεθ' ὑμῶν συμπαραταξαμένους] Ita correxi, (ex MSS.) pro μεθ' ἡμῶν παραταξαμένους. In causa fuit, ut Thebani, vobiscum in acie stantes, eum prohiberetis, id nempe facere, quod eum facturum nemo non opinabatur, ut sc. in fines vestros irrumperet. Reiske.

ας, ¹ ἐν εἰρήνῃ τὴν Ἀττικὴν ἐκ θαλάττης εἶ) ² πάντα τὸν πόλεμον· ἀντὶ δὲ τῶ, τὸν Ἑλλάσσαντον ἔχειν Φίλιππον, λαβόντα Βυζάντιον, συμπολεμεῖν τῆς Βυζαντίας μεθ' ἡμῶν ὡς ἐκένον. Ἄρα σοι ψήφοις ὅμοιος ὁ τῶ ἔργων λογισμὸς φαίνεται; ἢ δεῖν ³ ἀνταγελεῖν ταῦτα; ἀλλ' οὐχ ὅπως τὸν ἅπαντα χερόνον μνημονευθήσεται σκέψασθαι; Καὶ οὐκέτι περὶ τῆς μὲν ὁμότητος, ἢν, ⁴ ἐν οἷς ⁵ καθάπαξ πινῶν κύριος κατέστη Φίλιππος, ἔστιν ἰδεῖν, ἑτέροις περὶ τῆς οὐδίας τῆς δὲ φιλανθρωπίας, ἢν, ⁶ τὰ λοιπὰ τῶ φραγμάτων ἐκέινος περιβαλλόμενος, ὡς ὑμᾶς ἐπλάττετο, ὑμεῖς, ⁷ καλῶς ποιοῦντες, τῆς καρπὸς κεκόμισθε.

¹ ἐν εἰρήνῃ] Verba sic ordina: τὴν Ἀττικὴν εἶναι ἐκ θαλάττης ἐν εἰρήνῃ πάντα τὸν πόλεμον. *Wolfius.*

² πάντα] *Subaudi, παρὰ.*

³ ἀνταγελεῖν] *Proprie locum in calculis habet, cum rationes accepti et expensi inter se constant. Tum usurpatur, cum damna et clades quaestibus et victoriis, delicta benefactis compensantur. Est itaque sententia. Existimasne res has praclare a me gestas ex hominum memoriis tolli debere, propter ingentes clades, quas passi sumus, mea nempe, id quod tu ais, culpa, quia decora, si quae Graeciae opera mea paria sunt, cladibus compensentur et obruantur, imperitia et infelicitate mea contractis. Reiske.*

⁴ ἐν οἷς] *Idem est atque ἐνθα, vel ὅπου, ubi. Quam ibi cernere est, ubi quorundam potitus est Philippus. Idem.*

⁵ καθάπαξ] *Omnino. Supra, pag. 106. lin. 6. οἱ καθάπαξ ἐχθροὶ τῆς πόλεως. Videatur T. Magister. Taylor.*

⁶ τὰ λοιπὰ τ. π. περιβαλλόμενος] *Reliqua, seu Thraciae, seu Graeciae, nondum a se subacta, conans ad se rapere, sibi que velut amiculum circumjicere. Reiske.*

⁷ καλῶς ποιοῦντες] *De hac phrasi, vide Aeschin. supra, pag. 116.*

ξή. Ἄλλ' εἴω ταῦτα· καὶ μὴν εἰδὲ τῆτ' εἰπεῖν ὀκ-
νήσω, ὅτι ὁ τὸν ῥήτορα βελόμνος διεψώς ἔξετάζειν, καὶ
μὴ συκοφαντεῖν, ὅτι ἂν, οἷα σὺ νῦν ἔλεγες, τοιαῦτα
κατήγοροι, ὡς δαδείγματα πλάτων, καὶ ῥήματα, καὶ σχή-
ματα μιμήμνος· πάνυ γὰρ ὡς τῆτο (ἐχ' ὄρας;) ¹
γένονε τὰ τῆς Ἑλληνῶν πράγματα, εἰ τὰ τὸ ῥῆμα,
ἀλλὰ μὴ τὰ διελέχθην ἐγώ, ἢ δευρὶ τὴν χεῖρα, ἀλλὰ
μὴ δευρὶ παρλίεργα· ἀλλ' ² ἐπ' αὐτῶν τῆς ἔργων ἂν
ἐσκόπει, τίνας εἶχεν ἀφορμὰς ἢ πόλεις, καὶ τίνας δυνά-
μεις, ὅτ' εἰς τὰ πράγματα ³ εἰσῆεν, καὶ τίνας σωή-
ραρον αὐτῇ μετὰ ταῦτ' ὅπισθ' ἐγώ, καὶ πῶς εἶχε τὰ
τῆς ἰσχυρίας. Εἶτ', εἰ μὴ ἐλάττω ἐποίησα τὰς δυνά-
μεις, παρ' ἐμοὶ τὰ δίκην ἂν ⁴ ἐδείκνυεν ὅτι εἰ δὲ πολλῶ

¹ παρὰ τῆτο] Παρὰ inter alia significata, quorum nonnulla sunt exquisitiora, et vulgarem aciem effugiunt, illum in hoc loco habet usum, ut ita fere exponere possimus: *The fate of Greece did not depend upon my using this expression or that.* Οὐ παρὰ τῆτο γέγονε τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα. Adludit ad hunc locum Cicero, Orat. §. 8. *Itaque se purgans jocatur Demosthenes, negat, in eo positas esse fortunas Græciæ, in hoc eum, hic, an illuc, manum porrexit.* Taylor.

Ibid.] Consule Tourium, in Longinum, §. 42, qui, multis exemplis hujusce usus τῆ παρὰ allatis, deinde subdit; hinc illustriandus D. Paulus, in prima ad Corinth. c. xii. ver. 15. Ἐὰν εἴπῃ ὁ πούς, ὅτι οὐκ εἰμι χεῖρ, οὐκ εἰμι ἐκ τῆ σώματος· οὐ ΠΑΡΑ ΤΟΥΤΟ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆ σώματος; *Si dixit pes, quoniam non sum manus, non sum de corpore; num propterea non est de corpore?*

² ἐπ'] Forte, ἐξ. Vide notata ad p. 111. n. 5. Markland.

³ εἰσῆεν] Ita correxi (ex MSS.) pro εἰσῆα. *Cum ingrederer in res. h. e. cum ad rempublicam tractandam accederem.* Reiske.

⁴ ἐδείκνυεν—ἐσυκοφάντει] Ita correxi (ex MSS.) pro ἐδείκνυς et

μείζους, ἐκ ἂν ἐσυκοφάντει. Ἐπειδὴ δὲ σὺ τῆτο πέφου-
 γας, ἐγὼ ποιήσω· καὶ σκοπεῖτε, εἰ δικαίως χρήσομαι τῷ
 λόγῳ.

ξθ'. Δύαμι μὲν τοίνυν εἶχεν ἡ πόλις, τῆς νησιώ-
 ται, οὐχ ἅπανται, ἀλλὰ τῆς ἀσθενεστάτης· οὔτε γὰρ
 Χίος, οὔτε Ρόδος, οὔτε Κέρκυρα μετ' ὑμῶν ἦν· χρημά-
 των δὲ οὐκ ἔστιν, εἰς πέντε καὶ τετρακόντα τάλαίαι, καὶ
 ταῦτ' ἦν ἡ προεξελεγμένα· ὀπλίτων δὲ, ἢ ἵππεα,
 πλὴν τῶν οὐκείων, οὐδένα. Ὁ δὲ πάντων καὶ φοβερώ-
 ταιον, καὶ μάλισθ' ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν, οὗτοι παρεσκευάκει-
 σαν τῆς χειρῶν πάντας, ἔχθρας ἢ φιλίας ἐγγυτέ-
 ρω, Μεγαρεῖς, Θηβαῖοι, Εἰβοῖαι. Τὰ μὲν τῆς πόλεως
 ἔτις ἡσπῆρχον ἔχοντα, καὶ οὐδεὶς ἂν ἔχοι πρὸς ταῦτ'
 εἰπεῖν ἄλλο οὐδέν. Τὰ δὲ τῶν Φιλιππίων, πρὸς ὃν ἦν
 ἡμῖν ὁ ἀγὼν, σκέψασθε πῶς. Πρῶτον μὲν ἦρχε τῶν
 ἀκολουθησάντων αὐτὸς ὡς αὐτοκράτωρ, ὃ τῶν εἰς τὸν
 πόλεμον μέγιστον ὅσιν ἀπάντων· εἶθ' οὗτοι τὰ ὄπλα εἶ-
 χον ἐν ταῖς χερσὶν αἰεὶ· ἔπειτα χρημάτων εὐπόρει, καὶ
 ἔπειτα, ἀδόξειεν αὐτῷ, οὐ πρὸς τῶν ἐν ταῖς ψήφισ-
 μασι, οὐδ' ἐν τῷ φανερῷ βελβύομος, οὐδ' ὑπὸ τῶν

ἐσυκοφάνταις: Redit enim ad ὃ βεβλόμενος ἐξετάζειν τὸν ῥήτορα, p.
 123. ver. 2. Reiske.

¹ προεξελεγμένα] Α προεκλέγειν: jamdudum ante exacta et
 collecta, antequam bellum cum Philippo susciperemus, aut ego ad
 rempublicam accederem. Idem.

² ὡς] MSS. placere video, et Lambino, aliquid istiusmodi: ἦρχε
 τῶν ἀκολουθούντων, αὐτὸς αὐτοκράτωρ ὡς τῶν εἰς τὸν πόλεμον ὁ μέ-
 γιστον ἔστιν ἀπάντων. Taylor.

συκοφαντούντων κρινόμενος, οὐδὲ γραφὰς φεύγων ὡξάνομων, οὐδ' ὑπεύθυνος ὢν ὁσθένι, ἀλλ' ἀπλῶς αὐτὸς δεσπότης, ἡγεμὼν, κύριος πάντων. Ἐγὼ δ' ὁ πρὸς τῶτον ἀνπιπεταγμένος, καὶ γὰρ τοῦτ' ἐξετάσασα δίχασον, τίς νοσ κύριος ἡμεῶν; ἔδενός. Αὐτὸ γὰρ τὸ δημηγορεῖν ὡσθτόν, οὐ μόνου μετέχον ἐγὼ, ἐξίστου παρῴθητε ὑμεῖς τοῖς παρ' ἐκείνῃς μιθαρνήσι καὶ ἐμοί· καὶ ὅσα οὗτοι παρῴθνοιντο ἐμῷ, (πολλὰ δ' ἐγένετο τοιαῦτα, δι' ἡμῶν ἔχασον τύχῃ παρῴθασιν) ἑαυτ' ὑπερ τῶν ἐχθρῶν ἀπῆειτε βεβηλομῆμοι. Ἀλλ' ὅμως ἐκ τοιούτων ἐγὼ ἐλαττωμάτων, συμμάχους μὲν ὑμῖν ἐποίησα, Εὐβοέας, Ἀχαίους, Κορινθίους, Θηβαίους, Μεγαρέας, Λευκαδίους, Κερκυραίους· ἀφ' ὧν μύριοι μὲν καὶ πεντακισχίλιοι ξένοι, διαχίλιοι δὲ ἰππεῖς ἀνὰ τῆς πολιτικῶν δυνάμεων σιγήχρησαν· χρημάτων δὲ, ὅσων ἡδυνήθην ἐγὼ, πλείστην σιωτέλειαν ἐποίησα.

ὁ. ¹ Εἰ δὲ λέγῃς ἢ τὰ πρὸς Θηβαίους δίχασμα, Αἰσχίνῃ, ἢ τὰ πρὸς Βυζαντίους, ἢ τὰ πρὸς Εὐβοέας, ἢ ² πρὸς τῶν ἰσων νυκτὶ διαλέγη, ὡσθτόν μὲν ἀγνοεῖς, ὅτι καὶ πρῶτερον τῶν ὑπερ τῶν Ἑλλήνων ἐκείνων ἀγωνισαμένων τελέρων, τετρακοσίων οὐσῶν τῶν πασῶν, τὰς διακοσίας ἢ πόλις παρέχετο, καὶ οὐκ ἐλαττωσασ νομίζεσασ, ὁσθδὲ κρίνεσασ τῆς ἑαυτὰ συμβουλεύσαντας, οὐδὲ ἀνανακτῆσασ ὅπῃ τῆτοις ἐωρεῖτο, (ἀσχερῶν

¹ Εἰ δὲ λέγῃς] Æschines, §. 33, et 45.

² πρὸς τῶν ἰσων] πρὸς τῶν νήσων. Marg. Bas. et ita legit Reifkuis. Ultra lectio sit potior, dijudicet lector eruditus.

γάρ) ἄλλὰ τοῖς θεοῖς ἔχουσα χάριν, εἰ, κοινῶς κινδύνου τοῖς Ἕλλησι φειδάντος, αὐτῇ διπλάσια τῷ ἄλλων εἰς τὴν ἀπάντων σωτηρίαν παρέχεται. Εἶτα ¹ κενὰς χαρίζη χάριτας τῆτοισί, συκοφαντῶν ἐμέ. Τί γάρ νῦν λέγεις οἷα ἐχρῆν φερόμεν, ἀλλ' ἐ τότε ² ὦν ἐν τῇ πόλει, ³ καὶ παρῶν, ταῦτ' ἔγραφες, εἴπερ σιεδέχεται φερόμεν τὰς παρόντας καὶ παρῶν, ἐν οἷς, οὐχ ⁴ ὅσα ἐβλόμεθα, ἀλλ' ὅσα δοίη τὰ φερόμενα, ἔδει δέχεσθαι; Ὁ γὰρ ἀντωνόμενος, καὶ ταχὺ τὰς παρ' ἡμῶν ἀπελαινομένης φεροδέξομενος, καὶ χρήματα φεροθήσων, ὑπῆρχεν ἔτοιμος.

οα'. Ἄλλ' εἰ νῦν ὅτι τοῖς πεπραγμένοις κατηγορίας ἔχω, τί ἂν οἰεσθε, εἰ τότε, ἐμῶ φερί τῶν ἀκριβολογησάμεν, ἀπῆλθον αἱ πόλεις, καὶ φεροστέθεντο Φιλίππῳ, καὶ ἅμα Εὐβοίᾳ, καὶ Θηβῶν, καὶ Βυζαντίῃ κύριος κατέστη; Τί ποιεῖν ἂν, ἢ τί οἰεσθε λέγειν τὰς ἀσεβεῖς ἀνθρώπους τῆτοισί; ἔχ, ὡς ἐξεδέθησαν; οὐχ, ὡς ἀπὸ γένησαν, βεβλόμενοι μεθ' ἡμῶν (ἔ); Εἶτα τῶ μὲν Ἑλ-

¹ κενὰς χαρίζη χάριτας] Kenai charites sunt officia, studia vana, in cassum navata, sive illo, cui navantur, haud desiderante, et vel aspernante etiam, sive quod sero veniunt, sive quod rem malam et corruptam haud corrigunt. *Reiske.*

² ὦν ἐν τῇ πόλει] Agens, habens in urbe, non peregrinans. *Idem.*

³ καὶ παρῶν] Sc. τοῖς γιγνομένοις, praesens rebus illis, cum gerentur, in iis mediis versans. *Idem.*

⁴ ὅσα ἐβλόμεθα] Prætulī (ex MSS.) τῷ vulgari ὅσα ἂν βεβλόμεθα. Præterea verba ἐξῆν αἰρεῖσθαι, aut similia, addenda videntur. Non ea licebat optare, quæ vellemus, sed ea necesse erat acceptare, quæ res et tempora darent. *Idem.*

λκασόντες ἀπὸ Βυζαντίων ἐγκρατῆς καλέσθηκε, καὶ τῆς
 σιτοπομπείας τῆς τῷ Ἑλλήνων κύριος [γένονε,] πό-
 λεμος δ' ὁμορος καὶ βαρὺς εἰς τὴν Ἀπικὴν ἀπὸ Θεβαί-
 ων κεκόμισται, ἀπλὸς δ' ἡ γάλακτα ὑπὸ τῷ ἔκ τῆς
 Εὐβοίας ὀρωμένων ληστῶν γέγονεν. Οὐκ ἂν αὐτ' ἔλε-
 γον, καὶ πολλά γε πρὸς τέτοις ἔτερα; Πονηρὸν, ὡς
 ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πονηρὸν ὁ συκοφάντης αἰεὶ, καὶ παντα-
 χόθεν βάσκανον καὶ φιλαίπιον. Τῦτο δὲ καὶ φύσει κίναδος
 ἀνθρώπιόν ἐστιν, ἐδὲν ἕξαρχῆς ὑγιὲς πεποικηκός, οὐδ' ἐλεύ-
 θερον· ¹ αὐτοτραγικός πίθηκος, ² ἀραραῖος Οἰνόμαος,
³ παράσημος ῥήτωρ. Τί γὰρ ἡ σὴ δεινότης εἰς ὄνησιν
 ἦκει τῇ πατρίδι; Νῦν ἡμῖν λέγεις ὑπὲρ τῶν παρ-
 εληλυθόντων; ⁴ ὥσπερ ἂν εἴ τις ἰατρός ἀσθενέσι μὴ
 τοῖς χέμνεσιν εἰσὼν μὴ λέγει, μηδὲ δεικνύοι, δι' ὧν σπό-
 φεύζονταί τιν' νόσον, ἐπειδὴ δὲ τελευτήσῃ τις αὐτῶν, καὶ
 τὰ νομιζόμενα ἀπὸ φέροιστο, ἀκολουθῶν ὅτι τὸ μῆμα,

¹ αὐτοτραγικός πίθηκος] Διὰ τὸ ἀπαίδευτον ὄντα, τῇ φύσει χρω-
 μενον, ὡσπερ οἱ πίθηκοι, τραγωδίας ὑποκρίνεσθαι. *Wolf.* Οἴκοθεν καὶ
 ἀπ' ἑαυτῆ ἔχει τὸ πιθηκίζεσθαι. *Ulriani.*

² ἀραραῖος Οἰνόμαος] Διὰ τὸ ἐν ἀγροῖς ὑποκρίνεσθαι (Αἰσχίνην) τὸν
 Οἰνόμαον, *Wolf.* Oenomaus, rex Elidis, qui curuli certamine vic-
 tus a Pelope, regnum amisit. Hujus personam cum in Colytto,
 pago Attico, quondam sustineret Aeschines, turpiter in scena deci-
 disse fertur. *Stock.*

³ παράσημος ῥήτωρ] Τῶ πονηρῷ κόμματος ὢν. *Wolfius.*

Ibid.] Citatur et explicatur ab *Harpocrate* et *Suida* v. Παρά-
 σημος. *Taylor.*

⁴ ὥσπερ ἂν εἴ τις ἰατρός] *Aeschin.* §. 82.

διεξίοι, εἰ τὸ καὶ τὸ ἐποίησεν ἄνθρωπος οὕτοσί, ἐκ ἂν ἀπ-
έθανεν; Ἐμβρόντητε, εἶτα νῦν λέγεις;

ὄβ'. Οὐ τοίνυν ἐδὲ τὴν ἦσαν¹ αὐτὴν, εἰ ταύτη γαυ-
ριῶς, ἐφ' ἣ γένειν σε, ὧ κατάρατε, προσῆκεν, ἐν ἐδὲνι τῷ²
παρ' ἐμοῦ γεγνηῖαν εὐρήσετε τῇ πόλει. Οὕτωςί δὲ λο-
γίζεσθε. Οὐδαμοῦ πώποτε,³ ὅποι φρεσβυτῆς ἐξεπέμ-
φθην ὑφ' ὑμῶν ἐγὼ, ἠτήηεις ἀπῆλθεν τῶν ᾧδὲ Φι-
λίππε φρέσβεων, οὐκ ἐκ Θετταλίας, οὐκ ἐξ Ἀμβρα-
κίας, οὐκ ἐξ Ἰλλυριῶν, οὐ ᾧδὲ τῷ Θρακῶν βασιλέων,
ἐκ ἐκ Βυζαντίης, οὐκ ἄλλοθεν ἐδαμύθεν, οὐ τὰ τελευ-
ταῖα πρῶτω ἐκ Θηβῶν· ἄλλ' ἐν οἷς κρατηθεῖεν οἱ
πρέσβεις αὐτῶν τῷ λόγῳ, ταῦτα τοῖς ὅπλοις ἐπικῶν καί-
εφρέφετο. Ταῦτ' οἷν ἀπαγεῖς παρ' ἐμῶν, καὶ οὐκ ἀ-
σχμή τὸν αὐτὸν εἰς τε μαλακίαν σκώπιων, καὶ τῆς Φι-
λίππε διωάμεως ἀξιῶν, ἕνα ὄντα, κραιτίῳ γενέσθαι; καὶ
ταῦτα τοῖς λόγοις· τίνας γὰρ ἄλλε κύριος ἦν ἐγὼ; οὐ γὰρ
τῆς γε ἐχέσου ψυχῆς, οὐδὲ τὴν τύχης τῷ ᾧδὲταξαμένων,
οὐδὲ τῆς φρατηρίας, ἧς ἐμὲ ἀπαγεῖς εὐθένας. Οὕτω
σκαμὸς εἶ.

ογ'. Ἀλλὰ μὲν, ὧν γ' ἂν ὁ ρήτωρ ὑπεύθυνος εἴη,
πᾶσαν ἕξετασιν λάμβανε· ἐ ᾧδὲταγμα. Τίνα οἷν ὄβρι

¹ αὐτὴν] Addidi. (ex MS.) Non supervacaneum est hoc vocab.
eadem ipsam. Vult dicere, delicta imperatorum et militum, quæ
cladem hanc consciverunt, in semet spectata et a meis politicis in-
stitutis secreta, mihi par non est imputari. *Reiske*.

² παρ' ἐμῶν] Hoc prætuli, ex MSS. τῷ παρ' ἐμοί. *Idem*.

³ ὅποι] Prætuli, ex MSS. τῷ ὅπε, et pro ἐπέμφθην simpliciter, ἐξε-
πέμφθην. *Idem*.

ταῦτα; ἰδεῖν τὰ πρῶτα ἀρχόμενα, καὶ πρῶτα
 οὐθεῖται, καὶ πρῶτα τοῖς ἄλλοις· ταῦτα πέπρακτά
 μοι· καὶ ἐπὶ τὰς ἐκαστοῦ βραδυτήτας, ὄκνησ, ἀγνοίας,
 φιλονεκίας, ¹ ἢ πολιτικὰ τῆς πόλεως πρῶτα ἀπά-
 σσας καὶ ἀναγκῆα ἀμαρτήματα, ταῦθ' ὡς εἰς ἐλάχιστον
 συστῆλαι· καὶ τῆναντίον εἰς ὁμόνοιαν, καὶ φιλίαν, καὶ τῶν τὰ
 δεόντων πρῶτα ὀρμῶν πρῶτα. Καὶ ταῦτά μοι πάν-
 τα πεποίηται, καὶ ἕδεις μήποτε ἀνθρώπων εὐρεῖ, τὸ κατ'
 ἐμέ, ἕδεις ἐλλειφθῆν. Εἰ τοίνυν τις ὄντιν ἐρεῖτο, τίσι τὰ
 πλεῖστα Φίλιππος, ὧν κατέπραξε, διακῆσατο, πάντες
 ἀν' εἴποιεν, τῷ στρατοπέδῳ, καὶ τῷ δίδοναι, καὶ ἀφαιρῆσαι
 τῆς ὑπὲρ τῶν πραγμάτων. Οὐκ ἔστι μὲν δυνάμεων,
 ἔτε κύριος, οὐθ' ἡμεῶν ἢ ἐγώ· ὥστε ἕδεις ὁ λόγος τῶν
 κατ' ταῦτα πρῶτα πρῶτα πρῶτα ἐμέ. Καὶ μὲν, τῷ γε μὴ
 ἀφαιρῆσαι χρήμασι, κεκράτηκα Φιλίππου. "Ὡσαύ-
 τ' ὁ ἀνομήμων νενίκηκε τὸν λαβόντα, ἐὰν πρῶτα" οὐ-
 πως ὁ μὴ λαβὼν, μηδὲ ἀφαιρῆσαι, νενίκηκε τὸν ἀνομή-
 μων. "Ὡστε ἀήττητος ἡ πόλις τὸ κατ' ἐμέ.

οδ'. "Α μὲν τοίνυν ἐγὼ παρεσθῆμι εἰς τὸ δικάσας
 ταῦτα γράφειν τῶν πρῶτα ἐμῶν, πρῶτα πολλοῖς ἑτέροις,
 ταῦτα καὶ πρῶτα πρῶτα τῶν πρῶτα ὅτιν· ² ἢ δ' οἱ πάντες
 ὑμεῖς ἴτε, ταῦτ' ἤδη λέξω. Μετὰ γὰρ τῶν μάχην εὐχῆς

¹ ἢ πολιτικὰ] Reiskius habet, ἢ συνήλικα. Quæ vitia civitati-
 bus omnibus cognata sunt, cum ipsis nata, durantque, donec ipsæ
 permanent.

² ἢ δ' οἱ πάντες ὑμεῖς ἴτε] "Α δ' ὑμεῖς οἱ πάντες, vel οἱ παρόν-
 τες, ferri potest. Sed quid sī, ἢ δὲ πάντες ὑμεῖς ἴτε? Wolfius.

ὁ δῆμος, εἰδὼς καὶ ἐωρακὼς πάντα, ὅσα ἐπραΐον ἐγὼ, ἐν αὐτοῖς τοῖς δεινοῖς καὶ φοβεροῖς ἑμβροηκῶς, ἠνίκα ἐδ' ἀγνωμονῆσά τι θαυμαστὸν ἦν τῆς πολλῆς πρὸς ἐμέ, πρῶτον μὲν, πρὸς αὐτηρίας καὶ πόλεως βιβλευόμενος, τοὺς ἐμαῖς γνώμας ἐχειροτόνη καὶ πάνθ', ὅσα τῆς φυλακῆς ἕνεκα ἐπραΐετο, ἢ ἀφ' ἑαυτοῦ τῶν φυλάκων, αἱ τάφροι, τὰ εἰς τὰ τεῖχη χεῖματα, ἀφ' ἑαυτῶν ἐμῶν ψηφισμάτων ἐγένετο. Ἐπειτα ἀνέμμενος σπῆνδρον, ἐκ πάντων ἐμὲ ἐχειροτόνησεν ὁ δῆμος, καὶ μετὰ ταῦτα συσάντων, οἷς ἰὼν ἔπιμελές κακῶς ἐμὲ ποιῆν, καὶ γραφὰς, εὐθύνας, εἰσαγγελίας, πάντα ταῦτα ἐπαρῶντων μοι, ἐδ' ἐαυτῶν τό γε πρῶτον, ἀλλὰ δι' ὧν μάλιστα ὑπελάμβανον ἀγνωμοῦνταί, (ἴτε γὰρ δήπι καὶ μέμνησθε, ὅτι τῆς πρώτης χροῆς, κατ' ἐχέστην σχεδὸν ἡμέραν ἐκρινόμεν ἐγὼ, καὶ οὐτ' ἀπόνοια Σωσιπλέης, οὔτε συκοφαντία Φιλοκράτης, οὔτε Διώνδου, καὶ Μελέωνος μανία, ἐτ' ἄλλο ἐδὲν ἀπείραστον ἦν τέτοις κατ' ἐμῶν) ἐν τοίνυν τέτοις παῖσι, μάλιστα μὲν ἀφ' ἑαυτοῦ τῆς θεῆς, δευτέρου δὲ δι' ὑμᾶς, καὶ τῆς ἄλλης ἀπαντῆσας Ἀθηνῶνας, ἐσωζόμενον· δικαίως· τῆτο γὰρ καὶ ἀληθές ἐστι, καὶ ὑπὲρ πάντων ὁμωμοκότων, καὶ γόντων τὰ εὐορκα διακαστῶν. Οὐκ ἔστιν ἐν μὲν οἷς εἰσαγγελλόμενον, ὅτε ἀπε-

¹ ἐμβροηκῶς] Dubium est, quo referatur, num ad δῆμος, an ad ἐγὼ. Insequentia tamen sic fati certo definiunt, atque restringunt ad δῆμος. Mirum non fuisset, si populus, utpote in ipsos ingressus deterrimos barbarum bellicarum horrores, iisque septus et poene dementatus, inclementius aliquid in me statuisset.

² ἐν μὲν οἷς] Sc. χροῆσι. Temporis enim significationem habet

ἤμφιζαθε μὲν, καὶ τὸ πέμπτον μέρος τῆς ψήφων τοῖς
 δώκασιν οὐ μετεδίδοτε, τότε ἤμφιζαθε τὰ ἄριστα με
 πρᾶττειν· ἐν οἷς δὲ τὰς ¹ γραφὰς ἀπέφυγον, ἔνομα καὶ
 γράφειν καὶ λέγειν ἀπεδεικνύμιεν· ἐν οἷς δὲ ² τὰς εὐθύνας
 ἐπεσημαίνεαθε, δικαίως καὶ ἀδωροδοκίῳ πάντα πε-
 πρᾶχθαι μοι προσωμολογεῖτε.

οἷ. Τῶτων οὖν οὕτως ἐχόντων, τί προσῆκεν, ἢ τί
 δίκασιν ἢ τοῖς ἄλλοις ἐμὲ πεπραγμένοις γένοιτο τὸν
 Κτισσιφῶνα ὄνομα; ³ οὐχ, ὅτι δῆμον ἑώρα πέμψων;
 οὐχ, ὅτι τὰς ὁμωμοκότας δικασίας; οὐχ, ὅτι τὴν ἀλήθειαν
 πρᾶττειν πᾶσι βεβαίωσαν; Ναί, φησὶν· Ἰλλὰ τὸ τῆς Κε-
 φάλε καλόν, τὸ μηδεμίαν γραφίω φυγεῖν· ⁴ καὶ νῆ Δι'
 εὐδαίμων γε. Ἀλλὰ τί μᾶλλον, ὁ πολλάκις μὲν φυγὼν,
 μηδεπώποτε δ' ἔξελεγχθεὶς ἀδικῶν, ἐν ἐγκλήματι γίγ-
 νοιτ' ἂν ἀπὸ τῆς δικασίας; Κάποι πρὸς γε τῶτον, ἄν-
 δρες Ἀθιναῖοι, καὶ τὸ τῆς Κεφάλε καλόν εἰπεῖν ὅτι

τὸ ἐν οἷς hic, uti alibi sæpe. Vide, supra, §. 29, et infra, §. 78.
Stock.

³ εἰσηγγελλόμενον—τὰ ἄριστα με πρᾶττειν] Ergo ἡ Εἰσαγγελία
 κατὰ τῶν τὰ πολιτικά οὐ καλῶς πρᾶττόντων. *Wolfius.*

¹ γραφὰς—ἔνομα] Ergo αἱ Γραφαὶ sunt κατὰ τῶν τὰ παράνο-
 μα λεγόντων, ἢ γραφόντων. *Idem.*

² τὰς εὐθύνας—δικασίας] Ergo Εὐθύναι sunt κατὰ τῶν ἐ δικασίας
 καὶ ἀδωροδοκίῳ πάντα πρᾶττόντων. *Idem.*

³ οὐχ, ὅτι τὸν δῆμον] Non est utique temere factum ab oratore,
 quod ad εἰσαγγελίαν, τὸν δῆμον, ad γραφὰς, τὸν δικαστήν, ad εὐθύνας
 denique τὴν ἀλήθειαν adcommodaret. *Taylor.*

⁴ καὶ νῆ Δι'] Non id modo concedo, quod tu postulas, præclarum
 esse, sed insuper hoc quoque largior, beatum esse. *Reiske.*

μοι¹ οὐδεμίαν γὰρ πρόποτ' ἐγράψατό με, οὐδ' ἐδίωξε γραφῆν. Ὡστε ὑπὸ σοῦ γε ὁμολόγημα μινδέν (εἰ) ἔ' Κεφάλαια χείρων πολίτης.

οτ'. Πολλαχῶθεν μὲν τοίνυν ἂν τις ἴδοι τ' ἀγνωμοσύνην αὐτῆ καὶ τὴν βασικανίαν· οὐχ ἦκιστα δ' ἀφ' ὧν παρὲς τῆς τύχης διελέχθη. Ἐγὼ δ' ὅλως μὲν, ὅστις, ἄνθρωπος ὢν, ἀνθρώπων τύχῃ προφέρει, παντελῶς ἀνόητον ἡγήσομαι. Ἦν γὰρ ὁ πᾶς βέλπεια φράττειν νομίζων, καὶ ἀρίστην ἔχειν οἰόμενος, οὐκ οἶδεν, εἰ μὲν εἰ τοιαύτη μέχρι τῆς ἐσπέρας, πῶς χρὴ παρὲς ταύτης λέγειν, ἢ πῶς οὐκ ἐπίδειξεν ἑτέρῳ; Ἐπειδὴ δ' οὗτος, παρὰ πολλοῖς ἄλλοις, καὶ παρὲς τῶν ὑπερηφάνων κέχρηται τῷ λόγῳ, σέβασθε, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ θεωρήσατε, ὅσων καὶ ἀληθέστερον καὶ ἀνθρωπινώτερον ἐγὼ παρὲς τῆς τύχης τέττα ἀπελεχθήσομαι. Ἐγὼ τίμω μὲν τῆς πόλεως τύχην ἀγαθὴν ἡγήσομαι, καὶ τοῦθ' ὀρώ καὶ τὸν Δία τὸν Δωδωναῖον ὑμῖν καὶ τὸν Ἀπόλλω τὸν Πύθιον μαντευόμενον· τίμω μὲν τοι τῶν πάντων ἀνθρώπων, ἢ νυῦ ἐπέχει, χαλεπῆ καὶ δεινὴν. Τίς γὰρ Ἑλλιάων, ἢ τίς Βαρβάρων, οὐ πολλῶν κακῶν² καὶ μεγάλων ἐν τῷ παρόντι πεπεύραται καίρω;

¹ οὐδεμίαν κ.τ.λ.] Videntur hæ duæ dictiones, ἕδεις ἐγράψατό με πρόποτε, et ἕδεις ἐδίωξε γραφῆν, nil inter se differre, sed idem significare, differunt tamen. Deferebant multi alios criminum, sed litem cœptam haud proferebantur. Demosthenes hic ab Æschine dicamque sibi scriptam negat unquam fuisse, neque semel in forum delatam ab eodem esse constanter peractam. Nunquam me accusavit Æschines, ait, nunquam litem indictam persecutus est. *Reiske.*

² καὶ μεγάλων] Addidi. (ex MSS.) *Reiske.*

Τὸ μὲν ποίνῃω παρελέσθαι τὰ κάλλιστα, καὶ τὸ, τῶν οἰηθέντων Ἑλλεύων, εἰ παροῖντο ἡμᾶς, ἐν εὐδαιμονίᾳ ἀφ᾽ ἑξεν, αὐτῶν ἐκείνων ἀμεινον παρ᾽ ἑν, τῆς ἀγαθῆς τύχης τῆς πόλεως εἶναι πῆθημι·¹ τὸ δὲ παροσπρῶσαι, καὶ μὴ πάνθ' ὡς ἠβελόμεθ' ἡμῖν συμβῆναι, τῆς τῶν ἄλλων ἀνθρώπων τύχης τὸ ἐπιβάλλον ἐφ' ἡμᾶς [= μέρος] μετεπιληφέναι νομίζω πῶς πάλιν. Τὴν δ' ἰδίαν τύχην ἢ ἐμὴν, καὶ πῶς ἐνός ἡμῶν ἐκάστου, ἐν τοῖς ἰδίοις ἐξετάζειν δίκαιον εἶναι νομίζω. Ἐγὼ μὲν οὐκ οὐτως παρὰ τῆς τύχης ἐξετάζειν ἀξιῶ, ὀρθῶς, καὶ δικαίως, ὡς ἐμαυτῷ δοκῶ νομίζω δὲ καὶ ὑμῖν σιωδοκῆν. Ὁ δὲ τὴν ἰδίαν τύχην τὴν ἐμὴν τῆς κοινῆς τῆς πόλεως κυριωτέραν εἶναι φησι, τὴν μικρὰν καὶ φαύλην τῆς ἀγαθῆς καὶ μεγάλης. Καὶ πῶς ἐνὶ τῷτο γενέσθαι;

οἷ'. Καὶ μὴν, εἴ γε τὴν ἐμὴν τύχην πάντως ἐξετάζειν, Αἰχίνῃ, παρ᾽ ἑν, πρὸς τὴν σαυτῆ σκόπει καὶ εὐρης τὴν ἐμὴν βελτίω τῆς σῆς, παῦσαι λοιδορέμδμος αὐτῆ. Σκόπει ποίνῃω εὐθὺς ἐξαρχῆς, καὶ με, πρὸς Δίος καὶ θεῶν, μηδεμίαν ψυχρότητα καταγνώ μηδεῖς. Ἐγὼ γὰρ οὐτ' εἴ τις πείναι παροπληκίξει, νοῦν ἔχειν ἠγοῦμαι, οὐτ' εἴ τις ἐν ἀφρόνοις παρ᾽ ἑν ἐπὶ τούτῳ σεμνυέται· ἀλλ' ὑπὸ τῆς παρ᾽ ἑν τῆ χαλεπῆ βλασφημίας καὶ συκοφαντίας εἰς τοιοῦτος λόγους ἐμπίπτειν ἀναγκάζομαι.

¹ τὸ δὲ] Forte, τῶ δὲ. Τουτέστι, διὰ δὲ τὸ. *Wolfius*.

² μέρος] *Deest Guelph. Vindob.* In sequentibus tamen, §. 82. p. 142. εἰ μὴ τὸ ὅλον, μέρος γ' ἐπιβάλλει τῆς βλασφημίας ἅπασιν. An recte abesse possit, disputat, ut eruditum hominem decet, *H. Stepb.* Thef. t. ii. col. 576. *Taylor*.

οἷς ἐκ τῶν ἐνότων ὡς ἀν δύνωμαι μετριάτατα ζῆσι-
σμαι.

οή. Ἐμοὶ μὲν τοίνυν ὑπεῖρξεν, Αἰζίνη, παρδὶ μὲν
ὄντι, φοιτᾶν εἰς τὰ προσηκόντα διδασκαλεῖα, καὶ ἔχειν,
ὅσα χρὴ τὸν μηδὲν ἀρχὸν ποιήσοντα δι' ἐνδειαν ἐξελ-
θόντι δὲ ἐκ παίδων, τὰ κέλουθα τέτοις φράσιν, χρ-
ρηγεῖν, τεινεραρχεῖν, εἰσφέρειν, μηδεμιᾶς φιλοπρίας, μήτε
ἰδίας μήτε δημοσίας, ἀπολείπεσθαι, ἀλλὰ καὶ τῇ πό-
λει καὶ τοῖς φίλοις χρήσιμον εἶναι. Ἐπειδὴ δὲ πρὸς τὰ
κοινὰ προσηλθόν, ἔδοξέ μοι τοιαῦτα πολιτεύματα ἐ-
λέσθαι, ὥστε καὶ ὑπὸ τῆς πατρίδος, καὶ ὑπὸ τῶν
ἄλλων Ἑλλήνων πολλάκις ἐπεφανῶσθαι, καὶ μηδὲ τὴν
ἐχθρὸν ὑμᾶς, ὡς οὐ κελεύει γὰρ ἢν ἀπροειλόμην, ὑπι-
χειρεῖν λέγειν. Ἐγὼ μὲν δὴ τοιαύτη συμβεβίωκα τύ-
χη¹ καὶ πόλλ' ἀν' ἔχων ἕτερον εἰπεῖν περὶ αὐτῆς, πα-
ραλείπω, φυλαττόμενος τὸ λυπηρῶσά πιναι, ² ὅτι οἷς σεμ-
νωόμεμαι.

οθ'. Σὺ δ' ὁ σεμνὸς ἀνὴρ, καὶ ἀγαπίων τῶν ἄλλων,
σκοπεῖ πρὸς τούτην ὁποῖα πινὶ κέχρησται τύχη¹ δι' ἣν,
παῖς μὲν ὢν, μὲν πολλῆς ἐνδείας ἐτεράφης, ἅμα τῷ πα-

¹ τῶν ἐχθρὸν ὑμᾶς] Te, Æschinem, cum tuis fodalibus, qui omnes mei estis inimici. Suspiciatus tamen aliquando sum, orationem non ad globum Æschinis, sed ad iudices coronamque circumstantem esse directam. Quod si est, leg. erit, τῶν ἐχθρὸν πρὸς ὑμᾶς, neque hostes vestros, o cives, unquam vobis objectasse, instituta mea turpia fuisse. *Reiske.*

² ἐν οἷς] Vide, supra, p. 130. n. 2.

³ ὁποῖα] Dedi, pro ποῖα, ex MSS. *Reiske.*

τῶν πρὸς τῷ διδασκαλείῳ προσεδρεύων, τὸ μέλαν τρί-
βων, καὶ τὰ βάθρα σπογγίζων, καὶ τὸ παιδαγωγεῖον κο-
ρῶν, οἰκέτε τὰ ξιν, ἐκ ἐλευθέρου παιδός, ἔχων. Ἄνθρωπος δὲ
γενόμενος, τῇ μητρὶ τέλος τὰς βίβλους ἀνεγίνωσκας, καὶ
τὰλλα σκευωρῶν, πῶ μὲν νύκτα νεβρίζων, καὶ κρα-
τηρίζων, καὶ κρατῶν τὰς τελευθήμες, καὶ ἵσπομάτιον
τῷ πηλῶ καὶ ταῖς πιτύρσις, καὶ ἄνισαίς ἀπὸ τῆς κρα-
θαρμῶ, καὶ κελεύων λέγειν, ³ ΕΦΥΓΟΝ ΚΑΚΟΝ,
ΕΥΡΟΝ ΑΜΕΙΝΟΝ, ὅτι τῷ μηδένα πώποτε τηλι-
κῆτον ὀλολύξαι σεμνωόμενος· (⁴ καὶ ἔγωγε νομίζω, μὴ

¹ ἵσπομάτιον] Sc. τὰς τελευθήμες. *Detergens initiatos argilla. Loti fricabantur creta, ochra, argilla, et furfuribus, quæ sunt res abstergendis fordibus, seu squamis cutis, perquam accommodatæ. Saponem illi veteres ignorabant, aut rarius eo utebantur. Reiske.*

² ἄνισαίς] Ita correxi, pro ἀνασῆς, ex MSS. Perfecta lustratione, jubebas lustratos surgere humo fellave. Quæ modo enumeravit orator, omnia sunt σκευωρήματα Æschini cum matre communia, in quibus eam adjuvit: ut τὸ νεβρίζειν, quod est, *initiandos pelle maculosa binnuli induere*. Nam deponendæ ipsis erant suæ vestes, quo nudi baptizarentur. Τὸ κρατηρίζειν fuit aut *immersio initiandi in labrum aqua plenum*, aut *effusio labri super caput ejus stantis*, aut *in genibus sedentis*. Idem.

³ ἔφυγον κακὸν, εἶρον ἀμεινον] Solennis hicce versiculus, a Mystis proferendus, eximiam eam victus mutationem innuebat, et innumera quæ in vitam mortalium commoda invexit Ceres, frumento reperto, cum antea glande vescerentur, et institutis *Mysteriis illis*, (verba sunt Ciceronis de Leg. I. ii. c. 24.) *quibus ex agresti immanique vita exculti ad humanitatem et mitigati sumus*. Stock.

⁴ καὶ ἔγωγε νομίζω] Nullus dubito leg. esse, *δικαίως, ὡς ἔγωγε νομίζω*, et id recte quidem, ut ego equidem opinor, facit, se jactans scilicet hoc inprimis, quod tam clarum, acutum, et sonorum ὀλολύξαι, non ululare, sed jubilarare potius, valeat. *Reiske.*

γδ οἶεσθ' αὐτὸν φθέγγεσθαι μὲν οὕτω μέγα, ὀλολύζειν δ'
 οὐχ ὑπέρολιμπρον) ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις τὰς καλὰς
¹Θιάσους ἄγων ἀφ' ἅπῃν ὁδῶν, τὰς ἐτεφανωμένους τῷ
²μαράθρω, καὶ τῇ λεύκῃ, ³τὰς ὄφεις τὰς Παρείας
 θλίβων, καὶ ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ἀωρῶν, καὶ βοῶν,
 Εὐοῖ, Σαβοῖ, καὶ ἐπορχέμενος ⁴Ἰης Ἀτῆς, Ἀτῆς

¹ Θιάσους] *Choros Bacchantium*; tracto nomine ἀπὸ τῆ θεοῦ καὶ γὰρ αὐτὰς τὰς θεὰς οἱ Λάκωνες Σιάς φασί. Athenæus, I. VIII. c. 16. ad quem locum vide Casaub.

² μαράθρω] Herba est, quam *Fennel* vocamus. *Taylor*.

³ τὰς ὄφεις τὰς Παρείας] *Serpentes, quos Parias vocant, elidens*. Παρείας ὄφεις, serpentes cum ingentibus maxillis, ac unde iis nomen tradunt Harpocratio et Hesychius, quorum ille duo Demosthenis et Hyperidis adducit loca; et a quibus serpentibus viperas ipsas devorari additur. Demosthenis de iis locus exstat hic. *Sprattemius*, in Aristoph. *Plut.* ver. 689.

⁴ Ἰης Ἀτῆς] Vocabulum Ἰης Bacchi esse epithetum docet Suidas et Auctor *Etymologici*, quibus consentit scholiastes Arati, et Eustath. in *Il.* σ'. p. 1155. *Edit. Rom.* denique Theon in *Aratum*, ex quibus corrigendus est Hesychius, apud quem legitur ἕως σαβάζιος, cum legendum sit, Ἰης, ut auctores, quos laudavi, testantur. Sed difficultas est quis sit Ἰης. Harpocratio quidem existimavit Attin illum in Phrygia celeberrimum matris Idææ ministrum a Demosthene intelligi, quod mihi certe absurdum videtur. Loquitur enim Demosthenes de Orgiis Bacchi, seu Thiasis, quos *Æschines* deducebat. Attidi vero nihil commune cum Baccho, cujus Attidis ne nomen quidem cognitum fuisse arbitror Atheniensibus Demosthenis ætate. Proinde non dubito, quin corrupti sint Demosthenis codices, et quin pro Ἰης, scribendum sit Ἀτῆς, quod epithetum fuit Bacchi, ex eo quod a Titanibus discerptus fuisse dicitur. Docet id auctor *Etymologici*; Ἀτῆς ὁ Διόνυσος ἐπιθετικῶς ἀπὸ τῆς γενομένης ἐκ τῶν Τιτάνων εἰς αὐτὸν Ἰης καὶ φθορᾶς. Idem quoque error eluendus est ex *Clementis Protreptico*, p. 6. δι' ἣν αἰτίαν οὐκ

Ἰης, ¹ ἕξαρχος, καὶ ᾠρηγεμένων, καὶ κισφόρος, καὶ
 λικνοφόρος, καὶ τὰ τοιαῦτα ὑπὸ τῶν γρηίδων ᾠρη-
 γεροδύομος, μισθὸν λαμβάνων τέτων, ² ἔνθρυπτα, καὶ
³ σρεπτῆς, καὶ ⁴ νεήλατα· ἐφ' οἷς τίς οὐκ ἀν' ὡς ἀληθῶς
 αὐτὸν εὐδαιμονίσηε, καὶ τίς αὐτῷ τύχῳ; Ἐπει-
 δὴ δ' ⁵ εἰς τὴν δημότιαν ἐνεγράφης ὅπωςδὴποτε, εἴω γὰρ
 τῆτο, ἐπειδὴ γ' ἐνεγράφης, εὐθὺς τὸ κάλλιστον ἕξε-
 λέξω τῶν ἔργων, ὑπογραμματεύειν καὶ ὑπηρετεῖν τοῖς
 ἀρχαίοις· ὡς δ' ἀπιλλάγης ποτὲ καὶ τάττα, πάνθ', ἀ-
 τῶν ἄλλων κατηγορεῖς, αὐτὸς ποιήσας, ἢ κατήχουνας μὰ
 Δί' ὅθεν τῶν ᾠρηγεροδύομων τῶ μεταστῶτα βίῳ ἄλ-

ἀπεικίως τὸν Διόνυσον τινὲς Ἄτιν προσαγορεύεσθαι θέλησιν ἀδοίῳν
 ἡσερημένον. Lego, Ἄτιν. *Valesius*, Emend. l. iv. c. 6.

¹ ἕξαρχος ad λικνοφόρος] *Præcentor, et anteambulo, et cistiphorus,*
et vannifer. De hoc loco vide *Spranbemii* Observat. in Call. Hymn.
 in Cerer. ver. 127. ubi multa invenies scitu omnino digna.

² ἔνθρυπτα, καὶ σρεπτῆς, καὶ νεήλατα] *Placentarium* sunt species,
 quas habet etiam *Athenæus*, *Deipnosoph.* l. xiv. et hunc locum ci-
 tat. *Palmer.*

Ibid. ἔνθρυπτα] *Harpoc.* in v. meminit hujus loci *Demosthenici.*
Erudite de his agit *Cl. Valesius* ad eam glossam *Harpocratonis.* Ἐν-
 θρυπτα] ψωμοὶ ἦσαν, οἶνω βεβρεγμένοι, ἃς ἐποίην εἰς σκάφην ἄρτους
 διαθρύψαντες, καὶ φακὴν ἐπισκεδάσαντες. *Ulpian.* *Taylor.*

³ σρεπτῆς] *Πλακῆνλος* εἶδος, *Harpoc.* qui excitat hanc vocem ex
 hoc loco *Demosthenis.* Adde *Athenæum*, l. xiv. c. 13. qui locum
 hunc respicit, et *Suid.* v. *Στρεπτῆς.* *Idem.*

⁴ νεήλατα] *Νεήλατα.* *Δημοδένης* ὑπὲρ *Κτησιφῶντος* κατ' ἑλ-
 λειν, ἀντὶ τῆ νεήλατα ἄλφιστα, τὰ νεωστὶ ἀληλεσμβία, ἀ δὴ μέλιτι
 ἀναδεύοντες, ἀσαφίδας τε καὶ χλωρὸς ἐρεβίνθας ἐπεμβαλόντες, τοῖς
 τὰ ἱερά τελεῶσιν ἐνεμον, ἐκάλεον δὲ αὐτὰ, οἱ μὲν ἀμβροσίαν, οἱ δὲ
 μακαρίαν. *Harpocr.* in v. *Taylor.*

⁵ εἰς τὴν δημότιαν ἐνεγράφης] *Viginti annos natus.* *Supra Not.*
 ad *Æsch.* §. 39. *Stock.*

γὰ μισθώσας σαυτὸν τοῖς βαρυφόνοις ὀπιταλουμῆοις ἐ-
 κείνοις ὑποκρίσασθαι, ¹ Σιμύλῳ καὶ Σωκράτει, ἐτετραγωνίζεις,
 σῦκα, καὶ βότρυς, καὶ ² ἐλάας συλλέγων, ὡσπερ ³ ὀπω-
 ρώνης ἐκείνος ἐκ τῶν ἀλλοτρίων χωρίων, πλείω λαμβάνων
 ἢ τῶν τεσσάρων τεσσάρων, ἢ τῶν ἀγώνων, ⁴ οὓς ὑμεῖς ποιεῖτε
 ψυχῆς ἠγωνίζεσθε. Ἦν γὰρ ἀσπονδος καὶ ἀκήρυκτος ὑμῶν
 ὁ πόρος τῆς θεατικῆς πόλεμος, ὑφ' ὧν πολλὰ τεσσάρων
 εἰληφώς, ἐκίπτε τῆς ἀπέουσι τῶν ποιῶτων κινδύνων,
 ὡς δειλοῦς, σκώπεις. Ἀλλὰ γὰρ παρὲς ἕξ ὧν τὴν πείραν
 ἀπίσασθαι ἂν τις, πόρος αὐτὰ τὰ τῆς τέχνης σου βα-
 διστάτα κερτήρια. Τοιαύτῳ γὰρ εἶλε πολιτείας,
 ἐπειδὴ ποτε καὶ τῆς ἐπιλήθεις σοι ποιῶσαι, δι' ἧν, εὐτυ-
 χούσης μὲν τῆς πατρὸς, λαγῶ βίον ἔζης, δειλῶς καὶ
 τρέμων, καὶ αἰεὶ πληθήσεσθαι προσδοκῶν, ἐφ' οἷς σαυ-
 τῷ συνηθεῖς ἀδικούντι· ἐν οἷς δ' ἠτύχησαν ⁵ οἱ ἄλλοι,

¹ Σιμύλῳ καὶ Σωκράτει] Mauffiacus, ad Harpocrat. plura et di-
 fertiora ad hunc locum Auctoris mei commentatur. Adde erudi-
 tissimum, et de Græcis literis optime meritum, *Albert. ad Hesychium*, v. Βαρύσιος. *Taylor.*

² ἐλάας] Dedi, pro vulgari ἐλαίας, ex MS. Nam ἐλάα est
 fructus oleæ, oliva: ἐλαία vero est olea, arbor fructum ferens. Ad
 ὀπωρώνης addidi ἐκείνος, ille, proverbio, aut e fabula scenica vulgo
 notus. *Reiske.*

³ ὀπωρώνης] Ὀπωροκόλης. Τῶν οἱ ἀγοράοι λέγουσι, οἱ δὲ πε-
 παιδευμένοι, ὀπωρώνης, ὡς καὶ Δημοδένης. *Phrynichus. Taylor.*

⁴ ἔς ὑμεῖς περὶ τῆς ψυχῆς ἠγωνίζεσθε] *Lucianus, ἀλιεῖ.* Οἱ ἀθ-
 λοθέται μασιγῶν εἰώθασιν, ἢν τις ὑποκριτῆς Ἀθηναῖον, ἢ Ποσειδῶνα,
 ἢ τὸν Δία ὑποδευκῶς, μὴ καλῶς ὑποκρίνηται, μηδὲ κατ' ἀξίαν τῶν
 θεῶν. *Wolfius.*

⁵ οἱ ἄλλοι] Præter Æschinē reliqui omnes cives Athenienses,
 iidemque sunt, qui versu proximo πάντες appelluntur. *Reiske.*

θρασύς ὢν ὑφ' ἀπάντων ὤψαι. Κάτιοι ὅστις χιλίων πο-
λιτῶν ἀποθανόντων ἐθάρρησε, τί οὗτος παθεῖν ὑπὸ τῶν
ζώντων δειχτός ἐστι; Πολλὰ τοίνυμ' ἕτερ' εἰπεῖν ἔχων ὡς
αὐτῷ, ὡς ἀλείψω ἐ γῶ, ὅσ' ἂν δείξαιμι προσόντ' ἀρχαῖ
τέτρω καὶ ὀνείδη, πάντ' οἶμαι δεῖν εὐχερῶς λέγειν, ἀλλ'
ὅσα μηδὲν ἀρχεῖν ἐστὶν εἰπεῖν ἐμοί.

π'. Ἐξέτασον τοίνυμ' ὡς ἀλλήλα τὰ σοὶ καὶ ἐμοὶ
βεβαιωμένα, φράως, καὶ μὴ πικρῶς, Διόγνη. Εἴτ' ἐρώτη-
σον τετρεσί, τίμ' ὁποτέρου τύχῃ ἂν ἔλοιθ' ἕκαστος αὐ-
τῶν. ¹ Ἐδίδασκες γραμματῆα, ἐγὼ δ' ἐφοίτων ἐτέλεις,
ἐγὼ δ' ἐτελούμιμ' ἐχόμενες, ἐγὼ δ' ἐχρήγημ' ἐξαμ-
μάτους, ἐγὼ δ' ἐκκλησίαζον ἐπειταγωνίσεις, ἐγὼ δ'
ἐθέρων ² ἐξέπιπτες, ἐγὼ δ' ἐσύριλλον ὑπὲρ τῆς ἐχ-
θρῶν πεπολίτευσα πάντα, ἐγὼ δ' ὑπὲρ τῆς πατρίδος.
Ἐὼ τ' ἄλλα. Ἀλλὰ νυνὶ τήμερον ἐγὼ μὲν, ὑπὲρ τῆς
φαναθήναι, δοκιμάζομαι, τὸ δὲ μηδοπιῶν ἀδικεῖν ἀνα-
μαλόγημα σοὶ δὲ συκοφάντη μὲν ³ εἶ) δοκεῖν ὑπάρχει
κινδυνεύεις δὲ, εἴτε δεῖ σε ἐπι τῆτο ποιεῖν, ² εἴτ' ἤδη πε-
παῦσθαι, μὴ μέγα λαβόντα τὸ πῆμπλον μέγος τῶν ψήφων.
Ἀγαθὴ γὰρ (οὐχ ὄρας;) τύχη συμβεβιακῶς, τῆς ἐμῆς

¹ Ἐδίδασκες κ.τ.λ.] Laudant Demetrius Phalereus, §. 262.
Hermog. cap. περὶ Ἀντιθέτου, pag. 420. Edit. Crispin. et Harpo-
crat. v. Ἀντίθεσις. Taylor.

² εἴτ' ἤδη πεπαῦσθαι] Sc. τῆ συκοφαντεῖν. Multam fuisse 500
drachmarum, (et si alibi 1000 fere scribuntur) cum diminutione ca-
pitis, apparet, si accusator quintam suffragiorum partem non tulisset.
Unde et Cicero *Æschinam* propter ignominiam iudicii cessasse
Athenis tradit. Nam cum se quinque talentis prædium Rhodi
emisse scribat, tantillam pecuniam facile solvisset. *Wolfius*.

ὡς φαύλης κατηγορεῖς. Φέρε δὴ καὶ τὰς τῶν λειτουργῶν μαρτυρίας, ὧν λελειτέρηται, ὑμῖν ἀναγνῶ πάσας· ὡδ' ἀνάγνωθι δὴ ἡμῖν καὶ σὺ τὰς ῥήσεις, ἃς ἐλυμήνηε¹

¹ Ἦκω λιπῶν κευθμῶνα, καὶ σκότῃ πύλας,

Καί,

Κακαγγελεῖν μὲν ἴσθι μὴ φέλοντά με,

καὶ ² κακὸν κακῶς σε μάλιτα μὲν οἱ θεοὶ, ἔπειτα δὲ οὗτοι πάντες ἀπολέσθαι, πονηρὸν ὄντα πολίτιν, καὶ πρῶ-
δοτίν, καὶ τριταγωνιστήν. Λέγε τὰς μαρτυρίας.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

πα'. Ἐν μὲν τίνῃ τῶν πρὸς τὴν πόλιν, τοιοῦτος ἐγὼ· ἐν δὲ τοῖς ἰδίοις, εἰ μὴ πάντες ἴτε, ὅτι κοινὸς καὶ φιλέν-
θρως, καὶ ³ πᾶσι τῶν δεομένων ἐπαρκῶν, σιωπῶ· καὶ οὐ-
δὲν ἀν' εἶποιμι, ὅδ' ὡδ' ἀναγνῶμι ἀν' ὡδ' ἐπὶ τῶν ὁδῶν
μία μαρτυρία, ἔτ' εἰ πῖνας ἐκ τῶν πολεμίων ἐλυσά-

¹ Ἦκω κ.τ.λ.] In principio Hecubæ Eurip.

Ἦκω ΝΕΚΡΩΝ κευθμῶνα καὶ σκότῃ πύλας
Λιπῶν.

Senarius, qui sequitur, Tragici est cujusdam, cujus locus mihi festinanti non occurrit. Taylor.

² κακὸν κακῶς] Initium est versus ex aliqua Tragœdia, quam Æschines agere solebat. Sed eum abrumpit Demosthenes, et πρῶτα προσδοκίαν in execrationem ipsius Æschini transfert et convertit. Markland. Ita apud Aristophanem (Plut. 180.) uno dicente, ὁ Τιμοδείης δὲ πύργος—alter interrumpens ait, ἐμπέσοι γέ σοι. Wolfius.

³ πᾶσι] Addidi ex Hermogene, p. 411. Edit. Crisp. item ἀπορῆσι pag. seq. versu 1. Reiske.

μιω, ἔτ' εἰ ποὶ θυγατέρας ἀπορῶσι σινεξέδωκα, οὕτω
 τῆς τοιαύτων ὁδῶν. Καὶ γὰρ ἔγω πῶς ὑπέληφα· ἐγὼ
 νομίζω τὸν μὲν εὖ παρόντα δεῖν μεμνησθαι τὸν πάντα
 χρόνον, ¹ τὸν δ' εὖ ποιήσαντα εὐθὺς αὐτὸν ἐπιλελῆσθαι,
 εἰ δὲ τὸν μὲν χρόνον, τὸν δὲ μὴ μικροψύχῃ ποιεῖν ἔρ-
 γον ἀνθρώπου· τὸ δὲ τὰς ἰδίας εὐεργασίας ὑπομνήσ-
 κειν καὶ λέγειν, μικρῶν δὲ ὁμοίον ἔστι τῷ ὀνειδίσειν. Οὐ
 δὴ ποιήσω τοιαύτων ὁδῶν, ὁδὸν παραχθήσομαι· ἀλλ'
 ὅπως ποῦ ὑπέλημμι περὶ τούτων, ³ ἀρκεῖ μοι.

πβ'. Βέλομαι δὲ τῆς ἰδίων ἀπαλλαγίς, ἐπὶ μικρῶ
 ὡς ὑμᾶς εἰπεῖν περὶ τῶν κοινῶν. Εἰ μὲν γὰρ ἔχεις,
 Αἰγίνη, τῆς ὑπὸ τρυφῆ τὸν ἥλιον εἰπεῖν ἀνθρώπων,
 ὅστις ⁴ ἀδῶος τῆς Φιλίππου ᾠότερον, καὶ νῦν τῆς Ἀ-
 λεξάνδρου δυνατείας γέγενεν, ἢ τῶν Ἑλλήνων, ἢ τῶν Βαρ-
 βάρων, ἔγω· συγχάρῳ σοι, τίω ἐμὴν, εἴτε τύχην, εἴτε

¹ τὸν δ' εὖ ποιήσαντα εὐθὺς αὐτὸν ἐπιλελῆσθαι] Ita ex MSS. quos citat Taylor. pro vulgari, τὸν ποιήσαντα εὐθὺς ἐπιλελῆσθαι. Quanto melius et elegantius.

² ὁμοίον ἔστι τῷ ὀνειδίσειν] Quisquamne est, cui non statim in mentem subit simile effatum Terentianum? Vide Victor. Var. Lect. l. ii. c. 8. Taylor. Extat in Andria, Act. i. Sc. 1. ver. 16.

— *Iβκεc commemoratio*

Quasi exprabratio est immemoris beneficii.

³ ἀρκεῖ μοι] Sc. ἢ ἐμὴ ὑπόληψις. Statuat quisque hoc de meo sensu prout vult: probet eum damnare per me licet. Sinat modo me sensu meo frui. Sufficit mihi me sic sentire, cujus me non pœnitet, neque pœnitebit. Satis ex eo fructuum ad tranquillitatem et oblectationem animi mei percepi. *Reiske.*

⁴ ἀδῶος τῆς Φιλίππου—δυνατείας] Ἀντὶ τῆς, μὴ βλαβεῖς ὑπὸ ταύτης. *Wolfius.*

δυστυχίαι ὀνομάζειν βάλει, ¹ πάντων αἰτίαν γεγενῆσθαι.
 Εἰ δὲ καὶ τῶν μηδεπώποτ' ἰδόντων ἐμέ, μηδὲ φωνῶ ἀκη-
 κούτων ἐμῶ, πολλοὶ πολλὰ καὶ δεινὰ πεπόνθασι, μὴ μόνον
 κατ' ἄνδρα, ἀλλὰ καὶ πόλεις ὅλας καὶ ἔθνη, πόσων
 δικαιοτέρων καὶ ἀληθέστερον, τῶν πάντων, ὡς εἴκειν, ἀν-
 θρώπων τύχῃ κοινῶ, καὶ φορᾶν τινα πραγμάτων
 χαλεπῶ, καὶ οὐχ οἷαν εἶδει, τέτων αἰτίαν ἠγῆσθαι; Σὺ
 τοίνυν ταῦτα ἀφείς, ἐμέ τὸν ὡς τε τοιοῦτ' ² πεπολι-
 τευμένον αἰπᾶ, καὶ ταῦτ', εἰδὼς, ὅτι, καὶ εἰ μὴ τὸ ὅλον,
 μέγας γ' ὀπιβάλλει τῆς βλασφημίας ἅπασι, καὶ μά-
 λιςτά σοι. Εἰ μὲν γὰρ ἐγὼ κατ' ἐμαυτὸν ἀντοκράτωρ
 ὢν περὶ τῶν πραγμάτων ἐβουλόμην, ἴω ἂν τοῖς
 ἄλλοις ῥήτορσιν ὑμῖν ἐμὲ αἰπᾶσθαι· εἰ δὲ παρῆτε μὲν ἐν
 ταῖς ἐκκλησίαις ἅπασαις αἰεὶ, ἐν κοινῶ δὲ τὸ συμφέρον
 ἢ πόλις περὶ τῆς σκοπεῖν, πᾶσι δὲ ταῦτ' ἐδόκει τότε
 ἄριστα εἶναι, καὶ μάλιστα σοί, (οὐ γὰρ ἐπ' εὐνοίᾳ γ'
 ἐμοὶ παρεχόμενος ἐλπίδων, καὶ ζήλου, καὶ τιμῶν, ἀ πᾶντα
 περὶ τῶν τότε πραγμάτων ἴστω ἐμῶ, ἀλλὰ ³ τῆς
 ἀληθείας ἠτιώμενος δηλονότι, καὶ τῷ μηδὲν ἔχειν εἰπεῖν

¹ πάντων] Sc. τέτων τῶν κακῶν. Reiske.

² πεπολιτευμένον] Ita, pro πολιτευόμενον, ex MSS. *Qui totam meam aetatem in tractatione reipub. perambulavi, apud vos, inter vos, cotam his, nusquam alibi, peregerim.* Designat, pro more, iudices civis-que Athenienses. *Idem.*

³ τῆς ἀληθείας] Subaudienda est praepositio ὑπό. Hujusce ἐλπίδων apud Scriptores haud rara sunt exempla. Sic D. Lucæ, c. VIII, ver. 20. supplenda illa locutio. Καὶ ἐπηγγέλη αὐτῷ, λεγόντων. i. e. ὑπὸ λεγόντων, vel potius ὑπὸ τινῶν λεγόντων.

βέλπον) πῶς οὐκ ἀδικεῖς καὶ δεινὰ ποιεῖς, τέτοις νῦν ἐγκαλῶν, ὧν τότε οὐκ εἶχες λέγειν βελπίω;

πγ'. Παρὰ μὲν τοίνυν τοῖς ἄλλοις ἔγωγ' ὀρῶ πᾶσιν ἀνθρώποις διωρισμένα καὶ τεταγμένα πως τὰ τοιαῦτα. Ἀδικεῖ τις ἐκῶν; Ὀργὴ καὶ πηρωρία κατ' αὐτῶν. Ἐξήμαρτέ τις ἄκων; Συγνώμη ἀπὸ τῆς πηρωρίας τέτω. Οὔτε ἀδικῶν τις, οὔτ' ἑξαμαρτάνων, εἰς τὰ πάντα δοκῶντα συμφέρειν ἑαυτὸν δὲς, ἢ κατάρθρωσε μεθ' ἀπάντων; Οὐκ ὀνειδίξειν, οὐδέ λαιδορέωσθαι τῷ ποιέτω δίκαιον, ἀλλὰ σιωπάσθαι. Φανήσεται τοίνυν ταῦτα πάντα οὕτως, οὐ μόνον ἐν τοῖς νόμοις, ἀλλὰ καὶ ἡ φύσις αὐτῆ τοῖς ἁγράφοις νομίμοις καὶ τοῖς ἀνθρωπίνοις ἦρσι δέικεν. Αἰχίνης τοίνυν τοσούτον ὑπερβέβληκεν ἀπαντα ἀνθρώπους ὁμότητι καὶ σκοφαντία, ὥστε καὶ ὧν αὐτὸς ὡς ἀτυχημάτων ἐμέμνητο, καὶ ταῦτ' ἐμοῦ κατηγορεῖ.

πδ'. Καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις, ὥσπερ αὐτὸς ἀπλῶς καὶ μετ' εὐνοίας πάντας εἰρηκῶς τῆς λόβης, φυλάττειν ἐμὲ καὶ τηρεῖν ἐκέλευεν, ὅπως μὴ ἑξακρέσωμαι, μηδ' ἐξαπαλήσω, ἑ-

¹ ἁγράφοις νομίμοις] Eodem etiam nomine *leges naturales*, non scriptas eas quidem, sed cordibus hominum insculptas, appellavit Sophocles, nobilissima ea, quam Antigonaē suae tribuit, sententia, ver. 459.

Οὐ δὲ δένειν τοσούτον ὁμότην τὰ σα
Κηρύγμαθ', ὡς ἁγραπία κάσφαλή θεῶν
Νόμιμα δύνασθαι διητὸν ὄνθ' ὑπερδραμεῖν. *Stock.*

² παρακρέσωμαι] Vide *Æsch.* §. 70.

³ δεινόν, καὶ γόητα] Exclufa conjunctione, *H. Steph.* Thef. t. i. col. 859. legere mavult δεινὸν γόητα. Idque confirmat ex Plato-

νόν, καὶ γήητα, καὶ ¹ σοφιστήν, καὶ τὰ τοιαῦτα ὀνομά-
 ζων. Ὡς, εἰάν πρῶτος τις εἴποι τὰ πρῶτον ἐαυ-
 τῷ περὶ ἄλλου, καὶ δὴ ταῦθ' οὕτως ἔχοντα, καὶ
 οὐδέποτε τὸς ἀκρόντας σκεφομένης, τίς ποτ' αὐτὸς ὅστιν
 ὁ ταῦτα λέγων. Ἐγὼ δὲ οἶδ' ὅτι γινώσκετε τῶτον ἄ-
 παντες, καὶ πολλὸν τῆσδε μάλλον, ἢ ἐμοί, νομίζετε ταῦτα
 πρῶτον. Καὶ ἐκεῖνο δ' εἰ οἶδ', ὅτι τίς ἐμὴν δεινό-
 τητα, (ἔγω γάρ, καὶ τοὶ ἔγωγε ὄρω τῆσδε τῶν λεγόντων δυ-
 νάμεως τὸς ἀκρόντας τὸ πλεῖστον μέρος κυρίως ὄντας, ὡς
 γὰρ ἂν ὑμεῖς ἀποδέξασθε, καὶ πρὸς ἕκαστον ἔχητ' εὐνοίας,
 οὕτως ὁ λέγων ἔδοξε φρονεῖν· εἰ δ' οἶω ὅτι καὶ παρ'
 ἐμοί τις ἐμπειρία τοιαύτη,) ταύτῃ μὲν εὐρήσετε πάντες
 ἐν τοῖς κοινοῖς ἔξεταζομένην ὑπὲρ ὑμῶν αἰεὶ, καὶ ἐ-
 δαμῆ κατ' ὑμῶν, οὐδ' ἰδίᾳ· τίς δὲ τῆσδε, τῆσδε πόλιος,
² οὐ μόνον τῷ λέγειν ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν, ἀλλὰ καὶ ³ εἰ
 τις ἐλύπησέ τι τῶτον, ἢ πρῶτον ἐκέρχασέ που, κατὰ τῶτον.
 Οὐ γὰρ ⁴ αὐτῇ δίκῃ, οὐδ' ἐφ' ἃ συμφέρει τῇ πόλει,
 ληθῆται. Οὔτε γὰρ τίς ὀργισθῆται, ἢ τίς ἐχθρῶν, οὔτε
 ἄλλο ὅσδ' ἐν τῶν τοιούτων, πᾶν καλὸν καὶ ἀγαθὸν πολίτῃ
 δεῖ τὸς ὑπὲρ τῶν κοινῶν εἰσεληλυθῆσθαι δικαστῆς ἀξιοῦν

nis Symposio, ubi scribitur, δεινὸς γόης, καὶ φαρμακεύς, καὶ σοφιστής.
 Taylor.

Ibid.] Vid. Aisch. §. 76, 44, 71.

¹ σοφιστήν] Vid. Aisch. § 8.

² ἢ μόνον] Sc. εὐρήσετε ἐξεταζομένην. Reiske.

³ εἰ τις ἐλύπησέ] Sententia est, in privatis causis, si læsus a
 quopiam fuit, aut mulcta iustus, iracundiam suam et malevolen-
 tiam in hos, cives, coronam circumstantem, effundit. Idem.

⁴ αὐτῇ] Sc. τῇ δεινότητι, vel τῇ τῷ λέγειν ἐμπειρίᾳ. Idem.

αὐτῷ βεβαίῃ, οὐδ' ¹ ὑπὲρ τέτων εἰς ὑμᾶς εἰσιέναι·
ἀλλὰ μάλιστ' αὐτῷ μὴ ἔχειν ² ταῦτ' ἐν τῇ φύσει ³ εἰ
δ' ἄρα ἀνάγκη, πρῶτως καὶ μετῴως ⁴ διακείμενα
ἔχειν.

πέ'. Ἐν τίσιν οὖν σφοδρὸν εἶναι τὸν πολιτευόμενον
καὶ τὸν ῥήτορα δεῖ; Ἐν οἷς τῶν ὅλων τι κινδυνεύεται τῇ
πόλει, καὶ ⁵ ἐν οἷς πρὸς τῆς ἐναντίας ὄψι τι τῷ δή-
μῳ ἐν τέτοις. Ταῦτα γὰρ ὄψι γενναῖα καὶ ἀγαθοῦ πο-
λίτη. Μηδενὸς δὲ ἀδικήματος πρόποτε δημοσίῃ, πρῶ-
θιστῶ δὲ μηδ' ἰδίῃ, δίκαια ἀξιώσαντα λαβεῖν παρ' ἐμῶ,
μηδ' ὑπὲρ τῆς πόλεως, μηδ' ὑπὲρ αὐτῶ, σφάρα καὶ
ἐπάναθ' κατηγορίαν νῦν ἤκειν συνεσκαδασμένον, καὶ ποσ-
τασι λόγους ἀνηλωκέναι, ἰδίας ἔχθρας, καὶ φθόνου, καὶ μι-
κροψυχίας ὄψι σημεῖον, ὁδονὸς χρεῖται. Τὸ δὲ δὴ καὶ
τῆς πρὸς ἐμὲ αὐτὸν ἀγῶνας εἴσανται, νῦν ὄπι τόνδ'
ἤκειν, πᾶσαν ἔχει χαλίαν.

πτ'. Καὶ ἔμοιγε δοκεῖς ἐκ τέτων, Αἰθήνη, τῶν λό-

¹ ὑπὲρ τέτων] Hujus rei causa, quo ipse id consequatur, h. e. ut ipsius ambitioni, cupiditati, simultati, libidini satisfiat, ut iudices privatis suis erga inimicos odiis exsequendis inserviant. *Reiske.*

² ταῦτ'] Hos animi morbos. *Idem.*

³ εἰ δ' ἄρα ἀνάγκη] L. εἰ δ' ἄρα ἂν ἔχη. *Markland.*

⁴ διακείμενα] Ita quamplurimi. (*Taylor.*) Sin autem tamen prorsus necesse sit, ut tu ista vitia in tua indole habeas, convenit tamen, ut habeas lenta, remissa, placida, mediocria, non immania, non atrociora. *Reiske.*

⁵ ἐν οἷς κ.τ.λ.] Constructio, opinor, est: καὶ ἐν οἷς ἐστὶ τι πρὸς τῆς ἐναντίας τῷ δήμῳ. Cumque aliquid habet adversus inimicos status popularis. Hujusmodi συγχύσεις in Demosthene sæpe occurrunt. *Markland.*

γων, ὅτι δειξίεν πῶς φωνασκίας βεβλόμηνος ποιήσασθαι, τῆτον παρελέσθαι τὸν ἀγῶνα, οὐκ ἀδικήματος ὁδθενός λαβεῖν τιμωρίαν. Ἐπι δ' οὐχ ὁ λόγος τῆ ρήτορος, Αἰγίη, τίμιος, οὐδ' ὁ τόνος τῆ φωνῆς, ἀλλὰ τὸ ταῦτά παρεαρεῖσθαι τοῖς πολλοῖς, καὶ τὸ τὰς αὐτὰς καὶ μισεῖν καὶ φιλεῖν, ἕαπερ ἂν ἡ πατερίς. Ὁ γὰρ οὕτως ἔχων τὴν ψυχὴν, οὗτος ἐπ' εὐνοίᾳ πάντ' ἐρεῖ· ὁ δ' ἀφ' ὧν ἡ πόλις παρεορεῖται πῶς κίνδυνον ἑαυτῇ, τέτρεθ θραπέων, ¹ ἐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὀρμεῖ τοῖς πολλοῖς. Οὐκὲν ὁδδὲ τῆ ἀσφαλείας τὴν αὐτὴν ἔχει παρεοδοκίαν. Ἀλλ' (ὀρᾶς;) ἐγὼ, ταῦτά γὰρ συμφέροντα εἰλόμην τετοισί, καὶ ὁδδὲν ἐξ-ἀρέτον, οὐδ' ἴδιον πεποίημι. Ἄρ' οἶω οὐδὲ Σύ; καὶ πῶς; ὅς εὐθέως μετὰ τὴν μάχην παρεοδευτῆς ἐπορεύεθ πρὸς Φίλιππον, ὅς ἡ τῆ ἐν ἐκείνοις τοῖς χρένοισ συμφορῶν ἀπίος τῆ πατερίδι, καὶ ταῦτ', ἀρνήμηνος πάντᾳ τὸν ἐμπαροσθεν χρένον ταύτῳ τὴν χρέιαν, ὡς πάντῃς ἴσασι.

πρ'. Καίτοι τίς ὁ τὴν πόλιν ἔξαπατῶν; οὐχ ὁ μὴ λέγων, ἀ φρονεῖ; τῷ δ' ὁ κῆρυξ κατραεῖται ² κατ' ἐκάστην ἐκκλησίαν δικαίως; οὐ τῷ τοιούτῳ; Τί δὲ μείζον ἔχει τίς ἂν ἐπιπεῖν ἀδικημα κατ' ἀνδρὸς ³ ρήτορος,

¹ ἐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὀρμεῖ] De hoc proverbio confule *Apostol.* xv. 28. qui hunc locum citat. Similiter *Harprocratio* et *Suidas*, v. οὐκ ἐπὶ τῆς κ. τ. λ. Subintelligitur, αἰουν, ἀγκύρας. *Taylor.*

² κατ' ἐκάστην ἐκκλησίαν] Hæc tria vocabula addit *Felicianus.* Ita *Altempf.* quoque. *Idem.*

³ ρήτορος, ἡ εἰ] Interposui ἡ, quod addunt *Bav. Aug. quart.*

ἢ εἰ μὴ ταῦτά κ' φρονεῖ καὶ λέγει; Σὺ τοίνυν τοιοῦτος εὐρέθης, εἶτα σὺ φθέγγῃ, καὶ βλέπειν εἰς τὰ ἱερῶν παρῶσσωπα πολμῶς; Πότερ' οὐχ ἡγῆ γνώσκεις αὐτὰς, ὅστις εἶ; ἢ τοσῶτον ὑπνον καὶ λήθην ἅπαντας ἔχειν, ὥστ' εἰ μεμνηθεὶς τῶν λόγων, εἰς ἐδημηγόρεις ἐν τῷ δήμῳ, κατὰρῶμνος καὶ διομνύμνος μηδὲν εἰνά σοι καὶ Φιλίππῳ παρῶσσωπα, ἀλλ' ἐμὲ τὴν ἀπίαν σοι ταῦτ' ἐπάγειν, ἢ ἰδίας ἕνεκα ἔχθρας, ἐκ ἕσαν ἀληθῆ; Ὡς δ' ἀπηγγέλη τάχαδ' ἡ μάχη, οὐδὲν τέτων φροντίσας, εὐθὺς ὁμολόγησις, καὶ παρῶσσωπα φίλιαν καὶ ξενίαν εἰνά σοι παρῶσσωπα αὐτῶν, τῆ μοθαρνία ταῦτα μετὰτῆμνος τὰ ὀνόματα· ἐκ ποίας γὰρ ἴσης ἢ διχῶσας παρῶσσωπα Αἰθίῃ, τῷ Γλαυκοθέας τῆς τυμπανιστρίας, ξένος, ἢ φίλος, ἢ γνώριμος ἢ Φίλιππος; Ἐγὼ μὲν οὐχ ὀρῶ· ἀλλ' ἐμαθῶσσωπα ὅτι τὰ τῶν παρῶσσωπα συμφῶσσωπα ἀφφείρειν. Ἄλλ' ὅμως οὕτω φανερῶσσωπα αὐτὸς εἰλημνύμνος παρῶσσωπα, κατὰ σαυτῶ μίμωσσωπα ὅτι τοῖς συμβῶσσωπα γερῶσσωπα, ἐμοὶ λοιδορῆ, καὶ ὀνειδίζεις ταῦτα, ὧν πάντας μᾶλλον ἀπίσας εὐρήσεις, ἢ ἐμέ.

ση. ³ Πολλὰ καὶ χαλὰ, καὶ μεγάλα, ἡ πόλις, Αἰ-

Ald. Sed in *Ald.* εἰ deest, quod emendator Lessing. adscripsit, et annotator Tayl. *Reiske.*

⁴ τῶν παρῶσσωπα] Δικτικῶσσωπα, ut sæpius per totam hanc orationem; sc. *bos*, qui adsunt, qui de hac causa sunt iudicaturi, τῶσσωπα δικαστῶσσωπα. *Taylor.*

² αὐτὸς] Ita lege, pro αὐτοῖς, ex MSS. *Idem.*

³ Πολλὰ] Hic videtur oratio hiare: transitus nimis abruptus est, vinculum laxius; quare vereor, ne quid desit. *Reiske.*

ρίνη, καὶ παρείλετο καὶ κατάρθρωσε δι' ἐμῶν, ὧν οὐκ ἠμνη-
 μόνησε σπμῆιον δὲ χειροτονῶν γὰρ ὁ δῆμος τὸν ἐρέντ'
 ὅτι τοῖς τετελευτηκόσι, παρ' αὐτὰ τὰ συμβάντα, οὐ
 σὲ ἐχειροτόνησε προβληθέντα, ¹ οὐ σὲ καίπερ εὐφρωνον
 ὄντα, οὐδὲ Δημάδην, ἀρτι πεποικηκότα τὴν ἐριύην, οὐδ'
 Ἠγήμονα, ἐδ' ἄλλον ὑμῶν οὐδένα, ἀλλ' ἐμέ· καὶ παρελ-
 θόντος σοῦ, καὶ Πυθοκλέους, ὁμῶς καὶ ἀνακτῶς, ὧ Ζεῦ καὶ
 θεοὶ, καὶ κατηροσύντων ἐμῶ ταῦτα, ἀ καὶ σὺ νυκί, καὶ
 λαιδρρημύων, ἐπὶ ² ἄμεινον ἐχειροτόνησεν ἐμέ. Τὸ δ' αἴ-
 πιον ἐκ ἀγνοεῖς μὲν, ὅμως δὲ φράσω σοὶ καὶ ἐγώ. Ἀμ-
 φότερα ἠδέσαν οὗτοι, τίμω τ' ἐμὴν εἴνοϊαν καὶ παρθε-
 μίαν, μεθ' ἧς τὰ πράγματ' ἐπραπίον, καὶ τίμω ὑμετέ-
 ρην ἀδικίαν· ἀ γὰρ εὐθηνούντων τῆς πραγμάτων ἠρηϊόθε
 διομνύμενοι, ταῦτ', ἐν οἷς ἐπλάσεν ἡ πόλις, ὁμολογή-
 σατε. Τῆς οἴω, ὅτι τοῖς κοινοῖς ἀτυχήμασιν, ὧν ἐφέ-
 νοιου ³ λαβόντας ἀδειαν, ἐχθρῶς μὲν πάλας, φανερῶς
 δὲ τόθ' ἠήσαντο αὐτοῖς γεννηθῆσαι. Εἴτα καὶ παροσέκειν
 ἡ παλάμβανον τὸν ἐρέντα τότ' ὅτι τοῖς τετελευτηκόσι,
 καὶ τὴν ἐκείνων ἀρετὴν κοσμήσοντα, μήθ' ὁμωρόφιον, μήθ'
 ὁμώσσονδον ⁴ γεννημῆνον (εἰ) τοῖς πρὸς ἐκείνους φραταξ-

¹ ἐ σὲ] Duo hæc vocabula, in quibus magna vis ineft, addi-
 di. (MS. Aug. quart. habet, προβληθέντα ἐ δὲ, vel ἐ σὲ, non enim
 poterat ambigua scriptura fati discerni, καίπερ εὐφρωνον.) *Raiske.*

² ἄμεινον] Luculentius, studiosius, certius. *Idem.*

³ λαβόντας ἀδειαν] Ἄδεια ὧν φρονεῖ τις, est facultas internos ani-
 mi sensus libere et sine metu verbis factitive aperiendi. *Idem.*

⁴ γεννημῆνον εἶναι] Rarior dictio. Existimabant oratorem o-
 portere esse, non eum, qui factus aliquando esset, h. e. qui ali-

αυθόμοις, μηδ' ἑκαὶ μὴ κομάζειν, καὶ παμνίζειν ὅτι ταῖς
 τῶν Ἑλλήνων συμφοραῖς μετὰ τῶν αὐτοχειρῶν ἔφόνου,
 δεῦρο δ' ἔλθόντα τιμᾶσθαι, μηδὲ τῇ φωνῇ διακρύειν ὑπο-
 κρινόμενον τὸ ἐκείνων τύχην, ἀλλὰ τῇ ψυχῇ συναλαγῆν.

σθ'. Τῆτο δ' ἑώρων παρ' ἑαυτοῖς καὶ παρ' ἐμοί,
 ὡσαῦτα δ' ὑμῖν ἔσθ' αὐτὰ ἐμὲ ἐχειροτόνησαν, καὶ
 οὐχ ὑμᾶς. Καὶ οὐχ ὁ μὴ δῆμος οὕτως, οἱ δὲ τὶ τε-
 λελευτηκότων πατέρες καὶ ἀδελφοί, ὑπὸ τῶν δήμων τότε
 ἀφρέθεντες ὅτι τὰς ταφάς, ἄλλως πως· ἀλλὰ, δεόν
 ποιεῖν αὐτῆς ὅτι φερίδειπνον, ὡς παρ' οἰκειοτάτῳ τῷ τετε-
 λελευτηκότων, ὡσαυτὰ τὰ ἑώρω γίνεσθαι, τῆτο ἐποίη-
 σαν παρ' ἐμοί εἰκότως· γένοι μὴ γὰρ ἕκαστος ἐκάσῳ
 μᾶλλον οἰκεῖος ἢν ἐμῶ, κοινῇ δὲ πᾶσιν οὐδεὶς ἐγγυτέρῳ
 ὢ γὰρ τὸ ἐκείνης σωθῆναι καὶ κατορθῶσαι μάλιστα διέφερον,
 οὗτος καὶ παρόντων, ἀ μήποτ' ὄφελον, τὶ ὑπὲρ ἀπάν-
 των λύπης πλείστον μετεῖχε. Λέγε δ' αὐτῷ τῆτο τὸ ἐπί-
 γραμμα, ὃ δημοσίᾳ προείλετο ἢ πόλις αὐτοῖς ἐπί-
 γράψαι ἢν εἰδῆς, Αἰσχίνη, καὶ ἐν αὐτῷ τῆτω, σαυτὸν
 ἀγνώμονα καὶ σικοφάντιον ὄντα, καὶ μιανόν. Λέγε.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ.

Οἶδε πάτρας ἑνεχα σφετέρας, εἰς δῆριν ἔθεντο

quando fuisset cum hostibus defunctorum sub eodem tecto versatus;
 neque eum, qui cum iisdem hostibus aliquando ex eadem patera
 libasset. *Reiske.*

² ἔλθόντα—ὑποκρινόμενον] Ita MSS. quos citant Taylorus nos-
 ter, et Reiskius, pro vulgari ἔλθόντας et ὑποκρινόμενης, omisso καὶ
 inter τιμᾶσθαι et μηδὲ, et ita divinavit Lambinus. Redeunt ad
 ἐρῶντα.

Ὅπλα, καὶ ἀντιπάλων ὕβριν ἀπεσκέδασαν.
¹ Μαρνάμενοι δ' ἀρετῆς καὶ λήματος, ἐκ ἐσάωσαν
 Ψυχὰς, ἀλλ' αἰδέου κοινὸν ἔθεντο ² βράβειω,
 Οὐνεκεν Ἑλλιάων, ὡς μὴ, ζυγὸν αὐχένι γέντες
 Δελοσύνης, τυχερὰν ἀμφὶς ἔχουσιν ὕβριν.
 Γαῖα δὲ πατρὶς ἔχει κόλποις Ἴ πλείεσσα χαμόντων
 Σώματ', ἐπεὶ θνητοῖς ἔκ Διὸς ἦδε κρίσις.
³ Μηδὲν ἀμαρτεῖν ἔστι θεῶν καὶ πάντα κατορθῶν
 Ἐν βιοτῇ μοῖραν δ' οὔτι φυγεῖν ἔπορον.

4. Ἀχέεις, Αἰχίνη, [καὶ ἐν αὐτῷ τέτρω] ὡς Τὸ μηδὲν
 ἀμαρτεῖν ἔστι θεῶν, καὶ πάντα κατορθῶν; Οὐ γὰρ συμ-
 βάλω ἢ τῷ κατορθῶν τῆς ἀγωνιζομένης ἀνέθηκε δύναμιν,
 ἀλλὰ τοῖς θεοῖς. Τί οὖν, ὦ κατάρχατε, ἐμοὶ περὶ τέ-
 των λοιδορῆ, καὶ λέγεις, ἀ σοὶ καὶ τοῖς σοῖς οἱ θεοὶ τρέ-
 ψειαν εἰς κεφαλῷ; Πολλὰ τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
 καὶ ἄλλα κατηρηκίωτος αὐτῷ καὶ κατεφεισμένω, ἐν

¹ Μαρνάμενοι δ' ἀρετῆς καὶ δειμάτος] Eruditissimus longe Val-
 kenaerius, ad Ammonium Animadverf. l. ii. c. 15. legit,
 ————— καὶ λήματος (Subaudi, ἕνεκα). Taylor.

² βράβειον] Ἀντὶ τῆς, βραβευτήν. Wolfius.

³ Μηδὲν κ.τ.λ.] Ita hunc locum distingue, et lege,
 Μηδὲν ἀμαρτεῖν ἐστὶ θεῶν, καὶ πάντα κατορθῶν.
 Ἐν βιοτῇ μοῖραν δ' ἔτι φυγεῖν ἔπορον. Sc. Οἱ θεοὶ.

Vide sequentia. Markland.

Ibid.] Reiskius, pro ἔπορον vel ἔπορον, mavult ἕτερον, et, illo
 auctore, constructio hæc est: ἐκ ἔστι, i. e. ἐκ ἕξει, ἐκ ἐνδέχεται,
 non licet, datum non est, (quorsum ista iteratio, quod millies no-
 tatis in promptu est?) ἕτερόν τι φυγεῖν τὴν μοῖραν, ut aliud quid
 effugiat fatalem necessitatem. Utrum mavis, lector, accipe.

μάλις¹ ἐθαύμασα ἀπάντων, ὅτι τῶν συμβεβηκότων τότε τῇ πόλει² μνηθεῖς, οὐχ, ὡς ἀν' εὐνης, καὶ³ δίκαιος πολίτης, ἔχε τιτὸ γνώμην, ἐδ' ἐδάκρυσεν, οὐδ' ἔπαθεν οὐδέν τοιοῦτον τῇ ψυχῇ, ἀλλ' ἐπάρας τὴν φωνὴν, καὶ γενητῶς, καὶ³ λαρυγγίζων, ᾤετο μὲν ἐμοῦ κατηγερῆν δηλονότι, δεῖγμα δὲ ἐξέφερε κατ' ἑαυτῶν, ὅτι ὅπτι τοῖς γενητῶσι ἀναερεῖς ὁδὸν ὁμοίως ἔχε τοῖς ἄλλοις. Κάμτοι τὸν τῶν νόμων καὶ τῆς πολιτείας φάσκοντα φροντίζειν, ὡσπερ οὗτος νυνί, καὶ εἰ μὴδὲν ἄλλο, τῆτό γ' ἔχειν δεῖν, τὸ ταῦτά λυπεῖσθαι καὶ ταῦτά χαίρειν τοῖς πολλοῖς, καὶ μὴ τῇ παραμέσει⁴ τῶν κοινῶν, εἰ τὰ τῶν ἐναρτίων μέρει τετάχθαι, ὃ σὺ νυνί πεποιτικῶς εἶ φανερός, ἐμὲ πάντων ἀπτον, καὶ δὲ ἐμὲ εἰς παράγματα φάσκων ἐμπεσεῖν τιτὸ πόλιν, ἐκ ὑπὸ τῆς ἐμῆς πολιτείας, ὅδ' ἐπαραμέσεως, ἀρξάμεθων ὑμῶν τοῖς Ἑλλησι βοηθεῖν.

¹ μνηθεῖς] Rectius, pro ἀναμνησθεῖς, Codd. plurimi. Taylor.

² δίκαιος] Vid. Æsch. p. 98.

³ λαρυγγίζων] Meminit in ea voce hujus loci Harpocratio. Confer Suidam, qui eadem pariter habet, et T. Magistrum, qui huc etiam spectat. Aristoph. Equit. ver. 357.

Λαρυγγίῳ τῆς ῥήτορας, καὶ Νικίαν παράξω.

Adde etiam ἧ. nostrum, et Plin. l. iv. ep. 7. Taylor.

Ibid.] Scholiafies, in locum Aristophanis, quem adduxit Taylor. nonnihil forte conferet, ad hujus vocis explicationem: ejus verba sunt; Καταβοήσομαι, φησὶ, τῶν ἄλλων ῥητόρων, ἢ τὴν φάρυγγα ἐκτεμῶ, τετέσι κατασιγάσω τὰς ῥήτορας· τμηθεῖσθαι γὰρ τῆς φάρυγγος, ἔχ' οἷον τε τὴν φωνὴν προτεῖσαι.

⁴ τῶν κοινῶν] Quære, an poni debeant post τῶν νόμων, supra, l. 8. Markland.

Ἐπεὶ ἔμοιγ' εἰ τῆτο δοθείη παρ' ὑμῶν, ἴ τσαῦτα δι' ἐμὲ ὑμᾶς ἠναντιῶσθαι τῇ κατὰ τῶν Ἑλλήνων ἀρχῇ ὑπερηφανίᾳ, μείζων ἀν' ἀδοθείη δωρεὰ συμπασῶν, ὣν ταῖς ἄλλοις δαδῶκατε. Ἄλλ' οὔτ' ἀν' ἐγὼ ταῦτα φήσομαι, ἀδικοῦμαι γὰρ ἀν' ὑμᾶς, οὔτ' ἀν' ὑμεῖς εὖ οἶδ' ὅτι συγχωρήσατε· οὗτός τ', εἰ δίκημα ἐποίει, οὐκ ἀν', ἔνεκα δ' ὡρῆς ἐμὲ ἔχθρας, τὰ μέγιστα τῶν ὑμετέρων καλῶν ἐβλαπίε καὶ διέβαλλεν.

ζα'. Ἀλλὰ τί ταῦτ' ἐπιτιμῶ, πολλῶν χετλιώτερα ἄλλα κατηρηκότες αὐτῶ, καὶ κατεφυσμένοι; Ὅς γὰρ ἐμοῦ Φιλιππισμὸν, ὃ γῆ καὶ θεοὶ, κατηρηρεῖ, τί οὗτος οὐκ ἀν' εἶποι; Καίτοι, νῆ τὸν Ἡρακλέα καὶ πάντας τῶν θεῶν, εἰ γ' ἐπ' ἀληθείας δεοὶ σκοπεῖσθαι, τὸ καταφύδασθαι καὶ δι' ἔχθραν π' λέγειν ἀνελόντας ἐκ μέσου, π' νες ὡς ἀληθῶς εἰσιν, οἷς ἀν' εἰκότως καὶ δικήτως τίλ' τῶν γεγενημένων αἰτίαν ἐπι' τίλ' κεφαλὴν ἀναθεῖν ἅπαντες, τῶς ὁμοίως τῆτω παρ' ἐκάστη τῶν πόλεων εὔρει τις ἀν', ἐχθ' τῶς ἐμοί. Οἷ, ὅτ' ἰὼ ἀθενῆ τὰ Φιλίππου ὑπερβύματα, καὶ κομιδῆ μυχρῶ, πολλὰκις ὑπερβύτων ἡμῶν, καὶ ὑπερβύτων, καὶ διδασκόντων τὰ βέλπιστα, τῆς ἰδίας ἔνεκ' ἀρχροκερδείας, τὰ κοινῇ συμφέροντα προίεντο, τῶς ὑπάρχοντες ἕκαστοι πολίτας ὑπερβύτωντες, καὶ ἀφφείροντες, ἔως δ' ἔλθης ἐποίησαν· Θετταλῶς, Δάοχος,

ἴ τσαῦτα] Deest in multis. Recte quidem et pulchre; ἔμοιγ' εἰ τῆτο δοθείη παρ' ὑμῶν, sc. τὸ δι' ἐμὲ ὑμᾶς ἠναντιῶσθαι. Taylor. Ibid.] Post τσαῦτα videtur ἔτη deesse, tot annos. Reiske.

Κινέας, Θρασύδαιος· Ἀρχάδας, Κερκιδᾶς, Ἰερώνυμος, Εὐχαλπίδας· Ἀργείος, Μύρτις, Τελάδαμος, Μνασέας· Ἡλείος, Εὐξίθεος, Κλεότιμος, Ἀρίσιχμος· Μεσσηνίους, οἱ Φιλιάδου τῶ θεοῖς ἐχθροῖ παῖδες, Νέων, καὶ Θεασύλοχος· Σικυωνίης, Ἀρίφρατος, Ἐπιχάρης· Κορινθίης, Δείναρχος, Δημάρατος· Μεγαρέας, Πτοιόδωρος, Ἐλιξος, Περίλαος· Θηβαίους, Τιμόλαος, Θεογαίτων, Ἀνεμοίται· Εὐβοέας, Ἰππαρχος, Κλείταρχος, Σωσίφρατος· ὅπιλείφ με λέγοντα ἢ ἡμέρα τὰ τῶ προδοτῶν ὀνόματα. Οὗτοι πάντες εἰσὶν, ἄνδρες Ἀθιωᾶοι, τῶν αὐτῶν βελευμάτων, ἐν ταῖς αὐτῶν πατρίσιν, ὥνπερ ἔτοι παρ' ὑμῖν, ἰάνθρωποι μαροῖ, καὶ κόλακες, καὶ ἀλάστορες, ἠρωτηριασμένοι τὰς ἑαυτῶν ἑκασοῖ πατρίδας, τὴν ἐλευθερίαν προπεπωκότες, πρότερον μὲν Φιλίππῳ, νυνὶ δὲ Ἀλεξάνδρῳ, τῇ γὰρ μετῆντες καὶ τοῖς ἀρχαῖοις τὴν εὐδαιμονίαν, τὴν δ' ἐλευθερίαν, καὶ τὸ μηδένα ἔχειν δεσπότην αὐτῶν, ἀ τοῖς

¹ ἰάνθρωποι μαροῖ, κ.τ. λ.] Oratio manifesto vitiosa est, et parum curata. Scribendum proculdubio, ἰάνθρωποι μαροῖ, καὶ ἀλάστορες, καὶ κόλακες, ἠρωτηριασμένοι τὰς ἑαυτῶν ἑκασοῖ πατρίδας, προπεπωκότες πρότερον μὲν Φιλίππῳ, νυνὶ δὲ Ἀλεξάνδρῳ. *Homines impuri, nefarii, et adulatores, qui suam quisque patriam foede lacerarunt, propinatam olim Philippo, nunc vero Alexandro. Τὰς πατρίδας προπεπωκότες. Qui patriam suam prodiderunt.* Plutarchus in Arato. Ἦν μὲν ἐν μέγα καὶ τὸ χρέματα τοσαῦτα πορίσαι τοῖς πολίταις, ὅσων σμικρὸν μέρος ἄλλοι στρατηγοῖ, καὶ δημαγωγοῖ, λαμβάνοντες παρὰ βασιλέων, ἠδίκων, καὶ κατεδελῆντο, καὶ προέπινον αὐτοῖς τὰς πατρίδας. Accedit Photius, in Lex. inedito, atque ex eo Suidas, v. Προπίται. Δημοφῶνης δὲ τῶν προδόντας τὰς πατρίδας τοῖς ἐχθροῖς, προπίνειν ἔφη τοῖς ἐχθροῖς. *Qui locus imprimis notandus. Tour. in Longin, §. 32.*

πρωτέρως Ἑλλησιν ὄροι τῶν ἀγαθῶν ἦσαν καὶ κανόνες,
 ἡ ἀνατετροφότες.

ζβ'. Ταύτης τοίνυν τῆς ἔτιος ἀρχῆς καὶ φιλοδοξίας
 συστάσεως καὶ κακίας, μᾶλλον δ', ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
 πορθοσίας, εἰ δεῖ μὴ ληρεῖν, τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθε-
 ρίας, ἢ τε πόλις ὡς πᾶσιν ἀνθρώποις ἀνάγκη γένοιεν
 ἐκ τῶν ἐμῶν πολιτευμάτων, καὶ ἐγὼ παρ' ὑμῖν. Εἶτά
 μὲ ἐρωτᾷς ἀντὶ ποίας ἀρετῆς ἀξίω τιμᾶσθαι; Ἐγὼ δὲ
 σοι λέγω, ὅτι τῶν πολιτευομένων ὡς πᾶσι τοῖς Ἑλλησι δια-
 φηαρέντων ἀπάντων, ἀρχαίων ἀπὸ σοῦ, πρότερον μὲν
 ὑπὸ Φιλίππου, νῦν δ' ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, ἐμὲ οὔτε χαρῆς,
 ἔτε φιλιανθρωπία λόγων, ἔτ' ἐπαγγελιῶν μέγεθος, ἔτ'
 ἐλπίς, ἔτε φόβος, ἔτε χάρις, ἔτ' ἄλλο ἐδὲν ἐπήρην, ἐδὲ
 φρονηάγετο, ὧν ἕκρινα δικαίων καὶ συμφερόντων τῇ πα-
 τρίδι, ἐδὲν ποροδύναμι. Οὐδ' ὅσα συμβεβέλευκα πρόποτε
 τεποιεῖν, ὁμοίως ὑμῖν, ὡσπερ ἀνεὶ ἐν τευτάτη, ῥέπων ὅτι τὸ
 λῆμμα συμβεβέλευκα, ἀλλ' ἀπὸ ὀρθῆς, καὶ δικαίας, καὶ
 ἀδιαφθόρου καὶ ψυχῆς, πάντα μοι πέπρακται καὶ μεγίστων
 δὴ φραγμάτων ἔχει ἐμαυτὸν ἀνθρώπων φροσύνης, πάν-

ἡ ἀνατετροφότες] MSS. quatuor, quos citat Reiskius, ἀνατετρα-
 φότες. Quomodo (verba sunt Toupii) Aeschines cont. Timarch.
 p. 80. Edit. Taylor. Πλείστους δ' ἂν εὐροῖτ' ἐκ τῶν τοιούτων ἀνθρώ-
 πων πόλις ἀνατετραφότες. Idem cont. Ctesiph. §. 49. p. 76. ὑμεῖς
 δὲ, ὧ Ἀθηναῖοι, ἐκ ἀρχύμεθε, εἰ ἐπὶ μὲν τῆς ποροθμείας τῆς εἰς Σαλα-
 μῖνα ποροθμεύοντας νόμον ἔθεθε, ἐάν τις αὐτῶν ἄκων ἐν τῷ πόρῳ
 πλοῖον ἀνατρέψῃ, τῆτι μὴ ἐξεῖναι πάλιν ποροθμεῖ γενέσθαι—τόν
 δὲ τὴν πόλιν ἀρδῆν ἀνατετραφότες, τῆτον κ. τ. λ. Cum Demof-
 thene facit Andocides de Mysteriis, p. 238. Πάντες ἴστε ὅτι παρὰ
 τοῖς παιδαρίοις τοῖς μικροτάτοις καὶ τοῖς γυναίοις κληδῶν ἐν ἀπάσῃ
 τῇ πόλει κατέχεν, ὅτι Ἰππόνικος ἐν τῇ οἰκίᾳ ἀλιτήριον τρέφει, ὅς αὐ-

τα ταῦτα ὑγιῶς, καὶ δικήως, ¹ καὶ ἀπλῶς πεπολίτευ-
μα. Διὰ ταῦτ' ἀξιῶ πηᾶσθαι.

47'. Τὸν δὲ τειχισμὸν τῆτον, ὃν σύ μου διέσυρες, καὶ
πλὴν ταφρέϊαν, ἀξία μὲν χάριτος καὶ ἐπαίνου κρίνω· πῶς
ᾧ οὐ; Πόρρω μὲντοι πε τῶν ἐμαυτῶ πεπολιτευμένων
πήμεσι· ² οὐ γὰρ λίθοις ἐτείχισα τὴν πόλιν, οὐδὲ πλίν-
θοις ἐγὼ, ἐδ' ἐπὶ τέτοις μέγιστον τῶν ἐμαυτῶ φρονῶ· ἀλλ'
ἐὰν τὸν ἐμὸν τειχισμὸν βέλει δικήως σκοπεῖν, εὐρήσεις
ὄπλα, καὶ πόλεις, καὶ τόπους, καὶ λιμένας, καὶ ναῦς, καὶ πολ-
λὰς ἵππους, καὶ τὰς ὑπὲρ τέτων ἀμυνομένων. Ταῦτα
προῦβαλέμεν ἐγὼ περὶ τῆς Ἀθηναίων, ὅσον ἰὼ ἀν-
θρωπίνῳ λοισμῶ δυνατὸν, καὶ τούτοις ἐτείχισα τὴν

τὴν τράπεζαν ἀνατρέπει· μέμνηθε ταῦτα, ὡς ἄνδρες. Πῶς οὖν ἡ
φήμη ἢ τότε ἔσα δοκεῖ ὑμῖν ἀποδοῖναι; Οἰόμενος γὰρ Ἰππώνικος υἱὸν
αὐτῶ τρέφειν, ἀλιτήριον αὐτῶ ἔτρεφεν, ὃς ἀνατέτροφεν ἐκείνου τὸν
πλεῖστον, τὴν σωφροσύνην, τὸν ἄλλον βίον ἅπαντα. Vide Tour. in
Longin. §. 32.

¹ καὶ ἀπλῶς] Hæc duo vocabula addidi. (ex MSS.) Reiske.

² οὐ γὰρ λίθοις κ. τ. λ.] Plin. l. ix. ep. 26. Porro Plutarchus,
in libro, περὶ τῶ ἐαυτὸν ἐπαινεῖν ἀνεπιφθον. ut olim monui, hujus
orationis utilis commentator esse potest; uti cum scribat, Πρὸς δὲ
τῆς μετρίως οὐκ ἄτοπὸν ἔστι χρῆσθαι καὶ ταῖς ἐπανορθώσεσι τῶν ἐπαί-
νων· εἴ τις ὡς λόγιον, ἢ πλεῖστον, ἢ δυνατὸν ἐπαινοῖη, κελεύοντα μὴ
ταῦτα περὶ αὐτῶ λέγειν, ἀλλὰ μᾶλλον, εἰ χρῆσθαι, καὶ ἀβλαβῆς, καὶ
ὠφέλιμος· οὐ γὰρ εἰσφέρει τὸν ἔπαινον ὁ τῆτο ποιῶν, ἀλλὰ μετατί-
θησιν· οὐδὲ χάρειν δοκεῖ τοῖς ἐγκωμιάζεσιν αὐτὸν, ἀλλὰ μᾶλλον, ὅτι
μὴ προσηκόντως, μηδ' ἐφ' οἷς δεῖ, δυσχεραίνειν καὶ ἀποκρύπτειν τὰ φαι-
λότερα τοῖς βελτίοσι, ἐκ ἐπαινεῖσθαι βελομένου, ἀλλ' ἐπαγεῖν ὡς χρῆ
εἰδάσκων. Τὸ γὰρ, οὐ λίθοις ἐτείχισα τὴν πόλιν, οὐδὲ πλίνθοις ἐγὼ,
ἀλλ' ἐὰν τὸν ἐμὸν τειχισμὸν βέλει σκοπεῖν, εὐρήσεις καὶ ὄπλα, καὶ ἵπ-
πους, καὶ συμμαχίας, τοιαῦτα τινὸς εἴοικεν ἄπτεσθαι. Adde Hermogenem,
pag. 258. Edit. Crispin. Taylor.

χάσεν, ἐχί¹ τὸν κύκλον μόνον τῷ Πειραιῶς, οὐδὲ τῷ ἄγροσ. Οὐδὲ γ' ἠτήθη ἐγὼ τοῖς λογιμαῖς Φιλίππου, πολλὰ γὰρ καὶ δεῖ, οὐδὲ ταῖς ὠφθαλμοῖσιν· ἀλλ' οἱ τῷ συμμάχων στρατηγῷ, καὶ αἱ δυνάμεις, τῇ τύχῃ. Τίνες αἱ τῶν ἀποδείξεις; ἐταργεῖς καὶ φανεραί.

ζδ'. Σικεπεῖτε δέ. Τί χρῆν τὸν εὐνὴν πολίτῳ ποιεῖν, τί τ' μετὰ πάσης περνοίας, καὶ περθυμίας, καὶ διακοσύνης ὑπὲρ τῆς πατρίδος πολιτεύμενον; Οὐκ ἐκ μὲν θαλάσσης τ' Εὐβοίαν περβαλέαζ, περὶ τῆς Ἀττικῆς, ἐκ δὲ τῆς μεσογείας, τ' Βοιωτίαν, ἐκ δὲ τῷ περὶ Πελοπόννησον τόπων, τὸς ὁμόρους ταύτη; Οὐ τὴν σιτοπομπείαν, ὅπως² ὠφθαλμὸν πᾶσαν φιλίαν ἄχρι τῷ Πειραιῶς κομισθήσεται, προιδέαθαι, καὶ τὰ μὲν σῶσαι τῶν ὑπαρχόντων, ἐκπέμποντα βοηθείας, καὶ λέγοντα καὶ γράφοντα τοιαῦτα, τὴν Περσικὴν, τὴν Χερρόνησον, τ' Τένεδον, τὰ δ' ὅπως οἰκεία καὶ σύμμαχ' ὑπάρξει, περὶ τὸ Βυζάντιον, τὴν Ἄβυδον, [³ τ' Εὐβοίαν,] καὶ τῶν μὲν τοῖς ἐχθροῖς ὑπαρχουσῶν δυνάμεων τὰς μεγίστας ἀφελεῖν, ἂν δ' ἐπέλιπε τῇ πόλει, ταῦτα περβαλεῖν;

ζε'. Ταῦτα τοίνυν ὑμῖν ἀπαντὰ πέπρακται ταῖς ἐμοῖς ψιφίσμασι, καὶ τοῖς ἐμοῖς πολιτεύμασι, ἀ καὶ⁴ βεβηλευμένα, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐὰν ἄνευ φθόνου τις βέ-

¹ τὸν κύκλον] F. τὴν κύκλῳ, ut pag. 53. lin. ult. *Markland.*

² περὶ πᾶσαν φιλίαν] Scil. γῆν, per socialem agrum. *Steph.* *Thef. Ling. Græc.* t. iv. col. 156.

³ τὴν Εὐβοίαν] Latet nomen loci alicujus sub Εὐβοίαν, ut mihi videtur. Nam de Eubœa ante dixerat. Sensui optime conveniret Περσικὴν, sed non Scripturæ. *Markland.*

⁴ βεβηλευμένα] Cohæret cum ὀφθαλμῷ in versu proximo. *Reiske.*

λιταί σκοπεῖν, ὀρθῶς εὐρήσει, καὶ πεπραγμένα πάση
δικαιοσύνῃ, καὶ τ' ἐκάστου χαρῶν ἐ παρεθέντα, οὐδ' ἀγνο-
ηθέντα, ἐδὲ παρεδοθέντα ὑπὸ ἐμῶν, καὶ ὅσα εἰς ἀν-
δρὸς ἐνὸς δύναμιν καὶ λογισμὸν ἦκεν, οὐδὲν ἐλλειφθέν. Εἰ
δ' ἢ δαίμονός τινος, ἢ τύχης ἰσχύς, ἢ φρασηῶν φασλό-
της, ἢ τῶν παρεδιδόντων τὰς πόλεις ὑμῶν κακία, ἢ
πάντα ταῦτα ἅμα ἐλυμήνατο² τοῖς ὅλοις, ἕως ἀνέτρεψε,
τί Δημοσθένης ἀδικεῖ; Εἰ δ', οἷός μ' ἐγὼ παρ' ὑμῖν
καὶ πλεῖν ἐμαυτῷ τάξι, εἰς ἐν ἐκάστη τῶν Ἑλληνίδων πό-
λεων ἀνὴρ ἐγένετο, μᾶλλον δ', εἰ ἓνα μόνον ἄνδρα Θετ-
ταλία, καὶ ἓνα ἄνδρα Ἀρχαδία, ταῦτα φρονέοντα ἔχον
ἐμοί, οὐδέεις οὔτε τῶν ἔξω Πυλῶν Ἑλλήνων, οὔτε τῶν εἰ-
σω, τοῖς παρῶσι κακοῖς ἐκέχρητ' ἄν. ἀλλὰ πάντες ἀν-
όντες ἐλεύθεροι, καὶ αὐτόνομοι, μὴ πάσης ἀδείας ἀσφα-
λῶς, ἐν εὐδαιμονίᾳ, τὰς ἑαυτῶν ἄκην πατρίδας, τῶν το-
σέτων καὶ τοιάτων ἀγαθῶν ὑμῖν καὶ τοῖς ἄλλοις Ἀθηναί-
οις ἔχοντες χάριν δι' ἐμέ.

47'. Ἴνα δ' εἰδῆτε, ὅτι πολλῶν τοῖς λόγους ἐλάττωσι
χρῶμαι τῶν ἔργων, εὐλαβέμενος τὸν φθόνον, λέγω μοι
ταῦτα, καὶ ἀνάγνωθι λαβὼν τὸν ἀριθμὸν τῶν βοηθειῶν καὶ
τὰ ἐμὰ ψηφίσματα.

ΑΡΙΘΜΟΣ ΒΟΗΘΕΙΩΝ.

Ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα φράττειν, Αἰχμῆν, τὸν κα-

¹ δαίμονός τινος] Ad hasce voces addendum videtur φθόνος aut
δυσμένεια. Reiske.

² τοῖς ὅλοις] Τὸ ὅλον, est omnino: est et totum corpus. Hunc lo-
cum perperam sollicitavit Cl. Taylorus. Tourp. in Longin. §. 10.

λόν κάγαθόν πολίτην δεῖ, (ὧν κατορθουμένων μὲν, ὃ γῆ καὶ θεοί, ἐν μεγίστοις ἀναμφισβητήτως ὑπῆρχεν εἶ), καὶ τὸ δεικνύειν ὑπὲρ αὐτοῦ, ἵως ἑτέρως δὲ συμβάντων, τὸ γού εὐδοκμεῖν ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ τὸ μηδὲνα μέμψασθαι τὴν πόλιν, μηδὲ τὴν προαίρεσιν αὐτῆς, ἀλλὰ τὴν τύχην κακίζειν, τὴν οὕτω τὰ πρῶτα (ἀφ' ἧς κρίνασαν) οὐ μὰ Δί' ἐκ ἀπορίας τῶν συμφερόντων τῇ πόλει, μισώσαντα δ' αὐτὸν τοῖς ἐναντίοις, τὰς ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν χερσὶν, ἀντὶ τῆς πατρίδος, θρασυπέειν· ἐδὲ τὸ μὴ πρῶτα ἀξία τῆς πόλεως ὑποτίθετα λέγειν καὶ γράφειν, καὶ μένειν ὑπὲρ τούτων, ἢ προελόμενον βασκαίνειν, εἰάν τις ἰδίᾳ τι λυπήσῃ, τὸτο μεμῆσθαι καὶ τηρεῖν, ἐδὲ ἡσυχίαν ἀγειν ἀδίκον καὶ ὑπερβον, ὡς σὺ ποιεῖς πολλάκις.

47'. Ἔστι γὰρ, ἔστιν ἡσυχία δικαία καὶ συμφέρουσα τῇ πόλει, ἢ οἱ πολλοὶ τῶν πολιτῶν ὑμεῖς ἀπλῶς ἀγαθεῖ. Ἄλλ' οὐ ταύτῃ οὗτος ἀγει τὴν ἡσυχίαν, πολλοῦ γὰρ καὶ δεῖ, ἀλλ' ἀπορίας, ὅταν αὐτῷ δόξη, τῆς πολιτείας, πολλάκις δὲ δοκεῖ, φυλάττει, ὀπηνίχ' ἢ ὑμεῖς ἐπεὶ μετὰ τῷ σωεχῶς λέγοντος, ἢ ὡς τῆς τύχης τι συμβέβηκεν ἐναντίωμα, ἢ ἄλλο τι δύσκολον γένηται, (πολλὰ δὲ τὰ ἀνθρώπινα) εἴτ' ὑπὲρ τούτων τῶν χερσῶν ῥήτωρ ἰξάφνης ἀφ' ἧς ἡσυχίας, ὡσπερ πνεῦμα, ἢ ἀνεφάνη, καὶ πεφωνασκη-

¹ ὡς ἑτέρως δὲ συμβάντων] L. ὧν ἑτέρως δὲ συμβάντων.

f. Tour.

² προελόμενον] Ita meliores. (Taylor.) Addidi. Reiske.

³ ὑμεῖς] Inferuit Reiskius ex MSS.

⁴ ἀνεφάνη] Ita MSS. quatuor (non φάνη). Taylor.

Ibid.] Ita correxi. Tourpius quoque Emendat. ad Suidam, t. iii, p. 105, Edit. Lond. sic corrigit. Reiske.

κώς, καὶ συνειλεχώς ῥήματα καὶ λόγους, συνείρει τέρας σαφῶς καὶ ἀπνευστί, ὅησιν μὲν ὀδυνίαν φέροντας, οὐδ' ἀγαθοῦ κτήσιν ὀδυνός, συμφορὰν δὲ τῷ τυχόντι τῶν πολιτῶν, καὶ κοινῶς ἀρχαίου. Κάποι αὐτῆς τῆς μελέτης καὶ τῆς ὀπιμελείας, Αἰχίνη, εἶπερ ἐκ ψυχῆς διακίνας ἐγένετο, καὶ τὰ τῆς πατρίδος συμφέροντα περιημένης, τὸς καρπούς ἔδει γεννάμεν καὶ καλῶν, καὶ πᾶσιν ὠφελίμων (εἶ), συμμαχίας πόλεων, πόρους χρημάτων, ἐμπορίας κατασκευῶν, νόμων συμφερόντων θεσφίς, τοῖς ἀποδειχθεῖσιν ἐχθροῖς ἐναντιώματα· τῶν γὰρ ἀπάντων ἡ ἐν τοῖς ἄνω χεῖροισι ἕξετασις· καὶ ἔδωκεν ὁ παρελθὼν χρόνος πολλὰς ἀποδείξεις ἀνδρὶ καλῷ τε καὶ ἀγαθῷ, ¹ ἐν οἷς οὐδαμῶς σὺ φαῖσθαι γενεῶς, οὐ πρῶτος, ἢ δεύτερος, οὐ τρίτος, οὐ τέταρτος, οὐ πέμπτος, οὐχ ἕκτος, οὐχ ὀποσοσού· ² ἔκου ἐπὶ γε οἷς ἡ πατρίς ἠύξανετο. Τίς γὰρ συμμαχία σὲ πρῶτος γένηε τῇ πόλει; ³ τίς δὲ βοήθεια, ἢ κτήσις εὐνοίας, ἢ δόξης; τίς

¹ ἐν οἷς] Sc. ἀνδράσι καλοῖς καγαθοῖς. Id quod e proximo ἀνδρὶ καλῷ τε καγαθῷ tacite excipiendum. *Reiske.*

² ἔκου ἐπὶ γε καὶ ἡ πατρίς ἠύξανετο] Correxī (ex MSS.) ἔκου ἐπὶ γε οἷς ἡ πατρίς ἠύξανετο. Saltim non illis in rebus, ubi falus et decus patriæ amplificabatur: quanquam ubi res agebantur, unde potentia hostium patriæ cresceret, ibi primus semper et in primis visus es negotiosus et clamosus. Citat hunc locum Thomas Magist. v. αυξεν. *Idem.*

³ τίς δὲ βοήθεια] Citans hunc locum Alexander Rhetor p. 78. 16. lectionem hanc, non malam profecto, dat, et quam quod prius non compererim, et in textum receperim, me nunc piget tædetque: τίς δὲ βοήθεια ἐκ τῆς σῆς εὐνοίας καὶ δόξης, *ecquæ copie sociorum ci-*

δὲ φρασθεῖα; τίς ἀφρονία, δι' ἣν ἡ πόλις ἐπιποθέ-
 ρει γέρονε; Τί τ' οὖν οἰκείων, ἢ τ' οὖν Ἑλληνικῶν καὶ ξενι-
 κῶν, οἷς ἐπέστη, ἐπιπύρωται ἀφ' σέ; ποῖα τεύχεα;
 ποῖα βέλη; ποῖοι νεώσοικοι; τίς ὀπισκοδὴ τειχῶν; ποῖον
 ἰππικόν; τί τ' οὖν ἀπάντων σὺ χρήσιμος εἶ; τίς ἢ τοῖς
 εὐπόροις, ἢ τοῖς ἀπόροις, πολιτικὴ καὶ κοινὴ βοήθεια
 χρημάτων ὡς σὺ; ὁδεμία. Ἄλλ' ὦ τῶν, εἰ μη-
 δὲν τῶν, εὐνοία γε καὶ φροσύνη πῦ; πότε; ὅστις,
 ὦ πάντων ἀδικώτατε, οὐδ' ὅτε ἅπαντες, ὅσοι πρόποτ'
 ἐφθέγγοντο ἐπὶ τῷ βήματι, εἰς σωτηρίαν² ἐπέδιδον,
 καὶ τὸ τελευταῖον Ἀριστόνικος τὸ στυγερόν μόνον ἀργύριον
³ εἰς τὴν ἐπιτιμίαν, ἐδὲ τότε ἔτε παρῆλθες, ἔτ' ἐπέδω-
 κας ἐδὲν ἐκ ἀπορῶν πῶς γὰρ; ὅς γε κελευσθέντες
 μὴ τ' Φίλωνος ἔκ κηδεσῶν χρημάτων πλείονων ἢ πέντε
 ταλάντων διτάλαντον δ' εἶχες ἔργον δωρεὰν ὡς τ' οὖν

uitati succurrerunt, ducte tua sine gratia, sine gloria. Idem lin. 1. ἐν-
 δοξότερα, et τὴ τῶν Ἑλληνικῶν, ἢ τῶν οἰκείων, ἀπλῶς ἐπιπύρωται
 διὰ σε. lin. 4. τειχῶν, ἢ ποῖον ἰππικόν, ἢ τῶν ἀπάντων τι χρήσιμον, ἢ
 τοῖς ἀπόροις πολιτικὴ βοήθεια, ἢ χρημάτων εὐπορία. *Reiske.*

¹ τίς τοῖς ἀπόροις] Ita lege impofterum ex Alexandro, pudetque
 me nunc, non jamdudum fenfiffe, verba τοῖς εὐπόροις ἢ meram esse
 vitiofam fcriptionem veræ lectionis τοῖς ἀπόροις. Extermina ergo
 impofterum illa importuna. *Idem.*

² ἐπέδιδον] Vide fupra ad Æfch. p. 11. *Taylor.*

³ εἰς τὴν ἐπιτιμίαν] Apparet eum fuiſſe in ærariis, coactamque
 pecuniam ad dignitatem recuperandam callide civitati donaffe: ut
 non folvere debitum, fed in rempublicam liberalis extitiffē videre-
 tur. Confentaneum enim eſt ei mulctam a populo fuiſſe, poſt hoc
 factum, remiffam. *Wolfius.*

Ibid.] De voce ἐπιτιμία vide, fupra, p. 11. n. 2.

ἡγεμόνων τῶν συμμοριῶν, ἐφ' οἷς ¹ ἐλυμήνω τὸν τριμεταρχικὸν νόμον. Ἄλλ' ἵνα μὴ λόγον ἐκ λόγου λέγων, ἔπαρτοντος ἑμαυτὸν ἐκκρέσω, καθ' ἑαυτὸν ταῦτα· ἄλλ' ὅτι ἐχθρὸν δι' ἐνδειαν ἐκ ἐπέδωκας, ἐκ τέτων δὴλον, ἀλλὰ φυλάττων ὁ μὴδὲν ἐναλίην γενέσθαι παρὰ σὺ τέτοις, οἷς ἀπαντὰ πολλίευσ-

θή. Ἐν τίσιν οὖν σὺ νεανίας, καὶ πλιυῖα λαμπρῆς; Ἡνὶκ' ἀν' εἰπεῖν τι καὶ τέτων δέοι, ἐν τέτοις λαμπροφωτότατος, μνημονικώτατος, ὑποκριτῆς ἀριστος, τραγικὸς ² Θεοκρίνης. Εἶτα τῶν πρῶτον γεγεννημένων ἀνδρῶν ἀγαθῶν μέμνησαι, καὶ καλῶς ποιῆεις. Οὐ μύθοι δὴ καὶ ὄντι, ὡς ἄνδρες Ἀθλιῶται, τὸ πρὸς τὴν τετελευτηκότα εὐνοίαν ὑπάρχουσαν ³ προσλαβόντα παρ' ὑμῶν, πρὸς ἐκείνους ἐξετάζειν καὶ καθ' ἑαυτὸν ἐμὲ, τὸν συζῶντα μετ' ὑμῶν. Τίς γὰρ οὐκ οἶδε τῶν πάντων, ὅτι τοῖς μὴ ζῶσι παῖσιν ὑπερὶ τις ἢ πλείων ἢ ἐλάττω φθόνος, τὴν δὲ τεθνεῶτα οὐδὲ τῶν ἐχθρῶν οὐδεὶς ἔτι μισεῖ; Οὕτως οὖν ἐχόντων τέτων τῆ φύσει, πρὸς τὴν πρὸ ἑμαυτῶν νῦν ἐγὼ ⁴ κρίνωμαι, καὶ θεωρῶμαι; μηδαμῶς·

¹ ἐλυμήνω] Aliquid legi illi Demosthenis (supra §. 30.) subdole interferuit aut adjecit Æschines, quo vis ipsius imminuta et elusa fuit. *Stock.*

² Θεοκρίνης] Hunc et Tragædiarum actorem et calumniatorem fuisse tradit *Erasmus*. Exstat et *Demosthenis* nostri actio in Theocrinem Sycophantam. *Wolfius.*

Ibid.] Omnino *Harpocratio* et *Suidas* in v. Θεοκρίνης. *Apostol.* κικ. 49. *Brodæus*, *Miscell.* l. v. c. 23. *Taylor.*

³ προσλαβόντα] Ita, pro προσλαβόντα, *Meerm.* et sic conjecit quoque *Markland.* *abusum callide in rem suam, vestro quodam velut præjudicio.* *Reiske.*

⁴ κρίνωμαι, καὶ θεωρῶμαι] *Præ tuli* (ex *Bavar.*) τῷ κρίνωμαι καὶ

(ἔτε γὰρ δίχμον, ἔτ' ἴσον ἴσιν, Αἰχίμη,) ἀλλὰ πρὸς σέ, καὶ ἄλλον, εἴ τινα βούλει, τῶν ταῦτά σοι πρῆμνυμένων, καὶ ζώντων. Κακῆϊνο σκόπει, πότερον κάλλιον καὶ ἀμεινον τῆ πόλει, ἢ τὰς τῶν πρῶτων εὐεργασίας, ἢ τὰς ὑπερμεγέθεις, ἢ μὲν εἴποι τις ἀνὴρ ἡλίχας, τὰς ὑπὲρ τὸν παρόντα βίον γυνομένης εἰς ἀχαρισίαν καὶ πρῆμνυσιμον ἀγειν, ἢ πᾶσιν, ὅσοι τι μετ' εὐνοίας πράττῃσι, τῆς ὧσ' ἑτέρον τιμῆς καὶ φιλελευθέριας μετεῖναι;

ζθ'. Καὶ μὲν, εἴ τι τῶν ἄρα δεῖ με εἰπεῖν, ἢ μὲν ἐμὴ πολιτεία καὶ πρῆμνυσις, ἀνὴρ οὐδὲν σκοπῆ, ταῖς τῶν τότε ἐπαμνημόνων ἀνδρῶν ὁμοίᾳ, καὶ ταῦτά βελομένη φανίσεται; ἢ δὲ σὴ, ταῖς τῶν τῶν τοιούτων τότε συκοφαντῶντων. Δῆλον γὰρ, ὅτι καὶ κατ' ἐκείνας ἡσάντι πινες τῶν χρέων, οἱ δέσμερον μὲν τῶν ὄντων τότε, τῶν δὲ πρῶτων γυνομένης ἐπήνην, βάσανον πρῶτον καὶ ταῦτό ποιῶντες σοί. Εἶτα λέγεις, ὡς οὐδὲν ὁμοίος ἐμὴ ἐκείνοις ἐγώ; σὺ δ' ὁμοίος, Αἰχίμη; ὁ δ' ἀδελφὸς ὁ σός; ἄλλος δὲ τις τῶν νῦν ῥητόρων; ἐγὼ μὲν γὰρ οὐδένα φημί. Ἀλλὰ πρὸς τῶν ζώντων, ὧς χρηστὸν, ἵνα μηδὲν ἄλλο εἴπω, τὸν ζῶντα ἐξετάζει, καὶ τῶν κατ' αὐτὸν, ὡς πᾶσα πάντα, τῶν ποιητῶν, τῶν χρηστών, τῶν ἀγωνιστῶν. Ὁ Φιλάμμων, οὐχ ὅτι ἢ Γλαύ-

δεωρῆμα. *Ich sollte mich beschauen, prüfen lassen?* Egone committam, ut explorer, ut specter? *Reiske.*

¹ ἴσιν] *Addidi ex MSS. Idem.*

² ὡς πᾶσα πάντα] *Sc. εἰώδαμεν ἐξετάζειν. Idem.*

³ Ὁ Φιλάμμων] *Æschin. §. 63.*

⁴ Γλαύκω τῷ Καρυσίῳ] *De hoc vide Suidam. Wolfius.*

καὶ τῶν Καρυφῶν καὶ πικρῶν ἐτέρων πικρῶν γεγεννημένων ἀθλητῶν ἀσθενέστερος ἦν, ἀσθενέστερος ἔκ τ' Ὀλυμπίας ἀπῆει, ἀλλ' ὅτι τῶν εἰσερχόντων πρὸς αὐτὸν ἄριστα ἐμάχετο, ἐσφαιρῆτο, καὶ νικῶν ἀνηγορεύετο. Καὶ σὺ πρὸς τῆς κωῦ ὄρα με ῥήτορας, πρὸς σαυτὸν, πρὸς ὄντινα βέλει τ' ἀπάντων, οὐδενὶ ἕξιμαμαῖ ὦν, ὅτε μὲν τῇ πόλει τὰ βέλτεστα ἐλέσθαι παρῶν, ἐφαμίλλε τῆς εἰς τὴν πατρίδα εὐνοίας εἰ κοινῶ πᾶσι κειμένης, ἐγὼ κράτιστα λέγων ἐφανόμην, καὶ τοῖς ἐμοῖς ψηφίσμασι, καὶ νόμοις, καὶ πρεσβείαις, ἅπαντα διακῆτο ὑμῶν δὲ ὁδοὶς ἡ οὐδαμῶς, πλὴν εἰ τ' ἐτέοις ἐπηρεάσαι πὶ δεῖοι. Ἐπειδὴ δὲ, ἂ μὴ ποτ' ὄφελε, συνέθη, καὶ οὐκ ἐπὶ συμβέλων, ἀλλὰ τῶν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὀφθαλμοῦντων, καὶ τῶν κατὰ τῆς πατρίδος μαθαρνεῖν ἐτοίμων, καὶ τῶν κολακείων ἐτέρους βυλομένων ἕξετασις ἡ, τιμηκαῦτα σὺ, καὶ τέτων ἕκαστος εἰ τάξει, καὶ μέγας, καὶ λαμπρὸς ἵπποτροφός· ἐγὼ δ' ἀσθενής, ὁμολογῶ, ἀλλ' εὐνὸς μᾶλλον ὑμῶν τῆτοισί.

ρ'. Δύο δ', ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ταῦτα τὸν φύσει μέτριον πολίτην ἔχειν δεῖ, (οὕτω γάρ μοι περὶ ἐμαυτοῦ λέγοντι ἀνεπιφρονώτατον εἰπεῖν) εἰ μὲν ταῖς ἕξεσιαις τὴν τῶν γενναίων, καὶ τὴν τῶν πρεσβείων τῇ πόλει προαίρεσιν διαφυλάττειν, εἰ παντὶ δὲ χαρῶν καὶ πράξει,

¹ τῆτοις] *Hic populo.* Markland.

² τῶν γενναίων] *Id est, τῆς γενναϊότητος.* Reiske.

³ διαφυλάττειν] *Malim, δεῖ διαφυλάττειν.* Nam si δὲ omittatur, hoc est, si sententia ἐν μὲν ταῖς ἕξεσιαις cum praemissis ἔχειν δεῖ

τιῷ εὐνοίαν. Τάττε γδ ἡ φύσις κυρία, τῆ δύνασθαι δὲ καὶ ἰσχύειν, ¹ ἕτερα. Ταύτην τοίνυν παρ' ἐμοὶ μεμνηκυῖαν εὐρήσετε ἀπλῶς. Ὅρατε δέ· οὐκ ἕξατέμνητος, οὐκ Ἀμφικτυονικός δικας ἐπαρόντων μοι, οὐκ ἀπειλόντων, οὐκ ² ἐπαγγελλομένων, οὐχὶ τὸς κεραιότας τάττες, ὥσπερ θηρία, μοι προσβαλλόντων, οὐδαμῶς προσδέδωκα ἐγὼ τὴν εἰς ὑμᾶς εὐνοίαν. Τὸ γδ ἕξαρχῆς εὐθὺς ὀρθῆν καὶ δικαίαν τ' ὁδὸν τ' πολιτείας εἰλόμην, τὰς τιμὰς, τὰς δυναστείας, τὰς εὐδοξίας, τὰς τῆς πατρίδος, θρασυπέειν, ταύτας αὔξειν, μετὰ τῶν ³ εἰ). Οὐκ ὅπι μὲν τοῖς ἑτέρων εὐτυχήμασι φαιδρὸς ἐγὼ καὶ γεγηθὼς καὶ τὴν ἀγροῦν ἀειέρχομαι, τιῷ δεξιᾶν προστέινων, καὶ εὐαγγελίζομαι τῶν τῶν, ἕς ἂν ἐκείσε ² ἀπαγγελεῖν οἴωμαι, τῷ δὲ τῆς πόλεως ἀγαθῶν πεφρικῶς ἀκῶ, καὶ γένων, καὶ κύπλων εἰς τὴν γῆν, ὥσπερ οἱ δυναστεῖς οὗτοι, οἱ τὴν μὲν πόλιν ἀφασύρουν, ὥσπερ οὐχ αὐτὸς ἀφασύροντες, ὅταν τοῦτο πρῶσιν, ἕξω δὲ βλέπουσι, καὶ ἐν οἷς, ἀτυχεσάντων τ' Ἑλλήνων, εὐτύχησεν ἕτερος, ταῦτ' ἐπαμῶσι, καὶ, ὅπως τὸν ἀπάντα χρόνον ἀφασμενεῖ, φασὶ δεῖν τηρεῖν.

ρά. Μὴ δῆτ', ὡ πάντες θεοὶ, μηδεὶς ταῦθ' ὑμῶν

copuletur, neque ab ἐν μὲν nova sententia inchoetur, supervacaneum quoque erit atque tollendum διαφυλάττειν, cum ἔχεν sufficere possit. *Reiske.*

¹ ἕτερα] Præ tuli, in neutro plurali, ex MS. τῶ ἕτερα. *Alia sunt, quæ potentiam et vim tribuant.* Ταύτην redit ad προαίρεσιν. *Idem.*

² ἐπαγγελλομένων] *Me ad supplicium desolentibus.* *Idem.*

³ ἀπαγγελεῖν] Ita, pro ἀπαγγέλλαν. *Markland.* Præ tuli. *Reiske.*

ὄπινεύσεν· ἄλλα μάλιστα μὲν καὶ τέτοις βελτίω πινὰ νοῦν καὶ φρένας ἐνδείκτε. Εἰ δ' ἄρα ἔχουσιν οὕτως ἀνάτως, τέτρες μὲν αὐτὰς καθ' ἑαυτὰς ἰξώλεις καὶ πρῶλεις ἐν γῆ καὶ θαλάττῃ ποίησατε· ἡμῖν δὲ τοῖς λοιποῖς τὴν ταχίστην ἀπαλλαγὴν τῷ ἐπιτηρημένων φόβων δότε, καὶ σωτηρίαν ἀσφαλῆ.¹

¹ De exitu hujusce celeberrimi judicii meminerunt, inter alios plurimos, M. Tullius, lib. tertio de Oratore, et Valerius Max. lib. VIII. c. 10. Quorum ille; *Sed hæc ipsa omnia perinde sunt, ut aguntur. Aëlio, inquam, in dicendo una dominatur: sine hac summus orator esse in numero nullo potest; mediocris, hac instructus, summos sæpe superare. Huic primas dedisse Demosthenes dicitur, cum rogaretur quid in dicendo esset primum, huic secundas; huic tertias. Quo mihi melius etiam illud ab Æschine dictum videri solet, qui cum propter ignominiam judicii cessisset Athenis, et se Rhodum contulisset, rogatus a Rhodiis, legisset fertur orationem illam egregiam, quam in Ctesiphontem contra Demosthenem dixerat: qua perlecta, petatum est ab eo postridie, ut legeret illam etiam, quæ erat contra a Demosthene pro Ctesiphonte edita: quam cum suavissima et maxima voce legisset, admirantibus omnibus, Quanto, inquit, magis admiraremini, si audissetis ipsum? (Τί δὲ εἰ αὐτὰ τὰ θηρία ἀκηκόειτε; quomodo eundem sensum reddit Plinius, Ep. lib. ii. ep. 3.) Ex quo satis significavit, quantum esset in actione, qui orationem eandem aliam esse putaret, actore mutato. Valerius deinde Maximus, cum iisdem pene verbis id factum exposuisset, hæc subjungit: *Tantus orator (Æschines) et modo tam infestus adversarius, sic inimici vim ardoremque dicendi suspexit, ut se scriptorum ejus parum idoneum lectorem esse diceret: expertus acerrimum oculorum vigorem, terribile vultus pondus, accommodatum singulis verbis sonum vocis, efficacissimos corporis motus. Ergo etsi operi illius adjici nihil potest, tamen in Demosthene magna pars Demosthenis abest, quod legitur potius quam auditur.* Stock.*

INDEX,

SIVE

VOCUM DIFFICILIORUM,

Earum præsertim quæ ad res ATTICAS pertinent,

EXPLICATIO.

Æ. Æschinem, D. Demosthenem, Numerus Capita designat.

A.

ΑΓΝΟΥΣΙΟΣ, Æ. 21. D. 8. *Agnusius. Agnus* pagus Atticus in tribu Demetriade, a Stephano, in Acamantide, a Suida, numeratus.

Ἀγωνοθέται, Æ. 60. D. 26. *Ludorum præfeci*, scenicorum proprie. *Hesychius*. Erant autem deni, ex singulis tribubus electi: per quadriennium præfuerunt. *Sigonius*, de Republ. Athen. lib. iv. cap. 7.

Ἀζημιεύς, Æ. 44, 65. *Azeniensis. Azenia* est pagus Atticus in tribu Hippothoontide. *Steph. Byz. περὶ Πόλεων*.

Αἰαντίς, D. 55. *Æantis* tribus. Vide *Φυλάξ*.

Αἵρετοὶ Ἀρχαί, Æ. 13. *Magistratus electione creati*: diversi a *Χειροτονητοῖς*; hi enim totius populi suffragiis creati, illi a parte populi extra ordinem proditi sunt. *Sigon.* lib. iv. cap. 1.

I N D E X.

- Ἄλωπέκη, *Alopece*. Pagus Atticus in tribu Antiochide. *Steph. Byz.*
Socratis patria. *Diog. Laert. in Socrate*. Ἄλωπεκῆθεν, D. 52.
Alopeceensis.
- Ἄμαξα, D. 37. ὡς ἐξ ἀμάξης, *tanquam ex plaustro* loqui. Prover-
bium a poetis ductum, qui dum Ludis Dionysiacis in plaustro
veherentur, quoscunque vellent conviciis et contumeliis profcin-
debant.
- Ἀμφικτύονες, (*passim*) *Amphictyones*: Concilium, ab Amphictyone
Deucalionis fil. institutum: primum ex septem, postmodum ex
pluribus Græciæ civitatibus constabat. *Strabo*, lib. VIII. Bis in
anno, vere et autumno ineunte, coibat in Pylas, seu Thermo-
pylas, juxta Delphos; unde dicitur Πυλαίαι, (i. e.) *Conventus in*
Pylis habitus; et legati, qui a singulis civitatibus duo vel tres ad
Concilium hoc constituendum mittuntur, appellantur *Pylago-*
ræ. *Strabo*, lib. IX. Portus ad Suidam penacuendum mavult,
Ἀμφικτυόνες.
- Ἀναγυρράσιος, (*passim*) *Anagyrrasius*; vel potius cum simplici
[ρ], *Anagyrus* enim est pagus Atticus in tribu Erechthei. *Steph.*
Byz.
- Ἀναφλύσιος, (*passim*) *Anaphlysius*. *Anaphlystus* pagus Atticus in
tribu Antiochide: ab Anaphlysto Træzenis fil. ita dict. *Steph.*
Byz.
- Ἀνθεστηριῶν, Æ. 34. D. 51. *Anthesterion*, mensis Atticus, ab An-
thesteriis, festis in honorem Bacchi hoc mense celebratis, ita
dict. *Etymologic. Magn.* Vide Μῆνες.
- Ἀντιγραφεὺς, Æ. 11. *Custos*, ut appellatur a Cicerone; Logistis
administer: in populo tabulas pro Senatu confecit, descripsitque
reditus et pecunias, quas in usum populi collegerunt coactores.
Erant autem duo. *Suidas*.
- Ἀποδέκται, Æ. ibid. Magistratus, qui in Senatu, sicut in populo
Ἀντιγραφεὺς, tabulas confecerunt; vectigalia et tributa recipie-
bant, et in publicos codices referebant. *Harpocrat.* Erant au-
tem deni, a Clifthene instituti. *Sigon.* lib. IV. cap. 3.
- Ἀποστολοὶ, D. 24, et 31, dicuntur ipsæ navium *emissiones*; qui
vero ad hanc emissionem designati sunt, vocantur Ἀποστολεῖς.
D. 34.
- Ἄρειος Πάγος, Æ. 9, et 93. D. 42. *Arcopagus*. Locus Athenis, in
quo sedebat Senatus ille, dict. *Arcopagiticus*, a Cecrope institu-
tus: qui ex iis, qui novem Archontum imperium gesserant,

I N D E X.

- constabat; de capitalibus rebus iudicabat. Unde Ἀγείος Πάγος fit dictus, discrepant Authores: sed de eo multa passim legenda.
- * Ἀρμοσαί, D. 28. *Gubernatores, Prætores*. Sic autem appellabantur Magistratus, qui a Lacedæmoniis in urbes ipsorum imperio subditas mittebantur. *Suid.*
- * Ἀρχιεὺς, Æ. 44. *Archiensis*. *Archia* (vel *Ercbia*, rectius, ut vult Pinedo, ad Steph. Byz.) pagus Atticus in tribu Ægeide: ubi natus est Xenophon.
- * Ἀρχων, (passim) *Archon*; Magistratus apud Atticos summus, similis *Venetorum Ducis*. Post mortem Codri, imminuta est potestas regia, et placuit populo creare *Archontas*, primo *Perpetuos*, deinde *Decennales*, postremo *Annuos*. *Perpetui* erant 13, instituti Ann. 294. (ut computat Euseb. in Chronicis) ante Olympiadas, quorum ultimus Alcæon obiit Olymp. vii. *Decennales* 7. Deinde *Annui* Olymp. xxiiv. Ann. 3. creati sunt, novem una imperantes: primus proprie *Archon* dicitur, a quo anni atque tempora nominabantur, ut apud Romanos a *Consule*; secundus *Rex*; tertius *Polemarchus*; sex reliqui *Tbesmothetæ*. *Sigon.* l. i. c. 5.
- * Ἀστὺ, D. 12. &c. *Urbs*. Athenæ κατ' ἐξοχὴν ita dictæ. *Astu* Latine dixit Terentius, *Eun.* 5. 6. 17. Athenæ in duas partes erant divisæ, *Astu* et *Piræcum*; in hoc plebei, in illo nobiles habitabant. *Steph. Byz.*
- * Ἀτιμητός ἀγών, Æ. 73. *Judicium*, in quo ex legum præscripto nulla certa æstimatio seu mulcta constituta est: sed ipsi iudices æstimabant quibus pœnis, aut qua mulcta pecuniaria affiendi essent, qui erant damnati. Alias ἀγών dicitur *Τιμητός*. *Harporation.*
- * Ἀτλής, D. 79. Apud Phryges maxime colitur, ut *Matris Deum* famulus. *Suid.* Vide plura apud *Natal. Comitem*, lib. i. et ix.
- * Ἀυτοκράτορες Πρέσβεις, Æ. 23. *Legati qui liberam et plenam habebant potestatem*, qui suo arbitrio pro pace agebant, et cum domum reverterentur, nullis rationibus erant obnoxii. *Suid.* *Angl. Plenipotentiaries*. Sic Στρατηγός dicitur *Ἀυτοκράτωρ*. D. 51.
- * Ἀφιδνα, D. 12. *Aphidna*, pagus Atticus in tribu Leontide. *Steph. Byz.*

I N D E X.

Ἀχαρνέυς, Æ. 44. *Acbarnensis*. *Acbarna*, pagus Atticus in tribu Oeneide. *Steph. Byz.*

B.

Βακτηρία, D. 61. *virga*, quam tenebant iudices. Vide Δικαστήρια.

Βάταλος, D. 55. *Batalus*. Cognomen Demosthenis, quod, cum adolescens esset, mulieribus se addixerit. Fuit autem *Batalus* tibicen mollis et effæminatus. *Plutarch. in Demosthene sub initio*. Ad hoc nomen videtur respexisse Æschines, cum ait, cap. 61. Ἀριστείδης δ' ὁ Δίκαιος ἐπικαλούμενος, ὁ τὴν ἀνόμοιον ἔχων ἐπιωνυμίαν Δημοσθένει.

Βοηδρομιών, (*passim* in D.) *Boedromion*, mensis Atticus ita dict. a festis *Boedromiis*, in honorem Thesei, qui hoc mensē Atheniensibus contra Amazonas opem tulit, institutis. *Plutarch. in Theseo sub fine*. Βοηδρομεῖν enim est idem ac βοηθεῖν. *Suid.* Vide Μῆνες.

Βουλῆ, (*passim*) *Senatus*: duplex vero Athenis erat, alter *Areopagi*, alter *Quingentorum*. *Argum. Orat. Demosth. in Androktionem*. Ubi tamen vox [Βουλῆ] per se nuda occurrit, ibi *Senatus Quingentorum* semper intelligendus est. Vide Πεντακόσιοι.

Γ.

Γαμηλιών, D. 26, &c. *Gamelion*, mensis Atticus, Junoni sacer. *Hesych.* ita dictus a nuptiis, quæ in eo erant celebratæ. *Eustath. in Iliad. Σ.* Vide Μῆνες.

Γένη, Æ. 9. *Familia*, seu *Gentes*, erant numero triginta, singulæ ex triginta viris constabant; ex quibus Sacerdotia, ad singulas familias pertinentia, forte legebantur. *Suid.* Eos autem Γενητὰς dixerunt, non qui genere ac sanguine inter se conjuncti essent, sed qui ex familiis essent iis, quæ in Τριτύασι erant conjectæ, societatem inter se quandam lege et instituto colentes. *Sigon. lib. i. c. 2.*

Γέρρα. D. 53. proprie quidem sunt scuta Persica; metaphoꝛ. vero

I N D E X.

quodvis integumentum, sive ex pellibus sive alia materia confectum, ab Atticis vocabatur Γέρον. *Suid.*

Γραμματεὺς, (*passim*) *Scriba*. Erant autem tres, duo a Senatu, unus a Populo electus; primus tabulas et decreta servabat, secundus leges, tertius Senatui Populoque prælegebat. *Suid. Petitus*, in *Leges Atticas*, lib. iii. tit. 2.

Γραφή, (*passim*) *De publicis criminibus accusatio, Actio*; crimina autem, de quibus scribi poterat Γράφη, fuerunt plurima. Γραφή παρανόμων, (pro quo nude ponitur Γραφή, D. 74.) *violatarum legum actio*, in eum fertur, qui decretum scripsit ita, ut leges, quæ de decretis ferendis erant, transgressus esset. *Suid.*

Δ.

Δεκελικὸς πόλεμος, D. 28. *Decelea*, est pagus Atticus, cujus castellum, initio decimi noni anni Belli Peloponnesiaci, adversus Athenienses muniebant Lacedæmonii, ex quo multas clades acceperunt Athenienses. *Thucyd.* lib. vii. Adeo celebre fuit hoc castellum, ut ab eo Bellum Peloponnesiacum (quod inter Lacedæmonios et Athenienses gestum erat) ab ultima ipsius parte diceretur Decelicum. *Suid.* Accidebat vero, Olymp. xci. Ann. 4. (*Sigon. in Temporibus Atheniensium*) et durabat annos novem. *Simson. in Chronico.*

Δῆμοι, Æ. 13. D. 36. *Pagi*. Quædam villæ sunt in Attica a civibus in deliciis habitæ et frequentatæ: olim Ναυκλαρίαι vel Ναυκαρίαι dicebantur, postea a Clisthene in Δήμοις conversæ. *Aristoph. Schol. in Nubibus*, ver. 37. Lege igitur provisum erat, ut unusquisque civis nomini proprio et Patris subjungeret nomen *Pagi*; ut Αἰχίνης Ἀτρομήτη Κοθωκίδης, Δημοδένης Δημοδένους Παιανιεύς. *Petitus*, in *Leges Atticas*, lib. vii. tit. 8. Δήμος vero significat *universum Atheniensium populum*.

Δημοκρατία, (*passim*) *Populi principatus*. Complectitur totum illud tempus, quod est ab Ann. 3. Olymp. xxiv. (Archontibus enim decennialibus abrogatis erat instituta) usque ad Ann. 2. Olymp. cxviii. quod est spatium annorum 325. Non tamen inviolata permanfit; sed Pisistrati, Triginta Tyrannorum, aliorumque dominatu interrupta est. *Sigon.* lib. i. c. 5.

I N D E X.

Διαδικασία, proprie dicitur contentio, qua quidam certant cum iis qui sunt futuri Choragi, propter illos orta, quos volunt designari, ut sciant quinam sint, et quando oporteat eos publicum munus obire. *Suid.* Sed læpissime latius sumitur pro quavis majori actione aut judicio, ut *Æsch.* cap. 46.

Διαχειροτονία, *Æ.* 16. *Suffragiorum, quæ a populo feruntur, dijudicatio et quasi divisio.* *Suid.* Διδόναι διαχειροτονίαν τῷ Δήμῳ, sumitur pro eo quod est rogationem vel rem, de qua consulitur, Populi suffragiis permittere, ut eam aut scisceret aut antiquaret. *Constantinus, in voce Διαχειροτονία.*

Δικαστήρια, (*passim*) *Fora Judicialia*, Athenis a Solone instituta; in quibus populus, non magistratus judicabant. Quilibet ex æquo civis poterat esse iudex, sine ullo census discrimine, modo esset famæ integræ. Erant autem decem, inscripta singula una harum decem literarum, A. B. Γ. Δ. E. Ζ. Η. Θ. Ι. Κ. Ii igitur, qui vellent iudiciis præsidere, nomina sua dabant tabellæ inscriptæ; totidem etiam tabellæ erant, quarum aliæ aliis harum literarum notabantur, pro numero iudicum: atque ita fiebat, ut prout quisque hanc vel illam literam sortiretur, ita huic vel illi foro iudex traderetur. His iudiciis qui præsidebant, habuerunt authoritatis insignia Πινακίδιον καὶ Βακτηρίαν, *Tabellam et Virgam*, in qua scriptum erat nomen Δικαστήριον. *Aristoph. Scholiast. in Pluto, ver. 277.* Series autem Δικαστηρίων erat hæc,

Τὸ ἐν Παλλαδίῳ.	Τρίγωνον.
Τὸ ἐν Δελφινίῳ.	Παράβυσον.
Τὸ ἐν Πρυτανείῳ.	Το ἐπὶ Λύκῳ.
Τὸ ἐν Φρεαττοῦ.	Μητίχῃ Δικαστήριον.
Ἡλιαία.	Τὸ Καινόν.

Vide *Pausan.* lib. i.

Διονύσια, (*passim*) *Bacchanalia*. Festa Athenis in honorem Bacchi celebrata, alia in urbe sub initium veris, nempe 16 *Elaphebeionis*, quæ *Majora*; alia in agris autumnis tempore, 5 *Pofideomis*, quæ *Minora* et *Lenæa* appellantur. *Aristoph. Schol. in Nubibus, ver. 11.* *Theophrast. in Garrulo.* Hi festi dies communi nomine vocantur, *Antbesteria*. *Sigon.* lib. i. c. 4. His feriis agebantur Ludi Scenici, *Τραγωδοὶ Νέοι*, in Theatro, quod Baccho erat sacrum. Vide *Petitum*, in *Leges Atticas*, lib. i. Hinc

I N D E X.

- Διονυσιακοὶ Κριταὶ vel Κριταὶ ἐκ Διονυσίων, *Æ.* 85. *Ludorum Dionysiacorum Judices.* Decem ex singulis tribubus electi. De iis, qui in Tragœdiis et Comœdiis certabant, quique choros cyclicos agebant, sententiam tulerunt, uter victor evaserit, præmiumque meruerit. *Petitus*, in *Leges Atticas*, lib. i.
- Διονυσιακὸς Νόμος, *Æ.* 16. *Lex Dionysiaca*, ita dict. quod lata sit de præconiis, quæ in Theatro Bacchi habenda erant.
- Δολιχοδρομήσας, *Æ.* 35. Proprie dicitur ille qui *Dolicum currit.* *Dolicum* autem est longi cursus genus, in vett. ludis exerceri solitus: continebat autem 2 stadia, secundum *Suidam* 24. *Δολιχοδρομήσας* vero hic accipitur pro eo, qui *cursum pollet.*
- Δραχμή, *Drachma.* Vide *Τάλαντον.* *Æsch.* cap. 35. ait, *Oritas attulisse Demostheni usuram δραχμὴν τῆ μνηὸς μινᾶς*, unam in minas *drachmam*, vel pro mina singula singulis mensibus *drachmam* pendebant. Usitatissimus fœnerandi modus erat hæc *centesima usura* (mina enim continet 100 *drachmas*) quæ *τόκος ἐπὶ δραχμῆ* dicitur. *Petitus*, in *Leges Atticas*, lib. iv. tit. 4.

E.

- *Ἐγκλημα, *Æ.* 75. *D.* 75. *Crimen*, seu potius *libellus accusatorius.* *Angl. Indictment.* In eo autem scribebantur actionis causæ ac capita, injuria accepta, damnorumque æstimatio. Recitabatur a præcone coram iudicibus, quamprimum in iudicii loco confidissent. *Rossæus*, in *Arch. Att.* lib. iii. c. 10. Sumitur pro quovis crimine.
- Ἐισαγγελία*, *Æ.* 30. *D.* 6. proprie dicitur *actio vel causa* de publicis et gravioribus injuriis, a Senatu iudicanda. Nulla scripta continebat crimina, sed accusatoris viva voce pronunciabatur. *Rossæus*, in *Arch. Att.* lib. iii. c. 4. Siquidem de ea nullæ leges erant latæ, ex quarum præscripto in iudicium adduceretur. Qui hujusmodi actionem intendit, nisi quintam suffragiorum partem acceperit, 1000 drachmis mulctabatur. *Suid.* Vid. *Petitum*, in *Leg. Attic.* lib. vii. tit. 13.
- *Ἐκατομβαιὼν, *D.* 9. &c. *Hecatombaion*, mensis Atticus primus, dict. ab *Hecatombis*, quæ tunc immolabantur. *Suid.* Olim appellatus erat *Κρόνιος* (i. e.) *Saturnalis.* *Plutarch.* in *Thesæo.* Vide *Μῆνες.*

I N D E X.

- ¹Ἐκκλησία, (*passim*) *Concio*; populi conventus legitime advocatus rei alicujus publicæ causâ suffragio suo jubendæ aut vetandæ: hujus arbitrio universum populare imperium a Solone erat permîssum. A Prytanibus, Proedris, atque Epistata gubernabatur. Convocabatur in diversis locis, viz. Foro, Pnyce, et Theatro. Conciones erant aut Κυρία, seu ordinariæ, quæ statis atque certis diebus unoquoque mense, quæque de rebus certis habebantur; aut Σύγκλητοι, seu extraordinariæ, quæ propter aliquod urgens negotium et de rebus incertis vocabantur. Lege plura apud *Sigonium*, de Republ. Athen. lib. ii.
- ²Ἐλαφεβολίων, Æ. 24. D. 17, &c. *Elaphebolion* mensis Atticus, dict. a festis *Elapheboliis*, in quibus *cervi Dianæ* immolabantur. *Xylander*, in Append. ad Plutarch. Vide *Μῆνες*.
- ³Ἐλευσίς, (*passim* in D.) *Eleusis*, pagus Atticus in tribu Hippothontide. *Steph. Byz.* Nomen adepta ab Heroe cognomine. *Pausan.* lib. i.
- ⁴Ἐννατα, Æ. 82. *Inferiæ, Novendiales feriæ*, a numero dierum sic dictæ. Nam mos erat apud antiquos ut cadaver domi dies septem servaretur, octavo die combureretur, nono denique sepeliretur: deinde Parentalibus eo die persolutis et imposita inscriptione *humatus* dicebatur *mortuus*. *Servius*, ad Virg. *Æneid.* v. ver. 64. Unde apud *Horatium Epod.* 17.
Novendiales pulveres.
- ⁵Ἐπιστάτης Προέδρων, Æ. 16. *Præfidum Præfectus*. Erant autem Ἐπιστάται duo, alter Prytanum præfectus, alter Proedrorum. Ille Senatui, hic Concioni præfuit: ille in diem magistratum obtinuit, hic in eas tantum per quas concio fuit habita. In eum usum creari videtur Ἐπιστάτης Proedrorum, ut cum Prytanes concionem coëgissent, Proedri retulissent, ipse populo suffragium daret. *Sigon.* lib. ii. c. 4. Vide *Πρόεδροι*.
- ⁶Ἐπώνυμοι, Æ. ibid. *Eponymi, decem Heroes*. Ita dict. quod ab iis tribus Atticæ fuerunt *nominatæ*. Eorum statuæ ponebantur in foro juxta Curiam. *Pausan.* lib. i. His statuis affixa erant legum rogandarum aut abrogandarum exemplaria, ut quilibet civis rem tractandam videret. *Rossæus*, lib. iii. c. 2.
- ⁷Ἐρεχθίδης, D. 52, &c. *Erechtheis Tribus*. Vide *Φυλαί*.
- ⁸Ἐρμά, Æ. 62. *Hermæ: Statuæ quadratæ*, *Pausan.* lib. iv. *æneæ*, marmoreæ, aut lapideæ, Mercurium referentes, unde nomen;

I N D E X.

- habebant bases elogiis clarorum virorum inscriptas. Erant in Gymnasio a porticu Pœcile (ait Suidas) usque ad Regiam, dict. ab Æschine Σποὰ Ἐρμῶν, ibid. Nam et quædam in fanis et viis publicis ponebantur.
- Εὐμόλπιδες, Æ. 9. *Eumolpides*: Familia Athenis, Sacerdotes Cereris, ab illo Thrace *Eumolpo*, qui Cereris mysteria in Eleusine primus instituit, (*Pausan.* lib. i.) genus ducentes, eorumque facrorum custodes. *Sigon.* lib. i. c. 4.
- Εὐοῖ, D. 79. *Evobe*. Vox *Baccantium*. Bacchus dictus erat *Evius* et *Evan*: inde Εὐάζειν sign. *Bacbari*. *Suid.*
- Εὐρύβατος, Æ. 44. *Eurybatus*: Ephesius quidam, qui, cum a Cræso pecunias accepisset ut exercitum colligeret, ad bellum contra Persas gerendum, proditor fuit, et Cræsi pecunias Cyro tradidit: insignis latro. Hinc Prov. Εὐρύβατεύεσθαι, *insigniter improbum esse*. *Suid.* Et Εὐρύβάτῃ πρᾶγμα, D. 8. *furtum insigne*.

Θ.

- Θαργηλιῶν, Æ. 12. D. 52. *Thargelion*, mensis Atticus, Apollini facer, quod hoc mense θέρει τὴν γῆν (i. e.) *calefaciat terram*: itaque festa erant dict. Θαργήλια. *Suid.* Vide Μῆνες.
- Θεοκρίνης, D. 98. *Theocrines*: primum Tragœdiarum Actor fuit, deinde Calumniator et Sycophanta. *Harpocrat.* Unde Demosthenes vocat Æschinem, Τραγικὸν Θεοκρίνην.
- Θεσμοθέται, Æ. 7, et 16. D. 34. *Thesmothetæ*, numero sex, ex novem *Archontibus*; Legum curam habebant, quas singulis annis recenscebant, in multis causis judicabant. Potestatem habebant convocandi populum, et de rebus publicis decernendi. *Harpocratation.*
- Θεωρικῶν, Æ. 11. D. 35. Οἱ ἐπὶ τῶν Θεωρικῶν, *Theatrali pecuniæ præfecti*: circa Dionysia urbana electi. *Petitus*, in *Leges Atticas*, lib. iii. Sumptus curabant, qui in ludos et spectacula impendebantur: a Pericle primum inducti. Has vero pecunias non licebat intervertere, atque in alios usus transferre. Siquidem plus impensarum in hosce ludos quam in Patriæ libertatis vindicias fecerunt. *Sigon.* lib. iv. c. 3.
- Θησεῖον, Æ. 7. D. 40. *Templum Thesæi*. Duplex autem erat (*Pe-*

I N D E X.

titus, in *Leges Atticas*, lib. i.) unum extra urbem; alterum intra urbem, Gymnasio proximum. *Pausan.* lib. i. Posterioribus enim temporibus Templum Theseo struebant Athenienses, et festa dedicabant. *Plutarchus in Theseo sub fine.*

Θίασος, D. 79. *Thiasus*; chorus in honorem Bacchi institutus. *Suid.*

Θόλος, D. 27. *Tholus*. Locus Athenis juxta Curiam, in quo Prytanes cœnabant et libabant. *Pausan.* lib. i. Ita dict. quod ædificatus esset *rotundus*. *Suid.*

I

Ἱερομνήμονες, (*passim*) *Hieromnemonēs*; legati Pylagoris adjuncti ad Concilium Amphictyonum missi; qui Sacrorum Scribarum munus explentes, res in Concilio actas in publicas tabulas retulerunt. *Sigon.* lib. iv. c. 7. Videntur quasi quidam Pylagoriarum Præfecti. Vide Ἀμφικτύονες.

Ἱππαρχοί, Æ. 7. *Equitum Magistri*: erant autem Athenis duo, qui universo tribuum equitatu præfuerunt: ita tamen rem equestrem gubernabant, ut Στρατηγῶν mandatis atque auctoritati parerent. *Sigon.* lib. iv. c. 5.

Ἰσθμία, D. 27. *Isthmia*, Ludi ita dict. ab *Isthmo Peloponnesi*, cujus in faucibus ad Neptuni Templum celebrabantur, instituta a Theseo in honorem Neptuni, ut *Plutarch.* in *Theseo*: Palæmonis, ut *Arctias Poeta in Anthologia*. Vide *Natal. Comitum*, lib. v. c. 4. Erant autem, ut Nemea, Trieterica; renovata erant Olymp. xlix, Ann. 2.

K.

Καδμεία, Æ. 46. *Cadmea*. Arx Thebana, a Cadmo conditore sic dict. Prius civitas ipsa dicebatur *Cadmea*, (*Pausan.* lib. ix. *sub initio*) quæ cum aucta esset, contigit *Cadmeam* arcem Thebarum esse. Quod frequens est, ita enim Athenis et Carthagine accidit.

Κανῆ, Æ. 38. *Canistrorum festa*, Minervæ sacra: quod in iis vlr-

I N D E X.

- gines duæ (*Pausan.* lib. i.) *Canistra* ad Deam ferrent, in quibus inclusa essent, quæ ad sacrificium pertinerent; unde dictæ sunt *Κανηφόροι*. *Sigon.* lib. i. c. 4.
- Κατηγορία**, (*passim*) *Actio*; proprie quæ de publicis rebus intenditur, sicut illa de privatis dicitur *Δίκη*. *Isocrat. in Bigis sub initio*. Inter has autem illud interfuit, quod in publicis actio cuivis civi concessa est, in privatis ei tantum, qui se læsum esse assereret. *Sigon.* lib. iii. c. 1.
- Κεραμῖς**, vel **Κεραμεῖς**, *Æ.* 56. *Ceramis*, pagus Atticus in tribu Acamantide; nomen habuit ab *arte figlina*, quæ illic exercebatur: 'Ο ἐκ Κεραμῶν, *Ceramensis*. *Steph. Byz.*
- Κῆποι**, *Æ.* ibid. *Cepi*, urbs ad Bosphorum Cimmericum in insula Corocondama. *Harpocrat.* Ita dict. fortasse ab Hortis, quibus abundabat.
- Κήρυκες**, *Æ.* 9. *Præcones*, non ii qui vulgo sic vocantur, sed Familia Athenis, sacerdotes Cereris, *Sigon.* lib. i. c. 4. victimas mactabant, silentiumque inter sacrificandum indixerunt. Ita dict. a Ceryce Mercurii fil. *Rossæus*, lib. ii. c. 8.
- Κιρραῖοι**, *Æ.* 36. D. 50. *Cirrbæi*; Acragallidis finitimi; qui cum Apollinis numen læsissent, bello petiti sunt, Clisthene Sicyoniorum tyranno duce. *Pausan.* lib. x. Incolæ urbis *Cirrbæ*, quæ ad radicem Parnassi sita est ad mare, 80 stadia a Delphis distans. *Strabo*, lib. ix. Videtur *Æschines* campum illum, qui huic urbi adiacebat, vocare *Κιρραῖον Πεδίον*. *Harpocrat.* Bellum autem hoc adversus Cirrhæos gestum est, Archonte Solone, *Olymp. XLVI.* Ann. 3. *Simfon. in Chron.*
- Κοθωκίδης**, (*passim* in D.) *Cotbocides*. *Cotbocis*, pagus Atticus; qua vero sub tribu numerandus sit, silent Scriptores.
- Κοίλη**, *Æ.* 65. *Cæle*, pagus Atticus in tribu Hippothoontide. *Hoffmann. in Lex Univers.* 'Ο ἐκ Κοίλης, *Cæleus*, *Cæles* incola.
- Κολλυτεύς**, *Æ.* 44. D. 23. *Collytenfis*: *Collytus*, seu *Colyttus*, pagus Atticus in tribu *Ægeide*. *Harpocraton.*

Λ.

- Λεοντίς**, D. 26. *Leontis* tribus. Vide *Φυλαί*.
- Λογισαί**, (*passim*) *Ratiocinatorum custodes*; decem numero, sorte de-

I N D E X.

lecti, apud quos rationes gesti sui magistratus referebant οἱ ἐν Ἀρχῇ, intra 30 a magistratu abdicato dies. *Petitus*, in *Leges Atticas*, lib. iii. Pecuniam, quam ex ærario magistratus sumebant, curabant et subducebant. *Suid.* Ab *Euthynis*, qui vocantur, parum diversi. *Sigon.* lib. iv. c. 3.

Λῶος, D. 51. *Loüs*, mensis Macedonum, Boedromioni Attico respondens (ut D. cap. 51.) eum tamen cum *Hecatombæone* confert *Plutarchus* in *Alexandro*, et *Galenus*. *Hic locus Demosthenis* (ait *Petavius*, *Doctrin. Temp.* lib. i. c. 30.) *nisi corruptus est, ut pro Loö vel Boedromione mensis alius subrogandus sit, asserendum est alterius Cycli lunaris ac popularis anni vitio contigisse, ut sedibus suis emoti menses alienas in stationes invaderent.*

M.

Μαμακτηριῶν, D. 12. *Mæmaçterion*, mensis Atticus, ita dict. a Jove Mæmaçte. Cum enim hyems incipiat hoc mense, aër turbatur. *Μαμαάκτης*, turbulentus. *Suid.* Vide *Μῆνες*.

Μαραθῶν, Æ. 61, 62, 95. D. 60. *Marathon*, hod. *Marafon*; Pagus Atticus in tribu Leontide, pari spatio ab Athenis distans et Carysto Eubœæ opp. Miltiadis gloria, qui Olymp. LXXII. Ann. 3. ingentem Darii exercitum profligavit, insignis. *Pausan.* lib. i.

Μαργίτης, Æ. 50. *Margites*: (i. e.) *stupidus, fatuus seu amens*. *Harpocrat.* Cognomen Alexandro a Demosthene impositum. *Plutarch.* in *Demosthene*.

Μῆνες, *Menses*. De mensibus Atticis, quo ordine ponendi sint, aut quatenus nostris respondeant, magna inter doctos controversia. Eorum autem Ordo a *Petavio Doctrin. Temp.* lib. i. cap. 11. sic locatur:

Ἑκατομβαιῶν, <i>Julius</i> .	Γαμηλιῶν, <i>Januarius</i> .
Μεταγειτριῶν, <i>Augustus</i> .	Ἀνθεστηριῶν, <i>Februarius</i> .
Βοηδρομιῶν, <i>September</i> .	Ἐλαφηβολιῶν, <i>Martius</i> .
Μαιμακτιριῶν, <i>October</i> .	Μενυχιῶν, <i>Aprilis</i> .
Πυανεψιῶν, <i>November</i> .	Θαργηλιῶν, <i>Maius</i> .
Ποσειδεῶν, <i>December</i> .	Σκίρροφοριῶν, <i>Junius</i> .

Mensis in tres *decadas* divisus est: quarum prima *Μηνὸς ἰσαμέ-*

I N D E X.

- νθ**, secunda *μεσῆντος* vel ἐπὶ δέκα, tertia *φθίνοντος*. Primus dies dicitur *Νημηγία*: secundus deinde *δευτέρα ἰσαμένη*, et sic deinceps usque ad decimum diem: post quem dicebant, *πρώτη ἐπὶ δέκα* seu *μεσῆντος*, et sic usque ad vigesimum. Deinde ordine retrogrado utebantur, vocantes 21um diem *δεκάτην φθίνοντος*, 22um *ἐνάτην φθίνοντος*, et sic usque ad trigesimum, qui dicitur *ἔνη καὶ νέα* seu *Τριακάς*.
- Μητροῶν**, *Æ.* 62. *Metroum*, Templum apud Athenienses, insigni magnitudine, Dorico opere, magnæ Deorum Matri sacrum, (*Pausan.* lib. i.) in quo leges conscriptas reposuerunt. *Suid.*
- Μνᾶ**, *Æ.* 35. *Mina*. Vide *Τάλαντον*.
- Μοῖρα**, *Æ.* 90. aliis *Μόρα*, *Mora*; ut reddit Cornel. Nepos in *Iphicrate*, cap. 2. Celebris erat apud Lacedæmonios cohors militaris, in qua totius exercitus robur; sicut apud Macedonas Phalanx. Continebat autem 500, ut alii 700, ut alii 900 milites. Vide *Hoffmannum*, in *Lex. Univerf.* Moram Lacedæmoniorum interfecit Iphicrates apud Corinthum, Olymp. xcvi. Ann. 4.
- Μουνυχία**, *D.* 31. *Munycbia*, Portus Atticus, a quo murus 40 stadiorum protenditur, Athenarum urbem cum Piræeo connectens. *Thucyd.* lib. ii. In eo autem erat Dianæ Templum et Asylum, quo confugiebant ii, qui in Piræeo habitabant, item trierarchi et nautæ. *Ulpian.* ad locum hunc *Demosthenis*, cap. 31.
- Μουνυχιών**, *D.* 52. *Munycbion*, mensis Atticus, sic dict. quod in eo sacrificia fierent *Dianæ Munycbiæ*. *Suid.* Diana autem Templum habuit in *Munycbia*, quæ portus erat Athenarum. *Pausan.* lib. i. Vide *Μῆνες*.
- Μυσήρια**, *Æ.* 42. *Mysteria*; quæ et *Initia* et *Thesmophoria* vocantur. *Sigon.* lib. i. c. 4. A rege Erechtheo in honorem Cereris et Proserpinæ instituta: in Eleusine celebrabantur, dict. *Magna* et *Parva*, hæc Proserpinæ, illa Cereri sacra. *Petitus*, in *Leges Atticas*.
- Μυσῶν λεία**, *D.* 22. *Myforum præda*. Proverbium in eos, qui male diripiuntur. Finitimi enim populi eo tempore, quo Telephus rex aberat, Myfos prædabantur. *Suid.*

I N D E X.

N.

- Νέμεα, D. 27. *Nemea*, Ludi in *Nemea* (sylva quadam inter Phliuntem et Cleonas Achaiae civitates) in honorem Archemori, aut, ut alii, Herculis celebrati. Erant vero trieterica; celebrari coepta sunt Olymp. LIII. Ann. 2. *Simfon. in Chronico*. Vide *Natal. Comitum*, lib. v. c. 3.
- Νύμφαον, Æ. 56. *Nymphæum*, in Ponto situm (castellum vocat Portus ad *Suidam* in voce Γύλων) Atheniensibus talentum pro annuo tributo pendere solitum. Alii dicunt *Nymphæum* esse urbem Tauricæ Chersonesi maritimam, ad Pontum.

O.

- Οινηίς, D. 35. *Oenëis* tribus. Vide Φυλαί.
- Ὀλιγαρχία, Æ. 3. *Paucorum Principatus*. Quatuor vero erant apud Athenienses Oligarchiæ; prima *Quadringentorum*, Alcibiadis tempore, Olymp. xcii. Ann. 1. Secunda *Triginta Tyrannorum*, Olymp. xciv. Ann. 1. Tertia, imposita ab Antipatro, Olymp. cxiv. An. 2. Quarta, a Cassandro, Olymp. cxv. An. 3. *Sigon. de Atheniensium Temporibus*.
- Ὀλύμπια, Æ. 63. D. 27. *Olympia*; Ludi in honorem Jovis instituti A. M. 3174. *Petavius, Doctr. Temp.* lib. xiiii. Quinto quoque anno celebrata juxta Olympiam Eliæ civitatem, magno totius Græciæ conventu. De authore non convenit; sed eorum institutio celebris est apud Chronologos Epochæ. Vide *Natal. Comitum*, lib. v. c. 2.
- Ὀρχήστρα, Æ. 20, 58. *Orchestra*: Pars Theatri inter scenam et cuneos, in qua Senatores sedebant fabulas spectaturi; unde sumitur pro ipsis Senatoribus. *Juvenal. Sat.* iii. ver. 178.

————— *similemque videbis*
Orchestra et populum. —————

I N D E X.

II

- Περγεράτιον, Æ. 60. *Pankratium*, certaminis genus ex pugilatu et lucta compositum. *Aristotel. Rbetor.* lib. i. c. 5. *sub fine.* In eo qui exercebantur, adversarios et pugnis ferire, et comprimere, et continere, et dejicere studebant: calcibus, genibus, dentibus, toto denique corpore utebantur. *Faber. Agonistic.* lib. i. c. 9, 10. *Pancratii Specimen* vide in *Pausan.* lib. VIII.
- Παλαιεύς, (*passim*) *Pæaniensis.* *Pæania Superior et Inferior*, pagi Attici in tribu Pandionia. Ex horum uno erat Demosthenes. *Steph. Byz.*
- Παμνίζεν, D. 88. *Pæana canere*: (i. e.) Hymnos in Apollinis laudem. Latiori vero sensu sign. *carmina ob lætitiã decantare, et Deorum laudes celebrare.* *Suidas.*
- Παναθήναια, Æ. 60. D. 34. *Panathenæa*, Latine dict. *Quinquatria*, Minervæ festa, Athenis ab Eriçthonio primum instituta et vocata Ἀθηναῖα, postmodum instaurata a Theseo. *Pausan.* lib. VIII. Erant autem duplicia, *Quinquennalia* quæ et *Magna*, æstate celebrata, *Annua* quæ et *Parva* dicebantur, vere acta. *Petitus*, in *Leges Atticas.* His festis Athletæ undique ad certandum convenerunt. *Suid.*
- Πανδιονίς, Æ. 13. D. 9. *Tribus Pandionia.* Vide Φυλάξ.
- Πάνεμος, D. 51. *Panemus* mensis Corinthiorum, Boëdromioni Attico respondens, uti et Bæotorum mensis *Panemus.* Macedonum autem *Panemus* cum Scirrophorione confertur. *Petavius, Doctrin. Temp.* lib. i. c. 30.
- Παράλιοι, Æ. 51. *Paralii*: populi qui *maritimam Atticæ* regionem incolebant: Attici enim in Pedæos, sive Campeftres, Diacrios, sive Montanos, et *Paralios* olim divisi erant. *Suidas.*
- Παρείας, D. 79. *Pareas* dicitur serpens quidam, qui habet magnas et inflatas *genas.* *Hesych.* Fertur is vel non mordere, vel si mordeat, morfu non enecare, sed demorsam partem solum inflammare, nonnunquam et nihil afferre doloris. *Ætius, Med. Tetrabibl.* iv. ferm. i. cap. 31.
- Περραιεύς, Æ. 72. D. 12, 42. *Piræeus*; Portus Athenarum, prius Curia. *Pausan.* lib. i. Ad ostia Cephisi fluv. 400 navium capax:

I N D E X.

- distabat ab Athenis 35 stadia : muro a Themistocle urbi conjunctus. *Tbucyd.* lib. i. Hodie *Porlion*.
- Πεντακόσιοι, Æ. 2, 9, &c. *Senatus Quingentorum*, maximæ auctoritatis Concilium; simile nostro Parlamento. Quinquaginta ex unaquaque tribu sorte delecti, 30 annos et supra nati: instituti sunt ut imperitæ Concionis consilia gubernarent: universam fere Reipubl. administrationem obibant: erant autem annuî. *Sigon.* lib. ii. c. 3. Senatus habebatur quotidie, nisi dies esset ἄφετος, quales festi fuerunt, cum tota civitas feriretur. *Peitius*, in *Leges Atticas*, lib. iii. Unde objicit Æschines Demostheni, quod in Senatu consultandum juberet festo die Æsculapii, c. 24. Vide *Πετυόνεις*.
- Περιρραντήριον, Æ. 58. q. d. *Circumsperforium, Vas Aqua lustrali plenum*, in foribus Templi a Casaubono, in Adyto ab aliis positum esse dicitur. *Rossæus*, lib. ii. c. 7. Hac aqua Sacerdotes atque æditui eos, qui intrabant, perspergebant. *Suid.* Quem morem his versibus in funere Miseni exprimit Virg. *Æneid.* vi. ver. 229.
- Idem ter socios pura circumtulit unda,
Spargens rore levi et ramo felicis olivæ;
Lustravitque viros. ———*
- Πήληξ, Æ. 44. *Pelex. Peleces*, pagus Atticus in tribu Leontide. *Steph. Byz.*
- Πλαταιά, Æ. 95. D. 60. *Platæa*, urbs Bœotix: insignis illo prælio, in quo Pausanias Spartanus et Aristides Atheniensis Mardonium Xerxis ducem vicerunt, Olymp. LXXV. An. 2. *Sigon.* in Temp. Athen.
- Πύξ, Æ. 14. D. 17. *Pnyx*; locus concionis apud Athenienses, super rupem fundatus, ad mare spectans: ita dict. a consultorum aut subfelliorum *densitate*, quæ Πυκνότης dicitur. *Suidas.*
- Ποικίλη, Æ. 62. *Pœcile*, Latine *Varia*. Porticus Athenis clara sic dict. a Piçturarum et Imaginum *varietate*. *Suidas.* Depicta erat in ea non tantum pugna Marathonia, sed et excidium Trojæ, et multa alia prælia, quæ Athenienses cum Persis et Lacedæmoniis commiserant victores. *Pausan.* lib. i. In hac porticu docuit Zeno Stoicus. *Laertius in Zenone sub initio.*
- Πολέμαρχος, D. 52. *Polemarchus*: unus ex novem Archontibus: Belli procuracionem peregre obibat: *Sigon.* lib. i. c. 5. decem

I N D E X.

- Imperatoribus præerat. Ibid. lib. iv. c. 5. Vide *Στρατηγοί*.
 Domi vero inter cives et peregrinos jus dixit. *Suidas*.
- Πόλλης**, Æ. 80. *Pollis*, Spartanæ classis præfectus, inter Naxum et Paron a Chabria Atheniensi victus, Olymp. c. Ann. 4. *Sigon.* in Temp. Atheniens.
- Πομπεία**, D. 5. *Convivium*. Translatio ducta est a Poetis, qui in Dionysiacis *pompis* plaustris vecti, quoscunque vellent, conviviis infectabantur. *Suidas*.
- Προαγών**, Æ. 24. *Prælium decreti*, cum quid consultabatur antequam populus id scisceret. Idem fere ac
- Προεβλευμα**, Æ. 40. *Senatusconsultum* seu *præconsultum*. Senatus enim de rebus discernendis (ex Solonis instituto) consultabat, priusquam ad populum perferrentur, ut vitia atque errores, si qui inessent, ne forte in fraudem induceretur populus, deprehenderet. Quod si populus hoc consultum non comprobarit, in annum tantum valebat. *Sigon.* lib. ii. c. 3.
- Προεδρεύσα Φυλή**, Æ. 2. *Tribus quæ præsidebat*. Sorte delecta erat Tribus, quæ in concione præsideret: quæque opem legibus et populari statui adversus improbos Oratores afferret. *Sigon.* lib. ii. c. 4. et *Æschines in Timarch.* Non eadem est ac *Πρυτανεύσα φυλή*.
- Προεδρεία**, Æ. 28, 48. *Prima sedes*. Iis autem, qui honorem hunc adepti sunt, licebat et in Curia, et in Concione, et in quovis alio conventu illos, qui sedes occupassent, dimovere, atque ibi affidere. *Sigon.* lib. ii. c. 4. Hoc jus Orphanis eorum, qui pro patria erant interfecti, indultum erat.
- Πρόεδροι**, (*passim*) *Curie Præfides*; decem erant. Ut enim *Πρυτανεία* in 5 Hebdomadas, sic Prytanes in 5 decurias, quo facilius expedirentur consilia, divisi erant. Prima decuria imperabat in 1^{am} Hebdomadam, secunda in secundam, &c. Dicebanturque illi decem, qui in sua Hebdomade præerant, *Πρόεδροι*. Hi vero inter se sortiebantur imperia septem illorum Hebdomadis Dierum, quibus præerant: quo fiebat ut e decem singularum Hebdomadam *Proedris* tres superessent, qui in suum non imperarent diem. De his discrepant Authores; sed hanc sententiam sequitur Author *Argumenti in Androtonem Demosth.* et *Ulpianus ad Midiam.* pag. 2. Vide *Sigon.* lib. ii. c. 3. Fuerunt et alii *Proedri*, numero novem ex singula tribu, præter *Πρυτανεύσαν*,

I N D E X.

- delecti, ut Concioni præfiderent. *Harpocrat. Petitus, in Leges Atticas, lib. III.*
- Πρόνοια, Æ. 36, 38. *Provida, Minervæ Epitheton; παρὰ τὸ προνοεῖσθαι ab Herodoto, lib. VIII. cap. 37. dict. Προνοίη. Alii dictam volunt, διὰ τὸ πρὸ τῆ ναῖ ἰδρύσθαι, quod ante templum collocaretur, quasi Protemplaris. Suidas.*
- Πρυτανεία, Æ. 11. *Imperium Prytanicum, quod singula Tribus alternatim exercebat: durabat autem dies 35, seu 5 Hebdomadas. Πρυτανεία autem quatuor priorum tribuum explebat dies 36. Suidas.*
- Πρυτανεῖον, Æ. 66. *Prytaneum; locus Athenis, in quo Judices et Magistratus consultabant: in eo etiam alebantur publice Orphanii et bene meriti de Republ. qui honos habebatur maximus. Suidas.*
- Πρυτάνεις, (*passim*) *Prytanes, Reipublicæ Principes et Rectores; Decima pars Senatus Quingentorum, qui Rempubl. administrabant. Quia enim multitudo 500 ægre poterat congregari, idcirco in decem classes pro ratione tribuum dividebatur Senatus; quæ, aliæ aliis succedentes, 35 dies imperabant. Sortes autem ducebantur, quænam Tribus in prima Πρυτανεία, quænam deinde in secunda, &c. imperaret. Tribusque, quæ imperium exercebat, dicebatur Πρυτανεύουσα. Suid. Sigon. lib. ii. c. 3. Auctor Argumenti in Androtionem Demosthenis.*
- Πυανεψιών, D. 35. *Pyanepson, mensis Atticus, dict. a festis Pyanepsis in honorem Apollinis hoc mense celebratis. Fabas enim, quæ Πύανα dicuntur, elixant hoc festo. Suid. Vide Μῆνες.*
- Πύθια, Æ. 93. D. 27. *Pythia, Ludi quinto quoque anno, in honorem Apollinis, in Pythio Macedoniæ loco celebrati, quod Pythionem serpentem interfecerat. Prima quinquennalis Pythias celebrabatur, Olymp. XLVIII. An. 3. Simson. in Chronico. His præerant Amphidryones. De auctore non convenit inter Scriptores. Vide Natal. Comitum, lib. IV. c. 10. et lib. V. c. 2.*
- Πυλαγόρας, Æ. 37, 38, &c. *Pylagoræ. Vide Ἀμφικτύονες.*
- Πυλαία, Æ. 39, 40. D. 50, 51. *Conventus Pylæus. Vide Ἀμφικτύονες.*

I N D E X:

P.

Ῥαμνέσιος, D. 9, 17. *Rhamnufius. Rhamnus*, pagus Atticus in tribu Æantide; *Steph. Byz.* a Marathone stad. 60. Oropum versus. *Pausan.* lib. i. Ita dict. a Rhamnis ibi nascentibus. *Eustath.* ad *Dionysii Περιήγησιν* ver. 456.

Ῥήτορες, (*passim*) *Oratores*: Decem apud Athenienses lecti erant, ut in Concione et Senatu publicam causam, re poscente, defenderent, a *Solone* instituti. Vocabantur et *Συνήγοροι, Advocati. Sigon.* lib. iv. c. 6.

Σ.

Σαβοῖ, D. 79. *Vox Bacchantium. Sabi* vocabantur a Thracibus ii qui *Sabazio* initiabantur. *Sabazius* autem secundum nonnullos idem est ac Bacchus. *Suid.* Corruptum videtur ex *Εδοῖ. Hen. Stephan.* in *Tbesaur.*

Σαλαμίς, Æ. 61. D. 60. *Salamis*, Insula finus Saronici; prælio celebris, in quo Themistocles Atheniensis et Eurybiades Spartanus Xerxis copias fuderunt, Olymp. LXXV. An. I. *Sigon.* in *Temp. Athen.*

Σανίδιον, Æ. 67. idem videtur ac Ἐγκλημα: *Tabella, in qua accusationis capita descripta erant. Vide Ἐγκλημα.*

Σκιροφοριῶν, seu Σκιροφοριῶν, Æ. 12. D. 55. *Scirrophorion*: mensis Atheniensium ultimus; dict. a *Sciris* Minervæ festis hoc mense celebratis, in quibus *Σκῖρα* (i. e. *Umbracula et Scenæ*) ad ambulandum fiebant. *Suidas.* Vide *Μῆνες.*

Σένιον, D. 12. *Sunium*, hod. *Capo delle Colonne*: Pagus Atticus in tribu Leontide, supra Marathonem. *Steph. Byz.* Huic adjacet promontorium ejusdem nominis. *Pausan.* lib. i.

Στρατήγιον, Æ. 46. *Prætorium*: Tabernaculum Imperatorum in medio castrorum positum. *Suidas.* In hoc loco de rebus militaribus consultabant.

Στρατηγοί, (*passim*) *Exercitus Imperatores*: qui deni fuere ex singulis tribus singuli, a populo in diebus Comitialibus, qui anni

Z

I N D E X.

- vertentis ultimi erant, (*Hofmann. in Lex. Univers.*) delecti. Prius omnes æquali erant imperio, ita ut singuli diem suum per vices imperarent: iis autem adjunctus erat Polemarchus undecimus, ut si forte illi paribus inter se sententiis de belli ratione contenderent, ipse in alteram partem inclinans omnem dubitationem eximeret. Postea autem unus tantum aut duo aut tres pro temporis necessitate missi sunt; quos dixerunt *Στρατηγὰς ἐπὶ τῶν ὀπλῶν*: cæteri domi officiis ad militiam spectantibus vacabant. *Sigon. lib. iv. c. 5.*
- Σύγκλητος*, D. 12, &c. Vide *Ἐκκλησία*.
- Σύμβολον*, D. 60. *Signum*, quod Judices Dicastrum ingredientibus capiti impositum gerebant. *Ulpian. ad locum.*
- Συμμορία*, D. 30. *Classès* seu *Curia*, quæ Athenis erant viginti. In has vero classès soli divites, et qui pecunias conferre poterant ad Reipubl. usus, conjecti erant. Centum viginti ex unaquaque tribu electi erant, ita ut singula Classis contineret homines 60. Rursus hi mille et ducenti in duas partes divisi erant, sexcentorum hominum utramque: ut altera pars ex ditioribus, altera ex minus divitibus constaret: æque rursus in duas, ut essent quatuor, unaquæque trecentorum virorum; ita qui ab alterutra parte erant, his primis tricenis ditioribus adhærerent. *Ulpian. ad Olynthiacam secundam, sub fine.* Postea legem tulit Demosthenes, ut trecenti locupletissimi cives triremes suis sumptibus instruerent. Vide *Budæum de Affe*, lib. v.
- Σύνδικος*, D. 42. *Σύνδικοι* apud Atticos dicebantur ii, qui Reipubl. patrocinantur; qui aut ad leges suadendas, aut ad Rempubl. apud exteras civitates defendendam sunt electi. *Sigon. lib. iv. c. 6.* Post exactos Tyrannos instituti erant. *Harpocrat.*
- Συνεδρεύειν*, *Æsch.* cap. 38. ait Calliam perfecisse *μὴ Συνεδρεύειν Ἀθήγησι Χαλκιδέας*, ne *Chalcidenses* in *communi Concilio Athenis convocato adessent*. Superbe se gerentibus Lacedæmoniis, socii defecerunt, Athenienses, Chii, Rhodii, Byzantii, Mitylenæi, Olymp. c. Ann. 4. *Simfon. in Chronico.* Hi igitur *κοινὸν Συνέδριον* instituerunt, in quo delecti ex unaquaque civitate consultarent. Convenerat autem inter ipsos, ut confessus ille Athenis haberetur. *Diodor. Sicul. lib. xv.* Progressu temporis verisimile est alios Atheniensium fœderatos in hoc Concilium cooptatos, quales Eubœi et Cerfobleptes; ut indicat *Æschines.*

I N D E X.

- Igitur cap. 33. et 34. pro [*Græcorum Concilii jus*] reponendum est [*Sociorum Concilii jus*] id enim hic sign. *Συνεδρία*.
- Σύνεδρος*, *Confessor*, aut *Consiliarius*, *Æsch.* cap. 27, videtur accipi pro eo qui ab alio delegatus est, ut vices illius in confessu, ad quem mittitur, gerat.
- Συντελεῖς*, D. 30. *Contributores*. Trierarchi, qui plures simul unius navis instruendæ curam gerebant, *Συντελεῖς* vocabantur. Ipsa vero res, *Συντέλεια* (i. e.) *tributi*, seu *pecunie*, *collatio*. Suidas.
- Σφήτις*, D. 55. *Spbettus*. *Spbettus*, pagus Atticus in tribu *Acamantia*: dict. a *Spbetto* Træzenis fil. *Steph. Byz.*

T.

- Τάλαντον*. (*passim*) De moneta valde discrepant Authores: sed Talentum Atticum a plerisque dicitur valere apud nos libras 175. Constat sexaginta minis: juxta illud Favini,
Cecropium superest post hoc docuisse talentum,
Sexaginta minas, seu vis sex millia drachmas,
Quod summum doctis pondus perhibetur Athenis.
- Mina autem continet 100 drachmas, nostra moneta lib. LVIII. den. 4. Drachma valet 7 denar.
- Τριάκοντα*, *Æ.* 62. *Triginta Tyranni*. Cum Lyfander Spartanus Athenienses vicisset, dissoluta Democratia, Triginta viros eligi jussit, quibus Respublica gubernaretur, Olymp. xciv. Ann. 1. *Xenoph.* Græc. Hist. lib. ii. Hi abusi imperio, alios expulerunt, alios interfecerunt. A Thrasymbulo, anno sequente, sublati. *Justin.* lib. v. cap. 9, 10.
- Τριήραρχοι*, *Æ.* 9, 80. D. 30, 31. *Tiremium Præfecti*: Armamenta triremis et victum remigibus ex suis sumptibus dabant; singuli singulis suis triremibus earundemque remigibus imperabant. *Sigon.* lib. iv. c. 5. Cui muneri obeundo ditissimi quique assignabantur. Aliquando autem erant duo, qui navem una instruerent, aliquando tres aut plures. *Suid.* Vide *Petitum*, in *Leges Atticas*, lib. iii. et *Budæum de Assè*, lib. iv. Tempus *Trierarchie* legitimum annus fuit. Vide *Συμμορία*.
- Τριπτύς*, *Æ.* 13. *Triens* seu *Curia*; *tertia pars tribus*. Singula autem *Τριπτύς* in 30 *Γένη* divisa erat. *Harpocrat.* Vide *Φυλαξ*.

I N D E X.

Υ.

- Υδωρ πρῶτον, Æ. 66. In Judiciis erat Clepsydra, vas foratum, in quod aquam infundebant, eamque fluere sinebant usque ad foramen; quæ cum effluxisset, nihil amplius dicere licebat. Unde Demosth. cap. 45. ἐν τῷ ἐμῷ ὕδατι λαλεῖν. Qua in re ne fraus esset adhibita, assedit quidam minister, dict. Ἐφύδωρ, qui aquæ æqualitatem accusatori et reo infundebat. *Sigon.* lib. iii. c. 4.
- Υης, D. 79. *Hyes.* Bacchi Epitheton: quod ei sacrificatur, *tempore pluvio.* Suidas.
- Υπωροσία, D. 30. vocabatur dilatio iudicii, cum quis aut peregrinationem, aut morbum, aut aliquid huiusmodi causaretur, iurejurando interposito se postea ad iudicium accessurum. Et hoc facere dicebatur Ὑπόμυσα. Suidas.

Φ.

- Φαληρεὺς, D. 12. *Phalerensis.* *Phalerum,* pagus Atticus in tribu Antiochide, *Suid.* et navale. *Pausan.* lib. i. Ex hoc natus est Demetrius ille Phalereus, Theophrasti discipulus.
- Φλυεὺς, (*passim in D.*) *Pblyensis.* *Pblyia,* pagus Atticus in tribu Cecropide. *Steph. Byz.* Euripidis Poëtæ patria. *Suidas.*
- Φρεάρριος, (*passim in D.*) *Pbrearrbius.* *Pbrearrbi,* pagus Atticus in tribu Leontide, ab Heroë Phrearrho dict. *Steph. Byz.* Ex hoc ortus est Neocles, Themistoclis pater. *Plut. in Themistocle.*
- Φρυωνίδας, Æ. 44. *Pbryondas:* Hospes Atheniensis belli Peloponnesiaci tempore, insignis impostor. Ab eo improbi vocantur *Pbryondæ.* Suidas.
- Φυλαί, (*passim*) *Tribus.* A Cecrope institutæ erant quatuor; deinde a Clithene, Olymp. LXVI. An. 1. pulsæ Pisistratidis, decem sunt factæ novisque nominibus vocatæ. Quo fit, ut numerus plerorumque Magistratum sit denus. *Sigon.* lib. iv. c. 1. Eæ autem a decem Heroibus, qui postea Ἐπώνυμοι sunt dicti, appellantur. Tribus vero hæ sunt,

I N D E X.

Κεκροπίς, a *Cecrope*,
 Ἐρεχθίδης, ab *Erechtheo*,
 Πανδιονίς, a *Pandione*,
 Αἰγίδης, ab *Ægeo*,

} Athenienſium Regibus:

Ἀκαμαντίς, ab *Acamante*, Theſei filio.

Λεοντίς, a *Leonte* Athenienſi.

Ἴπποθοωντίς, ab *Hippothoonte* Neptuni fil.

Ἀντιοχίς, ab *Antiocho* Herculis fil.

Αἰαντίς, ab *Ajace* Telamonis fil.

Οἰνίς, ab *Oëneo* Pandionis fil.

Jul. Pollux, lib. VIII. c. 9.

His additæ ſunt duæ alteræ, Ἀντιγονίς, quæ poſtea Ἀτταλίς, et Δημητριάς, quæ poſtea Πτολεμαίς vocabatur. *Plutarch. in Demetrio ſub initio*. Singula Tribus in tres Curias, quas Τριτύας vocant, erat diviſa.

Φυλή, *Æ.* 62, 63, 65. *Phyle*. Pagus Atticus in tribu Oeneïde, Tanagræ finitimus; *Strabo*, lib. IX. ab Athenis c ſtad. diſtabat; in ea caſtellum erat valde munitum, quod Thraſybulus contra Tyrannos occupavit. *Steph. Byz.*

Φωκικὸς Πόλεμος, *Æ.* 47. D. 7. Phocenſe Bellum, quod et Sacrum vocatur; Phocenfes enim cum Templum Delphicum ſpoliaſſent, et campum Cirrhæum excoluiſſent, in Amphictyonom Concilio damnati ſunt, et a Locris et Bœotis finitimis populis bello petiti Olymp. CVI. An. 2. Tandem, cum varia fortuna per decennium dimicaſſent, a Philippo Macedone victi ſunt. *Diodor. Sicul. Hiſtor.* lib. XVI.

X.

Χαιρώνεια, *Æ.* 21, 62. *Chæronea*. Celebris illa apud Chæroneam pugna, in qua Philippus Thebanos et Athenienſes fudit, commiſſa erat, Olymp. CX. An. 3. *Simſon. in Chronico*.

Χειροτονεῖν, *Æ.* 7. D. 9. *Suffragiis creare*. *Χειροτονία*, *Manuum porrectio*, ſuffragium, nimirum ut in quem plures manum ſuſtulſſent, quemque ejuſmodi voluntatis indicio probaſſent, is magiſtratum adeptus diceretur. Ad leges etiam jubendas et decreta de Republ. ſciſcenda adhibebatur. *Sigon.* lib. IV. c. 1.

I N D E X.

Χορηγός, Æ. 20. *Ludi præfectus* feu *editor*, qui Dionysiis et Panathenæis choros curabat et ducebat: victum etiam saltantibus suppeditabat. Designabat autem Χορηγός singula Tribus suos. Maximus hujus officii et honor et præmium. *Sigon.* lib. iv. c. 4. Pro chororum varietate erant quoque diversi. Alii enim præfuerunt.

Χοροὶς κυκλικοῖς, Æ. 85. *Choris Cyclicis*, seu *orbicularibus*; quos et Dionysiacos appellant Athenienses. Solus Dithyrambicus chorus erat Cyclicus, cæteri enim fere Τετραγῶνοι. Aliquando solutis, aliquando confertis manibus saltabant. *Hofmannus* in *Lex. Univerf.* Variis flexibus in nūmerum se movebant, quos nominabant Στροφάς, Ἀντιστροφές, et Ἐπωδές. Lyrici enim Poëtæ cum tibiis et choris versus suos canebant, quos ideo appellat *Aristophanes*, in *Nub.* ver. 332.

Κυκλιῶν χορῶν ἀσματοκάμπτας.

Χρηματίζεν, D. 53. *de rebus ad Rempublicam spectantibus consultare, deliberare.* Unde Χρήματα dicuntur πράγματα, *res, negotia.*

Ψ.

Ψήφισμα, (*passim*) *Decretum, plebiscitum*, temporis ac necessitatibus populi accommodatum, nullis receptis legibus adversari debet. *Petitus*, in *Leges Atticas.* Erant etiam Senatus Ψήφισματα (dicuntur etiam Πρωτοβλεύματα) sine consensu populi scripta; quæ si in Concione populi non promulgarentur, ejusque suffragiis confirmarentur, non erant plusquam annua: sin populi accederet calculus, diutius valebant. Scribebant non tantum Prytanes, sed et alii Senatores. *Sigon.* lib. ii. c. 3. Hujus autem scribendi ratio ea fuit, ut Oratoris aut Senatoris, qui scisceret, et Tribus Prytaneatum gerentis nomen ei affigeretur. Ut est in *Demosth.* cap. 9. *Archonte Mnesiphilo, Hecatombaionis die ultimo, Pandionia tribu Prytanicam potestatem exercente, Demosthenes Demosthenis F. Pæaniensis retulit, &c.* *Sigon.* lib. ii. c. 4.

F I N I S.

